

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

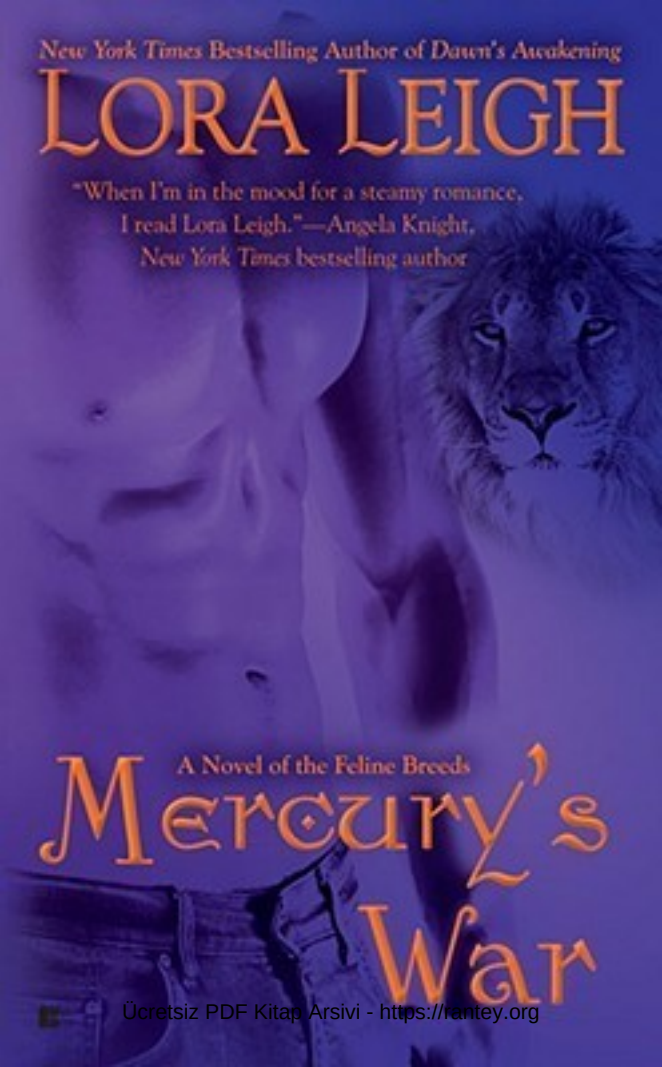
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author of *Dawn's Awakening*

LORA LEIGH

"When I'm in the mood for a steamy romance,
I read Lora Leigh."—Angela Knight,
New York Times bestselling author

The background of the cover features a close-up of a man's bare chest and a lion's head. The man's skin is tanned, and his chest is hairy. The lion's head is positioned in the upper right, looking directly at the viewer. The overall color scheme is a warm, golden-brown.

A Novel of the Feline Breeds

MERCURY'S War

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MERCURY'S WAR

L O R A L E I G H

BERKLEY SENSATION, NEW YORK

MERCURY'S WAR

L I O R A L E I G H

BERKLEY SENSATION, NEW YORK

İçindekiler

[Epigraf](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif Hakkı Sayfası İthafı](#)

[BÖLÜM 1](#)

[BÖLÜM 2](#)

[BÖLÜM 3](#)

[BÖLÜM 4](#)

[BÖLÜM 5](#)

[BÖLÜM 6](#)

[BÖLÜM 7](#)

[BÖLÜM 8](#)

[BÖLÜM 9](#)

[BÖLÜM 10](#)

[BÖLÜM 11](#)

[BÖLÜM 12](#)

[BÖLÜM 13](#)

[BÖLÜM 14](#)

[BÖLÜM 15](#)

[BÖLÜM 16](#)

[BÖLÜM 17](#)

[BÖLÜM 18](#)

[BÖLÜM 19](#)

[BÖLÜM 20](#)

[BÖLÜM 21](#)

[BÖLÜM 22](#)

[BÖLÜM 23](#)

[BÖLÜM 24](#)

[BÖLÜM 25](#)

[BÖLÜM 26](#)

[BÖLÜM 27](#)

[EPILOGUE](#)

[Teaser bölümü](#)

"LEIGH OKUYUCULARI HİKÂyelerİNİN İÇİNE ÇEKİYOR VE ONLARI ŞEHVETLİ BİR
HIZLI TRENE BİNDİRİYOR."

-Love Romances & More

TANNER'İN ŞEMASI için Övgü

"Erotik romantizmin gerçek bir ustası olan Lora Leigh, daha önce hiç okumadığınız kadar etkileyici bir paranormal hikâye sunuyor. Irkları uzun zaman önce dikkatimi çekmiş olsa da, *Tanner'ın Şeması* bu sürükleyici serinin çitasını daha da yükseltti. Bu yıl alacağınız tek bir kitap varsa, o da bu olsun." -*Romance Junkies*

"Tanner ve Scheme'in ilgi çekici hikâyesi, Lora Leigh'in kendine özgü duygusal yoğunluğu ve alev alev yanan duygusallığıyla dolu." -*A Romance Review*

"*Tanner'ın Planı*, okuyucuyu içine çeken ve sonuna kadar elinde tutan ateşli ve seksi bir hikâye." -*Night Owl Romance*

HARMONY'S WAY için Övgü

"Leigh'in sürükleyici alternatif gerçekliği baharatlı duygusallığı, romantik tutkuyu ve ölümcül tehlikeyi bir araya getiriyor. Gerçekten de çok ateşli."

-Romantic Times

"Bayan Leigh'in zihnimde ve kalbimde yavaş yavaş yer edinen bu harika karakterlere hayat verme becerisine hayranlık duyuyorum. Bu tür söz konusu olduğunda, Lora Leigh kraliçedir." *-Romance Junkies*

MEGAN'IN İŞARETİ için Övgü

"Okuyucuları daha fazlası için aç bırakacak, hızlı tempolu bir romantik gerilim. Leigh'in Irklar serisindeki tüm harika erotik ve heyecan verici kitaplar gibi *Megan'ın İşareti* de dişlerinizi geçirmek isteyeceğiniz karakterlere sahip. Güçlü, tutkulu ve patlayıcı."

-*Love Romances & More*

"Aşk, entrika ve her kadının fantezisiyle dolu sürükleyici bir hikâye olan *Megan'ın İşareti*, Lora Leigh'in Irklar serisine harika bir katkı. Lora Leigh her zamanki gibi her konuda başarılı; *Megan'ın İşareti* hayranlarını kesinlikle hayal kırıklığına uğratmayacak!" -*Romance Reviews Today*

"Sıcak, sıcak, sıcak - seks ve ortam ... Sayfalardan yükselen buharı neredeyse görebiliyorsunuz." -*Fresh Fiction*

"Bu eğlenceli romantik bilim kurgu gerilim, 'Irklar'la dolu bu fütüristik dünyanın 'normal' görünmesi nedeniyle izleyiciye Carrie Vaughn' *Kitty and the Midnight Hour* ve MaryJanice Davidson'ın *Derik's Bane* kitaplarını hatırlatacak. [Keyifli bir gerilim romanı." -*The Best Reviews*

"Diyaloglar hızlı, aksiyon hızlı ve seks çok ateşli
Bu kaçırmayın." -*A Romance Review*

"Leigh'in aksiyon dolu Irklar serisi canlandırıcı bir değişiklik yapıyor. Hızlı gelişen olay örgüsü ve duvar kağıdını soyacak kadar ateşli bir seks." -*Canavarlar ve Eleştirmenler*

"Keyifle okunacak son derece seksi ve cızırtılı yeni bir seri. Ateşli seks, hızlı diyaloglar ve vurucu aksiyon olağanüstü bir eğlence sunuyor." -*Romantic Times*

Lora Leigh'den Berkley Kitapları

MERKÜR'ÜN SAVAŞI
ŞAFAĞIN UYANIŞI
TANNER'IN PLANI
HARMONY'NİN YOLU
MEGAN'IN İŞARETİ

NAUTI RÜYALAR
NAUTI GECELER
NAUTI ÇOCUK

Antolojiler

ŞİFRE

(Angela Knight, Alyssa Day ve Virginia Kantra ile birlikte)

KARANLIĞIN ÖTESİNDE

(Angela Knight, Emma Holly ve Diane Whiteside ile birlikte)

SICAK BÜYÜ

(Emma Holly, Shiloh Walker ve Meljean Brook ile birlikte)

FI CVI Y'S WAIÇ

L O- R A L E I G H

BERKLEY SENSATIN, NEWYORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA) Inc.
tarafından yayımlanmıştır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3,
Kanada

(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Avustralya
(Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd., 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017,
Hindistan

Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, Yeni Zelanda
(Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg
2196,
Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu kitap yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve bunlar için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

MERKÜR'ÜN SAVAŞI

Bir Berkley Sensation Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

BASIM TARİHİ

Berkley Sensation mass-market edition / Ekim 2008 Telif

hakkı© 2008 yazar Christina Simmons.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü basılı veya elektronik olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz izin almadan. Lütfen telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin

yazarın haklarının ihlali. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Bilgi için, adres: Berkley Yayın Grubu, Penguin Group
(USA) Inc. şirketinin bir bölümüdür,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

eISBN : 978-0-425-22418-2

BERKLEY® SENSATION

Berkley Sensation Books, Penguin Group (USA) Inc. şirketinin bir bölümü
olan The Berkley Publishing Group tarafından yayımlanmaktadır,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

BERKLEY SENSATION ve "B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

<http://us.penguinroup.com>

Her zaman inandığı için babam Russell
Kanduha'nın sevgi dolu anısına.
Teyzem ve eniştem Sue ve Sid'e de harika
çocukluk anıları için teşekkür ederim.
Seni çok özledik.

PROLOGUE

BUFFALO GAP, VIRGINIA CINSİ YERLEŞKESİ, KUTSAL ALAN

O bir canavardı, bir hayvandı. O bir yaratılıőtı, insan ve aslanın karıőımıydı ve canavar onun içinde kafesteydi. Güçlü, kuvvetli. Koşma, avlanma, rüzgârda düşmanın kokusunu alma ve esintide onu tatma yeteneği, adamın bilinçaltının en loş kısmına zincirlenmiőti.

Kilit altında tutulması ne kadar adildi? diye kükredi. Adama topraklarda dolaőma izni verilmiőti ama canavar saklanmak zorunda kalmıştı. Adamın gözlerinden dışarı baktı, adamın vücudundaki kanı pompaladı ve sonsuza dek tasmalıydı, kısıtlanmıştı.

Ama giderek güçleniyordu. Onu dizginleyen ilaçlar etkisini yitirmiőti; adamın bildiği özgürlük yılları, geliőtirdiđi sahte güvenlik duygusu, içinde saklanan yaratığa yardımcı olacaktı.

Canavar bekledi. Sinsice dolaştı. Zamanını beklerken kâbuslar içinde kükredi. Adam kontrolünden emindi. Bilim adamlarının ona laboratuvarlarda verdiği ilaçların ve kendi kontrolünün, hayatta kalmak için böylesine vahşice savaőan hayvanı öldürdüğünden emindi.

Ama ölmemiőti. Hiç gitmemişti. Bir süreliğine uyumuőtu. Zoraki bir uyku. büyüyen öfkeyi inşa eden bir uyku ve şimdi uyanıktı. Uyanıktı ve özgür olmak için pençeliyordu.

Ama sabırlıydı, ya da hayvan öyle sanıyordu. Adam onu serbest bırakana kadar dayanabilirdi. Bu adamın bir parçasıydı, onun kim olduğunun, ne olduğunun bir parçasıydı. Adam hayvanı yakında serbest bırakacaktı. Hayvan yeterince güçlenir güçlenmez. Yorulmuştu. Onu öldürme girişimleri neredeyse başarıya ulaőmıőtı. Sadece adamın ilkel bilinçsizliğinin o kadar derinlerine kaymıőtı ki, en hayati kısımları bile gizlenmişti ve hayatta kalmayı başarmıştı.

Ancak geri kaydığı zaman, uyuşturucu etrafına parmaklıklardan oluşan kırılmaz bir kale inşa etmişti. Hayvanı sıkıştırdılar. Ruhuna iğneler batırdılar ve onu acıyla doldurdular. Ve onu zayıflattı. Ölümcül bir yaranın adamı öldüreceği kadar kesin bir şekilde zayıflattı.

Ve adam gayretli kaldı. Adamın kalbini dizginlemek ya da ruhunu açmak için hiçbir nedeni yoktu. Çünkü adam ruhunun kaybolduğuna inanıyordu. Sadece hayvan daha iyi biliyordu. Ve hayvan bekledi. Adamın ruhunu bulmasını bekledi.

"Testleri bitirdin mi?" Jonas küçük laboratuvara adımını atarken Jackal da arkasından geliyordu. Lanet olası güvenlik personeli. Callan, Jonas'ın kendi adamları Vanderale'in yüceltilmiş kâtibini korurken, Jonas'ın da bir koruması olması gerektiği emrini vermişti. Hem de insan bir koruma. En azından diğer adamlarla anlaşabilmesi çok iyi bir şeydi.

Elyana Morrey gerildiğinde, eli ensesini ovmak için kalktığında gözlerini onun sırtına dikti. Beyaz önlüğünün altındaki kaslar sertleşirken, sinirliliğinin kokusu etrafını sarmaya başlamıştı.

Son zamanlarda bunu çok sık yapıyordu. Vakit bulur bulmaz ona burada patronun kim olduğunu hatırlatacaktı. Onunla güç oyunlarına girecek zamanı yoktu.

"Testleri bitirdim." Bir dosya aldı, döndü ve yanındaki tezgâha doğru yürüdü, sonra dosyayı yere bıraktı ve daha önce üzerinde çalıştığı şeye geri döndü. Hem onu hem de koruması Çakal'ı tamamen görmezden geliyordu.

Jonas dosyaya bakarken laboratuvarı sessizlik kapladı ve kızın bariz huysuzluğu karşısında kaşlarını çattı. Cins dişilerde adet kanaması görülmezdi, bu yüzden onun ruh halindeki değişimleri, yerleşkedeki birkaç cins olmayan dişininki kadar iyi açıklayamıyordu.

Ely'nin tam tersi olduğuna aylar önce karar vermişti.

Yine de onun bu yönünü seviyordu. Bazen. Bunu anlıyordu ve bununla başa çıkabilirdi. Ama kız alışılmadık bir şekilde aykırı davranıyordu ve bu onun hoşuna gitmiyordu.

"Yaptığınız testleri açıklamak ister misiniz?" sordu sonunda.

"Dosyanın içinde var."

"Senin bilimsel saçmalıklarını okumak istemiyorum." Boğazında ilkel bir hırıltının titreşmesine izin verdi. "Bana bilmem gerekeni söyle."

Kadın yavaşça ona döndü ve adam onun gözlerinde yanan öfkeyi gördü.

"Oyunlarınız kontrolden çıktı," diye tısladı, bakışları endişeyle Çakal'a kaydı. "Manipülasyonlarınız ve işbirlikçi entrikalarınız birinin ölümüne neden olacak. Ve bu konuşma onu hiç ilgilendirmiyor." Bakışları öfkeyle kırpışırken parmağıyla korumayı işaret etti.

Jonas şaşkınlıkla ona baktı. Onun Çakal'dan hoşlandığını sanıyordu. Onu bu kadar öfkeliendiren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışırken düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. Aklına tek bir şey geldi.

"Dawn ve Seth yüzünden hâlâ kızgın mısınız?" Kadının öfkesi için bulabildiği tek açıklama buydu. Seth'in sistemindeki çiftleşme hormonu kaybolmaya başladığında Dawn'ın vücudundaki hormonal tedavilerin dengelenmesini emretmişti. Dawn eşini kaybediyordu ve Jonas, Seth Lawrence'tan kişisel olarak ne kadar hoşlanmasa da bunun olmasına izin vermek istememişti. Ama Jonas'ın hoşlandığı çok az erkek vardı. Hatta hoşlandığını söyleyebileceği çok az insan vardı.

Yine de görevin geri kalanı cehenneme dönmüştü. Dawn ve Seth'in birlikte kalmasını sağlamayı başarmıştı ama dökülen kan endişe yaratıyordu.

Ely'nin dudakları inatçı bir öfkeyle birbirine yapıştı.

Jonas teslimiyet içinde nefes aldı, dosyayı aldı ve açtı o.

Birkaç saniye içinde kaşları kalktı ve bakışları tekrar onunkilere kaydı. "Bilim adamlarının laboratuarda ona verdikleri ilaçların Bu mu?"

"Yedi yıldır uyuşturucu kullanmıyor," diye tersledi. "Ve şu anda gerçek durumu bu değil. Olan şey bu.

Bayan Rodriguez'inkiyle çiftleşme testi yaptığımda."

İşte bu ilginçti. Jonas Ely'nin yaptığı testleri okumaya devam ederken çenesini ovuşturdu.

Çiftleşme uyumluluğunu belirlemek için tasarladığı testler karmaşıktı. Erkekten alınan tükürük, kan ve meni örneklerinin bir karışımı, tükürük, kan ve dişi hormon örnekleriyle birleştirildi.

Ely endişeyle, "Jonas, laboratuarlara saldırdığında insanları öldürdü," diye fısıldadı.

Jonas bunun üzerine elini salladı. "Arkadaşını kaybetmişti ..."

"Eşi," diye tersledi. "Çiftleşme hormonu kanında vardı. İlaç tedavisini bıraktığı süre boyunca o olayı mazur gördük, çünkü o onun eşiydi. Bu kadın onun eşi değil ve vahşi adrenalin kanında var. Tekrar vahşileşiyor ve bunu inkar edemezsiniz. Bu rapor bunu kanıtlıyor." Parmağını dosyanın olduğu yöne doğru sapladı.

Jonas raporu okumaya devam ederken başını tekrar salladı.

Küfür etti. "Lanet olsun sana, her şeyi bildiğini sanıyorsun. Dişi aslanın öldüğünü öğrendiğinde yaptığı saldırının videolarını gördüm. Bir doktoru, bir eğitmeni ve onu çalışan iki Çakalı öldürdü. Neredeyse kudurmuştu. Eğer bu kadın buraya getirilirse.

.."

"O zaman o şerefsizler değer verdiği birini kaçırdıklarında gösterdiği vahşetle onu koruyacaktır," diye karşılık verdi ona. "Bu onun vahşi haline döndüğünün kanıtı değil. Döneceğinin de kanıtı değil, öyleyse neden kadar üzülüyorsun?"

Ely, Irklar söz konusu olduğunda genellikle sakın kafalıydı. Alternatif cevaplar arayan ve testlerin neden bu şekilde sonuçlandığını araştıran biriydi. Herhangi bir testte hemen sonuca varacak kişi o değildi. Bu onun işiydi.

"Çünkü ona söylemeyeceksin." Dişlerinin gıcırdadığını duyabiliyordu. "Seni tanıyorum. Onunla oyun oynayacaksın ve onu tehlikeye atacaksın ..."

"Orospu çocuğu," diye karşılık verdi kendi öfkesi yükselmeye başlarken. "Tüm bunların benim için bir oyun olduğunu mu düşünüyorsun Ely? Umurumda olmadığını"

Adamlarım ya da kurtarmak için kıcımları yırttığım insanlar hakkında ne düşünüyorsun? Her gün lanet olası hayatımı Üstünlükçüler ve Irk Yasasına karşı lanet olası heyecanlar için riske attığımı mı sanıyorsun?"

Bir şeye vurmak istiyordu. Ve eğer Çakal'ın öfkesi arkasından sönmezse, o zaman ona vuracaktı.

Jonas öfkesinin çözülmekte olduğunun işareti karşısında keskin bir nefes aldı. Onu geri zorlamak her zaman çaba gerektirirdi; serbest bırakmak ona hiçbir şey kazandırmamıştı, öyleyse neden çaba harcasındı ki?

"Bunu neden yaptığını bilmiyorum ve umurumda da değil," diye fısıldadı. "Ama onu uyarmalısın."

"Hayır." Dosyayı kapattı ve tezgâha geri koydu.

"Biliyordum," diye alay etti. "Az önce kendi soruna kendin cevap verdin Jonas. Lanet olası hayatını riske atmaktan hoşlanıyorsun."

"Adamlarımı gereksiz yere riske atmam," diye hırladı. "Ben de paranoyak korkulara kapılıp yapmaları gereken işe müdahale etmem, sen de etmeyeceksin. Yapacağın şey, benim güzel küçük doktorem, o buradayken ona çok dikkatli bir şekilde göz kulak olmak. Kan, tükürük ve meninin her hafta vahşi hormonu için test edilmesini istiyorum. Eğer, *eğer* diyorum, çiftleşme hormonu ya da yabancı hormon kendini belli ederse, o zaman onu durumdan haberdar edeceğiz. O zamana kadar o güzel çeneni kapalı tutacaksın."

"Bu yeterince iyi olmayabilir. Tahmin edemiyorum.."

Araya girdi. "O zaman nasıl tahmin edeceğini öğrensen iyi olur. Merc yalnız, Ely. Kendini yalnızlığa alıştırmış. Ama bu, kaybettiğini düşündüğü şeyden pişmanlık duymadığı anlamına gelmez. Bildiğimiz kadarıyla, Irklar sadece bir kez çiftleşir. Mercury dişi aslanın onun eşi olduğuna inanıyor. Aksini görene kadar ona umut vermeyeceksiniz. Aksini görene kadar, paranoyanızı onun kafasına yerleştirmeyeceksiniz. Bu konuda beni anlıyor musun?"

Kadın öfkeyle ona baktı. "O dişi aslan onun eşiydi. Çiftleşme hormonu bunu kanıtladı Jonas."

"Beni anlıyor musun?" Sesini alçalttı, ona bakarken ses tonuna kararlılık sinmişti.

Saniyeler sonra kirpikleri titreyerek aşağı indi ve kısa bir süre başını salladı. Bu küçük boyun eğme işareti şimdilik işe yarayacaktı. Yine de zamanı olduğunda, küçük Irk bilimcisini kesinlikle dizginleyecekti. Önlerindeki iş için fazla çatışmacı olmaya başlamıştı.

"Pekala. Bayan Rodriquez önümüzdeki iki hafta içinde gelecek. Geldiğinde kendi numunelerinizi alın. Vanderale'in verdiklerinde bir sorun olabilir ve bunu tekrar çalıştırın. Yaptığınızda ne gösterdiğini bilmek istiyorum. Eğer değişmemişlerse, durumu çok yakından izleyeceğiz. Yapabileceğimiz tek şey bu."

"Bir stres anında o hormon salgılanırsa hem onu hem de kendisini mahvedebilir." Doğal itaatkârlığını geçersiz kılmaya çalışırken sesi gerilmişti.

Lanet olası ırk genetiği.

Ona seçimden ziyade tasarımla boyun eğiyordu. Her seferinde bu ona veriyordu.

"Ya da onunla çiftleşip sonsuza dek mutlu yaşayabilir," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi. "Öyle ya da böyle bir şey öğrenene kadar elimiz kolumuz bağlı."

"Yabani genetiği gerileten ilaçların işe yaramamış olabileceği konusunda onu uyarabilirim," diye öneride bulundu.

"Ve kaçmasını mı sağlayayım?" Parmaklarını hayal kırıklığı içinde saçlarının arasından geçirdi. "Merc'ü pek iyi tanımıyorsun Ely. Ben tanıyorum. Çeneni kapalı tut ve beni bu konuda bilgilendir. Gerisini ben hallederim."

Lanet olsun. Buna ihtiyacı yoktu. Merc'e Vanderale'in küçük kâğıt satıcısını beladan uzak tutmak için ihtiyacı vardı, onunla çiftleşmek ya da onu delirtmek için değil. Ve Ely'nin onu delirtmesine kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Döndü ve laboratuvardan çıktı, menteşelerini kırmak istemesine rağmen kapıyı arkasından dikkatlice kapattı. Böyle zamanlarda keşke içki içen bir adam olsaydım diye düşünüyordu. İyi bir sarhoşun yardımı dokunabilirdi.

BÖLÜM 1

İKİ HAFTA SONRA

Özel jet hangara girdi, kendisini bekleyen ısıtılmış mağaraya girdi ve motorları dururken devasa metal kapılar içerideki ısıyı hapsetmek için kapandı.

Uzun dakikalar sonra kapı açıldı ve Ria Rodriguez pilotun indirdiği üst basamağa çıktı. Hangarın çevresine baktı.

Uzun siyah bir limuzin jetin kanatlarının oldukça uzağına park edilmişti ve o izlerken bir kapı açıldı ve Mercury Warrant arabadan indi.

Onu karşılamak için gönderilen adamı görünce inlemek istedi. Daha doğrusu Cins'i.

Merakla ona baktı. Geçtiğimiz aylarda onun fotoğraflarını görmüştü, patronu Dane Vanderale'in onun hakkında bulabildiği kadarını biliyordu ve yine de onu görmek midesinin derinliklerinde bir tepki yumruğu gibiydi.

Yüz hatları bir erkeğe ait değildi. Genlerinin birleştiği aslanınkiler de değildi. Her ikisinin de cehennemden daha seksi bir versiyonu yaratılabilirse, o zaman bu Mercury Warrant'tı.

Çekik kehribar rengi gözler, kapakların çizgisi siyah, sanki biri en hafif göz kalemini sürmüş gibi. Kirpiklerinin kalın olduğunu biliyordu. Burnu uzun ve düzdü, ama normal bir erkeğe göre biraz daha düz, biraz daha kibirli bir şekilde tanımlanmıştı.

Dudakları biraz inceydi ama alt dudağının ortasında öyle cezbedici bir dolgunluk vardı ki, temas kuracağı Irkların fotoğraflarını incelerken bunu her fark ettiğinde dili kendi dudaklarında gezinmişti.

"Bayan Rodriguez, Bay Dane'i almak için Venezuela'ya gidiyoruz. Bize ihtiyacınız olursa, teslim almak için aramaktan çekinmeyin."

Döndü ve pilotuna baktı. Bush . Pasaklı, gözleri düz ve sertti ama ona baktığında gözlerinde bir sıcaklık pırıltısı vardı.

Dünyanın gizli Irklarıyla çalışmaya alışkındı. Vanderales'in laboratuvarlardan ya da görevlerden kaçırdıklarıyla. Ölü olarak listelenenlerle. Burke gibi.

"Bay Dane'e söyle, bana söz verdiği mücevheri unutmasın lütfen," mırıldandı. "Onu hak etmek üzereyim."

Burke limuzine ve onu bekleyen Breed'e baktı. "İyi bir örnek," dedi sessizce. "Tehlikeli ama. Fark edebileceğimizden çok daha tehlikeli."

Ria omuz silkti. Peşinde olduğu kişi o değildi. İlk şüphelerini çoktan çizmiş ve Dane'e göndermişti. Peşinde oldukları kişi ya da kişiler ona asla böylesine büyüleyici gözlerle ya da böylesine vahşi bir ilgiyle bakmazlardı.

Burke'e gülümseyerek, "O benim korumam olacak, hedefim değil," diye hatırlattı.

Bunun üzerine homurdandı. "Bay Dane'e mücevherlere ekleme yapmasını söyleyeceğim. Çünkü eğer korumanız buysa, hanginiz için daha çok üzülmem gerektiğinden emin değilim. Ama en çok seni seviyorum."

"Sen iyi bir adamsın, Burke." Burke'ün kolunu okşarken kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Bay Dane'e zümrütlerin elmasların yanında özellikle güzel göründüğünü söyle. Aldığım riski ne kadar takdir ettiğini görmek için sabırsızlanıyorum."

Burke ona merdivenlerden inip limuzine kadar eşlik ederken kıkırdadı.

"Bay Warrant. Müdür Wyatt'ın beni karşılamak için zamanında uyanamadığını görüyorum." Ria uçakta saçlarını topladığı kalın topuzu ya da giydiği eski püskü giysiyi kontrol etme isteğini dizginledi.

Kahretsin, daha şık kıyafetlerini gerçekten özleyecekti. Ama en iyi sonuçları getiren kişiliği biliyordu. Ve bu kişiliği kadar sevmese de Vanderales'e borçluydu. Onlara hayatını borçluydu.

Mercury pilota merakla bakarken, "Müdür Wyatt Washington'da gözüne alındı," diye bilgi verdi.

"Bay Dane'e söylemem gereken başka bir şey var mı?" Burke kolunu bırakırken sordu ve yardımcı pilota bavulunu ve dizüstü bilgisayar çantasını taşımasına yardım etmek için döndü.

"Evet, ona girdiğimiz bahsi kazandığımızı söyle. Müdür Wyatt sonuçta ortaya çıkmadı."

Görüş alanının dışından Merkür'ün yüzünü buruşturduğunu fark etti.

"Bunu not edeceğim." Burke koyu renkli, tüylü başını salladı. limuzinin bagajı açılmış ve bavulları içeriye yerleştirilmiş.

O ve yardımcı pilot uçağa dönerken, Ria dönüp Merkür'e baktı, onun varlığında kendini fazla kadın hissetmemeye çalışıyordu.

Uzun boylu, geniş ve kesinlikle lezzetli görünüyordu. Vahşi ve erkek... Bu ikisinin birleşimi kadınsı çekirdeğine onu şaşırtan bir şey yapıyordu.

Adam bakışlarını Vanderale pilotlarından tekrar ona çevirdiğinde dudakları kıpırdadı.

"İlk Leo'yla birlikte hastanedeydiler," diye yorum yaptı. "Onlar Irk."

Adam uzanıp onun için kapıyı açarken başıyla onayladı.

"Öyle." Mercury eğilip onunla birlikte diğer tarafa geçip karşıdaki koltuğa otururken o da görkemli derinin içine kaydı.

Lawe Justice'i görmek için sürücü bölümüne baktı. Adını duyunca neredeyse kıkırdayacaktı. Irkların fırsat bulduklarında kendileri için seçtikleri bazı isimleri çok severdi. Lawe Justice, Rule Breaker, Jonas Wyatt'ın ana güvenlik güçlerinden ikisi ve Mercury Warrant.

Merkür, tanrıların habercisi. Ares olmalıydı. Onu yaratan bilim adamları sahip olduğu ilkel içgüdüleri tamamen yok etmemiş olsalardı, bu isim ne kadar uygun olabilirdi. Dosyasına göre, şimdiye kadar yaratılmış en büyük Irklardan biri olabilirdi.

Mercury soğukkanlılıkla, "Leo'nun yıllar boyunca kurtarmak için çalıştığı ırklar," dedi. "Hepimizin özgür olmasını sağlamak için çalışmak yerine."

Hastanede bulunan ve oğlunun sağlığını denetlemek için gelen ilk Leo hakkında sessizlik yemini etmiş Breed'lerin içinde bir öfke olduğunu biliyordu.

Callan Lyons, asalet lideri ve ilk Leo'nun baş belası. Leo, oğlunun Irkların dünyadaki yerlerini belirlemesi gerektiğine dair inancını paylaşmıyordu. Kendilerini koruyabilecekleri tek şeyin, sayıları artana kadar Melez olmayanların arasında saklanmak olduğuna inanıyordu. Ve Ria tartışmanın hangi tarafının haklı olduğunu düşündüğünden emin değildi. Ama şimdilik iki taraf da varlığını sürdürüyordu.

"Leo'nun seçimlerini tartışmayı reddediyorum; bunlar onun kendi seçimleri," diyerek ona baktı.

"Ama sen onun ailesinin bir parçasısın," diye karşı çıktı Merkür sakince. Onun her zaman sakince tartıştığını okumuştı. "Onun ne olduğunu başından beri biliyordun."

Bunun üzerine gülümsedi. "Şaşırtıcı bir şekilde, Bay Warrant, ben bir Cins değilim. Ben sadece Vanderale'in emirlerini yerine getiren küçük bir katibim. Başka bir şey değilim. insanım ve Dane ya da Leo kaç yaşındaysa ben de o kadar değil, oldukça sağlıklı bir yirmi sekiz yaşıdayım. Hesap yapmamak için gerçekten çok uğraşıyorum."

Göründüklerinden daha yaşlılardı. Çok daha yaşlı. Ve Irklar olarak varlıklarının gizliliği çok önemliydi. Ve Dane'in aldığı bilgi doğruysa bu risk altındaydı.

"Katip mi?" Mercury'nin bakışları onu taradı ve uçaktan ayrılmadan önce ceketini giydiğine sevindi, çünkü giydiği ince bluzun altında meme uçlarının sertleştiğine yemin etti. "Buna inanmakta neden güçlük çekiyorum?"

Adam şüpheliydi. Bakışları dolaysızdı ve neredeyse gözlerinde mavinin en hafif tonunu algıladığını düşünecekti.

Daha yakından bakıp sadece gözbebeğinin koyu kehribar tonlarını gördüğünde neredeyse başını sallayacaktı.

"Benim büyüleyici kişiliğim mi?" Kaşlarını kaldırdı.

Dudakları kıpırdadı. "Jonas ile yazışmalarınızı gördüm, Bayan Rodriguez. İnanın bana, büyüleyici kelimesi onlar için kullanacağım bir sıfat değil."

"Sıkı bir büyüleme o zaman?" diye önerdi.

Boğazını temizledi. "Müdürümüzden aldıkları tepkinin ilginç olduğunu düşündüm. Ve eğleneliydi."

Ria kendi eğlencesinin dudaklarını çekiştirmesine izin verdi ve adamın o gür, rengârenk saçlarını boynunun arkasına hapseden deri şeritten kurtarmasını diledi.

Omuzlarından akan koyu kızılar, kahverengiler ve siyahların birbirine karışarak parmaklarının dokunmak için kaşınmasına neden olan ağır, aslan gibi bir yele oluşturduğunu görmek istedi.

Garip, Leo'nun da benzer saçları vardı ve o hiçbir zaman Leo'nun saçlarına dokunmak istememişti. Elbette, karısı Elizabeth buna kalkışsaydı elini kesebilirdi.

Çoğunlukla, Leo toplum içinde olması gerektiğinde saçına geçici bir renk kullanırdı. Mercury gibi o da saçlarını ensesinde bağlı tutardı.

Leo bir haydut, bir paralı asker ve piç bir iş adamı olarak görülüyordu. Ama hiç kimse onun adıyla birlikte *Breed* kelimesini ağzına almamıştı.

Babasının kendisine bıraktığı çok uluslu Vanderale Industries'in sahibi Leo Vanderale kendi başına bir kanundu. Ve onu tanıyan ırklar için de.

"Eğlenmekle yetineceğim," dedi sonunda.

"Yapmak zorunda kalabilirsin."

Koltuğun köşesine oturdu, bir dirseğini indirdiği yastıklı kolçağa dayadı, diğer kolunu koltuğun arkasına dayadı.

Sürücü bölümüne baktı ve Lawe'un buz mavisi gözleri dikiz aynasına kayarken dudaklarının seğirdiğini gördü.

"Peki Bayan Rodriquez, Leo'nun kuyruğuna ne takıldı da hastanede oğlunun yanına koştuktan sadece birkaç hafta sonra sizi buraya gönderdi?"

Daha doğrusu, iki ay, diye düşündü Ria. Ve ne yazık ki, Leo onun ne yaptığını ve nerede yaptığını öğrenirse, derisini yüzüp kuruması için asabilirdi. Bu hiç de hoş bir düşünce değildi.

Dane'in izlediği yolu takip ederek, "Leo bir iş adamı, Bay Warrant," diye bilgi verdi. "Sığınak ve Irkları Vanderale'in cömertliğinden büyük kazanç sağlıyor. Sığınak'a yönelik son saldırılar ve içindeki zayıflıklar onu endişelendiriyor. Hem profesyonel olarak hem de kişisel olarak. Oğlunu ve torununu ziyaret etmekten keyif alacaktır. Gelini ikinci çocuğunu dünyaya getirdiğinde orada bulunmaktan söz etmişti. Dünyanın onun kim ve ne olduğunu keşfetme riski olduğu sürece bunu yapamaz."

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. Bunu görünce kendi dudaklarını yalama isteğini dizginledi. Lanet olsun ona, kendisini zayıf dizli ve fazlasıyla kadın gibi hissetmesine neden oluyordu. Bu zayıflığın işini tehdit edebileceğini fark etti. Başka bir casus arıyordu ve Sığınak'tan dışarı sızması muhtemel bilgilerin sonuçları Irk topluluğunu bir bütün olarak yok edebilirdi. Başka bir açıdan bakıldığında, Mercury ile ilişkiye girmesine izin vermesinin kişisel olarak ona zarar verme potansiyeli de vardı.

Kendine, bu işe asla kişisel olarak karışmadığını hatırlattı. Bu yol felaketten başka bir şey getirmezdi ve hayatında daha fazla felakete ihtiyacı yoktu.

"Bayan Rodriquez-"

Adını kullanması için onu davet etti. "Ria lütfen." *Bayan Rodriquez* ona kendini yaşlı hissettirmişti.

"Ria." Kaşları çatıldı. "Neden sende çok daha fazlası olduğuna dair bir his var içimde?"

Gözleri hayal bile edemeyeceği kadar açıldı. Sade kıyafetler, makyaj yok. Herkesin beklediği küçük hiç kimse olma konusunda çok iyi bir iş çıkarmıştı.

"Bana güvenin Bay Warrant, ne görürseniz onu alırsınız." O da yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Elbette, durum gerektirdiğinde oldukça kötü huylu olabilirim. Her zaman iyi biri değilimdir."

Adam sessizce ona bakıyordu ve kadın, adamın onun görmesini istediğinden daha fazlasını gördüğünü hissediyordu. Kesinlikle başkalarının bakmaya zahmet ettiğinden daha fazlasını görüyordu.

Ria hayatında ilk kez, saklanmaya devam edemeyeceği bir adamla karşılaşıp karşılaşmadığını merak etti. Gözleri onu sırlarını paylaşmaya çağırıyordu; kehribar rengi girdap, merak, ilgi, onu asla ulaşmaması gerektiğini bildiği şeylere ulaşmaya davet ediyordu.

Ateşle oynarsan yanarsın. Uzun zaman önce, çok uzun zaman önce, annesinin ona her zaman insanlara dikkat etmesini gülerek nasıl öğütlediğini hatırladı.

Seni kandıracaklar, küçük Ria'm, derdi hep. Yalan söylerler, glmseler ve verebileceğin her şeyi aldıktan sonra kullanacak başka birini bulurlar.

Çok yaşlı olamazdı ama bu sözleri hatırlıyordu.

Bu anıyı hatırlayınca başını Merkür'den çevirdi, bakışlarını dolambaçlı yollardan geçtikleri dağlara çevirdi ve ne zaman izin verse içine dolan yalnızlığı geri itti.

Annesi o altı yaşına gelmeden ölmüştü. Ria evlerinde tek başına üç gün geçirmiş, annesi için ağlamıştı ve annesi soğuk bir morgda yatıyordu.

Eğer bir komşusu Leo Vanderale'nin sekreterinin çocuğundan kimsenin bahsetmediğini fark etmeseydi sonsuza kadar orada kalabilirdi. ocuğu personel dosyalarında bile yer almamıştı. Birlikte çalıştığı insanlar Mary Rodriguez'in doğurduğu kızıdan haberdar bile değildi. Mary'nin ölümüne kadar.

Ria yalnız kalana kadar.

Anıları geri itti. Onların burada yeri yoktu. Yıllardır bunu düşünmesine bile izin vermemişti. O artık

ve annesinin ölümünden sonraki hayatı için Vanderales'e borçluydu.

Ve işte buradaydı, hala Dane'in ayak işlerini yapıyor ve hala onun emirlerini yerine getiriyordu. Hâlâ onun küçük oyunlarına katılıyordu çünkü Dane şeytani gülümsemesiyle ona cesaret veriyordu ama ikisi de onun aslında hiç de cesur olmadığını biliyordu.

Şu anda çok cesur davranıyordu ve bu sefer Leo ikisini de bu yüzden asabilirdi. Tabiri caizse Sığınak Leo'nun bebeğiydi. Callan Lyons, Irkların ifşası tüm dünyaya yayılana kadar bilmediği oğluydu. Leo'nun ulaşamadığı oğluydu.

Dane onun varisiydi ve Leo her zaman Dane'in üzerine titrerdi, bir noktaya kadar. Dane'e saygı duyuyordu ama oğlunu, Dane'in Leo'yu mutlu etmekten çok daha vahşi, çok daha pervasız bir hayat yaşadığını bilecek kadar iyi tanıyordu.

Leo bir aile babasıydı. Birinci sınıf bir sürü lideriydi ve Afrika'daki arazisinde koruduğu Irklarla bunu kanıtlamıştı. Ve Konsey'in kendisinden ve eşinden çaldıkları sperm ve yumurtalardan yarattığını bildiği oğulları için acı çekiyordu. Ve torunları için acı çekiyordu. Dane'in ona vermek için acele etmediği torunları.

"Umarım Jonas'a burada bulunma nedenlerin konusunda dürüst davranmışsındır, Ria," dedi Merkür. "Ona yalan söylediğinde piçin teki olabiliyor."

Evet, evet, baba oğul gibi. Jonas Wyatt da Leo'nun oğluydu ve diğerlerinden çok ona benziyordu, diye düşündü Ria.

Gülümseyerek ona geri döndü. "Babasını tanıyorum Bay Warrant ve sizin de dediğiniz gibi elma ağaçtan uzağa düşmemiş. Merak etmeyin, dürüst ve açık sözlü olmak benim hatalarımdan sadece birkaçı."

Dane bu yoruma kıcıyla gülerdi ve o da bunu biliyordu.

Ama Merkür başını salladı ve başka bir şey söylemedi. Ama hâlâ onu izliyordu. Bakışları onun üzerinde kaldı ve kadın, giysilerinin altında yükselen kızarıklığın kemiklerine kadar işlediğine yemin etti.

Kahretsin, koku alma duyusunun çoğu Irk kadar iyi olmamasına sevinmişti ama gözlerinin daralmasından ve burun deliklerinin açılmasından, içinde hissetmeye başladığı uyarılmayı sezdiğinden şüpheleniyordu.

O bir kadındı. Ve lanet olsun ki o da bir erkeğin ve bir Irkın iyi bir örneği değildi. Çiftleşmemiştii ve ölmemiştii. Diğer kadınların sahip olduğu tüm içgüdülere sahipti ve tüm bu içgüdüler orada uzun, tehlikeli ve lezzetli bir tat almak için isyan ediyordu.

Bu, onlara göre hareket etmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Pencere sürücü bölümüyle yolcu bölümü arasında yükseliyordu. Ria döndü ve Merkür'e sorgulayan bir bakış attı.

"Lawe penceresini açmayı seviyor. Senin için çok soğuk olabilir," dedi ama gözleri tamamen farklı bir şey söylüyordu. Öyle bir şey ki, başını eğip yanındaki pencereden dışarı bakmaya başladı.

Evet, tahrik olmuştu ve Breed sürücüsünün bunu bildiğine şüphe yoktu.

Zihinsel bir omuz silkme hareketi yaptı. Tıpkı buna alışmaları gerektiğinden en ufak bir şüphe duymadığı gibi. Dünyanın dört bir yanındaki kadınlar, bloglarda, Irk gözlem sitelerinde ve diğer çeşitli çevrimiçi topluluklarda, erkeklerin yarattığı ve kontrolünü kaybettiği yaratıklardan hem nefret ediyor hem de onları arzuluyorlardı.

Irklar tarafından büyülenmişlerdi. Onlardan korkuyor ve onlar tarafından tahrik ediliyorlardı. On yıldan biraz daha uzun bir süre içinde, kadınların rüyalarını işgal eden karanlık aşıkların yanı sıra gecenin öcüsü haline gelmişlerdi. Bazen eğlenceli oluyordu. Çoğu zaman da ona insanların ne kadar vefasız olabileceğini hatırlatıyordu.

Çünkü akıntıyı Irkların aleyhine çevirmek için çok az şey gerekecekti ve eğer Dane'in duyduğu söylentiler doğruysa, o zaman bu akıntı herkesin beklediğinden çok daha erken gelebilirdi. Ve herkesin tahmin ettiğinden daha dehşet verici olabilirdi.

Hayvan yorgun gözlerini açtı, onu neyin uyandırdığından emin değildi. Adam. Adamın duyguları kayıyordu. Hayvan adamın savunmasındaki kırılmayı, esneme, şansını hissedebiliyordu. Özgürlüğü hissetmek için. Tatlı özgürlüğü.

Tüm duyularıyla, yavaşça, temkinli bir şekilde gerindi; şansın tadını çıkardı.

Sonra durakladı. Göz kırptı. Adamın gözlerine baktı. Adamın burun deliklerinden soludu. Adamın diline değen havanın tadını aldı ve kükremesini dizginlemek zorunda kaldı.

Çömeldi, baktı, kokladı, tattı. Beklemişti. Zayıf düşmüştü. Yıpranmıştı. Ölüme çok yakındı. Ama savaşmıştı. Ve beklemişti.

Bunun için.

Koyu renk gözler kısık kirpiklerin altından adama baktı. Bu nazlı bir bakış değil, temkinli bir bakıştı. Koyu renk kirpikler, gözlerinden daha açık tonlar. Koyu renk saçları özgür olması gerekirken kısıtlanmıştı.

Ve onun kokusu.

Onu uyandıran şey buydu. Onun kokusu.

Hayvan, içinden neşeye benzer bir şeyin geçtiğini hissetti. Onun kokusu merhamet gibiydi. Soğuğun ortasında bir sıcaklık gibiydi. Onun kokusu ait olunacak bir yer gibiydi.

Dikkatliydi. Adam hâlâ gayretliydi. Hayvan o tatlı kokunun sadece bir anlığına zihninde kalmasına izin verdi. Geri çekilmeden önce sadece bir tat, gerçek zevkin ne olduğuna dair bir alay.

Hayvan şimdi çömelmiş, uyanık ve gözlerini kırpmadan duruyordu. Kadının varlığı onu umutla doldurmuş, hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu son gücü de tazelemişti.

Adamın duyguları, hayvan onların gerildiğini, onu bağlayan zincirlerin zayıfladığını hissedebiliyordu çünkü adamın dikkati dağılmıştı. Adam duygularıyla uğraşıyordu; uzun zaman önce neredeyse ölmek üzere olan hayvan için tetikte olması gerekmiyordu.

O sadece bir . Adam gardını indirirken hayvan bu düşüncayı hissedebiliyordu. O sadece bir adamdı, endişelenmeye gerek yoktu.

O

bu kadını izleyebilirdi. Bu kadını isteyebilirdi.

Ve hayvan izledi. Ve istedi. Çömeldi, bekledi, daha önce açlık çekmeye bile gücü yokken şimdi acıkmaya başlamıştı.

Hayvan izledi. Bekledi. Özgürlüğün yakında geleceğini biliyordu.

BÖLÜM 2

"Merhaba, Bay Wyatt. Sonunda sizinle tanışmak ne büyük bir zevk." Ria, Jonas Wyatt'ın Sığınak'taki ofisine girerken elini sıkmasını kabul etti ve iyi döşenmiş ofise baktı.

Hiçbir şekilde süslü değildi ama geniş, açık ve havadardı. Kullandığı ceviz masa, Irklar mülkü ele geçirmeden önce burada yaşayan Konsey bilim adamları tarafından kullanılmıştı.

Duvarlar boyunca koyu renkli, ağır dosya dolapları yerleştirilmişti. Dosyalarını kendisine yakın tutuyordu. Basılı kopyalar biraz demodeydi ama en azından onları güvende tutuyordu. D.C.'deki ofisinin tamamen elektronik olduğunu ve sık sık onunla birlikte seyahat eden PDA ve dizüstü bilgisayar dışında ofisi dışında herhangi bir hatta bağlı olmadığını biliyordu.

"Mutfaktan kahve getirttim." Jonas elini odanın kenarındaki küçük oturma alanına doğru uzattı.

Pırıl pırıl, ağır ceviz bir sehpanın etrafında bir kanepa, koltuk ve iki sandalye oturuyordu. Masanın ortasındaki gümüş tepside duran kahve, kokusuyla duyularını baştan çıkarıyordu.

"Benim zayıflığım." Adam onu kanepeye götürürken, kadın belli belirsiz bir takdirle gülümsedi. "İtiraf etmeliyim ki vücudum farklı zaman dilimlerine kadar iyi uyum sağlayamıyor. Kafeini kullanabilirim."

Jonas boğazından, sinirli bir homurtu ile kuşku mırıltısı arasında bir ses çıkardı.

Merkür sessizce kanepenin yanındaki sandalyeye otururken o da onun karşısına oturdu.

"Doldurayım mı?" Önlerinde duran kahve servisini işaret etti.

Jonas'ın kaşları çatıldı. "Nasıl istersen."

Kadın kahveyi doldurup Merkür'e uzatırken Merkür arkasına yaslandı ve kendi fincanını alıp narin porselen tabağın üzerinde dengeledikten sonra arkasına yaslandı.

Fincanı kulpundan tutup kaldırarak önce içine çekti, beyni beklentiyle kıvılcımlandı, sonra da dikkatle yudumladı. İyi kahve bulmak gerçekten zordu.

Bu demlemenin en iyilerinden biri olduğunu keşfetmekten memnundu. Kirpikleri neredeyse coşkuyla dalgalanıyordu.

Jonas kıkırdadı. "Kahveni seviyorsun," dedi kendi kahvesini içerken ve o tuhaf gümüş gözleriyle ona baktı.

"Kahveme bayılırım." Bir yudum daha aldı, sonra koltuğa daha da yaslandı ve Mercury ile onun arasına baktı.

Bir gün önce gelmiş ve Dane'in kendisi için kiraladığı kulübeye götürülmüştü. Kulübe Sığınak'ın kenarında yer alıyordu ama yerleşkenin sınırları içinde değildi.

Kulübeden yaklaşık yarım mil uzakta, güvenli bir çevre oluşturulmuştu. Ekipmanların çoğunun korunmasız olacak şekilde tasarlandığını biliyordu. Hem Vanderale Industries hem de Seth Lawrence'ın çeşitli şirketleri Sığınak'ın güvenliğine katkıda bulunmuştu.

Sınırın Sığınak tarafında aslanlar dolaşıyordu ve Irklar yorulmak bilmeden devriye geziyordu. Bir gece önce aslanların kükrediğini duymuştu, belli ki dağın üzerinden inen soğuk havaya rağmen devriye geziyorlardı.

Daha Ekim ayının ilk günüydü ve hava sıcaklığı şimdiden dondurucu soğuklara doğru düşmeye başlamıştı. Soğuğu iliklerine kadar hissedebiliyordu.

"Vanderale'in endişelerini anlıyorum, Bayan Rodriquez . ."

"Lütfen, bana Ria de." Kadın ona kayıtsızca gülümsedi. "Törene gerek yok. Ne de olsa aileni oldukça iyi tanıyorum."

İfadesi donuklaştı ama gümüş gözleri ani bir düşmanlıkla parladı.

"Bundan çok şüpheliyim," diye .

Kadın gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Ama ben biliyorum. Annemin ölümünden sonra baban ve kardeşin bana baktılar. Oldukça nazik davrandılar."

Kız, kendisine bir çalışan gibi davranamayacağı gerçeğini tam anlamıyla burnuna sokarken gözleri kısıldı. Ebeveynleri olduğu gerçeğini de pek kabullenmiş görünmüyordu. Callan'ın aksine Jonas'ın annesi Leo'nun eşi değildi. Onun yaratılmasında sadece Leo'nun spermi ve başka bir bilim adamının yumurtası kullanılmıştı.

Merkür yanındaki sandalyede tehlikeli bir şekilde kıpırdandı, bakışları Jonas'a döndü, Ria'ya bakmadan önce kehribar rengi koyulaştı.

"Ria." Jonas ona ağır bir alaycılıkla gülümsedi. "Eminim biliyorsundur, seni de Dane'in," diye homurdandı, "Sığınak'ı ve tüm sakinlerini araştırdığı kadar iyi araştırdım. Vanderaller seni evlat edinmedi. Ve sen de değerli bir kız değilsin."

Ria fincanı masaya geri koydu, ellerini kucağında kavuşturdu ve sakın sakın ona baktı. Adam ona zaten bilmediği bir şey söylemiyordu.

"Bay Wyatt, ben asla böyle bir şey ima etmedim. Ailenizi oldukça iyi tanıdığımı söyledim. Bildiğiniz gibi on sekiz yaşımdan beri Leo ve Dane için çalışıyorum. Eğitimimi onlar karşıladı, ondan önce de yetiştirilmemi." Onun sert bakışlarından korkmadığını belli edecek kadar öne eğildi. "Hiç kuşkunuz olmasın, ben Vanderaile ailesinin değerli bir *dostuyum* ve bu nedenle aileye, şirkete ve yapmak üzere gönderildiğim işe olan sadakatim her şeyin üzerindedir. Kataloglamak, kategorize etmek ve özünde, Sanctuary'nin ilk önce oynamasını sağladığımız tüm kullanışlı küçük oyuncakları almaya devam edecek kadar güvenli olup olmadığını belirlemek için gönderildim. Fikirlerimin bir ağırlığı olduğundan şüpheniz olmasın. Ve yaptığınız itirazlar ne olursa olsun işimin güvende olduğundan şüphe etmeyin. Şimdi," diyerek koltuğa yaslandı, "bunu medeni bir şekilde mi yapalım yoksa kardeşin sebepsiz yere sinirlendiğinde yaptığı gibi hırlayıp hırlayıp o hınzırca keskin köpek dişlerini bana doğru göstermeni mi dinleyeyim?"

Jonas homurdandı.

"Jonas." Merkür neredeyse koruyucu bir tavırla öne doğru eğildi.

Merkür onun dikkatini çekerken Ria bakışlarını Jonas'ın gözlerinde tehlikeli bir şekilde değişen renklerden ayırmadı.

"Ne?" Jonas dikkatle sordu.

"Eğer bu ofisteki mobilyaları daha fazla kırarsan," Ria odaya baktı ve Merkür'den önce konuşmaya başladı, "Callan seni ofis hesabından sınırlamaya başlayabilir. Geçen hafta ofis malzemeleri kayıtlarını gözden geçiriyordum. Görünüşe göre altı ay içinde bu ofis iki farklı ceviz sehpanın yanı sıra çok sağlam bir metal sehpa ile yenilenmiş. Bir yıl içinde üç sekreter kaybettiniz ve dairenizdeki cam iki kez değiştirildi. Oldukça sinirlisiniz, değil mi efendim?"

"Ya da başka bir şey." Gülümsemesi .

Adam ona bakarken Ria gerçeği öğrenmek için bekledi. Gerçeği biliyordu. Dairesindeki pencereler, hayatına yönelik birkaç girişimden kaynaklanıyordu. Metal sehpa, güvenliklerini atlatan, son derece gelişmiş bir patlayıcının kontrolsüz patlamasıyla parçalanmıştı. İki ahşap masa ise büyük olasılıkla temperlenmişti.

Sonunda, alfa pozisyonunu anlamış gibi bakışlarının titremesine izin verdi. Onu yeterince araştırmamıştı. Dane'in önünde eğilmedi bile.

"Pekâlâ." Derin bir nefes aldı. "Sizi gerçekten kışkırtmak istemiyorum. Ama neden burada olduğumu baştan bilmemiz en iyisi. Sanctuary'nin aldığı fonların devam edip etmeyeceğine, artırılıp artırılmayacağına, azaltılıp azaltılmayacağına ya da tamamen durdurulup durdurulmayacağına karar vermek benim işim. Sanctuary tarafından sağlanan satın alma, ödeme, sözleşme veya dış hizmetlerle ilgili dosyalarınıza hem elektronik hem de basılı kopya olarak tam erişimim olduğundan emin olmak sizin işiniz. Sakıncası yoksa yarın işe başlamak istiyorum."

Eğildi, kahvesini aldı ve dizlerinin üzerinde bağdaş kurup beklerken kahvesini yudumladı.

Belli ki hırıltısını dizginliyordu, Mercury ise gözlerinde parlayan bir eğlenceyle onu izliyordu.

Jonas ne yazık ki Dane'e çok benziyordu. Ne yazık ki onun için, çünkü Ria yıllar önce Dane'le nasıl başa çıkacağını öğrenmişti. Kendisini manipüle etmesine izin vermesinin karşılığı olarak dünyanın dört bir yanından mücevherler almıştı. Ve Dane de onu manipüle etti.

Jonas'a gülümseyerek karşılık verdi. "Ben gerçekten çok iyi bir insanım. Bol kahve iyi gelir."

Merkür homurdandı. Jonas ona ters ters baktı.

"Bu işin arkasında Dane Vanderale var, değil mi?" Alaycı bir tavırla dudağını kaldırdı. "Bu yüzden Leo birdenbire parasının nasıl harcadığıyla bu kadar ilgilenmeye başladı."

Ria kaşlarını çatı. "Leo manipüle edilemez, Bay Wyatt. Onu bir kez tanıdığınızda bunu öğreneceksiniz." Belki de zor yoldan, tıpkı Dane'in sık sık yaptığı gibi.

Yine de Jonas şüpheliydi ve bu Dane için iyiye işaret değildi. Ya da onun için. Leo onu kovmayacaktı ama onu kovmak gibi insancıl bir şey yapmış olmayı dileyeceğinden emin olabilirdi.

Leo onu tanıyordu. Onu nasıl suçlayacağını biliyordu. Ve bunu şok edici bir güçle kullanabiliyordu.

"Tam olarak neye ihtiyacın var?" Jonas sıkılmış dişlerinin arasından ona sordu.

"Belirttiğim gibi, alımlar, sözleşmeler, satışlar veya bunlarla ilgili müzakerelere ilişkin basılı ve/veya elektronik kopya bilgiler. Bireysel Irklar hakkında istemediğim tek şey laboratuvar dosyaları veya hassas görev raporlarıdır. Sığınak'ın işleriyle ilgili her şey bana sunulmalıdır."

"Peki bu ne kadar sürecek?" diye çıkıştı.

Pişmanlık içinde parıldıyordu, çünkü onu kızdırmaya, belki de ona düşman olmaya çok yaklaştığını biliyordu. Ve adam ona Dane'i çok hatırlatıyordu. Dane'i çok severdi, her ne kadar onu buraya gelmeye ikna ettiği için manipüle edici, hesapçı, soğuk kalpli bir erkek olsa da.

Aslan ikisini de öldürecekti ama Sığınak'ın karşı karşıya olduğu tehlike onu dehşete düşürmüştü. Jonas'tan Merkür'e baktı ve tavrının biraz yumuşamasına izin verdi.

"Umarım çok uzun sürmez," dedi ona. "Gerçekten, Bay Wyatt, sizi düşman edinmek benim arzum değil, ama işimde beni etkileyecek bir şey de değil. Yine de, size söz veriyorum, Sığınak'ın yaşayabilirliği benim için olduğu kadar Leo ve Dane için de bir anlam ifade ediyor. Buraya güvenliğinizi riske atmak için değil, bilgi toplamak için geldim. Tek ihtiyacım olan işbirliğiniz. Benim kararlılığım ne olursa olsun, Leo ve Dane'in Sanctuary'nin Vanderale ile olan ilişkisini sürdürmek için Sanctuary ile birlikte çalışmaya istekli olduklarını biliyorum."

Bir elek gibi para sızdırıyor olsalar bile Leo onları kesmeyi asla düşünmezdi. Sığınak cehennem donana kadar sızıntı yapabilirdi ve o yine de oraya para akıtmaya devam ederdi. Ama durum öyle değildi. Sızan para değildi, çok daha hayati bir şeydi.

"İhtiyacın olanı alacaksın." Jonas ayağa kalktı. "Sabahleyin."

O da ayağa kalktı, Merkür'ün de doğrulduğunun farkındaydı.

"Dört gözle bekliyorum." Kahvesini masaya koydu ve elini bir kez daha uzattı. "Sizinle tanışmak bir zevkti."

Elini sıkıca sıktı, ama tutuşunu güçlendirmede; ona gücünü göstermeye kalkışmadı ve kadının ona olan saygısı arttı. Çünkü onun öfkeli olduğunu biliyordu.

"Mercury, ona kamarasını göster. Sen, Lawe ve Rule onun kişisel güvenliği olacaksınız. Kimsenin onu öldürmediğinden emin olun. Çünkü bugün kendi iyiliğini pek umursuyor gibi görünmüyor. Ve sabah test için Ely'nin laboratuvarında olacak."

Ria durakladı. "Test yapılmayacak Bay Wyatt. Gelmeden önce gerekli örnekleri temin ettim. Başka örnek verilmeyecek."

Durakladı ve ona baktı, sıkıca gülümsemeden önce çenesinde bir kas kıpırdadı. "Ateşle oynamayı seviyorsunuz, değil mi Bayan Rodriquez?"

Ona bakarken boğazından hafif bir kahkaha kaçmasına izin verdi. "Bay Wyatt, Dane sık sık en iyi yaptığım şeyin bu olduğunu söyler. Sanırım annem de beni birkaç kez bununla suçladı. Ama gerçekten düşman olmadığımı göreceksiniz."

"Kadınları düşmanım olarak görmüyorum." Omuz silkti ve hızlı gülümsemesinde onun sahip olduğu cazibeyi görebiliyordu. "Savaşçılar belki."

Bu ona söyledi. Kişisel korumasına önce başını onaylarcasına eğdi. Bir kadının kelimenin bambaşka bir anlamı olmasını dilemesi için yeterliydi. Çıplak ve yatağında olmak gibi.

İlişkilerin ve onun uyuşmaması çok kötü. Ayrıca, Irkların çiftleştiğini biliyordu. Eğlenceli, erotik ve kötüydüler ama bir kadını sevmek her zaman çiftleşmeyi de beraberinde getirirdi. Ve çiftleşme neredeyse anlıktı.

Şimdiye kadar, onun vücudu söz konusu olduğunda kontrol edilemez dürtüleri olmamıştı. Belki mantıksızdı ama bu sayılmazdı.

Mercury ona bir kez daha malikânedен limuzine kadar eşlik ederken dengesini yeniden sağlamak için mücadele etti. Arkaya doğru kayarak, araba garaj yolundan hareket etmeye başlamadan önce onun karşısına geçmesini izledi.

Kapılardan ve kapıların dışında slogan atan protestocu kalabalığından geçerken ikisi de sessizdi.

Dedikodu gazeteleri protestoları körükledi. Irkların taşıdığı bir virüs nedeniyle cinsel arzuların zorlandığı söylentileri yine paçavralarda yer aldı. Irklarla bağlantılı bir seri katil/ yamyam hikayesi de vardı. Paçavralar protestocuları kapıda tutuyor ve şüpheler hem burada hem de Kurt Irkı yerleşkesi Haven'da Irkların etrafında dönüyordu.

"Jonas'la bir sınırı zorladınız. Bir süre daha zorlamamanı tavsiye ederim," dedi Merkür kulübeye geri dönerlerken.

Konuşmadan önce sessizce ona baktı. "Jonas, Dane gibi, başa çıkmak için belli bir anlayış gerektirir. Eğer bana inanırsa

ezilmesi kolaydı, zamanını ihtiyacım olan şeyi reddetmek ve girişimlerimi engellemekle geçirirdi."

Ama bu, onunla yüzleşmenin hiç de kolay olmadığı gerçeğini değiştirmiyordu. Kalbi çoğu zaman boğazına düğümlenmişti ve içindeki korkuyu kontrol etmek neredeyse imkânsızdı.

"Jonas'la uğraşmak Dane Vanderale'le uğraşmaya hiç benzemez, Ria. Kendini kandırma. Sert bir düşman olabilir."

"Dane de yapabilir." Omuz silktilti.

Ona baktı, adamın tercih ettiği yayılmış pozisyon onu cezbediyordu. Onun kucağına kıvrılmak istedi. Kendini ona karşı ısıtmak istiyordu.

Mantıksız. Mantıksız. Delice.

Bir önceki gece onun rüyalarıyla doluydu. Dışarıda, kulübesinin etrafındaki alanda devriye geziyordu, bunu biliyordu. Çok yakındı. Çok cazipti.

En azından gerçekten kulübeye girmemişti. Bir erkeğe ne kadar ilgi duyarsa duysun, alanını pek iyi paylaşmazdı.

Sıkı bir yalnızdı. Buna uzun zaman önce karar vermişti. İnsanlar çok kolay terk ediyordu. İçeri giriyorlar, sizi varlıklarına alıştırıyorlar, sonra da sizi yalnız bırakıp gidiyorlardı. Bu öğrenmesi zor bir dersti ve ne zaman biriyle aynı mekânı paylaşmanın nasıl bir şey olduğunu merak etse kendine bunu hatırlatırdı.

"Neden bir sevgilin yok?"

Soru karşısında başı döndü.

"Affedersiniz?" Kız şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve adamın ona bakışı karşısında vücudu neredeyse cızz etti.

Yüz ifadesi kesinlikle şehvetliydi.

"Neden bir sevgilin yok?" diye tekrar sordu, sanki İngilizce anlamakta güçlük çekiyormuş gibi kelimeleri ardı ardına sıraladı. "Sen güzelsin. Bekarsın. Ve yalnızsın."

"Kolunda asılı bir kadın göremiyorum," diye . "Belki de onu evde bırakmışımdır."

Başını iki yana salladı. "Üzerinde bir erkeğin kokusu yok. Eğer bir sevgilin olsaydı, ondan ayrı olsan bile onun uyarılma kokusu haftalarca üzerinde kalırdı. Yani senin bir sevgilin yok."

"Ve bunu senin işin olarak görmüyorum," dedi ona, sakın olmaya çalışarak.

""

Kalbi göğsünde çarptı, başına kan hücum etti ve bu tepkinin bir felcin habercisi olup olmadığını merak etti. Çünkü bu daha önce hiç başına gelmemişti.

." Şimdi onu dikkatle izliyordu.

"Dane seni buraya yalnız göndermemeliydi," dedi ona, sesi sessiz, çok yumuşak ve tehlikeliydi. "Baştan çıkarıcısınız Bayan Rodriguez. Ve siz bir meydan okumasınız. Bir Cins'in görmezden gelmekte zorlanacağı iki şey."

Ve koltuğunda eriyip gidecekti. Baştan çıkarıcı ve meydan okuyucu mu? Sade biriydi ve bunu biliyordu. Seksi iç çamaşırları ve Dane'in ona getirdiği mücevherlerle renklendirmeye çalıştı. Her zaman mücevherler değil. Bazen bir eşarp, bazen de bilinmeyen bir pazarda bulunan tuhaf bir sanat eseri kadar basit bir şey.

Etrafındaki güzel şeyleri severdi, çünkü kendisinin o kadar da güzel olmadığını bilirdi. Baştan çıkarıcı değildi. Ve onun iddiasına rağmen, yatağına girmek istediğine karar verirse pek de zorlanmayacaktı.

"Benimle oynamana gerek yok, Mercury," dedi ona, içinden süzülen küçük bir hüznün kırıntısını gizleyemeyeceğinin farkındaydı. "Ben işimi yaparım. Ne kadar cazip olursa olsun."

Ve onu baştan çıkarabilirdi. Onun çöküşü olabilir.

BÖLÜM 3

Onu izledi. Saçlarını topladığı o saçma topuz çözülmeye çalışıyordu. Ona baktığında, neredeyse bitter çikolata rengindeki kahverengi gözleri sinirliydi. Yumuşak, yuvarlak, krem si yüzü ve inatçı çenesi ilgi çekiciydi. Ama onu çıldırtan başka yönleri de vardı.

Eğer kışını böyle seğırtmeye devam ederse, onu sikecekti. Tanrı yardımcısı olsun, onu dizlerinin üstüne çöktürecek, kahverengi eteğini kalçalarına kadar ve yetişkin, aç bir erkek Aslan 'na sataşmanın aptallığını ona gösterecekti.

Mercury Warrant, Gloria "lütfen bana Ria deyin" Rodriquez'in kullandığı küçük ofisin duvarına yaslandı ve geçen ay boyunca sergilediğı soğukkanlı tavrını korumaya çalıştı.

Kolay olmadı. Özellikle de masadan, karşısında duran masaya geçip orada yığılı dosyaları incelediğinde. Eğilir, bazen bir dosya seçmeden önce içindekileri incelerdi ve çirkin kahverengi etek, sevgi dolu bir el gibi kışına yapıştırdı.

Sanki eli, ereksiyonunun aşağıdaki nemli, ipeksi sıcaklığa kayışını izlerken, ona şekil vermek, onu sıkmak, dolgun küreleri ayırmak istiyordu.

Yürüyen bir ereksiyon halindeydi ve dört haftanın ardından bu onu kızdırmaya başlamıştı. Onu düşünerek, yüzünün ve çıplak vücudunun görüntüsüyle otuz bir çekiyordu. Onunla geçirdiğı günler, açlıktan taşaklarını sıkmaya başlayana kadar bu arzuyu körükledi.

Küçük sade Jane'i istiyordu. Onu yatağı atmak ve ihtiyacı yok olana ve zihni ondan kurtulana kadar ona kızmak istiyordu.

"Bay Wyatt'ın ekibinin bir parçası olmadan önce mekanik uzmanı mıydınız?" Başını çevirdi ve keskin bakışlarla ona baktı,

kahverengi gözler. "Buraya gönderdiğimiz arazi motosikletlerinin özelliklerini belirleyen kişi siz miydiniz?"

Söz konusu "biz", Sanctuary'nin cömertten de öte bağışçısı olan Vanderale Industries'i kastediyor.

Kısa bir süre başını salladı.

"Laboratuar dosyalarınız mekanik bilgisine işaret etmiyordu. Oradaki uzmanlık alanınız keşif ve silahlardı, suikast ve işkence konusunda da önemli bir yeteneğiniz vardı."

Kaşlarını kaldırdı. "Üniversite gibi konuşuyorsun."

Yüz ifadesi hiç değişmeden sessizce ona baktı.

"Yetenek listede yer almadı çünkü yeteneği geliştirme şansı yoktu." Sonunda omuz silkti. "Buraya geldiğimde barakalardan birinde bazı eski bisikletler vardı. Zamanımı onları tamir ederek geçirdim."

Jonas onunla işbirliği yapmasını söylemişti. Tamam, işbirliği yapacaktı. Ve itiraf etmeliydi ki ona istediğini verdiğinde gözlerinde beliren o küçük ilgi parıltısı hoşuna gidiyordu. Ona istediğinden çok daha fazlasını vermek istiyordu.

"Yani yeteneği iyileşirken mi buldun?" Doğruldu ve ona doğru döndü, kalçasını masaya yaslarken elleri ince eteğinin ceplerine kayıyordu.

İyileşiyorum. Şimdi bunun için bir kelime vardı.

Başını salladı. Tek yapmak istediği şehvetle hırlamakken onunla konuşmak . Boğazında yükselen dürtüyü hissedebiliyordu ve onunla savaştı. Kahretsin, çok uzun zamandır kadınsız kalmış olmalıydı. Belki de bir tane bulmalıydı. Çabuk. Yoksa kendini potansiyel bir felaketle aynı yatakta bulacaktı. Vanderale'in elçisi dalga geçilecek biri değildi. Tam anlamıyla.

"Gelişmiş elektronik, silah ve güce sahip altı adet daha döngü talep etmiştiniz. Şartnameyi siz mi hazırladınız?" diye sordu.

Tekrar başını salladı. Bu döngüler, hükümetin ırklara devrettiği dağlarda dehşet saçacaktı.

Motosikletler sadece küçük, monte edilmiş silah namluları ve mühimmat için gerekli ağırlığa indirgenmiştir. GPS ve gelişmiş uydu bağlantıları motosikletlerin üzerindeki kurşun geçirmez kalkanların içine yerleştirildi ve motorların kendileri de büyük bir güç artışı sağlayacak şekilde modifiye edildi.

"Peki döngüler onaylanmazsa sonuçları ne olur?"

Bu soru onu şaşırttı. O döngülere ihtiyaçları vardı.

"Daha fazla ırk ölecek," diye yanıtladı onu. "Üstünlükçülerin korunan bölgeye girmek için kullandıkları hileleri takip etmek çok önemli. Bu döngüler, son birkaç yılda büyüyen çevrelerde devriye gezmek zorunda olan ekiplere yardımcı olacaktır."

"Talep ettiğiniz gelişmeler makinelerin fiyatını döngü başına on binlerce dolar artırıyor," diye belirtti. "Kullanacakları mühimmat ve uydu süresinden bahsetmiyorum bile. Bu gidişle Vanderale'in sadece Sanctuary için yörüngeye bir uydu yerleştirmesi gerekecek. Bunun maliyetini biliyor musunuz?"

"Vanderale de kâr ediyor," diye hatırlattı ona. "Orta Doğu'ya yerleştirdiğiniz yeni tesisler için kaç adamımız güvenlik görevlisi olarak çalışıyor?"

"Mükemmel bir ücret ödediğimiz insanlar," diye karşı çıktı. "Karşılıklı bir iyilik yok, Mercury."

Saçmalık. Alaycı bir ifadeyle ona baktı. "Bunu geçen ay İran'dan kurtardığımız yöneticinize söyleyin Bayan Rodriguez. Breed topluluğu, başka hiçbir ekibin herhangi bir ücret karşılığında yapamayacağı şeyi bedavaya yaptı. Onun hayatı sizin için ne kadar değerliydi?"

Bu noktada dudakları seğirdi.

"Haklısın." Omuz silkti. "Bay Vasquez Vanderale için çok önemli. Bu arada durumu iyi. Büyük bir macera olduğunu düşünüyorum."

Masaya yaslanırken bir ayak bileğini diğerinin üzerinden geçirerek tekrar yer değiştirdi ve adam ipeksi etin sesini duyduğuna yemin etti

birbirine sürtünüyordu. Ve bu olamazdı, çünkü diğerk Irkların aksine, işitme duyusu o kadar gelişmiş değıildi.

Tanrım, onu o lanet masaya kaldırmak ve başını kalçaların arasına gömmek istiyordu. Tadının hayal ettiğı kadar tatlı olup olmayacağını merak etti. Onun sertleştiğı kadar ıslak ve ateşli olup olmayacağını.

Onun için çığlık atacak mıydı? Onun ığlık atmasını, yalvarmasını, başını arkaya eğmesini ve ensesindeki topuzun serbest kalmasını istiyordu.

"Sıgınak'ın bu döngülere ihtiyaı var," dedi onun yerine. "Her ekip için bunlardan biri dışarı çıkarsa, içeri sızıp Kedigiller Yönetim Kabinesi yelerine ve ailelerine suikast düzenlemeye ya da onları kaçırmaya çalışan stnlklere karşı avantajımız olur."

Geçtiğimiz aylarda, ana eve yönelik iki girişim daha olmuştu.

Birini seçip masasına dönmeden önce masanın üzerine yayılmış dosyalara geri döndü.

Merkür onun yerine oturup dosyayı açmasını izledi. Başı eğılmişti, boynunun yumuşak derisi görünüyordu, nabzı etinin hemen altında ağır ağır atıyordu. Dişlerini üzerinde gezdirme ihtiyaıyla dişlerinin arkasını birbirine sürttü. Narin deriyi hissetmek, tadına bakmak, belki biraz ısırmak için.

Siktir. Bu düşünceyle aleti sarsıldı, taşakları neredeyse acı verecek kadar keskin bir zevk parçasıyla gerildi. Mercury aceleyle dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi, altındaki küçük bezlerin şişip şişmediğini ve ağızda alışılmadık bir tat olup olmadığını kontrol etti. Çiftleşme sıcaklığına işaret edebilecek herhangi bir şey. Bunu beklediğinden değıil ama emin olmak zorundaydı.

Ne bir şişlik vardı, ne de çiftleşme hormonu salgılanıyordu, bu da kızın ona ait olduğunu gösteriyordu.

Eğerk orada olsaydı ne yapardı diye merak etti. Her şeye rağımen dünyada onun olması gereken tek kişiyi kaybetmediğini ğrenseydi? Uyurken zihninde uçuşan hayallerin gerçeğe dönüşebileceğini?

Onunla iftleşme düşüncesi karşısında çenesini sıktı. Seçme şansının elinden alınması, onu işaretlemesi.

kendi kadını gibi. Çiftleşme sıcaklığının ürettiği cinsellik yoğun ve ateşliydi. Cinsel ihtiyaç eziciydi.

Ne yazık ki bu Mercury'nin asla öğrenemeyeceğini bildiği bir şeydi. Eşini yıllar önce, unutmak için her gün savaştığı bir hayatta kaybetmişti.

Kalbinin ve bedeninin sahiplendiği küçük dişi aslanı işaretlememişti. Onu hiç almamış, hiç öpmemişti ama bunu yapmak için duyduğu büyük açlığı hatırlıyordu. Dilindeki hassasiyeti, onun ve kokusunun ilkel farkındalığını, onu her gördüğünde duyduğu şehveti. Bir görev sırasında öldürüldüğünde duyduğu öfke ve keder neredeyse kendi ölümüyle sonuçlanıyordu.

Onun eşiydi. Ve Aslan Irkları sadece bir kez çiftleşir, tıpkı kuzenleri aslan gibi. Ama hâlâ sikişebiliyordu. Ve küçük sade Jane'ini çığlıklar atarak orgazm etmeye kararlıydı.

"Vanderale sadece geçen yıl Sanctuary'ye yirmi milyon dolardan fazla katkıda bulundu," diye mırıldandı başka bir dosyayı incelerken. "Bay Wyatt'ın gelecek yılki mali yardım için bize gönderdiği dosyada oldukça etkileyici bir istek listesi var."

Mercury hiçbir şey söylemedi. Yönetim Kabinesi'nin bir parçası değildi ve şu anda Jonas'ın istekleri aklındaki son şeydi. Hantal bluzunun altındaki göğüslerinin inip kalkmasına bakmakla, meme uçlarının rengini ve bluzun altındaki yumuşak kıvrımların tahmin ettiği kadar cömert olup merak etmekle meşguldü.

Kadının boğazını temizlerken çıkardığı ses bakışlarını yukarı çekti. Mercury ona baktı ve göğüslerine bakarken yakalanmasına rağmen yüzündeki ifadeyi korudu.

Ayrıca, kızın yanaklarındaki o küçük kızarıklık, gözlüğünün küçük camlarının arkasından onu azarlayan gözleri hoşuna gitmişti.

"Muhtemelen sıkıldığının farkındayım." İçini çekti, yüzünde teslim olmuş bir ifade vardı. "Ama bu beni rahatsız ediyor."

"Neden?"

Koyu çikolata gözlerinde şaşkınlık parlıyordu. Mercury çikolatayı bazı Irklar kadar sevmiyordu ama kabul etmek zorundaydı,

bu kadın ona bunu sevdirebilirdi.

"Neden?" diye sordu hafif, rahatsız edici bir kahkahayla. "Belki de ikimiz de bunun ilgiden değil, sadece kendini eğlendirme çabasından kaynaklandığını bildiğimiz içindir. Son haftalarda beni etmenin senin için kolay olmadığını biliyorum. Ayrıca, kadınlar göğüslerine hoşlanmazlar. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın."

"anladığım anlamına gelmez," dedi ve omuz silkti. "Göğüslerini ilginç bulmam o kadar da sorun olmamalı. Güzel göğüsleriniz var gibi görünüyor. Saklamaya çalışmak yerine vurgulayan bluzlar giymelisiniz."

Kadınlar tuhaf yaratıklardı. Ve o hiç sıkılmamıştı. Onunla birlikte olmak sıkıcı değildi.

"Tek yaptığım kasıklarına bakmak olsa hoşuna gider miydi?" diye tersledi. "Bu aşağılayıcı."

"Kalbinizin içeriğine göz atın." Bunu düşünmek bile sikinin fark edilmek için acınası bir açlıkla seğirmesine neden oldu.

Bakışları düştüğünde, gözleri genişledi ve tekrar onunkilere döndü.

"Bir erkek bir kadını çekici bulduğunda normal bir tepki." Onun hoşnutsuzluğu karşısında kaşlarını çatı. "Hiç tepki vermememi mi tercih ederdin?"

"Evet." Dosyayı tokatlayarak kapattı. "Burada ilişkilere ayıracak vaktim yok."

"Senden bir ilişki istedim mi?" Kaşlarını çatı; istemediğini biliyordu. "Seni çekici bulduğumu söyledim."

"Çekici bulduğun her kadın için sertleşiyor musun?"

Şimdi bu soru onu rahatsız ediyordu. Bu anlamda çekici bulduğu pek fazla kadın yoktu.

"Sana yaklaşan her erkek için ıslanıyor musun?" diye sordu. Çünkü kadın ıslaktı. Onun uyarılmışlığının, ilgisinin kokusunu alabiliyordu. Günlerdir bu kokuyu alıyordu ve bu onu çıldırtıyordu. İlk defa bir kadının şehvet kokusunu bu kadar net bir şekilde odanın öbür ucundan alıyordu. Genlerini aldığı aslana benziyor olabilirdi ama sanılanın aksine,

duyuları diğer ırklar kadar güçlü değildi. Yine de bir insanınkinden daha güçlüydüler ama ... Bu koku onu tekrar cezbedi.

Şafağın tatlı kokusu yükseliyor. Uyanışın, nemli sıcaklığın ve maceranın o anlaşılması zor, ince kokusu. Onun kokusu buydu ve Merkür şafağı severdi.

Teni şimdi hafifçe pembeleşmişti ve uyarılmışlığının kokusuyla birlikte şaşkınlığını da hissedebiliyordu.

"Islak değilim," diye yalan söyledi, koltuğunda kıpırdandı, büyük olasılıkla bacaklarını birbirine sıkıca bastırdı.

Merkür dudaklarında bir gülümsemenin belirmesine izin verdi. ırkların koku alma duyusunun normal bir insanınkinden daha güçlü olduğunu biliyordu ve onun bu konudaki zayıflığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayrıca onun bu yalanı, aralarında oluşan çekimi inkâr etme çabası olarak göreceğini de biliyordu.

Ona bunu söylemedi. Duvara karşı duruşunu korudu, ellerini onun üzerinde tutmak istemesine rağmen gözleri onun üzerindeydi.

Dosyalara geri dönmeden ve onu görmezden gelmeden önce küçük bir onaylamama kokusu verdi. Onun için sorun değildi; bu güçte bir açlığa alışmak zaten zaman alıyordu. Zaman ve sabır. İkisine de sahipti

Ria telaşlanmıştı. Hiçbir zaman telaşlanmaz, utanmaz ya da bir erkek tarafından son bir aydır olduğu kadar tahrik edilmezdi. Ama şimdi öyleydi. Vanderale'in başlangıçta Sanctuary'ye verdiği arazi motosikletlerinin ayrıntılarını ve Mercury Warrant'ın bunlar üzerinde yaptığı değişikliklerin notlarını ve başlıklarını içeren dosyaya baktı.

İstedikleri yeni motosikletlerin özelliklerinde yaptığı değişiklikler. Ama akli motosikletlerde, ekli silahlarda ve bunların astronomik maliyetlerinde değildi. Akli adamdaydı.

Ya da Cins. Merkür, şimdiye kadar tanıştığı tüm Aslan ırklarının toplamından daha fazla fiziksel özellik gösteriyordu.

Yüksek elmacık kemikleri ve egzotik kahverengi gözler, neredeyse kehribar rengi ama tam değil. Göz ve göz kapaklarının etrafında, sanki biri en küçük sürme çizgisini çekmiş gibi belli belirsiz bir koyuluk vardı. Kalın, güneşte kızarmış kirpikler gözlerini çerçeveleyiyor ve ona erotik bir görünüm veriyordu. Dudakları biraz inceydi ama iyi şekillendirilmişti ve olması gerekenden daha seksiydi. Burnu uzundu ve basık köprüsü çoğu Irk'ından daha belirgindi.

Uzun, gür, kahverengi, siyah ve kızıla çalan saçları omuzlarına dökülüyordu. Altın sarısı kahverengi saçları ve yakışıklı yüz hatlarıyla Callan Lyons'un aksine, Mercury Irkları özetliyor gibiydi. Bir erkeğin bedeninde yürüyen bir aslan. Onun bastırmak için savaştığını bildiği ilkel, vahşi niteliklerini açıkça görebiliyordu. Sanki ne olduğunu saklayabiliyormuş gibi, özellikle de kendine karşı.

Okumakta olduğu dosyanın elini örtmesine izin verdi, çünkü eli "hayalet" çipi yerleştirdiği hafıza kartı yuvasının üzerinde duruyordu, bu çip yeni, özel olarak geliştirilmiş hafıza çiplerinden biriydi ve Breed sistemleri tarafından tespit edilemiyordu.

Elinde serbestçe kaydı ve bluzunun koluna güzelce sıkıştırıldı. Araştırmakta olduğu elektronik mesajlar ve emirler bu çipin içindeydi ve haftalar boyunca ofisten gizlice çıkardığı başka çiplerde de daha fazlası vardı.

Öğrendikleri doğruysa, Sığınak'ın Dane'in bile hayal ettiğinden daha fazla endişelenmesi gerektiği anlaşıyordu.

"Eve gitmeye hazırım." Dosyayı tokatlayarak kapattı ve sandalyeden

Aklını dosyada ya da oraya yapmak için gittiği işte tutamıyordu. Onun çok farkındaydı, aralarında giderek yükselen duygusallığın çok farkındaydı.

"Jonas'a gittiğimizi haber vereyim." İletişim ünitesinin mikrofonunu yüzünün yanından aşağı doğru çevirirken başını salladı.

"Gitmiyoruz. Ben ." İncelemek için çektiği dosyaların bulunduğu masaya doğru yürüdü. "Refakatçiye ihtiyacım yok."

"Bana söylenen bu değildi," diye onu bilgilendirdikten sonra konuşmasını bağlantıya çevirdi. "Jonas, eve dönmeye hazırız." Cevap vermeden önce bir süre dinledi. "Çantam cipin içinde. Oradan irtibat kurmaya devam edeceğim."

Ria ellerini kalçalarına dayayarak ona baktı. "Bununla tam olarak ne demek istiyorsun?"

Gözlerini ona dikti. "Dağın doğu tarafında Sığınak'ın sınırlarını ihlal etmeye yönelik başka bir girişim daha oldu. Kulübeniz orada bulunuyor. Sığınak sınırlarının dışında olduğunuz için risk altındasınız."

"Yani?"

Gülümsemesini dizginledi. "Şu andan itibaren evin içinde bir koruman var, yani ben, bir de Sığınak'ta olmadığı zamanlarda dışarıda bir tane. Kaçırılma ya da ölüm riskini göze alamayız, Ria."

"Yani sen mi?" Hayır, bu işe yaramayacaktı. Hiçbir şekilde, hiçbir . "Bay Wyatt'a güzel arkadaşlığınızı reddettiğimi söylemek zorundasınız. Arkadaşınla dışarıda oturabilirsin."

"Bana karşı koyamamak seni korkuttu mu?" Kaşları kalktı ve dudaklarının kıvrımında kibirli bir güven vardı.

"Affedersiniz?" Onun düşündüğü şeyi kastetmiş .

"Beni duydun," dedi. "Bana vereceğin tepkiyle başa çıkamamaktan, hayatını tehlikeye bu kadar mı korkuyorsun?"

İşte bu bir cesaretti. Cesaretten nefret ederdi. Başlangıçta onu oraya bir cesaret getirmişti.

"Size direnmekle ilgili hiçbir sorunum yok Bay Warrant," diye tersledi, vücudunda dolaşan ısıya rağmen sesi soğuktu. "Bunun sizinle hiçbir ilgisi yok ve her şey mahremiyetle ilgili. Yalnız yaşamayı seviyorum."

Kollarını göğsünün, o geniş, güçlü göğsünün üzerinde kavuşturdu ve kaşlarını çatarak ona baktı.

"Mahremiyetiniz uğruna hayatınızı riske atmak istemiyoruz," diye onu bilgilendirdi. "Ya koşulları kabul edersiniz ya da Vanderales Industries'i arayıp tehlikeyi ve sizi bilgilendirmek zorunda kalırız."

işbirliği eksikliği. Uyguladığımız koruyucu tedbirlerle işbirliği yapacağınıza dair bize güvence verildi."

Lanet olsun. Patronunu öldürecekti. Sanctuary şikâyet ederse, bu sadece kendi departmanına değil, Vanderale'in başkanı ve sahibinin masasına da ulaşacaktı. Ve hiç kimse ama hiç kimse en sevdiği hayır kurumu yüzünden ona bulaşamazdı. Patronu hariç. Dane Vanderale onun oğlu ve potansiyel varisi olabilirdi ama yine de babasına karşı sorumluydu, tıpkı onun gibi. Ve onun burada olduğundan haberi yoktu. Kapana kısılmıştı ve bunu biliyordu.

"Eve atayabileceğiniz bir kadın infazcınız yok mu?" Kızgınlığını bastırmaya çalıştı. "En azından espri anlayışı olan biri?"

"Benim mizah anlayışım var." Tekrar omuz silktili. "Örneğin, benimle yalnız kalmaktan korkmanı çok eğlenceli buluyorum."

"Korkuyor musun?" Kadın sıırttı. "Çekiciliğiniz konusunda abartılı bir görüşünüz var Bay Warrant. Sadece evimin etrafında zıplayıp mahremiyetimi ihlal etmenizin canımı sıkmasını istemiyorum. Bunu isteseydim yanımda bir erkek getirirdim."

Evet, doğru. Yıllardır seks yapmamıştı ve yakın zamanda da yapacak gibi görünmüyordu. Bazı nedenlerden dolayı, cinsel ilişkilerinde işinde olduğu kadar kolay başarılı olamamıştı.

Vibratörüyle erkeklerle anlaştığından çok daha kolay anlaşıyordu.

"Benim görüşüm ya da sizin istekleriniz ne olursa olsun, ben eve atandım. Zaten yeterince infaz memurumuz yok. Bana mahkumsunuz."

Oh harika. Ona baktı, dudaklarını hoşnutsuzlukla büzerek onun bakışlarıyla karşılaştı. Onun ateşli bakışlarıyla. Onu, malikânede devriye gezen dört ayaklı aslanların akşam yemeğinin içeri sokulmasını izledikleri gibi izledi. Sinir bozucuydu.

"Bu işe yaramayacak," diye mırıldandı. "Bugün Cuma. Önümüzdeki iki gün boyunca gelmeyeceğim bile."

Sanki hiç konuşmamış gibi sessizce ona baktı.
Tanrım, onun bunu yapmasından nefret ediyordu.

"Jonas'la konuşmam gerek," diye ısrar etti. "Şimdi."

"Mümkün değil. Bu hafta sonu toplantıları için bu gece Washington'a dönmeye hazırlanıyor ve şu anda İktidar Kabinesi ile konferansa giriyor. Pazartesi gününe kadar beklemeniz gerekecek."

Dişlerini birbirine geçirdi. Ayağını yere küfretmek istedi ama ona, rahatsızlığıyla şu anda olduğundan daha fazla eğlenmesi için bir neden vermekten nefret ediyordu. Adam onun dengesini bozmaktan zevk alıyor gibiydi.

"Bu işe yaramayacak." Çantasını masanın köşesinden çekip aldı.
"Hiçbir şekilde işe yaramayacak."

Kadın kapıya yaklaşırken adam doğruldu, hayvani bir zarafet ve cinsel bir özgüvenle. Siyah infazcı görev kıyafetini giymiş, yanında mini bir Uzi, kalçalarından birinde kılıflı bir bıçak ve diğerinde kılıflı bir tabanca vardı. Çok uzun, çok geniş, çok seksi ve çok tehlikeliydi.

"Her şey yolunda gidecek. Tamamen güvende olacaksın." Ofis kapısını açıp geçmesine izin verirken ona güvence verdi.

Onun vücuduna sürtünmesini, omzunun göğsünde kaymasını, yanından geçerken adamın sıcaklığının onu çevrelemesini sağladı. Tanrım, onun bunu yapmasına bayılıyordu. Etrafını saran güç ve koruyucu kuvvet hissine bayılıyordu. Bu, bütün hafta sonu onunla uğraşma düşüncesinden hoşlandığı anlamına gelmiyordu. Ondan uzakta geçirdiği zamanı mesafe koymak, çekimi ve artan ihtiyacı geri püskürtmek için kullandı. Yirmi dört-yedi gözünün önündeyken bunu nasıl yapacaktı ki?

Yeraltı ofislerinin steril koridorlarında ilerlerken tekrar "Bu iş böyle ," diye mırıldandı.

"Çok fazla endişeleniyorsun." Onu çok yakından takip etti.

"Tüm hafta sonu boyunca aşırı büyümüş bir erkekle takılan sen değilsin," diye homurdandı. "Mahremiyetimi seviyorum, Bay Warrant."

"Hayatta kalacaksınız, Bayan Rodriguez." Belki de.

Tanrım, onu istiyordu. Sahip olamayacağını bildiği şeyi istiyordu, çünkü Ria tek gecelik ilişkilere girmezdi. Bunların ona göre olmadığını uzun zaman önce öğrenmişti ve bir daha asla kandırılmamaya kararlıydı. Ve Mercury Warrant asla başka bir şey olmayacaktı. Dosyasında zaten hayatta kalan bir eş olduğu belirtilmemiş miydi? Kalbinin ve ruhunun kendisi için seçtiği kadın ölmüştü. Mercury Warrant kalbini başka bir kadına veremezdi, çünkü o zaten alınmıştı. Ve Ria, kalbinin geri kalanını ona verirse çekip gitmeye dayanamayacağını biliyordu.

BÖLÜM 4

"İşte yatak odan." Ria kapıyı iterek küçük yatak odasını açtı. Yine de yatak, şifonyer ve ekli küçük banyo için yeterince büyüktü. Onun odası, kral yatağı, tam boy banyosu ve gömme dolabı olan ana süitti. Johannesburg'daki yatak odası kadar büyük değildi ama buradaki ihtiyaçları için yeterliydi.

Mercury odaya girdi ve büyük pencereye doğru ilerlemeden önce spor çantasını yatağı kaplayan kalın yorganın üzerine attı.

Perdeleri kapattı, sonra ağır perdeleri üzerlerine çekip oturma odasına döndü. Ria onu izlemeden önce sinirle dudaklarını birbirine bastırdı.

Önce oturma odasına, ardından mutfığa geçti, tüm perdeleri kapattı ve büyük pencerelerin perdelerini çekti.

Yatak odasına gitmeden önce ona "Onları kapalı tut," dedi.

Ria sessizce onu izledi, dilini ısırды, o da aynı şeyi yaparken öfkesini dizginledi. Tamam, ihtiyacı anlıyordu; ne de olsa Üstünlükçüler onu öldürecek kadar şanslı , bu katilin şapkasında büyük bir tüy olacaktı. Mercury, Irkların sahip olduğu en iyi iz sürücülerden ve uygulayıcılardan biri olarak kabul ediliyordu. Bu, hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Sonra yanındaki kemerden küçük bir elektronik cihaz çıkardı ve tekrar odadan odaya geçmeye başladı. Alıcı Vanderale'inkilerden biriydi ve bulunabileceklerin en iyisiydi. Şimdiye kadar, hassas elektroniğini atlabilecek bir dinleme cihazı geliştirilmemişti. Ama bunun Sığınak'a gönderilen ekipman listesinde olduğunu hatırlamıyordu.

"R72'yi nasıl aldın?" diye sordu, adamın süpürgelikler boyunca ve mobilyaların etrafında gezinmesini izlerken.

"Geçen ay yarım düzine başka mektupla birlikte L. Vanderale'den özel bir kuryeyle geldi." İsmi homurdanarak söyledi. Görünüşe bakılırsa Mercury de Jonas'la aynı zamanlarda ilk Leo'yla karşılaşmıştı. "İşte bu yüzden Jonas onun bir ay sonra finansmanı kesmeyi düşüneneğine inanmakta zorlanıyor."

"Kararları ben vermiyorum, sadece onları takip ediyorum." Kadın omuz silkti. "Hmm," diye mırıldandı evin geri kalanında ilerlerken Görünüşe göre dinlenmediğinden emin olmadan önce.

Küçük alıcıyı kemerine özel çantasına geri koyduktan sonra ona baktı, bakışları kapalıydı, görünüşü evin loş ışığında daha tehlikeli görünüyordu.

"Yapacak işlerim var," diye iç geçirdi sonunda. "Mutfakta birkaç yiyecek ve buzdolabında içecekler var. Kendinizi evinizde hissedin."

Döndü ve yatak odasına doğru yöneldi.

"Akşam yemeği yemiyor musun?"

Ria oturma odasının ortasında durdu. Adamın sesinde duyduğu o duygu yumağı ? Gerçekten orada mıydı?

Yalnızlık mı?

Ona döndü, hareketsiz ve sessiz duran adamdan daha fazlasını gördü, başı yukarı kalkmış, omuzları geriye atılmıştı. Yüz ifadesi soğuk, neredeyse mülayimdi ama gözlerindeki bir şey öfkeliydi. Yırtıcıydılar ama yine de kendi kalbini sızlatan bir hüznle doluydular.

Gözlerinde her zaman kendi içinde fark ettiği bir şey vardı. Hiçbir yiyeceğin asla dolduramayacağı bir ihtiyaç, bir açlık.

Onun için bu sadece ait olabileceği bir yerdi. Mercury için ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine de, burada ne kadar uzun süre kalırsa, düşündüğü kadar çabuk ayrılmak istemediğini o kadar çok hissettiğini biliyordu.

Lanet olsun. Onu etkilemeye başlamıştı ve bu hiç hoşuna gitmiyordu.

"Genelde önce duş alırım." Aslında, bilgisayarının başına geçip çaldığı dosyalarla uğraşırken genellikle bir sandviç yedi

Gün boyunca. Akşam yemeği için bir şey almış mıydı? Hızlı hızlı düşündü.

"Neden ben duş alırken kasabadaki pizzacıdan bir şeyler sipariş etmiyorsun? Sen duş alırken ben de teslimatçıya göz kulak olurum."

Elbette bu işe yaramazdı; kaşları düştüğü anda bunu anlamıştı.

Bir saniye sonra, "O gelmeden önce acele edip duş alacağım," dedi. "Pizza kulağa geliyor. ne istersin?" Telefona doğru yöneldi.

"Her şey ve mutfak lavabosu." Omuz silkti. "Sadece ne istersen al; ne şekilde gelirse gelsin pizza yerim."

Telefonu eline alıp numaraları verimli bir şekilde tuşlarken başını salladı.

Kahretsin, tam bir enayiydi. Topuklarının üzerinde dönerek yatak odasına doğru yürüdü, daha büyük bir hata yapıp yapamayacağını merak ediyordu. Yapacak işleri vardı; asla sahip olamayacağı bir eş için yas tutan bir Cins'i eğlendirecek zamanı yoktu.

Ne kadar yalnız olduğu kimin umurundaydı ki, bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Adam var olmayan bir şey için, uzun zaman önce ölmüş bir eş için yalnızdı. Bu onun sorunu değildi ve bunu düzeltemezdi. Yapabilseydi yapardı ama Dane'in ona sık sık hatırlattığı gibi ölüleri geri getiremezdi.

Ama dileyebilirdi.

Boku yemişti.

Merkür, sırtının ortasına dökülen ipeksi saçlarının ceviz kahvesi dalgalarıyla yatak odasından atar atmaz yeminini etti. Açık gri pamuklu bir pantolon giymişti, belki de pijama altı ya da uzanma pantolonu, Merinus'un onlara böyle dediğini duymuş olabileceğini düşündü. Geniş paçalı ve neredeyse şekilsizdi. Onlardan nefret ediyordu.

Onunla birlikte, en az pantolonu kadar şekilsiz, baldırına kadar uzanan gri bir jarse giymişti. Tanrım, en azından seksi bir vücudu olduğunu umuyordu.

i amaşıırı. Eğer almazsa, ona alacaktı. Hem de bir sürü. Kırmızı ve siyah, günahkâr ipek ve danteller.

"Lütfen bana öyle bakmayı keser misin?" Yüzünü yine bir kızarıklık kapladı. Neredeyse masumdu.

"Ne gibi?" Aslında ona alışılmadık bir şekilde baktığının farkında değildi.

"Sanki beni soyuyormuşsun gibi," diye karşılık verdi, mutfağa doğru yürüyüp buzdolabından iki bira çıkardı. "Seninle bir ay geçirdikten sonra alakgönüllülüğümün kalması bile mucize."

Ona sırtttı. "İ amaşıırın ne renk?"

Kadın adama baktı, gözleri şok içinde yuvarlanmıştı, yüz ifadesi öfkeliydi. "Bu seni ilgilendirmez. Sana i amaşıırını soruyor muyum?"

Üstüne giydiği kot pantolona baktı.

"İ amaşıırı yok. Kusura bakmayın. Laboratuvarlarda bunları giyme alışkanlığı edinmedik."

Adam kollarını göğsünde kavuşturup beklerken, kadın biraları masaya koyma işlemine ara verdi.

"TMI," diye mırıldandı sonunda. "Bu sadece TMI."

Çok fazla bilgi. Başını salladı. Tamam, bunu anlıyordu, Cassie Sinclair her zaman bunu ortaya atıyordu.

"Merak ediyorsan diye söylüyorum." Sırtttı. "Ben merak etmiyordum."

Yalanın yumuşak kokusu kolayca fark ediliyordu. Sırtttı genişledi. Bazen sadece bir Cins olmayı seviyordu.

"Birani i ve beni yalnız bırak. Gerçekten sinir bozucusun, bunu biliyor musun? Jonas bana senin sessiz bir cins olduğunu söylemedi mi?"

Birayı alıp kapağını ustalıkla çevirirken kaşlarını kaldırdı.

"Pekala, I Yapma. tam olarak merak ediyorum hakkında Jonas'ın i amaşıırı," kıkırdadı. "Yani konuşacak pek bir şey yok."

"Benimkini merak etmeyi bırakabilirsin." Yüzü daha da pembeleşebilirdi ama pembeleşti.

Masaya oturdu, sandalyesinde arkasına yaslandı ve düşünceli bir şekilde ona baktı.

"Beni istiyorsun. Kokusunu . Neden inkar ediyorsun?"

"Tek önemli şeyin istemek olduğunu mu sanıyorsun?" diye sordu arkasını dönüp tabakları almak için dolaplara doğru ilerlerken. "Hayatta istemekten daha fazlası var, Mercury."

Tabakları masaya koyduktan sonra yüzünü tekrar ona döndü, ifadesi ciddiydi.

"Seni istemek o kadar kötü mü?"

Hayır, *onu* istemek çok kötüydü, diye düşündü Ria kendi kendine, ona bakarken, sanki infazcı üniformasından kot pantolon ve tişörte geçiş onun tüm kişiliğini değiştirmiş gibi, rahatlamış, şehvetli bir hayvana dönüşmesine hayret ediyordu.

"Ne istediğinize bağlı," diye içini çekti, sonra dikkatle ona baktı. "Burada dürüst olalım. Aramızda tek gecelik bir ilişki ya da gecelik bir ilişki dışında bir şey olma ihtimali yok. İkisini de istemiyorum."

"Aşk istiyorsun." Sanki bunu anlayabilecekmiş gibi yavaşça başını salladı. "Bir bağlılık."

"Peki bunun nesi yanlış?" Kendi birasını açtı ve hızlıca bir yudum aldı. Sinirlerini yatıştıracak bir şeye ihtiyacı vardı.

"Bunda yanlış bir şey yok, Ria," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. "Ama sana bakamayacağımı düşünmene neden olan şey ne? Öyle olduğumu söylemiyorum." Birden kaşları çatıldı. "Ama sırf bir Cins olduğum için bu konuda yeteneksiz değilim."

"Hayır, çünkü sen çoktan çiftleştin. Dosyanı okudum, Merkür. Başka herhangi bir kadın her zaman ikinci en iyi olacaktır," diye yanıtladı Ria, sesini yumuşak ve sessiz tutarak. "Ben ikinci en iyiyi pek beceremem."

Kız onun bakışlarıyla karşılaştığında, adamın gözleri karardı ve daraldı, değerlendirmelerinde ürpertici bir hal aldı.

"Çiftleşme kimyasal bir reaksiyondur," diye tersledi. "Bu benim öldüğüm ya da duygularımın lobotomize edildiği anlamına gelmez."

"Hayır, bu seksin her zaman sadece seks olacağı anlamına geliyor."

"Ve bunda yanlış bir şey mi var?" diye hırladı. Gerçekten hırladı. Bazı erkeklerde olduğu gibi sadece daha derin bir ses tonu değildi, gerçek bir gümbürtüydü, sesinin kaba, çakıllı bir kazımasıydı.

"Her şey senin bakış açına göre değişir." Birasını tekrar yudumladı ve dikkatini adamın yüzündeki sert çatık kaşlardan uzaklaştırmak için kullandı. "Benim için seks daha fazlasını ifade etmeli. Sadece uyarılmaktan daha fazlasını hissetmeliyim." Ve bu Cins için bundan daha fazlasını hissediyordu.

"Hiç tek gecelik ilişki yaşamadın mı?"

"İsteyerek değil," diye karşılık verdi. "Bakın, bu bir tartışma değil. Bu benim seçimim. Seninle seks yapmamayı seçiyorum. Seni neden burada istemediğimi anladın mı? Neden senin yerine bir kadının benimle kalmasını tercih ettim? Bu yüzden beni taciz edeceğini biliyordum."

"Seni taciz etmek mi?" Oturduğu yerden kalktı, rahat görüntüsü göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu. "Henüz seni taciz etmedim. Sadece cevap istiyorum."

"Bunu sana inanacak birine anlat." Bu açıklama karşısında gözlerini devirdi. "Hadi ama Merc. Seks istiyorsun. Ve beni yatağa atmak için ne yapman gerektiği umurunda değil, yapacaksın. Beni nasıl inciteceğini ya da işimi nasıl yapacağımı nasıl etkileyeceğini unut." Sonra durdu, gözleri kısıldı. "Yoksa mesele bu mu? Irk fonu söz konusu olduğunda kararımı etkilemeye mi çalışıyorsun?"

Öfke gözlerinden okunuyordu ve bu hiç de rahat bir görüntü değildi. Ama onu bekleyen kalp ağrısı da değildi. Ait olmaya ihtiyacı vardı. Bu adama asla ait olamazdı çünkü adam bir kadına ait olabilecek parçasını çoktan kaybetmişti.

"Jonas'ın jigolosu gibi mi görünüyorum?" diye hırladı.

Ria elini kalçasına dayayıp birayı bir gümbürtüyle yere bıraktı ve ona döndü.

"Oh, devam et ve o işin üstünde değilmiş gibi davran," diye suçladı. "Onun infazcılarından birinin Jonas'ın istediğini elde etmek için bir hedefi baştan çıkarması ilk kez olmuyor. O soğuk, hesapçı ve manipülatif biri. Ve istediği şeyin önünde hiçbir şeyin ve hiç kimsenin durmasına izin vermez. Devam et ve inkar et."

Jonas babasının oğlu, Dane eğlenerek konuşmayı severdi. Jonas Wyatt, bir asır önce laboratuvarlardan kaçmadan önce Leo'dan alınan spermelerden yaratılmıştı. Irk İşleri Müdürü hakkında okuduğu raporlara göre, muhtemelen Leo'nun en kötü özelliklerinin hepsine sahipti. Çok korkutucuydu.

"Ben Jonas Wyatt için lanet olası bir kukla değilim," diye hırladı Mercury. Ve eğer iyi bir hırlama yapmadıysa lanet olsun.

Çok kızgındı.

"O zaman seninle yatmak için bu ani baskı neden? Bir aydır buradayım ve sen yeni ateşli bakışlara ve cilveli yorumlara mı başladın?"

"İlk gün sana atlamamı mı istedin? Kahretsin, keşke bunu bilseydim, çünkü tek düşünebildiğim seni o masanın üzerine eğmek, o lanet olası şekilsiz eteği kışına sokmak ve sikimin taşaklarına kadar sıcak küçük amına batmasını izlemektir." Kesici dişlerini ona doğru fırlatırken dudakları hırıltıyla kalktı. "Üzgünüm bebeğim, beni tanımak için biraz zamana ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

Görüntü kafasının içinde yanıp sönüyordu. Tanrım, bir daha asla o masada rahatça oturamayacaktı.

"Sapık," dedi suçlayıcı bir şekilde, ona karşı bir savunma yapmak için savaşıyordu. Onun, ne kadar eski bir terimle ifade edilirse edilsin, bir sapık olduğu gerçeğine karşı. Ona kur yapmak mı?

"Sapık mı?" diye homurdandı. "Bu sapıklık değil tatlım, ama istediğin buysa üzerinde çalışabilirim."

Dişleri birbirine çarptı, dudakları ince bir çizgi halinde kenetlendi ve ağzına yükselen öfkeli, tutkulu sözcükleri dizginledi. Onu azarlamak istedi. Ona hiçbir şey istemediğine dair güvence vermek istedi.

uyuz ırk derisiyle ne ilgisi var? Ne yazık ki gerçek bu değildi. Ve muhtemelen yalanın kokusunu alabiliyordu. Tanrım, Irklardan nefret ederdi.

"Kendini dışarı atma," diye zorladı sonunda. "Daha da iyisi, beni hiç düşünmemeye çalış. Bu delilik."

"Delilik, üniformamı parçalayacak kadar sert olmaktır." Elini saçlarının arasında gezdirdikten sonra birasını masadan çekip sağlıklı bir içki aldı. "Delilik, beni arzulayan o ateşli amcığın kokusunu almak ve bunu görmezden gelmeye çalışmaktır. Eğer geri çekilmemi istiyorsan, belki de benim yanımda tahrik olmamak için ne yapabileceğine baksan iyi olur."

Çok utanmıştı.

"Irklardan nefret ediyorum," diye mırıldandı. "Bunu biliyor musunuz? Siz ve sizin sivri, lanet olası burunlarınız. Canımın istemesi yapmam gerektiği anlamına gelmez. Canım cheesecake istiyor ama daha iyisini biliyorum. Doğrudan kalçalarımın gidiyor. Bu yine de yemem gerektiği anlamına mı geliyor?"

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Beni cheesecake ile mi kıyaslıyorsun?" Rencide olmuş erkeğin gözlerinde öfke ve kızgınlık parlıyordu.

"Şey, aynı prensip geçerli." diye homurdandı.

Saldırgan değildi. Cheesecake'i severdi. Özellikle de çikolatalı cheesecake.

"Cehenneme kadar yolu var."

Ondan kaçmak için hiçbir şans yoktu. Onu kucağına çeken kollardan ya da aniden dudaklarını kaplayan dudaklardan kaçmanın hiçbir yolu yoktu.

Ama, oh adamım, öpebilirdi.

Adamın dudakları onunkiler üzerinde sert bir kadife gibiydi, dili dudakların üzerinde geziniyor, onlara doğru bastırıyor, kız bu saldırı altında inerken giriş arıyordu. Elleri sırtından arkasına doğru hareket etti, oradaki kıvrımları kavradı ve onu kendisine doğru kaldırdı, elleri kendini sabitlemek için omuzlarını sıkarken onu parmak uçlarına çekti.

Bunalmıştı. Hepsi bu kadardı. Dudakları onun için ayrılırken boğazından aç, küçük bir inilti koptu, sonra dili onunla sarmaş dolaş oldu, onu yaladı, uyluklarının arasına düzensiz, erotik his titreşimleri gönderdi.

Şimdi, bu bir öpücüktü. Bu ana kadar hiç öpülmemişti. Adam onun ağzını yedi, onu tüketti, ısırdı, dudakları dilinin etrafında kapandığında hırladı ve kalçalarının onunkilere karşı kontrollü itişlerini taklit etmesine izin vererek onu emdi.

Aleti kalın ve sertti, ona doğru eğilirken kalçalarının birleştiği yere bastırıyor, ani, kontrolsüz ihtiyacını dizginlemek için savaşıırken, şişmiş klitorisine karşı ısıtılmış uzunluğu bastırmak için kalçalarını yuvarlıyordu.

Öpücüğü, dokunuşu onu acıtıyordu. Göğüslerinden seksine kadar, öyle bir ihtiyaçla ağrıyordu ki, kıyafetlerini yırtmamak için elinden gelen tek şey, onu masanın üzerine atmasını ve şimdi onu almasını talep etmektir. Sertçe. Hızlıca.

"Hey çocuklar, pizza . Paylaşacak mısınız?"

Onu kendisine doğru çektiği kadar hızlı bir şekilde Mercury onu geri itiyor, silahını güçlü kalçasındaki kılıfından çıkararak etrafında dönerken neredeyse onu mutfağın göreceli güvenliğine fırlatıyordu.

"Dur bakalım koca adam." Lawe, pizza kutusu da dahil olmak üzere ellerini kaldırdı, buz mavisi gözleri Merkür'e bakarken eğlenceyle doluydu. "Pizzacıya kapıyı açmadın, ben de bu şerefeye nail oldum ve parasını ödedim. En azından tadına bakmalıyım, değil mi?"

Ria yüzünde alev alev bir sıcaklık hissederken Merkür lanet okudu. Harika. Sadece harika. Başka bir Cins ve başka bir lanet olası hassas burun.

Kimse konuşmayınca Lawe, "Rule da aç," dedi. "Siz ikiniz yiyecek getirmediniz mi?" Merkür tersledi.

"Sen pizza yerken bize soğuk sandviç mi yedireceksin?" Lawe'un yüz ifadesi düşmüş gibiydi. "Dostum, bu çok acımasızca. Yoldaşlığa ne oldu? Arkadaşlığa? Paylaşmaya ve şekilde paylaşmaya?" Kaşlarını Ria'ya doğru salladı, Ria da ona ters ters baktı. "Biranız var mı? Yemin ederim bira kokusu alıyorum."

Merkür silahını kılıfına geri sokarken göğsünden bir hırıltı yükseldi ve Ria'ya döndü.

"Bu iş daha bitmedi," diye mırıldandı. "Uzun bir atışla değil."

Cehennem değildi. Endişelendiği kadarıyla, kesinlikle bitmişti. Ya bitecekti ya da kırık bir kalpten daha fazlasına sahip olacaktı. Ve eğer kırık bir kalple sonuçlanırsa, işte bu berbat olurdu.

Canavar çömeldi, hayal kırıklığı içinde hırıliyordu, açlığı ve sabırlı olmak gerektiğine dair kesinliği arasında kalmıştı. Henüz keşfedilme riskini göze alamazdı. Adam canavarın hâlâ pusuda beklediğini, aç ve öfkeli olduğunu kabul etmeye hazır değildi.

Ama canavar bekleyebilirdi. Uyuşturucu zincirleri artık onu bağlamıyordu. Artık uyanmanın mümkün olmadığı o kâbus uykusuna dalmıyordu. Yakında adam acıkacaktı, ihtiyacı olacaktı ve canavar o zaman özgür olacağını biliyordu.

Ria yatak odasına çekildikten sonra Merkür oturma odasında volta atmaya başladı. Kapının altındaki ışığı görebiliyordu ve onun çalıştığını biliyordu. Gerçi bir memurun bilgisayar başında bu kadar çok zaman harcayarak ne yapıyor olabileceğinden emin değildi.

Katipmiş, kıçının kenarı. O kimsenin katibi değildi. Tam olarak ne olduğundan emin değildi, ama bir kağıt dağıtıcısından daha fazlasıydı.

O çok zekiydi. Çok hızlıydı. Ve çok seksiydi.

Omuzlarını esneterek içindeki gerginliği gevşetmeye çalıştı. Bu rahatsız edici bir histi, kaslarını sıkılaştıran ve etini garip bir hassasiyetle bırakan farkındalık dikenleri.

Onun dokunuşunu istiyordu.

Onu öperken ellerini saçlarında hissettiğini, boğazından sıcak inilti gelirken saç tellerini çekiştirdiğini hatırlayabiliyordu. Avuçlarını çıplak bedeninde, dudaklarını boğazında, boynunda hissetmek istiyordu. Onu, kendisini çıldırtmaya başlayan bir açlıkla istiyordu.

Lanet olası oturma odasında kafese kapatılmış bir hayvan gibi volta atıyor, duvarların üzerine kapandığını hissediyordu ve özgürlük Ria'nın yatak odasının kapısının hemen ardında gizleniyordu. Kaçabileceği, gecenin karanlığında özgür olabileceği yer dışarıda değildi. Hayır, özgürlük diğer odada, küçük bir kadın için fazla büyük bir yatakta, Ria merhamet çığlıkları atana kadar onun bedenini ele geçirerek onu çağırıyordu.

Duymak istediği zevk çığlıklarıydı. Duymak için can atıyordu.

Odanın ortasında durakladı ve göğsünden küçük hırıltıların yükseldiğini şaşkınlıkla fark etti. Yırtıcı, ilkel, gırtlaktan gelen sesler. Merkür'ün duymaktan hiç hoşlanmadığı sesler. İsteddiği zaman hırlardı ve bu sesi serbest bırakmayı seçmemişti.

Başını iki yana salladı, dengesizlik hissiyle ve kilitli yatak odasının kapısını zorlayarak açıp onu almak için neredeyse karşı konulmaz bir dürtüyle savaştı. Onu yatağın üzerine yatırmak, güzel kışını ortaya çıkarmak ve sadece onu almak için.

Kendini kapıya doğru kararlı ve güçlü adımlarla ilerlerken bulduğunda, bu görüntüyü kafasından silkeledi. Daha önce hiçbir zaman bu kadar mantıksız bir şey yapmamıştı. Şimdi de başlamayacaktı.

O sadece bir kadındı. Bir parmak şıklatmasından daha fazlasına sahip olabileceği düzinelerce kadın vardı, Cins olan ve olmayan. Gülümseyecek, nefis vücutlarına girdiğinde soluk soluğa kalıp onun için haykıracak kadınlar. Ria'ya ihtiyacı yoktu. Sadece onu istiyordu.

İstemek, ihtiyaç duymakla aynı şey değildi.

Ya da ön kapıya doğru yürürken ve verandanın gölgeli girintisine ve gecenin karanlığına adım atmadan önce kapıyı açarken kendini böyle ikna etmeye çalıştı.

Zorla nefes aldı, onu bu kadar mantıksız yapan ilkel talep her neyse onu geri itti. Dilini dişlerine karşı tekrar kontrol etti. Hayır, şişmiş bezler yoktu. Diline ve arzularına eziyet eden hormonal bir sıvı yoktu. Bunu beklemiyordu zaten.

Hayal kırıklığını dizginledi. Her geçen yıl daha fazla Irk çiftleşiyor ve buldukları bu özgürlükte bir huzur ve denge duygusu buluyorlardı. Mercury'nin bildiği bir denge onunki olmamalıydı.

Eşi uzun zaman önce ölmüştü. O yalnızdı.

Ağır bir direğe yaslanıp siyah kadife geceye ve Ria'nın kiraladığı kulübeyi çevreleyen ormana baktı ve Irk kurtarmalarından önceki kasvetli yılları hatırladı. Onun tutsaklığı diğerlerinininki kadar zor olmamıştı. İçinde yaratıldığı Güney Amerika laboratuvarlarındaki bilim adamları daha soğukkanlı davranmışlardı. Katı kurallar vardı ama Irklara sadece ne kadar dayanabileceklerini görmek için işkence yapılmıyordu.

Doğdukları andan itibaren eğitilmişlerdi. Bebekken bakıcıları tarafından tek tük zamanlarda kucaklanmışlardı ama hayatlarının her günü, bebekken bile, Irk olma dersleri içeriyordu. Mercury içinse bu, diğer Irklardan neredeyse tamamen izole bir hayat olmuştu. Eğitimi daha titizdi, bedeni ve zihni daha çok zorlanıyordu. Ve başarılı olmak için çabaladı çünkü başarı, o laboratuvarları paylaştığı küçük gururla geçireceği zaman anlamına geliyordu. Bu, ona utangaçça gülümseyen ve kalbinin hızla çarpmasına neden olan küçük bir Dişi Aslanı görme şansı demekti.

Büyüdükçe sert bir şekilde eğitildiler ama korkunç bir şekilde değil. Yine de Mercury hayatında özgürlüğü hayal etmediği bir gün bile hatırlamıyordu. Rüzgârla birlikte koşmayı, kendi hedeflerine karşı kendini sınamayı. Talep üzerine değil, sadece kendini savunmak için öldürmek zorunda kalmayacağı bir günü.

Ve Alaiya'yı hatırladı. Güçlü, kendinden emin, genç dişi aslan hayat doluydu ve onu sevmişti. Genç bir adamın tüm tutkusu ve bir savaşçının ruhuyla onu sevmişti.

Onunla nadiren konuşmuştu. Ona hiç dokunmamıştı. Yine de bilim adamlarının menisinde ve tükürüğünde garip bir hormon buldukları günü ve bunun yarattığı şaşkınlığı hatırlıyordu. Hem kendisinde hem de bilim adamlarında. Ve Alaiya'nın ne zaman öldüğünü hatırladı.

Ruhunun hayvani çekirdeği hiçbir zaman yüzeyin çok altında olmamıştı, ama onun ölümünü öğrendiğinde, öğrenmeyi başardığı azıcık kontrolü de kaybetti. Canavarının vahşi öfkesini dizginlemeye çalışmak için vücudunda tuttukları ilaçlar, o gün içinden geçen hayvani adrenalin seline karşı güçsüzdü.

Ona dokunmamıştı bile. Onu öpmemişti. Ama onun ölüm düşüncesi onu neredeyse delirtiyordu.

Merkür bu düşünce karşısında başını salladı. Hiç dokunmadığı, hiç kucağına almadığı bir kadın öldüğü için hayatını yalnız yaşamaya mahkum olması imkansız görünüyordu.

Bir bakıma, belki de daha iyi durumdaydı. Bir Irkın sahip olabileceği en kötü şey zayıflıktı. Bir eş, bir çocuk, zayıflığın timsaliydi. Onların kaybı bir insanın ruhunu yok edebilirdi ama bir Melezin akıl sağlığını da bozabilirdi. Ve Merkür uzun zaman önce akıl sağlığını daima koruyacağına yemin etmişti.

Ria'yı istiyordu. Onu hayatında başka hiçbir kadını, hatta Aliya'yı bile istemediği kadar istiyordu. Ama onun ruhuna yaklaşma şansı yoktu. Asla.

BÖLÜM 5

Ria ertesi sabah yatak odasının kapısını açtığında, koşullar ne olursa olsun beklemediği bir manzarayla karşılaştı. Mercury boş yatak odasında uyumak yerine, yatak odasının kapısının yanındaki duvara yaslanmıştı, ayağa kalkarken uykulu bakışları Ria'nıninkileri tutuyordu.

Göğsü çıplaktı. Görkemli, inanılmaz, güçlü ve sert bir şekilde çıplaktı. Ve ciddi biçimde yırtıktı. Adam yükseldikçe derisinin altındaki tüm o güçlü kaslar esneyip dalgalanıyor, Ria'nın kalan azıcık zihinsel kapasitesini de yitirmesine neden oluyordu.

Üzerinde sadece bir çift ince, hafif pamuklu eşofman altı ve yanında yerden aldığı silah vardı. Yüce Tanrım, bununla başa çıkamazdı. Vücudunda bir tepki selinin yükseldiğini, sinir uçlarını hassaslaştırdığını ve nefes alışını kontrol etmek için savaşmaya zorladığını hissedebiliyordu.

"Nerede uyudun?" Sesinin sertliği karşısında irkildi.

Merkür uzun bir süre yere baktıktan sonra gözlerini bir kez daha ona dikti.

"Sanırım kapınızın önünde uyudum." Sanki kendisi de buna pek inanmıyormuş gibi yorgun bir kabullenişle söylemişti.

Ria bu düşünceyi silkeleyip attı. Tanrım, bunun için daha çok erkendi. "Yataklar rahat," diye mırıldandı, onun yanından geçerek mutfak ve bir gece önce hazırladığı kahve fincanı.

"Evet. Öyleler." Sesi soğuktu ama yine de içinde duyduğu alt akıntının uykululuktan çok kafa karışıklığı olduğu hissinden kurtulamıyordu.

Kahve fincanını suyla doldurduktan sonra ona döndü.

"Cezveye dokunma. Önce kendi kahveni alma. İlk fincan benim. Anlaşıldı mı?"

Gözleri kısıldı, bakışları kahveden kıza kaydı ve sonra temkinli bir şekilde başını salladı. "Peki."

"Güzel. Ben duşumu alıyorum. Bu sabah ofise geri dönmem gerekiyor." Arkasını döndü ve yatak odasına yöneldi.

"Neden ofise geri dönmen gerekiyor? Hafta sonları çalışmadığını sanıyordum." Adamın sesindeki şüphe -hatta sesin kendisi- kadının sinirlerini bozuyordu.

Kapıda durakladı.

"Benimle konuşma. Beni sorgulama. Kahvemi içene kadar yorum yok, hiçbir şey yok." Düşünmek için harcadığı çabadan dolayı ürperdi. "Sadece ... görünmez falan ol."

Odasına geçti ve yüzündeki şaşkınlığı görmezden gelerek yatak odasının kapısını çarparak kapattı. Düşünmeyi kaldıramıyordu. Eğer onunla konuşursa, herhangi bir şekilde cevap vermesi gerekirse, nezaketin bir benzerini bile idare edebilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Uyanmak en sevdiği eğlence değildi. Özellikle de yabancı bir yerde, şeker gibi yalamak istediği bir adamın görüntüsüyle.

Erken kalkan ama huysuz biriydi. Haftanın herhangi bir günü sabah ilk iş olarak bir Breed'den daha iyi kaşlarını çatabilirdi. Ve o ilk taze fincanı almadan önce biri kahvesine dokunmaya cüret ederse, o zaman kudurabilirdi. Ondan sonra tadı değişirdi, yemin ederdi. Ve bu onun kahvesiydi, yani bilmeliydi. O ilk fincan onundu ya da biri parasını ödemişti.

Tamam, kaltağın tekiydi; bunu hemen kabul etti. Ama yıllarca seks yapmamış, uzun saatler çalışmış ve işinde azımsanmayacak bir hayal kırıklığına katlanmıştı. Birkaç tuhafılık yaşamayı hak ediyordu.

Yarım saat sonra, dizlerinin altına kadar inen düz siyah bir etek ve beyaz ipek bir bluz giymiş olan Ria, saçlarını rahat bir topuz yaptı ve ayaklarını büroda deri ayakkabıların içine sokarak -o sırada hangi büroda çalışıyorsa artık- mutfığa döndü.

Beyni yarı çalışır durumdaydı ve Mercury kahvesini bozmadığı sürece ona tahammöl edebilirdi. Tabii yine kapısının önünde uyumadığı sürece.

Bu çok garipti. Aslında herhangi bir tehlike altında değildi, özellikle de ön kapısının önüne iki Breed daha park etmişken.

Odaya girdiğinde Mercury mutfakta durmuş kahve fincanı almak için dolaba uzanıyordu. Üzerinde kendisine fazlasıyla yakışan siyah infazcı üniformasını giymişti, saçları duştan dolayı hafif nemliydi.

Adamın eli aşağı inerken fincanı kaptı ve doğruca cezveye yöneldi. Ve eğer arkasından duyduğu kıkırdama bir kıkırdama ise, o zaman onu tekmeleyebilirdi.

Elinde dumanı tüten dolu fincanla geri dönerek onun yanından geçti ve küçük mutfağın yanındaki yemek masasına yöneldi.

Onunla konuşmaya çalışmadığı sürece yoktu.

Koyu, zengin kahvenin ilk yudumu beyin hücrelerini ateşlemeye başlayan bir ambrosia gibiydi. İkinci ve üçüncü yudumlarda zihnindeki ağır halsizlik hafiflemeye başladı. O anda uzanıp kumandayı kaptı ve sabah haberleri için karşısındaki duvara monte edilmiş televizyonu açtı.

Mercury'nin kendi kahve fincanını masaya taşıdığını ve solundaki koltuğa oturduğunu fark etti. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve sessiz bir eğlenceyle onu izledi. Sessiz eğlenceyi kaldırabilirdi. Yeter ki bir süre daha sessiz kalsın.

Sonunda, ilk kafein infüzyonu kan dolaşımına sızıyor ve beynine doğru yol alıyordu ki, sessiz arkadaşına döndü.

"Tencereyi unuttun," diye bilgilendirdi onu.

Altın kahverengi kaşları kalktı. "Onu yanımda getirmem mi gerekiyordu?"

"Sen burada olmasaydın yanımda getirirdim." Herkes getirmez miydi? "Yani bu senin işin."

Dudakları kıpırdadı ama yorum yapmadı. Onun yerine kalktı, döndü ve mutfağa doğru ilerledi. Ria manzaranın tadını çıkardı. O dar siyah görev pantolonu gerçekten de çok güzel bir erkek cinsinin kıcını sarıyordu. Öyle bir kıçtı ki bu, insanın elleri altındaki sert kasları avuçlayıp test etmek için kaşınıyordu.

"Sabahları tam bir sürtük oluyorsun, bunu biliyor muydun?" sordu kahve fincanıyla geri dönerken.

"Evet, ilk kahveyi içtiğimde fikrini gözden geçireceksin. Ben aslında cehennemden gelen bir iblisim. Sen sadece yolumdan çekilecek kadar akıllıydın."

Ona kahve doldurdu.

"Şeker ya da krema yok mu?" Kadın ürperirken adam şaşırılmış görünüyordu. "Tanrım, hayır. Ne anlamı olabilir ki?"

Yerine oturup kendi fincanını doldururken homurdandı.

"Bir tencere daha yapman gerekecek," dedi ona, öne doğru eğilmiş, kolunu masaya dayamış ve sabahın erken saatlerindeki borsa raporlarına dikkat kesilmişken. Dün gece onları kaçırmıştı.

"Ben mi?"

"Uh-huh." Asya pazarlarını yakalamak için sesi yükseltti, sonra masanın karşısındaki deri dosyaya uzandı ve not almak için dosyayı açtı. Komisyoncusunu araması gerekebilirdi.

Adamın boğazını temizlediğini duydu ama aldırmadı. İçmesine yardım ediyordu. Bir kap genellikle onun için yeterliydi.

"Sadece bir uyarı. Kahvemi beğenmeyebilirsiniz," dedi. "Teneke kutudan temiz bir filtreye üç kaşık telve ve bir tencere su. Bunu berbat edemezsin." Onu mutfağa doğru işaret etti. Onun gitmesine şaşırılmıştı, aslında şimdi onu tam olarak ne kadar zorlayabileceğini merak ediyordu.

Evet, kaltağın tekiydi. Ama küçük hatalarını kabullenmiş ve onlarla yaşamayı öğrenmişti.

Finansal raporları izledikten sonra dünya haberlerine döndüğünde, Merkür'ün tazelenmiş kahveyi geri getirdiğini fark etti

Masaya. Gözlerini haber bülteninden ayırmadan fincanını ona doğru itti ve doldurmasını bekledi.

İlk yudum korkunçtu.

Gözlerini açarak önce fincana, sonra da Merkür'e baktı.

"Bunu kasıtlı olarak yaptın," diye hayretle suçladı. "Bunu neden yaptın?"

Tencereyi masaya vurup ona ters ters bakarken kaşları çatıldı.

"Kahve ustalık ister, lanet olsun," diye hırladı ona. "Bende o yok. Şimdi bununla yaşa."

Bununla yaşamak mı? Reddetmek için ağzını açtı. Kelimeler dudaklarından çıkmadan önce, adam yüzündeydi. Tam yüzüne. Eğilmiş, kollarını masaya dayamıştı ve kahverengi gözleri öfkeyle parlıyor gibiydi.

"Bununla yaşa." Gürleyen hoşnutsuzluk hırıltısı sahte değildi. Merkür'ün göz korkutma oyunları oynamadığını fark etmişti.

Ria endişeyle boğazını temizledi. "Beni uyarabilirdin."

Yavaşça arkasına yaslandı. "Sanırım yaptım. Ama senin 'Cehennemden Gelen İblis' tavrın beni görmezden gelmeyi seçti. Şimdi, eğer Sığınak'a gitmek istiyorsan, şu lanet kahveyi bitir. Orada kahvaltı edebiliriz."

Kahvaltı. Gözlerini kocaman açarak ona baktı. Tamam, *bu* onun sorunuydu. Erkekler aç olduklarında huysuz olurlardı.

"Dolapta Danishes var."

Ona attığı bakış hiç kibar değildi. Tamam. Belki de Danishes değildir. Tabii ki bu kahveyi içeceği anlamına gelmiyordu. Bazı şeyler gözünü korkutamazdı.

Onun kokusunu alabiliyordu. Uyarılmışlığının kokusunu, ruhunun kokusunu. Hayvanı çağırdı, hayvanı acıttı, canını yaktı. Onu istiyordu. Onu tutmak, ona dokunmak, daha önce onu işaretlemek istedi.

Hiçbir şey ya da hiç kimse onu tuttuğu yerden çekip alamadan ve onu sonsuza dek ondan koparamadan önce ondan uzaklaştı.

Ama bekledi. Beklemek onu öldürüyordu. O kadar uzun süre beklemiş, yıllarca kendini sabretmeye zorlamıştı. Sadece biraz daha. Adamı daha fazla zorlayamazdı, yoksa farkındalık adamın onu bir kez daha dizginlemesine neden olurdu.

Zaptedilemezdi. Adam uyurken, hayvan uyandı. O zaman adamın zihninde dolaştı, bir zamanlar onu tutan paslı prangalardan geriye ne kaldıysa yok etti. Ve kadını korudu. Kendi kadını.

Yakında, adamın özgürlüğüne izin vermekten başka seçeneği kalmayacaktı. Tatlı, değerli özgürlük.

Nasıl olmuştu da yattığı misafir odası yerine Ria'nın yatak odasının kapısının yanında uyumuştum? Merkür başka bir yerde uyuduğunu bile bile orada uyanmasına bir anlam veremiyordu. Kahretsin, uykusunda hiç yürümezdi. Bir Breed'in uykusunda yürümesi imkansız değil miydi? Yazılı olmayan bir yasa falan mı vardı? Öyle bir şey olmalı.

Yine de tek açıklama buydu. Açıklamanın berbat olması önemli değildi. Gerçek şuydu ki, uyandığında oturduğu yer, kapısının yanıydı. Ve sanki gözünü bile kırpmamış gibi hissediyordu. Yorgunluk onu çekiştiriyor, hayal kırıklığına ve kontrolünün sınırlarını yıpratıyordu. Mercury her zaman kontrollü olmasıyla gurur duyardı.

Ama Ria'nın birkaç saat sonra dönmek için ısrar ettiği büroda dururken, kaşlarını daha sık çatattığını ve Ria'nın kokusunun onu daha da cezbedtiğini fark etti.

Dilini tekrar kontrol etti. Bunu yapmayı bırakamıyordu. Hassasiyet yoktu, bezlerde şişme yoktu, onu becermekten başka bir şey düşünememek dışında çiftleşme sıcaklığının belirtilerinden hiçbiri yoktu.

"Bütün sabah burada dikilip bana dik dik bakmak zorunda değilsin," dedi bakışlarını önünde açtığı dosyaya dikerken. "Tek başıma da çalışabilirim, biliyorsun."

"Öyle olduğunu varsaymıştım." Onsuz hiçbir yere gitmiyordu.

Gözlerini kaldırdı, başını kaldırmadan ona baktı, ifadesi dostça değildi.

"Eğer dik dik bakmayı kesmezsen, Mercury, seni dışarı atacağım." "Deneyebilirsin." Aslında öyle olmasını tercih ederdi.

O

onu ele geçirmek için bir sebep bulmaya can atıyordu.

Dikkatini incelemekte olduğu dosyaya geri vermeden önce bıkkın bir nefes verdi. Dosyaya çok odaklanmıştı. Okurken zihninin çalıştığını, bir şeyler aradığını hissedebiliyordu.

Kaşları çatıldı ve parmakları bir sayfanın köşesini ovuşturdu. Sanki bir bulmaca üzerinde çalışıyormuş gibi, ihtiyacı olan sırları vermesi için kağıdı okşayarak ikna etmeye çalışıyordu.

Mercury gazeteye baktı ve bir hafta önce Washington'daki Büro'ya fakslanan, bir önceki ay iletişim ekipmanlarına sızma girişiyle ilgili yeni raporlardan birini gördü. Ayrıntılı olsa da oldukça açıktı.

Hacker, Breeds'in kullandığı hükümet destekli uyduya sızmayı başarmıştı. Sanctuary'nin iletişim uzmanları, bilgisayar korsanı bağlantıyı sonlandırıp ortadan kaybolmadan önce bağlantıyı Almanya'ya kadar takip etmişti.

Parmaklarını raporun ilk satırlarında gezdirirken, "Bir Vanderales uydusunda böyle bir şey asla olmazdı," diye iç geçirdi. "Hükümetinizin gerçekten işe yarayan birkaç protokolü olduğunu düşünürdünüz."

Sesi küçümseyiciydi.

"Uydu daha eski bir uydu. Hacker ilk denemede doğru şifreyi girerek ilk savunmayı aşmayı başarana kadar sorun yaşamamıştık."

Başını yavaşça salladı. "Biri onlara şifreyi vermediği sürece bu mümkün olmamalıydı."

Düşünceli bir şekilde dudağını ısırırken kâğıda bakmaya devam etti.

"Geçiş kodu her gün değişiyor," diye mırıldandı.

Parmağı basılı sözcüklerden oluşan başka bir satırın üzerinde gezindi.

"Tuhaf," dedi başını sallayıp bir sonraki sayfaya geçmeden önce. "Daha gelişmiş bir programa ihtiyacınız var."

"Bunun için finansmana ihtiyacımız var."

Gözlerini yavaşça kaldırıp onu izlerken yüzünde dalgın bir ifade beliren kızın bakışlarıyla karşılaştı.

"Sistemlerinizi güncellemeniz gerekiyor," diye . "Henüz piyasada bile olmayan milyonlarca dolar değerinde Vanderale ekipmanınız var. Bu da sizi bir güvenlik riski haline getiriyor. Dolayısıyla şirket için finansal bir risk. Bu dosyalarda beni aksi yönde ikna edecek bir şey olmadığı sürece, finansmanın durdurulması kararının geri alınmasını vicdanen öneremem, Mercury."

Jonas bunu duymaya bayılacaktı.

"Aramaya devam edin o zaman," diye homurdandı. "Dosyalarımıza girmeye çalışan her girişime karşı koymayı başardık. Yakında onları yakalayacağız."

"Hack girişimleri başlayalı bir yıl oldu," diye belirtti. "Şimdiye kadar sızıntılar nedeniyle birkaç infaz memurunuzu kaybettiniz ve Sığınak'ın çevresi boyunca güvenlik en az ayda bir ihlal ediliyor. Bunu yapmaktaki başarı oranları endişe verici. Sığınak'ta faaliyet gösteren başka bir casusunuz olma ihtimali var mı diye merak ediyorum."

Sadece aylar önce bir tanesini yakalamışlardı, en başından beri onları yok etmeye çalışan, gururun güvenilir ve sevilen bir üyesini.

"Mümkün değil." Öyle miydi?

Altı aydan fazla bir süredir bu konuyu kendisi araştırıyordu. Bilginin yerleşkenin çevresinden geçmesine imkân yoktu ama düşmanları yine de içeri girmenin bir yolunu buluyordu. Ve bilgi dışarı çıkıyordu.

"Her şey mümkün," diye mırıldandı ve dikkatini tekrar dosyaya vererek uzun süre bekledi.

Kadının yüzündeki konsantrasyon ona batıyordu. İçinde nasıl tarif edeceğini bilemediği bir farkındalığın hareket hissedebiliyordu.

Bu hisle bedeni karıncalandı, kasları sanki istila ediliyormuş gibi dalgalandı. Ensesindeki tüyler diken diken oldu; bu, son derece rahatsız olduğu bir duyguydu.

Mercury diğer ırkların kanıksadığı ilkel farkındalık belirtilerine alışkın değildi. Kurtarılmasından yıllar önce bilim adamlarının hayvani genetiğini bastırmak için ona verdiği ilaçlar, sadece hayvani genetiğinin içgüdüsel tepkilerini değil, aynı zamanda eskiden sahip olduğu vahşi, kontrol edilemez yoğunluğu da tamamen ortadan kaldırmıştı.

Ama şimdi Ria'nın dosyalar üzerinde yoğunlaşmasını izlerken, ensesindeki tüyler uyarırcasına diken diken oldu.

"O dosyalarda bir casus bulabileceğinizi düşünüyor musunuz?" Sesinde ağır bir şüphe yankılanıyordu.

Gözlerini tekrar kaldırdı, yüzünde küçümseyen bir ifade vardı.

"Bu benim işim değil," diye söylendi. "Benim işim, Vanderale'in size gönderdiği şık küçük aletlere ve oyuncaklara daha üretime geçmeden sahip olmanıza izin verecek kadar duruma hakim olup olmadığınızı belirlemek. Kendini kandırma Mercury. İşini senin yerine yapmak için burada değilim."

Dosyayı kapattı, sandalyesinden kalkıp dosya masasına doğru yürürken gözleri öfkeyle parlıyordu. Başka bir dosya için eğilmeden önce dosyayı tekrar yığının üzerine bıraktı.

.

Eteği düzgün kalçasının üzerinde sıkılaştı.

Dolgun, güzel küreler görüşünü doldurdu. Elini yumruk , gerdi, parmakları pençelenmiş gibi büküldü, ani, korkunç bir açlık sisi onu sardı.

Ona sahip olmalıydı.

Bir an önceki gün gördüğünü hatırladığı dosyayı ararken, bir an sonra eteğinin ve Mercury'nin pantolonunun arasından kışının dikişine bastıran demir bir çubuk vardı.

Gözleri genişledi, bakışları onu yanlardan hapseden kollara kaydı, ağır kaslı kollar, bağlı eller ahşap masayı kavıyor, tırnaklar masaya batıyordu, ensesinde alçak bir hırıltı duyuldu.

Oh lanet olsun. Bu hiç iyi değildi. Ona geri dönme, kalçalarını onun zorlanan sikine doğru yuvarlama ve içindeki açlığın şiddetli zonklamasını hissetme ihtiyacını hissedebiliyordu.

"Kameralar," diye aniden nefesi kesildi, arkalarındaki odanın köşesindeki küçük elektronik parçayı hatırladı.

"Bir bok göremiyorlar," diye hırladı kulağına. "Eteğini benim için yukarı çek."

"," diye tısladı skandala uğramış bir halde. "Ben buraya-"

"Yap yoksa ben yaparım. Ve eğer sana dokunursam, kokusunu aldığım o ateşli küçük amcığın içine boşalana kadar bırakmayabilirim. Şimdi şu lanet eteği yukarı çek."

Ria ürperdi. Dirseklerini masaya dayamış, olduğu gibi eğilmişti, bir kadının bilebileceği en savunmasız pozisyonlardan birindeydi. Ve adam onun bunu daha da kötüleştirmesini mi istiyordu?

"Merc-"

"Şimdi." Adamın nefesi kulağına sertçe , söylediği kelimenin zorunlu ihtiyacında şehvet yankılanıyordu.

Ria savaştı geri ve Titreme bina içinde onu omurga ve Emrettiği şeyi yapmak için kontrol edilemeyen bir dürtü.

"Merkür..."

"Bana bunu yaptırırsan her biter," diye hırladı, dişleri kulağını ısıırıyordu. "Seni becereceğim, Ria. Tam burada, hemen şimdi. Eğer sana ellerimle dokunursam, ikimiz de mahvoluruz ve kimin izlediği umurumda değil."

Aman Tanrım.

Masaya yaslandı, elleri eteğinin yanlarına doğru hareket ederken onun kaydığını hissetti.

Gerçekten yapıyor muydu? Eteğini bacaklarına doğru çekerek kalçalarını ve kıcının çıplak kıvrımlarını ortaya çıkarıyordu. Ve onlar çıplaktı. Giydiği tanga kıcının yuvarlak hatlarını gizlemek için çok az şey yapıyordu.

Ve bunu yaparken Ria tahrikinin arttığını, çiçek açtığını hissediyordu. Amı nemleniyor, onun için hazırlanıyor, onun için ağrıyordu.

"Kahretsin, çok güzel kokuyorsun." Eteği kalçalarından sıyrılırken sert fısıltı onu sıktı. "Şafak gibi. Şafağı seviyorum, Ria."

Ria nefes nefese karşılık verdi, eteğini hevesle yukarı çekiyordu şimdi. Üniformasının üzerinden yeni dövülmüş demir kadar sert ve sıcaktı ve Tanrım, bu onu tahrik ediyordu.

O kadar ıslanmıştı ki külotunun ıslandığını hissedebiliyordu.

"Evet," diye fısıldadı dudakları aniden boynunda yumuşarken. "Evet. Kıcını hissetmeme izin ver, bebeğim. Kıcını seviyorum. Çok tatlı. Çok güzel."

Kollarını masaya dayadığında adamın kalçaları onunkilere çarptığında etek kalçalarının üzerinde toplanarak arkasını sıyırdı. Dalgalandılar ve pantolonunun altında sikinin zonkladığını hissetti.

"Seni görmek istiyorum." Dişleri kızın boynunu sıyırdı. "Göğüslerini çıplak, meme uçlarını benim için sert görmek istiyorum. Bırak onları, Ria. Bırak onları göreyim."

"Kamera," diye nefes nefese kaldı.

"Kimse seni göremez. Güzel göğüslerini benim için serbest bırak. Yap ."

Sesindeki sert, ilkel hırıltı onu şehvetle titretti. Hayatında hiç bu kadar tahrik olmamıştı. Onları izleyen kameranın tehdidiyle ahlaksızcaydı.

Yine de eli hareket etti, dudaklarından küçük bir inilti çıkarken parmakları düğmelerle oynuyordu.

"Evet. İşte böyle bebeğim," diye inledi, uzun saçları kızın omzuna dökülürken onun bluzunun düğmelerini açmasını izliyordu. "Çıplak bırak o güzel

Benim için göğüsler. Şişmişler mi, Ria? Ağzımı istiyorlar mı?"

O kadar şişmişlerdi ki, meme uçları sertleşip şiştikçe sütyeninin dantellerine sürtünüyordu.

Bluzunun düğmeleriyle oynadı ama sonunda onları açmayı başardı.

"Gömleğini eteğinden çek," diye emretti, sesi sert ve kabaydı ve kadının içinden tahrik edici ürpertiler gönderiyordu. "Yap şunu. Çabuk."

Malzemeyi çekip çıkardı, kenarları açılınca dudağını ısırdı.

"Sütyeni bırak." Nefesi sert ve kabaydı, küçük hava pufı aniden terden nemlenen boynuna çarpıyordu. "Göğüslerini görmeme izin ver bebeğim. Bakmak istiyorum. Bakmama izin ver ve tatmak için bekleyeceğim. Söz veriyorum. Ver şunu bana. Tanrım, sadece birazcık, Ria."

Buna inanamıyordu. O kadar erotikti ki eriyordu. Adamın sesi kulağında, ona emrediyor ve o da itaat ediyordu. Parmakları öndeki kopçaya doğru hareket etti, his kırıntıları sisteminde hızla ilerlerken yavaşça serbest bıraktı.

Malzeme gevşediğinde, kapları ağır göğüslerinden kurtardı, kalçalarının seğirdiğini hissetti, arkasına sürtünen horoza karşı daha sıkı bastırdı.

"Ne kadar güzel," diye nefes aldı.

Ria olgun kıvrımlarına baktı. O kadar şişmişlerdi ki, sert meme uçları hazırolda bekleyen küçük askerler gibi dışarı fırlamıştı. Sıcaktılar, dokunulmak için yanıp tutuşuyorlardı. Alınmak için.

"Dokun onlara. Meme uçlarıyla oynadığını göreyim."

"Hayır." Şok, kelimeyi dudaklarının arasından itti.

Bir saniye sonra dişleri boynunu ısırdı ve kıvrılan zevk/acı doğrudan işkence gören klitorisine hücum etti.

"Yap şunu." Sesi değişti, daha derin, daha karanlık oldu. "Yap yoksa ben yaparım. Yapacağım ve sonra durmak yok. Sikim içine o kadar derin gömülmeden durmayacağım ki benden asla kurtulamayacaksın."

Kamera. Tanrım, kamerayı hatırlamak zorundaydı. Onu almasına izin vermeyeceğine, onu sevmesine izin vermeyeceğine dair ettiği yemini hatırlamak zorundaydı. Eğer onu alırsa, haklıydı, asla özgür olamayacaktı. Kalbini ondan uzak tutmanın hiçbir yolu olmayacaktı.

"Merkür," diye mutsuzca fısıldadı. "Bu çok tehlikeli." "Şimdi."

Sert bir gümbürtü onu harekete geçirdi.

Bir eli hareket etti, başparmağı ve işaret parmağı göğüs ucunu kavrarken şehvet onu bastırdı.

"Tanrım! Siktir! Evet. Bana nelerden hoşlandığını göster, Ria. Göster ki ağzımı oraya götürdüğümde seni nasıl memnun edeceğimi bileyim."

Mantıklı düşünceler kaybolurken parmakları sıkılaştı. Sert eti yuvarladı, kalçaları masaya bastırıp klitorisini kenara yaslarken kendinden geçerek inledi. Kendi parmakları meme ucuna işkence ederken titredi, ürperdi ve hissin daha da yakınına bastırdı.

"Meme uçların kızarıyor," diye fısıldadı. "O güzel pembenin kızardığını görebiliyorum bebeğim. Tıpkı ağzım için kızaracakları gibi. Dilim için. Dişlerim."

Dişleri.

Ria onun dişlerinin hassas uçlarını törpüleyeceği düşüncesiyle sarsıldı. Oh, bunu istiyordu. O kadar umutsuzca istiyordu ki, şimdi bunun için yanıp tutuşuyordu. Dudaklarından bir inilti daha koparken kalçaları masaya çarptı, sürtünmeye karşı klitorisini daha sert ovuşturdu.

Kamera. Kamerayı hatırla.

"Seni becereceğim, Ria. O külotu vücudundan yırtıp atacağım ve sikimin her santimini aynı anda amına sokacağım. Çıgıllıklarını duymak istiyorum. Zevkin kadar sert ve hızlı olmasını istiyorum ki karşı koyamayacaksın. Tek yapabileceğin onun için gelmek olacak."

İlkel, vahşi hırıltı, erotik bir korkunun içinden geçmesine neden oldu. Onu pantolonunun altında hissedebiliyordu, kalın ve uzun ve onu aldığı anda çıgık atacağını biliyordu. Çıgık atacak ve daha fazlası için yalvaracaktı çünkü

hiçbir şeyin onun sikinin içine girmesi kadar iyi hissettirmediyi biliyordu.

Meme ucunu sıkıca kavradı, klitorisinde artan hisleri hissetti, orgazmının her saniye daha da yaklaştığını biliyordu. için acı çekiyordu. Bunun için yanıp tutuşuyordu. Eğer ona sahip olmasaydı ...

Kulaklarında yankılanan gök gürültüsü ilk başta hiçbir anlam ifade etmedi. Arkasında Mercury'nin sarsıldığını hissetti ve onun vahşi "Siktir, hayır!" sesini duydu. Sonra tam olarak ne olduğunu anladı.

Dr. Morrey'nin sesi kapının dışından seslendi. "Mercury, vaktin olduğunda ofisime gelmeni istiyorum, lütfen. Lawe, Bayan Rodriquez'e göz kulak olabilir. misin?"

"Aman Tanrım. Oh Tanrım. Bırak beni," diye tısladı adam geri çekilirken.

Parmakları sütyenini karıştırırken arkasından gelen hırıltılı küfrü duydu. Geri almak hiç bu kadar zor olmamıştı. Çılgınca korkunun damarlarında saniyeler önce şehvet kadar sert çarptığını hissedebiliyordu.

"Mercury, orada mısın?" Kapı tokmağı tıkırdadı. Kapıyı ne zaman kilitlemişti ki?

"Bir dakika Ely," diye hırladı.

Ria onun sesini duyunca vücudunun kızardığını hissetti. İçindeki şehveti, açlığı yanlış anlamının imkânı yoktu. Lanet olsun, iyi kalpli doktor muhtemelen kameralarda ateşli ön sevişmenin her saniyesini izliyordu. Lanet olsun. Bu iyi bir şey değildi. Bu utanç vericiydi.

Sonunda kıyafetlerini düzeltmeyi ve sırtını Merkür'e dönerek gömleğini eteğinin içine sokmayı başardı.

"Ria." Onun yaklaştığını hissetti.

Kahretsin, onun yaklaştığını *hissetti*. Vücudunun sıcaklığı etrafını sarmış, onu tahrik etmiş, gözlerinin duygularla, onun dokunuşuna duyduğu ihtiyaçla nemlenmesine neden olmuştu.

"Git." Elini kaldırdı, onun ilerlemesini engellemesi için dua ediyordu. "Bak bakalım ne istiyor. Beni rahat bırak, Merc. Sadece lanet

git."

Saniyeler sonra, adam tam da bunu yaparken kapının kapanma sesini duydu.

Gitti.

Testler. Kan. Tükürük. Semen.

Hayvan dikkatlice zihinsel yuvasına çekildi ve kendisini tüketen zevkten bu kadar ani bir şekilde koparıldığı için öfkesini kükreme ihtiyacını dizginledi.

Yıllardır yalnızdı, o acı dolu uykuyu uyuyordu ve sıcaklığa hasretti. Şimdi sıcaklık buradaydı ve adamı bunu inkâr etmek yerine tadını çıkarmaya itmek hayvanın tüm konsantrasyonunu aldı.

Dikkatli hareket etmek, şüphe çekmemek için adamın açlığının her seferinde sadece küçük derecelerde açmak zorundaydı. Ama yeterince dikkatli davranmamıştı. Durumun çok tehlikeli olduğunu bilmeliydi ama adam şehvetiyle birlikte zayıflamıştı. Yalnızca kendisine ait olan şey için acıyor ve açlık duyuyordu ve canavar, adamın şehvetinin gölgelerinde saklı kalabileceğini düşünerek serbest kaldı.

Eğer dikkatli olmazsa, hayvan açığa çıkacağını biliyordu. İfşa olma riskini göze alamazdı. Onu tekrar uyutabilirlerdi ve henüz onu acıyla kıvrandıran bir uykuya bağlayan korkunç zincirlerin ikinci turunda hayatta kalacak kadar güçlü değildi.

Saklanmak zorundaydı. Bir süre daha saklanmak zorundaydı. En azından hiçbir göz onu izlemeyene ve hiçbir bilim insanı onu bulmak için nefret ettiği örnekleri almayana kadar. Ta ki eşinin tatlı ve yumuşak kokusuyla baş başa kalana kadar.

BÖLÜM 6

"Her şey yolunda mı Doktor?" Mercury siyah görev gömleğini başının üzerine geri çekti ve Elyana Morrey'e baktı, küçük taşıyıcısına bir şişe kan daha koyuyordu.

Ona Sığınak Vampiri diyorlardı. Ne zaman bir Cins arkasını dönse, o küçük kan toplama gereçleriyle orada dikilip yumuşak kahverengi köpek yavrusu gözleriyle onlara bakıyordu. Bir dişi kedinin köpek yavrusu gözleri olmamalıydı ama bu dişinin vardı.

Mercury her zaman çok fazla duygusal olduğunu düşünmüştü. Özgürlük elde edildiğinden beri Irklarda ortaya çıkan tüm anormalliklere cevap bulmaya çalışırken kendini deli ediyordu.

Bir zamanlar Konsey bilim adamlarının yıldız öğrencisiydi, onların saflarında daha önce hiç ulaşılmamış bir seviyede bir dahiydi. Kurtarmalarla birlikte, Irkların kendi bedenlerinin sırlarını öğrenmenin bir yolunu bulmak için tek umudu haline gelmişti.

"Hey, Doktor, bana cevap vermiyorsun." Üniforma pantolonunun altındaki gömleği düzeltti ve şimdi dikkatle onun sırtını izliyordu.

"Ne dedin sen?" Kadın tekrar adama döndü, bakışları biraz mesafeli bir şekilde adama odaklanmıştı.

Gülümsemesini dizginledi. Ely'den hoşlanıyordu. "Dedim ki, her şey yolunda mı?"

"Peki." Başını salladı ve şişeleri mekanizmalarından birine yerleştirirken onlara geri döndü.

"Peki neden daha fazla test? Bütün bunları daha geçen hafta yaptın." Ayağa kalktı ve silah kılıflarını vücuduna yeniden takarken onu dikkatle izledi. Onlar artık onun bir parçasıydı; onlarsız kendini çıplak hissediyordu.

"Nasıl bilirsin." Omuz silkti. "Tanımadığın bir kadınla yakın temas halindesin. Bu durumda testlerine göz kulak olmak isterim. Her ihtimale karşı."

Her ihtimale karşı. Ağır ağır, sessizce nefes verdi.

"O benim eşim değil." Bu kelimeyi hırıldayarak söyledi çünkü çiftleşme ısını öğrendiğinden beri ilk kez bunun kendisini etkileme ihtimali olmadığı için sinirlenmişti. Bir eşe sahip olmanın ne anlama geldiğini öğrenme fırsatı bulamadan eşini kaybetmişti.

"Senin gerçekten çiftleştiğine hiç inanmadım Merc," diye hatırlattı ona. "Bu konudaki deneyimim, birisini derinden istemenin ya da önemsemenin çok daha fazlasını gerektirdiği yönünde." Tekrar ona döndü, bakışları şefkatliydi. "Bayan Rodriquez geldiğinden beri herhangi bir değişiklik hissediyor musun?"

Ona doğru ilerledi, normalde giydiği eldivenlerden yoksun çıplak eli, nabzını kontrol etmek için bileğini kavradı. Sonra bir çocuğun kolunu okşar gibi okşamadan önce neredeyse rahatlatıcı bir jest yapar gibi kolunu ovuşturdu.

Bu noktada onu şüpheyle izliyordu. "Ben de bir enayi alacak mıyım?" diye sordu ihtiyatla.

"Soruma cevap vermedin Merc," diye hatırlattı ona. "Olağandışı bir şey hissediyor musun?"

"Doktor, dilimin altındaki bezlerde büyüme yok, ama onları kontrol ettiniz, yani bunu biliyorsunuz. Ağzımda tuhaf bir tat yok ve koluma yaptığınız o küçük vuruş ve okşama beni acı içinde kıvrandırmadı," diye rapor verdi. "gereken başka bir şey var mı?"

Dudakları seğirdi. "Gördüğüm kadarıyla semptomları çözmüşsünüz."

"Şu lanet olası salgın ederken bunu yapmamak oldukça zor," diye homurdandı. "Lawe ve Rule bu konuda sürekli sızlanıp duruyorlar. Sanırım rahat ve kaygısız hallerini seviyorlar."

"Peki ya sen?" Masaya yaslanmış, onu dikkatle izliyordu.

"Şimdi de psikiyatrist mi oldunuz, Doktor?" Adam ona sırtarak karşılık verdi. "Haydi, doktorluk numaralarını bir kenara bırak. Bana gerçekten ne bilmek istediğini söyle ve oradan devam edelim."

Bunun üzerine başını salladı, boğazından hafif bir kahkaha çıktı. "Beni yakaladın. Bayan Rodriquez'den hoşlanıyor musun Merc?"

"O bir kadın." Kaşlarını kaldırdı. "Ben bir erkeğim ve çiftleşmedim. Ve Jonas beni yirmi dört-yedi onun kışında tutuyor. Sen ne düşünüyorsun?"

Bunun üzerine başını salladı ama gözlerinde adamın kaşlarını çatmasına neden olan bir şey parladı. "Burada bir sorun mu var Ely? Hakkında hiçbir şey bilmediğim bir şey mi?"

"Güven bana Merc, eğer bir sorun varsa bunu ilk öğrenen Jonas, ikinci öğrenen de sen olursun. Emir komuta zinciri." Gözlerini devirdi. "Eğer ilk sırada olmak , bunu onunla konuşman gerekecek."

"O zaman bunu başka bir şekilde ifade edelim," diye homurdandı, burada çok ince bir oyun oynandığı hissinden yorulmuştu. "Belirtilerin hiçbirisi ortada yokken Bayan Rodriquez'le çiftleşmemin mümkün olduğunu düşündüren nedir?"

Bunun üzerine iç çekti. "Dürüst olmak gerekirse, ortada bir şüphe yok. Dediğin gibi, son zamanlarda yaşanan çiftleşmeler ve Kane ile Sherra'dan sonraki yıllarda çok az çiftleşme olduğu için, ben sadece titiz davranıyorum. Ve bir uyarı Kontrol odasındaki teknisyenler, dosya odasındaki katiple ilgili olarak olağandışı davrandığınıza dair benimle iletişime geçtiğinde, çiftleşme hormonunu kontrol etmek benim görevim."

Merkür bunun üzerine sustu. "Nasıl alışılmadık?"

"Sizi bilgilendirmeliyim, tam olarak ne yaptığınızı görememeleri, bu konuda spekülasyon yapmadıkları anlamına gelmiyor." Yüzünü buruşturdu. "Seni almaya gelmeden hemen önce bir telefon aldım. Korkuyorlardı." Yavaşça nefes aldı. "Belki de Bayan Rodriquez'in kabul etmeyeceği bir şey yaptığınızı düşündüler."

Mercury'nin burun delikleri, saf bir erkek öfkesine karşı koyarken alevlendi. "Ona tecavüz ettiğimi mi düşündüler?"

"İnce bir çizgi var, Merc," dedi. "Sadece bir sorun olabileceğini düşündüler. kontrol ettim ve şimdi de

kan, meni ve hormon örnekleri gerekiyor. Bulduğumda size haber ."

"İnce bir çizgi yok," diye homurdandı. "Hayır, hayır demektir. Kahretsin Ely." İcini kemiren öfkeyi zorla geri çekti. Öfkenin büyüdüğünü hissedebiliyordu, gözünün kenarında kırmızı bir dalga oluşana kadar kafasının içinde kabarıyordu.

"Dediğim gibi, bu sadece bir öneriydi." Bir iğne tekrar damarını delip kanı şişeye akıttığında bakışları aşağıya kaydı.

Buz gibi bir öfke kapladı içini. Gözlerini kaldırdı ve boğazından çıkan ve Ely'nin şaşkınlıkla ona bakarak duraklamasına neden olan hırıltının ancak farkındaydı.

"İhtiyacım olan son tüpü unuttum." İğneyi adamın kolundan kaydırdı ve mühürlü kan tüpünü iğneden etkin bir şekilde ayırdı.

Yumruklarını sıktı, onu kadının elinden çekip alma ihtiyacı neredeyse onu eziyordu. O kana tekrar ihtiyacı vardı. Bunu riske atamazdı. . Ona uzandı, kız şaşkınlıkla ona bakarken eli hızla bileğini kapattı.

"Merkür."

"O kana ihtiyacın yok." Sanki başka birinin gözlerinden ona bakıyor, başka birinin öfkesini hissediyor gibiydi. O kanın onda kalmasına izin veremezdi.

Ama bunun için hiçbir nedeni yoktu. Öfke için bir neden yoktu, ona güvenmemek için bir neden yoktu, bir şeyin onu kimseye güvenemeyeceği konusunda uyarması dışında. Ve neden böyle hissettiği çok kafa karıştırıcıydı.

Adam kadının ellerini yavaşça bıraktı ve yumruğundaki kan şişesine baktı.

"Bana yalan söylüyorsun Ely," dedi, onu yakından izleyip derin derin içine çekerek. Yemin etti -diğer Irklar gibi duyguların kokusunu hiç almamıştı- ama onun yalancılığının kokusunu alabildiğine yemin etti.

Kadın sıkıca yutkundu. "Kendin gibi davranmıyorsun Merkür," fısıldadı. "Yanlış bir şey olmadığından emin misin?"

"Öyle misin?" Ondan uzaklaşmak ; dudaklarından geçen her kelime bir hırıltıydı. Elini uzattı. "Şişeyi bana ver."

"O olmadan testleri yapamam." Solgunlaştı mı? Gözlerindeki korku titriyor muydu?

"Yeterince var. İdare et."

O konuşurken laboratuvarın kapısı açıldı ve Sanctuary'nin güvenlik şefi Kane ile Callan Lyons odaya girdi.

Merkür kameranın her şeyi gören gözüne baktı. Laboratuvarlar gibi. Her zaman izleyen biri vardır. Bunu nasıl unutabilirdi ki? Her zaman şüphe, her zaman takip eden ve ikinci kez tahmin eden gözler.

Ely'ye geri döndü. "Kibarca sordum," diye hatırlattı ona.

"Merc, burada neler oluyor?" Kane'in sesi sorgulayıcıydı ama Mercury gurur liderinin izlediğini, takip ettiğini ve odadaki tehlikenin kokusunu aldığını hissedebiliyordu.

Ely endişeyle, "Aniden kan vermekten hoşlanmıyor," dedi ve geri dönmek için hareketlendi.

Merc onun önüne geçerken bu kez ona dokunmadı. "O kan şişesinden ihtiyacınız olan her şeyi aldığınızdan emin olun, Dr. Morrey," dedi yumuşak bir sesle. "Çünkü daha fazlasını alamayacaksınız."

"Size emir verildi ..."

Hırıltısı onu şaşırttı. Göğsünde şiddetli ve tehditkâr bir şekilde gürledi.

"Ben Jonas'ın jigolosu ya da kuklası değilim. Eğer düşündüğü buysa ona defolup gitmesini söyleyin." Diğer iki adama bir bakış fırlattı.

Kane endişeyle onu izliyordu; Callan'ın yüz ifadesi düşünceliydi. Merkür'ün canına tak etmişti. Diğer ikisinin yanından geçip gitti ve bir zamanlar Konsey laboratuvarı olan yerin dar koridorlarında ilerlerken kapıyı sarsarak açtı. Kameralar onu takip ediyordu; artık onları hissedebiliyordu ve daha önce hiç hissetmemişti. Bir damga gibi

Sırtını, etini yaktılar ve içinden bir öfke gönderdiler.

Birinci kata çıktı, koridordan aşağı döndü ve Ria'nın ofisine geri döndü, Ria başını kaldırdı, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı.

"Merc?" diye sordu kadın temkinli bir şekilde, adam odanın köşesine doğru ilerleyip kolunu kaldırarak kamerayı duvardan çektikten sonra ona döndü.

Ria şok içinde ona baktı. Bir zamanlar mükemmel bir altın sarısı olan gözleri küçük mavi kıvılcımlarla parlıyordu. Saf altın zemin üzerinde mavi yıldızlar gibi parladıklarına yemin edebilirdi.

Ne kadar iri olursa olsun, birden daha iri, kasları daha sert, omuzları daha geniş göründü. Parmakları elindeki fotoğraf makinesinin etrafında kenetlenmişti.

"Sana tecavüz mü ediyordum?" diye hırladı, köpek dişleri parlıyordu ve gözlerinde öfkeden daha fazlası titreşiyordu.

"?" Yavaşça masasından kalktı.

"Sana tecavüz mü ediyordum?" Fotoğraf makinesi adamın elinden uçarak karşısındaki duvara ve sonra sesi duydu. Bu sadece öfke değil, ihanetti. Adamın sesindeki, yüz ifadesindeki bir şey de bununla birlikte yankılanıyordu.

"Bana tecavüz etmiyordun." Başını yavaşça salladı.

Masaya yaklaştı, ona bakıyor, gözleriyle onu yiyordu. Onun bakışlarını neredeyse yüzünü okşayan bir okşayış gibi hissedebiliyordu.

"Benden korkuyor musun?" diye hırladı. "Bu yüzden mi böyle söylüyorsun? Seni korkutuyor muyum, Ria?" Birden dudak büktü. "Bu yüzden mi dokunuşumdan, benden zevk almaktan çekiniyorsun? Lanet olası bir hayvanla sevişmek gibi bir şey mi bu?"

"O kelimeyi bir daha ağzından duyarsam sana bir hayvan vereceğim," diye karşılık verdi, ellerini kalçalarına dayayarak ona ters ters baktı. "Kızgın olabilirsin, Mercury Warrant, ama bu O'nun adını boş yere ağzına alman için bir sebep değil. Ya sakinleş ya da git."

Ria tekrar oturmak için hareketlendi, ama midesi sinirden . Neredeyse öfkeliydi, bir şeye öfkelenmişti. Bu öfke, gözlerindeki o sert, yalnız bakış, ona yapmaması gereken bir şey yapıyordu. Acı çekmesine neden oldu ve yapabileceği en kötü şey bu adam için acı çekecek kadar hissetmekti.

"Cevap ver bana." Elleri masanın üzerinde kısa, keskin bir patlamayla etin tahtayla buluşmasıyla düzleşti. "Bu yüzden mi beni yatağına almakta isteksizsin? Benden korkuyor musun?"

Gözlerini kaldırdı, bakışlarının onunkilerle kilitlenmesine izin verdi. "Seninle ilgili korktuğum tek şey," diye açıkça belirtti, "bir daha kahve yapmana izin vermek. Bunun dışında, hayır, beni korkutmuyorsun. Ama şu anda beni sinirlendiriyorsun."

Ve ona dokunmak istemesine neden oldu. Elini kaldırmamak, onun sert çenesine dokunmamak için kendini tutmak zorunda kaldı. Onu herhangi bir şeye zorlayabileceğini söylemeye kim cüret edebilirdi ki?

Yerinden kıpırdamadı, masanın üzerine eğildi, uzun saçları kadının dehşete düşmesini gerektirecek kadar vahşi yüz hatlarını çerçevesiyordu. Ona uzanmak için can atmıyordu.

Sonra ofisinin kapısı itilerek açıldı, duvara çarptı ve Mercury'nin çenesinin sıkıldığını, gözlerinin parladığını izledi. Mercury kıpırdamadan, sessiz bir şekilde ona bakarken, kadın etrafına bakıp Callan Lyons ve Kane Tyler'ın kapıda olduğunu gördü.

"Size yardımcı olabilir miyim beyler?" diye sordu kibarca.

Callan'ın bakışları odanın öbür ucunda yere düşmüş olan kameraya yöneldi.

"Kameraya ne oldu?" diye sordu. Yüz ifadesi sert, bakışları düz ve tehlikeliydi ve iki ay önce neredeyse ölmek üzere olan bir adam için fazlasıyla güçlü görünüyordu.

Ria ayağa kalktı. Masasındaki dosyaları toplarken ve masanın etrafında dolaşırken, Mercury'nin kayarak etrafını sardığını ve kendisini diğer iki adamla arasında tuttuğunu fark ederek, "Gıybet edilmekten hoşlanmıyorum," dedi. "Daha önce olanların politik açıdan pek de doğru olmadığını farkındayım.

ama Sığınak'ın oldukça gayri resmi olduğu konusunda teminat aldım." Döndü ve herhangi bir zamanda kullandığı dosyalar için kurulmuş masaya yaslandı. "Mercury'den kapatmasını istedim." Kameraya baktı ve sırtıttı. "Sanırım beni biraz fazla ciddiye almış olabilir."

Mercury ona gözlerini devirirken, "O orospu çocuğunu daha tek kelime edemeden duvardan çıkardım," diye homurdandı. "Ben bir kadının eteğinin arkasına saklanmam."

Hayatında bu iddiada bulunan ilk erkek oydu. Dane hariç tanıdığı erkeklerin çoğu, Leo yakınlarda bir yerdeyse eteklerini ödünç almak için yalvarırdı.

"Her zaman böyle kibirli midir?" sordu Callan'a.

Callan elini omzuna götürdü ve arkasındaki infaz memurları geri çekildi, giderken kapı arkalarından kapandı ve dördü yalnız kaldı.

"Merkür genellikle oldukça sakindir," dedi Kane, soluk mavi gözleri şimdi merakla sahneyi izliyordu.

Merkür sessizdi, bakışları onun üzerinde sabitti, gözlerindeki o mavi tonlar onu neredeyse büyölüyordu.

"Sakin olmadığını söylemedim, kibirli olduğunu söyledim," dedi. "Daha önceki davranışlarımız için özür dilerim. ."

Merkür homurdandı. Bu onun sinirlerini hızla bozabilirdi. Ona susturucu bir bakış attı ve bakmaya devam etti. Belli ki bir şeyler yapmamak için bir tür kontrol sağlamaya çalışıyordu. Onunla diğer iki adam arasında kaskatı duruyordu, yüz ifadesi granitten oyulmuştu ve acımasızlığıyla yasaklayıcıydı.

"Belki de bilmiyorum." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve masaya yaslandı. "Biri bana neler olduğunu açıklayabilir mi?" diye sordu onlara. "Ely gayet makul bir adamı sürüklüyor ve o da kamerayı duvardan söküp bana tecavüz edip etmediğini soracak kadar sinirli bir şekilde geri mi dönüyor? Kafam biraz karıştı."

Kane küfretti. Callan yüzünü buruşturdu ama kimse konuşmadı. Ve Mercury'nin gözlerinde vahşi ve acımasız bir şey parladı. Bu bakış onu temkinli yapmalıydı, bunun yerine kalbinin heyecanla çarpmasına neden olmamalıydı. Ve onun sırtını örtmesinin, kendi göğüslerine dokunma talebini hırıldayarak haykırmasının nasıl bir his olduğunu hatırlamasına neden olmamalıydı.

Ama burada işlerin nereye gittiğini görebiliyordu ve bunun nedeni onu kızdırmaya başlamıştı. Haftalardır birilerinin dikkatini dağıtmaya çalışmasını bekliyordu. Ama bunu beklemiyordu. Ama belki de kendisinin daha yeni şüphelenmeye başladığı şeyi başkaları da görmüştü. Cıva onun alışkanlık yaratan bir zayıflığı olabilirdi.

"Kane?" Merkür'ün sesi gergin, derin ve o kadar karanlıktı ki neredeyse ürperecekti.

"Evet, Merc?" Kane temkinli bir şekilde sordu.

"Bayan Rodriguez'in kulübesine döndüğünde yeterince korunmasını sağlayabilir misiniz lütfen? Shiloh Gage'in bu gece onunla birlikte evin içinde kalması belki de en iyisi olacaktır."

Kadın şaşkınlıkla ona .

"Bununla ben ilgilenirim, Mercury," diye yanıtladı Kane onu. "Ely'nin sana laboratuvarı ihtiyacı var."

Mercury'nin dudakları dişlerinin arasından çekildi ve dönüp diğer adama baktı. Belli ki, Kane Tyler'ın gördüğü şey, Ria'yı birkaç dakika önce şok ettiği kadar onu da şok etmişti.

"Ely'ye benden alacağı her şeyi aldığını söyle." Adam ofisten çıktı, koridorda kararlı adımlarla ilerlerken Ria birkaç dakika sonra bir kapının gürültüyle çarpıldığını duydu.

"Bayan Rodriguez, kibarca rica edeceğim," dedi Callan dikkatle. "Ely'nin birkaç kan ve tükürük örneği alabilmesi için lütfen kendinizi aşağıdaki laboratuvarlara teslim edin. Söz veriyorum, nispeten zararsız olacak."

"Cehennem gibi." Doğruldu, aniden öfkelenmişti. "Ona ne yaptın sen? Onu bana tecavüz etmeye çalışmakla mı suçladın?"

"Sen bakmıyorken sana yaklaştı. Birkaç dakika sonra seni rızan olmadan götürdüğü ortaya çıktı," diye bilgilendirdi Kane onu. "Laboratuvara gitmeden önce kasetleri görmek için kısa bir anım oldu. Kabul ediyorum, Sığınak biraz gayri resmi bir yer ama burada bir şeyler dönüyorsa, katılmak istemediğin bir şey varsa, şimdi bunu söylemenin tam zamanı."

Kane Tyler'ın hakkını yemeyelim, böyle bir şeye inanıyor gibi görünmüyordu ama bu onun öfkesinin kabarmasını engellemedi. Ne haltlar döndüğünü sanıyorlardı? Ve Mercury Warrant'ın böylesine korkunç bir şeye kalkışması gibi akıl almaz bir şeyi önermeye nasıl cüret edebilmişlerdi?

"Ve belki de istekliydin." Şimdi içine dolan öfke onu şaşırtmıştı. "Bu kadar meraklı olursanız böyle olur Bay Tyler. Çok güzel geçmesi gereken bir Cumartesi öğleden sonrasının ortasında beni küçük düşürmeyi başardınız ve bir arkadaşıma hakaret edip ihanet ettiniz." Her ikisine de sert bir bakış fırlatırken içinde küçümseme yükseldi. "Belki de beni kamarama geri götürmelisiniz. Ve başka bir bebek bakıcısıyla uğraşmayın. oldukça rahat ettim; bir başkasıyla iyi başa çıkamam."

Onlar sadakati anlamayabilirdi ama anladığına onları temin edebilirdi. Başından beri onu bu karmaşanın ortasına atan da buydu.

"Bir infazcı size eşlik edecek-"

"Patronum Dane Vanderale'i arayacağım ve bu davada isteklerim göz ardı edilirse otuz dakika içinde iniş pistinize bir Vanderale heli-jet park ettireceğim." Artık canına tak etmişti. Dane bile bu tatlı dille sıyrılamazdı. "Sığınak'taki casuslarla başa çıkamamana şaşmamalı. Sana sadık olanlardan şüphelenmekle o kadar meşgulsün ki onların ötesine bakamıyorsun. Bir ipucu bul. Ben ne bir Cinsim ne de Sığınak'a karşı sorumluyum ve bana kalırsa hepiniz defolup gidebilirsiniz."

Aksanından kurtuldu. Bu hiç olmadı. Güney Afrika'da doğmuş ve büyümüştü ve işi gereği

Vanderale'in ev ofisleri dışında her yerden olabileceği izlenimini sürdürüyor.

Şimdi serbest kalması onu son derece rahatsız etmişti.

"Anlaşıldı mı, beyler?" Kahretsin, hâlâ oradaydı. "Derhal kendime ait bir araca ihtiyacım var. İnfazcılarınız dışarıda donarak ölebilir, umurumda bile değil. Ama biri kulübeme girmeye kalkışırsa, o zaman bu çağrı yapılacaktır."

Çantasını yerden alıp omzuna attı ve onlara ters ters baktı. "Araç. Şimdi."

Bu kez Callan küfrederek kapıyı açıp dışarı çıktı ve onu merakla kendisine bakan Kane Tyler'la baş başa bıraktı. "Merkür'ün eşini kaybettiğini sanıyordum," diye düşündü.

Çenesi sıkıştı ve dudaklarının engellemek zorunda kaldı. "Yaptığından oldukça eminim. Haksız yere suçlanan bir adamı savunmak için çiftleşmek gerektiğini bilmiyordum. Biliyor musun Tyler, hepiniz beni hayal kırıklığına uğrattınız. Dürüst olmak gerekirse, Sığınak'ın içsel gücü hakkında daha iyi bir fikrim vardı. Belki de bu konuda yanılmışımdır."

Kane içini çekti. "Bazı şeyler öyle görünebilir," diye iç geçirdi. "Ama inan bana, her zaman o kadar kolay olmuyor. Haydi, arabanızı ve eskortunuzu getireyim."

İkisi de onun ruh haline yardımcı olmadı. Ve Dane'i ele geçirdiğinde de ona yardımcı olmayacaktı. Onu bu lanet olası aptalca işe o göndermişti. İkisi de Sığınak'ta hâlâ çok tehlikeli bir casus olduğunu biliyordu ama ilk Leo ziyaret etmek istemişti. Torunuyla ve Callan'ın eşinin beklediği çocukla vakit geçirmek istiyordu ve Ria onun Jonas Wyatt'a haddini bildirmek istediğini hissediyordu. Aslan, *Aslan*'dı. O kadar. Kibirli. Dik kafalı ve inatçı. Korkutucu derecede zeki, kontrolü elinde tutan ve kendinden emin biriydi. Jonas'ın temas ettiği herkesi kızdırmak için kullandığı tüm nitelikler.

Kane, Bayan Rodriguez'in peşindeki infaz memurlarıyla birlikte uzaklaşmasını izlerken bir küfür savurdu.

"Ely onun yeniden vahşileştiğini düşünüyor," dedi Callan kapı aralığından sessizce. "Bu yüzden son kan şişesini onun almasını istemedi."

Yabani yer değiştirme bir zamanlar Mercury'yi neredeyse delirtmişti. Çiftleşebileceği, muhtemelen bakabileceği genç dişi aslanın ölümü, vücudunda öylesine şiddetli bir adrenalin dalgalanmasını tetiklemişti ki, onu kontrol altına alacak bir ilaç üretilinceye kadar laboratuvarlarda özel bir hücreye kapatılması gerekmişti.

Kane başını salladı. "Buna inanmıyorum. Merc'ün yıllar önceki videolarını ben de senin gibi izledim Callan. Mercury'nin şu anda yaşadığı şey bir tür saçma sapan vahşi ateş değil."

"Şu anda son kan şişesi üzerinde ilk testleri yapıyor. Kontrolünü kaybetmeye başladığını düşünüyor."

Kane güvenlik kasetini görmüştü. Gördükleri onu endişelendirmiş, neler olup bittiğini merak etmesine neden olmuş ama Mercury'nin akıl sağlığı konusunda endişelenmesine yol açmamıştı. Belli ki Callan da aynı şeyi düşünüyordu, yoksa Mercury'nin peşine infaz memurları gönderiyor olurlardı. Ama Ely de kanıt olmadan karar vermezdi.

"Güç kullanıldığını gösteren bir şey görmedim." Ellerini kalçalarına dayadı ve Sığınak'ın girişine baktı, demir kapıların diğer tarafından gelen sesler karşısında yüzünü buruşturdu.

Protestocular, yine. Son haftalarda giderek çoğalıyorlardı, şüphesiz bu paçavralardaki insan kurban etmelerle ilgili korku hikâyelerinden etkilenmişlerdi. Başını sallayarak sürünün liderine döndü ve Callan'ı merakla izledi.

"Ölen o Cins kızla çiftleştiğine dair elimizde ne kanıt var?" Soruyu sorarken merdivenlerden yukarı doğru yöneldi. "Çiftleşme kızgınlığında başka bir anomaliye bakıyor olabilir miyiz?"

"Ely hayır diyor. Çiftleşme hormonu o laboratuvarlarda onda tespit edildi, tıpkı yabani ateşin tespit edildiği gibi," dedi Callan ona. "Çiftleşme hormonu, öldürülmeden haftalar önce yapılan testlerde onda kaydedilmişti. Onunla karışan, açıklayamadıkları bilinmeyen bir hormon vardı. Adrenalin gibi kanına karışıyor gibiydi ya da belki de stres, öfke ya da korku anlarında adrenalinle karışıyordu."

tehlike. Birkaç görevden sonra da ortaya çıktı. Kızın öldürüldüğünü öğrendiği gün vahşileşti. Kane, elini bir Çakal'ın göğsüne sokup kalbini söktü. Bir Irk için bile bu normal değil."

Kane o videoları da hatırladı.

"Ölüm konusunda kendilerini beğenmişlerdi. Eğitimci gülüyordu ve bilim adamı ise kayıp karşısında pek de sempatik değildi. İkimiz de değer verdiğimiz birinin kaybı karşısında farklı bir şey yapar mıydık?"

Malikânenin içinde ilerlerken Callan ona tekrar baktı. "Onu zapt ettikten sonra, bilim adamı hemen kan alma basiretini gösterdi. Adrenalin bilinmeyen bir hormonla o kadar yükselmişti ki bunun bir çeşit ateş olduğuna karar verdiler. Bunu araştırmak için onu kullandılar, sonra da kontrol altına almak için bir ilaç tedavisi geliştirdiler."

"Süper bir moral bozucu," diye Kane.

"Bu özel hormonu kontrol etmek için mükemmelleştirilmiş bir ilaç. Kurtarmalar gerçekleştiğinde hâlâ test ediyorlardı. Kurtarmalardan sonra ilaç tedavisini yavaş yavaş bıraktı ama şu ana kadar kontrolünde bir değişiklik olmadı." Callan ofisine girdiklerinde iç çekti. "Ely'ye katılmak zorundayım, kendisi gibi davranmıyor. Mercury daha önce Sığınak'ta hiç kimseye karşı öfke göstermemişti."

"Biri onu bir kadına tecavüz etmeye çalışmakla suçlayana kadar mı? Belki de onun kadınıdır?"

Callan sandalyesine çökerken bir elini yüzüne götürdü ve sert bir şekilde nefes verdi. "Şimdiye kadar. Ve Ely neler olup bittiğini bilmiyor gibi görünüyor."

Kane'in bundan hiç şüphesi yoktu ve Callan'a bakarken kayınbiraderinin de aynı şeyi hissettiğini biliyordu.

Bu savaşı on bir yıldır sürdürüyorlardı. Irkların özgürlüğünü koruma ve kendileri anlayana kadar sırlarını saklama savaşı. Halklarını ve çocuklarını koruma savaşı.

Kane, Callan'inkinden çok da küçük olmayan oğlunu düşündü ve diğer adamın aklından geçtiğini bildiği aynı endişeyi hissetti. Mercury'nin kontrolünü kaybetmesini göze alamazlardı. Tanrı aşkına, o sokakta küçük çocukları korkutan bir türdü. Hayvanın vahşi yüz hatları adamın yüzüne damgasını vurmuştu.

"Şimdi ne olacak?" diye bir nefes aldı.

"Lawe'u kulübeden uzaklaştırın ve Mercury'yi bulun. Mercury onun infazcılarında biri; belki burada neler döndüğünü anlamamıza yardımcı olabilir. Ve bunu nasıl kontrol edeceğimizi."

"Peki ya kadın?" Kane sordu. "Onu zaten kızdırdığımızdan daha fazla kızdırmayı göze alabilir miyiz?"

Callan'ın dudakları bu soru karşısında düşünceli bir şekilde kıvrıldı. "Ely'nin o örnekleri almasına izin vermesi için onu ikna etmemiz gerekiyor ama Merc'den o kanı çaldıktan sonra Bayan Rodriguez Ely'nin ona yaklaşmasına izin vermeyecektir." Düşüncelere dalmış bir halde çenesinin yan tarafını okşadı. "Ve yemin ederim, o video vahşi bir yer değiştirmeden çok çiftleşme dönemindeki bir Cins'e benziyordu."

Kane, "Evden çıkıp gidene kadar onunla bizim aramızda durdu," diye . "Korumacı ve öfkeliydi. Ve öfkesi için onu suçlayamam."

"Laboratuvardaki olaydan sonra kontrolünü kaybetti." Callan'ın sesi şimdi gergin ve sertti. "Ve bu kabul edilebilir bir şey değil. O bir Cins. Bizler bu parçamız üzerinde kontrol sahibi olmak için yetiştirildik ve o bunu kaybetti. Buna tahammül edemem. Lawe onu bulsun ve Sığınak'a geri götürsün. Bakalım onunla konuşup testlere devam etmesi için ikna edebilecek miyiz?"

"Peki ya ?" Kane yapmayacağına dair bir his vardı.

Callan başını yorgunca salladı. "Kahretsin, bu seçeneği düşünmek bile istemiyorum Kane, sen de öyle."

BÖLÜM 7

Ely şişeleri laboratuvar asistanı Charles Fayden'a uzattı ve onun mırıldanarak yerine koyma teklifine belli belirsiz bir gülümsemeyle karşılık verdi. Çiftleşme testlerine yardımcı olmasına izin verilen birkaç Irktan biriydi ve bu testler için oldukça yetenekli olduğunu gösteriyordu.

Merkür'den aldığı son kan şişesinden bir örneği test şişesine yerleştirdi, mühürledi ve Vanderale'in edinmesine yardım ettiği makineye yerleştirdi.

Hormonlar tek tek ayrıştırılırken sabırsızlıkla bekledi, sonra örneği çıkardı ve bilgisayar analizörüne yerleştirdi. Çıkan cevaplar onu hiç rahatlatmadı.

Sonuçlara bir kez daha bakmadan önce uzun süre elleriyle yüzünü kapattı. Vahşi hormonu artık kesinlikle adrenalın türlerine karışmıştı. İlk üç şişede yoktu ama gözlerinde öfke kabarırken aldığı dördüncüsü bunu gösteriyordu.

Bu gözler onu dehşete düşürmüştü. Sıcak bal rengi sertleşerek erimiş altın rengine dönüşmüştü ve altın renginin içinde, mavi noktacıkların en hafif titreşimi ateşlenmişti. Onları test ettiği onca yıl boyunca hiçbir Irkta bu kadar korkutucu bir şey görmemişti. Özgür oldukları yıllardan çok daha uzun süredir.

Ancak bu, Merkür'ün bir kez daha vahşileştiğine dair şüphelerini doğrulamaktan başka bir işe yaramamıştı. Yaratıldığı laboratuvardaki bilim adamları da aynı fenomeni kaydetmişlerdi.

Sonuçları kaydetti, şifreleme programına ekledi ve Jonas'a gönderdi. Onunla daha fazla tartışmayacaktı. Eğer hemen cevap vermezse, Callan'a gidecekti. Ona sürekli hatırlattığı emir komuta zincirini unutun, Callan onun gurur lideriydi, Jonas değil. Jonas bu pozisyonu ne kadar ya da arzulamıyor olursa olsun.

Şifresini bilgisayara girip örnekleri kaydettikten sonra yorgun bir şekilde ensesini ovuşturdu.

"Her şey yolunda mı, Dr. Morrey?" Charles yanına yaklaştı ve yumuşak ela yeşili gözleriyle ona baktı.

"Her şey yolunda Charles." Taburesinden kalkarken ona oldukça mesafeli bir şekilde gülümsedi. "Bana ihtiyacın olursa ofisimde olacağım."

"Evet, hanımefendi." Üzerinde çalıştığı testlere dönmeden önce onayladı. Potansiyel Irk eşleri için eşleştirme titiz ve zaman alıcı bir işti. Bu konuda güvendiği bir asistan bulduğu için memnundu.

Merkür üzerindeki testler başka bir konuydu.

Masasına oturdu ve bilgileri dikkatle günlüğüne not etti. Merkür'ü testlere devam etmesi için ikna etmenin bir yolunu bulması gerekecekti. Bu bilgiye ihtiyacı vardı çünkü bunun tekrar olma ihtimali her zaman vardı. Kurtarma operasyonlarından önce yabancı hummaya yakalanan Irkların sayısını kimse bilmiyordu. Ve kimsenin bunu öğrenmemesini umuyordu.

Jonas Ely'nin kendisine gönderdiği bulgular karşısında gözlerini kısarak rapora baktı ve sekreterinin ofisine gitmek için dahili telefon düğmesine bastı. Ya da daha doğrusu kızıl saçlı robotunun ofisine, diye düşündü sessiz bir homurtuyla. Yeni bir anneye göre, kadın iş yerinde kesinlikle annelikten uzaktı.

"Rachel, helikopter jetin Sığınak'a dönüş için hazırlanmasını istiyorum. Jackal'a tekrar yola çıkacağımızı bildir."

"Emredersiniz, Bay Wyatt."

Onun soğuk ve yetkin sesi karşısında yüzünü buruşturdu. Son sekreteri Kia'yı özlemişti ama o da üç aydan daha uzun bir süre önce lanet olası bir nedenden ötürü gözyaşları içinde ayrılmıştı. Kendisine neden bu kadar kızgın olduğunu hâlâ anlayamamıştı. Ama en azından bir kişiliği vardı. Şu anda masanın üzerinde duran karton parçası toz kadar kuruydu.

"Bay Wyatt, bir saat içinde Bayan Warden ile bir toplantınız vardı. Yeniden planlayayım mı?"

"Tanrım evet," diye mırıldandı. Warden' yaptığı son görüşmede, bir Konsey bilim adamının ortadan kaybolmasıyla ilgili cevaplar talep ederken, Breed genetiğinin ona bulaştığına yemin edebilirdi. Gözleri öfkeyle parlıyordu ve küçük sevimli yüzü neredeyse nefretle gerilmişti. Nedense, eski bilim adamı Jeffery Amburg'un nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığına inanmıyor gibiydi.

Yalan söylemediğinden değil; bilim adamının şu anda nerede tutulduğunu çok iyi biliyordu. Sadece ona söylemeye hiç niyeti yoktu.

"Bay Jackal şu anda burada, efendim," dedi ona. "Jet, varış noktanız olan Sanctuary'nin çatısında sizi bekliyor olacak. Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Evet, espri anlayışı olan bir sekreter iyi bir başlangıç olurdu. Merinus Tyler bu droidi nereden bulmuştu?

Ama şu anda kartondan bir sekreter onun için en önemsiz şeydi. Evrak çantasını masasına doğru kaldırdı, içine ihtiyacı olan dosyaları ve raporları yükledi, ardından PDA'sını bilgisayardan ayırdı. Artık her şeye sahipti.

Ofisini kapatması sadece birkaç dakika sürdü ve sonra kapıya doğru yürüdü, Jackal ayağa kalkarken kapıyı açtı, yüz ifadesi her zamanki gibi soğuktu. Ama bu kez bakışlarında bir parça eğlence vardı.

Jonas sekreterine sert bir bakış attı. Sekreter her zamanki gibi sakin bir şekilde ona baktı. Kendisini eğlendirmeyi reddettiği halde infazcılarını eğlendirmesinden ne kadar hoşlanmayacağını ona bildirmek zorunda kalacaktı.

Lanet kadın.

"Görünüşe göre hafta sonu için eve gidiyoruz Çakal," diyerek sekreterinin sadakatsizliğini aklından çıkardı. Onunla daha sonra ilgilenecekti.

"İyi hafta sonları Bay Wyatt," diye seslendi adam ofisten çıkarken.

Vedaya karşılık verme zahmetine girmede.

"Bir sorun mu var?" Adalet binasının boş koridorlarında ilerlerken Çakal sordu. Cumartesi akşamı pek de yoğun saatler sayılmazdı.

Jonas yüzünü buruşturdu, felaket potansiyeli "bir sorundan" o kadar ağır basıyordu ki bu gülünçtü.

"Merkür," dedi diğer adama, asansöre adım attıklarında ve Jonas çatıya çıkmak için düğmeye bastığında sesi kısıktı.

Çakal homurdandı. "Vanderale'in o küçük kağıt iticisi mi?"

Kâğıt iticisi, kışının kenarı. Bayan Rodriquez bir şey arıyordu; Jonas henüz ne olduğunu anlayamamıştı.

"Benim kuşum da bu." Jonas şüphesinde haklı olduğunu umuyordu. Mercury'nin laboratuvar yıllarıyla ilgili kendi araştırması onu vahşi ateşin öfkeden başka bir şey olmadığı sonucuna götürmüştü.

Bir zamanlar Merkür, genetiğinin değiştirildiği hayvana çok yakındı. Koku alma duyusu alışılmışın dışındaydı, uzun mesafeleri koşma yeteneği rekorlar kırmıştı. Görme, işitme, gece görüşü, koku ve tat alma duyuları olağanüstü idi.

Ta ki yabanileşme belirtileri göstermeye başlayana kadar. Kafesinde volta atmaya. Sinirle hırlıyor, görevlerini uygun parametreler içinde yerine getirmeyi reddediyordu. Ve o zamanlarda vücuduna dolan adrenaline bağlı bilinmeyen bir hormon. Bilim adamları buna vahşi ateş ya da yer değiştirme diyordu. Jonas bunu vahşi doğanın çağrısı olarak düşünmeyi tercih etti. Merkür'ün laboratuvarlarda sergilediği tüm belirtiler, özgürlük arayışı içinde çıldıran bir hayvanın belirtileriydi.

Ama bu şimdi neler olduğunu açıklamıyordu. Ya da hormonun neden bir kez daha kendini gösterdiğini. Tabii Merkür bir şekilde Çakal'ın deyimiyle küçük kağıt iticisiyle çiftleşmiyorsa.

Helikopter jetine adım attıklarında Jackal ona, "Merc'i rahat Jonas," diye öğüt verdi. "Eğer garip davranıyorsa, bunu hak ediyor demektir. Bu adam bu haliyle bile çok sakın."

Jonas da Ely'nin raporu gelene kadar onunla aynı fikirdeydi. Şimdi endişelenmeye ve endişelenmek

severdi. Harekete geçmeyi, kararlı bir şekilde ilerlemeyi tercih ederdi. Ve bu durumda, bunun pek yardımcı olmayacağına dair bir his vardı içinde.

Kulübe çok sessizdi ve Mercury'nin varlığına çok alışmıştı. Onunla birlikte kulübede kalmakla görevlendirilmeden önce bile, ara sıra birkaç dakikalığına içeri girmişti. Gitmeden önce onu daha fazlasını istemeye bırakacak kadar uzun süre onunla dalga geçmişti.

Onun nereye gittiğinden hiçbir zaman emin olamamıştı ama her seferinde ertesi sabah ona Sığınak'a kadar eşlik etmek için geri dönmüştü.

Şimdi onsuz biraz kaybolmuş hissediyordu.

Yapacak çok iş vardı. Bu hafta Sığınak'tan kaçırdığı hafıza çipleri hâlâ elindeydi ve onları analiz etmesini, endişe verici bir düzenlilikle bulunduğu tutarsızlıkları bulmasını bekliyordu.

Birisi Sığınak'tan bilgi sızdırıyor ve çiftleşme ateşiyle birlikte gelen yaş sırrını çözmeye kararlı bir araştırma laboratuvarına satıyordu. Çiftleşme ıssısının neden oluştuğunu bulmayı ya da semptomlarını hafifletecek bir şey geliştirmeyi . Hayır, bu insanların tek derdi yaşlanmayı tersine çevirmek ve milyonların çaresizliğinden servet yaratmaktı.

Kabus gibi bir şeydi.

Ve Sığınak'ta bu sırları kimin satıyor olabileceğine dair bilgileri içeren çipler üzerinde mi çalışıyordu? Tabii ki çalışmıyordu. Yatak odasının zemininde volta atıyor, kulübenin içine sızmış gibi görünen soğuğa karşı kollarını ovuşturuyor ve Merkür'ün nereye gittiğini merak ediyordu.

Dönüp yatağa doğru ilerlerken, pencereden gelen bir sesle hızla döndü ve pencerenin hafifçe açılıp Mercury'nin, 1.80 boyundaki inanılmaz kaslarıyla, yatak odasında durana kadar açıklıktan içeri süzülmesiyle şok içinde bakakaldı. Pencereyi kapattı, kilitledi ve ona dönmeden önce kalın perdeleri yeniden kapattı.

"Dışarıda devriye gezen ırkları nasıl atlattın?" diye sordu şaşkınlıkla. Homurdandı. "Lawe ve Rule'u atlatamazsın. Burada olduğumu biliyorlar."

Birden, giydiği uzun, menekşe rengi elbise ve cüppe çok ağır, çok sıcak geldi. Birkaç dakika önce üşüdüğü yerde, ısındığını hissedebiliyordu.

"Burada ne halt ettiğini sanıyorsun?" diye tısladı, adam odanın öbür ucundan ona bakarken, kehribar rengi gözleri daha da koyulaşmış, içlerinde küçük mavi kıvılcımlar parıldıyordu. Yüz ifadesi kasvetliydi, bakışları çok sessizdi ve görmek istemediği şeylerle doluydu, çünkü bunlar kendisinin de hissettiğini kabul etmek istemediği şeylere çok benziyordu.

"Hiç odana bir erkek girmedi mi?" diye sordu kapıya doğru ilerleyip açarken ve ona dönmeden önce dışarıyı kontrol ederken.

Kilidi çevirdi ve bunu yaparken bakışlarını onunkilere kilitledi.

"Korkuyor musun?" diye sordu merakla.

Ria gözlerini devirdi. "Pek sayılmaz. Ama asıl sorum hâlâ geçerli. Neden kapıyı kullanmak yerine yatak gizlice giriyorsun?"

"Belki de sana kur yapmaya çalışıyorumdur?" Kaşlarını kaldırdı ve çok seksi görünüyordu. Ne yazık ki ona inanmaması gerektiğini biliyordu.

"Şimdi de kaçak bir ırkı mı barındırıyorum?" Başını eğdi ve onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Dane, onun küçük entrikalarına bulaşmama izin verdiğim için bana mücevherler alıyor. Sizin teklifiniz nedir Bay Warrant?"

Ah, o gülümseme. Biraz acıyla renklendirilmiş, ama aç, kendinden emin ve çok kontrollü.

"Mücevherler geceleri sizi sıcak tutmaz," dedi ona sessizce.

Ve bu çok doğrudu. Sert ve soğuktular ve Dane'i dizginleme gücüne sahip olduklarını bilmekten başka bir teselli bulamıyordu. Bazen.

"Peki sen yapabilir misin?" diye sordu ona.

İlerledi. Her seferinde bir adım, yavaş, kendinden emin bir çalımla nefes alışını sakinleştirmek için kendini zorladı.

En soğuk kış gecesinde bile onu sıcak tutabileceğini düşündü. Yeterince büyüktü, yeterince uzundu, tam etrafına kıvrılıp soğuğu uzakta tutabilirdi.

"Bugün ayak ayak üstüne attın ve görevlerini unuttun," diye hatırlattı ona, sesindeki gerginliği duyarak. "Şimdi seni ödüllendirmem mi gerekiyor?"

Gözleri parlıyordu. "Senin yanından hiç ayrılmadım. Sadece beni görmedin. Eğer istersen beni bunun için ödüllendirebilirsin."

Adam onun önünde durmuş, gözlerindeki aç gölgelerle ona bakıyordu. Aralarındaki ihtiyacın büyüdüğünü, arttığını hissedebiliyordu. Bununla savaşmak pek işe yaramıyor gibiydi, çünkü çaresizce teslim olmak istiyordu.

"Burada ne işin var Merkür?" diye iç geçirdi ve ellerini kaldırarak görev gömleğinin siyah kumaşına bastırdı. Ağır, vücuda oturan kumaş vücudunun ısısından dolayı sıcaktı ve gerçekten çıkarması gerekiyordu, diye düşündü mantıksızca.

"Bugün beni korumaya çalıştın," dedi usulca. "Daha önce kimsenin benim için yalan söylemeyi düşündüğünü sanmıyorum."

Sesi sanki bunu neden yaptığını anlamaya çalışıyormuş gibi dalgındı.

"Görüldüğü kadar yalan değildi," dedi kendini mazur göstermek için. "O kameranın gittiğini gördüğüme çok sevindim."

"Sizi ağırlayabildiğime sevindim o zaman." Dudakları kırırdadı, parça eğlence kadının kalçalarını sıktı.

"Güvenlik kameralarını sık sık kırıyorsunuz o zaman?" Sesinde okunması zor olmayan bir titreme vardı.

Gülümsemesi derinleşti; egzotik bir şekilde çizgili ve eğik gözleri şehvetli, uykulu bir hal aldı. "Pek sık değil," diye itiraf etti.

"Bir insanın sizin için sık sık yalan söylemesine gerek var mı?" Dane için her zaman yalan söylerdi.

"Oldukça dürüstüm." Sesi daha da alçaldı. "Ve o lanet olası çirkin eteklerin beni kadar etse de, onların arkasına saklanmama gerek yok."

"Eteklerim çirkin değil." İğrençlerdi.

"Bu çok daha iyi." Uzandı ve ipekli sabahlığının omzunu parmakladı. "Bunu giymiş bir prenses gibi görünüyorsun. Tüm o güzel saçlar sırtından aşağı dökülüyor. Sana yapmayı düşündüğüm şeyler için vurulmalıyım."

Dudaklarını yaladı ve kabaca nefes aldı. "Ne gibi?" Bu soru karşısında neredeyse irkiliyordu.

Çok kötü bir gün geçirdiğini düşündü. Sığınak'tan bilgi çalmanın stresi, her an yakalanabileceğini bilmenin riski ve şimdi de bu. Yeterince hızlı çalışmadığını ve kendi duygularına kapıldığını biliyordu.

Hayır. Duygu yok, diye kendini uyardı.

"Gözlerindeki hüznü almak gibi belki?" Başını eğdi, dudakları kızın şakağına bastırdı. "Gözlerin böyle karardığında o güzel kafandan neler geçiyor?"

Duygu yok. Karışıklık yok.

Kendini kandırıyordu. Onunla tanıştığı ilk andan itibaren onu büyülemişti ve şimdi ona bir bakın. Ona karşı tereyağı gibi eriyordu.

"Kapılar gayet iyi çalışırken pencereden gizlice girmekle ne kadar aptallık ettin," dedi ona nefes nefese. "Bütün Cins erkekler bu kadar karmaşık mıdır?"

"Hmm." Parmakları kızın saçlarının kenarına dolandı, eli kızın başını kavrayarak onu yerinde tuttu. "Sadece güzel bir iyi geceler öpücüğü istiyorum ve sonra gideceğim."

"Gitmek zorunda değilsin."

Durakladı, dudakları neredeyse onunkilere değiyordu.

"Boş oda," demek için acele etti, kalbinin göğsüne doğru hızla çarptığını hissetti, ihtiyaç onu pençeliyordu.

Dudakları kıvrıldı. "Sadece güzel bir iyi geceler öpücüğü," diye tekrarladı. "Çok zararsız. Söz veriyorum."

Zararsız mı? Cehennem gibi!

Dudakları, daha önce olduğu gibi aynı yıkıcı sonuçlarla onunkileri kapladı. Düşünemiyordu, düşünmek istemiyordu. Ellerini kaldırdı, adamın kaba saçlarına daldırdı ve aldığı zevkle inledi.

Hiç Mercury'ninki kadar güzel, onunki kadar hınzır bir öpücük tanımış mıydı? Dudaklarını onunkilere değdirmekle kalmadı, dişledi; okşadı, yaladı ve sonunda dili onunkine dokunduğunda, kız buna o kadar hazırdı ki hevesle ağzına çekti.

Sanki gizli bir düğmeye basmış gibi, iki eli başını kavradı ve onu hareketsiz tuttu. Adamın dudakları kızın dudaklarının üzerine eğildi ve kızın kafasında fırtınalar koptu. Bu öpücüğün bitmesini istemiyordu. Bu duyguyu, onun tadını, onun hissini, ruhunu bu öpücük kadar sarsacak başka bir öpücük olmayacağının kesinliğini asla kaybetmek istemiyordu.

"Tanrım, bir adama ne için geldiğini unutturuyorsun." Dudaklarını onunkilerden ayırdı ama hâlâ ona sarılıyordu. İri elleri başını kavradı, parmakları kafa derisine süründü.

"Öpücükten daha fazlası için mi geldin?" Kız şaşkın ve muhtaç bir halde ona baktı.

"Bana bir söz vermeni istiyorum." Alnını onunkine yasladı. "Sadece küçük bir şey."

"Tamam." Onun mi? Onundu. Vücudu mu? Tek yapması gereken o.

"Test yok," dedi usulca. "Bana söz ver, Ria, kimsenin Ely'nin talep edeceği örnekleri al."

Bu isteği algılaması, zihnini adamın dudaklarının bedenini yiyip bitirdiği görüntülerden çekip bir anını aldı.

"Öyle bir niyetim yoktu," sonunda. "Ama neden bana soruyorsun? Ne fark eder ki?"

"Bilmiyorum." Başını salladı, bakışları sertleşti. "Ona neler olduğunu bilmiyorum ve senin bu işe karışmanı istemiyorum. Bana söz ver. Test yok."

"Tamam. Söz veriyorum." Geri dönüp ona ters ters bakmadan önce ondan uzaklaştı. "Öpücük bunun mıydı? Beni ikna etmek için mi?"

Bakışları yavaşça onun üzerinde gezindi, ifadesi değişti, gözleri karardı.

"Hayır, Ria. O öpücüğün nedeni senin tadına bakmak için ölüyor olmamdı. Ve eğer buradan defolup gitmezsem, tadından çok alacağım."

Ama adam onun istediği kadar hızlı hareket etmiyordu. Eli tekrar uzandı, parmakları cüppesinin kemerini çekiştirdi. İpeksi kemer kayarak kurtuldu, cüppesinin kenarı elbisenin dar bedenini ortaya çıkaracak kadar açıldı.

Ria kararsızca izliyor, kabaca soluyor, meme uçlarının üzerlerini örten malzemeye karşı sert ve sıkı olduğunu hissediyordu.

Ve onu gördü. Gözleri dövülmüş altının o eşsiz rengine büründü ve parmakları havaya kalktı, arkaları koyu mor elbisenin prenses yakasının üzerinde yükselen tümseklere sürtündü.

"Eğer seni burada tadarsam, gitmem," diye mırıldandı, gözlerini ona kaldırarak. "Tadına bakmaya devam edeceğim. Ve seni alacağım."

Bununla ilgili bir sorun mu vardı?

Titriyordu, göğüslerinin her hareketi etini parmaklarına daha sıkı bastırıyordu.

"İyi geceler, Ria." Eli ondan uzaklaştı ve geri çekildi.

Orada öylece durdu, bir budala gibi. Ağrıyordu, vücudu onun daha fazla dokunuşu için öfkeyle yanıyordu ve adam giderken orada öylece durdu, ona uzanmaktan korkuyordu. Onun gidişini izlerken acı çekiyor ve bunun için kendine lanet ediyordu.

Kalabilirdi ama yatağına girmesine bir kez izin verdiğinde onu sonsuza dek kaybedeceğini biliyordu.

Adamın gidişini izledi. İtiraz etmedi; edemezdi. Ondan kalmasını istemek çok kolay olurdu ve bu iş sona erdiğinde onu kaybetmek çok zor olurdu. Bir kez daha ateşle oynuyordu ama bu sefer kesinlikle yanacağından korkuyordu.

BÖLÜM 8

Pazar günü tam bir zaman kaybıydı. Dane'i, onunla bağlantı kurmak istediğinde kullandıkları normal kanallardan bulamıyordu ve Ria, Leo'yu arayıp oğlunun çılgın planından haberdar etmeye o kadar yaklaşmıştı ki, telefonunu kapatıp ters ters bakmadan önce kendini numarayı çevirirken bulmuştu.

Kulübede volta attı. Genel olarak erkeklere, özel olarak da Irklara lanet okudu ve kendisi için fazla büyük olduğunu bildiği bir yatakta dönüp durarak huzursuz bir gece geçirdi. O lanet pencereyi izlerken bile.

Onun dışarıda olduğunu biliyordu. Onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu ve bunun bilgisi eziyet vericiydi. Onu içine davet etmek ne kadar kolay olurdu? Onu almasına izin vermek? Ve bunu bir kez yaptığında, Sığınak'taki herkes gibi onu da nasıl kandırdığı gerçeğini öğrendiğinde onu kaybetmek ne kadar kolay olacaktı.

Dane'in onu gönderdiği bu iş iki ucu keskin bir kılıçtı. Gönderilen elektronik notlarda ve emirlerde bulunduğu şeylerin doğası gereği gizlilik zorunluydu.

Kullanılan teknoloji o kadar yeni ve tespit edilemezdi ki sadece en sofistike programlar onu bulabilirdi. Sahip olduğu programlar.

Pazartesi sabahı normalden daha keyifsizdi ve ikinci cezve kahve içilene kadar Sığınak'a gitmeye teşebbüs bile etmedi.

Dosya odasına girdiğinde kameranın değiştirilmiş olduğunu gördü. Kazağını omuzlarından silkip, altındaki sandalyeyi çekip üzerine çıkarken dudakları inceldi.

"Dikizlemek yok," dedi açıkça, izleyen gözlerin dudaklarını okuyabileceğinden emin bir şekilde, kazağını kameranın her şeyi gören gözünün üzerine örtmeden ve işe koyulmadan önce.

Sığınak, Irk İşleri Bürosu ve Sığınak'ın iş yaptığı çeşitli ofis ve işletmelere giden çok sayıda dosya, not ve faksın içinde aradığı şablonu buluyordu. Şifre çok inceydi ve ne bulduğundan hâlâ yüzde yüz emin değildi ama bu bilgi ensesinde kaşınan bir sızı gibiydi. Kod oradaydı. Sadece onu tanımlaması gerekiyordu. Haftalar öncesinden fark etmeye başlamıştı ama bu kodu kırmak kolay olmayacaktı. Rakamlar, harfler ve garip gliflerden oluşan bilinmeyen bir sistemdi ve kodun yerleştirildiği temas noktalarını bulmak da zordu.

Başını sallayarak dosya masasına doğru ilerledi, incelemek üzere kenara koyduğu birkaç dosyayı aldı ve masasına geri döndü.

Masa bilgisayarını çalıştırdı ve burada kendi dizüstü bilgisayarını kullanamayacağını düşünerek yüzünü buruşturdu. Ve iletimleri tespit edecek programı da buna yükleyemiyordu.

Bir saat sonra ofisin kapısı açıldığında hâlâ ilk dosyayı gözden geçiriyordu; çeşitli şirketlere gönderilen fakslar ve talepler.

Kapıdan kimin girdiğini öğrenince inleme isteğini dizginledi. Ama en azından dirseğinin yanına bir fincan kahve koymuştu.

Başını kaldırdı ve Jonas'a baktı, o da kameranın gözünün üzerinde duran kazağa bakıyordu. Gümüş grisi gözleri tekrar ona kaydı ve dudakları kıpırdadı.

"Kameranın hem bizim hem de sizin güvenliğiniz için orada olduğunun farkında mısınız?" diye sordu. "Dosyaları çalmadığınızı nereden bileceğiz?"

Başını bir kez daha üzerinden geçmekte olduğu nota eğdi. Bu soruya cevap vermesini istemiyordu. Zaten bu sabah inanılmaz bir avantaj elde etmiş ve daha fazla çalışmak için yanında getirdiği bellek çiplerini yüklemişti.

"Dane'e bu şekilde davranıyorsan, seni kovmamış olması bir mucize." Masasının karşısındaki sandalyeye oturdu ve gözlerini ona dikti.

"Dane kendi verdiği bir iş üzerinde çalışırken beni rahatsız etmemesi gerektiğini iyi bilir," dedi ona. "Ama bana fahiş bir saat ücreti ödüyor, bu yüzden beni memnun etmek ve rahatsız etmemek genellikle onun yararına olur."

"Peki bu iş için sana ne kadar ödüyor?" Sandalyesinde arkasına yaslandı, gümüş rengi gözleri ona dikilmişti, yüzünde meraklı bir ifade vardı.

Neredeyse homurdanacaktı.

"Kardeşiniz Dane'in de meraklı bir ses tonuyla meraklı sorular sormak gibi sinir bozucu bir alışkanlığı var. Bay Wyatt, yine de kahve için teşekkür ederim."

Dane ve Leo ile olan ilişkisi hakkındaki bilgiyi yüzüne vurdu.

Kupayı kaldırdı ve dikkatini nota geri vermeden önce cennet gibi demini yudumladı. Ama şu anda, dosyayı açtıktan sonraki ilk birkaç dakikadan daha iyi konsantre .

Merkür'ü özlemişti. Bu onu kızdırıyor, sağduyusunun nereye gittiğini merak etmesine neden oluyordu ama işte oradaydı, bir kayıp ve yalnızlık hissiyle demlenmişti.

Jonas karşısında oturup sessizce kahvesini içmeye devam ederken sonunda, "Nerede o?" diye sordu.

Başını kaldırmadı ama nottaki kelimeleri görmediği gibi ne dediklerini de bilmiyordu.

"Geceyi senin kamaranda devriye gezerek geçirdi. Hemen arkanızdan geldi ve yatmak için barakalara gitti."

Yutkunurken boğazı sıkıştı ve bakışlarını onunkilerle buluşturmak için zorladı.

"Neler oluyor Jonas?" Sığınak bugün durgun görünüyordu, onu koruyan infaz memurları normalden daha sessiz, daha az arkadaş canlısıydı.

Öne doğru eğildi ve sandalyede arkasına yaslanmadan önce fincanını masanın üzerine koydu. Beyaz ipek elbise gömleği ve pantolon, altındaki güçlü erkek hayvanın vücudunu gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

"Merkür, Irk topluluğu içinde bir anomali," dedi ona. "Onun türünden çok az kişinin yaşamasına izin verildi."

"Ne demek 'onun türü'?" Bu bilgiyi zaten biliyordu ama Jonas bunun farkında değildi. Ve onun bu konudaki tavrını öğrenmek istiyordu. Hangi savaşta savaştığınızdan emin değilseniz savaşmak zordu.

Ona bakarken çenesi gerildi. "Özellikleri hayvana çok benzeyenler. İçinde yaratıldığı laboratuvardaki bilim adamları, bekledikleri şey gerçekleşirse kaçma ya da diğerlerinin kaçmasına yardım etme yeteneğinden korktukları için onu çoğunlukla diğerlerinden ayrı tuttular."

Kadın sessiz kalarak ona baktı. Adam ince bir onaylama hareketiyle başını sallarken dudakları büküldü.

"Haklıydılar. Mercury laboratuvarlarındaki diğer Irklardan daha kurnaz, daha hızlı, daha güçlü ve daha tehlikeliydi. Eğitimi son derece gelişmişti, ancak büyüdükçe yabani ateş dedikleri bir fenomenin belirtilerini göstermeye başladı; diğer bilim adamları buna yabani yer değiştirme adını verdiler. Bu normalde sadece gençlere, yeni yürümeye başlayanlara bulaşan bir şeydi. Sadece birlikte geliştirildikleri hayvana daha yakın olan yetişkin Irkları etkiliyordu."

"Vahşi doğanın çağrısı," diye fısıldadı. "Leo buna böyle diyor. Tüm Irkların bir dereceye kadar buna sahip olduğunu söylüyor."

Jonas yüzünü buruştururken başını yavaşça eğdi.

"Sürünün genç dişisinin, onunla temasa geçtiğinde bilim adamlarının yakından izlediği dişinin öldürüldüğünü öğrendiğinde henüz yirmi yaşındaydı. Daha on beş yaşındaydı ve asla parçası olmaması gereken bir göreve gönderilmişti. Kendisine söylendiğinde, Coyote'lerden ikisi, yani onunla çalışan bilim adamları pek de sempatik davranmadılar. Mercury kendi görevinden yeni dönmüştü; vahşi yer değiştirme çoktan başlamıştı

içinde. Diğer eğitimciler ve muhafızlar tarafından zapt önce hepsini çıplak elleriyle öldürdü."

"Tatlı cennet," diye fısıldadı. O olayın ayrıntılarını bilmiyordu. "Çıplak elleriyle mi?"

"Elimizde olayın videoları var. Bir noktada Mercury elini Coyote'lerden birinin göğsüne çarptı ve kalbini vücudundan söktü. Ölümcül olması gereken iki kurşun yedi ama devam etti. Bir bilim adamının kafasını omuzlarından kopardı, eğitimci ..." Durakladı ve başını salladı. "Çıplak elle, Ria, bir eğitimcinin bağırsaklarını deşti. Onu zapt edip testler yapmaya başladıklarında, vücuduna pompalanan adrenaline bağlanan bir hormon buldular. Hâlâ adını bilmedikleri, nereden üretildiği hakkında hiçbir fikirleri olmayan bir hormon. Ama onu durdurmanın bir yolunu buldular. Onu sakinleştiren, kontrol edilebilir kılan bir ilaç tedavisi."

Ria dehşete kapıldı. Bunu bilmiyordu. Jonas'a baktı, kontrol edilmenin dehşetini düşündükçe midesi bulanıyordu.

"Ona ne yaptı?"

Jonas düşünceli düşünceli kaşlarını çatarken parmaklarını dikleştirdi. "Bunu ona bir keresinde sormuştum. Kendisini iki dünyada yürüyormuş gibi hissettiğini söylemişti. Bir otomat. Bununla birlikte, çok iyi test ettiği tüm olağanüstü duyularını kaybetti. Ama iş öldürmeye geldiğinde acımasızdı. Kurnazdı. Hiç merhameti yoktu ve en başından beri istedikleri de buydu. Kurtarıldığında, ilaç tedavisini yavaşça bıraktı ve uyumu dikkat çekiciydi. Onu en güçlü infazcılarımın biri olarak görüyorum. Ama yine de duyuları cins olmayan birinden çok az daha iyi. Koku alma, işitme, koku ve tat alma duyuları test edildiğinde zar zor algılanıyor."

Ria göğsünün sıkıştığını hissetti. "Peki ya şimdi?"

Jonas omuz silkti. "Bu konu hakkında pek konuşmaz. Ama Ely'nin yaptığı son testler vahşi yer değiştirmenin ilerlemiş olduğunu gösterdi. İlaç tedavisine yeniden başlamak istiyor."

Şok içinde ona baktı. Tüm Irk topluluğunun saygı duyduğu bir doktor böylesine korkunç bir şey önerebilir miydi?

"Neden?" diye öfkeyle soludu. "Adam kontrol edebiliyorsa neden bunu yapmak istesin ki?"

"Çünkü o kameradaki videoya dayanarak" -kamerayı başıyla işaret etti- "Mercury'nin size cinsel saldırıda bulunmak üzere olduğuna inanıyor. Size doğru hareket etmeden önce yüz ifadesini görmediniz. Yüz hatları değişmiş gibiydi, daha hayvansı bir hal aldı ve gözleri ..." Kaşlarını çatı.

"Mavi," dedi usulca. "Mavi kıvılcımlar."

Başını salladı. "Yetiştirildiği kadın sarı saçlı, mavi gözlü bir İsveçliydi ve bir zamanlar vahşiler yetiştiren bir aileden geldiği söyleniyordu. Vikingler."

Ria ayağa kalktı, üzerinde çalıştığı dosyayı kapatıp Jonas'ın etrafından dolaşarak dosya masasına doğru ilerlerken elini ensesine götürdü.

"Senden bir iyilik isteyeceğim, Ria," dedi sonra, Ria masada durup dosyalara bakarken sesi kısılmıştı. "Benimle laboratuvara gelmeni istiyorum. Kan, hormon ve tükürük örneklerini aldırmanı istiyorum."

Duvara baktı, Callan'ın tam da bunu yapmasını emrettiğini ve Merkür'ün verdiği sözü hatırladı. Bir nedenden ötürü artık doktora güvenmiyordu.

"Ely testlerinde çiftleşme hormonu buldu mu?" diye sordu, cevabı bildiği halde.

"Hayır. O ."

Beklediğinden daha fazlası değildi.

"O halde bu testleri yaptırmaya kendi isteğiyle giden birini haksız yere suçlayan ve ona ihanet eden bir kadına boyun eğmeme gerek yok." Yavaşça Jonas'a döndü. "Onu kandırdı, değil mi Jonas? İstedliğini elde etmek için onu kasten kışkırttı."

Adam ona baktı, gümüş gözleri vakurdu ve onunla tanıştığından beri ilk kez, genellikle içerdikleri alaycı alaycılık yoktu.

"Çok anlayışlısın," diye onayladı. "Evet, şüphelendiği şeyi kanıtlamak için onu kasten kışkırttı."

"Neden?"

Bu soruyla birlikte başını salladı. "Neden olduğundan emin değilim," dedi sonunda. "Vanderale'in siz gelmeden önce bize gönderdiği kan, tükürük ve hormon örneklerinizden elde edilen sonuçlarla testler karıştırıldığında yer değiştirme izleri bulundu. Mercury, Lawe ve Rule ile yakın temas içinde olacağınızı biliyorduk. Önlem olarak çiftleşme testleri yaptık. Hormon bu testlerde, tek başına ya da başka kadınlarla birlikte alınan örneklerde görülmeyen yerlerde ortaya çıktı."

"Ve bunu bana neden söylüyorsun?" diye sordu ona. "Bu bir şekilde benim hatam mı?"

"Bu senin hatan değil Ria, sadece bir anomali." Başını iki yana salladı. "Beni ilgilendiren bir anormallik."

"Bana zarar vermesinden mi korkuyorsun?" Bunu hayal bile edemezdi ve duymak da istemiyordu.

"Tam tersine." Bu soru karşısında şaşırmış gibi ona baktı. "Merkür sana zarar verme riskine girmeden önce kendini yok ederdi. Hormonun çiftleşme testlerinde ortaya çıkmasının sadece bir tesadüf olduğuna inanıyorum. Belki de Ely'nin yaptığı bir hata. Testler yanılmaz ve her zaman doğru değildir. Ama onun görüşü Yönetim Kabinesi'nde büyük bir ağırlık taşıyor. Eğer Mercury'nin ilaç tedavisine geri dönmesini önerirse, o zaman iki seçenekten biri olacak. Ya buna boyun eğecek ya da Sığınak'tan ayrılacak."

"Ona böyle bir şey yapmasını emretmezler."

Jonas yavaşça ayağa kalktı. "Ely, Yönetim Kabinesi'ne sunulması için evrak işlerine başladı. Bu konunun nasıl ele alınacağı büyük ölçüde size bağlı."

"Ben mi?" Ve şimdi onu şüpheyle izliyordu.

"Onu o kulübeye geri götür, Ria. Onu koruma ekibinize geri alın. Mercury'nin bir anda kalpleri söküp kafaları koparmaya başlamayacağını kanıtlayamazsam, o zaman hepimiz

vidalanmış. Breed topluluğu kamuoyunu kendi tarafında tutmak için mücadele ediyor. Şu anda onay dalgasını değiştirmek için çok az şey gerekir ve İktidar Kabinesi bunu biliyor. Eğer bunun onun kontrol edebileceği bir şey olduğunu kanıtlayamazsam, istemeden de olsa iyi bir infazcıyı ve çok iyi bir Irkı yok edebilirler."

"Beni manipüle ediyorsun." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve ona baktı. "Seni tanıyorum Jonas. Sen ve Dane o kadar benziyorsunuz ki bu korkunç."

Yüzünü buruşturdu ve ona daha zayıf bir kişiliği solduracak bir bakış fırlattı.

"Bana hakaret ederek hiçbir yere varamazsın," dedi ayağa kalkarken. "Nasıl isterseniz öyle yapın. Ben Mercury'nin bildiği şekliyle sizi durumdan haberdar ettim."

Sonra ayağa kalktı ve kapı açılmadan bir saniye önce kapının diğer tarafına geçerek onu şaşırttı.

Ve işte Merkür oradaydı. Odaya girdiğinde bakışları düz, yüzü ifadesizdi. İnfazcı üniformasını giymemişti; onun yerine kot pantolon, siyah bir tişört ve bot giymişti. Tehlikeli, egzotik ve Jonas'ı orada bulmaktan pek de memnun görünmüyordu.

"Onu uyarmak mı?" Merkür odaya girdiğinde alaycı bir tavırla onu sorguladı.

"Sadece, neden daha sonra test için laboratuara gönderilmek üzere Yönetim Kabinesi'nden emir alacağının nedenini kendisine bildiriyorum." Jonas umursamaz bir tavırla omuz silkti.

"Ciddi olamazsın." Dudakları tiksintiyle kıvrıldı. "Cumartesi günü bu konudaki fikrimi açıkça belirttiğime inanıyorum. Hiçbir test yapılmayacak." İşte oradaydı, o lanet olası aksan.

Bunu bir emir haline getirmeyi düşünmeleri bile onu çileden çıkarmıştı. Ve böyle bir hamle yapmaya cüret ettikleri için Merkür'e kırgındı.

Merkür'e dönmeden önce, "Emirlerini bir kenara itebilirler," diye onu bilgilendirdi. "Ve sen de ortaya acele etmedin, değil mi?"

Sen mi? Bana atadıkları o deli cins Shiloh'nun ne kadar geveze olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Yığından birkaç dosya aldı ve her iki adama da sabırsız bir bakış atarak masasına geri döndü.

"Sanırım bu benim gitmem için bir işaret." Jonas Merkür'e bakarken dudakları seğırdi. "Hâlâ görevdesiniz ve görev durumunuz değışmedi." Ona doğru başını salladı. "Görevden alınmak istemediğiniz sürece öncelikli ilgi alanınız o."

Mercury'nin kolları göğsünün üzerinde kavuşturuldu. "Bana da laboratuarlara dönmem emredildi. Ben reddettim."

Belli ki bunun bir anlamı vardı çünkü Jonas bu bilgi karşısında yüzünü buruşturdu. Sonunda başını salladı. "Reddetmeye devam et."

Merkür homurdandı. "İzninize ihtiyacım yok, Müdür Bey."

Jonas dudaklarında bir gülümseme belirmesine izin verdi, bakışları tekrar Ria'ya kaydı. "O halde sizi işinizle baş başa bırakayım," dedi ikisine de. "Birkaç gün burada olacağım. Herhangi bir sorun çıkarsa haberdar edilmeyi bekliyorum."

"Gerekirse kemiklerin kırıldığını duyacağınızdan eminim." Merkür omuz silkti.

Jonas bunu nihayet fark etmiş gibi, "Ve sen üniformasızsın," diye homurdandı.

Mercury'nin yüz ifadesi daha da sertleşti, gerginlik yoğunlaşıp odayı tehlikeli bir şekilde doldururken çenesi seğırdi. "İşimi yapmak için üniformaya ihtiyacım yok."

Hayır, öyle değildi; denim bacaklarını sararken vücuduna bağladığı tüm o silahlarla daha tehlikeli, daha heyecan verici görünüyordu.

Ama Jonas'ın gözleri kısıldı. "Üniforma nerede Merc?"

Merkür sıırttı. Bu dostça bir gülümseme değildi. "O testlere girene kadar rütbemin geri alındığını öğrendim. Endişelenme Jonas. Bu konudaki fikrimi açıkça belirttim."

"Ne yaparak?" Jonas'ın sesi artık buz gibiydi.

"Callan'a sor." Omuz silkerek odaya girdi ve Jonas'a dönmeden önce hâlâ Ria'nın kazağıyla örtülü olan kameraya baktı. "Eminim seni bekliyordur."

Köşedeki rahat koltuğa oturdu ve yanındaki masanın üzerinde duran dergilerden birini kaldırdı. Sanki içinde öfkelenmiyordu, sanki öfke onu canlı canlı yemiyordu.

Ria bunu görebiliyor, havadaki tehlikeyi hissedebiliyordu, Jonas da öyle. "Hiç kemiğin kırıldı mı Merkür?" diye iç geçirdi sonunda.

"Hayır. Tüm kemikler sağlam ve çalışır ," diye karşılık verdi.

Jonas'ın çenesindeki kaslar irkildi. "Peki ya diğer infazcıların kemikleri?"

"Hepsi sağlam ve çalışır durumda." Merkür dergiyi çevirerek açtı.

"O zaman ne yaptın?"

Merkür sandalyeye rahatça yerleşti, bir bileğini diğer dizinin üzerine geçirdi ve bakışlarını dergiye odakladı. "Sanırım hâlâ omuz silahımı tam olarak nasıl onaracaklarını bulmaya çalışıyorlar."

İşte o zaman Ria neyin eksik olduğunu fark etti. Irk İnfazcılarının taşıdığı, daha çok mini-Uzi'ye benzeyen benzersiz silah. Vanderale bu silahları Irklara bağışlamış ve başka yerlerde satışını sınırlamıştı. Güçlü ve ölümcül silahlardı ve Mercury kendininkini takmıyordu.

Irklar, onları sevmek zorundasın, diye düşündü Ria, Jonas'ın ifadesi Merkür'ünki kadar ölümcül bir hal aldığı anda. Gümüş gözleri parladı, tüm vücudu gerildi. Öfkelerinde, kendilerinden yaratıldıkları hayvanlardan daha vahşi görünebiliyorlardı.

"Bu akşam ayrılmadan önce seninle konuşacağım," dedi, sesi soğuktu. "Bunu yapmadan önce bana ulaşın."

"Elbette." Mercury derginin sayfalarını çevirdi, bakışları hâlâ derginin içine odaklanmıştı. "Bunu yapacağım, Jonas."

Ria sessiz kaldı. Jonas odadan çıkıp kapıyı arkasından çarparken dudaklarında bir hırıltının dolaştığından emindi.

Merkür kıpırdandı, uzanıp kapının kilidini çevirdi, sonra dergiye geri döndü, okurken sessiz, neredeyse düşünceli kaldı.

Ria bakışlarını, Johannesburg'da bile Vanderaale'in üretim departmanlarında çalışan bazı üst düzey tasarımcılar arasında oldukça popüler olan bir otomobil mühendisliği dergisi olan, iyi yıpranmış okuma materyaline indirdi.

Merkür pekâlâ okuyor olabilirdi ama odada yükselen gerilim o kadar boğucuydu ki, yanı başındaki telefon çaldığında sarsıldı ve sabit hattaki ahizeye uzanmadan önce nefesini zor tuttu.

"Evet?"

"Bayan Rodriquez, ben Austin, Güvenlik Kontrol Merkezi'nden. Lütfen kameranın üzerindeki örtüyü kaldırır mısınız?"

O genizden gelen küçük sesindeki kibir, ağzından çıkan ilk kelimelerle onu kızdırdı.

Mercury'ye bakarken dudakları düzleşti. Merkür kirpiklerinin altından ona bakıyordu, o egzotik bir şekilde eğilmiş gözlerin bakışı hem hınzırca seksi hem de tehlikeliydi.

"Bu biraz zor olabilir," dedi sesindeki sahte tatlılığa büyük bir vurgu yaparak. "Bak ne diyeceğim Austin, neden buraya gelip kendin çıkarabilecek misin diye bakmıyorsun?"

Telefonu kapattı ve Merkür'e ters ters baktı. "Şu lanet hırıltıyı kes yoksa dışarıda oturabilirsin. Günüm yeterince berbat oldu." Ve işine geri döndü. Konsantrasyonu bozulmuştu, sinirleri gergindi ama Dane'in ihtiyacı olan şeyi bulmaya kararlıydı, böylece Sığınak'tan ve fırsat verilirse kalbini kıracağını bildiği adamdan ayrılabilirdi.

BÖLÜM 9

Üniformasını aldılar. Merkür sessizce oturdu, bakışları dergiye odaklanmıştı, ancak ne yazdığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Nadiren giydiği sivil kıyafetlerin içinde kendini tuhaf hissediyordu. Yeterince rahatlardı ama vücuduna uyması için özel olarak tasarlanmış giysiler değillerdi.

Ve silahı.

Neredeyse tekrar hırlayacaktı. Silahına el koymuşlardı. Peşinden gönderilen infaz memurları yeterince kibar davranmışlardı ama onu neredeyse tüketen vahşi öfke, silahın bir daha asla kullanılmamasını sağlamıştı. Artık kışlada o kadar çok parça halinde duruyordu ki, çöpten başka bir şeye uygun değildi.

Gitmeliydi. Hatta bunu düşünmüştü bile. O anda eşyalarını toplayıp, çünkü fazla eşyası yoktu ve yola çıkmalıydı. Yıllar boyunca yeterince iş teklifi almıştı; Sığınak'ın dışında geçimini sağlamak sorun olmazdı. Ama Ria dünyanın başka hiçbir yerinde değildi. O buradaydı ve onun sorumluluğundaydı.

Onun açlığı.

Üniformaya olduğu kadar kot pantolona da alışamadığı için sandalyesinde kaydı ve içinde hâlâ yanan öfkeyi dizginledi.

Lanet olası Ely. Ona ne yapmaya çalışıyordu? İhanet duygusu boğazında düğümlenmişti ve onu nasıl yerinden çıkaracağını bilemiyordu. Onu bir arkadaş olarak görmüştü ve belki de bu onun hatasıydı. Burada, Sığınak'ta bile arkadaş edinmek kolay olmamıştı. Diğer Irklara geldikleri yeri çok fazla hatırlatıyordu ve Irk olmayanların çoğu ona büyülenmiş bir korkuyla bakıyor, fazla yaklaşımdan çekiniyordu.

Çoğu zaman kendini dışarıdan bakıyormuş, var olmayan ve nasıl adlandıracağını bilmediği bir sıcaklık arıyormuş gibi hissetmişti. Belki de var olmak için bir yer.

Dergiyi kavradığı ellerine baktı. Tırnakları her zaman pençeye dönüşüyordu. Çoğundan daha kalındılar ve hafif bir kavisleri vardı. Onları kesmek ve ölümcül olmayan bir görünüme kavuşturmak titiz bir işti. Eğer kendi hallerine bırakılırlarsa, gerçek anlamda pençelere dönüşebilirlerdi.

Neredeyse onları esnetecekti, neredeyse o tırnakların ve kemiklerinin daha yoğun, daha sert gücünün elinin bir Çakal Irkı'nın göğsüne yumruk atıp kalbini sökmesine nasıl kolayca izin verdiğini hatırlayacaktı.

Bu bir iş değildi. Çok kolay olmuştu. Onu geçiren öfke bazen aklına geldiğinde yüzünü buruşturmasına neden oluyordu. Ve şimdi, Ria'nın karşısında otururken, bir zamanlar onun çok büyük bir parçası olan vahşiliğin içinde gerildiğini hissederken, bir an için endişelendi.

Bir zamanlar, çok uzun zaman önce, olduğu yaratıkla barışık bir adamdı. Hayvan ve insan, uyum içinde olmasa da, bir ateşkes durumunda bir arada yaşıyordu. Şimdi hayvan gitmişti ama vahşilik artıyordu. Odanın öbür ucunda sessizce oturan kadına odaklanan dikkatinin arttığını, uzadığını hissedebiliyordu.

Onun dergiye konsantre olduğu kadar o da dosyalara konsantre değildi. Aralarındaki gerilim yoğun ve hararetti.

"Şimdi de benden mi korkuyorsun?" Konuşurken derginin sayfalarını çeviriyor, okuyormuş gibi yapıyordu. Korkmadığını ve korkmayacağını biliyordu.

"Şimdi senden korkmak için bir nedenim var mı?" Muhtemelen okumadığı kâğıtlardan birini çevirip bilgisayarda bulduğu bir şeyle karşılaştırdı.

Ellerine tekrar baktı, karşısında oturan kadın kadar kırılgan ve tatlı bir şeye gerçekten zarar verip veremeyeceklerini merak ediyordu.

"Peki ya sana bilmediğimi söyleseydim?" Dergiden başını kaldırdı ve kızın şaşkınlıkla kaldırdığı bakışlarıyla karşılaştı.

"O zaman iyi doktorunuzun kafanızı biraz fazla izin verdiğinizi söyleyebilirim, değil mi?" Bu küçük aksan iması onu olması gerekenden daha fazla meraklandırdı ve hayatında hiç olmadığı kadar sertleştirdi.

Kot pantolon ereksiyonunu hapsetmişti. Görev üniforması onu gizlemese bile rahat etmesini sağlıyordu. Elbette, sikini kabartan ve taşaklarını sıkılaştıran şehvet dalgasını kontrol etmekte hiçbir zaman sorun yaşamamıştı. Ta ki Ria'ya kadar. Onun kokusunu ilk içine çektiği andan itibaren, zorlukla kazandığı kontrol duygusu için bir sorun olacağını biliyordu.

Üzerindeki baskıyı hafifletmek umuduyla sandalyesinde kaydı.

"Üniformanı neden aldılar?" Başını bir kez daha eğdi ve sanki ikisini de ilgilendirmiyormuş gibi bir soru sordu.

"Artık toplum için bir risk teşkil ediyorum." Omuz silkti. "Birinin kalbini göğsünden söküp çıkarırsam, bunu Irk topluluğunun bir nişanını takarken yapmamı istemezler." Dudakları alaycı bir şekilde büküldü.

"Ve bu her gün yaptığınız bir şey mi? Kalp sökmek mi?" Dudakları neredeyse kıpırdadı ve adam bu harekette bir eğlence sezdiğine yemin edebilirdi.

"Bunu yapmak için genellikle izin beklerim," dedi ona alaycı bir tavırla. "O laboratuvarlarda bize bazı görgü kuralları öğretilirdi. Eğitimcim her zaman doğru kalbi söktüğümünden emin olmanın kibarlık olduğunu düşünürdü."

"Çok ilginç." Başını salladı. "Ama benimle konuşuyorsun ve dikkatimi dağıtıyorsun."

Onun dikkatini dağıtacaktı. Kameraya baktı ve kontrol odasındaki teknisyenlerin birini o kazağı çıkarmaya ikna etmelerinin ne kadar süreceğini merak etti.

Bileğindeki saate bir göz attı. Çok uzun sürmeyeceğini hissediyordu. İçinde oluşan tahrike teslim olmak için yeterli zaman yoktu ve onu tatmak için daha ne kadar bekleyebileceğini bilmiyordu.

Önünü iliklemiştir; giydiği kolsuz bluz normalde çalıştığı kıyafetler kadar hacimli değildi ve yumuşak krem rengi bluzun altındaki göğüsleri inanılmaz derecede ortaya çıkarıyordu.

O lanet eteklerden bir tane daha giymiştir. Bu kez siyahtı ve dizleri biraz kabarıktı. Cassie bir keresinde annesini bir etek almaya ikna etmeye çalışırken buna lale etek demiştir. Gerçi o etek çok daha kısaydı. Nedense Cassie Sinclair, Mercury'nin alışveriş gezileri için mükemmel bir eşlikçi olduğunu düşünüyordu.

İtiraf etmeliydi ki, Ria'nın uzun boyu çok seksiydi. Ne kadar çok tenini gizlerse, kendini o kadar çok görmek isterken buluyordu.

Şu anda ihtiyacı olan son şey, onu tekrar masanın üzerine yatırmışken bir infazcının ya da Ely'nin odaya girmesiydi.

Giydiği tişörtün omzunu çekti. Kahretsin, üniformasını özlemişti. Ve belki de o üniformanın ona verdiği kabul görme duygusunu bile özlemişti. Ne kadar küçük olursa olsun ait olduğu bir yeri.

Kaşlarını çatmadı, yüz ifadesinin değişmesine izin vermedi ama içinde hissettiği ihanet iliklerine kadar sızladı. Bunu hak etmeyen hiç kimseyi incitmemişti. Her zaman gücünü kontrol etti, her zaman hareketlerini kontrol etti, çünkü görünüşünün etrafındaki herkes için pek de rahat olmadığını biliyordu.

Çok azı hariç, diğer Irk arkadaşlarını korkutuyordu. Kendisiyle temasa geçen insanları korkuturdu ve görevlerinin çoğu zaman Irk olmayanlar arasında sınırlı bir varlık göstermeyi gerektiren görevler olduğunun çok farkındaydı.

Gazetecilerin onu her gördüklerinde yazdıkları gibi, o hem çocukları hem de yetişkinleri kabuslarında takip eden bir hayaldi.

Bir gazete ona "öcü adam" adını vermişti.

Dergiye baktı ve içini kasvetli bir farkındalığın kapladığını hissetti. Kendisine buraya, Sığınak'a uygun olduğunu söylemişti ama

Yanlış. Sadece etrafına yerleştirildiğini hissettiği sessiz parametrelere uyduğu sürece uyum sağlayabilirdi.

Laboratuvarlarda olduğu gibi burada da kapana kısılmıştı ve bunu fark etmemişti bile.

Bu farkındalığın hemen ardından, ofisin kapı kolu tıkladı ve kilit girişe izin vermeyince, panelde sert bir vuruş sesi duyuldu.

Ria başını kaldırdı ve ona baktı.

"Kan görseydim büyük hayal kırıklığına uğrardım," diye bilgilendirdi onu. "En ufak bir miktar bile beni hasta etme gücüne sahip."

Dergiyi bir kenara bırakıp ayağa kalktı ve Ria'yı korumak için geri çekilmeden önce kapının kilidini açarken dudaklarında bir sırıltı belirdi.

İçindeki her şey alarma geçti; onu korumaktan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Kapı kuvvetle itilerek açıldı, yerine yerleşmeden önce yan taraftaki duvara çarparak tamamen açıldı.

Mercury silahını kaldırmış, savaşa hazır bekleyen Breed'e baktı ve içini bir öfke duygusunun kapladığını hissetti. Bu Breed'in yanında birçok kez savaşmıştı ve yine de buradaydı, Güvenlik Kontrol'ün baş teknisyeni olan sıska, dik dik bakan Austin odaya girerken silahını kendini korumak için kaldırmıştı.

Mercury, Breed'in elindeki silaha ters ters baktı. Austin bir adım daha atmadan Mercury onu engelledi, uzandı ve güçlü, kısaltılmış otomatik tüfeği muhafızın elinden çekip aldı, onu geri itti ve yerinde kalması için hırlayarak uyardı.

Sarı saçları diken diken, gri gözleri biraz kötü niyetli olan Austin, ilerlerken Merkür'le alay etti. Ego kokusu odayı dolduruyordu. Kendini güvende hissediyor, gücünden ziyade konumu sayesinde diğer Irklara emir verebiliyordu. Çoğunlukla, infazcılar ona zar zor tahammül ediyordu.

Ona ters ters bakan Mercury, Austin'in köşeye geçip kazağı kameradan çekerek yere atmasını izledi.

Mercury bu bariz saygısızlık karşısında öfkeyle homurdandı. İrk infazcısı bir adım geri çekilip sıkıca yutkundu ve teknolojiden Mercury'ye bakarken eli kalçasına bağlı silaha gitti.

"Kazağı kaldır," diye emretti Mercury, her zaman sinirlerinin yükselmesine neden küçük inek piç kurusuna.

Austin Crawl, Konsey tarafından eğitilmiş bir bilgisayar ve uzman güvenlik teknisyeniydi ve Sanctuary'de yıllar içinde güç duygusu artmış, kontrol odasının yönetimini ele geçirmişti.

Piç kurusu küçük köpek dişleriyle ona dudak büktü.

"Kendisi toplayabilir." Karşısındaki Cins'ten ve infazcıları yöneten normal kuralların artık Merkür için geçerli olmadığından bihaber olduğu her halinden belli olan adam, tepinerek odadan çıktı.

Mercury kendini durduramadan elini Austin'in boğazına doladı ve diğer adamı duvara yapıştırdı, masanın arkasında hızla ayağa kalkan Ria'nın farkındaydı.

Austin'in solgun, aşağılık yüzüne bakarak, "Kan yok, Ria," dedi ona. "En azından henüz yok."

"Merc, dostum, bırak onu." Mercury elini teknisyenin boğazında tutarken genç Breed Enforcer'ın sesinde gergin bir titreme vardı.

Korku. Kokusu Mercury'nin duyularına çarparak dudaklarının geriye kıvrılmasına neden oldu ve göğsünde şiddetli bir gümbürtü koptu.

"Kazağı al," diye homurdandı Mercury Austin'in yüzüne doğru ve onu serbest bırakırken, kavrayışını boynunun arkasına doğru kaydırıp onu aşağıya doğru itti. Dizlerinin üzerine çöktü, diğer adamın kazağı almasını izledi, nefes nefese kalmıştı ve Mercury'nin onu kavrayışından dolayı acı çekiyordu.

Küçük kafasını omuzlarından koparıp kanlar içinde kalmasını seyretmek çok kolay olurdu. Ria'ya yaptığı hakaret tahammül edilemezdi. Buna izin verilemezdi.

Onu tekrar ayağa kaldıran Mercury gözlerinin içine baktı ve Austin'in zayıf dizli bir korkak gibi titrerken korkunun kemiklerine işlemesini izledi.

"Saygı." Kelimenin boğazından gürleyerek çıkmasına izin verdi. "Onun huzurunda. Yoksa ölürsün, küçük kız." Egomanyak küçük İrk için kullanabileceği en kötü hakareti kullandı.

Bakışları, boğazına kadar düğmeli ve Breed'in koyu tenine ve beyaz uçlu, çivili kahverengi saçlarına karşı parıldayan, bozulmamış, mükemmel ütülenmiş, mükemmel kolalanmış sarı gömleğin üzerinde gezindi.

"Bana meydan okumadan önce biraz taşaklı ol kızım," diye homurdanarak onu kapıdan dışarı iterken Kane, Callan ve Jonas bir kez daha koridora fırladı.

"O delinin teki," diye soludu Austin, tiz sesi Mercury'yi işaret ederken hepsinin irkilmesine neden oldu. "Beni öldürmeye çalıştı. Bana odayı gözetlemem emredildi ve o lanet kazağı çıkardığım için beni öldürmeye çalıştı."

Callan ona döndü, Jonas karşı duvara yaslandı ve Mercury, Ria'nın onu izlerken yanına doğru hareket ettiğini hissetti, öfkesinin kokusu şimdi onun etrafında dolaşıyordu. O kadar uçucuydu ki kokusunu o bile alabiliyordu.

"Mercury, Tanrı aşkına kameraları açık bırak," diye ısırdı Callan, öfkeyle ona bakarak.

"Neden? Ben onunlayım. Ben onu izlerken dosyaları çalacak değil ya."

"Belki de endişelenmemiz gereken dosyalar değil, kendisidir." Ely kavgaya dahil oldu ve ona endişeyle bakarken dikkatli bir mesafeyi korudu.

"Kahretsin, Ely, ne zamandan beri Bayan Catherine için endişelenmiyoruz? Rodriguez?" Callan tersledi. "Burada beni ilgilendiren güvenlidir."

Merkür ona acı çekerek baktı. Şüpheli ve temkinli bir şekilde ona dikilen gözler yüzünden göğsü gerçekten de ağrıyordu.

"Bay Lyons, kamerayı ortaya çıkarma emri sizin tarafınızdan mı verildi?" Ria sordu, sesi yumuşak, dikkatle nötrdü.

"Bayan Rodriguez, o dosyalar Sığınak'ın kalbi ve ruhudur," diye tersledi ona, gözleri alev alev yanıyordu şimdi. "Bu odada kimsenin onlarla yalnız kalmasına izin vermem."

"Yalnız değildim," diye .

Callan başını salladı. "Burada ne haltlar döndüğünü öğrenene kadar, buradaki herkesi korumak benim görevim. Seni bile," diye tersledi, Merkür'e ters ters bakarak.

"Ben şimdi kamarama dönüyorum." Ria döndü, çantasını ve kahve getirmek için kullandığı büyük termal fincanı yanına aldı. "Sanırım sabaha patronumdan haber alacaksınız."

Odadan çıktı, kalçaları sallanıyordu, tüm narin gücü ve özgüveniyle ve Mercury onu takip etmekte tereddüt etmedi. Sikerim böyle işi. On yıl ya da daha uzun bir süre boyunca Sığınak için hayatını tehlikeye atmıştı. Emirlere uymuş, iyi küçük kediye oynamıştı ama gurur lideri bile ona güvenmiyordu.

"Merkür."

Callan onun adını homurdandığında durakladı.

Yavaşça dönerek diğer adama baktı, aralarında güven ve dostluk olduğuna inandığı yıllar onu çekiyordu.

"Sizin güvenliğiniz Sanctuary'ninkinden daha az önemli değil."

Merkür başını salladı, dudakları alaycı bir şekilde büküldü. Gurur liderine karşılık verdi. "Evet, öcünün herkesin gözü önünde kalpleri sökmesine izin veremeyiz, değil mi? Sadece emir verildiğinde."

Tıpkı laboratuarlarda olduğu gibi. *Sadece emir verildiğinde*. Omuz silkti. "Benim görevim kadını korumak. Bildiğim kadarıyla hâlâ çalışıyorum." Jonas'a baktı. Hepsi Jonas'a baktı.

Ve Jonas sırtıttı. "Bana kalırsa öylesin. Ve kadın senin önüne geçiyor, İnfazcı." Kadının kaybolduğu kapıya doğru başıyla işaret etti.

"İyi günler, Gurur Lideri Lyons." Mercury ona saygıyla başını salladı. Callan saygı duyduğu bir adamdı, Callan saygı duymasa bile

Ona güven. "Bana ihtiyacınız olursa, Müdür Wyatt'ın bana haber vereceğinden eminim."

Bununla birlikte Merkür döndü ve Ria'nın gittiği yolu izledi. Ria gitmemiştir. Cipun yolcu tarafında, kapısı açık, beklenti içinde evi izleyerek bekliyordu. Adam onu takip ederek dışarı çıktığında, arabaya bindi ve adam sürücü koltuğuna geçtiğinde onu bekliyordu.

Önde, Lawe'un dörde dört pikabı .

"Sığınak'ta bir güç oyunu var," dedi adam aracı vitesine takıp kapılara doğru sürerken.

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Callan bunlara izin vermiyor."

Kapılar açıldı, protestocular önce önlerindeki kamyonun, sonra da kendi kamyonlarının etrafına doluştu. "İrklar Tanrı'nın Gözünde Zulümdür" ve "İrklar Ölüyor" yazılı pankartlar çılgınca sallanırken öfkeli yüzler camları doldurdu.

Bir kadın şoförün camına vururken "Hayvan," diye bağırdı. "Piç İrklar."

Mercury, kalabalık arkalarında kaybolana kadar durmadan ilerledi, sesler kesildikten çok sonra bile ilahiler kafasında çınılıyordu.

Ve tezahüratla birlikte Ria'nın açıklaması geldi. *Bir güç oyunu.* Callan güç oyunlarına izin vermezdi ama gücü de en üst seviyede değildi. İki ay önce onu neredeyse öldüren kurşun yarası onu zayıflatmıştı ve hâlâ iyileşme sürecindeydi. Sürü lideri yerdeyken birileri Sığınak'ı tehdit etmek için harekete mi geçmişti?

Merkür başını salladı. Bunu hayal bile edemezdi. Kane ve Jonas, Callan'ın kardeşleri Taber ve Tanner gibi Callan'ın arkasını kolluyordu. Etrafında yetenekli ve becerikli bir güç vardı. Bir güç oyunu mümkün değildi. Ama başka şeyler mümkündü.

Mercury ise sadece rütbesi ve üniforması elinden alınmış bir infazcıydı. Ve bir zamanlar sahip olduğuna inandığı arkadaşlarından da.

Callan, Jonas'ın arkasından ofisinin kapısını sertçe çarptı,

koruması Jackal, Kane, Ely, küçük ahmak Austin ve Mercury'ye silah doğrultmuş olan infazcı odaya girdiler.

Ely, Austin ve infazcıya odanın arka tarafına, duyamayacakları bir yere gitmelerini işaret ederek diğerlerini masasına çağırdı ve Jonas'a öfkeyle baktı.

"Mercury neden üniformalı değildi?" diye hırladı Jonas'a. Mercury'yi görevdeyken infazcı üniforması dışında hiç görmemişti. Mercury'nin böyle bir şey yaptığı duyulmamıştı. Ve bu noktada, Callan'ın topluluk içinde sahip olduğu otoriteye karşı kasıtlı bir tokat gibi görünüyordu.

Jonas odanın diğer tarafına bakmadan önce şaşkınlıkla ona baktı. Ely kollarını göğsünde kavuşturmuş volta atıyordu; teknisyen ve infazcı ise duvarın yanında gergin şekilde duruyorlardı.

Jonas döndü ve dikkatle Callan'a baktı. "Çünkü rütbesinin geri alınmasını emrettin. Üniforması ve silahı alındı, Callan."

Callan Jonas'a baktı, kıpırdamadan duruyordu, içindeki tüm içgüdüler şimdi meydan okumak için kükrüyordu. Çünkü böyle bir emir vermemişti.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Sesini sakın, düz ve etrafını saran adamlardan daha fazla çıkmayacak kadar alçak tuttu ama içinden gelen öfkeli hırıltıyı durduramadı. "Kimsenin rütbesini geri almadım. En azından Merc'ünkini. Ama bunu yapmaya hazırlanıyor olabilirim."

Odadaki diğerlerine ters ters baktı.

Ely irkildi, infazcı soluklaştı ve Austin Crowl duvara yaslanıp daha da geriye çekilebilseydi, o zaman çekilirdi.

"Sen." Austin'e doğru bir parmak salladı. "Bana ne halt ettiğini söylemek ister misin?"

Austin gözlerini kırıştırdı. "Emirlerinize uyuyorum, efendim." Callan öfke dolu bir şaşkınlıkla ona bakarken sesi titriyordu.

"Benim emirlerim mi? Sana başka bir Irkı kasten kışkırtmanı mı emrettim?" Sesi daha da alçaldı. Burada bir terslik vardı, çünkü böyle bir emir vermemişti ve Mercury'nin rütbesini geri almadığı da kesindi.

Austin şimdi bembeyaz kesilmişti, dudaklarını yalarken titriyordu. "Hayır, efendim. Kameranin ortaya çıkarılmasını siz emrettiniz." Sesi dehşetle dolmuştu. "Çağrıya cevap verdi." Sanki onun suçuymuş gibi infaz memurunu işaret etti.

Genç infazcı dik duruyordu, Callan bu konuda ona hak veriyordu ama bakışlarında korku vardı. "Austin'i sordun ve telefonu kapattığında o kamerayı ortaya çıkaracağımızı ve benim de onunla gideceğimi söyledi."

Callan gözlerini iki adama dikti. Yalan söylemiyorlardı. Birisi onu kendi evinden taklit etmeyi başarmıştı.

Callan yavaşça Kane'e döndü ve sesini bir kez daha alçalttı. "Sisteme girip giremeyeceğine bak. Aramanın izi sürülebilecek mi bir bak. Ayrıca Mercury'nin rütbesiyle ilgili emirlerin de takip edilmesini istiyorum. Burada ne haltlar döndüğünü öğrenin."

"Emri sen vermedin mi?" Jonas ona dikkatle sordu, gümüş gözleri ürpertici bir güçle dönüyordu.

Kane sessizliğini korurken Callan ona iğrenmiş bir bakış fırlattı. "Böyle bir emir sana gelirdi Jonas. Mercury'nin rütbesinin altındaki bir infazcıya değil."

"Callan, Merkür konusunda bir şeyler yapmalısın," dedi Ely, sesi öfkeyle yükseliyordu.

Callan Jonas'a bakıp yönetmenin ifadesindeki düz, sert öfkeyi okurken sesine çaresizlik ve korku karışmıştı.

"Ely." Callan ona döndü ve önünde oturmasını işaret ederken öfkesine karşı koydu. "Mercury ile ne tür bir oyun oynuyorsun?"

Kane ve Jonas da yerlerini aldılar ve doktorun temkinli bir şekilde ilerleyip oturmasını izlediler. Callan elinin bir hareketiyle teknisyeni ve infaz memurunu kapının dışına gönderdi.

"O tehlikeli biri, Callan." Parmaklarını karmakarışık saçlarının arasından geçirdi ve endişeli olduğu her halinden belli olan boynunu ovuşturarak ona baktı. "Bu testler yalan söylemez. Konsey vahşi ateşi tespit etmek için kriterler geliştirdi. Ateşi yükseliyor ve eğer onu hapsedip ilaç tedavisine geri döndürmezseniz birileri ölecek."

Merc'i hapsetmek mi? Callan şok içinde ona baktı. "Merc'i hapsetmek mi istiyorsun? Ve onu uyuşturmak mı?"

İnançsızlık onu doldurdu. Merhameti nereye gitmişti? Arkadaşlarını, topluluklarını denetleyen ve sistemlerindeki anormallikler bozulduğunda onları koruyan doktor bu değildi. Tanıdığı Ely böyle bir şeyi asla düşünmezdi.

"Tek güvenli yer burası," diye savundu, dudaklarından dökülen kelimelere açıkça inanıyordu. "Callan, onun vahşileşmesi riskini göze alamayız. Eğer basın bu konuda en ufak bir ipucu alırsa, bu bizi mahvedebilir."

"Saçmalık."

Tüm gözler Jonas'a çevrildi.

"Bu ne cüret!" Ely ona dönerken hırladı. "Yine o lanet oyunlarını oynuyorsun. Gurur liderimize bulgularımı ona ya da Merkür'e götürmeme nasıl izin vermediğini anlat. Onları ifşa etmememi emretti. Hepimizin hayatını riske atıyorsun."

Callan yüzleşmeyi izledi, yavaşça, derin derin nefes aldı, duygularını ya da davranışının nedenini anlamaya çalıştı.

"Ve sen de gölgeleri kovalamaktan başka yapacak daha iyi bir şeyi olmayan paranoyak bir bilim adamısın," diye homurdandı Jonas. "Son zamanlarda mantıksız davranıyorsun Ely. Kendini test ettirdin mi?" Ona iğrenmiş bir bakış fırlattı.

"Onun hakkında bir şeyler yapmalısın." Callan masasına yaslanıp tüm bu sahneyi inançsızlık duygusuyla izlerken Ely ayağa fırladı.

"Ely," diye emretti ona.

"Burada oturup onun hakaretlerini dinlemeyeceğim," diye çıkıştı. "Oynadığı bir oyun için Merkür'ü koruyor ve ben bundan bıktım. O Irkın hapsedilmesini ve test edilmesini istiyorum. Bunu talep ediyorum."

"Bunu mu talep ediyorsun?" Yavaşça doğruldu. "Hangi hakla bir şey talep ediyorsun?"

Şimdi bilim adamını yakından izliyordu. Yüz hatları kızarmış, gözlerinin içi öfkeyle parlıyordu.

"Beni dinlemeyi reddedersen bulgularımı Yönetim Kabinesi'ne götüreceğim," diye yüzüne karşı hırladı.

Ona meydan okuyordu; sadece meydan okumakla kalmıyor, kasıtlı olarak meydan okuyordu.

"Şimdi yapacak mısınız?" Odanın etrafına bakındı. "İktidar Kabinesi'nden üç kişi şu anda burada ve önerilerinize katılmıyor. Taleplerinizi dikkate almak için ihtiyacınız olan oyu alabileceğinizi bir an bile düşündüren nedir?"

Yumruklarını iki yanında sıktı; içinde öfke alev alev yanıyordu ve bu Ely'ye hiç benzemiyordu. Ely soğukkanlı ve sakindi. Öfkelenmezdi ve hiçbir zaman bir Cinsi hapsetmek gibi aşağılık bir şeyi önermemişti.

"O halde Konsey'den daha iyi değilsiniz," diye bağırdı. "En azından onlar onu hapsedip bir tedavi bulma sağduyusuna sahipti. Siz sadece süreçte kendisini ve Irk topluluğunu yok etmesine izin vereceksiniz."

Hepsi şok içinde ona bakıyordu.

Callan kendine bir saniye verdi, sonra bir saniye daha. Sonra kendini kontrol edemedi yüzüne baktı, köpek dişleri öfkeli bir hırıltıyla parladı ve kadın sandalyesinde geriye yaslanıp soldu.

Callan ellerini sandalyenin kollarına dayadı, ona doğru eğildi, gözleri onun gözlerini tuttu, onun üzerindeki otoritesini güçlendirdi, içindeki hayvanın gücünün ön plana çıktığını hissetti.

O gurur lideriydi. Topluluğunu yöneten ve onu cehenneme gönderen onun kararlarıydı ama o bu kararlara boyun eğecekti. Ona baktı, bakışları saygıyla onunkinden omzuna kayana ve korkusunun kokusu kibrinin kokusunu bastırana kadar bekledi.

"Az önce dudaklarından dökülen hakareti bana tekrarlamak ister misin?" diye sordu, hayvani öfkesinin sert törpüsü dudaklarından dökülüyordu.

Ses.

Sertçe nefes alırken bakışları titredi, alçaldı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Bunu söylemeye hakkım yoktu." Gözlerini tekrar kaldırdı ve bir kez daha onun omzuna bakarken bakışlarındaki korku ve endişeyi gördü. "Callan, Mercury için ve o kadın için korkuyorum. O tehlikeli ve sen beni dinlemiyorsun çünkü o senin arkadaşın. Bunu anlıyorum. Ama bir şeyler yapmalısın."

"Jonas." Callan bakışlarını Ely'nin gözlerinde tuttu, onları sıkıyor, gücünü ve emrini dayatıyordu. "Ona bu bilgiyi benden saklamasını sen mi emrettin?"

"Yaptım, Gurur Lideri." Jonas bilim adamından daha zekiydi; sesini düz ve sakin tuttu.

Callan geri çekildi ve Ely'nin gözlerini indirmesini, ellerini kucağında sıkıca kavuşturmasını, duruşunun artık daha sakin olmasını izledi.

"Neden?" Yönetmene döndü.

İrk Yönetim Kabinesi hiyerarşisi içindeki güç açısından Jonas onun sadece bir basamak altındaydı. Eğer zora girirse, diğer adam muhtemelen belirli güç alanlarını zorlayabilirdi ama Jonas verdikleri mücadelenin farkındaydı. Bazen.

Jonas sakin ve kendinden emin bir tavırla, "Onun değerlendirmesine katılmıyorum," dedi ama Ely'ye şaşkın bir bakış daha attı.

"Testleri gördün mü?" Callan ona sordu.

"Test sonuçlarını gördüm. Bu sonuçları Mercury ve Bayan Rodriguez'in güvenlik kamerası görüntüleriyle ve Ely'nin kolundan kanı aldığı gün laboratuarda çekilen görüntülerle karşılaştırdım. Kasıtlı olarak onu kışkırtmış, sonra da kanı almış. Birkaç dakika önce alınan kanın sonuçlarında vahşi hormona rastlanmadı. Sadece Ely'yi karısına tecavüz etmekle suçlarken aldığı kanda ortaya çıktı."

"O onun eşi değil," diye tersledi Ely. "Bütün testleri yaptım Jonas. Böyle bir ihtimal yok."

Callan döndü ve onu durduramadan dudaklarından bir erkek öfkesi tıslaması geçti. Hayvan hayvana, cins cinse, bu ses ikisini de şok edecek güce , çünkü Callan'ın hiç kullanmadığı bir sestti. Bu, güç ve kudretin ve geçmekte olduğu çizginin bir uyarısıydı.

Callan şimdi Jonas'a dönmüştü. "Şimdi ne düşünüyorsunuz, Müdür Wyatt?" diye hırladı.

"Callan, Mercury'de her zaman vahşi bir hormon vardı." Jonas iç çekti. "Laboratuar raporları bunu gösteriyor. Kullandıkları ilaç tedavisi onu sadece kontrol altında tutuyordu. Emir verildiğinde öldürüyordu. İlaç onu kontrol etti; içindeki özgürlük ihtiyacını ve gurur üyelerinin ölümü karşısında hissedeceği öfkeyi susturdu. Onu savaşta ya da görev sırasında görmüyorsunuz. Ben görüyorum. Ve Ely'nin onu görevlerinden önce ve sonra test etme girişimlerini engelledim. Dr. Morrey'nin Merkür için duyduğu endişe övgüye değer ama gereksiz."

Callan'ın gözleri kısıldı. "Neden o testleri, o zamanlarda engellediniz?"

Jonas bu soru karşısında kabaca içini çekti. "Çünkü o savaşta olmak için yaratıldı," diye itiraf etti. "Mercury'den daha iyi bir infazcım yok. Kurnaz, acımasız ve korkutucu derecede zeki. Öldürme oranı diğer infazcılardan daha düşük çünkü düşmanlarını fiziksel olarak, göğüs göğüse, çok sayıda alt etmek için yeterli güce sahip ve ne zaman öldürüp ne zaman öldürmeyeceğini bilecek kadar zeki ve kontrollü."

"Peki ben bu olası sorunlardan hangi nedenle haberdar edilmedim?" Callan ona hırlayarak karşılık verdi.

"Çünkü Irk İşleri Bürosu Sığınak'ın kontrolü altında değil, Callan," dedi Jonas saygılı bir şekilde. "İnfaz memurları benim gözetimim altında ve eğer söylemem gerekirse, onları gözetmek için çok iyi bir iş çıkarıyorum. Çiftleşme ateşinin ortasında, üstünlükçüler ve lanet protestocular sokaklarda bizden birini her gördüklerinde kıkımızın etrafında toplanıyor. Onlar benim adamlarım ve Dr. Morrey'in paranoyakça şüpheleri ne olursa olsun, beni suçladığı manipülasyonlar çok zekice bir strateji

söylemem gerekirse. Uygulayıcılarım başarılı oluyor ve bu rekor kendi adına konuşuyor."

Sonra Kane konuştu. "Dr. Morrey'i bir arkadaşını kandıracak ve o kanı almadan önce onu kasten kızdıracak kadar şüphelendiren şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum. Sen her zaman güvenilebileceğimiz biri oldun Ely. Arkadaşlarımıza ve Irklar söz konusu olduğunda da bedenlerine neler olduğunu anlamada güvenilebileceğimiz tek kişiydin. Neden onu kandıralım ki?"

Ellerine baktı.

"Bu benim de ilgilendiğim bir konu," dedi Callan, gözlerini Ely'ye dikerek. "Neden Merkür'ü hedef aldınız?"

Başını kaldırdı ama adamın gözleriyle buluşmadı. Adamın omzuna , içindeki hayvan şu anda yürüdüğü ince çizginin farkındaydı.

"Çiftleşme testleri," diye fısıldadı.

"Onun eşi değil, o zaman sorun ne? İçinde ortaya çıkan vahşi adrenalinin yanı sıra."

Ely'nin bakışları titredi. "Durumu daha da kötüleştirecek. Hormonları vahşi ateşini yoğunlaştırıyor," diye fısıldadı. "Nedense, çiftleşme değerlerini test ettiğimde, bu vahşi nitelik adrenalinde hemen ortaya çıktı. Kadın onu mahvedecek. Ona verdiği tepki onu mahvedecek."

Jonas bakışlarını Ely'den Callan'a çevirerek, "Ya da onu tamamlayacak," diye konuştu. "Laboratuar raporlarını inceledim Callan. Merkür'ün o laboratuarlarda eşini kaybettiğini sanmıyorum; onun yerine hayvanını kaybetti. Bence Ria muhtemelen onun eşi ve o vahşi adrenalindeki gücün varlığı da bunu kanıtlıyor. Mercury'nin test sonuçları asla diğer ırklarinkiyle aynı değildir. Ely'nin de doğrulayabileceği gibi, hayvan DNA'sı durgunluk döneminde dalgalanıyor. Çiftleşme testlerinin sonuçlarının, Merkür'ün eşi olmadığından ziyade, onun eşi olduğunun bir göstergesi olduğuna inanıyorum. Bence dişi aslan onun eşi *olabilirdi*. Ama ben Ria'nın onun eşi olduğuna inanıyorum."

Ely'nin etrafında biriken öfkenin kokusu Callan'ın ona sert bir bakış fırlatmasına neden oldu.

"Saygısızlık etmek istemem ama," dedi sonunda, "bu adam genetik diplomasını nereden almış? Çünkü bu varsayım şimdiye kadar duyduğum en tehlikeli saçmalık."

"Saygılarımla, Dr. Morrey," dedi Jonas, "bir dosta ihanet etmemeyi bilmek için diplomaya ihtiyacım yok. Görünüşe göre eğitiminiz eksik kalmış olabilir."

"Bilimi ve Irk genetiğini biliyorum," diye karşılık verdi ona, ama öncekinden daha sessiz bir şekilde. "Senin tek bildiğin kendi kibrin."

"Kendine sor Ely, senin bulgularınla da oynanmış olması mümkün mü? Çünkü eğer kafanı bilimsel kışından çıkarıp bunu fark edecek kadar uzun süre düşünecek olursan, Merkür'ün tüm kontrolü elinde tuttuğunu göreceksin."

"Ely, odadan çık," diye emretti Callan ona bakarak, içinden aktığını hissettiği fanatik kesinlik duygusu karşısında içinde bir şeyler sertleşiyordu. "Laboratuvarına dön. Seninle tekrar konuşmak istediğimde haber veririm."

"Callan, bu oyuna devam etmesine izin veremezsin," diye bağırarak ayağa fırladı ve çaresizlik içinde ona baktı.

"Notlarınızı ve testlerinizi düzenleyin ve bu ofise fakslayın," dedi ona, sesi sertleşerek. "Onları bir saat içinde görmeyi bekliyorum."

Hızlı hızlı nefes alarak ona baktı ve yumruklarını sıkarak odadan çıktı. Callan onun gidişini izledi, gözleri kısılmıştı, Jonas'a dönerken artık kendi şüpheleri de uyanmıştı.

"Merkür'le ilgili vereceğim tüm emirler bizzat benden gelecek." Kane'e döndü. "Emirlerimi kimin tahrif ettiğini bul ve o kişiyi bana getir. Burada tam olarak ne haltlar döndüğünü bilmek istiyorum."

Jonas ona, "Mercury'nin silahını ve üniformasını elinden alan infaz memuru daha sonra bana geldi," dedi. "Emrin şu şekilde geldiğini söyledi

Austin Crowl'un ofisi. Infazcı aramayı kendisi yapmış. Birisi en azından senin sesini taklit ediyor."

Callan, aylar önce bir kurşun yediği göğsünün hâlâ hassas olan etini ovuşturdu ve Kane'e döndü.

"Bu oda güvenli mi?"

Kane sandalyesinden kalktı, Callan'ın masasındaki çekmeceyi kaydırarak açtı ve el tipi dinleme cihazı dedektörünü çıkardı.

"Temiz olduğumuzu söylüyor," diye mırıldanarak yerine koydu. Ama soluk mavi gözleri kuşkuluydu.

Bir saniye sonra yan tarafındaki telefon çalınca geri çekildi. "Beni dostumun yerine koymanın hiçbir yolu yok," diye homurdandı Callan Jonas'a baktı. "Bir emirle ilgili şüphemiz varsa Merinus'u bana getirin. Güvenebileceğimiz tek güvenlik önlemi bu. O zamana kadar burada neler döndüğünü ve bu lanet emirlerin nereden geldiğini öğren."

"Beyler." Kane birkaç dakika önce yanında çalan telefonu indirirken içini çekti. "Sorunlarımıza yenisi daha eklendi."

Callan'ın bakışları ona kaydı.

Tam da ihtiyaçları olan şeydi, daha büyük bir sorun. Sanki Jonas ve Ely'nin infazcılar yüzünden tekrar karşı karşıya gelmeleri yetmiyormuş gibi.

Kane alaycı bir tavırla hepsine baktı. "Bayan Rodriquez az önce patronuna işinin engellendiğini, hakarete uğradığını bildirdi ve kendisini Vanderale özel jetinin alacağı havaalanına götürmek üzere Vanderale heli-jetinin gönderilmesini talep etti. Şimdi fonumuza veda edelim. Sürdüğü sürece güzeldi."

BÖLÜM 10

Ria hayatı boyunca Sığınak'tan çıkarken olduğu kadar öfkeli olduğunu hatırlamıyordu. Ve bu yakıcı öfkenin neden bu kadar güçlü bir şekilde içinden akıp gittiğini kendine bile açıklayamıyordu.

Kabine girer girmez çantasını barın üzerine koydu ve dizüstü bilgisayarını içinden alıp tezgâhın üzerine koydu ve ekranı kaldırdı.

Bağlantısının Sanctuary'nin güvenli ağı üzerinden olduğunun ve dinlenebileceğinin farkında olarak e-postasını açtı. Dane'e yazdığı e-postayı şifreleme zahmetine girmede ve "gönder" tuşuna bastı.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Sığınak'tan ayrılmaya hiç niyeti yoktu ama bu, Dane'in kışlarına bir ton tuğla gibi inmesine neden olacaktı.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," dedi Mercury mutfağa doğru giderken onun yanından geçerken. "Ve yemek yemen gerek. Bugün hiç yemek yemedin."

Parmaklarını tezgâha doğru kıvırdı ve dudaklarında gezinen ukala yorumu ısırdı. Evet, o bir kaltaktı. Kaltak olduğunu biliyordu ama bu tavrı işine yarıyordu. Genellikle. Bu tavrının sonucunun şu anda kaldırabileceğinden daha fazla olabileceğini hissediyordu. Ayrıca, nasıl tedbirli bir kaltak olunacağını da biliyordu. Dane'in berbat ruh hallerinden birindeyken de izlenecek akıllıca yol buydu; Merkür'de işe yaramasını umuyordu.

"Bana astlarınızdan biriymişim gibi davranmanın sırası değil," diye soğukkanlı bir şekilde onu bilgilendirdi. "Sığınak'ın şu anda bazı ciddi sorunları var, Mercury."

"Ve fonlarını iptal etmek buna yardımcı olacak mı?" Barın diğer tarafından ona bakarken homurdandı. "Eğer bir güç oyunu varsa

o zaman bunu kimin yaptığını ve neler döndüğünü bulmamız gerekiyor."

"Neden zahmet edeyim ki? Sen neden uğraşasın ki?" Kadın ona ters ters baktı, sahip olduğunu bilmediği bir sınıra kadar zorlanmıştı. "Sığınak dosyanı okumadığımı mı sanıyorsun?" Laboratuvar dosyaları ona verilmemişti. "Gurur liderinin seni tamamen reddettiğinin farkında mısın Merkür?" Aksanından kurtulmuştu. Lanet olsun. "Ah, neden umurumda olsun ki? Belli ki umurunda değil."

Başının arkasındaki topuzu açmak için uzandı, baş ağrısı her geçen dakika daha da artıyordu.

Arkasını dönüp hayal kırıklığı içinde parmaklarını saçlarının arasından geçirirken uzun saç telleri parmaklarının arasından dalgalanıyordu.

"Biliyor musun ..." Ona döndüğünde sustu. "Merkür mü?"

Tezgâhın etrafında yavaşça hareket ediyordu. Gözleri kehribardan ziyade altın rengindeydi ve mavi kıvılcımlar rengi bir kez daha yoğunlaştırıyordu.

Berserker. Bir zamanlar, uzun zaman önce, ataları vahşilikleri ve güçleriyle İngiliz fatihleri dehşete düşürmüştü.

Yine de gözlerinde gördüğü öfke değil, açlıktı. Uyarılma. Günler önceki o öpücükten beri ona eziyet eden aynı tahrik. Her gece onun bedenine duyduğu ihtiyaç ve kalbini koruma ihtiyacıyla mücadele ederken yatağında dönüp durmasına, alev alev yanmasına neden olan.

"Bu bluzu beğendim." Adam kadının önünde durdu, parmaklarının arkası kadının giydiği ipek bluzun omzunu okşuyordu. "Neden onu çıkarmıyorsun?"

"Çıkarmak mı?" diye fısıldadı. "Bu ne kadar çılgınca ?"

Yüz ifadesi normalden daha mı vahşi görünüyordu? Gözleri daha mı şehvetli?

"Böylece onu senden koparmak zorunda kalmayacağım" dedi, sesi sertti, parmaklarının malzemeye sürtünmesini izliyordu.

bakışlarını onunkilere kaldırdı. "Bu kadar güzel kıyafetleri mahvetmek istemezdim."

Üzerindeki gömleği yırtmasını istedi. Anlamadığı bir şey istiyordu, daha önce kendisiyle ilgili hiç yüzleşmediği bir şey. Sevgilisinin vahşi olmasını istiyordu. Ama onun kıyafetlerini yırtmasını istediği kadar, kendi kıyafetlerini de yırtmak istiyordu.

Ve bu onu korkutuyordu. Vahşi bir aşık değildi. Hatta sevgililerinden biri ona yatakta kendi zevklerine göre fazla kibar olduğunu bile söylemişti. Ama Mercury, onun vahşileşmesini istiyordu. Vahşi *olmak* istemesini sağlıyordu.

Ondan uzaklaştı, bakışlarının titremesini, yüz ifadesinin alaycı bir hal almasını izledi.

"Korkuyor musun?" diye sordu ona.

"Senden mi, kendimden mi?" diye sordu endişeyle, dolanmaya çalışarak, ancak kolunun yılan gibi uzanıp beline dolanması ve onu durdurmasıyla yetersiz kaldı.

Ona baktı, çok yukarılara. Altı-dört boyu, onun beş-altı boyu için oldukça fazlaydı. Başı adamın göğsüne ancak değiyordu ve adamın boyu ve genişliği ona kendini fazlasıyla kadınsı hissettiriyordu.

"Neden kendinden korkuyorsun?" diye sordu ona, diğer elini kullanarak onu yatıştırır gibi saçlarını okşadı. Parmakları saç tellerinin arasına girdi, onları okşadı, gözlerinin içine bakana kadar başını geriye doğru eğdi.

Ria sıkıca yutkundu. "Burada yeterince sorunumuz var; bunu aramızdaki cinsel ilişkiyle karıştırmak iyi bir fikir değil."

Zar zor nefes alabiliyordu. Ve bir ilişkinin gerçekten kötü bir fikir olmasının tüm nedenlerine odaklanmak her geçen saniye daha da zorlaşıyordu. Vuruşla. Adamın eli uzun saçlarında geziniyordu. Bu ana kadar saçlarını hiç seksi bulmamıştı, ta ki onun saçlarını okşadığını, saçlarından zevk aldığını hissedene kadar.

"Aramızda cinsel bir ilişki olması kaçınılmaz," dedi ona, sesindeki o hırıltılı ton kadının tüylerini diken diken ediyordu. "Sanırım bunu biliyorsun, tatlım."

Ona tatlım dedi ve bunu daha önce ona hiç bir şekilde söyledi, eli kalçasında sıkılaştı ve onu kendine doğru çekti.

Kot pantolonunun altındaki kalın ve sert ereksiyonun karnının alt kısmına baskı yaptığını hissetti.

"Merkür."

Başını eğdi. Eli saçlarının altından kayarak boynunun yan tarafını kavradı ve dudakları dudaklarına yerleşirken onu o güne kadar tanıdığı en erotik şekilde kavradı.

"Öp beni, Ria," diye fısıldadı. "Beni bu soğukta yalnız bırakma. Beni ısıt, sadece senin ısıtabileceğin gibi."

Ve onu reddetmesi mi gerekiyordu? Hiçbir erkek ondan kendisini ısıtmasını istememişti. Her zaman var olduğunu hissettiği soğukta onu dışarıda bırakmasını değil. Her zaman dışarıdan bakıyordu. Her zaman soğukta bırakılmıştı.

Ama burada soğuk yoktu. Mercury'nin dudakları onunkilerin üzerinde açılıp içine doğru bastırıldığında, sadece sıcaklık ve zevk vardı; ellerinin onu okşadığını hissetmek, onun bir parçasını yatıştırırken içindeki ateşi arttırıyordu.

Böyle olmaması gerekiyordu. O çoktan çiftleşmişti. Asla ona ait olamazdı. Tüm ruhuyla *ona* ait olamazdı. Ama onu reddedemezdi de.

Dudaklarından bir teslimiyet iniltisi çıktı, öpücüğüyle buluştu ve elleri göğsünden omuzlarına doğru kalktı. Sonra da saçlarına. Kaba, kalın, sıcak. Parmaklarını saç tellerinde sıktı ve adam onu yavaş, kolay bir sahiplenmeyle öperken ona sarıldı.

Dili onunkini yaladı. Hafifçe sertti, sadece dilinin yalamasının vücudunun diğer kısımlarına ne yapacağı düşüncesiyle sarsılmasına neden olacak kadar. Baskındı, sahipleniciydi; dudaklarını, dilini okşadı ve onu yakalayıp emdiğinde, çiftleşme tadının yokluğuna neredeyse ağlayacaktı. Duyduğu tat, onu veren erkekten daha vahşiydi.

Ellerini onun kafa derisine daldırdı, kendini ona doğru daha sıkı kaldırdı, onu yaladı, ruhu onun bir parçasına sahip olmak savaşıırken dudakları öpücük için savaştı. Bir an için bile olsa, onun bir kendisininmiş gibi sahiplenmek için.

İşte bu yüzden aralarında oluşan çekimle mücadele etmişti. Adamın elleri onu kontrol edip kendisine doğru kaldırırken, daha önce hiç kimsenin dokunmadığı parçalarını ona verme ihtiyacıyla savaşmak zorunda kalmıştı.

İçinde büyüyen o vahşi merkez, kıyafetlerini bedeninden ayırmak ve onu işaretlemek isteyen merkez. Ölmüş olsa bile onun bir başkasına ait olduğunu kabullenemeyen o ilkel, aptal kadın merkezi.

Dudaklarını onunkilerden ayırırken hırladı.

Ria gözlerini açtı, elleri kışının kıvrımlarını kavrayıp sıkarken onun ilkel bakışlarına baktı. Ürperdi, kirpikleri bir kez daha açmaya zorlamadan önce kapandı.

"Canını yakıyorum," dedi sessizce, elini kaldırıp yanağına dokundu, kız şaşkınlıkla ona bakarken. "Seni nasıl incitiyorum, Ria'm?"

Başını salladı, saçlarını çekiştirerek onu kendine çekmeye çalıştı. "Durma, Mercury. Beni daha çok öp."

Başını eğdi. Nazik olmak istemediğinde dudaklarının köşesine nazik bir öpücük. Kulağının arkasındaki saçlara dolanan parmaklarının keskin ısırtığını istediğinde, elinin kulağının arkasındaki saçlar boyunca inmesi.

"Bunu neden yapıyorsun?" inledi. "Benimle alay etme."

"Seni nasıl incittiğimi anlat bana," diye sordu ve sesi bile nazikti.

Ondan saklayabileceği hiçbir şey olmayacağı ve onun da kendisinden saklayabileceği çok şey olduğu bilgisine karşı gözlerini kapattı.

"Çünkü ben deliyim," diye fısıldadı, gözlerini tekrar açıp ona bakarak. "Çünkü yapmam gerekenden fazlasını istiyorum."

Durakladı, ifadesi kasvetliydi ama gözleri ilkel bir farkındalıkla, çaresiz bir açlıkla onu izliyordu.

"Ne istiyorsun, Ria?"

"Hepinizi istiyorum."

"O zaman benim şeyim senin olacak," diye söz verdi ona.

Dudakları tekrar onunkilere doğru hareket etti, onları şiddetle kavradı ve dizginlediği için içindeki vahşiliği hissetti. Dudaklarını ısırды, sonra onu kendine doğru kaldırırken dilini ağzına soktu, döndü ve onu kanepeye taşıdı.

Adam onun üzerine gelirken sırtı minderlerle buluştu, dudakları hâlâ onun dudaklarındaydı ve kadının onun altında dönmesine, kalçalarının arasına bastıran dizine doğru eğilmesine izin verdi.

"şunu." Dudaklarını onunkilerden ayırdı ve gömleğini çekiştirmeye başladı.

Etek ucunu kavradı ve çekip çıkardı. Sonra bluzunun önünü kavradı ve üzerinden çıkardı.

"Lanet olası güzel gömlek." Yırttığı şeye değil, ortaya çıkardığı şeye bakıyordu. "Lanet olsun." Parmaklarının arkasını dantelli sütyeninin üzerinde yükselen et kıvrımının üzerinde gezdirdi. "O lanet kumaşın altında meme uçlarının ipuçlarını görebileceğimi biliyordum ve şimdi nedenini biliyorum."

Sütyeni çok şeffaf olduğu için sıkı tepeleri neredeyse dantelden içeri giriyordu.

Ria soluğunu sakinleştirmeye çalıştı, ama hiçbir şey onu sakinleştiremedi. Onun öpücüğüne, ondan daha fazlasına ihtiyacı vardı. Sırtını kaldırdı, kamburunu çıkardı, göğüslerini sergiledi ve adamın onlara duyduğu açlığa boyun eğmesi için dua etti.

Ve yaptı da. Başını eğdi, dudakları acı veren hassas bir tepe noktasını kapladı ve ağzına çekti.

Ria kendinden geçmişti. Zevk, korkularını süpüren bir gelgit dalgası gibi içinde yükseliyordu. Yarın. Yarınki karışıklıklar için endişelenecekti. Şu anda, bu gece, o onundu. Şimdiye kadar birlikte olduğu tüm erkeklerden daha çok sahip olmuştu ona.

Geçmişte. Onunla çiftleşmiyorsa ne önemi ? Eğer onu elinde tutmuyorsa? Zaten tutulmak istemiyordu, değil mi?

Bir yanı bu soruyla sızladı ama bedenini saran hisle şiddetle dizginlendi. Sütyenin şeffaf dantelinin arasından bile dilinin göğüs ucuna değmesi yıkıcıydı. Adamın ellerinin eteğini bacaklarından yukarı doğru çekmesi, geri çekilip eserine bakarken onu kendisine doğru çekmesi.

Göğüs uçları kıpkırmızı ve dolgundu. Dudakları eşini kapladı, emdi, yaladı ve ısırdı, elleri kalçalarının üzerinde dolaştı ve sonunda külotunu kalçalarından yırttı.

Ria neredeyse orgazm oluyordu. Daha önce hiç külotu yırtılmamıştı. Bu o kadar cinsel, o kadar kötüydü ki, klitorisi ısınırken ve onun dokunuşu için umutsuz bir taleple zonklarken, sularının vajinasını doldurduğunu hissetti.

"Çok güzel." Arkasına yaslandı, parmaklarının kalçalarının arasındaki koyu renkli buklelerin üzerinde gezinmesine izin verdi. "Çok yumuşak ve sıcak. Çok ıslak." Nemlenmiş bukleler parmaklarına yapıştı.

Ria onun kendisine dokunuşunu, sonra da kendisinin ona dokunuşunu izledi. Parmakları onun sert karın kaslarına bastırıyor, güneşin öptüğü ipeksi teni, sertleşmiş deriyi ve sıkı kasları hissediyordu.

Adamın parmakları kadının kalçaları arasındaki şişmiş eti ayırırken, kadının parmakları da kemerine doğru ilerledi. Onu çıplak istiyordu. Dokunmak istiyordu.

Dudaklarından bir çığlık döküldü. Bakışları, adamın iki parmağını yavaşça içine gömdüğü kalçalarının arasına kaydı. Parmaklarını onun sıkışmış kanalına sokuyor, bileğinin keskin hareketleriyle büküyor ve boğazından bir inilti çıkarıyordu.

Yüzünü buruşturdu, dudakları gerildi, köşedeki küçük hırıltı bir köpeği ortaya çıkardı. Vahşi. İlkel ve vahşi ve onu vahşileştiriyordu. Sırtını dikleştirdi ve kendini onun parmaklarına bırakıp adını haykırdı.

Uzun, geniş parmaklar. Tanrım, Mercury'ninkileri düşünmeden bir erkeğin parmaklarını asla göremezdi. Bunu hatırlamadan. onun içinde onun vücudunu okşadığını, onu okşadığını hissediyordu,

Ona karşı kıvrana kadar onu hassaslaştırıyor, daha derin, daha hızlı, daha sert için savaşırken kalçaları çalkalanıyordu.

"Seni tadacağım, Ria." Adamın sesindeki hırıltı Ria'nın omurgasında rpteri yarattı ve bu rpteri bedenine acı dolu bir zevkle yankılandı.

Başını salladı, bir eli kot pantolonunun kemerinden düşerek bileğini kavradı ve onu yerinde tuttu.

"Durma," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen. Lütfen durma."

Parmaklarını tekrar içine soktu, daha derine, daha sert, daha güçlü ve nefesini tuttu, orgazmı için savaşırken, aynı anda aniden durdu.

Adam, kadının vücudunda aşağı doğru hareket ederken itirazını duymazdan geldi, yere diz çöküp başını eğerken kalçalarını kanepenin kenarına doğru kaydırđı.

Dilinin klitorisine ilk dokunuşu onu olduğu yerde dondurdu, ikincisi kalçalarının sarsılmasına neden oldu. Üçüncüsünde ise kendini kaybetmişti. Dili trplendi. En ufak bir sertlik bile heyecanı acımasız bir zevke dönüştürmeye yetiyordu.

Elleri saçlarına yapıştı ve parmaklarının kendisinden kurtulduğunu hissettiğinde ona doğru kalktı. Parmakları geri çekildi ve dili derinlere daldı. Bacakları adamın omuzlarına dolandı, adam onu dilinin sert, delici darbeleriyle becerirken kalçaları kalktı ve etinin içine doğru hırladı.

Parmakları arkasından kıvrıldı, onu daha da yaklaştırdı ve pençe gibi tırnaklarının körelmiş uçlarının etine battığını hissetti ve o kadar aşırı bir zevkle sarsıldı ki kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi hissetti.

Zevkten, içinde biriken vahşi, umutsuz ihtiyaçtan parçalanıyordu. Gelmek zorundaydı. Gelmesine izin vermeliydi.

Dilini şiddetli vuruşlarla içine iterken, başparmağı klitorisine yerleşti, döndürdü, okşadı ve onu serbest bırakmaya uçurdu. Parçalara ayrılıyordu ve umurunda değildi. İki eliyle ona tutundu, onu daha da yakınlaştırdı ve zevkini haykırdı,

Hayatı boyunca hiç zevkle feryat etmediği gerçeğiyle şok olma zahmetine bile girmede.

"Çok tatlı." Dili geri çekildi, başını kaldırıp klitorisinin şiddetle hassaslaşan etini nazikçe öptü. Bu hafif dokunuş, içinden geçen his dalgasıyla soluk soluğa kalmasına neden oldu.

"Sakin ol, tatlım," diye mırıldandı, hâlâ öpüyordu, daha aşağılara iniyordu, bir başkasına ihtiyaç duymaya başlamadan önce ona orgazmından inmesi için zaman vermiyordu.

Ve bunu nazikçe, şefkatle yaptı. Dilinin en yumuşak darbeleri, klitorisinin etrafındaki en nazik öpücükler.

"Sana dokunmak istiyorum," diye inledi, elleri adamın omuzlarını kavrarken o tırnaklar, kıvrımlı ve güçlü, ilkel bir yoğunlukla uyluklarını tırmıklıyordu.

"Henüz değil." Adam kızın kalçasını ısırdı ve kızın zevk/acı sınırında inlemesine neden oldu. "bakmama izin ver. Sana sahip olmama izin ver, Ria. Duyularımı seninle doldurmama izin ver. Tadını, kokunu yanımda istiyorum. Gözeneklerimde. Tıpkı benim sana vereceğim gibi."

Onun bir parçası.

Adam kalçalarını daha da aralayıp amının şişmiş, kızarmış dudaklarını öperken kadın onun adını inledi. Sonra onu tekrar yaladı. İçini ve dışını.

Onu zayıflattı. Onu çaresiz bıraktı. Tırnakları adamın omuzlarına batıyor, etini tırmalıyor, şehvet dalgası yeniden içinde yükselmeye ve çalkalanmaya başlıyordu.

Ona ihtiyacı vardı. Ve onun aç öpücüklerinden ve şeytani dilinden daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Nefes almak için mücadele ederek ellerini göğüslerine götürdü, onları kavradı, meme uçlarını kendi parmaklarıyla taradı ve onun durakladığını hissetti. Meme uçlarını baş ve işaret parmakları arasında kavradı, gözlerini açtı ve ona baktı.

Sersemlemiş, her sinir ucunu yakan ihtiyaçla neredeyse aklını kaçırmak üzereyken onun kendisini izlemesini izledi. Gözlerinin büyümesini izledi,

Boğazında homurdanan bir hırıltı yükselirken dudakları dişlerinden geri çekildi.

Sonra onun vücudunu öptü. Elleri kemerine, kot pantolonuna gitti. Dudakları ağrıyan, sert bir meme ucunu kaplayıp ağzına götürmeden önce sikinin öfkeyle kızarmış başını görmek için sadece bir saniyesi vardı.

Bir saniye sonra, sikinin başı ona doğru bastırdı, sıcak, kalın, demir üzerinde ipek ve daha da bastırıyordu.

Durakladı, nefes alış veriş i sert ve sıcaktı, ter omuzlarından boncuk boncuk dökölüyor ve vücudunu kaplayan küçük, ince, görünmez kılların üzerinde parlıyordu.

"Bana söz vermiş tin," diye hatırlattı ona, sesi sertti. "Bana söz vermiş tin, Mercury. İlk seferinde. Sert ve hızlı. Bir vuruş ta beni tüm benliğinle dolduracaktın."

Alnını kızın omzuna yasladı, sonra hırlarken yumuş ak eti ısır dı.

"İhtiyacım var," diye inledi, ona daha da yaklaştı, ereksiyonunun onu daha da gerdiğ ini hissedince nefesi kesildi. "Lütfen. Söz vermiş tin."

Adamın elleri kadının kalçalarını sıktı ve kadın daha da yaklaştı. Tekrar homurdandı, dudakları aralandı, dişleri kadının omzunu kavradı, kalçaları kasıldı ve itti. Sertçe. Adı öyle dayanılmaz bir zevk çığ lığı na dönüşürken kadının içine öyle bir saplandı ki, bir saniyeliğine, en küçük bir saniyeliğine, kadının zihni karardı.

Ve hala, onun tamamına sahip değildi. Geri çekildi, bu sefer yavaş ça içine girdi. İçine bastırdı, sonra tekrar itti, sert ve derin. Sikini tam boy içine gömdü ve çaresiz dolgunluğuyla onu yaktı. Demir sertliğindeki etin sıcak çarpması, kendi narin kaslarının spazm geçirdiğini, içinde zonklarken onu sağ dığını hissettiğinde aklını çalmakla tehdit etti.

Ve onu ısı rıyordu. Dişleri kadının omzuna kilitlenmiş, kadın onun altında çılgına dönerken etini sıkıştırıyordu. Bir kolu başının etrafında kıvrılmış, ısı rığını tutmaya çalışıyordu. Diğer i ise

Adam hareket etmeye başladığında, dişleri kadınınkini delerken tırnakları adamın etini deliyor ve adamın siki ağır hamlelerle kadının içine giriyordu.

Her vuruş onu daha yükseğe taşıdı, onu daha fazla his girdabına fırlattı. Nasıl nefes alacağını unuttuğuna yemin etti. Nefes almanın bir önemi yoktu. İşleri bittiğinde, onun yerine nefes alacaktı. Ya öyle olacaktı ya da oksijensizlikten ölecekti çünkü bunun için tüm gücüne ihtiyacı vardı. Her hamleyi karşılamak, ona sıkıca tutunmak, kalçalarının çalkalandığını hissetmek, sikinin ona vurması, kaslarının ona karşı gerilmesi.

Ve kendini onun kollarında uçarken hissetti. Merkür'le gelmek böyle bir şeydi. Onun kollarında uçtu ve çığlık attı ya da içinden geçen coşkudan çığlık atmaya çalıştı.

Vahşi ve titreşimliydi. Yanan, sinir uçlarını tırmıklayan ve parçalara ayrılan hislerle doluydu. Son hamlesini, kızgın menisinin ağır fışkırışını, omzuna doğru hırlamasını ve ardından kalçaları uyluklarının arasında sarsılırken dudaklarının onunkileri örtmesini hissetti.

Bu, onun kollarında bulmayı hayal edebileceği en enfes zevkti ve neredeyse acıyı gölgede bırakıyordu. Çünkü diken yoktu. Onu tohumuyla doldururken yerinde tutmak için sikiinden şişen bir uzantı yoktu. Hayatından asla çıkmamasını sağlamak için içine akan bir hormon yoktu. Sadece bu vardı, acı ve coşku ve *ona* bağlı olduğu bilgisi. İstese de istemese de.

BÖLÜM 11

Hayvan adamın zihninde sinsice dolaşıyor, gölgelerde kalmaya, geri çekilmeye dikkat ediyordu, ancak öfke karnında bir ateşti ve harekete geçme ihtiyacı kana duyulan açlık gibiydi.

Ama henüz hareket edemiyordu.

Yerine oturması gerekiyordu. Hâlâ çok zayıftı. İlaçların etkisini yitirmesi çok uzun sürmüştü ve uyanması da daha uzun zaman almıştı. Ve o olmasaydı hiç uyanmayabilirdi. Eğer hayvanın geri dönülmez bir şekilde kendisine ait olduğunu bildiği şeyin yumuşak kokusu olmasaydı.

Adam iddiasını ortaya koymuştu. Hayvan biraz daha güçlenmek için yeterince geri çekilebilirdi. Eğer çok hızlı hareket ederse, adam onunla dövüşebilirdi. Eğer dövüşürlerse, bu her ikisinin de kaybedeceği bir savaş olacaktı çünkü hayvan bağlarından kurtulduğunda bir daha asla geri dönemeyeceğini biliyordu. Geri dönüşü olmayacaktı, adamın hayatını kurtarmak için bile.

Özgürlük onu bekliyordu. Eşi onu bekliyordu ve onun kokusunu, acısını, işaretlenme, hayvan gibi biri tarafından sahiplenilme ihtiyacını alabiliyordu. Vahşiydi ve ona bağlıydı. Ama acı çekiyordu; ruhu hayvana uzanıyordu ve hayvan bu ruhu kendi gücünün gölgesinde barındırmayı arzuluyordu.

Çok tatlı. Adamın savunması gevşedikçe, adam ona yaslandıkça, serbest kalmanın zevkinde kayboldukça onun kokusunu içine çekti. Hayvan onun özünü içine çekti ve bundan memnun oldu. Bir adım daha yaklaştı, adamın etine biraz daha yaklaştı, onun sıcaklığını hissetti, onu hafif bir yağmur gibi hissetti ve zevkle gürlledi.

Ria'nın kirpikleri kalktı, bir şey hissedince kaşları çatıldı. Duymadı. Hissetti. Merkür ona yaslanıp soluklanırken onu göğsüne bastırdı ve yemin edebilirdi.

. Nefesini tutarak bekledi. Homurdanan küçük bir mırıltı mı?

Tekrar duydu ve bir gülümsemenin dudaklarına değmesine izin verdi.

"Mırıldanıyorsun," diye mırıldandı.

Ona karşı hareketsiz kaldı. Gerildi ve durdu.

"Ben mırlamam." Kıpırdandı, kendini onun üzerinden kaldırdı, ifadesi artık oturmuştu, gözleri her zamanki kehribar kahverengisiydi, kıyafetlerini düzelttikten sonra onun koltuktan kalkmasına yardım etti.

Ria kaşlarını çattı, kalçalarında düğümlenen eteğinin fermuarını açıp içinden çıktı ve giysilerinin geri kalan parçalarını toplarken onun önünde durdu.

"Bir mırıltı hissettiğimde anlarım," dedi ona, inkârından rahatsız olmuştu.

"O zaman yanlış hissetmişsin." Omuz silkti, kız ona bakarken bakışları kapüşonluydu.

Sinirlenmesine izin vermeyeceğine söz verdi. Bu hayatında yaşadığı en iyi seksti, neden lanet bir mırıltı için tartışındı ki?

"Ne, bundan utanıyor musun?" diye sordu ona, kendi sözüne meydan okuyarak.

Yerden gömleğini aldı ve tekrar üzerine geçirdi. Adam artık tamamen giyinikti ve kadın doğduğu günkü kadar çıplaktı. Bu küçük ayrıntı onu rahatsız etme gücüne sahipti. Şu anda onun kadar çıplak olmalıydı.

"İrklar öylece mırıldanmaz," diye bilgilendirdi onu. "Ve duş alman gerekiyor. Bahse girerim bir saat içinde misafir gelebilir. Birinin seni çıplak görmesine dayanabileceğimi sanmıyorum."

"İrklar mırlamaz da ne demek?" Çıplaklığı onu rahatsız etmiyordu ve misafir gelene kadar da etmeyecekti. "Hadi ama Mercury, o kadar da önemli bir şey değildi. Sadece küçük bir mırıltı..."

"Cinsler sadece çiftleşme sırasında mırıldanır," dedi ona sertçe, ifadesi kasvetli, neredeyse pişmanlık doluydu. "Hiç çiftleşme olmadı."

Bu ona söyledi. Göğsüne saplanan o keskin acıyı dindirmeye çalıştı ama lanet olsun, bu hiç de kolay değildi. Ve bu onun kendi aklını sorgulamasına neden oldu. Çünkü bir ses duyduğuna yemin edebilirdi.

O hafif gümbürtü. Ve şimdi sadece bunu duymaya ihtiyacı olup olmadığını merak ediyordu.

"Peki." Omuzlarını ve üst dudağını sertleştirdi. Çünkü dikkatli olmazsa titremeye başlayacaktı. "Bu beni yerime koyuyor, değil mi?"

"Lanet , Ria." Kaşlarını çatarak ona doğru uzandı.

"Dediğin gibi duş almam gerekiyor. Yakında misafir bekliyorsun ve etrafta çıplak dolaşmak zaten en sevdiğim eğlence değil."

Ondan uzaklaştı ve hızla yatak odasına doğru ilerledi. "yoksa kanepeyi düzeltin." Kanepenin önünde durakladı. ve arkasına baktı.

Hareket etmemişti. Hâlâ orada durmuş onu izliyordu, yüz ifadesi kibirli bir şekilde kayıtsızdı. Kanepenin minderleri darmadağınktı ve odaya girdiklerinde arkadaşlarının ne kokusu alacağını ancak Tanrı bilirdi. Muhtemelen tamamen küçük düşmüştü.

"Ve mutfak dolabında oda spreyi var," dedi ona. "Lütfen onu kullanın. *Şirketinizin* burada tam olarak ne olduğunu bilmemesini tercih ederim."

Dudakları konuşmak için aralandı ve kadın onun söyleyeceği hiçbir şeyi duymaya dayanamadı. Ne olduğu umurunda bile değildi. Yatak odasına girdi, kapıyı arkasından kapattı ve sessiz bir hıçkırıyla kapıya yaslandı.

Sadece çiftleşmiş ırklar mırıldanırdı. Sadece eşleri için mırıldanırlardı, bunu duyma ihtiyacına karşı kalplerini çelikleştirilemeyecek aptal olan kadınlar için değil. Ve o da o aptal kadınlardan biriydi.

Mercury yatak odasının kapısının kapanmasını izledi, yumrukları kıvrılıyordu, içinde bir şeye yumruk atma ihtiyacı o kadar şiddetliydi ki bunu reddetmek neredeyse imkânsızdı.

Onun için mırıldanmak için neler verebileceğini bilmiyordu. Tüm o vahşi cesaretin ve tutkunun sadece ona ait olduğunu bilmek için.

Elinde olmadan dilini tekrar dişlerinin üzerinde gezdirdi ve öfkeyle hırladı. Hiçbir şey yoktu. Ne bir kaşıntı, ne bezlerde en ufak bir şişme, ne de ona umut verecek belli belirsiz bir hassasiyet.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve kadının dediğini yaptı. Kanepeyi düzeltti, onun iğrenç oda spreyini sıktı. Ama bilmiyordu ki, bu onların seks kokusunu örtmek için hiçbir şey yapmayacaktı. Ve onun kokusunu vücudundan temizlemeyi reddetti.

Onun kokusuna ihtiyacı vardı, yumuşak, narin, kendi kokusuyla birleşerek, içine içinde biriken öfkeyi dindirecek bir şey yaratıyordu.

Ait olmak. Bu, ondan sonsuza dek esirgenecek gibi görünen bir şeydi. Callan, silahına ve üniformasına el konulduğunda infazcı hiyerarşisi içindeki rütbesini iptal etmişti. Bireysel bir Irk yerine güvenli yolu desteklemişti ve mantıken Mercury bunun için onu suçlayamazdı bile. Bir bütün olarak Irk topluluğu tek bir Irktan daha önemliydi. Ait olma ihtiyacı ruhunda bir açlık gibi olan biri bile olsa.

Kanepeye oturdu, Ria'nın kokusuna yaklaştı ve onu içine çekti, onun duşta olduğunu, kokusunu bedeninden temizlediğini biliyordu. Onun kokusunu teninden temizlemek için sabun ve sudan başka bir şeye gerek olmadığını bilmek onu çileden çıkarıyordu.

Çiftleşme her eşin kokusunu değiştirdi. Kokuları birleşti, yıkanamayan benzersiz bir şey yarattı. Şu anda bedeninde birbirine karışan kokular gibi değildi, ikisi bir aradaydı, çünkü hâlâ onun kokusuyla kendi kokusunu ayırt edebiliyordu.

Durakladı ve şaşkınlıkla ellerine baktı. Koku alma duyusu eskisinden daha keskindi. Nefesini içine çekip kaşlarını tekrar çatarken bu bilgi içinde bir ihtiyat nabzı atmasına neden oldu. Belki de öyleydi. Başını iki yana salladı. Birkaç dakika önce kokladığını sandığı şey kaybolmuştu. Kombine bir koku yoktu, sadece seksin, paylaştıkları zevkin kokusu vardı.

Laboratuvarlarda diğer Irklar gibi kokuları ayırt etme yeteneğini kaybetmişti. İlaçlar içindeki vahşi öfkeyi öldürdüğünde, duyularının altında gizlenen hayvanı da öldürmüşlerdi.

Bir zamanlar kendini iki yarım olarak biliyordu. İnsan ve hayvan. Birlikte var oldular, tamamlandılar, hayvan savaşına kadar

üstünlük için. Yetişkin bir ırkta kendini gösterdiğinde normalde anında ölüm anlamına gelen bir delilik biçimi.

İçinde yaratıldığı laboratuvardaki bilim adamları onun yerine bir ilaç geliştirmişlerdi. Hayvanın insana hükmetme içgüdüsünü öldüren bir ilaç. Ama aynı zamanda karanlıkta görme, en ufak bir kokuyu alma, dokunma ve tat alma gibi olağanüstü güçlerini de kaybetmişti. Daha acımasız, daha kurnaz olmuştu ama içindeki hayvani içgüdüleri kaybetmiş, Melez olmayan birinden sadece biraz daha iyi bir hale gelmişti.

Bir aslanın yüzüne ve normal bir insanın içgüdülerine sahip bir cins. Gülünçtü.

Kendini kanepeden itti ve mutfığa doğru yürüdü. Dolapları ve buzdolabını açtığında kahve, bira ve birkaç eski çörekten başka bir şey bulamadı. Yüce Tanrım, bu kadın bu şekilde beslenerek nasıl hayatta kalabiliyordu?

Başını salladı ve telefona yöneldi. Beş dakika sonra, sahibiyile sık sık ava gittiği yerel bakkala bir sipariş vermişti.

Bir boka yarayacak kahve yapamıyordu ama iyi bir aşçıydı. İşten sonra onun bulunduğu bu karanlık küçük kulübede açlıktan ölmekten bıkmıştı. Ve pizzadan çabuk sıkılmıştı.

Ria onun eşi değildi, ama eşi ölmüştü. Çiftleşmenin ne demek olduğunu anlamasına fırsat bile kalmadan elinden alınmıştı. Bu onun öldüğü anlamına gelmiyordu. Garip görünüşünün altında gizlenen hiçbir duygu olmadığı anlamına da gelmiyordu.

Duyguları vardı ve bu duygular sıklaşıyor, içinde birikiyor ve aykırı küçük bir kadına odaklanıyordu. Geride durup insanları izlerken onu sık sık hayrete düşüren bir zekâyâ sahip bir kadın. İzledi ve dinledi. Ve onun gördüklerinin çoğu zaman diğerlerinin gördüklerinden çok daha fazla olduğunu hissediyordu.

Sığınak'ta bir güç oyunu düzenlendiğine dair kararlılığı gibi. Mercury bu konu hakkında düşündükçe, onu daha fazla endişelendiriyor ve bunu araştırmanın kendisi için ne kadar zor olacağını daha iyi anlıyordu.

Artık bir infaz memuru değildi. Sığınak'ın güvenli bölgelerine öylece girip kendi kendine bir araya getirmeye başladığı tuhaflıkları araştırmaya başlayamazdı.

Bir şeyler olması gerektiği gibi değildi. Bunu hissedebiliyor, hissedebiliyordu ama ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu.

Ön kapıya doğru ilerledi ve kapıdan çıkarken kendisine tıslayan Jaguar dışısını görmezden gelerek dışarı adımını attı.

"Burası çok soğuk," diye homurdandı Shiloh. "Ve senin orada eğlenmeni burada hiç eğlenceli değil. Bu lanet saatin büyük bir bölümünü onun yaygarasından kaçmak için ormanda geçirmek zorunda kaldığının farkında mısın?"

Döndü ve saçlarını kaldırdı. Jaguarların çoğu daha koyu ten rengine ve siyah, ipeksi saçlara sahipti. Bu Jaguar Irkı bir anomaliydi. Siyah saçlarındaki zengin kumral vurgular ve kremi teni ona bakışları üzerine çekmeyi asla başaramayan eşsiz bir görünüm veriyordu.

Çoğu Irk dışından biraz daha kısaydı, ancak beş beşti ve garip bir nedenden dolayı onu yaratan bilim adamları öfkeli olmasına izin vermişti.

"Shi, beni kızdıracaksın," diye uyardı onu, gülümsemesini gizleyerek, gerçekten istemediği sürece bunu yapmayacağını biliyordu.

"Dizlerimin titrediğini duyuyor musun?" diye homurdandı ceketini daha sıkı sararken.

Bunun üzerine homurdandı. "Kasabadan gelen bakkal yakında erzak . Rule ve Lawe ile konuşmam gerek. Ev sahibi geldiğinde eve girmedikten emin olun. Faturayı al, döndüğümde tahsil ederim."

"Yemek yapacaksın!" Bir parça güvensizlikle onu suçladı. "Ben dışarıda mahsur kalmışken mi? Mercury, bu hiç adil değil."

"Bunu Jonas'la hallet." Küçük verandadan çıkıp ağaçlara doğru ilerlerken omuz silkti. "Belki seni Sığınak'a geri gönderir."

Mercury bundan şüpheliydi. Jonas'la konuşma ve şüphelerini ortaya koyma şansı bulduğunda, yönetmenin kendi düşüncelerini değiştirmeye başlayacağını biliyordu.

Güvendiği kişileri yerinde tutup güvenmediklerini geri gönderdi.

Çoğu kişi Jonas'ın Callan ve Yönetim Kabinesi'ne karşı bir isyanı yönettiğinden şüphelenirdi ama Mercury bunun gerçekleştiğini göremiyordu. Jonas sinsî, çıkarıcı bir orospu çocuğuydu ama Sığınak ve Irk topluluğu onun öncelikli kaygılarıydı. Ve Mercury, Jonas'ın aklında isyan olmadığını bilecek kadar adamın kişisel koruması olarak zaman geçirmişti. Oyunlarıyla herkesi delirtmek, evet, Mercury Jonas söz konusu olduğunda bunun geleceğini görebiliyordu. Ama topluluğun güvenliğine karşı bir saldırı? Bu Jonas'tan gelmeyecekti.

Jonas'ın yönetmek gibi bir arzusu yoktu. Kukla ustasını oynamayı ve burnunu karışmadığı işlere sokmayı seviyordu ama böyle bir iktidar oyununu örmek için gereken oyunları oynayacak mizaca sahip değildi.

Jonas açıkça meydan okurdu. Otoritenin bozulmasına asla izin vermezdi. Ve olan da buydu. Birileri beklemiş, izlemiş ve Callan hayatta kalmak ve yaralarını iyileştirmekle meşgulken, Yönetim Kabinesinin sahip olduğu güç yapısını etkisiz hale getirmek için harekete geçmişlerdi.

Hissedebiliyordu. Hissedebiliyordu ama rütbesi söküldüğü için kim ya da ne olduğunu nasıl tespit edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Ormanın sık ağaçlarının arasına girdiğinde, Lawe ve Rule onun yanında yerlerini aldılar. Kulübeye doğru döndüler ve üçü de uzun süre sessiz kaldı.

"O benim eşim değil." Onların gözlerinde gördüğü soruya cevap verdi.

Lawe bunun üzerine homurdandı.

"Her neyse," diye homurdandı Rule. "Bu çiftleşme saçmalığını anlamıyorum, Mercury. Bana öyle geliyor ki bunun bir kuralı yok. Çiftleşmiş gibi davranıyorsun."

Ve birkaç garip an olmuştu ki bir bağ hissetmişti, parmağını koyamadığı kırılmaz *bir şey*.

"Jonas on dakika önce benimle temasa geçti," diye mırıldandı Lawe. "Buraya gelmeden önce Shiloh'u Sığınak'a geri götürüyor. Görünüşe göre ana üste bir sorun var."

"Ne tür bir sorun?" Mercury bakışlarını arkadaşına çevirdi ve Lawe'un bir ağaca yaslanışını izledi, yüz ifadesi amansızdı, gözleri sert ve vahşi bir ışıkla yanıyordu.

"Buraya geldiğinde bazı şeyleri açıklayacak ama Callan'ın rütbeni geri verdiğine dair bir duyuru yapıldı. Geldiğinde üniformanı ve silahını da getirecek."

Merkür başını salladı. Rütbeyi istemediğini fark etti. Jonas Callan'ı rütbeyi geri almaya zorlamanın bir yolunu bulabilirdi. Bu şekilde onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Bir şeyler oluyor," dedi sessizce. "Çok fazla anormallik var."

"Ne demek istiyorsun?" Rule silahını kavradı, bakışları artık daha keskindi. Merkür başını salladı. "görebiliyorum, hissedebiliyorum, ama nereye gittiklerini anlayamıyorum. Ely yine de beni hedef aldı ve bunu başka bir ırkla hiç yapmamıştı. Beni yolundan çekmesi gerekiyor. Ya da birinin ihtiyacı var." Ely'nin herhangi bir aldatmacanın içinde olabileceği aklına yatmamıştı ama bunun mümkün olduğunu biliyordu. Hatta muhtemeldi.

"Ely?" Lawe doğruldu ve şaşkınlıkla ona bakmaya başladı, sonra başını salladı ve şüphe onun da gözlerini doldurmaya başladı.

"Dikkatli olmalıyız." Merkür kulübeye baktı ve içerideki kadını düşündü. "Ria buraya sadece Vanderale fonunu durdurup durdurmamaya karar vermek için gelmedi. İncelediği dosyaların finansmanla hiçbir ilgisi yok ve her şey giden iletimlerle ilgili. Ely beni Sığınak'tan ayırmayı başardı ama Jonas yoluna çıkmasaydı yapabileceği kadar ileri gidemezdi. Jonas geldiğinde seni toplantıda görmek istiyorum."

"Peki ya Ria?" Lawe sordu. "O da bu işin içinde olacak mı?"

Lawe'a geri döndü. "Orada olacak, yoksa toplantı olmayacak."

Onun eşı değildi. Ama ona ait olduğunu bilmek için onunla çiftleşmesi gerekmiyordu.

Ely bir şişe suyu yudumlarken test sonuçlarına baktı ve zihninde yanan öfkeyi hissetti. Burada oturmuş, Yönetim Kabinesi'ni ikna etmeye çalıştığı şey için kanıtları bir araya getiriyordu ve bir parçası onu dinlemeyeceklerini zaten biliyordu.

Merkür güçlü bir uygulayıcıydı ve bu sadece fiziksel güçle sınırlı değildi. Hayvani nitelikleri herkesin şüphelendiğinden daha fazla onun bir parçasıydı. Konsey ilaçları hayvanının daha vahşi özelliklerini ve bir zamanlar sahip olduğu duyuları geri plana itmiş olabilir ama o hâlâ zeki ve kurnazdı. Bu hayvani zekâ açık ara en tehlikeli özelliğiydi çünkü kurtarmalardan bu yana karşılaştığı diğer Irklardan daha güçlüydü.

Yabani ateşi olmasaydı, liderlik etmek ve komuta etmek için eğitilmiş olacaktı. Muhtemelen Callan'dan bile daha güçlü bir alfa olabilirdi. Daha güçlü bir alfa olabileceğine inanmak ne kadar zor olsa da.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve göz kapaklarının arkasında yanan öfkeyle savaştı, kendi hayvanının kafasına gönderdiği çığlık çığlığa uyarıyla savaştı. Daha önce hiç böyle hissetmemişti ve baskının onu ele geçirmeye başladığını biliyordu.

Etrafına uzanarak ensesini ovuşturdu ve oraya yayılmış gibi görünen baş ağrısıyla savaştı.

Başını sallayarak bir şişe reçetesiz ağrı kesici açtı ve bilgisayarına geri dönmeden önce iki tanesini suyla yıkadı.

Öfkesine sıkı sıkıya sarıldı, onu geri çekmeye zorladı ve zihnini Merkür'den aldığı sıvıların analizi üzerinde çalışmaya zorladı.

Menide tuhaf olduğunu bildiği bir şey vardı, garip bir şey. Tükürükte de. Kanı vahşi adrenalinle aşınmıştı ve bu onu dehşete düşürüyordu. Videoların görüntüleri

O kadar korkunç bir şekilde öldürdüğü laboratuvarlarda çekilen fotoğraflar aklından geçmeye devam etti.

Tırnakları kalın ve pençe gibi kıvrık olan elleri bir adamın göğsünü delip geçmişti. Geri çekildiğinde adamın kalbinin kanlı parçası hâlâ Mercury'nin sıkılı yumruğunun içindeydi. Mercury adamın kafasını omuzlarından ayırmadan önce o kalp eğitmenin yüzüne gömülmüştü.

Bu mümkün olmamalıydı. Eti, kası, kıkırdağı ve omurgayı bu kadar kısa bir süre içinde koparıp atmak ve kafayı uzağa fırlatmak.

Callan'ın ya da Tanrı korusun Jonas'ın bu şekilde parçalara ayrıldığını hayal ederek ürperdi.

Jonas onun baş düşmanıydı ama şimdiye kadar ikisi arasında hep bir sevgi bağı olmuştu. Söylediklerine her zaman inanmak istemese de onun fikirlerine saygı duyuyordu. Onu başka cevaplar bulmaya zorladı ve bu yüzden kafası patlamak üzere olana kadar bu testleri yaptı.

"Seni piç!" Taburesinden sıçrayıp odayı adımlamaya başladığında hırıltı onu şaşırttı. "Lanet olsun sana Jonas, başka bir cevap bulamıyorum."

Onun için ne bulduğu neden umurunda olsun ki? Bu adam kendi kız kardeşini yakalatan adamdı. Kız kardeşine şantaj yapan, onun kellesini Irk Yasası'nın doğrama tahtasına koyan adamdı ve bunu yapacaktı. Harmony emrettiği şeyi yapmasaydı onu öldürebilirdi.

Tıpkı diğerlerini öldürdüğü gibi.

Onun yaptığı şeyleri bilmediğini sanıyordu. Breed heli-jet'in aktif bir yanardağa yaptığı yolculukları, fokurdayan ve çalkalanan ve ona beslediği kurbanları açgözlü bir beklentiyle bekleyen bir yanardağ.

İçine attığı cesetler. Kaynayan erimiş taş kütlesinin içinde silinip giden Konsey bilim adamları. O ve pilotu, vahşi gözlü Çakal.

Çakal. Lanet olsun ona. O da Mercury'yi koruyordu ve ona karşı öfkeliydi. Jonas ne kadar katilse o da o kadar katildi. Bunu herkes biliyordu. Sığınak'ın güvenlik şefi Kane bile biliyordu. Çakal bir katildi. Bir insan yerine bir Cins olarak doğmalıydı.

Parmaklarını boynuna gömdü ve oradaki acıyı dindirmeye çalıştı. Yönetim Kabinesi'ni Merkür'ün hapsedilmesi ve ihtiyaç duyduğu testlerden geçmeye zorlanması gerektiğine ikna etmenin bir yolu olmalıydı. Konsey'in onu kontrol etmek için kullandığı ilacı çoğaltmak kolay olurdu. O zamanlar iyi yaşamıştı. Yine iyi yaşayacaktı ve ölüm riski de olmayacaktı. Değer verdiği kişileri kaybetme riski de olmayacaktı.

Derin bir nefes aldı, ihtiyacı olan sakinliği zorladı ve bilgisayara ve test ekipmanlarına geri döndü. O bir bilim adamıydı. Yönetim Kabinesi onun fikirlerine saygı duyuyordu ve Callan'ın kabineyi bir toplantı için bir araya getirdiğini biliyordu. Çok gizli bir toplantı. Hazırlıklı olduğundan emin olacaktı. Ve Merkür'ü kurtardığından emin olacaktı. Diğerleri gibi onu da önemsiyordu. O onun arkadaşıydı ve onu kaybetmek içinde büyük bir boşluk yaratacaktı. Onun öldüğünü görmek istemiyordu. Yabani yer değiştirme onun suçu değildi. Onları yaratan o piçlerin suçuydu. Ve onu kurtarmanın bir yolunu bulacaktı. Bu süreçte kaybettiği arkadaşları ne olursa olsun.

Mercury, Lawe paketleri açarken yiyecekleri kaldırdı, diğer Irk'ın keskin koku alma duyusu her bir ürünü inceledi.

Mercury bakkalı severdi. Adam çok iyi bir avcıydı ve her zaman Irk davasını benimsemeye istekli görünüyordu. Ama Mercury ihanetin her taraftan geldiğini görmüştü. Kendine temkinli olduğunu söylemişti.

İşlerini bitirdiklerinde Lawe kapıyı arkasından kilitleyerek tekrar çıktı ve Mercury Ria'nın kapalı kapısına baktı. Ria dışarı çıkmamıştı ve Lawe ona biraz da eğlenerek Ria'nın öfkesinin kokusunun evi doldurduğunu söylemişti.

Onun öfkesi. Ve bu öfkenin nereden geldiğini biliyordu. Duyduğuna kendini ikna ettiği o lanet mırıltı. Başını salladı ve kapıya doğru ilerledi, yavaşça açtı ve yatak odasına adım attı.

"Akşam yemeği hazırlarım diye düşündüm," dedi ona bakarken kendini kapı aralığında durmaya zorlayarak.

Yatağın ortasında oturuyordu, dizüstü bilgisayarını önünde açıktı, ipeksi bir bornoz onu örtüyordu, yumuşak, ıslıltılı kumaş bir omzunun üzerinden kayıyordu.

"Pizza iyidir." Sesinde aksan yoktu ama acımasızca kontrol ettiğini anlayabiliyordu. Yüz ifadesi pürüzsüzdü, ona bakarken gözleri acı çikolata rengindeydi.

"Ben yemek yapacağım," dedi. "Pizzadan daha besleyici bir şeye ihtiyacın var."

"Pizzadan daha besleyici bir şey yok," diye bilgilendirdi onu. "Ayrıca, yaptığın kahveyi içtikten sonra, senin hazırladığın her yemekten ödüm kopuyor."

Yavaşça nefes aldı ve öne doğru adım atarak kapıyı arkasından kapattı. "Yemek yapabilirim. Sana kahve yapamayacağımı söylemişim."

"Kahve yapamıyorsan, su kaynatmak kadar basit bir şeyde en ufak bir yeteneğin olması için bile umut yok demektir." Bakışlarını tekrar bilgisayara çevirerek onu görmezden geldi. "Bir şey için seslen. Ben böyle yaparım."

Dudaklarını sıkmadan önce yüzünü buruşturdu ve kızın kendisine yönelttiği ince meydan okumayla ilgili bir şeyler yapmak için duyduğu doğal dürtüyü dizginledi.

Jonas'ın yakında burada olacağını kendine hatırlattı. O zaman onunla yeterince savaşıacaktı. Ve Vandereale onun için o heli-jet'i gönderdiğinde, onu burada tutmak için şeytanın kendi savaşını verecekti. Henüz gidemezdi. Ama karşı karşıya olduklarını öğreneceği savaşın ona gitmekten daha cazip gelebileceğini hissediyordu.

"Ria, ben yemek yaparken giyinip benimle mutfağa gelmezsen, bu yatakta seni daha da kızdıracak bir şey yapabiliriz."

Çünkü o bornozu kızın vücudundan yırtıp atmasına ve onunla yapmayı düşündüğü bazı kötü eylemlerin tadını çıkarmasına iki saniye kalmıştı.

"Beni daha kızdıracak bir şey olabilir mi?" diye sordu ona.

"Başlangıçta sizi neyin kızdırdığını bilmek zorundayım," dedi. "Ve bunu tartışmaya istekli görünmediğiniz için ..."

"Bunu tartışmak istemediğimi kim söyledi?" Bununla birlikte, dizüstü bilgisayarı kapattı ve yataktan kalkarak ona doğru döndü.

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuştu ve bornoz kalçalarını zar zor örtüyordu. Dişleriyle yırtıp atacaktı.

"Oturma odasından tepinerek çıkan sendin," diye işaret etti.

"Ve sen de öylece çıkıp gitmeme izin verdin, değil mi Mercury?" Sesi hâlâ sakın ve eşitti ama gözlerindeki öfke ve acı gölgelerini görebiliyordu. "O zaman da senin için önemli değildi, şimdi de değil."

"Neyin önemi yok?" diye hırladı. "Asla kendime ait bir eşim olmayacağı gerçeği mi? Bu beni bir robot mu yapar, Ria? Önemsemekten aciz mi? Benim eşim olabilecek kadın öldü," diye hırladı. "Bu aramızdaki her şeyi değiştirir mi?"

Kadının sertçe nefes alışını izledi, odayı geçip ona yaklaşırken dudaklarının ihanet dolu titreyişini gördü.

"Ria, içimde ölü değilim." Ria'nın omuzlarını kavradı ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Bana yaptığın şeyi başka hiçbir kadın yapmadı, eşim olabilecek kadın bile. O bir çocuktı. Öldürüldü. O artık yok. Ama biz varız."

Yüz ifadesi sıkılaştığında kolları yavaşça çözüldü, sonra bazen kendisinin de hissettiği şaşkınlık ve belirsizlik yüzüne geçti.

"Senin hakkında ne yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı sonra. "Ben bağlılık kurmam, Mercury, ve sen beni bağlamakta kararlı görünüyorsun."

Bunu burada yap. Bu iş bittiğinde, ben ne olacağım? Yine yalnız mı kalacağım?"

"Benden söz mü istiyorsun?" diye sordu ona, keşke bundan çok daha fazlasını verebilseydi. "Eğer o helikopter senin için gelirse, ona binmek için benimle savaşmak zorunda kalacaksın. Yatma vakti geldiğinde senden uzakta uyumayacağım, sen benim kollarımda uyuyacaksın. Ve yarın geldiğinde, ve ondan sonraki yarın, Ely beni lanet olası bir hücrede hapsedmediği ve uyuşturucu pompalamadığı sürece, sana sarılmış olacağım. Bu noktada sana daha ne verebilirim?"

Kendisine daha ne verebilirdi ki?

Sonunda başını iki yana salladı. "Buraya gelmemem gerektiğini biliyordum," diye fısıldadı. "Kafamı ve hayatımı tamamen karıştıracığını biliyordum, Mercury. Olduğum yerde kalmam gerektiğini biliyordum."

"Ama sen geldin." Başını eğdi, alt dudağını dişleriyle yakaladı ve diliyle okşadı. O zaman gözleri karardı; öfke ve acılık onları terk etti ve içlerinde sıcaklık titreşmeye başladı.

"Benim için tekrar gel." Ria'nın dudağını bıraktı, sadece diliyle iki dudağını da okşadı, onu tattı, sıcaklığını sevdi. "Bir kez daha, Ria, ikimizin de hayatı cehenneme dönmeden önce."

O zaman ihtiyacı olan öpücüğü aldı. Dudakları onun dudaklarının üzerinde gezindi, onun sıcaklığını hissetmekten zevk aldı ve dili hassas dikişi delerek kadının ağzına girdi.

İniltisi öpücüğüyle buluştu. Dili onunkinin etrafında dolanıyordu ve bunun verdiği zevk bu kadar yoğun olmamalıydı. Onun dilini okşayışının sikiinde yankılandığını hissetmemeliydi. Kadının sıcaklığının vücudunun gözeneklerine kadar işlediğini hissetmemeliydi.

Dudaklarına dönmeden önce ellerinin gömleğini çıkarmasına izin verdi. Kemerini çözmesine, kot pantolonunu serbest bırakmasına izin verdi. Ve yumuşak elleri ereksiyonunun ağır uzunluğunun etrafına dolandığında, ondan geri çekilmekten başka seçeneği yoktu.

Cübbesini omuzlarından itti ve altına giydiği tek parça ipek ve dantelli tulumu homurdandı.

"ıkar şunu." Parmaklarını şaftından çözdükten sonra ondan uzaklaştı. "Kıyafetlerini daha fazla mahvetmek istemiyorum."

Yatağın kenarına oturdu ve botlarını ve çoraplarını çıkardı. Onu yine çizmeleri üzerindeyken sikkemeyecekti. Tenin tene değmesini, ısının ısıyla eşleşmesini istiyordu.

Ayağa kalkıp kot pantolonunu çıkardığında, kadın hâlâ önünde duruyordu, dudaklarını gergin bir hareketle yalarken gözleri açlıkla onun üzerinde geziniyordu.

"Sen çok büyüksün," diye fısıldadı sonunda, tekrar ona uzanarak.

"Ve beni zaten bir kez aldın, yani bir sorunumuz yok Orada." Sesinde hırıltı olmasını istemiyordu ama hâlâ oradaydı. Hayvani. Rasping.

"Belki de düşündüğünden daha büyük bir sorun," dedi ona, gözleri, yüzü, kokusu -hatta artık kokusunu alabiliyordu- talepkâr olmaya başlamıştı.

Elleri göğsüne bastırırken, "Sorun yok," diye bilgilendirdi onu.

"şimdi seni tatmak istiyorum." Onu iterek yatağa bastırdı ve bu talebiyle onu şok etti.

Kadınlar onun kendilerini becermesini istiyordu. Onu vücutlarında vahşi ve a bir şekilde görmek istiyorlardı ama Mercury ilk kez birinin onu tatmak istediğini itiraf etmek zorundaydı.

Ve bu kadının, dokunuşuyla onu yok edebileceğini biliyordu.

BÖLÜM 12

Merkür onun arkasına yaslanma isteğine boyun eğdiğinde Ria şaşırdı. Yatağın ortasına gelene kadar hareket etti, vahşi yüz hatları hınzır ve şehvetliydi. Eğik gözleri, gözlerindeki mavi titreşim ve dudaklarındaki seksi kıvrım her kadını ıslatmaya yeterdi.

Ama onun dokunuşuna verdiği onay, sularının akmasına neden oldu. Ellerini bacaklarında gezdirirken, bacaklarının arasında hareket ederken, üzerine gelirken çıkardığı o seksi homurtu kalbinin hızla çarpmasına neden oldu.

Ve vücudu. Bu vücut kesinlikle onu gören pek çok kadının dilindeydi. İnternetteki bloglar ve Breed'i gören web siteleri bu vücutla ilgili konuşmalarla doluydu. Altı-dört ve geniş. Orantılı. Kaslı ve güçlü bacaklar, etinin altındaki güç ve kuvvet her kadının daha kadınsı içgüdülerini ortaya çıkarırdı.

Onun altında boyun eğme içgüdüğü. Onu örtmesini, almasını, zevk çığlıkları atmasını sağlamak.

Ama onun, dokunuşunun altına bu kadar kolay yatmaya istekli olmasını beklemiyordu. İçindeki erkek hayvan çoğu erkekten daha güçlüydü; bunu sadece onunla geçirdiği zamandan biliyordu. Ve adam açtı. Sertleşmiş ve tahrik olmuştu. Aletinin kalın boyu uyluklarının arasındaki ağır keseden, kaslı karnının sert düzlemleri boyunca yükseldi.

Kalın damarlı, altın bronz rengindeki eti derisinin geri kalanıyla uyumluydu. Ancak bu ağır gövdede, etinin geri kalanını kaplayan ince vücut kılları yoktu.

Demir üzerinde ipek gibiydi, geniş kafası zonkluyordu, dölle nemlenmişti. Ve bir Cins ile doğum kontrolü ya da cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında endişelenmeye gerek yoktu. Onlar mükemmel aşıklardı. Adam onun kalbini kıracaktı ve bunu biliyordu.

Ama o zamana kadar tadını çıkarabilirdi. Başını eğdi ve dilini ereksiyonun uzunluğu boyunca gezdirdi, yaladı ve okşadı. Kalın tepenin tadına baktı, onun özünü diline çekti ve

Tadına bakıp inledi. Gece yarısı gibiydi. Dışarıda soğuk bir rüzgar eserken ocakta yanan bir ateş gibi. Topraksı. Tatlı değil, ekşi değil, ama temiz ve tamamen erkek. Ve daha fazlasını istiyordu.

Dilini küçük yarığın üzerinde gezdirdi, bunu yaparken adamın ellerinin yorganı sıktığının farkındaydı.

Çok fazla güç. Etraflarındaki havada ve ereksiyonun geniş başının altında zonkladığını hissedebiliyordu. Ve bu onu dolduruyordu. Bir kadının, altındaki zarif hayvansı erkek üzerindeki gücü. Baş döndürücüydü. Başlı başına bir afrodisyaktı. Ve ağzını onunla doldurduğunda, bu güç daha da yoğunlaştı. Vücudu sıkılaştı, kalçaları sanki daha önce vücudunu aldığı gibi ağzının içine girmekten başka bir şey yapmak istemiyormuş gibi sarsıldı.

"Lanet olsun sana," diye gürledi sesi. "Bu çok iyi, Ria."

Geniş horoz kafasını emerken yaladı. Alay etti, okşadı ve duyularının onunla dolmasına izin verdi. Onun tadı, onun sıcaklığı.

Bir eli battaniyeden kalktı, yüzünün yan tarafını kavradı ve onu izledi. Sanki bu deneyim özelmış gibi, sanki daha önce hiç bir kadın onu ağzına almamış gibi.

Bir kadın nasıl karşı koyabilirdi ki? Adamın gözlerinde yoğunlaşan mavinin görüntüsü onu şehvetten çılgına çevirmişti. Menisinden aldığı küçük tat, sanki bağımlılık yapıyormuş gibi daha fazlasını arzulamasına neden oldu. Sanki hayatta kalmak için ihtiyacı olan tek şey onun tadıydı.

Ağzını adamın zorlanan sikinin başında gezdirdi, ağzının arkasına doğru emdi, dilini hassas alt tarafa değdirdi ve adamın elleri saçlarını sıktığında içini dolduran karanlık uyarılmayla inledi.

Erkeklerin yatakta oynadığı güç oyunlarından hiç hoşlanmamıştı. Cinselliğini onlara teslim etmeye zorlayacaklarına inandıkları acı. Her hareketin bir hesabı vardı. Mercury ile bunların hiçbirisi yoktu, ama saçındaki her sert çekiş onu zevkle inletiyordu. Ondan hoşlanıyordu. Hesaplanmış bir şey değildi. Bu zevkti. Bu adam onu gölgeli açıklıklar diyarına kadar takip ediyordu.

onun dokunuşuna kadar hiç doymamış olduğunu biliyordu. Ve sonra, sadece o ona tekrar dokunana kadar tatmin olmuştu.

"Çok güzel," diye inledi. "Ağzının verdiği his, Ria. Kahretsin." Ria geri çekilirken o da eğildi, ağzına daha fazla bastırdı.

Parmaklarını etin ağır sapının etrafına sardı, onu tamamen çevreleme umudu yoktu ve okşadı. Elleri kafa derisindeki ateşi derinleştirirken, dudakları başından aşağı kaydı, şaftı okşadı ve aşağıdaki sıkı keseyi yalayıp emdi.

Tırnaklarının kafasına sürtündüğünü hissetti. O körelmiş pençeler, içindeki hayvanın fiziksel temsiliydi ve bunu hissettiğinde neredeyse boşalacaktı.

Klitorisi şişmiş, zonkluyordu. İhtiyaç vücudunu bıçak gibi kesiyordu ve daha fazlasına duyduğu açlık ağzını zorluyordu.

"Böyle devam et Ria, geleceğim." Sesi kalındı, neredeyse bir mırıltı gibiydi, altında bir hırıltı zonkluyordu. "Eğer durmazsan o güzel ağzını dolduracağım."

Onu daha derine emdi, dudaklarını ve ağzını geniş başın etrafında sıktı ve diliyle, ağzının çatısıyla çalıştırdı. sevdi, yaladı; etrafında inledi.

Adamın eli daha da sıkılaştı ve kadın kendinden geçmiş bir şekilde zevkten inledi. Onu daha fazla emdi, onun tadına ihtiyacı vardı. Buna ihtiyacı vardı, bunun için acıyordu.

"Ria. Lanet olsun sana." Tekrar saçlarını çekti.

Bir elini adamın sikinden çekerek tırnaklarını adamın kalçalarına geçirdi ve adamın kalçalarının sarsılması karşısında çığlık atacaktı.

Elleri onu hareketsiz tuttu; dudaklarından bir hırıltı çıktı ve tohumu sert, sıcak bir şekilde fıskırdı, her sıcak nabızı tüketmek için savaşıırken ağzını vahşi tatla doldurdu.

Onun tadına bakarken heyecandan neredeyse boşalacaktı. Tadı ateş gibiydi, hücrelerini yakıyor ve onu aralarında yanan şehvet kadar vahşi bir şeyle dolduruyordu.

Ona verebileceği her şeyi aldığında, adam onu tekrar şaşırttı. Onu şok etti. Onu vücudu boyunca çekti, kalçalarını kavradı ve niyetini fark etmeden önce, amının ağlayan derinliklerine birkaç sert inç gömdü.

Hâlâ tahrik olmuştu. Hâlâ demir gibi sert ve aç.

Ellerinin gücüne direnerek kalktı, o inçleri tekrar almadan önce ona bakmak için gözlerini açtı, kalın giriş üzerinde kendini çalıştırdı ve her saniyesini sevdi.

Daha önce hiçbir sevgilisi, kendi kurtuluşunu bulduktan sonra onu almamıştı. Kırk sekiz saatlik bir süre içinde birden fazla kez boşalabilen bir erkekle hiç birlikte olmamıştı.

"Al beni." Merkür ona baktı.

Adamın yüz hatlarındaki vahşi ifadeye gülümsedi. Gözlerinde, yüzünün sert ve keskin açılarında vahşi bir şehvet parılıyordu.

"Yap beni."

Meydan okuma. Defiance.

Merkür Ria'nın gözlerine baktı ve başka bir kadında hiç görmediği şeyleri gördü. Kabullenme.

İçinde daha önce hep savaştığı, ama Ria'ya karşı savaşıma yeteneği olmayan hayvani bir şehvet yükseliyordu. Ve onun bunu kabul ettiğini gördü.

Daha önce hiçbir kadın ona oral seks yapmamıştı. Serbest kalmasından, menisinin bulaşmasından korkuyorlardı. Hiç biri onu almamıştı. Ria'sı onu alıyordu. Ona karşı mücadele ediyor, onu alması için meydan okuyor, ona yalvarıyordu.

"Bunu yapmamı istemezsin, Ria," diye inledi, elleri kalçalarında kenetlenmişti. "Al beni bebeğim. Bunu ikimize de yapma."

Onu incitmek istemiyordu. Damarlarında dolaşan ve onu istediği gibi becermesini talep eden ilkel şehveti serbest bırakmak istemiyordu.

Ona küçük seksi bir dudak büktü, kalçalarını kaldırdı, tutuşuna karşı kıpırdandı ve onu daha fazla kızdırdı. Daracık amcığı, o kadar dar ki yakıyordu.

etinin içine soktu, sıktı ve sikinin dolgun başını sağdı. Ama sadece başını. Kadın, onun üzerinde kurduğu hakimiyetle ona eziyet ediyordu. Onun içinde yükselmesine asla izin vermediği bir parçasını baştan ıkariyordu.

"Belki de istediğim tam olarak budur, Mercury." ne doğru eğildi ve adamın dudaklarını ısırdı.

Adam pcğn yakalamaya çalıştığında, kadın başını salladı ve hafif, seksi bir kahkaha onu terk etti.

"Ria." Ria uyarıyı dikkate almayarak tekrar ayağa kalktı, neredeyse vücudunu ondan kurtaracaktı ki, adam kalçalarını yukarı doğru savurarak onu daha fazla içine aldı, ama yeterli değildi. "Dalga geçmek için yanlış zaman tatlım."

"Beni tekrar al, Mercury," diye fısıldadı, tırnakları adamın göğsüne batıyordu. "Sana meydan okuyorum."

Adam kızın içine daha fazla girmeye çalıştıkça ve kız onunla daha fazla mücadele ettikçe göğsündeki terin arttığını hissedebiliyordu. Kontrollü bir pozisyondaydı, kaygan ve ıslaktı ve onu baştan ıkariyordu. Kendi şehvetinin içinde tanımadığı bir şeyi baştan ıkariyordu.

Nefes almaya, kafasını saran şehvetin kızıl dalgasından arınmaya çalıştı ama tek koklayabildiği onun meydan okuması, duyularını parçalayan ihtiyacıydı.

Adam ona doğru gerildi ve kadın tekrar kalktı. Adamın elleri kalçalarını sıkıca kavrayarak onu kendine doğru çekti ve kadın kıpırdandı, adamdan kurtulana kadar mücadele etti.

Bu bardağı taşıran son damlaydı.

"Sana meydan okuyorum," diye inledi.

Bir g dalgasıyla onu kaldırdı, karnına doğru çevirdi ve üzerine ıktı. Bir kolunu kalçalarının altından geçirdi, onu kaldırdı, tuttu ve içine gömüldü.

Boğuk bir çığlık atarak ilk hamlede adamın bir kısmını içine aldı. İkincisinde daha fazlasını aldı; kalçalarının üçüncü güçlü vuruşunda, tam boy içine gömülmüştü ve kadın zevk çığlıkları atarken neredeyse zaferini haykırıyordu.

Bu bir zevkti. Kadının kılıfı adamın etrafında kasıldı, suları adamın şaftı boyunca aktı ve vücudu yaklaşan kıvrandı.

"Alındı." Onun üzerine çıktı, dişlerini omzuna kilitleyerek onu yerinde tuttu ve bir ömür boyu içinde olan tüm azgın şehvet ve açlıkla içine girmeye başladı.

Bu ikisinin de uzun sürmedi. İçindeki sokin sert ve güçlü darbeleri ikisini de coşkuya sürükledi. Mercury onun kasıldığını, amının spazm geçirdiğini hissetti ve kafasını dolduran boğuk çığlıkta serbest kaldığını duydu. Kadının çığlıkları adamın hırıltılarına karışırken, adam da kendi salıverilişinin ondan dökülmeye başladığını hissetti. Ve hala itti, okşadı, zevkin gücüyle hırladı. Ona sahip olduğu her şeyi, bir kadına verebileceğini hiç düşünmediği kadar fazlasını verene ve üzerine yığılana kadar.

Kahretsin, elbisesini bile çıkarmamıştı. Güzel göğüslerini okşamamış ya da emmemişti. Uyluklarının arasındaki tatlı etin tadına bir daha bakmamıştı. Sadece onu almıştı. Vahşice. Ve tamamlanma hiç bu kadar derin, bu kadar tatmin edici olmamıştı.

Hâlâ onun üzerinde yatıyor, ondan kurtulma düşüncesinden nefret ediyordu, onu sahipliğinden kurtarmak ve bir kez daha gerçeğe yüzleşmek.

Onun üzerindeki gücünün farkında değildi ve bu sadece fiziksel bir güç değildi. Daha derine iniyordu. Ondan hiçbir anlam ifade etmeyen bir şey istiyordu, dikkatli olması gerektiğini bildiği ama yine de cevap arayacak gücü bulamadığı bir şey.

"Kıpırdarsan seni öldürürüm," diye uykulu bir şekilde iç geçirdi. "Ben ağırım." Adam onun omzunu öptü.

Onu ısırılmıştı. Omzunda bir kan lekesi vardı şimdi; dört keskin köpek dişinin izi etine girmişti.

"Çok sıcaksın," diye iç geçirdi ve Mercury sesindeki yorgunluğu duyabiliyordu. "Üşümekten çok yoruldum, Mercury. Beni sıcak tut, sadece birkaç dakika daha. İçeride ve dışarıda. Bırak sıcak kalayım."

Ona karşı durdu ve profiline baktı. Kirpikleri gözlerini kapatıyordu ve uyumasına saniyeler kaldığına yemin etti. Ve kadın sadece bir süre daha sıcak olmak istiyordu.

Onu bundan mahrum edebilir miydi? Soğğun nasıl bir his olduğunu biliyordu, onu ısıtacak hiçbir şeyin olmadığı hissini, yalnızlığın, gerçek sıcaklığın ne olduğunu asla bilemeyeceği kadar derinlere indiğini.

Yine de onu ısıtmıştı.

Bunu fark etti. Onu gördüğü anda içinde donmuş olan bir şey ısınmıştı ve şu anda, ona şekilde sarılırken, içinde ya da dışında en ufak bir soğukluk bile yoktu.

Bunu ona verdiğinde, bunu inkar edemezdi.

sarıldı, uykuya dalmasına izin verdi, sonra unutulmuş dizüstü bilgisayar başlığın köşesine itti ve yorganı üzerlerine çekip yanına uzandı.

Kaybettiği için inledi, ama sadece adam ona sarılana kadar. Onu kollarıyla sardı, bacaklarını kendi bacaklarıyla kucakladı ve başını boynuna yaslamasına izin verdi, nefesinin ona karşı verdiği his rahatlatıcıydı.

Ve kendisi de uyku ihtiyacı hissetti. Sadece bir şekerleme. Dengesini yeniden sağlayacak bir şey. Çünkü bir şekilde, bir yerlerde, Ria hayatını başka hiçbir şeyin sarsamadığı kadar sarsmıştı.

Hayvan, fark edilmekten çekinen gözlerle etrafı izledi. Uyuyan adamın gözlerini zorla açtı, etrafına baktı ve sadece uyudukları odanın karanlığını gördü.

Aşağı baktı ve kadını gördü. Yırtık pırtık, acıdan harap olmuş ruhunda ilk huzur kırıntısının doğduğunu hissetti. O küçük ışık parçası ona umut verdi.

Kadın adamın kontrolünü zayıflatmış, onu daha az gayretli, hayvan farkına vardığında daha az şüpheli yapmıştı.

Adamın duyguları nihayet özgürleşiyordu ve bununla birlikte hayvan da zihninin sınırlarında özgürlüğü hissedebiliyordu.

Ne kadar yorgundu. Nasıl da acıyordu, adamın zihninin o kadar derinlerine hapsolmuştu ki, tutsaklığı kendi kükremeleriyle dolu bir cehennem gibiydi.

Tatlı Ria. Adam onu Tatlı Ria olarak düşündü. Hayvan daha fazlasını gördü. Çok daha fazlasını. Adam uyurken yavaşça uzandı ve onun saçlarına dokundu. Duygular yorgun zihnini sıktı, ona güç verdi. Kadın adama ve hayvana güç verdi.

Saçları yumuşaktı, çok yumuşak. Hayvan, adamın eli aracılığıyla bu hissi deneyimlemesine izin verdi. Adam kadına derin bir uykuya dalmıştı ama hayvan yine de temkinli, çok temkinli hareket ediyordu. Bu kadının ondan kaçmasına izin veremezdi. Adam kadının gitmeye çalışacağına inanıyordu. Kendini buna hazırlıyordu. Hayvan buna izin vermeyi reddetti.

Adamın omzunda bıraktığı iz, adamın ağzının hemen altındaydı. Yavaşça yaklaşan hayvan, gücünün adamın içine sızmasına izin verdi. Sadece birazcık. Yeterince.

Saniyeler sonra, adam yarayı yalarken hayvan yumuşak bir mırıltı çıkardı. İlkel açlığın tadı adamın ağzını, hayvanın varlığını doldurdu. Dili kalın ve ağırlıydı. Kadının omzunu yaladı, keskin köpek dişlerinin açtığı küçük yaraları araştırdı ve kendini kadının bedeninin içine bıraktı.

Yeterince değil, sadece biraz. Onun tadı gerçek bir sıcaklıktı. Hayvanı saran buz zayıfladı ve omzunun yumuşak etini yaladığında, sanki bu sıcaklık onun gücünü ateşledi.

Güçlü. Artık özgür olabilirdi. Onu tutan bağlardan kurtulmak için mücadele edebilirdi ama bunu yaparsa, çok hızlı hareket ederse, adam savaşıacaktı.

Hayvan geri adım attı, acıyordu ama daha güçlüydü. Bu yeterli değildi. Adamın savaş için yeterince güçlü değildi. Ve adam her zaman gayretliydi. Şu anda bile bir şeylerin farklı olduğunun farkında olarak uykuyla mücadele ediyordu. İçinde bir şey hareket ediyordu.

Hayvan soğuk karanlığa saklandı, kadının sıcaklığı çok yakındı. Gözleri kapandı. Kendini uyumaya zorladı. Çünkü kadın çok yakındaydı. Ve hala, hayvan çok zayıftı . . . Ve tehlike yaklaşıyordu.

Merkür çabucak uyandı. Bir an için, o kadar uzun yıllardır içinde hissetmediği bir şey hissetti ki, ilk başta sadece

tanımadı. O vahşi adrenalin dalgası, öfke zihninde bir delik açarken pençeleri esnedi, ama nazikçe, çok nazikçe, çünkü altlarındaki yumuşak et Ria'ya aitti.

Ve hareket etmeye cesaret edemedi. Henüz değil.

Gölgeler kapının önünden geçiyordu. Hiç koku yoktu. Ne insan kokusu ne de Irk kokusu. Kıyafet kokusu vardı, tehlike kokusu.

Sessiz bir hırıltı dudaklarını çekiştirdi; öfke vücuduna pompalandı. Yabani yer değiştirmeyi ya da aniden ön plana çıkan hayvani içgüdülerini düşünmek için durmadı.

Taşıdıkları silahların kokusunu alabiliyordu; bu onun için yeterliydi. Gecenin içinden sızan gölgelerin etrafını saran tehlikenin tadını alabiliyordu.

Onları takip etti, gece görüşü artık her zamanki gibi bulanık değildi ama yine de mükemmel değildi. Vahşilerin yer değiştirmesinden önceki kadar net değildi. Yüzlerini seçemiyordu ama vücutlarını takip edebiliyor, hareketlerini izleyebiliyordu.

Odaya girdiklerinde durakladılar. Daha uzun boylu ve iri yapılı olan diğerine yatağın yan tarafına geçmesini işaret etti.

Pek olası değil. Eğer ayrılırlarsa, onları yakalamak daha zor olur. Bir saniye daha.

Bekledi, kasları gerildi ve sonra öfke dolu bir hırıltıyla yataktan çıktı.

İçinden geçen adrenalinini, güç patlamasını ya da vücudunu yakıp kavuran kuvvet dalgasını sorgulamadı.

Orada, Ria'nın odasındaaydılar, ona çok yakındılar. Kadınına çok yakın. Onu tehlikeye atmaya çok yakındılar. Ve bu kabul edilemezdi.

Ria çılgılık atarken ilkinin duvara çarptı. Böbreklerine iyi yerleştirilmiş güçlü bir tekme atan ikincisi yere düştü ve acı içinde yuvarlandı.

Düşman ölmüş olmalıydı. İlk gölge Merkür'e doğru uçarken sadece son saniyedeki bir düşünce onu bundan kurtardı.

Bir Cins olmalıydı. Başka hiçbir şey bu kadar güçlü olamazdı.

Odada parlayan ışık bir anlığına Merkür'ün görüşünü körleştirdi ama duyularını değil.

Kolu yılan gibi uzandı, Breed'i geriye fırlattı ve kafasına doğru gelen ikinci darbeyi hissettiğinde tahtayı çatlatacak kadar büyük bir güçle şifonyere çarptı.

Kolu dışarı fırladı, eli bir boğazın etrafına dolandı, diğeri diğerinin elinden silahı aldı. Duvara çarpan Mercury, karanlıktan aydınlığa alışmaya çalışırken hâlâ bulanık olan görüşüyle davetsiz misafirin suratına hırladı.

Bir silahın namlusu boynuna dayanırken sert bir ses, "Onu bırakmak istiyorsun, dostum," dedi.

Merkür dondu.

"Merkür." Ria'nın sesi onu öfkelenlendirdi.

İçgüdüsel olarak eli havaya kalktı, silah boşalırken yana doğru salladı ve ses zihnine girdiği anda dirseği geriye çarptı.

"Dane!" Mercury'nin görüşü netleşip gözleri Dane Vanderale'le birlikte seyahat eden koruma görevlisi Ryan DeSalvo'nun soluk mavi bakışlarına, şişkin gözlerine kilitlenirken Ria bu ismi haykırdı.

Mercury diğer adamı öldürmemek için elini gevşettikten sonra döndü, Ria onun üzerine eğilmiş, bakışları dehşet içinde Mercury'ye kilitlenmişken gözleri Dane'in üzerine düştü.

DeSalvo'yu yavaşça gevşetti ve diğer adamın duvardan aşağıya doğru kaymasını, vücuduna geri dolan oksijenle boğulmasını izledi.

Dane de nefes alıyordu.

Ria Dane'in başını kucağına kaldırırken Merkür yine hırladı. Kendini durduramadı. Çıplak ve öfkeli bir halde Ria'nın kolunu kavradı, Ria onunla mücadele ederken onu yatağın kenarına sürükledi.

Yumrukları göğsüne çarptı, gözlerinden yaşlar döküldü.

"Onun yaşamasını istiyor musun?" diye yüzüne doğru hırladı, vahşi adrenalin hâlâ vücudunda dalgalanırken kadının omuzlarını kavradı ve onu kendisine bakmaya zorlayacak kadar sarstı. "Ona dokunursan ölür." Kendi sesini tanıyamadı. "Beni anlıyor musun?"

"Sen delisin!" diye bağırdı. "Bana zarar vermek için burada değildi."

"Ve ben bunu nasıl bildim?" Sadece bağırarak istemişti ama sesi ilkel bir kükreme olarak çıktı. "Nereden biliyordum? Koku yok, Ria. Uyarı yok." Onu tekrar sarstı. "Nasıl bildim?"

"Ona yardım etmeliyim." Ağlıyordu. Başka bir adam için ağlıyordu ve onun için hiç gözyaşı dökmemişti.

Yüzünü burun gelene kadar indirdi. "Ona dokunursan ölür."

Daha da solabilirdi ama soldu. Adam hırlayarak onu serbest bıraktığında yüzü bembeyazdı. Kuduz bir hayvan gibi hırıyordu. Onu yavaşça serbest bıraktı, kıyafetleri için geri adım atarken parmağıyla onu işaret ederek uyardı.

Arkasından gelen bir hareket onu döndürdü ve tekrar öfkeyle hırlamaya başladı. Yarı kükreme, yarı öfkeli hırlama. Ryan DeSalvo durdu, eli taşıdığı silaha dokunma mesafesindeydi.

Merkür'ün arkasında, Ria'nın onu parçalıyordu.

Silahı yatağın altına tekmeledi, hâlâ hayatta olan Vanderale'e bir göz attı ve pantolonunu yerden çekip aldı.

Fermuar kilitlendiğinde Ria'nın çığlığını duymazdan gelerek yatağa atladı ve kapı çarparak açılıp Breeds hızla içeri girerken onu duvara yapıştırdı.

Lawe ve Rule, Jonas ve Callan. Sarsılarak durdular ve gözlerinin önüne gelen tabloya dehşet içinde bakakaldılar. Sonra Merkür'e döndüler, o da onlara uyarıcı bir şekilde hırladı.

"Sakin ol, Merc." Jonas, Ria'nın daha önce giydiği ipek bornozu yerden alıp ona doğru fırlatırken sertçe nefes alıyordu. "Kadınla ilgilen. Bu bizde."

Merc bornozu yakaladı, birinin Ria'yı çıplak görebileceği düşüncesiyle kanının öfkeyle çarptığını hissetti. Onu Dane'in üzerine eğilmiş, çırılçıplak, uzun ipeksi saçları etrafında uçuşurken görünce Dane'i öldürmek istemişti. Boğazını parçalamak. Dane'in bilinci yerinde olsaydı, Mercury bunu yapıp yapmayacağını merak ediyordu.

Ona döndü ve gözlerinden yaşlar süzölmeye devam ederken bornozunu giymesine yardım etti.

"O piç için ağlamaya devam edersen aklımı kaçıracayım," diye ısırdı, sesindeki o sert, şiddetli törpü kadının irkilmesine neden oldu.

"Sen zaten aklını kaçırmışsın." Adamın omzuna sert bir tokat attı. Yüzüne yumruk atabilirdi ve o da bunu biliyordu. Geri çekilmesi korkusunun bir göstergesiydi.

Bornozunu yavaşça beline doladı.

"Giyin." Şimdi adrenalin dalgasıyla savaşıyordu. "Çıldırmaıacağım kadar giysi giy. Hemen giyin."

Ria gözlerini dikmiş ona bakıyor, yutkunuyordu, çünkü şimdi gözlerinde yanan mavi, dövölmüş altın rengiyle öylesine karışmıştı ki, gözlerinin gerçek rengini söylemek zordu. Yüzünün vahşi hatlarında parlıyorlardı. Vahşi öfke her düzlemi ve açıyı sıkılaştırıyor ve onu, içindeki öfkeyi henüz kontrol edemediğı konusunda uyarıyordu.

Mercury'nin itiraz hırıltısına rağmen Dane'e doğru bir bakış atarak onun etrafından dolandı. Dane yaşıyordu. Kanlar içindeydi ama Callan, Jonas ve iki lrk, Ryan gibi onun da etrafını sarmıştı. Ya da Dane'in ona seslenme alışkanlığı olan Rye.

Rye hırpalanmış, kanlar içindeydi, gömleğı neredeyse yırtılmıştı ve boğazı morarmıştı. Dane daha kötü görünüyordu. Kan sarı saçlarını keçeletirmiş, yüzüne bulaşmış, dudakları ve burnu kanıyordu.

Tekrar Merkür'e baktı. Sırtını ona dönmüştü, ellerini duvara dayamıştı ve belli ki kendini toparlamak için mücadele ederken her şeyi görmezden geliyordu.

Ne oldu böyle?

Kıyafetlerini bir araya topladı. Kot pantolon, çorap ve kalın bir kazak. Aklını kaybetmeyeceğı kadar kıyafet.

onu uyardı.

Ne düşüneceğinden, ne hissedeceğinden emin olmadan banyoya girdi. Sevgilisinin dönüştüğü hayvanın kim ya da ne emin değildi.

"Siktir." Mercury ellerini duvardan indirip odaya dönerken Dane yavaşça, ağzında gevelediği bir küfürle kendine geldi.

Odanın öbür ucuna doğru yürüdü, şifonyerden üstü boydan boya çatlamış temiz bir gömlek aldı ve başına geçirdi.

Normalden daha sıkıydı. Çenesi sıkılmıştı. Vahşi yer değiştirme.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve karşı koydu. Öldürme ihtiyacı içinde yanan bir açlık gibiydi. Dönüp Ryan DeSalvo ve Dane Vanderale'e odaklandı ve dudakları ilkel, sessiz bir hırıltıya dönüştü.

"Lanet olası odaya girdiler," diye ısırdı. "Gölgeden başka bir şey yoktu ve saldırmayacağımı mı düşündüler?"

Ryan bakışlarını patronundan ayırdı ve Mercury onun gözlerindeki kuşkuyu gördü. Tıpkı diğer herkesin gözlerinde gördüğü gibi.

"O haklı." Ryan başını salladı ve sertçe nefes verdi. "Dane içeri sızdı. Ria'yla oyun oynamayı seviyor. Onu korkutmanın komik olacağını düşündü. Biz odaya girene kadar misafiri olduğunu bilmiyorduk."

"Küçük cadının hiç arkadaşı olmaz." Dane suçlamasını öksürerek dile getirmek için o anı seçti. "O kadar huysuz ki, kimse bütün gece yanında yatacak kadar uzun süre ona katlanamıyor." Gözlerini kırarak açtı ve Merkür'e odaklandı. "Sen olduğun anlaşıyor."

Callan'ın hırıltısı korkutucu ve öfkeliydi. "Korumalarını atlattın, kamarasına girdin ve bir dakika bile onunla yatan Breed'e gizlice yaklaşabileceğini mi ?" Sarsılarak ayağa kalktı, uzun sarı saçları dizginlenmemişti ve omuzlarına dökülüyordu. "Orospu çocuğu. Ne var biliyor musun? Vanderale parasını soksun çünkü oyunlarınızdan bıktım." Elindeki bıçağı

parmağını Dane'e doğru uzattı. "Belli ki genetik seni mahvetmiş Dane, çünkü ilk Leo'dan herhangi biri daha mantıklı olurdu."

"Melez," diye homurdandı Ryan. "Bekle Lyons, bir melez yetiştirmenin ne kadar eğlenceli olduğunu göreceksin."

"Beni bir daha kandırmaya kalkarsa bir melezin nasıl öldüğünü öğrenir," diye tersledi Merkür, kontrolü zar zor elinde tutuyordu ama Dane yavaşça doğrulduğunda kontrolünü kaybetmemişti.

"Çıkarın onu buradan." Jonas ayağa kalktı, bakışları Mercury'ninkilerle buluştu, gümüş gözleri düz ve sertti. "Oturma odasına git ve ben onun işini bitirmeden önce kışını yamala."

Ellerini kısa saçlarının üzerinde gezdirdi ve Mercury'nin çenesi diğer Irk'ın ayağa kalkmasına yardım ederken büküldü.

"Dane." Sesinde hâlâ o hırıltı vardı.

Dane başını acıyla çevirdi ve hareketten dolayı irkildi. "Uyarıda bulunmadan yatak odamızı bir daha işgal edersen seni öldürürüm."

"Kimseyi öldürmüyorsun. Öldürecek olsaydın bu gece yapardın." Ria banyodan çıktı.

Merkür etrafında döndü ve içindeki bir şey anında durdu.

Solgun değildi ya da ağlamıyordu. Gözleri kızgınlıkla parlıyordu ve yanaklarında bir öfke kızarması vardı. Kot pantolon ve kalın bir kazak giymişti ve çıplaklığının diğerlerinin önünde ortaya çıkacağı düşüncesiyle içinde oluşan ilkel öfkeyi tehdit edecek hiçbir şey yoktu.

Ama o da ondan memnun değildi. Bunu onun sesinde duyabiliyor, ona attığı bakışta görebiliyordu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Dane. "Rye, sırt çantasını getirdik mi?" Rye yüzünü buruşturdu. "Oturma odasında."

"Merak etmeyin." Odadan çıkmasına yardım ettiklerinde Dane topallıyordu. "Rüşvetini aldım."

BÖLÜM 13

Ria mücevherlerini dolabın üzerine koydu. Oldukça güzel bir ziynet eşyasıydı: neredeyse kusursuz birkaç elmas, neredeyse kör edecek kadar parlak zümrütler ve sihir ve ihtişamla dönen bir kaplan gözü taşı.

Taşları kadife bir çantaya koydu, ağzını bağladı ve kot pantolonunun cebine soktu, ardından uydu telefonunu kapattı ve doğrudan Leo'nun acil durum numarasına giden hızlı arama ayarını sildi. Dane'e yaptığı tehdit. Eğer rüşvet onu memnun etmeseydi, arayacak ve cehenneme kadar ispiyonlayacaktı.

O paralı asker değildi. Mesele taşların değeri ya da hatta taşların kendisi değildi. Dane'i, Leo'nun onları yakalamasına izin vermeyi düşüneyeceği kadar karmaşık oyunlara dahil etmekten alıkoyuyor gibi görünmeleri idi. Kendisi de oyunlara bayılırdı ama biraz ihtiyatlıydı. Dane'de ise hiç yoktu.

Mercury'nin ödeme yüzünden üzgün olduğunu söylemek hafif kalırdı. Hâlâ boğazında küçük hırıltılar yankılanıyordu. Ve o küçük mavi kıvılcımlar gözlerini tamamen terk etmemiştir.

Yabani yer değıştirme, Irkların kontrol edemediği bir olguydu ve onda bunun tüm belirtileri vardı, ama kesinlikle kontrol altındaydı. Dane'in kalbi hâlâ göğsündeydi ve Rye'ın başı hâlâ omuzlarının üzerindeydi. Ria, Dane'in akıllıca olandan daha fazla kan kaybetmiş olabileceğinden şüphelense de bununla yetiniyordu.

"Ona bak, Rye." Ses tonundaki acıya rağmen eğleniyordu. "Kuyumcu camını çıkarmamasına şaşırdım."

Onunla yüzleşmek için döndü, içi hala titriyordu, Dane'in gerçekten ölmeye ne kadar yaklaştığını bilmek onu dehşete düşürdü.

"Önümüzdeki hafta Asya'ya bir seyahatiniz var," dedi ona. "Döndüğünüzde doğal inciler bekliyorum."

Ona kapüşonlu bir bakış attı ve kadife çantaya göz attı. "Az önce sana bir servet ödedim."

"Bu gece bana yaşattıkların için iki servet yetmez," diye tersledi, gözyaşlarının yeniden boğazını tıkadığını hissederek. "Sen aklını kaçırmışsın, Dane." Sesine karışan aksanı da kontrol edemiyordu ve odadaki her erkeğin onun acısının ve korkusunun kokusunu alabildiğini biliyordu.

Dane bunun üzerine yüzünü buruşturdu ve bakışları Mercury'nin onu bir kez daha arkasına yerleştirmeye çalıştığı yere kaydı.

"Senin de biraz yoldan saptığını söyleyebilirim, aşkım," dedi. "Bir yabani ile çiftleşmiş olman beni neden şaşırtmıyor?"

"Çiftleşme falan yok." Merkür hırlayarak inkâr etti ve Ria kalbinin kırılacağını düşündü.

Sessiz de kalabilirdi.

Dane altın sarısı kahverengi gözleriyle uzun süre düşünceli bir şekilde ikisinin arasına baktı.

"Benim hatam," dedi sonunda yavaşça ve Çavdar'a baktı. "Hiçbir şeyi kolay yoldan yapamaz, değil mi?"

Rye başını koltuğa yaslayıp tavana , Dane köşeye yerleşti ve odadaki diğer Irklara baktı. Özellikle de kardeşlerine.

Dane'in Callan ve Jonas'ı yemlemeye başlayacağından emin olarak bir kez daha Mercury'nin etrafında kayarken, "Başlama," diye onu uyardı. "Bu iş çok ileri gitti."

Dane omuz silkti. ". Çıkarma için çağrı yaptınız. Bavullarınızı toplayın, indiğimiz özel havaalanından bir limuzin göndereceğim. Rye ve ben yürüyerek geldik. Yine de o yolu kullanmak isteyeceğinden şüpheliyim. Sizi birkaç saat içinde kendi yatağınızda sağ salım bulacağız. Bu güzel olmaz mıydı?"

Onun yalnız, soğuk yatağı. Mercury'nin sert, sıcak vücudu olmadan.

Diğerlerine döndü, bakışları Callan ve Jonas'ın şüpheli ve vahşi ifadeleri üzerinde gezindi. Memnun değillerdi ve bir şeyler olduğunu biliyorlardı.

"Çok ileri gitti," dedi Dane'e.

Adam soğukkanlılıkla ona baktı. "Kalbin kırılacak, aşkım. Bunun sana ne yaptığını biliyorsun. Leo'yu lanet olasıca büyütür. Ve Elizabeth senin için yaygara koparmaya çalışacak. Bundan ne kadar nefret ettiğini biliyorsun."

Sesi nazikti, ne kadar kolay incinebileceğini hatırlatıyor ve uyarıyordu. Uyarı, Mercury'nin kolları onu sıcak ve güçlü bir şekilde sarmadan ve göğsüne doğru çekmeden bir saniye önce geldi.

Başını eğdi, dudakları kızın kulağındaydı. "Gitmiyorsun." Kulağına karşı hırladıktan sonra kulağının kabuğunu ısırdı.

Ria'nın bakışları Dane'inkilere kilitlenmişti ve Dane'in onun kendisinden bile saklamaya çalıştığı şeyi gördüğünü biliyordu.

"Bu işi bitirmeliyiz, Dane." Ellerin Mercury'nin bileklerini kavramasına izin verdi, şimdi kendisine yöneltilen şüphenin farkındaydı. "Daha fazla devam edemez."

Merkür onun arkasında gerildi; Callan ve Jonas sert, amansız ifadelerle onu izlediler.

"Peki o zaman, sanırım hepsi bu kadar." Dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle koltuğa daha da gömüldü. "Eğer buradan canlı çıkamazsam, Leo'ya onu gururlandırdığımı söylemeyi unutma," diye kıkırdadı.

Ria başını salladı ve Callan'a döndü. "Gurur Lideri Lyons, size en içten üzüntülerimle bildirmek isterim ki, buraya Sığınak'ın Vanderale destek fonlarından yaptığı harcamaları takip etmek için gönderilmedim. Her zaman olduğu gibi, bunlar babanız Leo tarafından verildi ve hiçbir bağlayıcılığı yok."

Callan yavaşça ayağa kalktı, gücü içinde uğulduyor, kehribar rengi gözleri parlıyor, içinde hayvani bir öfke kabarmaya başlıyordu.

"Siz ikiniz benim lanet evimde ne halt ediyordunuz?" Aralarına dik dik baktı.

"Onu koruyor." Dane de ayağa kalkarak Callan'ın dikkatini Ria'dan ona çekti. "Unutma dostum, o benim çalışanım. Bu konuda bir sorunun varsa, benimle konuşacaksın."

Callan Ria'ya döndü, yüzündeki öfke dolu ifade o kadar belirgindi ki, bir an için Aslan'la karşı karşıya olduğuna yemin etti.

"Geri çekil Callan," diye homurdandı Merkür, onu tekrar iri bedeninin arkasına itmeye çalışarak. "Önce ne söyleyeceğini görelim."

"Ne söyleyecekmiş?" Jonas temkinli bir şekilde ayağa kalkarken Callan'ın sesi kulübede gürledi. "Onun söyleyeceklerini duymamı mı istiyorsun? Bir yalan üzerine mi evime geldi? Bu küçük piçin emri altında." Parmağını Dane'e doğru itti.

"Leo ve Elizabeth'in ben doğmadan önce evlendiklerini belirtmeliyim."

Callan döndü ve yüzüne hırladı. Burun buruna. Ondan yayılan öfkeyi görmek korkunç bir şeydi.

"Bana neden rüşvet getirdiğini anladın mı?" diye mırıldandı Ria Callan'a. "Leo oyunlarından birinde ona yardım ettiğimi öğrendiğinde katlanmak zorunda kaldığım şey . Ama genellikle Leo'nun bağırdığı benim yüzüm oluyor."

Mercury'nin yanına gitti ve Callan ona saldırırken Mercury'yi tutan kolu boşuna itti. Öfkeyle hırlayıp odanın diğer tarafına doğru volta atmadan önce Mercury'nin yüzüne bir kez baktı.

"Elizabeth önüne geçtiğinde Leo da böyle yapıyor," diye fısıldadı Merkür'e. Neredeyse eğleniyordu. Leo olsaydı eğlenebilirdi ama Callan'ın genetiğinin gerçekte hangi yöne kaydığını kim bilebilirdi ki?

Onlara döndü ve ona ters ters baktı. "Ağzından çıkan her kelimeyi duyabiliyorum," diye tersledi.

"Bana hırlamaya devam et." Ses tonu yumuşak olsa da onu dikkatle izledi. "Aksi takdirde bana getireceği birkaç cılız inci yerine gelecek hafta yarım düzine mükemmel inci alacağım." Korkusunu bastırmak için omuz silkti. Biri Irklarla uğraşırken korktuğunu asla itiraf etmezdi. Kendine bile.

"Evimde ne yapıyordun?" Ses tonu odanın içinde yankılandı ve Ria sıkıca yutkundu. Dane bile biraz temkinli görünüyordu.

"Irkların çiftleşme ısısı ve yaş depresyonu ile ilgili bilgileri, bir çiftçiye sızdırmaktan sorumlu kişi veya kişilerin izini sürmek

ilaç şirketi, insan vücudu üzerinde çalışma yeteneğinden faydalanmak için bir ilaç araştırıyor. Bu araştırma nedeniyle şimdiden Melez olmayan üç kişi öldü ve bir kişi de kayıp ve bu konudaki bilimsel bilgiler evinizden sızıyor, Gurur Lideri Lyons."

"İmkânsız," diye hırladı öfkeyle. "O yerleşkedeki her mesaj, her faks, alınan her nefes izleniyor. Bu bilgiyi dışarı sızdırmanın hiçbir yolu yok. Yakalanmadan olmaz."

"Yine de var," dedi ona usulca. "Eğer onu taşımak için bir kod yaratma konusunda eğitilmişsen, o zaman her şeyi dışarı çıkarabilirsin. Tabii o kodu kırmak için eğitilmiş biri onu bulmazsa. Ben kodu buldum Bay Lyons; şimdi sadece onu kırmam gerekiyor."

Odayı sessizlik kapladı. Jonas, Callan ve Dane şaşkınlık içinde ona bakıyorlardı.

Rye koltuktaki pozisyonundan Dane'e, "Ofise döndüğümüzde ödemeyi yapabilirsin," dedi. "Sana bir aydan kısa sürede ödeyeceğini söylemiştim."

"Bana malikânedен birinin Konsey araştırmacılarına sır verdiğini mi söylüyorsun? Ve o bunu biliyor muydu?" Parmağıyla Dane'i işaret etti.

Yavaşça nefes aldı. "Hayır, Gurur Lideri. Birileri çiftleşme ısıyla ilgili sırları, şu anda Melez olmayanlar üzerinde deneyler yapan bir ilaç üreticisine satıyor. Ve bunu para için yapıyorlar."

Kulübeyi sarsan öfke kükremesi onu irkiltti ve bu kez kendi isteğiyle Mercury'nin arkasına geçti. Çünkü Leo'yla yirmi yılı aşkın bir süredir uğraşmasına rağmen, onda şu anda oğlunu dolduran öfkeyi bir kez bile görmemişti.

Ve Leo, Dane'in yetişkin olduğu onca yıl boyunca hiçbir zaman Callan'ın yaptığı gibi Dane'in üzerine atlamamıştı. Dane yavaşça ayağa kalkarken Jonas, Rye ve Mercury'nin onu geri çekmesi gerekti ve Ria onun yüz hatlarındaki merhamet titreşimlerini izledi.

Geri çekildiği anda Callan diğerlerinin elinden kurtuldu, odanın diğer tarafına doğru yürüdü ve kontrolü ele geçirmek için savaştı.

Merkür ona doğru geri çekilirken, belli ki onu korurken, omuzlarının gerilmesini, kasılmasını izledi.

Dane homurdanarak, "Belki de biraz daha hassas davranmalıydık," diye yorum yaptı. "Görünüşe göre sürünün lideri biraz sinirli."

"Bayan Rodriguez, Leo'nun numarası hızlı arama listenizde var mı?" Jonas dikkatle sordu.

Ria sessiz kaldı.

Dane homurdanarak, "Benimkini arıyor, ahbap," dedi. "Onu arayıp neyi araştırdığımızı söylemek ister misin? Devam et, sadakatini Sığınak ile annemin büyük oğlunu kurtarmak için uçmadan önce doğurduğu ikizler arasında paylaştır. Şu anda hasta gibi görünseler de o bebeklerin ona ihtiyacı olmadığından eminim." Sesi tiksintiyle doluydu. "Neden şimdi bunu bilmediğini düşünüyorsun ki?"

Yine de bu, Leo'nun bunu öğrendiğinde hem onu hem de Dane'i öfkesiyle patlatmasını engellemeyecekti.

"Callan." Ria, Merkür'ün uyarı hırıltısını duymazdan gelerek bir adım öne çıktı, Callan dönmüş, başını eğmiş, o tehlikeli gözlerle onu yakından izliyordu, içinde yanan öfke yüzeye o kadar yakındı ki dalgalar halinde akıp gidiyordu. "Her darbenin kendisine ivme kazandıracak bir olaya ihtiyacı vardır. Neredeyse öldürülüydün ve bunun etkisinden kurtulmaya çalışıyordun. Hislerin henüz zirveye ulaşmadı, Sığınak ele geçirilmeye hazır. Birileri seni içten dışa yok etmek için harekete geçti. Dane'in ortaya çıkardığı bilgiler doğruysa, bu sırların tamamen araştırmacılara geçmesi sadece birkaç hafta sürer. Bunu riske atamayız. Benim işim suçluyu ya da suçluları ortaya çıkarmaktı. Ve ben bu dosyalarla biraz zaman geçirene kadar bu işin olmadığından emin olduğumuz çok az insan vardı."

"Senin bu işe karışmadığını biliyorduk," dedi Dane ona, sesi sertti. "Ama bunun dışında emin olamadık. Size karşı harekete geçen ve bu bilgiyi dışarıya sızdıran her kimse, diğer Irklar'ın, yeteri kadarının, onu destekleyebileceği kadar güçlü bir kuvvet."

"Bunu yapabilecek kadar güçlü çok az ırk vardır," diye tersledi Callan.

"Aynen öyle," diye onayladı Dane. "Bilginin sızdırılması riskini göze alamazdık ve siz yakın çevrenize hayatınız pahasına güveniyorsunuz. Size gelmeden önce yakın çevrenizden kimsenin bu işe karışmadığından emin olmalıydık."

Callan o zaman Merkür'e döndü. "Rütbeni geri almak gibi bir emir yoktu," dedi ona. "Silahınıza, üniformanıza el koyma ya da sizi teste zorlama emri de yoktu."

"Ofisler arası yazışmalarda sahtecilik mi yapıyorsunuz?" Dane'in gözleri kısıldı. "Geçen yıl size gönderdiğimiz izleme ekipmanını mı kullanıyorsunuz?"

Callan'ın ona attığı iğneleyici bakışta yoğun bir tiksinti vardı.

"Demek ." Dane yüzünü buruşturdu. "Henüz izlerini bulamadınız mı?" "Hâlâ üzerinde çalışıyoruz."

"Sığınak'tan araştırma enstitüsüne ve yan kuruluşlara gelen notların çoğu tek bir ofisten geliyor," diye bilgi verdi Ria. "Brandenmore Araştırma'yla doğrudan bağlantılı üç yerden gelen bilgi destekli notların ve bilimsel satın almaların izini sürdüm."

"Kim?" Callan'ın sesi tehlikeli ve vahşiydi; yüzeyin hemen altındaki öfkeli ilkel erkek bir kez daha ön plana çıkıyordu.

"İrk laboratuvarlarından," dedi yumuşak bir sesle. "Dr. Elyana Morrey'nin ofisi. Ve Gurur Lideri Lyons'un kişisel bilgisayarından."

Mercury ellerini masaya dayadı ve Ria'nın Sığınak'ta çalıştığı ofisten kopyaladığı dosyalardan ve elektronik mesajlardan kaçırmayı başardığı kanıtlara baktı. Güvenlik önlemlerinin bir boka yaramadığının kanıtıydı bu, çünkü güvenlik kameralarının gözetimi altında Ely'ye karşı en suçlayıcı kanıtları laboratuvarlardan kaçırmayı başarmıştı. Kanıtlar Callan'a karşı da oldukça suçlayıcıydı.

"Dr. Morrey'nin olaya karıştığına tam olarak ikna olmuş değilim," dedi. "Ama ona karşı şüphelerim gün geçtikçe artıyor. Buraya geldiğimde test prosedürlerine boyun eğmeyi reddettiğimde gösterdiği saldırganlık. Mercury'nin sisteminde vahşi adrenalini tetikleme konusundaki kararlılığı ve onun hapsedilmesi konusundaki ısrarı. Mercury, vahşi yer değiştirme kendini göstermeden önce çeşitli son derece hassas ve titiz alanlarda eğitilmişti. Ve sonrasında bile, üstün olduğu alanların çoğu hala yüksek dereceler taşıyordu."

"Bunu nereden biliyorsun?" Jonas tersledi. "Laboratuvarındaki Breed kayıtlarının çoğu yok edildi."

"Sen daha bebekken Vanderale Industries laboratuvarları hackliyordu," diye alay etti Dane. "O dosyalar yıllardır elimizde. Leo, laboratuvarların vurulduğuna dair haberler çıktığında birkaç ırkı kurtarmak için o laboratuvara karşı bir operasyon düzenliyordu. Mercury en çok endişelendiği ırklardan biriydi."

Merkür sessizce ona baktı.

Dane içini çekti. "Şifre konusunda eğitilisin, Mercury. Bunu inkâr etmeye zahmet etme. Dosyalarını gördük. Hem hassas kodlar yaratmak hem de bunları kırmak için eğitilmişsiniz. Bu senin birçok görevinin bir parçasıydı."

"Bu şekilde değil." Mercury ellerini mutfak masasının üzerine yayılmış bilgi çıktılarına salladı. Ben askeri kodlar konusunda eğitim aldım, burada yaptıkları şey konusunda değil."

Ama ipuçlarını görebiliyordu. İletileri kendisi inceliyor olsaydı, deşifre edemese bile bunu yakalayabilirdi

"Sen Konsey'in en başarılı eserlerinden biriydin. İnfazcıların en güçlüsünün ve inanılmaz bir sadakate sahipsin. Kendi komutanlığının başında olmamanın tek nedeni bu görevi reddetmiş olman." Dane başını salladı. "Alçakgönüllü olmak sana yakışmıyor."

Merkür ona yakıcı bir bakış fırlattı. "Alçakgönüllülük benim için de hiçbir zaman bir endişe kaynağı olmadı. Emir vermiyorum çünkü yaptığım işi tek başıma yapmam daha iyi. Bu kadar basit."

Dane alaycı bir tavırla, "Ve bu, vahşı adrenalini deneyimlediğiniz gerçeğini hikayeyi anlatabilecek olanlardan gizliyor," dedi. "Vahşı yer değiştirmenin geri dönebileceğini biliyordun."

"Ben hallederim." Omuz silktili. Yıllardır bu işle uğraşıyordu ve Jonas'a şüphelerini bildirmişti. Yapması gereken tek şey buydu.

"Mercury'nin sadakati ya da kendini idare etme becerisi hiçbir zaman sorgulanmadı," diye onları bilgilendirdi Callan, sesi artık soğuktu.

Öfke buz gibi bir kararlılığa dönüşmüştü. Mercury gurur liderine baktı, masanın öbür ucundaki bakışlarıyla buluştu ve Callan'ın güveninin kesinliğini hissetti. Bu, sadakat yemini ettiği gurur liderinin kendisine güvenmemiş olabileceği düşüncesiyle biriken öfkeyi hafifletti.

"O tebliğleri göndermediğinizi kaç kişi biliyor?" Dane ona sordu.

Callan'ın burun delikleri alevlendi. "Kane ve Jonas. Kane, Vanderale ekipmanını kullanarak gönderilen emirler üzerinde arıza tespiti yapıyor. Ne Ely ne de güvenlik teknisyeni o emirleri benim göndermediğimin farkında."

Dane kollarını göğsünde kavuşturup Ria'nın ofisinden getirdiği çeşitli bilgilere bakarken başını salladı.

"Bilgiler bu elektronik notlara ve satın almalara yüklendi." Onları serbest bıraktı ve sıraya dizdi. "Her mesaj üzerinde bir tanılama çalıştırdım ve içine yerleştirilen kodu görebilirsiniz. Kelimelerin içindeki tek tek harflere eklenmiş. Bu teknoloji o kadar yeni ki Vanderale bile hâlâ onunla oynuyor. Gerçi Brandenmore Araştırma'nın kendi elektronik şubesi var ve programı bunun gibi sınırlı bir kullanım için geliştirmiş olabilirler." Vanderale'in görüntülemek için icat ettiği programı kullanarak mesajların çıktısını aldığı anda oluşan koda parmaklarıyla hafifçe vurdu. "Bunun izini sürmek bir haftadan uzun sürdü ve bakılırsa, bilginin bir son tarihle aşamalı olarak gönderildiği söylentileri doğru görünüyor."

"Bu benim ofisimden geldi." Callan mesajlardan birini serbest bıraktı. "Ofis elektroniği için bir sipariş. Bu benim gönderdiğim bir sipariş," diye hırladı.

"Evet, öyle. Ve bu bir kopya." Yığının içinden kodlamayı içeren başka bir notu kaydırarak çıkardı. "Bu senin bilgisayarından." Onunkine dokundu. "Bu aslında iletimde olan."

Yavaşça ona baktı. "Birisi dışarı çıkmadan önce yayınları kesmeyi ve bu kodlamayı eklemeyi başarıyor mu?"

Başını sallarken yavaşça nefes aldı. "Bu özel teknolojinin güzelliği ve tehlikesi de bu."

Callan'ın yumrukları sıkıldı, ifadesi daha da gerginleşti.

"Sanctuary'de kaç departman tehlikeye girdi?" "Şimdiye kadar neredeyse her buldum" dedi.

sessizce. "Yine de ana teslimatlar laboratuvarlardan geliyor. Günün erken saatlerinde Dane'e ilettiğim mesajın bir kısmı, beta programının kodlamayı dışarı çıkarken tespit etmesine yönelik bir talepti. Helikopter jeti istediğimde aslında bunun için bir talepte bulunmuştum."

Mercury ona baktı, onun gerçekten ne kadar zeki olduğunu düşündükçe gurur duyuyordu. Yüzeyin hemen altında zonkladığını hissettiği öfkeden hâlâ emin değildi ve Dane yatak odasına girdiğinde gördükleriyle nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Ama şimdi onun yanında duruyordu ve güvende olduğunu bilerek ona ihtiyaç duyduğu rahatlığı .

Konsej bilim adamlarına lanet olsun. Bu kadın onun olmalıydı, tamamen onun. Sadece onun kadını değil, eşi olmalıydı. İçindeki her içgüdü ona uzanıyor, ona tutunuyordu. Ve çiftleşme ısısının eksikliğinin ona zarar verdiğini biliyordu.

Bunun onu da ne kadar incittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ne kadar sürede kurulabilir?" Callan onu sorguladı.

"Giden iletimleri denetleyen insanlara ne kadar güveniyorsun?" diye sordu. "Bu onların bilgisi olmadan kullanılamaz ya da kurulamaz, Callan."

Callan ona "Tüm iletişimler, hem dışarı hem de içeri, iletişim sığınağındaki güvenli bir ofisten geçiyor," diye bilgi verdi. "O ofis kız kardeşim Sherra tarafından denetleniyor. Onun altında çalışan dört dişi aslan var, her birini kendisi eğitiyor."

"Yardımcılarına ne kadar güvenebilir o zaman?" Ria sordu.

Merkür ona baktı. Callan'a karşı tavrı her zaman saygılıydı, bir kez bile en ufak bir saygısızlık göstermemişti. Ama bildiklerinden ya da şüphelerinden geri adım atmıyordu.

"Ely bunların hiçbirinin arkasında olamaz, o da bu işin içinde değil." Jonas sonunda konuşmuştu ve Mercury onun sesindeki kesinliği duymuştu. Bu onun paylaşmadığı bir kesinlikti.

"Ely korkuyor," dedi Ria usulca, sesini şefkat kaplamıştı çünkü Mercury, Ely'nin hepsi için bir arkadaştan daha fazlası olduğunun farkındaydı.

"Ely aklımızı başımızda tuttu." Lawe, Jonas'ın arkasından yaklaştı, masanın üzerindeki kanıtlara baktı, sonra acı acı Ria'ya döndü. "O bunu yapabilecek biri değil."

"Laboratuvarlar ne kadar güvenli?" diye sordu.

Jonas yüzünü buruşturdu. "Giriş izni, retina taraması ve parmak izi onayı olmadan kimse girip çıkamaz. Daha sonra güvenlik noktasından geçerler. Test için gelen Irklar bile görevli infaz memuru tarafından içeri alınıyor."

"Görevli infaz memurlarına güveniyor musun?" Ria sordu.

"Lanet olsun, artık kimseye güvenmemize izin var mı?" Callan homurdandı. "Onlar Irk. Onlar cehennemden kurtulmuş ve halkın onayını kaybetmemiz halinde bunun sonuçlarını bilen adamlar ve kadınlar. Sığınak'ta bunu yapabilecek birini hayal bile edemiyorum." Parmağı önünde duran kâğıtlara saplandı.

"Yine de en güvendiğiniz personelin bile açığa çıkabileceğini kendiniz de biliyorsunuz," diye nazikçe işaret etti. "Taber bunu kanıtladı."

Merkür Callan'a baktı. Hepsi bunu hatırlıyordu. Callan'ın kardeşi Tanner eşini Sığınak'a getirdiğinde, beraberinde bir kaçırma girişimine dair bilgi de getirmişti.

Callan'ın oğlu iş başındaydı. David'in bakımıyla görevlendirilmiş bir dişi aslan olan Taber, çocuğu ve Tanner'ın eşi Scheme'i kaçırma girişiminde bulunmuştu.

"Evet, Taber bunu kanıtladı." Callan elini yüzüne sildi ve bileğindeki saate baktı. "Eşim ve çocuklarım Sığınak'ta yalnızlar ve şu anda o zaman olduğundan daha büyük bir risk altındayız."

Jonas ona sessizce, "Çakal'la temasa geçtim, Callan," dedi. "Kane'i bilgilendirdi, diğerlerine eşleri ve çocuklarıyla birlikte tetikte olmalarını söyledi. Onlar güvende."

Ama daha ne kadar sürecek? Merkür bakışlarını Jonas'a çevirmeden önce Lawe ve Rule'a kaldırdı.

"Rule ve Lawe'a Sığınak'ta ihtiyacımız var. Ana aile çok önemli ve şu anda birisi gerçekten bir darbe girişiminde bulunmaya karar verirse neler olabileceğini sadece Tanrı bilir. Yarın gece partimiz var ve ertesi gece de ileri gelenler gelecek. David'in ya da doğmamış çocuğun hayatını şansa bırakamayız. Hem Konsey hem de Konsey dışı bilim adamlarının bu çiftleşmelerden doğacak bir eşe ya da çocuğa sahip olmayı ne kadar çok istediklerini hepimiz biliyoruz."

Jonas, "Partileri iptal etmek için artık çok geç," diye mırıldandı.

"Ve onları iptal etmek istemezsin," dedi Ria. "Konuk listesini doğru hatırlıyorsam Engalls Pharmaceuticals'tan Horace Engalls da orada olacak. Brandenmore Araştırma'nın CEO'su da. Bakalım bu partiler sırasında neler tespit edebileceğiz. Peşlerinde olduğumuzdan haberleri yok," dedi. "Hadi onları geri oynatalım."

"Nasıl?" Merkür onun zihninin çalıştığını hissedebiliyordu; içinden akan güven ve kesinliği hissedebiliyordu.

"Horace Engalls'a Lawe'u koyun. Rule, Phillip Brandenmore'un üzerine. Mahalleleri kapatın. Dişi aslanlar misafirlerinin peşinde olsun. Onlar buradayken hiçbir şekilde bilgi aktarımı yapılamayacağından emin olun."

Jonas ya da Callan daha konuşmadan Merkür, "Bilgi aktaran her kimse peşlerinde olduğumuzu bilecek," dedi. Ama o

Düşünüyor, her iki taraf için de tasarlanmış olan güvenliği gözden geçiriyor ve kafasında hesaplıyordu. "İletimleri kullanmak zorunda kalacaklar," dedi sonra. "Programı yükledik ve kullanıma hazır hale getirdik. Eğer bilgileri yüz yüze aktaramazlarsa, hızlı bir şekilde aktarımları kullanmaları gerekecek."

"Aynen öyle. Bu notların hangi bilgisayarlardan saptayacağız. Vanderale programı bunu yapabilir ve kimsenin haberi olmadan e-postaları, kişisel sohbet mesajlarını ya da notları yakalayıp Callan'ın programına geri gönderebilir. Callan, Kane, Dane ve Rye şüphe uyandırmadan izlemek için bir program ayarlayabilirler."

"Doğru." Dane daha sonra konuştu. "Ne olsa partiye davetliydik."

Dane Ria'ya yaklaşırken Merkür boğazına gelen hırıltıyı durduramadı. Dane bu ses karşısında sırttı ve bir kez daha geri çekildi.

"Onun gözüne tekrar girmeme izin vermen gerekecek, Mercury," dedi kıkırdayarak. "Aksi takdirde bana bir servet değerinde mücevhere mal olacak."

"Önemli değil," diye mırıldandı Ria, kâğıtları masanın etrafına yaymaya devam ederken dalgın dalgın. "Mücevher her zaman güzeldir."

Dane'in tekrar gözüne girmesi ya da her ne yapıyorsa dikkatini dağıtmasına izin vermesi konusunda pek de endişeli görünmüyordu.

Merkür onun arkasına geçti, omzunun üzerinden bakarak sayfaları hareket ettirmesini, incelemesini ve sonra tekrar hareket ettirmesini izledi. Bitirdiğinde, ortaya konan kod daha tanıdık görünmeye başladı.

"Görüyor musun?" diye sordu ona, bir sayfayı kaydırıp ters çevirmeden önce. Bir diğerini sağa çevirdi.

"Bu bir Konsey kodu," diye fark etti Mercury gözlerini kısarak bakarken. "Orospu çocuğu."

Jonas ve Callan daha da yaklaştılar.

"Neye sen?" Jonas .

Merkür başını çevirip ona bakan Ria'ya baktı.

"İşte bu yüzden senin yoldan çekilmeni istediler," diye fısıldadı.

"Tanıdık gelen hiçbir şey göremiyorum, Mercury," diye tersledi Jonas. "Ve Konsey kurallarını en az senin kadar iyi biliyorum."

"Peşinde oldukları sadece çiftleşme ısısı değil," diye kabaca nefes aldı Merkür. "Bu kod sadece tek bir yerde geliştirildi. Benim yarattığım . Bu kod," Mercury ekli iletimlerin birkaç satırına dokundu, "vahşi yer değiştirmenin kodu. Bunu kopyalamaya çalışıyorlar."

Koda baktıkça, parçalar ve parçalar bir düzen göstermeye başladı. Sayılar, glifler, bilimsel formüller bir araya gelmeye başladı. Başını iki yana salladı. Bunu yapmayalı çok uzun zaman olmuştu. "Kodun anahtarı olmadan tüm bu bilgileri bir araya getirmek aylar sürer."

"Onları durdurmak için kodun anahtarına ihtiyacımız yok," dedi Ria ona, Callan ve Jonas'a bakmadan önce kâğıtlara geri dönerek. "Bu işin arkasında kim varsa Mercury'nin laboratuvar geçmişini, başarılı olduğu testleri ve yabani yer değiştirme konusunda üzerinde yapılan deneyleri biliyor. Yetişkin Irklar bunu göstermeye başladıklarında öldürüldüler. Mercury yaşamasına izin verilen birkaç taneden biri. Bunu her kim yapıyorsa bunu biliyor."

"Ve Ely bunu biliyor," dedi Mercury soğukkanlılıkla.

Jonas gibi o da güvendikleri doktorun kendilerine ihanet edeceğine inanmakta güçlük çekiyordu. Ama Jonas'ın aksine, Ely'nin hapse atılması, hapsedilmesi ve uyuşturulması gerektiğini kanıtlamak için ne kadar ileri gidebileceğini ilk elden tecrübe etmişti.

Yabani yer değiştirme için kullanılan ilaçlar onu daha kolay kontrol edilebilir hale getirmiş, bir otomata dönüştürmüştü. İlaç tedavisi etkisini gösterdiğinde, hangi dünyada var olduğundan, daha doğrusu hangi dünyada savaştığından bile emin değildi. Onu geri getireceği bir dünyaydı bu.

"Programı yüklemek için Dane'i bu gece malikâneye sokabilir misin?" Ria Callan'a sordu. "Ayrıca iletişim sığınağındaki ana güvenlik terminaline de erişmesi gerekecek."

Jonas, "Onu içeri sokabilirim," dedi.

"Kurulup çalışmaya başlamak için yaklaşık on sekiz saatimiz var," diye ekledi.

Kız ona döndüğünde Merkür oradaydı. Onun gözleriyle buluşacak kadar geri çekildi, bakışlarının kendisiyle buluştuğu kadar hızlı bir şekilde ondan uzaklaşmasını ve sonra tekrar uzaklaşmasını izledi.

"Uslu dur." Oturma odasından yatak odasına doğru hızla ilerlerken Dane'i işaret etti. Mercury bakışlarının Dane'inkilere kaymasına izin verdi.

Dane alaycı bir tavırla alaca kaşını kaldırdı. "Yabani yer değiştirme," diye mırıldandı. "İlginç."

Merkür ona ters ters baktı. "Tehlikede falan değil."

"Öyle olduğunu hiç düşünmemiştim." Sırıttı. "Biliyor musun, itiraf etmeliyim ki, Leo bu gurura kendini gösterdiğinden beri hayat biraz canlandı. Eğlenceye biraz daha hız vermem gerektiğini görebiliyorum yoksa kendimi tüketebilirim."

"çenenı, Vanderale," diye emretti Jonas, Mercury Dane'e bakarken, onun tarafından yemlenmeyi reddediyordu.

"Onun yatak odasını bir daha işgal edersen, yanmaktan da öte, kan kaybından ölersün," dedi ona.

"Hmm," diye mırıldandı Dane. "Yine de çiftleşmemeniz çok kötü. İyi bir eş olabilirdi. Harika bir anne."

Mercury'nin göğsü sıkıştı. Dane'e baktı ve keşke fırsatım varken onu öldürseydim diye düşündü.

"Dane," diye hırladı Jonas. "Bu kadar yeter."

"Evet, öyle." Dane, Mercury'ye iğneleyici bir bakış fırlattı. "Endişelenme dostum. Buradaki inatçı Irklardan bıktığında evine dönecektir." Gülümsemesi kendini beğenmiş ve kendinden emindi. "Ve döndüğünde, onu bekliyor olacağım."

BÖLÜM 14

Mercury yatak odasının kapısını kapatıp kilitledikten sonra küçük, dikdörtgen şeklindeki geçici alarmı kapı ile çerçeve arasındaki yarığın üzerine taktı.

Pencereye doğru ilerledi, bir alarm daha taktı ve sonra ona doğru döndü.

Ria banyodan çıkarken ellerini kollarına sürme isteğine karşı koydu, bir kez daha elbisesinin içindeydi, adamın yüzüne bakarken yorgunluk onu sürüklüyordu.

İlkel ve vahşi ifadesinin hakkını veremiyordu. Şehvetle doluydu, gözleri şehvetle parlıyordu, teni yüzünün sert düzlemleri ve açılırları üzerinde gergindi.

Giydiği temiz beyaz ipek elbise vücudunda olmasa da olurdu. Adamın ona bakma şekli elbiseyi üzerinden sıyırmış, göğüslerinin sertleşmiş uçlarını ve kalçalarının arasındaki buklelerde biriktiğini bildiği çiy tanelerini ortaya çıkarmıştı.

"Vanderale senin sevgilin miydi?" diye sordu ona, sesi sertti, hayvani bir coşkuyla gıcırđıyordu.

Ria sıkıca yutkundu. "Bu hayatta değıl. O adamın bir satranç ustasından daha fazla oyun oynadığını görerek büyüdüm."

Onun kalbiyle ya da duygularıyla oyun oynamasına izin vermeye hiç niyeti yoktu. Dane'in de böyle bir niyeti yoktu. O iyi bir adamdı ama odak noktası ailesini ve toplumda hızla iz bırakan ırkları korumaktı. Her ikisini de korumak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Ve eğer bu onun kalbini kırmak anlamına geliyorsa, özür dileyecek, pişman olacak ama bunu tekrar tekrar yapacaktı.

"Peki buradan ne zaman ayrılıyorsun?" Üzerindeki tişörtü çıkardı, köşedeki sandalyeye oturdu ve botlarının bağcıklarını etkin bir şekilde çözdü. "Benimle birlikte olduktan sonra onu yatağına götüreceksin?"

Buradan ayrıldığında. Ona sırtını döndü, yatağın yanındaki küçük masanın üzerine koyduğu dizüstü bilgisayarı ve dosyaları düzeltti, onu terk edeceğini kolayca kabul etmesinden dolayı incinmesine izin vermemeye çalıştı. Aralarındaki ilişkinin uzun sürmeyeceğini.

Sonunda omuz silkti ve "Dane ile yatmaya hiç niyetim yok" dedi.

Mercury ile birlikte olduktan sonra yatağına herhangi bir erkeğin girmesine izin verebilir miydi? Bunu düşünmek bile zihninde keskin ve acı verici bir inkâr yaratmıştı.

Doğruldu ve adama döndü, onu çıplak ve tahrik olmuş halde görünce sertçe nefes aldı. Kahretsin, tüm ırklar bu kadar seksi miydi?

Ona doğru ilerledi, koyu bronz teninin altında kasları dalgalanıyordu, odadaki ışık onları kaplayan ince, ipeksi postun parıltısını seçiyordu.

O minik tüylerin tenine değmesini, üzerinde gezinmesini, onu okşamasını seviyordu.

"Gitmeme şimdiden hazır mısınız?" diye fısıldadı, soruyu zapt edemediği gibi acısını da zapt etmeye çalışıyordu.

Onu terk etmek istemedi. Onsuz olmayı hiç istemedi.

Elleri omuzlarında gezinirken "Seni kaçırabilir miyim?" diye sordu, parmakları göğsüne doğru kıvrıldı. "Bu iş bittiğinde seni yatağıma bağlamak ve Dane Vanderale'in seni yanımdan ayırmak için asla rüşvet veremeyeceğinden emin olmak istiyorum."

Ona baktı ve kalbinin eridiğini hissetti. Gözleri yumuşadı, açlık, arzu ve gerçekle doldu.

"Gitmemi istemiyor musun?"

"elimde tutabildiğim sürece yatağımda, yanımda istiyorum, Ria." Eli kızın yanağını kavradı. "Ama bu gece gördüklerinden sonra orada olmaya dayanabilir misin?"

Dudakları aralandı.

"Onun için ağlıyordun," diye hırladı ona doğru. "Gözlerinden yaşlar dökölüyordu ve sen onun üzerine diz çökmüşün, çıplak, saçların onu okşuyordu."

Sesinde kıskançlık zonkluyordu. Tam bir ilkel erkek ırkı kıskançlığı. Kadınları üzerinde tamamen hak sahibiydiler. Ria bunu biliyordu, yıllar boyunca Leo ve Elizabeth'te birkaç kez görmüşü.

Ria bu anı karşısında titrediğini hissetti.

"Öldüğünü sanıyordum." Ondan uzaklaşırken kaşları çatıldı. "Sevgilim olmayabilir ama o benim arkadaşım."

"Sen kollarımda çıplak yatarken yatak odana giren bir arkadaş. Orada seninle birlikte yattığımı bilen bir arkadaş," diye . "Bu iş bittiğinde, eve döndüğünde seni bekleyeceğini bana bildiren aynı arkadaş."

Şaşkınlıkla ona döndü ve onu dikkatle izlemeye başladı. Tahrik olmuş ve çıplak olduğu için tamamen rahattı.

"Dane de küçük oyunlarında Jonas usta." Yatağı düzeltmek için hareket ederken omuz silkti. "Ama sen artık hayatımın bir parçası değilsen, henüz gerçekleşmemiş ya da gerçekleşip gerçekleşmeyeceğı belli olmayan bir şey için kendimi savunmayacağım."

"Her zaman hayatının bir parçası olacağım."

Sesinin tınısı, aniden arkasında beliren iri vücut, kalçalarının arasına bastıran, oradaki kaygan, sıcak yarığa sürtünen ereksiyon, nefesinin boğazında düğümlenmesine neden oldu.

Tıpkı ofisteki masanın üzerinde yaptığı gibi, şimdi de onu yatağın üzerine eğdi, avuçlarını yatağı dayadı, daha büyük, daha sert vücudu onu yerinde tutarken başı şaşkınlıkla yukarı fırladı.

"Öyle mi Merkür?" diye sordu ona, sesini dolduran belirsizlikle. "İrklar çiftleşir. Diğer yarılılarıyla çiftleşirler."

Ona karşı gerildi, şiddetli bir gerilim; içinden akıp havaya savruldu ve kalbini kıracağını düşündüğü çivili bağlarla göğsünü sıktı.

"Seni istediğim gibi başka bir kadını isteyemezdim." Onun boynunu ısırdı. "Çiftleşme ısısının canı cehenneme. İçinde yeterince anormallik var, bana kalırsa ."

Adam onu çevirip altına uzattığında ve çırpınışlarına rağmen yatağa hapsedtiğinde gözleri yaşlarla doldu.

"Bırak beni, Mercury." Başını salladı ve özgür kalmak için mücadeleye ederken ellerini adamın göğsüne bastırdı.

Onun gözyaşlarını görmesine izin vermeyecekti. Mücadele edemeyeceği, değiştiremeyeceği bir şey için ağlamayacaktı. Yıllar önce bundan daha iyisini öğrenmişti.

"Gitmene izin veremem."

Sesi, sesinin gırtlaktan gelen sertliği, içini dolduran ihtiyaç ve duygu patlaması, umutla savaşmasına neden oldu. Ve umutla savaşma konusunda hiç iyi olmamıştı.

"Merkür." Nefesi kesildi, duyguları onu neredeyse boğuyordu. "Bir gün biriyle çiftleşeceksin."

"O zaman geçti," diye .

"Ve o senin eşindi," diye karşılık verdi ona, bunun öfkesi içinde yırtılıyordu. "Onu o kadar çaresizce sevdin ki kaybettiğinde neredeyse delirecektin. Ben her zaman ikinci olacağım."

"Her zaman ilk sen olacaksın," diye hırladı Ria'nın yüzüne, onu susturdu, sesi açlığıyla kalınlaşıırken gözlerindeki mavi ışıklar artıyor, parlıyordu. "Her zaman, Ria. Her zaman ilk."

Kalçalarını kadının kalçalarının arasına itti, kalçalarını ayırdı ve kadın daha soluk alamadan, güçlü elleriyle elbisesini ortasından yırttı.

"Beni istemediğini söyle," dedi, sikinin kalın başı Ria'nın kalçalarının arasındaki nemli kıvrımlara bastırıyordu. "Şimdi söyle bana Ria, şu anda bana ihtiyacın olduğu kadar çaresizce başka bir erkeği isteyebileceğini söyle."

Hayatta hiçbir şeyi Merkür'ü arzuladığı kadar arzulayamazdı. Onun kollarında geçireceği bir hayat kadar acı çekemez, hiçbir şeye ihtiyaç duyamaz ya da hiçbir şeyin hayalini kuramazdı.

Daha önce onun gözlerine bakarken, vahşi öfke onu tüketirken ve çıplaklığını diğerlerinden korumak için savaşıırken, Merkür'den başka hiçbir şeyin önemli olmadığını biliyordu.

"Dane için ağlamıyordum," diye itiraf etti. "Ağlıyordum çünkü korkuyordum."

Durakladı. "Benden mi?"

İlk gözyaşı serbest kaldı. "Seni tekrar çalmaya çalışacaklarını. Senin koruyuculuğunu vahşi bir yer değiştirme olarak göreceklerini. Seni kaybedeceğimi, Mercury. Ve seni kaybetmeye dayanamazdım."

Aralarında sessizlik uzanıyor, adamın sert vücudu kadıninkini örtüyor, adamın aleti kadının vücudunun girişinde zonkluyordu.

Kalçalarını oynattı, kıvrımlarını daha da ayırdı, etleri kalın, zonklayan tepeyi çevreleyene kadar yavaşça içine doğru itti.

"Sana özgürlükten daha çok ihtiyacım var." Başını eğdi ve sözleri kızın kulağına fısıldadı.

Ve daha fazla gözyaşı döktü. Çünkü Irkların özgürlüğe olan ihtiyacını biliyordu ve onun bu ihtiyacının diğerlerinden şiddetli, daha güçlü olduğundan şüpheleniyordu.

"Sen benim eşimsin, Ria," diye hırladı kulağına. "Ruhumda. Sen benim eşimsin."

Onun içinde hareket etti, kendisini bekleyen çaresizce kenetlenmiş etin daha derinlerine gömüldü. Kadın onu çevreledi, ona doğru eğildi ve dudaklarından bir çığlık döküldü.

"Özgürlük budur." Hırıltısı sıkıydı, açlıkla doluydu. "Tam burada, içine gömülmek, seninle birlikte zevkten zevke koşmak. Bu benim özgürlüğüm."

Ria kollarını adamın omuzlarına doladı ve ona tutundu. Adam içine girdiğinde, onun hareket ettiğini, ittiğini hissetmekten başka bir şey istemiyordu.

Onun yerine durdu, boylu boyunca gömüldü, onu gerdi, yaktı. "Bana bak, benim tatlı Ria'm." Dudakları onunkilerin üzerinde gezindi.

"Bana bak, tatlı Ria'm.

Bana, bebeğim. Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu gör. Seni ne kadar istediğimi."

Gözlerini açtı, gözlerinin kenarlarından akan yaşlarla bakışları bulanıklaştı.

"Gözyaşı yok." Onları öpüp uzaklaştırdı. "Sadece sen ve ben, Ria. İkimizi de bundan mahrum eder miydin? Yanında olup seni ısıtabilecekken, çekip gider ve soğuğa geri döner miydin?"

Dönemezdi. Soğuğa asla geri dönemezdi ve bunu biliyordu. İsteyerek değil. Acı çekmeden, Merkür'ün sahip olduğu parçalarının artık acı içinde haykırdığını hissetmeden olmazdı.

"Eşini özleyeceksin," diye fısıldadı.

"Eşimi nasıl özleyebilirim?" Dudaklarının köşesini öptü, alt kıvrımını yaladı. "O burada, kollarımda. Seni özlemeyeceğim Ria, çünkü gitmene izin vermeyeceğim."

Onu öptü. Dudakları onunkileri kapladı, dili içeri kaydı ve kadın onun açlığında vahşi, evcilleşmemiş bir şeyin tadını aldı. Orada olan ve aynı hızla kaybolan ince bir tat.

Ona tutunurken kollarını boynuna doladı, onun hareket ettiğini hissetti, ereksiyonunun ağır genişliğinin onu yavaş ve kolay bir şekilde okşadığını hissetti.

"İşte bebeğim," diye inledi, dudakları onun boynuna doğru hareket etti. "Sarıl bana, güzel ve sıcak, aynen böyle."

Onu sağıyordu. Vajinasının onun etini sağdığını, etrafında kasıldığını, onu okşadığını ve onun kollarında uçarken okşandığını hissedebiliyordu.

İhtiyaç artıyor, onu tüketiyor, onunla şimdiye kadar yaşadığı hiçbir duyguya benzemeyen bir alev yaratıyordu. Adamın kalçaları onunkilere çarparken, her ileri hareketinde inleyip haykırarak sikini içine gömerken, kadın adamın altında kıvrandı ve büküldü.

Rahminde bir sıkışma vardı, öncekinden daha güçlü, daha derin. Onun tadına duyduğu ihtiyaç, öpücüğü için yalvarmasına, dudaklarını aramasına neden oldu.

Aleti kadının içine girerken dili de onların arasından geçip gitti. Zevkle yarışıyorlardı, alevler onun içinde kırbaçlanıyor, yanıyordu

dili ağzına pompalanırken.

Dudaklarını üzerine kapattı, adam geri çekilirken emdi, sonra tekrar içeri uzandı. İlgüdüü onu ona tutunmaya, onu asla kaybetme riski olmayacak kadar içine hapsedmeye itti.

"Sarıl bana," diye haykırdı, adam tam da bunu yaparken bile. Kollarını onun etrafına doladı, onu yakın tuttu ve onu aldı, onu itti, orgazm onu yırtarken onu deliliğın kenarına attı.

Kadın patladı, parçalandı ve adamın etrafında erirken rahminin kasıldığını hissetti, klitorisi içindeki ihtiyacın ıstırabını serbest bıraktı, seksi sıkıştı ve nabız gibi attı.

Salgısı onu sıırıslıklam etti, sert, ateşli patlamalarla içine pompaladı ve köpek dişleri omzunu sıyırdığında, tekrar boşaldığına yemin etti.

Onunla birlikte uçuyordu. Adam onun bir parçasıydı, kendini onun içine döküyor, dişleri, dokunuşu ve açlığıyla onu işaretliyordu. Ondan asla özgür olamayacaktı. Yine de, daha önce söylediğı gibi, özgürlüğün bunun içinde var olduğunu biliyordu. Sadece onunla birlikte olmakta.

Onu yastıklarına kaldırıp çarşafı üzerlerine örtmesi ve ışıkları söndürmesi uzun dakikalar aldı. Kadının üşümesine fırsat vermedi çünkü iri, sıcak bedeni onu sarmalamıştı.

"Sana dokunan başka bir adamı öldürmekten kendimi alıkoyabilir bilmiyorum. Dane'i bile," dedi ona omzundaki ısırık izini nazikçe öperken.

Bunu hep yapardı. Serbest bırakma hırıltısını çıkarırken dişlerini etine geçirdi ve o anki acı her zaman vücuduna ateş saçtı ve orgazmı sistemini parçaladı.

Ria o zaman karanlığa baktı, onu içinde, onu istila edememesi gereken yerde hissetti. Kalbini çevreleyen kalkanları parçalamış ve onu diğerlerinden çok daha fazla çalmıştı.

"Severken kaybetmekten nefret ediyorum," diye fısıldadı karanlığa.

Her seferinde, henüz altı yaşında bir çocuk olduğunu, gece olup da annesi küçük dairelerine dönmediğinde annesinin yatağında kendini salladığını hatırladı.

Aç ve üşümüş olduğunu ve karanlıktan korktuğu için yatağından çıkamadığını hatırlıyordu. Annesi için ağladığını ve onun kendisine geri dönmeyeceğini bildiğini hatırlıyordu.

Kendini güvende hissetmeye ya da aşkı hissetmeye her izin verdiğinde aynı acı onu dolduruyordu. Çünkü bunu her yaptığında, alınmıştı. Ve hiç kimseyi Mercury'yi önemseddiği kadar önemsememişti.

"Seni terk etmeyeceğim, Ria." Adamın sesindeki kesinlik, Ria'nın kollarında rahatlamasına neden oldu. "Sana söz veriyorum. Seni sıcak tutacağım."

Eşinin öldüğünü kendine hatırlattı. Sonsuza dek gitmişti. Ve Irklar sadece bir kez çiftleşirdi. Sanki biri gelip onu ondan alabilecekmiş gibi.

Ona ait olabilirdi. O da kendini ona ait hissedebilirdi.

Uyku onu ele geçirene kadar korku ve endişenin içinden sızmasına izin verdi. Eğer uyurken arkasında Irkının mırıldandığını duyduğunu hayal ettiyse, o zaman bunu kendi bilme ihtiyacına, ona tam olarak ait olması gerektiğini hissettiği gibi olma ihtiyacına işaret etti.

Eğer onun dudaklarının kendi dudaklarına değdiğini hissederse ve dudaklarından bir inilti çıkaracak, ağzını dolduracak kadar vahşi ve ilkel bir şeyin tadını alırsa, o zaman kendini rüyanın derinliklerine bıraktı. Çünkü hiçbir şeyin bu kadar kolay olamayacağını biliyordu. Bir şey ya da biri onu ondan alacaktı. Ne de olsa artık en büyük ateşle oynuyordu ve yanmamasının hiçbir yolu yoktu.

Hayvan, adam uyuyana kadar bekledi. Ancak adam uyuduğunda ortaya çıkmak güvenliydi. Adam izliyordu, tetikteydi, hayvanın özgürlüğüne karşı kontrolünü güçlendiriyordu.

Ama burada, uykuda, kadın için savunmasını indirmiş olan hayvan, özgürlüğün en küçük ipucunu buldu.

Yavaşça öne çıktı, adamın gözlerini açtı ve kadına baktı. Kadın adamın göğsüne yaslanmış uyuyordu, yüzünde huzurlu bir ifade vardı. Yine de huzurlu olmayan bir yanı vardı.

Hayvan onun acısını uykusunda bile hissedebiliyordu ve onu rahatlatmaya çalıştı. Yumuşak bir mırıltının serbest kalmasına izin verdi, uzanıp saçlarını adamın parmaklarına değdirirken yanağında titreşmesine izin verdi.

Biraz rahatladı. Dudaklarına küçük bir gülümseme dokundu, adamın zevkini, hayvanın zevkini almak için ayrılan dudaklar. O anlarda hayvan daha da yaklaşabiliyor, daha çok hissedebiliyor ve adam bunun farkında olmuyordu.

Ama yine de kadın ona yeterince bağlı değildi. Adam onun gitmesinden korkuyordu. Daha önce inlerini istila etmiş olan Melez, kadını daha sonra ondan almayı düşünmüştü. Hayvan, adamın içindeki hayvanın gücünü hissetmişti. Çiftleşme tehdidi yoktu ama adamın ona dokunabileceği, onu işaretleyebileceği, ona sahip olabileceği tehdidi vardı.

Hayvan buna izin veremezdi. Adamın korktuğundan korkuyordu ve başka hiç kimse eşine sahip olamazdı. Hücrelerinden daha da uzaklaştı, adamın dilindeki bezlerin en ufak bir şekilde kalınlaşmaya başlamasına yetecek kadar gerilmesine izin verdi.

Ve adam kadının aradı, dudaklarını onunkilere dayadı ve dilini içeri kaydırды.

Hayvan sessizce hırladı ve kadını kendisine bağlayacak tattan daha fazla olduğundan emin oldu. Başka hiç kimsenin onu alamayacağından, başka hiç kimsenin onu sahiplenmesine izin verilmeyeceğinden emin olmak için sistemini beslemeye yetecek kadar.

Öpücük hem insanı hem de hayvanı tahrik ederken, bir kez geri çekildi. Adam içini çekti ve başını kadının omzuna yasladı, dili bir kez daha kadının üzerinde bıraktığı ilkel ısırganlığı yaladı.

Hormonun geri kalanı o ısırıkla, onun etiyle beslendi.

Hayvanın bu kadar sessizce kayması, kendini bu kadar titiz bir hassasiyetle kontrol etmesi için gereken güç yorucuydu. Keşke adam

hayvana dehşetle bakıyordu. Keşke adam her uyandığında hayvanı çevreleyen zincirleri güçlendirmeseydi, bu kadar zor olmazdı.

Eğer erkek izin verirse hayvan onunla birleşir. O adamı ve dişiye koruyacaktı. Gücünü erkeğin içine akıtacak ve onun yaratıldığı Cins olmasına izin verecekti.

Şimdilik üzerine yorgunluk çökmüştü. Bir kez daha zincirlerinin içine çöktü ve kendini dinlenmeye bıraktı. Gerçek bir uyku değildi bu, çünkü uzun yıllardır bildiği karanlıktan ve sonsuz geceden korkuyordu.

Ertesi sabah soğuk bir gündü. Havada bir parça kar vardı ve Ria ile Mercury kulübeden kapının dışında bekleyen limuzine doğru adım atarken, Irkların evlerini yaptıkları dağlarda kışın kesinlikle geldiğini fark etti.

Mercury'nin kendisi için ürettiği uzun deri palto onu sımsıkı sarmıştı. Başka bir etek giymişti ama bunun tek nedeni giyinmeye gittiğinde Mercury'nin kot pantolonunu elinden almış olmasıydı.

Ria kot giyen biri değildi; değildi. Günlük giysileri bile çoğunlukla elbiseydi. Kot pantolonlar yalnızca etek ya da elbisenin giyilemeyeceği ya da giyilmeyeceği durumlarda kullanılırdı. Yine de yanında getirdiği etekli giysilerin ve elbiselerin sahip olduğu en kötü giysiler olduğunu kabul etmek zorundaydı. Bunlar onun "persona" kıyafetleriydi, tercih ettiği kıyafetler değil.

Ancak bugün yanında getirdiği en iyi kıyafetlerden birini giymişti. Eteği hantal değildi; yumuşak pamuklu, dizleri biraz kloştu ve soluk gri rengi kumaşın çekici kesimini bozmuyordu. Eşleşen uzun kollu açık renk kazak kahverengi gözlerini daha koyu, belki biraz daha güzel gösteriyordu.

Ria kendi görünüşünü pek beğenmezdi. Oldukça sade olduğunu biliyordu. Gözleri en iyi özelliği; kalın kirpikli ve koyu renkti, babasının Porto Riko kökenli Amerikalı olmasının da etkisiyle koyu teniyle uyum içindeydi.

Limuzinin sıcaklığına gömüldüğünde ve Mercury ona iyice sokulduğunda, Ria annesini düşünmeden edemedi.

Henüz bebekken öldüğünden beri tanımadığı babasını zar zor hatırladı.

O kadar yalnızdı ki, yıllar boyunca bazen bu yalnızlık ona acı veriyordu. Ta ki Merkür'e kadar. Ta ki o bir adım öne çıkıp tüm o soğuk, boş yerleri doldurana ve onsuz nasıl hayatta kaldığını merak etmesine neden olana kadar.

Ama hiç sahip olmadığı bir şeyi tam olarak takdir edemezsin ya da tam olarak özleyemezsin, diye hatırlattı kendine sessizce. Merkür'e kadar, başka bir insana ne kadar derinlemesine ait olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir erkeğin kollarında tam olarak kim ve ne olduğunun temel unsurunu ne kadar kolay kaybedebileceğini bilmiyordu.

Ve bunu dün gece yapmıştı. Onun ruhunun eşi olduğunu fısıldadığında. Onun ruhu olduğunu. Onu kollarıyla sardığında, bedeniyle koruduğunda ve yeminleriyle uykuya dalmasını sağladığında.

"Çok fazla endişeleniyorsun."

Adamın eli ceketinin açıklığından geçip eteğinin altını düzeltirken Ria başını kaldırıp sevgilisine baktı.

Uyandığından beri dengesi bozulmuştu. Ağlaması mı yoksa onun bedenini yere atıp kendini ona sürtmesi mi gerektiğine karar veremiyordu. Onu almak. Onunla birlikte henüz patlamadığı şekillerde patlamak.

Onu duşta almıştı. Onu ilk kahve fincanından sonra almıştı ve hala onun için içi yanıyordu.

"Haini Sığınak'ta kıştırmayı başardığımızda her şeyi yerli yerine oturttuğumuzdan emin olmak zor olacak." Merkür camı kaldırmış olmasına ve şoför Breed Lawe'un bir gece önceki toplantıda hazır bulunmasına rağmen alçak sesle konuştu.

"Oh, yakalanacak. Ve icabına bakılacak." Sesinin altında yatan hırıltı bir intikam hırsıydı.

Ria başını salladı. "Birden fazla kişi var. Bunu tek bir kişi başaramaz."

"Kaç tane olduğu önemli değil." Eli daha yukarı kaydı ve parmakları külotunun nemli malzemesine dokunduğunda kadının nefesinin kesilmesine neden oldu.

Bu sefer hırıltısı seksi ve şehvetliydi.

"Benim için hâlâ ıslaksın."

Onu kollarının arasına aldı, gözlerini ona dikti, şimdi gözlerinde onay ve tahrik vardı.

"Çiftleşme ısısı olmasa bile bağımlılık yapıyorsun." Bir elinin parmaklarını adamın saçlarının arasına soktu ve dudaklarını kendi dudaklarına çekti.

Onun öpücüğüne bayılmıştı. Dudaklarının onunkilerin üzerinde gezinmesini, dili onunkilerle dolanırken ellerinin onu tutmasını ve rüyalarından sadece bir ipucu, en ufak bir tat olduğuna yemin etti.

"O kamera bugün o ofisten çıkacak," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Crowl isterse onu kışına sokabilir. Sana tekrar sahip olmak için bütün gün beklememe imkân yok."

Adamın kendisiyle yeterince ilgilenmediğini öğrenince kalbi hızla çarpmaya başladı. Ve bunun egosunun tamamen dışı olan o küçük parçasını beslediğini itiraf edecek kadar kadındı.

"Eğer onu tekrar boğmaya çalışırsan Crowl küçük ayakkabılarının içinde titreyebilir." Dudaklarına gülümsedi, ona bu kadar yakın olmanın verdiği hissi seviyordu. O kadar yakındı ki konuşurken öpüşüyorlardı. Adamın kalbinin göğsünün yanında attığını ve vücudunun sıcaklığının deri montun içinden sızarak onu sardığını duyabiliyordu.

Deriyi kızın omzundan itti, kazağını yana itti ve kızın üzerinde bıraktığı izi yalarken nefesini çaldı.

"Başka bir kadını hiç işaretlemedim," dedi ona, küçük ısırığı hafifçe öperek. "Sadece seni, Ria."

Bu bilgiye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu ama vardı. İçinde yükselen belli belirsiz korku, başka hiç kimsenin, hatta eşi olması gereken kızın bile onun işaretini taşımadığını öğrenince yatıştı.

Başını daha da yana eğdi ve baş başa kaldıkları birkaç dakika boyunca onun dokunuşunun tadını çıkardı.

Ve Mercury ona dokunmayı severdi. Saçını okşamayı. O sabah saçlarını toplamasına izin vermemişti. Şimdi saçları etrafından akıyordu, kalın ve ağır saçları ellerini üzerinde gezdirmesi ve onu zevkle doldurması için mükemmeldi.

Saçlarını çok özel nedenlerden dolayı uzun tutuyordu. Yaşlı hizmetçi görünümü kısa saçla pek iyi gitmiyordu. Ayrıca, kısa saç yüzünü biraz tombul gösterme eğilimindeydi, yeterince çalışkan ya da ciddi görünmüyordu. Çalışkan bir görünüme ihtiyacı vardı.

Ama artık bir daha asla kesmeyeceğini biliyordu. Bunun yüzünden. Adamın elleri saçlarını okşarken ve dili boynundaki yaranın üzerinde gezinirken gözleri zevkle kapandı.

"Neredeyse ," diye .

Orada olmak istemiyordu. Sonsuza dek burada olmak istiyordu.

Ria birdenbire Sığınak'la ilgili çok kötü bir duyguya kapıldı, bu duygu orada kurulduğunu bildiği komplodan çok daha derinlere iniyordu. İçindeki o dişi parça yükseliyor, onu uyarıyordu. Kendinden çok fazla şey vermişti ve şimdi hepsini kaybetme riskiyle karşı karşıyaydı.

BÖLÜM 15

Callan ve diğerleri hayalet programı yerleşkenin sunucusuna ve sistemlerine ekleme işiyle ilgilenirken, Ria da ofiste, kameralar önünde, çeşitli dosya ve bilgileri, artık kendisine verilen bilgisayar sisteminde kullanabileceği bir hayalet sürücüyü eklediği bağımsız program aracılığıyla gönderme işiyle ilgileniyordu.

Bilgisayarda hiçbir dış hat yoktu; tamamen kendi kendine yeterliydi. Ana sunucuya bile bağlı değildi. İçinde oturduğu koltuk dışında hiçbir çıkış yolu yoktu.

Hayalet sürücü basitti. Bilgisayara başka bir sabit disk olarak bağlanıyor, ancak bağlantısı kesildiğinde, bağlı olduğu bilgisayardaki tüm izler tamamen siliniyordu. Orada olduğunu söylemenin hiçbir yolu yoktu.

Bu onun için iyi bir şeydi, çünkü şifreyi çözmek için ihtiyaç duyduğu dosyalara ulaşmasını sağlayacaktı; Dr. Elyiana Morrey içinse çok kötüydü. Çünkü Ria'nın sorguladığı yayınların çoğu onun bürosundan gelmişti.

Çalışırken karşısında oturan Merkür'ün farkındaydı. Her zaman yaptığı gibi, sandalyenin yanındaki masada duran dergilerden birini okuyordu ama her zamankinden farklı olarak, ona sürtünme ihtiyacıyla teni karıncalanıyordu.

Ona sürtünmek başlı başına bir zevkti. Mercury'nin vücudunu kaplayan ince, süper yumuşak tüyler eşsizdi. Bu his-oh, gerçekten o konuya girmemeliydi.

"Yüzündeki ifade seni becerecek."

Başını kaldırdı ve adamın ona bakışı karşısında yüzünün kızardığını hissetti.

"Kapıyı kilitlemek kolay." Kilide baktı. "Ve çok basit."

Başını salladı ve işine geri döndü. İşinin bu kısmı çocuk oyuncağıydı. Basitçe şüpheli dosyaları topluyor, onları programa gönderiyor ve ardından şifrelerinin çözülmesi gerekenleri hayalet sürücüye kaydediyordu. Asıl iş, şifrelerini çözme zamanı geldiğinde ortaya çıkacaktı.

"Dane'le ne kadar yakınsınız?" diye sordu birkaç dakika sonra.

Ria başını yavaşça kaldırıp ona baktı. Dergiyi bir kenara bırakmış, sandalyeye çökmüş, bir bileğini diğer dizine dayamış, dirseğini sandalyenin koluna dayamış, işaret parmağıyla çenesini ovuşturarak onu . Bu poz o kadar seksi, o kadar erkeksiydi ki, sadece bu görüntüyle bile boşalmak istiyordu. Ama doğru miktarda ciddi bir ilgiyle sorulan soru, yüzeyin altında seksi, düşünceli bir erkekten daha fazlası olduğu konusunda onu uyardı.

"Bunu konuşmamış mıydık?" diye sordu.

"Hayır, onunla yatıp yatmadığınızı ya da yatmaya niyetli olup olmadığınızı tatmin edici bir şekilde yanıtladık," dedi onu yalanlamak için. "Bu, neden yatak odanızı işgal edebileceğini düşündüğü ya da neden size karşı bu kadar korumacı bir hava sergilediği sorusunu yanıtlamıyor."

Bunun üzerine başını salladı.

"Annem Vanderale için çalışıyordu. Ana ofiste. Bir komşum annemin öldüğünü duyunca, arabada onunla birlikte olup olmadığımı öğrenmek için Dane'i , çünkü bir çocuktan haber alamamış. Üç gün sonra beni dairemizde bulan kişi Dane'di."

Acıkmıştı ama mutfakta yiyecek vardı. Susamıştı ve su da vardı. Ama annesi orada değildi ve o iyi bir kız olmuştu. Tırmanmamış ve yemek yapmaya çalışmamıştı. Ve annesi o hafta sonu Ria'ya bakması için komşusuyla bağlantı kurmamıştı, çünkü komşusu hastaydı. Ria'nın annesinin sırları vardı ve Ria'ya gerektiğinde nasıl yalnız kalabileceğini öğretmişti.

"Annemin sadece birkaç saatliğine gitmesi gerekiyordu," dedi usulca. "O dönene kadar uslu duracaktım."

"Ve geri dönmedi mi?"

Ria başını salladı. "Dane geldi. Yatak odasına girdi ve onu gördüğüm anda annemin dönmeyeceğine dair korkularımın doğru olduğunu anladım."

Bunu dünü hatırladığı kadar net hatırlıyordu. Odaya girdiğinde ona bakıyordu, yatağa doğru ilerleyip onu kucağına alıp daireden çıkarırken yüzündeki ifade kederle kaplıydı.

Başını iki yana salladı. "Banyodaki musluktan su içmiştim. Ona ulaşabilirdim." Omuz silktilti. "Buzdolabında biraz peynir, biraz meyve vardı ve onları yedim. Ve uyudum. Annemin yatağında uyudum."

Üç gün boyunca, tek başına. Merkür ona baktı ve yetişkinin söylediği fazla sakın sözlerde bir çocuğun dehşetini duydu.

"Vanderaller bana çok iyi baktı." Boğazını temizledi. "Beni yanlarına almaları için koruyucu bir aile buldular. O da olmayınca daha iyisini buldular. Sonunda üçüncü seferde şansımız yaver gitti ama ben çoktan ergenliğe girmiştim. Bana baktıkları için ailelere para ödüyorlardı. Dane sık sık beni ihtiyacım olan kıyafetler ve okul malzemeleri için alışverişe götürürdü. Bana Noel hediyeleri getirirdi ve bazen onlar oradayken Vanderale malikanesinde bir hafta sonu geçirirdim."

Ama hiçbir zaman kendine ait bir ailesi olmamıştı. Bir yerden diğerine mekik dokumuştı ve bu yerlerden birkaçının mutlu yerler olmadığına dair bir his vardı içinde.

"Onlar için çalışmaya nasıl başladın?" Jonas'ın onun hakkında sahip olduğu bilgileri söyledikleriyle birleştirerek onu izledi.

Omuz silktilti. "On altı yaşımıdayken bir hafta sonu malikanedeydim. Leo'yu çıldırtıyordum. Her zaman şımarıklık yapıyordum." Başını öne eğdi. Mercury onun her zaman ilgi aradığını, sağlayacak bir yer aradığını tahmin ediyordu. "Her neyse, beni

Ofisinde beni bir masaya oturttu eğer bulmacayı oradaki gazetelerde bulabilirsem, bana malikânedeki atlardan birine binmeyi öğreteceğini söyledi. Ben de bunun için yalvarıyordum." Gülümsedi. "Yapamayacağımı düşündüğünü sanmıştım. Beş dakika sonra bana arattığı şifreyi buldum ama şifreyi de kırmıştım."

"Peki sana ata binmeyi öğretti mi?"

Bakışları onunkilerden uzaklaştı. "Sonunda, evet. Leo her zaman sözünü tutar."

Ama o gün ona ata binmeyi öğretmemişti, diye tahmin etti.

"O hafta koruyucu ailemin yanına döndüm ve özel sınıflara yerleştirildim. On sekiz yaşıma geldiğimde Leo'nun beni bekleyen kendi dairesi, bir işi ve eğitimi vardı. O zamandan beri oradayım."

Ve her zaman yalnızdı.

"O zaman Dane yatak odama gizlice girmeye başladı," diye iç geçirdi. "Yastığımın üzerine bir şeyler bırakırdı. Bir biblo. Bir film ya da konser bileti. Bir giyim mağazasının kuponları. Ama genellikle aynı zamanda onun umursamazlığının kanıtlarını yakalıyordum." Dane'in de en az onun kadar oyundan keyif aldığını gösteren bir gülümsemeyle parladı. "Şimdi Leo'ya gitmemi engellemek için bana rüşvet veriyor. Leo kendini tehlikeye attığı için ona öfkelenmeyi seviyor. Onu ele vermediğim için de bana öfkeleniyor," diye alaycı bir şekilde sözlerini tamamladı.

Leo bir daha ona öfkelenmeyecekti, diye kendi kendine söz verdi Merkür. Dane'in de, Leo'nun da Ria'nın artık diğer adamın bekçisi olmadığını açıkça anlamasını sağlayacaktı.

"Hiç evlenmedin mi?"

Başını salladı, bir kez daha indirdi, çalışırken saçlarının ifadesini gizlemesine izin verdi. Ya da çalışıyormuş gibi yapıyordu. Şimdi onun etrafında akan belirsizliği hissedebiliyordu.

"Çok sevgiliniz oldu mu?"

Omuz silktili. "Birkaç tane," diye cevap verdi, hâlâ ona bakmıyordu. "Kimse kalmadı mı?" diye sordu nazikçe.

Çenesi kalktı. Şimdi gözlerinde gurur parlıyordu, adama ters ters bakarken ifadesi gerginleşiyordu.

"Beni tamamlaması için bir erkeğe ihtiyacım yok," dedi ayağa kalkıp masanın etrafından dolaşarak dosya masasına doğru yürürken. "Gereken işlevler için randevularım vardı ve eğer bir sevgili istediğime karar verirsem, onu nasıl bulacağımı biliyordum."

"Bundan bir an bile kuşku yok, Ria," diye mırıldandı. "Yine de neden nadiren bir tane istediğini merak ediyorum."

Kaşlarını çattı. "Peki bu sonuca nereden vardınız?"

Parmaklarını kızın kıyafetinde gezdirdi. "Muhteşem bir vücudun var ama birinin bakire teyzesi gibi giyiniyorsun. Saçlarını o dar topuzunla topluyorsun ve ne zaman çalışsan düzeltici ameliyat yaptırmak yerine geçen yüzyıldan kalma gözlükler takıyorsun. Saklanmak için giyiniyorsun."

Ve gözlerinde savaşın ışığı parlıyordu.

"Çalışmak için giyiniyorum," dedi ona sertçe. "Bu," diye elini kıyafetin üzerinde salladı, "güvenli. Mütevazi. Ve Vanderales'in üzüldüğü zavallı küçük yetim çocuk imajını tamamlıyor. Sonuç veriyor. Ne bir tehdit olarak ne de sırları araştırdığından şüphelenilmesi gereken biri olarak."

"Ve sen kalbini riske atmadın, çünkü *uzak dur* diye bağırان bir kalkan taktığından emindin," dedi ona.

Artık görebiliyordu. Uçaktan indiği anda görmüştü, her şeyi içine çeken o keskin gözler, yerinde duran o sade topuz ve vücudunu kaplayan o eski püskü kıyafetler.

Kadın sessizdi. Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve kayıtsızca ona baktı.

Bu bakış, içinde bir şeylerin yükselmesine neden oldu ve çok temkinli olduğu vahşi yer değiştirmeyi dikkatle araştırdı. İlkel bir gerilme gibiydi, uzun zamandır hissetmediği içsel bir parçasına meydan okuyan bir kemer onu duraklattı.

Sanki bilim adamlarının içinde öldürdüklerini düşündükleri hayvan , onu itmesini, onu ortaya çıkarmasını istiyordu.

Tanıdığı kadın o gözlerin ardında saklanıyordu.

"Benim için ne giyerdin Ria?" diye sordu gözlerini vücudunda gezdirerek. "Muhteşem bacakların var. Şu giydiğin kalın topuklular yerine yüksek topuklular mı?"

Dudakları birbirine sıkıca yapıştı.

"Uyumak için ipek giyiyorsun, güzel vücudunu çiğnemek için ağzımı sulandıran elbiseler. Göğüslerinin mükemmel olduğunu biliyorum, ellerim için, dudaklarım için mükemmel. O kıvrımları gösteren ipekler giyer miydin? Güzel bacaklarını ortaya çıkaran etekler?"

"Şimdiden beni değiştirmeye mi çalışıyorsun Merkür?" diye sordu sahte bir tatlılıkla. "Aslında beklediğimden daha uzun süre dayandın."

Buna sıırttı. Onu zorluyor, cesaretlendiriyor ve sahip olduğunu bildiği ihtiyaçlarına iğneliyordu. O kadar uzun zamandır Vanderale'in kâğıt dağıtıcısı olmuştu ki, başka bir şey olmayı bilmiyordu. Onun kendisi olmasını istiyordu. Onun içinde görebildiği o vahşi kadını istiyordu. Omuzlarını tırmalayan, boşaldığında kolunu ısırarak kadını, tıpkı onun omzunu ısırıldığı gibi.

"Sana meydan okuyorum." Onun duymak istemediğini bildiği şeyi dile getirdi. "Sadece bir gün. Sadece benimle. Sakladığın kadını göster, Ria. Nasıl giyindiğini, nasıl güldüğünü göster bana. Nasıl yaşadığını göster."

Gözleri karardı, pişmanlık ve acı, istek ve ihtiyaç gözlerinde titreşti.

Başını salladı ve kıyafetlerine baktı. "Ne görüyorsan onu alırsın, Mercury."

Bunun üzerine başını salladı. "Benim gördüğüm, her gece içimde açılıp çılgınlık atan kadının kabuğu. Her şeyini istiyorum, Ria. Her şeyini."

"Ne görürsen onu alırsın!" diye tekrarladı masaya yaslandığı yerden doğrulurken. İhtiyacı olan dosyaları masadan aldı ve masaya geri döndü.

Onu bekliyordu.

Kız onun yanından geçerken, Mercury uzanıp onu kalçalarından yakaladı ve kucağına sürükledi. Dosyalar kızın eline geçmeden

onları bırakıp güvenli bir şekilde yanındaki masanın üzerine koyabilirdi ve o da onu öperek çırpınışlarını yatıştırdı.

Onu vahşî ve sert bir şekilde öptü, onu içindeki tüm şehvetle doldurmak için ani ihtiyaç boğazından bir hırıltı kopmasına neden oldu.

Lanet olsun ona. Onu öpmek için çıldırıyordu. Saf ateşin içine batmak, onunla sarmalanmak ve her saniyesini sevmek gibiydi.

Onu çıplak istiyordu; onunla birlikte çıplak olmak istiyordu. Onun kendisine sürtündüğünü, etini okşadığını ve kendisini boşaltması için o çaresiz küçük inlemeleriyle yalvardığını hissetmek istiyordu.

"Merkür." Dudakları Merkür'ün dudaklarından ayrılırken Merkür içini çekti ve gözlerini açıp onun yüzüne bakarak dünyadan saklamaya çalıştığı güzelliği gördü.

Narin elmacık kemikleri, çok güzel saçlar. Uzun, kalın ve şehvetli. Elleri saçlarına gömebilir ve okşayacak kadar kalın, ipeksi saç teline sahip olamamaktan asla endişe duymazdı.

O inatçı çene. Mükemmel kemerli kaşlar. Ve erkekleri, saklamaya çalıştığı şeyle ilgili fantezileriyle çılgına çevirmek için yaratılmış bu kıyafetlerin altında muhteşem bir vücut vardı.

"Bana karşı vahşî ol, Ria," diye mırıldandı usulca, dudakları o inatçı küçük çenenin üzerinde gezinirken. "Benden saklanmayı bırak. Benden saklanma."

Onunla tanıştığı andan itibaren içinde hissettiği kadını istiyordu. Ortaya çıkmak için etinin altında zorlanan kadını.

"Senden kim saklanabilir ki?" diye fısıldadı endişeyle. "Bir kızı güvenli bölgesinden çekip çıkarmadan önce ona düşünme fırsatı bile vermiyorsun."

"Güvenli bir bölgeye ihtiyacın yok Ria," diye söz verdi ona, başını kaldırıp ona baktı, kalçalarının görev üniformasının altındaki ereksiyonunun yükselişine karşı kenetlendiğini hissettiğinde onu almak için içinde yükselen sert, yoğun dürtüyü hissetti. "Birine hiç ihtiyacın olmadı. İhtiyacın olan tek şey içindeki o vahşî tutku." Bunu düşününce sırttı. "Ve ben senin nasıl bir kadın olduğunu seyretmeyi severken bile sen beni delirteceksin."

Ria onun elinden kurtulmak için kendini zorladı, ayağa kalktı ve Merkür'e şaşkınlıkla bakarken saçlarını omuzlarının üzerinden geriye doğru itti.

Ondan hiç kimsenin sahip olmadığı bir şey istiyordu. Onda, kendisinden bile sakladığını düşündüğü şeyleri görüyordu.

Evdeki kıyafetlerini, sadece kendisi için giydiği, onu tanıyanların görmesine nadiren izin verdiği kıyafetleri düşündü. Daha kısa etekler, ultra kadınsı kıyafetler. Bacaklarını daha uzun gösteren, onu daha seksi hissettiren ayakkabılar.

Bu düşünceyle başını iki yana salladı ve adamın gözlerindeki hınzır, bilmiş parıltıyı görmezden gelerek ondan uzaklaştı.

"Korkuyorsun." Sesi derin bir kesinlik gürültüsüydü. "Neden bu kadar korkuyorsun, Ria?"

Her zaman korktuğu şeyler. Bir başkasının onu, kendisi için inşa ettiği güvenlik ağlarından yoksun bırakmasını izlemek.

"Çok erken, çok fazla şey istiyorsun."

"Ben sadece benden sakladığını bildiğim kadını istiyorum. Sana söyledim, bunu kabul etmeyeceğim. Hepsini istiyorum."

Hepsini istiyordu. O kızın her şeyini istiyordu ama kız onun her şeyine sahip olamayacak mıydı? Bir şekilde, bunu kontrol edememesine rağmen, istediği şeyin adil olduğunu göremiyordu.

Başını sallayarak ondan uzaklaştı, ancak bir saniye sonra onun arkasında, sırtına bastırıldığını hissetti. Eteğini kaldırıyordu.

Hareket edemiyordu. Sanki adamın elleri en hafif dokunuşla bile onu olduğu yerde zincirleyecek güce sahipmiş gibi kıpırdamadan durdu.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu, dudakları kulağının kabuğunu okşarken sesi kadının içinde dolaşıyordu.

Başını iki yana salladı. Ondan istediği şeyi elde edemezdi. Ya da en azından, kendini en çok istediği şeyden korkarken buldu.

Sonra elleri kalçasının çıplak kıvrımlarını şekillendirdi ve avuçladı. Giydiği tanga onu çıplak bıraktı, ellerinin altındaki hassas küreleri çırılçıplak bıraktı.

Ria vücudunun ona tepki verdiğini, dokunuşunu hiç hissetmemesi gerektiğini bildiği yerlerinde hissetti. Uzun zamandır unuttuğu o meydan okuma duygusunun içinde kabardığını hissetti. Harekete geçmesini isteyen, kendisine ait olduğunu bildiği şeye sahip çıkmasını isteyen.

"Sadece seni istiyorum," diye fısıldadı sonunda.

"Beni çıldırt, Ria." Parmakları Ria'nın külotunun altından kayarken boynuna doğru gülümsedi, vücudunun ağrıyan merkezine gelene kadar kışının yarığının arasındaki küçük kayışı takip etti. "Sana izin veriyorum."

"Sen zaten delisin," diye nefes nefese kaldı.

Yeterince hava alamıyor, adamın parmağının ucunu içinde gezdirdiğini hissederken dengesini bulamıyor gibiydi.

Ria nefesini tuttu, sırtını dikleştirdi ve onun dokunuşuyla kalçalarının arasında sularının biriktiğini hissetti. Ona doyamıyordu. Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, onun dokunuşuyla kendini doyuramıyordu.

"Sadece sen beni bu kadar çıldırttın, Ria."

Ama başka bir kadın onu başka türlü bir deliliğe sürüklemişti. Onu neredeyse yok edecek türden bir delilik. Onu kaybettiğinde çıplak elleriyle öldürmesine neden olan türden.

"Seni kaybedersem farklı biri olacağımı mı sanıyorsun?" Sesi aniden vahşileşmiş, sesinde öfke titreşmeye başlamıştı. "Acını hissedebiliyorum Ria ve ne düşündüğünü de biliyorum." Adam onu bıraktı, öyle hızlı bıraktı ki Ria bedeninin desteği olmadan neredeyse sallanıyordu.

"Ne düşündüğümü bilmiyorsun." Başını salladı, yüz ifadesini düzeltmek için mücadele ederken sırtını ona dönmüştü.

"ne kadar yandığını hissedebiliyorum," diye hırladı arkasından. "Acının kokusunu alabiliyorum ve bir bıçak gibi içimi parçalıyor."

Ona döndü ve parmaklarını saçlarının arasından geçirip ters ters bakarken onu izledi.

"Bununla başa çıkacağım." Titreyerek sandalyesine geri döndü. "Sorun sen değilsin Mercury, benim."

İçinde belli belirsiz bir panik hissi vardı. Çocukken annesi geç kaldığında hissettiği panik. Dane onu koruyucu aileden alıp başka bir aileye vermek için gelmeden önce hissettiği panik. Biri ondan her uzaklaştığında hissettiği panikti bu.

Ne biliyordu. Onu kaybedecekti.

Ona baktı, yüz hatlarının gerginleşmesini, daha güçlü, daha şehvetli ve tehlikeli görünmesini izledi.

Bir saniye sonra masasının arkasına geçti. Sandalyesini çekti ve önünde diz çöktü. Ne beklediğini bilmiyordu ama adamın ellerinin kalçalarını kavrayacağını ve eteğinin bu kadar çabuk kalçalarına dolanacağını tahmin etmemişti.

Ve sonra onunla mücadele etmek istemedi.

Adam külotunun altındaki hassas tümseği öperken sert bir nefes aldı, adamın kendisine doğru eğilen iri bedenine baktı, dudakları külotunun ıslak ipeğinin üzerinde gezinirken bacaklarını omuzlarına kaldırdı.

"İhtiyacının kokusu beni deli ediyor. Başka bir kadının şehvetini hiç böyle koklamamıştım. İnce ve vahşi, içime ulaşıyor ve kontrolümü parçalıyor."

Adam bacağını kaldırıp ayakkabısını ayağından çekip kenara fırlatırken ve ayağını yanındaki masanın kenarına koyarken, gözleri kısık kirpiklerinin altından ona bakan adama şaşkınlıkla baktı.

"Bu çorapları seviyorum." İpek çorapların dantelli üst kısmının üzerindeki çıplak teni öptü.

"Sen ahlaksızsın." İç çekti ve bu bir protesto değildi. Tam bir onaylama iç çekişiydi.

Kendini daha önce hiç kadar yaramaz ya da dişi hissettiğini sanmıyordu. Utanması gerekirdi. Utanmalıydı.

en azından bir tereddüt hissetmiş olmalıydı, onun için bu şekilde açılmıştı, ayağı masanın üzerindeydi, bariz bir şekilde ıslak ve istekliydi.

"Kapı." Sıkıca yutkundu.

"Kilitli," diye homurdandı, diğer bacağını sandalyenin yastıklı kolunun üzerinden kaldırarak. "Kamera kapalı ve sen benim için tatlı ve ıslaksın. Seni şeker gibi yiyeceğim, Ria. Tam burada. Tıpkı kendi küçük ikramım gibi."

Külotunu yana çekti, homurdandı ve doymuş yarığı yaladı, dilinin yavaş, kolay vuruşlarıyla biraz hırıltılı, çokça heyecan vericiydi.

"Bu buklelere bayılıyorum." Dudaklarını nemli buklelere sürttü, onlara doğru üfledi ve Ria dudaklarından dökülmek üzere olan bastırmak zorunda kaldı. "Çok ıslaklar, dudaklarımda çok yumuşak duruyorlar."

Tekrar onlara doğru üfledi, klitorisinin şişmesine, ağrmasına neden olan ince bir okşama yarattı. Tekrar hareket ettiğinde, onu tekrar yalamak içindi. Dilini girişinden şişmiş tomurcuğa, klitorisine doğru yavaşça vurdu. Elleri saçlarını kavrarken dilinden gelen duyu ötesi bir zevk törpüsü ve dudaklarından fısıldanan, kendini tutmak için çok uğraştığı o inilti.

Dikkatli olmak zorundaydı. Tanrım, eğer burada çığlık atmaya , evdeki her Breed onu duyacaktı.

Evdeki her Breed'in onu duyması umurunda mıydı? Bu çok iyi hissettirdi. Ağlamamak için kendini zor tutarken başı sandalyenin arkasına çarptı. Ağlayamazdı.

İnledi. Dudağını ısırdı. Ellerini sandalyenin kollarına vurdu ve sıktı, sonra parmaklarını tekrar adamın saçlarına kaydırıp ve tekrar sıktı.

Dili çok kötüydü. Hinzır ve şehvetliydi ve sanki onun tadına bayılıyormuş gibi onu yalıyordu. Sanki hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi, hiçbir şey onu içinde sert ve keskin bir şekilde yükselen zevkle çıldırtmak kadar önemli değildi.

O bir cehennemdi. Nefes nefese, çaresiz ve çok yakındı. Ofis koltuğuna yayılmış, onun yalamalarını

Kendisi istemiş olmasına rağmen. Ona doğru yükselirken, bir parmağının içine kaydığını hissettiğinde teninde terler birikti. Sonra iki. Sonra onları vajinasının kavrayıcı derinliklerine pompalıyor, dudakları klitorisini kaplarken döndürüyor ve okşuyordu.

Ağzının içindeki küçük tomurcuğu emdi. Onu öptü, diliyle yaladı, sonra dudaklarını nazikçe çekerek bir sürtünme yarattı ve sonunda, yıkıcı bir şekilde onu tam bir ecstasy'ye patlattı.

Bacakları kalktı, titreyerek adamın omuzlarına sarıldı ve sessiz kalmayı reddeden çığlıklarını bastırmak için dudaklarını ısırıldı.

Mercury'nin kollarında sessiz kalmak yoktu. Böyle bir şey olamazdı. Feryadı boğuktu ama vücudunu sarsıyor, etrafında ve zevk tekrar tekrar içinde patlarken ivme kazanıyor gibiydi.

Uzun dakikalar boyunca nazikçe yalayarak onu inanılmaz yüksekliklerden indirdi. Şefkatli eller bacaklarını adamın omuzlarından kurtardı ve adam doğruldu, parmakları sikini kavrayarak ona doğru bastırdı.

"Her şeyimi al," dedi, yüz ifadesi yoğun ve şiddetliydi. "Sahip olduğum her şeyi."

"Çığlık atacağım," diye inledi kısık sesle, adamın sikinin geniş başının içine doğru bastırdığını, sahiplendiğini hissederek. "Oh, Mercury, çığlık atacağım."

Onu delip geçerken, sıkı ve ağır darbelerle içine girerken dudakları onunkileri örtüyordu. İçine işliyordu. Onu geriyordu. Çığlıklarını bastırdı, arkasını kavradı ve içine girmeye başlamadan önce onu daha yakına kaldırdı.

Bu yavaş ve kolay değildi. Dikkatli ve nazik de değildi. Almak ve vermekt; birbirini işaretlemek, nefesleri, dokunuşları paylaşmak ve nihayetinde zihnini yırtan ve onu kollarında titreten bir serbest bırakmaydı.

Onu sıkıca tutan kollar. Onu korudu. Ve her şey bittiğinde, son sarsıntıları da okşayarak uzaklaştırdı.

BÖLÜM 16

Ria hayatında hiç ofis seksi yapmamıştı. Dane'in sık sık yaptığını biliyordu. Birkaç kez onun yerine bakmış, edindiği bu alışkanlığa gözlerini devirmişti. Ama bunun yararlarını hiç görmemişti.

Merkür'e kadar.

Ve bulduğu zevkten, içini dolduran hınzırca yaramazlıktan dolayı kendini beğenmişse, saatler sonra karşısındaki sandalyede otururken Mercury bu konuda düpedüz ukalalık ediyordu.

O lanet dergiyi okuyormuş gibi yapıyordu. Derginin üstünden onu izliyordu, kirpikleri gözlerinin üzerine düşmüştü, ifadesi şehvetliydi.

Ria yine de bu duyguları yeniden yaşama isteğini kontrol etti. İhtiyacı olan işi kopyaladı, hayalet sürücüyü çıkardı ve adam onu izlerken dikkatle sutyeninin içine, göğsünün altına soktu.

Dili alt dokundu ve göğüs ucu sertleşti.

"Kes şunu." Gülmemeye çalıştı. "İlk fırsatta Jonas'a Irklarını ne kadar az tanıdığını söyleyeceğim. Sen sessiz, sakın bir ırksın. Hatırladın mı?"

Kaşları kalktı. "Üzgünüm tatlım, onun göğsü senin göğüslerin kadar çekici değil."

Gitmek için ayağa kalkarken gözlerini devirdi.

Adamın bu sabah üzerinde bekletmeyi başardığı deri paltosunu kollarına geçirdi ve omuzlarını silkerek paltosunu üzerine sardı ve çantasını aldı.

Mercury kendi ceketini kameradan çekerken başını kaldırıp üzerlerindeki kameraya baktı. Bunu yaparken ona sıırttı, sonra tekrar kameraya baktı ve hırladı.

Austin Crawl'un telaşla geri çekildiğini hayal edebiliyordu.

"İrkların sert, katı ve acımasız olduğunu sanırdım," diye yorumladı kadın, adam daha hafif ceketini giyerken.

"Bilim adamları Austin gibi ırklarda gelişmiş zeka deneyleri yaptılar." Başını iki yana salladı. "Güç ve yırtıcı farkındalık için genetik programlama yapmadılar çünkü bunun söz konusu ırklara kendilerini devirecek gücü vereceğini düşündüler."

Kaşlarını kaldırdı. "Onun işini ellerin arkadan bağlıyken de yapabilirsin. Dosyanı gördüm."

"Ama buna sabrım olmazdı." Omuz silkti. "Austin yaptığı işte iyi, ya da en azından eskiden öyleydi. Her zaman biraz üstün, biraz kibirli olmuştur ama geçen gün aptalca davrandı."

"Hayır, o kendinden emindi," diye belirtti. "Arkasında güç olduğunu düşünüyordu."

Ofisten çıkıp evin ana bölümüne doğru ıssız koridorda ilerlemeye başladıklarında Merkür başını salladı.

"Callan'ın desteğini aldığını düşünüyordu." Sesi daha alçaktı. "Şimdilik buna inanmasına izin vereceğiz."

Mercury, Austin'in olup bitenlere bir şekilde karıştığına inanmak istiyordu ama Ria'nın şüpheleri vardı. Austin Cowl sinir bozucuydu ama ne dosyaları ne de şimdiye kadar edindiği bilgiler onun halkına ihanet ettiğini gösteriyordu.

Köşeyi döndüklerinde ikisi de yavaşça durdu. Ely başka bir ofisten çıktı. Koridorun kenarında duruyordu, ifadesi kasvetli, bakışları endişeliydi.

Merkür Ria'nın yanına gitti, onunla doktorun arasına girerek Ria'yı öne doğru itti.

"Merkür." Ely yavaşça öne doğru adım atarak aralarına baktı. "Lütfen. Bir dakika konuş benimle."

Sesi titriyordu, Merkür bir kez daha dururken Ria'nın onu dikkatle izlemesine neden oldu.

Elyana Morrey özellikle duygulara karşı yaratılmıştı. İrk laboratuvarlarının cehennemi koşullarında eğitilmiş ve kendi halkı üzerinde deneyler yapmıştı.

"Ely, oyun oynayacak vaktim yok," dedi Merkür yorgun bir sesle. "Bugün yapacak çok şey var."

Ely tekrar Ria'ya baktı, yavaşça soluk aldı.

"Kokularınız değişiyor," dedi, sesi alçaktı. "Test etmem gerek
."

"Test yok Ely." Sesi sertti. Kaba değildi; kızgın değildi ama ses tonu reddetmeye izin vermiyordu.

Ely'nin elleri beyaz önlüğünün ceplerine sokulmuştu ve sıkıca kenetlenmişlerdi.

Ria doktorun tavrına dikkat etti, hiç de görünmeye çalıştığı kadar sakin değildi.

Doktor ona "Mercury, tüm arkadaşlarını bu şekilde riske atmaya hazır mısın?" diye sordu. "Kontrolünü kaybetmenin ve düşünmeden öldürmenin ne kadar korkunç olduğunu hatırlamıyor musun?"

"Yeter, Ely." Ria doktorun gözlerindeki acıyı izlerken sertleşti.

"Merkür, onu öldürebilirsin." Ria'ya başıyla işaret etti. "Bunun ne kadar kolay yapılabileceğini biliyorsun. Kalbini göğsünden sökmek mi istiyorsun?"

Eli Ria'nın sırtında gerildi.

"O laboratuvarlarda arkadaşlarımı öldürmedim." Sesi ölümcüldü. "Bunu sen de benim kadar iyi ."

"Ama şimdi arkadaşlarını öldürebilirsin," diye fısıldadı ısrarla. "Hücreyi hazırladım. Test etmeme izin vermelisin-"

Ria'nın canına tak etmişti.

"Duyularınızı mı kaybettiniz, Dr. Morrey?" diye sordu diğer kadına. "Bir hücre hapsi mi? Hangi nedenle?"

"Çünkü küçük, kapalı yerler, eğer çoktan başladıysa, beni daha da yabanileşmeye zorlayacak," dedi Merkür, sesi soğuk ve duygusuzdu. ". Laboratuvarlarda beni öfke durumunda ve bu fenomeni araştırıp bunun için bir ilaç yaratmalarına izin verdi."

"Tek yolu bu, Mercury." Doktorun sesi titredi ve kesildi. "Sanırım bunun yerine iyi doktorunuzun hapsedilmesi gerekiyor."
Ria belirtti. "Artık gitmeye hazırım."

İlerlemeye başladı.

"Lanet olsun sana!" Ely bir adım öne çıktı, öfke artık yüzünü buruşturuyordu. "Bunun nedeni sensin. Jonas'ı bunun konusunda uyarmıştım. Sistemdeki feromon her neyse ona daha fazla maruz kalmanın buna neden olacağını söylemiştim. Eğer öldürürse, suç senin omuzlarında olacak."

Merkür hırladı ve aralarına girdi. "Geri çekil Ely. Bunun bir çatışmaya dönüşmesini istemezsin."

Merkür'e bakarken yüz ifadesi değişti, gözlerinde öfke ve korku savaşıyordu.

"Adrenalinindeki vahşi nitelikler güçlenmeye devam eder ve sonunda öldürmeye başlarsan Sığınak'ı yok edeceğini biliyorsun." Ely'nin sesi sertleşti, sert ve hırıltılı bir hal aldı. "Senin hakkında daha iyisini düşünmüştüm, Mercury. Halkını bundan daha fazla önemseydiğini sanıyordum. Callan'ın da öyle olduğunu sanıyordum."

"Sence Callan beni o hücreye zorla sokabilir mi Ely?" Merkür ona sordu, sesinin gırtlaktan gelen tınısı doktorun ve Ria'nın irkilmesine neden oldu. "Bu yerleşkede beni o hücreye geri dönmeye zorlayacak kadar ırk yok. Önce beni öldürmeniz gerekir."

Ria doktorun yüz ifadesini izledi. Ely'nin gözlerindeki çıldırtıcı korkunun parlak ve sıcak parıltısını izledi.

O zaman Merkür'e "Yönetim Kabinesi toplandığında dilekçe vereceğim," dedi. "Bunu bilmeyi hak ediyorsun, Merkür. Bu testleri tamamlamak zorundasın. Hepimizi kurtarmanın tek yolu bu. O kabinenin bir üyesi olarak, artık Sığınak sınırları dışına çıkmanıza izin verilmediğini söylemek benim görevim."

Ria dondu kaldı. Yavaşça uzandı, eli Merkür'ün kolunu kavradı, tehlike onun etrafında cızırdıyor gibiydi.

"Konsey tarafından , değil mi Ely?" diye alay etti. "İstediyini elde edemediğinde Konsey taktiklerine ne kadar kolay başvurduğunu fark ettin mi?"

Ely'nin rengi soldu.

"Ve Irk Yasasına göre, geçerli bir neden olmadan beni herhangi bir yere hapsedemezsiniz."

"İlk testler gerekli nedeni gösteriyor." Ely' sesi titrerken gözleri yaşlarla doldu. "Bunu yapmak istemedim, Mercury."

Ria, Merkür'ün bileğindeki tutuşunu sıkılaştırdı. Şu anda içini dolduran gerilim inanılmazdı, kaslarının içinde öfke ve hiddet birikiyordu.

"İlk testler yeterli değil Ely."

Koridorun sonunda duran Callan, Kane ve Jonas'la yüzleşmek için döndüler.

Ria çevresel görüşünde Ely'nin yüzünü izledi. Gurur lideriyle yüzleşirken acı dolu bir ihanet maskesine dönüştü.

"Saygılarımla, Gurur Lideri Lyons, bu tespiti siz yapamazsınız."

Jonas onun yerine "Hayır," diye cevap verdi. "Irk Yasası bu kararı verdi. Yönetim Kabinesinin bir üyesi olarak Ely, senin görevin 'yasal süreci' desteklemektir, bizden birini suçlamak ya da hapsedmeye çalışmak değil. Merkür öfkesini kontrol edemediğini veya başka türlü yıkıcı davranışlar gösterene kadar, kendi iradesi dışında tutulamaz ve tutulmayacaktır, ayrıca Irklar veya insanlar için bir tehlike olarak görülene kadar herhangi bir testten geçmesi emredilmeyecektir. İktidar Kabinesi toplanacak Ely ve senin görevini kötüye kullanmana karşı bir protesto düzenlenecek."

"Sen ve senin kuralların," diye alay etti Ely. "İkimiz de biliyoruz, değil mi Jonas, Irk Yasası hakkında tam olarak ne düşündüğünü. Onu kendi araç ve amaçlarına uygun olarak kullanıyorsun. Yönetim Kabinesi, istediğini elde etmek için hepimizi ne kadar manipüle edeceğini öğrendiğinde ne hissedecek?"

Jonas buna gülümsedi. "Ely, tatlım," dedi nazikçe. "Bana ya da işime zarar verebilecek bir şey bildiğini düşünüyor musun? Eğer biliyorsan, bunu şikâyet dilekçene ekleyebilirsin."

Sesi pürüzsüzdü. Hiçbir uyarı, endişe ya da gerginlik hissi yoktu. Dane'i çalışırken izlemek gibiydi. Elbette Jonas'ın Sığınak'ı, Irkları ve kendisini batırmaya yetecek kadar sırrı vardı. Ama tıpkı

Kardeşi, ortaya çıkması halinde onu kızdırmaktan başka bir işe yaramayacak kadar bilgiyi asla bir kişiye vermezdi.

"Beni bu kadar az mı dşişünüyorsun?" Ely incinmiş bir halde ona bakıyordu. Ria, Ely'nin içinde dalgalanan çelişkili duyguların yüz ifadesine ve kokusuna yansıdağını tahmin etti.

Irkların hepsi gergindi, onu yakından izliyorlardı, gözlerinde en ufak bir şaşkınlık belirtisi vardı.

Jonas sonunda nazikçe, "Sanırım bir sorun var Ely," dedi. "Belki de çok fazla stres altında olmana izin verdik ya da sen kendini aşır zorladın. Bence dinlenmeye ve attığın adımlar hakkında dşişünmeye ihtiyacın var. Yapmaya çalıştığın şey öğrenilirse kaç Irk sana güvenebilir ki?"

"Kendini çok zeki sanıyorsun." Elleri laboratuvar önlüğünün ceplerinden kaydı, elmacık kemiklerine doğrubir kızarıklık yükselirken parmakları öfkeyle kenetlendi. "Her şeyi riske atıyorsun. Sadece Sığınak'ı ve Irkları değil, Mercury'nin kendisini de riske atıyorsun ve bunu biliyorsun."

"Yeter, Ely." Callan'ın sesi bir kırbaç darbesi kadar keskin, talepkârdı ve doktorun karşılık olarak irkilmesine neden oldu. "Ya ofisinize ya da odanıza dönün. Bu bir emirdir."

"Gurur Lideri-"

"Bu bir emirdir, Ely!" Sesi hiç yükselmedi ama içindeki bir şey, ilkel bir hırıltı, doktorun tepki olarak sarsılmasına neden oldu.

Ely ürperdi, sonra topuklarının üzerinde dönerek yanlarından geçti ve Mercury'nin boğazında bir şeyler gümbürderken koridorda ilerleyerek onlardan uzaklaştı.

Tekrar Callan'a döndü. "Burada yanlış giden bir şeyler var," diye itiraf etti sonunda. "Benim tanıdığım Ely bu değil."

Jonas başını iki yana sallayarak doktorun geçip gittiği kapı aralığını izledi. "Benim de tanıdığım Ely değil, ama tıpkı senin gibi, onu bir tehlike olarak görene kadar teste zorlayamayız."

"Neden onu zorlamaya çalışıyorsun?" diye sordu Ria. "Merkür'e yaptığını ona da yap. Onu kandır."

"Öncelikle testleri yapabilecek bir bilim insanına ihtiyacımız var."

Ria kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Daha geçen ay bir Konsey bilim adamını kaçırdın, değil mi? Jeffery Amburg? Birkaç hükümetin ona ne olduğunu öğrenmek için defalarca girişimde bulunmasına rağmen gözaltınızdan asla serbest bırakılmadı."

Jonas'ın kaşları kalktı. "Onu serbest bıraktık. Buna dair kanıtımız var. Sığınak'tan ayrıldıktan sonra ona ne olduğu bizi ilgilendirmiyor."

Ria ona alaycı bir tavırla baktı. "Bu lafı daha iyi bilmeyen birine söyle. Buradaki laboratuvarların altındaki hücreleri biliyorum ve bahse girerim Amburg orada oldukça rahatsız bir şekilde dinleniyordur. Kışını işe koy."

"Ve bu tesisin güvenliğini nasıl sağlayacaksınız?" Callan ona soğuk bir şekilde sordu. "O bir Konsey bilim adamı Bayan Rodriquez, bir müttefik değil."

Merkür Jonas'a dönmeden önce sessizce değiş tokuşu izledi.

"Blade'i ona verin. Blade'in yeterince tıbbi deneyimi var ve Ona göz kulak olacak kadar güçlü hisleri var. Ely samimiye, önce kendi testini yapmayı kabul edecektir. Eğer bunu yaparsa, bir tur daha örnek alınmasına razı olacağımı söyleyin."

Ria'nın şokunu hissetti, Jonas'ın gözlerinin kısılmasını izledi. "Bunu yapmak istediğinden emin misin Merkür?" diye sordu.

Hayır, değildi.

"Burada doğru olmayan bir şeyler var Jonas. Ely bir hain değil. O isterse riski göze alırım."

"Peki Ely'nin teste ihtiyacı olduğunu size düşündüren nedir?" Kane ısırdı. "O korkuyor. Korkudan kaçıyor ve panikliyor."

Sığınak güvenliğinin başı, konu mülkün iç güvenliğine geldiğinde çoğu Irktan daha az güveniyordu.

Jonas, "Onu odasına kilitleyemeyiz, Kane," diye homurdandı. "Ely'nin duyguları yüzeyin altında çok güçlü ve kokusu beni endişelendirecek kadar değişmiş durumda."

Sessiz kalmasına rağmen Mercury'nin de yakaladığı bir şeydi bu. Koku alma duyusu marjinal olarak güçleniyordu ve

Bunun kanıtı onu bile endişelendiriyordu. Yabani yer değiştirmesi laboratuvarlarda "iyileştirildiğinde" bu duyularını kaybetmişti. Bunun geri dönüyor olması, öfkesini ve duygularını dikkatli bir şekilde kontrol etmesi gerektiğinin bir başka kanıtıydı.

"Tehlikeye girmiş olmasının herhangi bir yolu var mı?" Merkür o zaman sordu.

Jonas başını salladı. "Konsey bizi kontrol edebilecek bir ilaç geliştirmeyi asla başaramadı, Mercury, o ölçüde değil. Yabani yer değiştirme için sende kullanılan bile seni tamamen kontrol edemedi. Ve içimizden biri Ely'deki herhangi bir biyolojik ya da kimyasal dengesizliğin kokusunu şimdiye kadar almış olurdu."

Callan, "Yirmi dört saat boyunca kamarasında kalması yasaklansın," diye emretti. "Bu geceki parti sırasında Merkür'le yüzleşmesi riskini göze alamayız."

Merkür şaşkınlıkla ona baktı. "Parti için güvenlik görevlisi olarak atanmadım."

Callan, "Hayır, partiye üniformalı olarak katılmanız emredildi," diye homurdandı. "Siz ve Bayan Rodriguez. Hem Engalls hem de Brandenmore partiye katılacak. Tüm gözlerin onların üzerinde olmasını istiyorum ve Bayan Rodriguez'in de herhangi bir iletimin aniden gelen ya da giden olarak kaydedilmesi ihtimaline karşı orada olmasını istiyorum. Bunun durdurulmasını istiyorum, Mercury. şimdi. Irk Yasası'nı bizzat görmezden gelip o pileri öldürmek zorunda kalmadan önce."

Bu sözlerle birlikte arkasını döndü ve Kane ile Jonas'ı şaşkınlık içinde bırakarak koridordan ıktı.

Callan Irk Yasasını asla göz ardı etmedi. Irkları yönetecek ve toplum içinde çalışmalarına izin verecek kuralların çerçevesini çizmek için bu yasanın oluşturulmasına yardım etmişti. Bu kurallardan birini görmezden geleceğini ima etmek bile . . .

"Bir parti beklemiyordum." Ria içini çekti ama Merkür onun sesindeki kabullenişi duyabiliyordu. "Dane bunu bana hep yapıyor."

"Senin Dane istemedi, ben ," diye ısırdı Jonas. Merkür Ria'nın gülümsemesini yakaladı, ama kendi gülümsemesini de bastırdı.

Jonas'ın yanından geçip evin önüne doğru ilerlerken sahte bir masumiyetle, "Bir fark mı var?" diye sordu. "Tuhaf. Ben henüz bir tane bulamadım."

Ria paltosunu üzerine geçirip limuzine bindi, kapı kapanıp şoförle aralarındaki pencere açılıncaya kadar yüz ifadesini bozmadı.

Mercury'ye "Bugünlerde biri Jonas'ı öldürecek," dedi.

Merkür homurdandı. "Evet, birileri aylardır uğraşüyor. İlk geldiğinizde bahsettiğiniz dairesindeki pencereler var ya?"

." Başını salladı. "İhtiyacı anlayabiliyorum, gerçekten anlayabiliyorum. Onu ben de vurmak istedim. Neden şimdiye kadar Ely'yi teste zorlamadı? Laboratuvar dosyalarının yanı sıra Sığınak dosyalarında yaptığım araştırma, gösterdiği mantıksızlığa dair bir ipucu bile vermiyor. Kadın belli ki bir tür çöküşün eşiğinde."

"O kadar kolay değil." Merkür onun karşısındaki koltuğa geçerken başını salladı, sonra öne doğru eğildi. "İrk Yasası, içindeki her şey, Callan ve Jonas'ın Irklar için yürürlüğe koymaya çalıştıkları her değer, basit bir ideale dayanır, Ria. İrk özgürlüğü. İrk olmayan birini mantıksız davrandığı için teste zorlayamazsın. Eğer bir Irkın buna zorlanmasına izin verirsek, İrk Yasası geçersiz ve hükümsüz hale gelir ve dünyanın gözünde yeniden hayvan oluruz."

Ria bacak bacak üstüne atıp ona baktı, ellerini dikkatle kucağında kavuşturup bunu düşünmeye başladı.

"İrklar ve insanlar aynı madalyonun farklı yüzleridir," diye hatırlattı ona. "Sen tam olarak insan değilsin, Merkür. Sen olağanüstü bir . Ve hâlâ vücutlarınızın, hormonlarınızın neler yapabileceğini öğreniyorsunuz. Bu gibi durumlarda, bir koruma önlemi alınmalıdır."

"Var." Başını salladı. "Ancak kendimiz ya da başkaları için tehlikeli olduğumuzu gösterirsek. İnsanlığımızın bizi madalyonun hangi tarafına önemli değil, yine de aynı haklara sahibiz

ve özgürlük ayrıcalıkları. Benim durumumdaki bir anomaliyi görmezden gelip Ely'nin durumunu test etmeye zorlayamayız."

Dane bunu kolayca yapardı, söz konusu Cins'i kaçırmak anlamına gelse bile. Ama Ria, her ne sebeple olursa olsun, Dane'in verdiğini bildiği kararların çoğuna katılmamıştı.

"Sana çok fazla odaklanmış," dedi sonunda ona, doktorun devam eden dengesiz davranışlarından endişe duyarak. "Fanatizm tıpkı insanlarda olduğu gibi ırklarda da mümkündür. Ve aynı derecede yıkıcı, belki de daha yıkıcı. Ne pahasına olursa olsun seni hapsetmeye niyetli. Bunu başarmak için ne yapması gerektiğinin önemi yok."

Merkür sözlerindeki gerçeği bilerek ona baktı. Ely'nin amacının tam olarak bu olduğunu biliyordu ve bu düşünceyle içini dolduran ihanet onu rahatsız etti.

"Uyuşturulduğunu gösteren bir koku aldın mı?" Ria kaşlarını çatarak ona baktı, bakışları doğrudandı.

"Öyle olsaydı kokusunu alabileceğimi sana düşündüren nedir?" diye sordu. "Yer değiştirme için verilen ilaçlar bu duyuları yok etti, hatırladın mı?"

Ona kibirli bir eğlenceyle baktı. "Gerçekten Mercury, yalan söylemek için biraz daha çaba göstermelisin. Bunun içini görmek kadar kolaydı ki, selofan da olabilirdi."

Dudakları seğirdi.

"Nefes aldığını hissettim. Çok yavaş, çok derin," diye bilgilendirdi onu. "Ne kokusu aldın?"

Sonunda başını salladı. "Öfke. Korku. Ve olması gerekenden çok daha yüksekti. Söylediklerine inanıyor. Vahşi yer değiştirmenin geri döndüğüne ve bunun kontrol edilmesinin imkânsız olduğuna inanıyor."

Ely onun aniden aklını yitireceğine ve on bir yıldan uzun bir süredir korumak için yaşadığı insanları yok edeceğine inanıyordu.

"Peki sen ne düşünüyorsun?" Başını eğdi ve onu izledi, bakışları yumuşaktı. Orada korku yoktu, şüphe yoktu, neredeyse

Yine de ona karşı kendi güvenini oluşturmuştu ve bundan geri adım atmaya hiç niyeti yoktu.

Uzandı ve parmak uçlarıyla onun yanağına dokundu, ardından avucuyla yanağını kavradı. Ona dokunma ihtiyacı karşı konulmazdı. O bunu yaparken, kızın parmakları bileğinin üzerinde kıvrıldı ve onu kendisine doğru tuttu. Güven. Tam bir güven. Başka hiç kimseye karşı hissetmediğı bir şeydi bu. Hatta uzun zaman önce eşi olabilecek bir İrk'la bile.

"Sanırım sana zarar vermeye cüret eden herkesi paramparça ederdim," dedi sonunda ona yumuşak bir sesle. "Bu dünyada ölümden başka hiçbir şey beni kontrol edemez."

Ria ona baktı, yüzündeki ifadede, dövölmüş altın rengi gözlerinin vahşi ışığında ve gözlerinde beliren mavi beneklerde gereğı gördü. Gözlerinin rengini değıştiren, onu daha güçlü, daha vahşi gösteren o fenomen her neyse, bu yalnızca düşman için korkutucuydu.

Onun düşmanı değıldi. Kelimenin tam anlamıyla onun sevgilisiydi. Başka hiçbir erkeğın olmadığı şekilde.

"O zaman kontrol altında," dedi yumuşak bir sesle. "Ve orada kalacağından hiç şüphem yok."

Eğer kalbini ona çoktan kaptırmamış olsaydı, Mercury o zaman kalbini ona kaptırdığına yemin edebilirdi.

"Yine de geriye bir sorun kalıyor," dedi adam onu kendine çekerken, kabine bundan daha fazlasını yapamayacak kadar yakın olmalarına rağmen onu kucağına kaldırırken. Sadece birbirlerine sarılmak.

"Başka sorunlar da mı var?" diye homurdandı. "Burada yığılıyorlar, Ria."

Yumuşak ve hafif kahkahasının ruhunu ısıttığına yemin edebilirdi.

"Partilerden ne kadar nefret ettiğimi söylemeyi unuttum," dedi ona. "Ve Dane de bunu biliyor. Bunun için onu gerekebilir. Ya da Leo'yu ona şikayet edebilirim. Bu tür manevraların mücevherlerle düzeltebileceğini sanmıyorum."

Dudakları bir sırtışla kalktı. Yine de aklı kızın elindeydi. Ceketinin altından iterek parmaklarının

boynuna karşı oynamak.

"Dane'in manevralarıyla ben ilgileneceğim," diye söz verdi ona. "Ama parti küçük bir parti."

"VIP'leri ve gelenleri ziyaret etmek mi? En fazla üç yüz kişi."

"Üç yüz elli." Kız inleyip yüzünü onun göğsüne gömerken gülümsedi.

"Çok fazla."

"Hayır, Noel partisi çok kalabalık," diye söz verdi. "Konuk listesi şu ana kadar tam bin kişi. Kar yağacağı tahmin ediliyor ve Callan, Kane'le birlikte çocuklar ve eşler için güvenlik lojistiği üzerinde çalışırken saçını başını yoluyor. Uygun olan her Cins, geçiş izni için yeniden taranıyor ve geçenler yirmi dört saatlik görev vardiyalarına giriyor. Parti ayın on beşinde yapılacak. Bu da Noel günü özel bir parti yapılmasına olanak sağlıyor. Sanırım dört yüz kişi."

Tekrar inledi ve adam sırtırken onun saçlarını yatıştırıcı bir şekilde okşadı. Kız onu sırtıttırıyordu. Onu mutlu ediyordu. Onu kucağına alıp tüm gözlerden saklamak, dikkatini dağıtacak hiçbir şey olmadan onun mutluluğunu yaşamak istemesine neden oluyordu.

"Kışın kış uykusuna yatabiliriz," diye önerdi sonunda. "Biz ayı değiliz," diye kıkırdadı adam, oyunun tadını çıkarıyordu.

"Tatile çıkabiliriz." Yumuşak dudakları boynunu öptü; dili boynunun üzerinde . "Birkaç تنها plaj biliyorum. Soğuk yok. Güneşin tadını çıkarabiliriz. Suyun kenarında uzanır ve dalgaların üzerimize vurmasına izin veririz."

Çoktan şişmiş, hâlâ sert ve onu memnun etmek için sabırsızlanan siki bu düşünceyle zonkladı. Ria çırılçıplaktı, fındık kahverengisi vücudu yumuşak beyaz kumların üzerine serilmişti, üzerinden su akıyor ve güneş tenini ısıtıyordu.

Eğer ona dokunma şansı olsaydı. Güneşin onu okşamasına izin vermekte çok zorlanırdı, çünkü kendisi ona dokunmakla meşgul olurdu.

Sonra daha da yaklaştı, dişleri kulağının lobunu tırmıkladı, sıcak nefesi boynunu okşadı. "Seni istiyorum," diye fısıldadı.

"Tekrar. Sana sahip olduktan sonra neden senin için bu kadar sıcak ve derin ?"

"Neden ben?" Onun saçlarını kavradı, başını yerine çekti ve öpücüğüne kendini bıraktı.

Nazik değildi ve nazik olmak istiyordu. Sıcak ve şiddetliydi, ateşli ve tüketiyordu ve orman yangını gücüyle içini yakıyordu.

Bu bir zevkti, asla uzun süre doyurulamayan bir uyarılmanın ıstırabıydı ve hayatın nefesiydi. Artık onsuz yaşayamayacağından korktuğu bir nefes.

BÖLÜM 17

Mercury onunla birlikte eve girmeyi başardı. Hatta Lawe ve Rule'a evi iyice kontrol ettikten sonra dışarı çıkmaları için homurdanmayı bile başardı. Kapı kapanıp kilitlendiği anda Mercury onun peşindeydi.

Ria öylesine alevlenmiş, onun dokunuşuna öylesine çaresiz kalmıştı ki, gömleğini yırtıyor, pençeye benzeyen kör tırnaklarıyla kazağını parçalayıp eteğini kalçalarının üzerinden çekiştirirken ona pençe atıyordu.

Yatak odasıyla ya da kanepeyle uğraşmadı. Onu kaldırdı, pantolonunu açmayı ve ereksiyonunu serbest bırakmayı başarırken onu duvara doğru itti.

Kalçalarındaki külotu yırttı ve sert bir hamleyle onun içine gömüldü. O kadar derine gömülmüştü ki, kendini onun içinde kaybettiğine yemin edebilirdi.

Bacakları sırtına dolandı; seksinin sıvı sıcaklığı kaygan, sıkı bir yumruk gibi onu sardı ve dişlerini sıkmasına neden oldu. Çiftleşme ateşi bir Cins'i yutarken dilini doldurduğunu duyduğu o sıkı dolgunluk için can atıyordu.

Bunu onunla yapmak istiyordu. Dilinin kaşındığını ve ağzında vahşi, hafif bir tadın alay ettiğini hissettiğine yemin edene kadar onunla bunu istedi.

Dudakları onunkileri kavradı, kalçaları kasılırken dili ağzına girdi ve hareket etmeye başladı. Onu yeterince sert, onu dolduran acı verici zevki hafifletecek kadar derin sismeye çalışırken aleti ağrıyor, delilik noktasına kadar zonkluyordu.

Kılıfı onu kavradı, sağdı. Kalçaları onunkilere karşı kıvranıyor, dudakları onunkilerin altında kırırdıyor, dilini emiyor, sanki onun tadı da vücudunun onunkiler tarafından delinmesi kadar zevkliymiş gibi inliyordu.

"Doyamıyorum." Dudaklarını onunkilerden ayırdı, kalçalarını ona doğru çarparken başı omuzlarının üzerinde geriye doğru eğildi.

Elleri onun kıkırında kenetlendi ve ona saldıran ihtiyaçlar daha önce bildiklerinden daha zengin, daha derindi. Onu eğmek, daha önce hiç alınmadığını bildiği gibi almak istiyordu. Ona mümkün olduğunca geri dönülmez bir şekilde damgasını vurmak. Ta ki derisinin altında, ruhunun derinliklerinde kime ait olduğunu bilene kadar.

Ona ait olan.

"Daha sert." Elleri adamın omuzlarını peneledi, dudakları boynundaydı, dişleri kazıyordu. Isırıyordu.

"Ah lanet olsun. Evet, Ria. Isır beni, bebeğim. Sertçe ısır beni."

Ama o çoktan yapmıştı. Dişleri boynunun yan tarafındaki sert ete kilitlenmiş, içinden ateş ve kendinden geçmiş bir zevk fışkırıyordu.

Başını eğdi, dişleri kadının omzunu arıyordu. Hırladı. Hırladı. Onun patladığını, etrafında patladığını, vajinasının sıkı kavrayışının arttığını, dudaklarından gelen hırıltılar neredeyse fkelenene ve ondan fışkıran öfkeli meni patlamalarının acısı onu kkremek istemesine, ihtiyaç duymasına neden olana kadar ondan kurtulmasını sağladığını hissettiğinde onu ısırdı.

Enfesti. Onu doldurmanın acısı, zevki ve öfkesi. Çünkü iftleşme yoktu. Yine de Mercury ruhunun derinliklerinde onun eşi *olduğunu* biliyordu. Bu kadının. Ona tutundu, gözyaşları boynunu ısılatıyordu, onun eksik parçasının içini kemirdiğini hissettiğini biliyordu.

Serbest kalmanın sarsıntıları hafifleyip düşünebilir, dengesini yeniden bulabilir hale geldiğinde, onu kendisine doğru tuttu, kendi sırtını duvara dayadı ve yere kaydđ.

Orada, onu kendisine doğru tuttu, başđ hâlâ boynuna gömülü, gözleri kapalı.

"Sen benim eşimsin," diye fısıldadı boynuna, iyileşmesine izin vermediği ize doğru. Çünkü onu ısırmaya devam ediyor, omzundaki o küçük izlerin çok ötesine geçen şekillerde onu yaralamaya devam ediyordu.

Başını iki yana salladı. "Önemli değil, Mercury." Başını kaldırıp ona baktı ve kalbinin ikiye ayrılmasına neden oldu.

Orada suçlama yoktu. Gözleri nemliydi ama onları baygın bir zevk ve duygu dolduruyordu. Artık ona karşı açıktı. En hafif dokunuşuyla yenilenebilen arzusun tatlı kokusunu ve uzun yıllardır koklamadığı duyguları alabiliyordu. Şimdi onları hissedebiliyordu, içinde dönüyor, ruhunu kazıyordu.

"Seni yine de seviyorum." Onun çenesine dokundu, elini boynunda gezdirdi. "Olduğun gibi, şu an olduğumuz gibi. Seni seviyorum."

"Seni seviyorum," diye tekrarladı, kelimeler dudaklarında rahat ve kolay bir şekilde dökülüyordu. Çiftleşme ısı eksik olsa da o sadece onun eşi değildi. Onun kalbiydi.

Başını adamın omzuna yasladı ve küçük bir tamamlanma ve yorgunluk iç çekişiyle nefes verdi.

"Bu gece kış uykusuna yatabiliriz," diye önerdi sonunda boynunda hissettiği bir sırtışla. "Sadece saklanalım."

Ve kıkırdadı. Acıya, kendi genetiği ve çiftleşme ısını üretmeyi reddeden bedeni tarafından uğradığı ihanete rağmen, kadının sesindeki eğlenceye gülmek zorunda kaldı.

"Sen Dane'i ara, ben de Callan'ı arayacağım," dedi ona ve bunda ciddiye. Eğer o gitmek istemiyorsa, gitmeyeceklerdi. Bu kadar basitti.

Ama iç çekti. "Dane surat asar. Surat astığı zaman hiç hoş olmaz."

"Callan surat asmaz," diye güldü Merkür. "Oyunlar onun tarzı değil. O anlayacaktır." Saçlarına dokundu, ellerini saçlarında gezdirdi. "Ama muhtemelen tatil zamanımı kaybederim. Bahsettiğin o güneşli eğlenceyi."

"Cehennem. Anlaşıldı. Dane rüşvet konusunda cimri davranıyor. Tatil zamanımı iptal etmekle uğraşmıyor."

"Hiç tatile çıkıyor musun? Nedense izin şüpheliyim." Kendini yerden kaldırmadan önce onun ayağa kalkmasına yardım etti.

O baktı at onu sonra-o Dağınık Saç, Yırtık giysileri ve onlar giyerken içini kaplayan açlığa inanamıyordu.

kulübeye girdi.

Alaycı bir tavırla burnunu kırıştırdı. "Çok bilmiş."

Adam ona baktı, ona tamamen aşık olduğunu biliyordu. "Artık öyle olacaksın. Sana söz veriyorum, Ria. Artık tatil yapmak için yalvaracaksın."

Eğer Vanderales Endüstri'de kalırsa. Sanctuary'nin ona Dane ya da Leo Vanderales'den daha çok ihtiyacı vardı. Ve Mercury'nin de ona ihtiyacı vardı. Ne yapması gerekiyorsa, ne yapmak istiyorsa yapacaktı ama onun Dane için çalışırken burada olduğu kadar mutlu olacağını sanmıyordu.

"Lanet olası partiler," diye mırıldandı, ondan uzaklaşıp yatak odasına doğru yürüdü ve omzunun üzerinden ona ateşli bir bakış fırlattı. "Benimle duş almak ister misin?"

"Yanlış soru," diye hırladı. "Çünkü beni ondan uzak tutuyorsun."

Kadın gülerken o da peşinden gitti, Ria'yla duşta tekrar oynama düşüncesi sikinin beklentiyle sarsılmasına neden oldu.

Çiftleşme ateşi olmayabilirdi ama çok yakındı. Şimdilik, bu gece için, bununla yetinecekti. Ama dilini dişlerine sürtmekten vazgeçmesi gerekecekti. Çünkü onu çiğ yaptığına yemin ediyordu.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Ria banyodan çıkıp kulaklarına takmayı seçtiği inci küpeleri takarken, saçlarını başının arkasında tuttururken, Merkür'ün hırlamasını engellemek için yapabileceği tek şey buydu.

Üniformasını giymişti. Sert siyah pantolon ve ceket yeterince sınırlayıcıydı. Elbise botları tam bir baş belasıydı ama mecbur kaldığında onlara da katlanıyordu. Rütbesinin nişanını, ikinci komutan nişanını takıyordu; ceketinin sol omzuna iliştirilmiş dar bir altın çubuk. Sağ tarafında genetik rütbesini gösteren altın aslan kafası ve onun altında da üzerinde BBA yazan pirinçten basit bir rozet olan Bureau of Breed Affairs rozeti vardı.

Üniforma gerekli bir kötülüktü. Ria'nın saçlarını toplaması değildi.

"Saçını aç." Bakışları kadının giydiği sade siyah elbisenin üzerinde gezinirken bunu bir ricada bulunmak istemişti. Uzun kolları kollarını kapatırken, kumaş arkada boynunun dibine kadar uzanıyordu.

Ön kısmı daha alçak kesilmiş, göğüslerinin üzerinde toparlanmış ve yuvarlatılmıştı.

Boynuna küpelerle uyumlu inciler takmıştı, başka bir şey takmamıştı.

"Saçımı açmayacağım." Masanın üzerine oturdu ve küpelerini kontrol etti. "Bu olurdu. Merkür."

O konuşurken, adam geçmiş, sabitleme iğnelerini çekmiş ve o kalın, ipeksi saç kütlesinin sırtından aşağıya doğru çözülüşünü izlemişti.

"Bunu sen yapmadın." Kadın inanamayarak ona döndü. "Lanet olsun sana!"

Gözleri ona doğru kısıldı. "İstediğin kadar kızabilirsin. Ben onu istiyorum."

Gözleri ona doğru kısıldı. "Daha önce bahsettiğim o lanet cheesecake'i istiyorum. Ama bu onu alacağım anlamına gelmiyor."

Homurdandı. "Açık büfede dört farklı çeşit cheesecake olacakBunu ben istedim. Sadece senin için. Hepsi çikolatalı."

Bir an için kadının gözlerinin kendinden geçmeye yakın bir şeyle parladığına yemin edebilirdi.

"Senin hakkındaki fikrimi gözden geçireceğim." Büyüleyici bir kızgınlıkla suratını astı. "Sen zalim, kötü bir adamsın. Benimle cheesecake ile dalga geçiyorsun. Seni geri alacağım. İzle de gör."

Ona gülümsedi, parmaklarını saçlarının arasından geçirirken kaşlarını kaldırdı ve onu öpme isteğini dizginledi. Eğer onu öperse, onunla birlikte o kulübeden asla çıkamazdı.

Bakışlarını tekrar onun üzerinde gezdirdi ve bunu yaparken elbisesinin kesiminin omzuna yerleştirdiği ısırtığı gizlediğini fark etti. Nedense bu onu rahatsız etmişti.

"Saçını açık bırak," dedi ona. "Elbiseyi sonra konuşuruz." "Evet, elimde bir kırbaç ve bir sandalyeyle," diye bilgilendirdi onu küstahça. "Emir vermeye başlama, Merkür. Ben pek iyi itaat etmem."

Ria onun saçlarını bırakmasına izin veriyordu, çünkü onun saçlarını bırakmaktan ne kadar hoşlandığını öğrenmişti. Ama giysileri, her ne kadar bazen kendisi de hoşlanmasa da, zorunluydu.

Giyim tarzı, makyaj ve duruş onun işi için bir tehlikeydi ve Sanctuary'nin bu gece ev sahipliği yaptığı gibi partilerde, araştırmak için gönderildiği insanların çoğuyla tanıştı.

"İstediğin gibi giyinebilmelisin," diye homurdandı. "Yemin ederim Ria, o elbiseden duyduğun memnuniyetsizliği hissedebiliyorum."

Ona sertçe baktı. Bu elbiseden nefret ediyordu. , kesimi ve tasarımı yeterince zarifti. Ve mütevazıydı. Alçakgönüllülükten hiç bu geceki kadar nefret etmemişti.

"Bu kıyafet sizin üniformanız gibi, çalıştığınız üniformadan daha az tehditkâr ve daha medeni. İşim gereği her zaman tehditkâr görünmemem gerekiyor. İş ya da olay ne olursa olsun."

Dolaba doğru ilerledi ve içindeki raftan bir çift alçak topuklu ayakkabı çıkardı. Pişmanlık içinde onlara bakmamak için kendini zor tuttu. Elbisede olduğu gibi. Sade. Mütevazi.

Yine de onları giydi ve Merkür'e döndü.

Ona bakıyordu, ifadesi kasvetliydi, gözleri yine o tuhaf renkteydi, sanki içinde her zaman farkında olmadığı bir şey yaşıyordu.

"Buna müsamaha göstermeyeceğim," diye birden .

"Neye tahammül edeceksin?" diye karşılık verdi. "Emrettiğinizi yapmayı reddetmemi mi?"

Eğer şimdi kibirli Breed'i ona karşı kullanırsa, kendisi de şiddete başvuracaktı.

"İstedinizi yapmayı reddetmeniz," diye tersledi. "O elbise. O ayakkabılar. O lanet şeylerden ne kadar nefret ettiğini hissetmek için yüzünü görmeme bile gerek yoktu. Güzel giysiler nerede, Ria?" Dolaba doğru yürüdü ve içeri baktı, aynı şeylerden daha fazlasını görünce homurdandı. Basit giysiler. Dandik etekler. "Giymek istediğin giysiler nerede?"

"Mağazalarda." Sesi kısılmıştı, kendi öfkesi şimdi yükseliyordu. "Ait oldukları yerde. Eğer buradalarsa, onları giyerim. Bu kadar basit. Sana söyledim Mercury, araştırdığım insanların bende her zaman inandıklarından daha fazlası olduğundan şüphelenmeleri riskini göze alamam. Vanderales'in fakir yetim çalışanı o kıyafetleri asla alamazdı. Bir kağıt itici mi? Gerçekten mi? Beni kıyafetler içinde görseler buna ne kadar inanırlar sence?"

"Bunu senin aklına kim soktu?" Öfkeyle dolaptan çıktı, hatta ayaklarını yere vurarak çıktı. "Dane mi? Leo mu? Devam ederse lanetleneceğim. Sen güzel bir kadınsın ve güzel şeyleri seviyorsun. Neden onlara sahip olmayasın ki?"

"Çünkü bu benim işime zarar veriyor," diyerek sesini yükseltti. "Benim işim, Mercury. Hatırladın mı? İpek ve topuklu ayakkabılarla gelseydim, lanet olası hesaplarınızı araştıran bir kâğıt toplayıcısından fazlası olmadığımı inanır mıydınız?"

Adam ona baktı, gözlerindeki mavi ışıklar daha derin, daha karanlık yanıyordu. "Düşünecek beyin gücüm olmazdı," diye mırıldandı sonunda. "Sen daha Sığınak'a gelmeden seni becermekle meşgul olurum."

Ona gözlerini devirmek istedi. "Ne sen ne de Jonas beni asla ciddiye almazdınız."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, bakışları onun üzerinde gezindi. "Bu bir kaçış," diye bilgilendirdi onu. "Sana bir bakan Ria, herkes bundan daha iyisini bilir. Araştırdığın şirketlerin senden şüphelenmemesinin nedeninin giysilerin olduğunu mu sanıyorsun? Bu doğru değil, Ria. Senden şüphelenmiyorlar çünkü kibirliler ve herhangi birinin kendilerinden daha zeki olabileceğine inanamayacak kadar kendi zekalarından eminler."

Başını iki yana salladı. Bunu duymak istemiyordu. Bu doğru değildi. Bu bir işti ve bu kadar basitti. Vanderales'e borçluydu. Büyüene kadar onu güvende , ona bir iş vermişlerdi, yalnızken, terk edilmişken ona bir hayat vermişlerdi.

"Saklanıyorsun, Ria," dedi. "Bu kıyafetler işin yüzünden değil. O giysiler, tavırların, giyinme şeklin, saklanabilmen için."

Ondan uzaklaşmadan ve şalını yatağın ucundan çekmeden önce ona sert bir bakış fırlattı.

"Gitmeye hazır mısın?" Ağır pelerini elbisenin üzerine çekti ve boğazındaki kapağını kilitledi.

"Bu beni uzak tutmadı, değil mi Ria?" diye sordu onu izlemeye devam ederken.

"Neden bilmiyorum."

"Dandik kıyafetler. Saçların o mükemmel, sıkı küçük topuzun içine bükülmüş. Herkesi uzak tutuyor. *Git buradan diye* bağılıyor. Ama ben gitmedim."

Henüz yapmamıştı.

"Hayır, gitmedin," diye fısıldadı sonunda. Ve o gittiğinde ne yapacağını merak etti.

İçindeki o küçük uyarı içgüdüğü durmadı. İçindeki uyarı yankılanmaya devam etti ve o da bunu görmezden gelmeye devam etti.

Ama elbiseden ve ayakkabılardan, onları giydiğinden daha çok nefret ediyordu. Tartışmaları, ona sahip olduğu ve kendisini canlı hissettiren birkaç elbiseyi hatırlamasını sağlamıştı. Giymek için can attığı elbiseleri, tercih ettiği makyaja uygun olanları, sevdiği topuklu ayakkabıları. Ve her "giyindiğinde" yalnız olduğunu hatırlıyordu. Onu görececek kimse yoktu. Çünkü o her zaman yalnızken daha güvendeydi.

Eğer kimse onu kıracak kadar iyi tanımiyorsa, kırılmazdı.

Şimdiye kadar.

Sığınak'a dönüş yolculuğu ve malikanenin güvenli, ısıltılı güzelliğine girişleri boyunca, Mercury'nin suçlamaları zihninde oynadı.

Balo salonunun diğer ucunda, geçmişte araştırdığı üst düzey şirket hissedarlarından birkaçıyla görüşmeye dalmış olan Dane'i gördü. Dane kalabalığın arasında ilerliyor, gümüş rengi gözleriyle her şeyi izliyordu, yanında da ilişkisi olduğu söylenen sarışın avukat vardı.

Breedler, Kane Tyler'ın kişisel güvenlik gücü, Breedlerin dünyaya attığı o ilk adımlarda Sığınak'a gelirken yanında getirdiği adamlar gibi üniformalarıyla konağı doldurdu.

Mercury ile birlikte odanın içinde ilerliyor, kendisini görmezden gelen bakışları izliyordu. Onu her zaman görmezden gelirlerdi ve şimdiye kadar buna izin vermek için ne kadar nefret ettiğini hiç fark etmemişti.

Merkür tamamen farklı bir şey gördü. Odanın içinde dolaşırken ve onu partiye katılan kadın ve erkeklerle tanıştıırken, kaç kişinin onun adını ya da kendisini tanıdığını gördü.

Onun soğuk, sade güzelliğinin diğerlerinin gözünü ne kadar kolay korkuttuğunu gördü. Kadınlar onun kıyafetlerinin sadeliğini ve ortaya çıkan asil zarafeti gördüler ve yollarına devam ettiler. Erkekler Merkür'ün kolunda ona bir kez baktılar ve çoğu, bir Cins'in öfkesini kadını için cezbetme düşüncesinden korktuğunu anladı. Bu yapılmazdı. Bir Irk eşiyle birlikte olmak, kişinin hayatını kendi ellerine alması demekti.

Ve onun tatminsizliğini hissetti. İçindeki tüm o yangını serbest bırakma ihtiyacını. Kendini sadece onu aldığı anda, onu sevdiğinde bırakıyordu. Ama o ateş içinde sonsuza dek yanıyordu.

Onu kırmızılar-garnetler ve canlı kızılar içinde görebiliyordu. Uzun saçları, yüksek topuklu ayakkabıları ve seveceğini bildiği elbiseleriyle geceyi aydınlatacaktı. Ve etrafındaki herkesi aydınlatacaktı.

Ama kadın korkmuştu. Onun korkusunu hissedebiliyordu ve , sevdiği kadındaki o ilkel tepki tarafından özgürlüğe çağrılan, içinde gerildiğini hissedebildiği hayvana batıyordu.

Bu içgüdüyü on bir yılı aşkın süredir hissetmemişti. Ta ki onun korkusuna kadar. Ta ki Sığınak'a girdiklerinde kokusu etrafına yayılana ve içinde uyandığını, kontrol bağlarını aşip zihnine yayıldığını hissedene kadar. İzliyordu. Bekliyordu.

Ve daha fazlasını. *Daha fazla* bir şey hissetti ve bunun hiçbir anlamı yoktu.

Birbirlerine karışıp konuşurlarken, şampanyasını yudumladı ve Engalls Pharmaceuticals'ın CEO'sunu nezaketin izin verdiği ölçüde yakından izledi.

Mercury'nin gerginliğini yanında hissedebiliyordu, sohbet ettikçe artıyordu, bilgi akan adamlardan biri olan Horace Engalls ve onun züppe karısı Cara Brandenmore Engalls'a daha yakın çalışıyordu.

Ria kadın hakkında edindiği bilgileri hızla kafasından geçirdi. Cara hakkında önemli bir şey yoktu. Engalls Pharmaceuticals'ın ve Engalls'ın bir bölümü olduğu Brandenmore Research'ün yönetim kurulundaydı.

Phillip Brandenmore'un kızıydı ve babasının kendisi için seçtiği adamla evliydi. Engalls'tan on yaş daha gençti ve birkaç yıl önce oylamaya sunulduğunda Breed yasasına karşı sesini yükseltmişti. Kendi küçük grubunda güçlü bir figürdü, ihtiyatla karşılanıyor ve zorlu bir düşman olarak görülüyordu.

Horace Engalls, laboratuvarlarındaki güvenliğini güçlendirmek için Irkları satın alma umuduyla yıllar önce Sanctuary'ye kur yapmaya başlamıştı. Defalarca geri çevrilmişti. Ama hem o hem de Brandenmore, Sanctuary'nin mutlu etmekten hoşlandığı çok güçlü bir senatörün ortaklarıydı. Bu da iki adamın senatörün onlar için istediği davetiyelere sahip olduğu anlamına geliyordu.

Ria Cara'yı iyi tanıyordu, tıpkı Phillip Brandenmore ondan boşanmadan önce Cara'nın annesini tanıdığı gibi.

"Ria, canım, burada ne yapıyorsun?" Cara'nın soğukkanlı, üstün gülümsemesi, Ria'nın elinin Merkür'ün kolunda durduğu yere bakarken bir engerek yılan kalbini gizliyordu. "Ve bir ... adamla." Duraklama Ria'nın gözlerini kısmıştı. "Dane'in buna izin vermesine şaşırdım."

Ria kaşlarını kaldırdı. "Dane benim işverenim, Cara, kardeşim değil."

"Ben hep çok daha fazlasını düşünmüştümdür." Cara'nın kahkahası hafif, hırçındı.

"Belki de ?"

"Belki de öyleydin," dedi Ria ona. "Gerçi bu gece Phillip'i görmedim." Cara'nın babasını bulmak için odanın içinde göz gezdirdi. "Ona bir merhaba demeyi umuyordum."

"Yolda havaalanında beklenmedik bir mola verdi." Cara'nın dudakları kendini beğenmiş bir memnuniyetle kıvrıldı. "Sanırım en yeni küçük oyun arkadaşı gecikti. Birazdan burada olur."

"O zaman gitmeden önce onu görmeyi umuyorum." Ria sıkıca gülümseyerek Horace'ın yanı sıra onu da başıyla selamladı. "Belki daha sonra konuşma fırsatımız olur."

"Eminim öyle olur, canım." Cara'nın çınlayan kahkahası Ria'nın sinirlerini bozdu. "Bundan emin olacağım."

Ria'nın bakışları uzaklaşmadan önce diğer kadının üzerinde keskinleşti. İçini kaplayan panik daha da şiddetlendi.

"Güvenlik nasıl?" diye sordu Mercury'ye, balo salonunda ilerlerken ve Mercury onu dans pistine çekerken sesini alçak tutarak.

Seviştiği kadar dans da ediyor, diye düşündü, iç çekişini dizginleyerek güvenlik noktalarını kontrol etmesini bekledi.

"Her şey yolunda," diye mırıldandı kulağına. "Sorun ne bebeğim?"

Sevgi sözcükleri dizlerinin bağını çözdü. Ki bu aptalcaydı. Dane ona sık sık tatlım ya da bebeğim derdi. Her zaman derdi. Yine de etkisi hiç aynı olmamıştı.

Ria başını salladı ve adamın kendisini daha yakına çekmesine izin vererek başını eğdi. "Ria, bizim konuşmaya ihtiyacımız var yakında," o söyledi ona yumuşakça, onun sesi Kulak memesini diliyle fiskelerken derinleşiyor, neredeyse hırıliyordu. "Çok yakında."

Gözlerini kapadı ve gülümsedi. Adamın ceketinin altındaki ereksiyonunu hissedebiliyordu. *Onun*, sıcak ve tahrik olmuş bir halde, kendisini konvansiyonun izin verdiği kadar yakın tuttuğunu hissedebiliyordu.

"Çok uzun süre kalmak zorunda mıyız?"

"Kalacağımızdan daha uzun süre. Lanet olsun," diye küfretti, başını kaldırarak. "Hadi gidelim. Jonas az önce Callan'ın ofisine gitmemizi emretti."

Onu serbest bıraktığında, kulağının dibinde zar zor görünen dakika alıcısına baktı.

"Sorun nedir?"

Adamın eli kadının sırtına yerleşti ve onu balo salonunun kapısına doğru itti.

"Biliyorsam ne olayım," diye mırıldandı. "Söylemiyor."

Panik daha da şiddetlenmişti. Ria bunu açıklayamıyordu; onu o büroya gitmemesi için zorlayamazdı, ama sahip olduğu her kadınsı içgüdü ona bağıyor, kaçmasını, kurtulmasını istiyordu.

Bu içgüdü onun bir parçasıydı. Her zaman ona kulak verirdi. Yapmadığı birkaç seferde kalbinin kırıldığını, gururunun yerle bir olduğunu görmüştü. Leo ve Dane'in gözlerinde onun zayıflığına duyulan acımayı görmüştü. Her zaman üzgün, zavallı küçük yetim.

"Ria?" Fuayeye girip salonun arka tarafına doğru ilerlediklerinde Merkür onu sorguladı. "Sen iyi misin?"

"Peki." Ona hissettiği kadar kırılgan olmadığını umduğu bir gülümseme gönderdi. "Sanırım ayakkabılar ayaklarımı sıkıyor."

Ya da başka bir şey. O ofise yaklaştıkça, dönüp kaçmamak için kendini daha fazla dizginlemek zorunda kalıyordu.

"Bana yalan söylemenden nefret ediyorum," diye hırladı usulca.

"Bana nasıl bilmediğim sorular sormanızdan nefret ediyorum," diye tısladı. "Bütün gün içimde kötü bir his vardı."

Varacakları yere yaklaştıklarında elbisesinin kenarını tutarak uzun eteğini kaldırdı. Artık koşabilirdi, dedi kendi kendine.

Cehennem gibi. O bir korkak değildi. Ve kendisini beklediğini hissettiği şey fiziksel bir tehlike de değildi. Önsezilerini açıklayamıyordu. Onları hiçbir zaman açıklayamamıştı.

"Jonas, Callan ve Dane Jonas'ın ofisinde bekliyorlar," dedi ona. "Dane tehlikenin içine girmene izin vermez."

Başını iki yana salladı. "Tehlikeli değil."

Kapıyı görebiliyordu. Kapı kapalıydı. Yaklaştılar ve çığlık atmak istedi. Sinirle dudaklarını yaladı, terleyen avuçlarını görmezden geldi ve Merkür'ün kapıyı çalmasını bekledi.

Kapı açıldı, ama sadece kısmen. Dane dışarı çıktı.

"Merkür, ben Ria'yla dışarıda bekleyeceğim." Yüz ifadesi öfkeliydi.

"Cehenneme kadar yolun var." Merkür onu kendi tarafına doğru çekti. "O

bebek bakıcısına ihtiyacı

yok." Kapı açıldı.

"Merkür." Dehşet içinde diğer kadına bakarken yumuşak, kadınsı iç çekiş onu paramparça etti.

Omuz hizasında altın sarısı saçlar, göz kapaklarının üzerinde hafif bronz bir tozla gölgelenmiş ela kahverengi gözler. Yüksek elmacık kemikleri, egzotik gözler ve titreyen bir gülümseme. Ve Ria'nın son haftalarda kâbuslarında gördüğü bir yüz. Ama o yüz daha genç, daha yumuşaktı ve ölüm onu yıllar önce almıştı. Ya da öyle olması gerekiyordu.

"Alaiya?" Merkür'ün sesi şokla doldu ve Ria'nın yüreğini dağladı. Kıpırdamadan durdu. Donmuştu.

Başka bir kadının kolları yüzüne dokundu, okşadı, neredeyse geri çekilecekti. Başka bir kadının kolları boynuna dolandı ve başka bir kadın göğsüne sarıldı.

"Oh, Mercury. Çok uzun zaman oldu."

O gözler Ria'ya göz kırptı ve bir an için Merkür'ün eşinin gözlerinde kötü niyetli bir zevk gördüğüne yemin edebilirdi.

BÖLÜM 18

Milyonlarca parçaya ayrılacaktı. Acı yolculuğunu tamamlamadan önce ruhunun parçaları Dünya'dan ışık yılı uzaklıktaki dünyalarda bulunacaktı.

Onun olduğundan o kadar emindi ki. Sonunda ait olabileceği bir yer bulduğuna o kadar emindi ki... Çünkü ruhu ona aitti ve başka hiç kimseye ait olmamıştı.

Merkür'ün ondan uzaklaştığını hissetti. Eli sırtının küçük kaydı ve bir hırıltı duydu. Acı dolu öfkeli bir ses... Acaba kendisi mi çıkarmıştı diye düşündü.

Yumruğunu o mükemmel yüze indirmek istedi. Kadının kafasındaki tüm o mükemmel saçları koparmak istedi. Öfke, korku ve acı içinde ulumak istedi.

"Ria, tatlım." Dane'in sesi kulağındaydı. Kederli bir ses olduğuna yemin edebilirdi. "Sevgilim. Sıkı tutun. Burada kırılmak istemezsin."

Başını salladı ve geri adım atarak kolunu adamın elinden çekti. Onun kendisine dokunmasını istemiyordu. Dokunulmaya dayanamıyordu, şu anda değil. Acı beyninde patlarken, kalbini paramparça ederken, neredeyse durdururken olmazdı.

Yavaş, ağır ritm ona bunu hatırlatıyordu. Annesinin ona asla geri dönmeyeceğini anladığı anda da bunu yapmıştı. Her zaman yalnız kalacağını. Hatırlamalıydı, bunun gerçek olamayacağını bilmeliydi.

"Eğer buradan ayrılırsan, kendini asla affetmezsin." Alaiya başını Merkür'e doğru eğip konuşmaya başladığında Dane'in sesi ona öfke dolu sessiz bir erkek tıslaması gibi çarptı.

"Magazin haberlerini okuduğumda ne olduğunu anladım." Merkür'e karşı iç çekti. "Dostlar. Biz buyuz, değil mi? Bu yüzden seni hiç unutmadım, Merkür."

Ria nefes alamıyordu. Oh Tanrım. Acıyordu. Göğsünü bıçaklıyor, etini ve kemiğini parçalıyordu ve bunun acısı ve öfkesiyle çığlık atacaktı.

Dokunmayın ona!

Mercury diğer kadının bileklerini kavrayıp onu geriye doğru iterken kelimeler zihninde uçuşuyordu. Sadece birazcık. Ria'nın yere yığılmasını, kendisini tutmaması için yalvarmasını önleyecek kadar.

"Alaiya?" Bir hayli şaşkınlık, şok ve belki de öfke vardı.

Elbette kızacaktı. On bir yıldır ayırdılar ve işte buradaydı, adamın kendisini başka bir kadına adamasından sadece birkaç saat sonra. Onun yerinin neresi olduğunu anlayamayan aptal bir insana.

"Ria." Dane'in kolu onun omuzlarındaydı.

Onu korumaya çalışıyordu. Bunu küçük bir kızken, onu her gördüğünde yapmıştı. Kolunu omzuna sarar ve kendisi yokken ona zarar veren her neyse ondan korumaya çalışırdı. Onu bundan korumanın hiçbir yolu yoktu.

Pürüzlü, açık yaralar ruhunu yırttı. İçten dışa doğru kanadığını, parçalandığını ve hiç ses çıkarmadığını hissedebiliyordu.

"Burada ne haltlar dönüyor böyle?" Mercury'nin gırtlaktan gelen, düzensiz ve öfke dolu sesi etrafında yankılandı. İçine işledi. Adamın gözlerine baktı, neredeyse maviydiler. Kehribar rengi değillerdi. Dövülmüş altın da değildi. Maviydiler, laboratuvarda Alaiya'yla çiftleştigiine dair ilk belirtileri gösterdiğinde oldukları renkteydiler.

Alaiya geri dönmüştü. Görünüşe göre Merkür'ün hayvanı da dönmüştü.

"Bununla ilgilenmen gerek," diye fısıldadı ona, Alaiya'ya bakarak. "Uzun zaman olduğunu biliyorum." Ondan uzaklaştı. "Konuşmanız "- çaresizce elini salladı-"konuşun." Yapamadı

başka bir şey hayal edemezdi. Hayal etseydi, ölürdü. Tam orada, yaşama isteğini kaybederdi.

Buna dayanamadı. Canını yaktı. Hiçbir şey - ne terk edilme, ne de soğuk, kesici dudaklardan çıkan kötü sözler - hiç bu kadar acıtmamıştı.

"Mercury, ofise gelebilir misin lütfen?" Jonas'ın sesi gerginliği kesen bir kırbaç gibiydi. "Dane, Bayan Rodriguez koridorun karşısındaki kabul odasında daha rahat edebilir."

Gözlerini Jonas'a dikti. Gümüş rengi gözleri canlı gibiydi, Jonas'ın geri kalanından ayrı bir varlık gibiydi, onu izlerken fırtınalı bir öfkeyle dönüyor ve çarpışıyordu.

Tabii ki kızacaktı. Bunun onun işini etkileyebileceğine inanırdı. Sanctuary'nin Vanderale's'le olan ilişkisini etkileyeceğini.

Başını iki yana salladı. Ailenin zavallı küçük yetimiydi, aslında aile bile sayılmazdı. Bunu her zaman biliyordu.

Geri çekildi, Dane'in elini canlı bir akım gibi kolunda hissetti, acı verici, istenmeyen.

"Cehenneme kadar yolu var."

Sözcükler Mercury'nin dudaklarından dökülmeden önce onu tuttu, çekti, kolu sırtına dolandı ve onu kendine çekti.

"Bunu bana yapma." Kadının sesi onu şok etmişti. Zar zor anlaşıyordu, o kadar kalın ve kabaydı ki zorlukla anlaşıyordu. "Bana bunu gösterme."

Gözleri neredeyse saf maviydi; şimdi altın rengi tam tersi yerine küçük noktalar halinde titriyordu.

"Bu düşündüğün gibi değil." Onu dışına, diğerlerinin görüş alanının dışına çekmeden önce odanın içine baktı ve gözleri öfkeli bir şekilde ona bakarken onu duvara bastırdı.

Ve içindeki acı . Ondan uzaklaşmak zorundaydı. Ona yalvarmadan önce. Ona yalvarmadan önce, *lütfen beni yalnız bırakma*.

Ellerini onun göğsüne bastırdı. "Bununla sen ilgilen. Ben Dane ile bekleyeceğim." Onun kendisine dönmeyeceğini bildiği için başını iki yana salladı.

Çiftleşme sıcaklığı bir uyuşturucu, bir bağımlılık gibiydi. Azalana kadar eşinin yanından ayrılamayacaktı. Ve Ria o zamana kadar çoktan gitmiş olacaktı. Çoktan gitmiş ve çok uzaklarda.

"Lanet olası cehennem gibi." Kelimeleri kızın yüzüne hırıldayarak söyledi. "Böyle bir şey olmayacak."

Dane arkasından sessizce, "Mercury, dinle," diye seslendi. "Onu bu şekilde incitmek mi istiyorsun, dostum? Alaiya kendini kollarına attığı anda üzerindeki çiftleşme ateşinin kokusunu alabiliyordum. Bunu inkâr etmek Ria'nın canının yanmasını engellemeyecek."

Dizleri lastik gibi oldu.

Aman Tanrım. Düşemezdi. Dehşet içinde Merkür'e baktı.

"Öyle bir şey değil. Ria, beni dinle." Elleri yüzünü kavradı, yüz ifadesi acıyla çarpıldı. "Bebeğim, beni dinlemek zorundasın. Öyle bir şey değil."

Başını eğdi ve kadın ne olacağını biliyordu. Onu öpecekti. Sahip olamadığı şeyi tatmasına izin verecekti. Başka bir kadına ait olanı bilmesine izin verecekti. Ve onu bununla yok edecekti.

"Hayır!" Elini kaldırıp adamın ağzını kapattı. "Bırak beni, Mercury. Bırak gideyim."

"Sen benim eşimsin." Adam onun elini sıktı. "Lanet olsun sana, beni dinleyeceksin."

"Bırak gitsin."

Dane onu döndürerek kadından uzaklaştırdı ama hiçbiri daha sonra ne olacağını tahmin edemezdi.

Mercury'nin göğsünden bir kükreme koptu ve Dane uçtu. Mumlu zeminde kayarak duvara çarptı ve başını sallayıp öfke dolu bir hırıltıyla ayağa kalktı.

"Eşime dokunursan ölürsün." Merkür kendini Dane ile onun arasına yerleştirdi. "Beni duyuyor musun Vanderale? Seni de o yaptığım gibi deşeceğim."

Laboratuvardaki piç kurusunu boğazına sokacağım." Sesi onun sesi değildi.

Callan, Kane ve Jonas ofisten koşarak çıkıp Mercury ile Dane'in arasına girerken Ria başını sallayarak ondan uzaklaştı, Jonas kardeşini geri çekti, Dane ona karşı koyarken öfkeyle hırlıyordu.

"Merkür?" Alaiya ofisten çıktı. Duygusal ipek, bir yılanın fısıltısı gibi hareket ederken tısladı. Sesi neredeyse çocuksu bir yumuşaklıktaydı, kafası karışmıştı ama gözleri -Ria Alaiya'nın gözlerine baktı ve oradaki kendini beğenmiş memnuniyeti gördü. "Bay Vanderale bana dokunmadı."

Merkür'ün bakışları Ria'ya kayınca onun koluna dokundu.

"Sakin beni bırakıp gitme." Bir parmağını Ria'ya doğru itti, kontrol için savaşıyordu, belli ki çiftleşme sıcaklığıyla içini yırtan öfkeye karşı savaşıyordu.

Çiftleşme ateşi. Onun için. Ria öteki kadına baktı ve kendi öfkesi içinde çılgılık atacak gibi oldu.

"Görünüşe göre parti sona erdi," diye fısıldadı, ruhunun derinliklerine kadar acı çekerek ona baktı. "Eşinize iyi bakın Bay Warrant. Ben kendi başımın çaresine bakarım."

Uzun sürmeyeceğini bilmesine rağmen buzun oluştuğunu hissetti. Damarlarında oluşuyor, etini kaplıyor, zihnini yıkıyordu. Kalkan don kadar kırılğan ve bir o kadar da soğuktu.

Merkür'ün dudakları sessiz, uyarıcı bir hırıltıyla dişlerinden geri çekildi ve ona doğru ilerlemeye başladı. Ve eğer Alaiya orada olmasaydı ona ulaşabilir, gerçekten dokunabilirdi. Eğer Alaiya , elleri Mercury'nin omuzlarında kaymasaydı, Mercury onu itmeden dudakları Mercury'nin dudaklarına .

Ve Merkür ona karşı ölüm sessizliğine büründü.

Ria daha fazla dayanamadı. Dönüp koşmaya başladı, arkasında Dane'in olduğunu, ona seslendiğini ve yetiştiğini fark etti. Dane onu antrenin girişinde durdurdu, yavaşlaması için zorladı, sonra kolunu Ria'ya doladı ve hızla kapıya doğru götürdü.

Kapıcı peleriniyle bekliyordu.

Dane kaptı. Ria devam edebilirdi. Kaçmak zorundaydı. Kaçmak zorundaydı. Acıdan uzaklaşmak zorundaydı. İcini öyle keskin ve derin bir şekilde parçalıyordu ki, buna dayanabileceğini sanmıyordu.

Arkasındaki kükremenin yankısını duymazdan gelerek merdivenlerden aşağı koşarken ilk hıçkırık boğazını yırttı.

Dane'in limuzini dışarıda bekliyordu. Rye aceleyle kapıyı açtı ve Dane onu arkaya doğru iterken arkalarından çarptı. Bir saniye sonra araba malikânenen uzaklaşıyor, Dane pelerinini ona sararken yağın karda bir yol açıyordu.

"Sorun yok, küçük vizon," diye fısıldadı, onu kollarına çekip salladı.

Onu apartmanda tek başına bulduğunda da böyle yapmıştı. Ona küçük bir vizon dedi ve kollarına aldı.

"Bu da geçecek Ria," diye mırıldandı saçlarına doğru.

Ve kalbi kırılmaya devam etti. Göğsü tekrar tekrar yırtılan canlı, acımasız bir yaraydı. Nefes almak acı veriyordu. Yaşamak acıtıyordu. Acının, dikenli bir ıstırap gibi vücudunu sardığını, onu parçaladığını ve parçaladığını hissedebiliyordu.

"Ölmüş olması gerekiyordu," diye fısıldadı. "Burada olmaması gerekiyordu."

Konuşabiliyordu. Ne kadar acısa da hâlâ nefes alıyordu.

"Biliyorum, tatlım." Kolları etrafında sıkılaştı. "Tanrım, Ria, sana bunu yaptığı için onu öldüreceğim. Yemin ederim."

Ve bunda ciddiye. Sesindeki buzu, içinde yankılanan öfkeyi biliyordu. Ve sakinleşti.

"Onunla birlikte
öleceğim." Küfrü
havayı kirletti.

"Onsuz ölüyorsun." Sesi kısıktı. Dane'in sesi asla kısık olmazdı. Ailesi dışında hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi bu kadar öfkelenenecek kadar önemsemezdi. Ve o aileden değildi. Hiçbir zaman da olmamıştı.

Kendisini tutmasından nefret ederek ondan uzaklaştı.
Artık etine değen her şeyden nefret ediyordu.

"Havaalanına gidiyoruz," diye bilgilendirdi onu. "Seni eve götüreceğim."

Başını iki yana salladı. "Yapmam gereken bir iş var."

İş vardı. Onun sözü. Borçluydu. Vanderales'e borçluydu. Bu son iş.

"Ria." Ria karşı köşeye geçip kapıya yaslanırken öne doğru eğildi. "Tanrım, tatlım, bunu kendine yapmana izin veremem."

"Beni durduramazsın," dedi sesi çıkmadan.

Tonsuz. Sesinde hiçbir duygu yoktu, ama bu onun içini tekrar tekrar parçalıyordu. Tıpkı cehennemden gelen akbabaların sonsuza dek parçaladığı etin tekrar büyümesi gibi. Onu parçalayan acı buydu.

Dümdüz önüne baktı, yağan karı ve sileceklerin ona vuruşunu izledi.

"Beni kulübeye götür, Rye."

Dane ona ters ters bakarken Rye ona nazikçe, "Patron heli-jet dedi, tatlım," dedi.

Ona bakmadı. Karı izledi. "Beni kulübeye götür."

"Hayır."

Döndü ve ona baktı. "Her şey bitti, Dane."

Adam ona baktı, kahverengi gözleri sert ve öfkeliydi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni kulübeye geri götürmezseniz, bu işi bitirmeme izin vermezseniz, Leo'ya gider ve bunu talep ederim. Bu benim işim. Bitireceğim."

Elini yüzüne sildi, çenesi kasıldı ve kadın onun düşündüğünü, bir cevap vermek için mücadele ettiğini görebiliyordu.

"Asya'ya gideceğiz." Birden gülümsedi, dudaklarının kıvrımı yumuşak, hüzünlüydü. "Siyah incileri duymuştum, Ria. Doğal siyah inciler. Onları senin için satın alacağım. Ne kadar bulabilirsek, vizon."

Başını salladı. Artık mücevher yok. Daha fazla inci yok. Bu gece kaybettiklerini hiçbir şey telafi edemezdi.

"Lütfen," diye fısıldadı. "Kulübeye gitmem gerek."

"Kendine işkence edebilesin diye mi? Tanrı aşkına Ria, ne yapacağını biliyorum bebeğim. Ben de o yollardan geçtim. O yatakta kıvrılacaksın ve hiçbir şey olmamış gibi davranacaksın. Geri geleceğini, bu gece ortaya çıkan o kaltak kediyle çiftleşmeyeceğini." Onun omuzlarını kavradı. Salladı. "Onu öldüreceğim, Ria. Duydun mu beni?"

"Beni geri götür." Kadın gözlerini ona dikti. "Ona dokunursan Leo her şeyi öğrenir, Dane. Her şeyi öğrenir. Beni susturmak için öldürebilir misin?"

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu kastetmiyorsun, Ria." Başını acı acı salladı. "Öfke içinde bile olsan bunu yapmazsın."

"Senden hiçbir şey istemedim." Sesi kırıldı. "Rüşvet senin fikrindi. Onunla eğlendim. Merkür'e zarar vermek yasak."

Çünkü o haklıydı. Hâlâ Mercury'nin kokusunu taşıyan yatağa kıvrılması gerekiyordu. Battaniyenin altına girmesi gerekiyordu ve Tanrım. Oh Tanrım. Rol yapmalıydı.

Kollarını karnının üzerine sardı.

"Lütfen," diye hıçkırdı sonunda. "Tanrım, Dane, lütfen beni kulübemize geri götür. Lütfen."

İlk gözyaşı düştü ve onunla savaştı. Cesurca savaştı. Başını kapıya gömüp ürperdi ve bir hıçkırık daha koptu içinden.

"Onu kulübeye götür, Rye." Dane'in sesi işkence gibiydi. "Sadece bu gece için. Bırak bu geceyi geçirsin."

Kendini salladı çünkü Dane'in bunu yapmasına izin vermeye dayanamıyordu. Titredi ve hıçkırıklarını ısırarak bastırdı. Yüzü yanıyor, çığlık atma ihtiyacı yüzünden boğazı acıyordu ve onu evi olarak görmeye başladığı yere götürdüklerinde Ria'nın içi paramparça oldu.

Kulübeye tek başına girdi, arkalarından gelen Rule ve Lawe'un kulübenin etrafına yayıldıklarının farkındaydı. Hiç konuşmadılar. Kadın ona engelleyici bir el uzattığında Dane arabada kalmıştı.

Kabine girdi ve onu hissetti. Havada onun kokusunu alabiliyordu. O günkü tutkularının kokusunu, onu duvara bastırırken ve ona "eşim" diye seslenirken kalçalarının arasında ona karşı hissettiği duyguyu. Ve zapt edebileceğini düşündüğü her şey ondan kopup geldi. Ondan koptu. Ruhunda delikler açtı ve kapı kapandığında kendini evin içine doğru zorlamak zorunda kaldı. Yatak odasına.

"Merkür." Pelerinini yere bırakıp yatağa doğru tökezleyerek kendini onun yastığına doğru sürüklerken, hıçkırarak ve acı dolu bir sesle onun adını fısıldadı.

Ve uludu. Öfkesini ve acısını tutan kapılar açıldı ve acı içinde çığlık attı. Kendine doğru kıvrılırken elleri saçlarında kilitlendi ve gözlerinden yaşlar aktı.

"Merkür!" Karanlığa doğru onun adını haykırdı ve hıçkırarak ağladı, içinde ölüyordu, o kadar kırılmıştı ki sanki kendini bir daha asla toparlayamayacakmış gibi hissediyordu, sanki dünya etrafında dağılmıştı.

Hıçkırıklara boğuldu, adı dudaklarında bir duaya dönüştü ve orada, onun kokusuyla, anısıyla, asla onun olamayacağını bildiği her şeyle çevrili bir şekilde yattı. İçten içe öldüğünü hissetti.

Yastığını kendine doğru çekti, onu kokladı ve bedeni sızladı. Fiziksel ve duygusal acı onu parçaladı, gözyaşları akarken ve acısı şiddetlenirken battaniyeye doğru kıvrılmasına neden oldu.

Onu sevmesi gerekiyordu.

Sen benim dostumsun. Sıcaklığın canı cehenneme. Sen benim ruhumsun, Ria.

Bunu söylerken onu öpmüştü. Duş üzerlerinden geçerken. Su tenlerini kayganlaştırırken ve tutkularının üzerine dökülürken.

Dostum benim. Seni seviyorum, Ria. Kalbimi.

Onun adını haykırdı, başını yastığına gömdü ve acı içinde kıvrıldı. O onun eşi değildi.

Dane arabanın yanında durdu, başı eğikti, etrafına kar yağıyordu, Ria'nın çığlıkları dışarıda Rule ve Lawe'un yavaşça yaklaştığının farkındaydı. Sessiz esintiyle taşınan, keder dolu acı sesi gecenin içinde yankılanıyordu.

Onlar yaklaşırken başını kaldırdı, sessizdi, bakışları kasvetliydi.

Lawe usulca, "Biri oraya girmeli," dedi. "O olmamalı yalnız."

Dane omuzlarını kamburlaştırdı. "Artık yalnız kalmaya ihtiyacı var. Bunu kabul etmesi gerekiyor."

Rule bunun üzerine homurdandı. "Mercury seni öldürecek, seni orospu çocuğu. Onu oradan hiç çıkarmamalıydın."

Dane başını salladı. "Eğer ölmek Mercury'yi onun eşi yapacaksa, o zaman ben de kendi kıyarım." Tekrar kulübeye baktı. "Onunla birlikte bulduğu şeyi hak etmişti. Ve bunun çok daha uzun hak ediyordu."

"Merc onun gitmesine izin vermeyecek," dedi Lawe ona. "Harley'in bu tarafa doğru geldiğini duyarsan kaçsan iyi edersin Vanderale. Çünkü cehennem onun sana neler getireceğini tarif edemez."

Adı tekrar havada yankılandı, acı dolu kadınsı çığlık hepsinin irkilmesine neden oldu. Ama Dane bir Harley'in sinsi sinsi dolaştığını duymadı. Bir aslanın kükremesini duydu. Sığınak'ın sınırlarında dolaşan doğal aslanlardan birinin. Çığlıklardan etkilenmiş, kendi öfkesiyle kükrüyordu.

Başını tekrar salladı, limuzinin kapısını açtı ve içeri girdi.

Bu çığlıkları daha önce bir kez dinlemişti. Bir çocukken, bir bebekten daha fazlası değilken, kendisinden alınan annesi için çığlık atıyordu. İçini parçalayan acıya çığlık atıyordu.

Limuzinde bile onun ılıklarına engel olamadı. Geceye baktı, kar yığınlarını izledi, dinledi ve içi acıdı. Çünkü bu sefer onu bağışlayamazdı. Bunu hafifletmenin hiçbir yolu yoktu.

Ceketinin cebine uzandı ve uydu telefonunu çıkardı. "Hızlı arama" tuşuna basmadan önce uzun süre telefona baktı.

"Hangi ?" Hattan babasının sesi geldi. ve endişe eşit parçalara bölünmüştü.

"Sığınak. Parti, hatırladın mı?" diye cevap verdi.

Aslan homurdandı. "Herkes nasıl?" Oğulları. Dane onun kimden bahsettiğini biliyordu.

"Tıpkı senin gibi," diye kıkırdadı. "Cehennem kadar kibirli ve beni deli ediyor."

Leo, "O zaman daha çok sana benziyor," dedi.

"Kızlar nasıl?" Annesi ikiz kız çocukları dünyaya getirmişti. Bir süredir hastaydılar, ancak Leo bir gün önce daha iyi göründüklerini bildirmişti.

"Soğuk algınlığına yakalanmadan önce oldukları kadar sağılıklılar." Leo'nun sesindeki rahatlamayı duyabiliyordu. "Eve git. Bebek bakıcılığı yapabilirsin."

Dane yüzünü buruşturdu. "Dadıyı dene, o bu işte daha iyidir." Sessizlik hattı doldurdu.

"Ne yaptın sen, Dane?" Leo sonunda sordu.

Dane gözlerini kara dikti ve Ria'nın ılıklarının gece boyunca yankılandığını duydu.

Yorgunca i çekti. "Ria burada."

"Benim kızım neden orada, Dane?" Leo ona sordu.

Dane karı izledi. "Şifre kırılıyor. Birileri Engalls ve Brandenmore'a sırlar sızdırıyor," dedi sessizce. "Onu bu işe ben bulaştırdım."

Leo sessiz kaldı. "İyi seçim," diye yorumladı sonunda. "Peki ben neden ama hissediyorum?"

Bu onun babasıydı. Bazen Dane, Leo'nun dahil olduğu her lanet oyunun farkında olup olmadığını merak ediyordu.

Yorgun bir şekilde iç çekti, ağır ağır konuştu ve babasına durumu anlattı. Leo bir kez olsun hikâyenin ortasında patlamadan dinledi. Leo patlamayı severdi. Bu onu daha iyi hissettirirdi. Dane sözlerini bitirdiğinde sessiz kaldı ve o lanet karın yığılmasını izledi. En azından Ria artık çığlık atmıyordu.

"Hainin kimliğini tespit ettiniz mi?" Leo'nun sesi sert ve öfkeliydi.

"Henüz değil. Alaiya ortaya çıktığında bunun üzerinde çalışıyordu."

"Jeti hazırlıyorum. Buffalo Gap'teki havaalanında buluşalım. Annen, kızlar ve ben en kısa zamanda orada olacağız."

"İyi değil Leo," diye iç geçirdi. Bunu hiç beklemiyordu. "Henüz riske atamayız. Kızları da riske atamayız."

"Leo Vanderale, lanet parasının nasıl harcandığını kontrol etmek için Sığınak'a geliyor," diye hırladı babası. "Leo'nun kim olduğunu ilan etmesine gerek yok. Bunu ayarla. Ve Jonas denen o itin de hesap vermeye hazır olmasını istiyorum. Callan'a malikâne bana yer açmasını söyle. Güvenliğimi de yanımda getireceğim."

Dane alnını ovuşturdu. "Onu yarın eve getiriyorum. Gitmeye hazır olacak."

Leo bekledi. Dinledi.

"Onu böyle görmek istemezsin baba." Leo'ya nadiren baba derdi. "Onu eve getirmeme izin ver. Onu orada iyileştiririz."

Leo homurdandı. "Eğer öğlene kadar o jette olmazsan, ben gidiyorum. Buna emin olabilirsin."

"Buna güveniyorum," diye cevap verdi.

"İkinizin neyin peşinde olduğunuzu öğrendiğimde öfkeme karşı kışını riske için ona güzel mücevherler aldın mı?" Leo sonunda hırladı.

"Evet. Yaptım." Ama yeterli değildi. Artık onu rahatlatmaya yetecek kadar süs yoktu.

"Lanet olsun," diye iç geçirdi Leo. "Ona iyi bak Dane."

"Hep öyle yaparım." Dane hattı kapattı ve geceye bakmaya devam etti. Her zaman yapardı ama bu sefer yapmamıştı.

Ve o izlerken, ilk güçlü dört ayaklı aslan açıklığa adım attı. Erkek hayvan koyu renkli yelesindeki karı silkeledi, başını eğdi ve geceye doğru kükredi.

Bir çağrı daha geldi ve bir tane daha. Dane izlerken, Lawe ve Rule ihtiyatlı bir şekilde yerlerinden kıpırdandılar ve Dane kapıları açıp iki Irkın arabanın sıcaklığına girmesine izin verirken limuzine doğru geri çekildiler.

Rye inmeye zahmet etmedi ve bir kapıdan arka tarafa girdi. Şoför mahallinin yerleştirilmiş koltuğun üzerine kayd ve şaşkınlıkla Dane'e baktı.

"Dışarıda bir sürü aslan var," diye yorumladı rahatsız bir şekilde.

Şimdi gecenin içinde çığlık atıyorlardı, Dane'in bu tarafa doğru geldiğini hissettiğine yemin edebileceği hayvan tarafından teşvik ediliyorlardı.

Başka bir hayvan içeri girdi. Bir dişi aslan, aslanlar kulübenin etrafını sararken çığlığı gece boyunca yankılandı.

Bir düzine yetişkin, öfkeli yaratık basit bir emri yerine getiriyor. Merkür'ün eşini korumak.

Dane koltuğun ortasına yerleştirilmiş küçük barı açıp viski ve bardakları çıkarırken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Görünüşe göre gece daha da ilginçleşti dostlarım," diyerek alkolü doldurdu. "Yapabiliyorken gösterinin tadını çıkaralım derim."

Ria'nın eşi onun için geliyordu. Çiftleşmenin o gece gelen dişi için olduğundan korkmuştu ve içgüdüleri bu yüzden çileden çıkmıştı. Leo'yu geri çağırmak zorunda kalacaktı.

Başka bir aslan belirdiğinde arkadaşlarını selamladı. Kahretsin, bu piçler çok büyüktü.

"Bence Merkür geldiğinde burada değilmişiz gibi davranalım." Lawe viskisini yudumladı ve tek dikişte yuttu. "Çok sessiz olun. Göz teması kurmayın."

Hepsi başını salladı.

Bir aslan limuzine doğru kükreyerek meydan okurken Rule, "Çok iyi bir fikir," diye mırıldandı. "Evet. Çok iyi fikir."

BÖLÜM 19

Alaiya'nın dudakları kendi dudaklarına değdiğinde Merkür dondu kaldı. Tamamen hareketsizleşti, tamamen sessizleşti, tüm enerjisi, tüm bilinci onu tuttuğunu şimdi fark ettiği zihinsel zincirlerden kurtulup öfkeyle kükreyen hayvana odaklandı.

Bu his, beyninin bir parçasının kafatasından koparılması gibiydi. Hayvan içgüdüğü içine aktı ve betonu parçalayan bir patlamanın gücüyle bilincini kırdı. Mercury'nin farkında olmadığı zincirleri parçaladı.

Gücün içine aktığını, kuvvetinin vücudunda dalgalandığını ve vahşi yer değiştirme dedikleri adrenalinin onu öylesine şiddetli bir güçle ele geçirdiğini hissetti ki, onu izleyen Irklar bile dönüşebileceği tehdit karşısında hırladılar.

O bir tehditti. Şu anda saf güç ve öfke, insan ve canavardı ve canavar güçlüydü. Bağırıyor, kükrüyordu ve kendi boğazından tehlikenin gürültüsü geliyordu. Ölümün.

Ria'nın, Dane'in kokusunu alabiliyordu. Başka bir adam eşini onun varlığından alıyordu. Başka bir erkeğin kokusu şimdi onu sarmıştı, bu erkek onu gücüyle kuşatıyordu. Dane Vanderale'i tek bir şey kurtarıyordu. Kokusunda şehvet yoktu. Sadece koruyuculuk vardı. Sadece acı. Ama Merkür'ün eşini alıyordu ve bunun bedelini ödemek zorundaydı.

Ve Merkür hayvanı hissetti. Özgürdü. Adrenalin dalgalar halinde yükseliyor, hayvan öfkeyle zihnini tırmalarken vahşi yer değiştirme tehdit ediyordu.

Kaslarının kalınlaştığını, içlerine kan pompalandığını hissetti. Bir zamanlar bildiği gücün içine aktığını hissetti. Duyuları daha keskin, daha parlak hale geldi. Birdenbire Merkür etrafındaki her bedenin her değişimini, her bir kokuyu, koridoru dolduran öfkenin her bir zerresini biliyordu. Ve şüphesi, bilgisi, o

Kendini ona bu kadar sıkı bastıran kadın, elit bir oyuncudan fazlası değildi.

Hesaplama. Manipüle eden. İddia ettiğinden çok daha fazlası için orada olan bir kadın.

Alaiya'nın dudakları Alaiya'nın dudaklarına daha sıkı yapışıp, dili Alaiya'nın dudaklarının kapalı dikişine değdiğinde, eli Alaiya'nın kolunu bırakıp dışarı fırladı ve ona yaklaşan başka bir elin bileğini kavradı. Alaiya'nın diğer kolundaki tutuşunu sıkılaştırdı ve çırpınışlarına rağmen onu kendisinden kolayca ayırdı.

Şimdi onun dilini, ağzını dolduran hormona erişmeye çalışıyordu. Daha önce eşiyle dans ederken içinde hızla dolaşmaya başlayan hormon, eşinin panik ve korku kokusu hayvanı gerilene, hızlanana ve ona ulaşana kadar sarsmıştı.

Bu, Mercury'nin hayvanının ölmediğini anladığı ilk andı. Ruhunun ona söylediği her şeyin doğru olduğunu bildiği ilk andı. Ria onun eşiydi.

Alaiya'yı uzaklaştırdı, çaresizliğinin ve öfkesinin kokusunu duymazdan geldi ve başını çevirip Jonas'ı gördü, bir elinde özüt şişesi, gümüş gözlerini dolduran kan alma kararlılığı. Ama tehdit yoktu, sadece endişe vardı, sadece bilme ihtiyacı.

Diğer adamın güçle gümüş rengi dönen gözlerine baktı ve sormak almaya çalışmasının nedenlerini biliyordu. Çünkü şu anda içinde çılgılık atan hayvanı biliyorlardı. Jonas biliyordu. Ve ondan korkmuyor olabilirdi ama onun için korkuyordu.

Merkür gülümsedi. Dişlerini göstererek şişeyi aldı, iğneyi damarına batırdı ve kanın parlak kırmızı renkte küçük kutuya doluşunu izledi.

"İhtiyacın olan şey bu mu?" İğneyi çıkardı ve etrafına bakındı.

Ria'nın öldüğünü biliyordu, ama onu hâlâ hissedebiliyordu. Acısı ona ulaşıyor, içindeki hayvanın öfkeyle kükremesine, içindeki ezici öfkeyle kontrolünü parçalamasına neden oluyordu.

Başını geriye eğdi ve kükredi. Öfke artık içinde yaşayan, nefes alan bir varlıktı. Artık yarım bir Cins değildi; bazı parçaları insan bile değildi. Daha önce hiç olmadığı kadar çok parçası vardı.

Şişeyi Jonas'ın eline tutuşturdu, küçük bir parçası topluluğun bir bütün olarak içindeki cevaplara ihtiyaç duyacağını fark etti. Sırf hayvan geri döndü diye onu hapsedemezlerdi. Ve eğer denerlerse, öleceklerdi.

Eşini takip etmek için harekete geçti.

"Mercury, nereye gidiyorsun?" Alaiya yine onun üzerindeydi, yolunu kesiyordu, vücudu ona doğru sürünüyordu, o ise nefretle hırıliyordu.

"Mercury, o güvende." Jonas'ın arkasından verdiği güvence, içindeki öfkeyi dindirmeye yetmedi. "Önce şu işi halledelim. Dane, Lawe ve Rule ona göz kulak oluyorlar. Yakında yanına gidebilirsin."

"Cehenneme kadar yolu var." Alaiya'nın elleri adamın omuzlarına gömülmüş, yüz ifadesi öfkeyle buruşmuştu. "Seni o küçük, zayıf insana kaptıracağımı mı sanıyorsun?"

Hareketleri sırasında ipekten bir tıslama duydu ve kokusunu içine çekerken ona süründü. Diğer erkeklerin kokusu vücuduna sinmişti, öfke ve kıskançlık kokusu. Sırf kendisine ait olmadıkları için bir şeyler isteyen bir kadının kokusu.

Onun bu yönünü hatırlıyordu. Onun bu yanını evcilleştirme düşüncesinin kendisine meydan okuduğu bir zamanı hatırlıyordu. Hayvanın adalet duygusunu harekete geçirmişti ve onu çiftleşmek için alacaktı çünkü o en güçlü dişiydi, en meydan okuyanıydı ve o zamanlar vücudu olgunlaştığında en çok sevişme ihtiyacı hissettiği kişiydi.

Ama bu artık doğru değildi. Şimdi kızın kokusu ona hakaret gibi geliyordu. Ria'sının tatlı kokusuyla kıyaslanamazdı bile. Tüm küçük çelişkileri, onuru ve korkularıyla birlikte. Ria'nın sıcaklığıyla, yumuşaklığıyla ya da ondan aldığı her gülümsemede bulduğu zevkle kıyaslanamazdı.

Eşinin kokusu bir iksir gibiydi. Duyuları için bir nektardı. Şimdi etrafını saran koku ise atık ve kandı. Ölüm ve hastalıktı.

Dokunmasına izin verdi. Sadece birkaç dakikalığına ona tekrar sarılmasına izin verdi, ona baktı, burada onun için hiçbir şey olmadığını anlamasına izin verdi. Onun dokunuşu onun için bir iğrençlikti. Ve hayvanının bunu fark etmesinin tek yolu, bunu hissetmekti.

Sonra avuçlarının ona dokunmaktan duyduğu rahatsızlığı görmezden gelerek kollarını kavradı. Dili kalınlaşmış ve şişmişti, hormon artık ağzına öfkeyle pompalanıyordu ve yutkundu. Yutkundu ve zaferle hırladı.

Uyuyan, geri döneceğinden korktuğu hayvan zihniyle birleşiyor, ancak Ria ona dokunduğunda dolan o soğuk, boş yere doğru yol alıyordu.

Ve bunun nedeninin Ria'nın hayvanın o ilaçların onu içine ittiği tecritten uyanmasına izin vermesi olduğunu fark etti. Zihninin içindeki o soğuk, boş yer ilaçların bir sonucuydu ve Ria şimdi orayı dolduran hayvanı kurtarmıştı.

"Sen benim eşimsin." Alaiya'nın pençeleri kollarına battı, arzudan ziyade öfkeyle onu iğneledi, çünkü hissettiğini bildiği her içgüdüyü, eşine yaptığı hakareten dolayı onu öldürebilecek bir şeye dokunduğunu kabul etmeyi reddetti.

"Neredeydin o zaman?" diye sordu ona, sesi karanlıktı, içinden öfke akıyordu.

Ria'ya ulaşma ihtiyacı içini burktu. Hayvanı dizginledi, sadece o an için. Ria'nın sırası gelecekti ve onun bir daha kendisinden uzaklaşmamasını sağlayacaktı.

Alaiya'nın gözleri büyüdü ve daha dudaklarından dökülmeden yalanı hissetti. Kokusunu aldı, onu rahatsız eden karanlık, keskin bir kokuydu bu.

"Senden saklandım," diye fısıldadı.

"Yalan söylüyorsun." Onun dokunuşundan omuz silkti. "Her zaman oynadığın gibi . İsteddiğini yaptın ve her zamanki gibi

O laboratuvarlarda bıraktıkların. Eğitmenini beceriyordun, Alaiya. O zaman anlamıştım. Onu öldürdün ve kaçtın ve her zaman olduğu gibi bir korkak gibi saklandın. Ve sana tekrar soruyorum, neden şimdi buraya geldin?"

Dudakları inceldi.

"Ria'yı duymuşsun," diye yanıtladı onun yerine. "Bu da Sığınak'la bir bağın olduğu anlamına geliyor. Sahip olmamanız gereken bağlar."

Bakışları onun omzunun üzerinden Jonas'a kaydı.

Jonas ona, "Altı ay önce Büro'ya teslim oldu, Mercury," dedi. "O zamandan beri onu bazı sektörlerde gizli ajan olarak çalıştırıyorum."

Jonas buydu. Ne kadar kusurlu olursa olsun her zaman bir araçtan yararlanırdı.

"Ve bana onun bulunduğunu söylemedin?" Gözlerini ondan ayırmadı. Bir yılan gibi onu izlerken, yalanların gözlerini karartmasını ve aydınlatmasını .

"O senin eşin değil." Jonas'ın sesindeki omuz silkmeyi duydu. "Onun kokusu senin bir paran değil ve Ely'ye çiftleşme testleri yaptırdığımda hiçbir şey çıkmadı. Seni bilgilendirmek için bir neden yoktu."

Merkür yavaşça başını salladı. Kafasının içinde zonklayan, çarpan öfkeyi dizginlemek kolay bir şey değildi. Hayvan kafasının içinde kükrüyor, eşine gitmesini talep ediyordu. Gerçek eşine.

"Bu doğru değil," diye tersledi Alaiya. "iftleşme laboratuvarlarda gerçekleşti."

Merkür onu itti. "Sikişme ihtiyacı laboratuvarlardaydı," hırladı ona. "şehvet oradaydı, gücü olan tek dişi için."

"O zaman testleri açıkla," diye haykırdı, yumrukları sıkılıydı, kıskanç öfkesi vücut kokusu gibi yayılıyordu. "Yaptıkları testleri. Magazin gazetelerinin çığlık attığı testlerin aynısı. Herkes o paavraların saçmalıklarla dolu olduğunu düşünebilir ama ben test sonuçlarını hatırlıyorum, Mercury. Onları hatırlıyorum ve senin ne kadar sahiplenici olduğunu hatırlıyorum.

Bana yaklaşmana izin verdikleri zaman. Çiftleşme . Jonas'la çalıştığımdan beri okuduğum iftleşmelerle aynı."

Başını iki yana salladı. "O testler umurumda değil, Alaiya. Bu ateş tek bir kadın için. Eşim için. Ria için."

"Irklar sadece bir kez çiftleşir," diye tısladı, yüzü öfkeyle kızarmıştı.

Jonas'a dönmeden önce ona "Biz iftleşmedik," diye hatırlattı. "I sorgulanmak üzere emniyete alınmasını istiyorum." Bakışları komutanınıninkiyle kilitlendi. Jonas'ın içindeki hayvanı şimdi o da tanıyordu. Ve gülümsedi. Jonas'ın sakladığı sırlar derinin altında o kadar da uzakta değildi ve hayvani hisler, gücün kabulünde hayvani hislerle buluştu.

Jonas yavaşça başını salladı. "Bu gece gelip senin eşin olduğunu iddia ettiğinde buna çoktan karar vermiştim."

Zamanlama mükemmeldi. şu anda, en güçlü  Cins erkek o partide değildi. Dikkatleri dağılmıştı ve Merkür tamamen vahşi bir şekilde yer değiştirmişti. Bunu hissedebiliyordu. Başka koşullar altında kan akabilirdi.

Ama hayvan artık daha tecrübeli, daha olgun ve daha zekiydi. Ve adam özgürlüğü biliyordu. Hayvanın açlığını çektiği bir zgrlk.

"Güvende mi?" Alaiya homurdandı. "Güvende olmayacağım. Buraya senin için geldim, Merkür. Beni kaybettini düşündüğünde çılgına döndün. Benim önemli olmadığımı nasıl söylersin?"

Tekrar ona döndü, gözleri mükemmel giysiler içindeki mükemmel vcoda takıldı, Ria'nın eline su dkemezdi.

"O laboratuvarlarda neler olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu ona usulca. "Bu st düzey bir bilgi, Alaiya. O laboratuvarlarda bir bağlantın yoksa bunu elde etmiş olamazsın."

şu anda akli başında kalmak için verdiği savaşı, eğer onu terk etmezse yakında kaybedecekti. Eğer eşine ulaşamazsa.

Yutkundu, iftleşme hormonunun tadıyla dizlerinin bağı çözülüyordu neredeyse. Ona Ria'yı hatırlatıyordu, tadı sanki

Onun kokusuyla, vücudundan birden fazla kez yaladığı tatlı arzuyla aşılarmıştı.

Onunla paylaşma, onunla birlikte yanmasını izleme düşüncesi, sikini her zamankinden daha kalın, daha sert yapıyordu.

O konuşurken, bir Breed birimi koridora adım attı. Dört sessiz Irk, gözleri Alaiya'nın üzerinde, aldıkları emirlerin bilgisi gözlerindeydi. Sorgulanana kadar alıkonulduğundan emin olacaktı.

Alaiya'yı geçmek için harekete geçti, hiçbir şey Ria'ya ulaşmaktan daha önemli değildi.

Lanet olsun ona, ondan uzaklaşmaya cüret etmişti. Eşini başka bir kadınla bırakmaya. Ona bunun yanlış olduğunu hemen gösterecekti.

Ama bu düşünce aklından geçerken bile kalbi onun için eriyordu. Eşinin geri döndüğünü düşündüğünde onu suçlamadan gitmesine izin verecek kadar sevmişti. Dane'in üzerinde kokladığı çiftleşme ateşinin başka bir kadın için olduğunu düşündüğünde.

Ondan daha güçlüydü. Onun gitmesine asla izin vermezdi. "Merkür."

Alaiya'nın eli kolunu kavradı, elbisenin kumaşının üzerinden ceketini giydi. "Seni hiç unutmadım. Asla."

Ona baktı ve ilk kez gözlerindeki gerçeği gördü. Tüm zayıflıklarına rağmen Alaiya'nın eğlenceli, yoğun ve bir zamanlar ona yanında yürümeye layık bir eş olabileceği umudunu veren yanları da vardı. Ama hem hayvanı hem de erkeği çağıran bir kadın bulmuştu. Ria onun en temel parçasını kurtarmıştı. Onu ileri çağırılmıştı. Ve canavarı kontrol etti.

Kolunu Alaiya'nın tutuşundan çekti. "Seni bir daha eşimin yanında yakalamama izin verme," diye uyardı onu. "Bu gece ona kasten verdiğin acı . Bildiğin şeye dokundun, içindeki hayvanın sana dokunmaman için uyardığı şeye. Bunu bir daha yap Alaiya, eşime böyle bir şekilde zarar ver, bir daha asla ve bana söyledikleri gün o laboratuarlarda yaptığım şeyi, tam olarak

detaylar, sözde nasıl öldüğünüz, eğlence ve oyun gibi görünecek. Birbirimizi anlıyor muyuz?"

Solgunlaştı, şimdi korkuyla titreyen gözlerle ona bakıyordu.

"Sen benim gururumun bir parçasıydın," diye hatırlattı ona. "Ve itiraf etmeliyim ki, olgunlaştığında sevgilim olarak alacağım kadındın. Çiftleşme hormonu her ne gösteriyorsa bir hata olmalı. Ya da bir anormallik. Sen benim eşim değilsin."

"Bunu nasıl söylersin?" diye fısıldadı.

Mercury hayvanın daha sert pençelediğini, kafasının içinde öfkeyle bağırıldığını hissedebiliyordu. Hormon diline pompalanıyordu ve şu anda onu tüketen şehvet sisinin ötesinde düşünmeyi zorlaştırıyordu.

Bununla gerekiyordu. İçini dolduran tiksinti ne olursa olsun.

"Bunu çok kolay söylüyorum," diye hırladı. "O zamanlar gurur lideriydim. O laboratuvarlarda sen benim sorumluluğumdaydın. Sen benim kadınımdın, tıpkı diğer dışının de benim olduğu gibi. Ben orada bir hayvandım. Hayvan beni yönetiyor ve bana rehberlik ediyordu ve hayvanın çiftleşmeye ihtiyacı vardı. Bu kadar basitti." Dönüp Callan'a baktı ve oradaki hayvanı tanıdı. Güçlü. Onurlu. Callan'ın içindeki hayvan adamların mükemmel bir uyum içindeydi, uyumlu, güçlü ve dayanıklıydı. Ve Callan hükmetti.

Mercury şu anda ne kadar güçlü olduğunu bilse de, hayvanının ne kadar güçlü olduğunu bilse de, sürü liderliği pozisyonunun getirdiği sorumluluklara karşı hiçbir arzusu yoktu.

"Artık Callan'ın sorumluluğundasın. Belki o seninle ilgilenebilir." "O kaltağın seni almasına izin vermeyeceğim."

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz hayvan saldırdı. Eli boynundaydı, morartmıyordu ama kesinlikle tehditkârdı.

Nefes nefese kaldı, Merkür ona yaklaşıp içine çektiğinde korku yüz ifadesini nihayet şekillendirdi. "Yattığın adamların kokusu gözeneklerine sinmiş. Kıskançlığınızın ve açgözlülüğünüzün kokusu, kim ve ne olduğunuzun kötü niyetliliği beni hasta ediyor. Senin

Başkasına ait olduğunu bildiğin bir şeyi çalmak için hesap yapmak beni öfkeliyor. Bir daha eşime yaklaşırsan, kendimi tutamam, Alaiya. Seni öldürecekim. Hiç kimse, ne erkek ne de kadın, benim olanı tehdit edemez. Beni anlıyor musun?"

Adamın eli kadının boğazını sıkarken ve adam uyarırcasına hırlarken, kadının gözleri adamın gözlerine kilitlendi; adamın gücüne meydan okuma ihtiyacı bakışlarında titreşiyordu.

"Evet." Gözlerini indirdi ve adamın omzuna dikti. Adamın gücünü ve ona boyun eğişi kokusunu dolduruyordu. İçindeki hayvana, genetiğinin o kısmına, sahip bildiği güce, hayatta kalmasını sağlayan niteliklere saygı duyuyordu. Kadına ise asla güvenmezdi.

Elini ondan çekip Callan ve Jonas'a döndü. Savaşta takip ettiği, saygı duyduğu ve uğruna savaştığı iki adam.

"Sonra konuşuruz," diye hırladı onlara. Bu bir rica değildi. Onlara ne kadar saygı duysa da, onlara ne kadar borçlu olsa da, eşi onlardan daha üstündü.

Jonas elindeki kan şişesine bakarken Callan başıyla onayladı. "Lanet olası testleri yapın," diye hırladı Merkür. "Belki de hepimizin Şu anda tam olarak neyle uğraştığımızı görün."

Neyle uğraştıklarını biliyordu. Saf hayvan genetiği. İçi ve dışı. Merkür gerçekten de iki ayağı üzerinde yürüyen bir aslandı ve o kan bunu kanıtlayacaktı.

"Blade," dedi birimin başındaki Kurt infazcıya. "Harley'imi getirmeleri için haber ver."

"Kar yağıyor Merc," dedi Breed Enforcer ona dikkatle. "Sert."

Harley bir kar fırtınasından geçecekti. Mercury bundan kesinlikle emindi.

"Şimdi söyle onlara." Alaiya'ya geri döndü.

Duvara yaslanmış, dikkatle onu izliyordu, gözlerini onun bakışlarından ayırmadan önce gözlerini hesaplama dolduruyordu.

"Bana bulaşırsan Alaiya, bu yaptığın son hata olur."

O zaman hepsinden uzaklaştı ve onu yönlendiren hayvana özgürlüğünü verdi. Hapsedilmişti, içinde o kadar derine gizlenmişti ki, hala yaşadığını kendisi bile bilmiyordu.

Artık hapsedilmiş değildi ve eşine doğru gidiyordu.

Konağın dışına çıkıp Harley'e doğru ilerlerken derin bir nefes aldı.

Artık kokularını alabiliyordu. Nerede olduklarını biliyordu. Arazide dolaşan, iki ayaklı kuzenlerini koruyan, onları takip eden her bir canlı, dört ayaklı aslan.

Gecenin içine doğru kükredi, hayvan ve insan varlıklarını, güçlerini duyurdular. Ve çağrılar ona geri döndü. Hayvan ıgıllıklarından oluşan bir senfoni, dağı dolduran kükremeler, zafer kazanmışçasına ona yakın olmak için hareket eden hayvanların onayı.

Dışarıda nöbet tutan Irkların artık onu temkinli bir şekilde izlediğinin farkındaydı. Aslanların sesleri onu çağırıyor, selamlarını, meydan okumalarını, içinde duyduğu öfkenin yankısını kükreyerek haykırıyordu.

Tekrar kükredi, geceyi sahip olduğunu hiç bilmediği bir sesle doldurdu. Başını geriye eğdi, öfke, zafer ve eşinin çağrısı artık insandan çok hayvana benzeyen ses tellerini yırttı.

Ve hayvanlar cevap verdi. Onların tepkisini hissetti, hedefine doğru ilerlediklerini hissetti. Onlar onun gururuydu ve ona ait olanı koruyacaklardı. Kadınını. Eşini. Doğası ve seçimi gereği onların alfa dişisi.

Ona Harley'i getiren Cins geri çekildi, Mercury ona doğru yürürken bakışlarını ihtiyat ve saygı doldurdu.

Breed onu görünce dehşete kapıldı. Bir yaz gökyüzüne rakip olabilecek kadar mavi gözler, vahşi yüz hatlarından geriye doğru akan gür saçları, omuzları her zamankinden daha geniş, vücudu daha büyük görünüyordu.

Aslan Irkı erkeği onu hem dehşete düşüren hem de dehşete düşüren bir şey gördü, çünkü bu görüntü gerçek bir Irk'tı. Aslan ve insanın saf birleşimiydi. Ve çok öfkeleni. Bu kükreme saf bir öfkeydi ve içinde bir mesaj barındırıyordu. O kadar ilkel, o kadar talepkâr bir mesajdı ki, Irk'ın kendisi de neredeyse onu takip ediyordu.

Merkür'ün eşini koru.

Ria hıçkırıklarının bitkinliği içinde kükremeleri duydu. Hâlâ içini parçalıyorlardı, ama çığlıklar artık içini parçalamıyordu. Artık içinde hapsolmuşlardı, gözlerini şişirip onu harap eden yaşlarla birlikte akıp gidiyorlardı, Merkür'ün yastığına sarılmıştı, bulabildiği tek teselli onun kokusuydu.

Gülümsemesinin anısı zihninde uçuştı. Ona bakarken gözlerindeki bilgi. Onu tanıyordu. Ona söylemek zorunda olmadığı şeyler vardı. Başka hiç kimse, hatta Vanderales bile onun kim olduğunu bilmezken, o biliyordu.

Başkalarının kim olduğunu görmesini istememiş, bu yüzden de saklamıştı. Ama Merkür onu görmüştü. Onu hissetmişti. Ve şimdi onu kaybediyordu.

Çekip gitmişti. Onun için savaşmalı mıydı? Bu düşünceyle hıçkırıkları daha da derinleşti. Tanrım, onun için savaşmak istiyordu. O kadının gözlerini oymak istiyordu. Onu Merkür'den koparmak ve o mükemmel yüz hatlarını çerçeveleyen mükemmel saçlarını koparmak istiyordu.

Peki ne işe yarardı? Çiftleşme sıcaklığında aşk nereye düşerdi? Ev ödevini yapmıştı. Ateşi inkar etmenin mümkün olmadığını biliyordu. Ve sıcaklık onunla Merkür arasında değildi. En azından Mercury ile değildi.

Başka bir kadının ona dokunduğunu düşündükçe vücudunun her gözeneğinden acı akıyordu. Bundan nasıl kurtulacaktı? İşini yapıp sonra nasıl çekip gidecekti?

Kendisine tuttuğu yastığın etrafında daha sıkı kıvrıldı. Burada kalamazdı. Dane haklıydı. Bundan sağ çıkmasının imkânı yoktu ama Güney Afrika'ya dönmekten de sağ çıkamazdı. Nerede

Elizabeth onun üzerine titrer ve Leo üzgün bir hayal kırıklığıyla onu izlerdi. Çünkü yine her şeyi berbat etmiş ve kendini önemsemesine izin vermişti.

Hayır, öyle olmadığını fark etti. Çünkü onu tanıyordu. Acısını paylaşmayı reddettiğini biliyordu ve canı yandığında mücadele etmediği için onu hep hayal kırıklığına uğratmıştı. Saklanmış ve iyileşmeye çalışmıştı. Ve Leo sadece nasıl savaşılabileceğini biliyordu.

Peki ya Dane? Dane canı yandığında ona hep süsler, biblolar ve mücevherler getirirdi. Sanki acısını hafifletmek için başka bir yol bilmiyormuş gibi. O da her zaman bunları kabul ederdi, çünkü bunların onu rahatlatıldığını bilirdi. Kendisini rahatlatmasa bile.

Fakir yetim akrabasıydı çünkü olmasına izin vermişti. Çünkü, Merkür'ün onu suçladığı gibi, bu onun saklanmasına izin veriyordu. Erkeklerle arasına mesafe koydu ve kalbini güvende tuttu. Çünkü incitmek istemiyordu. Çünkü o altı yaşındaki çocuk hâlâ içindeydi. Hayatın, onun dünyasının merkezini kolayca alabileceğini bilen çocuk.

Dışarıda, kulübenin hemen dışında aslanların kükrediğini duydu.

Hayvanlar bir ruhun ölümünü hissettiler mi? Bir kalbin? Yıkımdan pay almak için leş yiyiciler gibi mi hareket ediyorlardı? Leo'nun arazisindeki aslanları görmüştü. Büyük ve güçlüydüler, her zaman önce gruptaki en zayıflara saldırırlardı. Yaralı olanlara. Dövüşemeyenlere.

Hayatında ilk kez bir şey ya da biri için savaşmak istiyordu ve bu savaşın umutsuz olduğunu biliyordu. Bir kadın çiftleşme ateşini yenemezdi.

Ama ona sözler vermişti. Ona eşim demişti. Onu sevmişti. Aşk biyolojiyle, kimyayla savaşabilirdi. Dağları yerinden oynatabilirdi.

Başını iki yana salladı. Bu süreçte ikisini de yok edecekti, değil mi?

"Elde ettiğim tüm kanıtların yanı sıra kendim ve Leo üzerinde yaptığım testlere dayanarak şunu söylemeliyim ki, çiftleşme ısı her zaman

duygu." Elizabeth bir yıldan daha uzun bir süre önce, Ria Leo'nun iletimlerini gözden geçirip şifrelemesinin güvenliğini güncellerken kaşlarını çatarak onun karşısında durmuştu. "Sen ne düşünüyorsun, Ria? Aşk her şeyin üstesinden gelir mi?"

Ria bilgisayardan başını kaldırıp Elizabeth'in bakışlarıyla karşılaştı.

"Nereden bilebilirim ki? Ben hiç aşık olmadım." Elizabeth de gülümsemişti.
diğer kadına.

Elizabeth, "Ama bu testlerin çoğunda bana yardım ettiniz," diye belirtti. "Leo'nun sürüsü arasında nadiren çiftleşmeler olsa da, Amerikan Irklarında çiftleşmeler güçleniyor."

Ria homurdandı. "Leo'nun sürüsü ovoiden nadiren ayrılır. Neyle çiftleşmeleri gerekiyor? Zebralarla mı?"

Elizabeth de ona hak vererek buna gülmüştü.

"Şuna bir bak. Bağlılık, Ria." Çiftleşen çiftlerin çekilmiş fotoğraflarını ortaya koydu. "Gözlerine, birbirlerini izlerkenki ifadelerine bak. Bunlar biyolojik, kimyasal ya da feromonal olmaktan çok daha fazlası. Bu yüzden çiftleşme testleri her zaman kesin sonuç vermiyor. Bazen doğru çıkarlar, bazen de çıkmazlar." Ria, Elizabeth'in Irk bilimcisi Ely Morrey ile sık sık gizlice çalıştığını biliyordu. "Bu aşk. Aşk, ona yatkınlık ya da o kadının bir şekilde diğerlerinden daha mükemmel, daha değerli olduğuna dair hayvani his. Çiftleşme ateşini başlatır."

Ria resimlere bakakalmıştı. Sürü lideri Callan Lyons ve eşi, Irkların ne olduğunu dünyaya duyurduktan sonra bir basın toplantısında. Taber Williams ve eşi Roni. Tanner ve Scheme. Bir infazcı, Tarek ve eşi Lyra. Yüzlerindeki ifade Ria'yı her zaman büyülemiş olan fazladan bir şey vardı. Bu aşktı. Her zaman aşktı. Çiftleşme ısı her örnekte kimyasal, biyolojik ve feromonal olanı aşkla birleştirmeyi başarmıştı.

Merkür onu severdi.

Dışarıdaki kükremeyi duydu. Daha yakın, öfkeyle zonklayan, ona Merkür'ü hatırlatan.

Onu seviyordu. Sevdiğini biliyordu. Ruhunu ondan bedeninden koparıyordu.

Alaiya'yı sevmiyordu. Çiftleşme ısısı aşkla birlikte gelirdi. Merkür o laboratuvarlarda çiftleşme hormonu belirtileri göstermişti. Çiftleşme ateşi değil.

Başını yastığın daha derinlerine gömdü, onun kokusunu içine çekti.

Onun çocuğuydu. Onun olması gerekiyordu. Yine de ona ait olması gereken şey başka bir kadın için canlanmıştı. Dane'in kokladığı çiftleşme sıcaklığının kokusu. Mercury'nin Alaiya'yı gördüğü an.

Hareket etmek, kendini yataktan atmak için geriliyordu ki kapının çarpmasıyla kaskatı kesildi. Kulübeyi bir hırıltı doldurdu ve yatak odasının kapısı patlayarak açıldı, odayı sarsan bir güçle duvara fırladı.

Yatağın içinde sarsıldı. Banyodan gelen ışık üzerine vurdu.

Merkür. Vahşi. Öfkeli.

"Benden kaçtın, dostum." Ceketini bedeninden ayırırken düğmeleri .

Adamın soyunmasını şok içinde izledi. Botları yere vurdu. Pantolonu güçlü kalçalarından kayd. Ereksiyonu daha kalındı, zonkluyordu, yatağına doğru sinsice ilerleyen hayalete bakarken gözleri saf maviydi.

"Merkür..."

"Dostum," diye hırladı, yatağına doğru ilerlerken köpek dişleri parıldıyordu.

Adamın yatağın ayak ucunda duraklamasını büyülenmiş gibi izledi. Daha iri görünüyordu, kasları daha güçlüydü, vücudundaki güç daha da artmıştı.

Sıkıca yutkundu. "Benimle çiftleşmedin, Merkür." Nefesi bir hıçkırıkla kesildi. Yine ağlayacaktı ve onun önünde ağlamaya dayanamıyordu. Güçlü olmak istiyordu, ona verdiği sözlerin yükü altında kalmadan seçim yapma şansı vermek istiyordu.

"Benim için sıcaklık yok." Yine de gözlerinden yaşlar süzülüyor, acı ruhunu kavuruyordu.

Gözleri öfkeyle parlıyordu. Mavi gözler, içlerinde ateş gibi parlayan altın rengi noktalar. Laboratuvarda olduğu gibi. Başka bir kadın için olduğu gibi.

Ona doğru uzandı, sonra hıçkırıklarına karşı koyarak elini geri çekti.

"Neden buradasın?" diye fısıldadı. "Neden mi? Tanrım, Mercury. Buna dayanamıyorum. Seni ikinci kez kaybetmeye dayanamıyorum. Bunu bana yapma."

Odayı dolduran kükreme onu irkiltti. Hayvani bir kükreyiştii, Cins değildi. Onunla birlikte bir şekilde artan, içinden akan genetiğın tüm gücü ve öfkesiyle doluydu. Bu ses saf bir hayvandı.

Başını tekrar eğdiğinde, yüzündeki ifade onu dehşete düşürdü. Çünkü onun gitmesine izin vermeyeceğini biliyordu. Çiftleşme ısını görmezden geleceğini ve bunun ikisini de yok edeceğini biliyordu.

Yataktan atlayıp odadan çıkmak için hamle yaptı. Adam onu daha fazla gerilmeden yakaladı. Üzerine atılmış, onu aşağı itiyor, hırıliyordu. Parmakları saçlarına dolanmış, onu yerinde tutuyordu ve yüzünü dolduran öfkeli şehvet, kalbinin korkuyla çarpmasına neden oldu.

"Lanet olası dostum." Hırıltısı vahşiceydi.

"Hayır..." Çünkü onu öpecekti. Ona başka bir kadına ait olan bir şeyi verecekti. Ona değil.

Ve ondan kaçamadı.

Dudakları kızın üzerine eğildi ve dili kararlı bir açlıkla kızın ağzına girdi. Açgözlülükle. Duygularını kabartan bir çaresizlikle ve içini kıpır kıpır eden bir tatla.

Vahşi. İlkel. Isı ve şimşek, güç ve karanlık açlık. Ağzını doldurdu. Dilini kapladı ve çok güzeldi. Nektar gibi.

Karşı koydu. Dilini ısırđı ama sertçe değil. Çünkü ısırđığında, o tattan daha fazlası ağzını doldurdu.

"Dilimi yala," diye hırladı dudaklarına karşı. "Al onu."

"O benim değil!" diye bağırdı ona, öfkesi giderek artıyordu. "Lanet olsun sana." Yumrukları adamın omuzlarına çarptı. "O benim değil!"

Dudakları tekrar onun dudaklarına geldi; dilini onun ağzına soktu, tadını duyularına zorla soktu ve Tanrım, bu çok iyiydi. Olmasını hayal ettiği her şeydi. Karşı koymak imkânsızdı.

İnledi. Dudakları tereddütle onunkilerin üzerine kapanırken gözyaşlarıyla ona yalvardı. Ondandır çekti. Onun tadına baktı. Ve saniyeler içinde onun tarafından tüketildi.

BÖLÜM 20

O onun eşiydi. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Dudaklarının dilini sardığını, tereddütlü emme hareketlerini, hormonunu sağdığını hissettiğinde Mercury'nin kafasında başka hiçbir düşünce yoktu.

Onun zevkini hissetti, bu konuda tereddüt etse bile içinde hevesle yükselen arzuyu sezdi. Ona veriyordu, ona ait olanı alıyor, ona ait olanı veriyordu. Ona vermeyi hayal ettiği şeyi.

İçini bir sıcaklık kapladı, yakıcı bir zevk ve kendinden geçirici bir ıstırap dalgası. Hayvan ve insan burada, onunla birleşmişti. İkisi arasında bir savaş, bir üstünlük kavgası yoktu. Ria için onlar bir bütündü.

Öpücüğün içinde hırladı. Parmakları onun kafa derisini yoğurdu ve onun kokusunu kendi varlığına çekti. Eşinin. Buna ihtiyacı vardı. Bunun için can atıyordu. Onu ilk gördüğü andan itibaren bunun için dua etmişti. Ve onunla çiftleşmemesinin sebebinin kendisi olduğunu hiç fark etmemişti.

Yabani yer değiştirme ilaçlarından kurtulduktan sonra kendisini zorladığı kontrol, onunla çiftleşme yeteneğini engellemişti.

İçindeki hayvan onun paniğini ve korkusunu, tehlikeye dair önsezisini hissedene kadar bunu fark etmemişti.

Hayvanı özgürlüğüne kavuşturmuştu. Onun ilk kokusundan, onu ilk gördüğü, onunla ilk konuştuğu andan itibaren hayvan artık uyumayı reddetmişti. Uyanmış, Merkür gibi onun kokusuyla, onuruyla, onun ruhunun içinde yaşamak için yaratılmış olması gerçeğiyle çekilmişti.

Şimdi, dilinden karanlık, güçlü hormonu çekerken ve bunun güçlü olduğunu biliyordu, göğsünden gelen hırıltılar kafasının içinde yankılandı.

Şu anda insandan çok hayvandı. Ondan kaçmıştı. Kime olduğunu görmeyi reddederek gitmişti.

onun, onun, eşinin onu korumasına izin verdi.

Onu korumak onun için bir zevkti. Onu korumak, her ne pahasına olursa olsun hayatta kalmasını sağlamak için doğmuştu. Bu kadın için doğmuştu. Onun içindeki soğuk yerleri doldurmak için doğmuştu, tıpkı onun kendi içindeki soğuk yerleri doldurduğu gibi. Onun içindeki soğuk, karanlık yalnızlığı hafifletti. Onu yok etti, sıcaklık getirdi, kahkaha getirdi, hayvanın ve adamın gerçekten ait olduğu tatlı bilgiyi getirdi.

Ondan kaçmıştı. Aralarına başka bir kadının girmesine izin vermiş, nedeni ne olursa olsun kenara çekilmişti. Bir daha asla kenara çekilmeyecekti.

Bunu düşünmeye asla cesaret edemezdi, onun mutluluğunun başka bir yerde olduğundan şüphelense bile, ondan vazgeçmeyi asla düşünmezdi. Ona herhangi bir hayvanınki kadar derin ve keskin pençelerle tutunacaktı.

Ona gösterecekti. Onun zevki onundu. Onun güvenliği onundu. Ria'sı kendisine ait olanı almayı .

"Beni terk etmeye cüret ettin." Dudaklarını ondan ayırdı, ona dik dik baktı, gözyaşlarıyla şişmiş yüzünü kaplayan kızarıklığı, çikolata gözlerini doldurmaya başlayan açlığı izledi.

Başını yavaşça salladı. "Bana ne yaptın sen?"

"Seni aldım." O iğrenç elbisenin kumaşını parmakladı. "Ve seni daha çok alacağım. Daha da fazla. Sen farkına varana kadar, Ria, hiçbir şey seni benden koparamaz."

Ona dokunmak zorundaydı. İçindeki aslanın izini onun tüm vücuduna yayması gerekiyordu. Vücudundaki ince tüyler karıncalandı, öpücüğüne karışan çiftleşme hormonu bu tüyler boyunca sızmaya başladı. Onu okşamak istiyordu. Gözeneklerini kendi kokusuyla ve yalnızca kendi kokusuyla doldurmak istiyordu.

Erkek ya da dişi, başka bir Cins asla sadece ona ait olana tecavüz etmeye kalkışmazdı.

"Beni yok edeceksin," diye hıçkırdı.

Bu ses, gözyaşlarının görüntüsü ve acısının kokusu onu mahvediyordu. Ona baktı, bakışlarındaki çatışmayı, onu parçalayan ve hâlâ parçalayan duyguları gördü ve onu rahatlatmaktan başka bir şey istemedi. İçindeki her şey onu rahatlatmasını istiyordu ve bunun tek bir yolunu biliyordu.

Tek yolu buydu. İkisini de öldürse bile Ria'nın içindeki hayvanı serbest bırakacaktı. Tek yolu buydu.

"Sen benim eşimsin." Yüzüne dokundu, öne doğru eğildi ve onu nazikçe öptü. Daha sonra öfkeleneneceğini bildiği şey için şimdi özür dilemek.

Mercury dudaklarını onunkilere sürttü, içini dolduran açlıktan nefesinin kesildiğini duydu ve içindeki zevk gümbürtüsü derin bir gırtlaktan çıkan hırıltı gibiydi.

Sonra dilini tekrar ağzının içine soktu, bir yanı ağrısa bile onu daha fazla ısı almaya zorladı. Gururlu eşi. Çok gururluydu, aralarında pençeleşen duygulardan çok korkuyordu.

"Merkür." Kadının kırık iç çekişiyle adam geri çekildi, elleri elbisesini yırtmadan önce kumaşını kavradı.

O lanet olası çirkin elbisenin vücudundan çıkmasını istiyordu. En geç ertesi akşam dolapları Ria'sına uygun giysilerle dolacaktı. İçinde dolaşıp durduğunu bildiği dişi hayvana uygun giysilerle.

Henüz cins değildi. Ama içindeki hayvan onun ilkel çekirdeğini fark etti. Ve onu ortaya çıkaracaktı. Bunu sağlayacak güç ve kibirle yaratılmıştı.

"Ne yapıyorsun?" Çığlığı şoktan kaynaklanıyordu ama korkudan değil.

Üzerindeki parçaları yırttı, narin kumaşı bir daha vücudunu örtmesine imkân kalmayana kadar yırttı ve sonra sustu.

Üzerine çömeldiğinde, şimdi onun altında ne giydiğini görebiliyordu. Seksi, dantelli, siyah jartiyer ve çoraplar. Fransız kesim ipek ve dantelli külot. Ve de zar zor görünüyordu.

göğüslerini kaldırmış, sertleşmiş meme uçlarını ortaya çıkarmıştı. Gül rengi tepeler, alaca bir cazibeyle çevrelenmişti.

Onları görmek onu acıktırdı, hırlattı. Acı verici bir açlıkla ereksiyonunun zonklamasına neden oldu ve onları tatma düşüncesiyle dudaklarını yalattı.

Dudakları o sert tepeleri kapladığında, ağızındaki hormon içlerine batacak, onları yakacak, her ikisi de bunun coşkusuyla tükenene kadar onu emmesi dolduracaktı.

Sonra dudakları aşağıya indi. Gözlerini kızın külotuna indirdi. Onları çıkarmak istemiyordu. Cehennem kadar seksiydiler, onları görünce açlıktan deliye dönüyordu.

Kadının bacaklarını kendi bacaklarıyla ayırdı, içine çekti, onun uyarılmışlığını ve bu uyarılmışlığa karışmaya başlayan sıcaklığı kokladı.

Sırtını yatağa yasladı. Başını eğdi, dudakları bir meme ucunu kapladı ve kız zevkle inerken ağızına çekti.

Bir an için, içinde onun için nasıl bir his olduğunu merak edecek kadar akıl sağlığı kalmıştı.

Ria bir duygu girdabının içinde batıyordu. Merkür onu her zaman memnun etmişti. Onun dokunuşundan zevk almaktan başka bir şey bilmiyordu. Ama bu -sırtını dikleştirdi, başını yastıklara yasladı ve şu anda hissettiklerine bir anlam vermeye çalıştı.

Ağızı karanlık, ilkel şehvetin tadıyla dolmuştu. İlkel şehvet. Bunun başka bir tarifi yoktu. Erkek zevkinin derin tadı, bir dağ fırtınası gibi. Gevrek. Temiz. Yine de ateşle renklenmişti. Ve onu alevlendirdi.

Öpücüğünün tadı, hissetmeyi hayal bile edemeyeceği bir açlığı körüklerken, damarlarında nabız gibi attığını hissedebiliyordu.

Ona karşı koyamadı. Pençelemek, tırmalamak ve onu şimdi almasını talep etmek istedi ama zevk, Tanrım, zevk onu bağlı tuttu, başını kaldırıp kendini kalçalarının arasına itmesini izledi. Bir saniye sonra külotu vücudundan yırtıldı.

Ve erotikti. O kadar seksiydi ki, adamın daha sonra yapacaklarına hazırlıklı değildi.

Adamın parmağını içine soktuğunu hissettiğinde sırtı kavislendi ve içinden bir inilti koptu. Bu yavaş, kolay bir itiş değildi. Bu bir penetrasyondur. Başu aşıağı inip dudakları bir meme ucunun aşırı hassas, şişmiş tepesini kapladığında bir kazığa oturtma.

Ona ne yapıyordu? Dili sert ucun üzerinde gezindi ve alev aldı. Karıncalandı ve yandı ve üzerine çekip diliyle kırbaçlarken, kadın onun altında kıvranmaya başladı.

Bu çok . Parmağı seksinin sıkı, kaygan sınırlarına pompalıyor, dili meme ucunu dolduran zevkle onu yok ediyordu. Duygular meme ucunu yırtıyor, sinir uçları boyunca ilerliyor ve nefesini kesecek bir güçle rahmine doğru ilerliyordu.

"Merkür." Adını haykırdı, tırnaklarının battaniyeye değil de adamın omuzlarındaki sert deriye battığını zar zor fark etti. "Bana ne yapıyorsun?"

Başu dönüyordu. Korku ve zevk, acı ve dehşet içinden akıp gidiyordu. Serbest kalmak için dua mı etmeliydi yoksa ölmek için yalvarmalı mıydı bilemiyordu, o kadar yoğundu ki.

"Seni çiftleştirmek. Eşleşmek." Başını kaldırdı, gözleri kristal mavisiydi, altın rengi noktacıklar mücevher renginde titriyordu.

Başını eğdi ve dudakları diğer meme ucunu kapladı. Ve aynı şey oldu. Kadın kıvranıyor, onu pençeliyordu. Ona ihtiyaç duyuyordu. Amcığı, parmağı içinde hareket ederken, onu okşarken, adını tekrar haykırırken onu okşarken parmağının etrafında titreşiyordu.

"Merkür. Buna dayanamıyorum," diye nefes nefese kaldı. Korku içinde yükselmeye başlarken için mücadele etti.

Çiftleşme ısıyla ilgili raporları okumuştur -hissedilen duyguların listesi, yoğunluğu- ve bunlar onu buna hazırlamamıştı. Buna değil. İçinde yükselen vahşilik, üzerine çöküyor ve sahip olmayı düşünebileceğı her türlü kontrolü yok ediyordu.

Tek yapabildiğı hissetmekti.

Dudakları göğüs ucunu çiziyor, ısıtıyor, dili törpölüyordu. Hormonu üzerine yayıyordu. Gözeneklerine batıyordu. Dilinin törpüsü küçük gözenekleri daha da açıyor, hormonun içine girmesine izin veriyordu.

"Bunu bana yapamazsın!" Çığlık atmaya çalıştı ama tek başarabildiği keskin, boğuk bir . "Lanet olsun sana, Mercury. Bunu bana yapamazsın!"

Onu bu hormonla dolduruyordu. Onu yalıyor, göğsünün tepesine doğru hırlayıp aşağı doğru inmeye başladığında etine döküyordu. Bir öpücük, bir yalama. Etini emmek, o hınzır köpek dişleriyle tırmıklamak, diliyle törpülemek için durakladı. Her seferinde bir kez yalayarak onu mahvediyor ve her saniye daha da alçalıyordu.

Onun nereye gittiğini biliyordu. Uyarılmışlığının sıcaklığının çok derinlerde yandığı, ona işkence ettiği, onu kıvrandırdığı yere.

Parmağı içine daldı, bileği büküldü, içini okşadı ama yine de yeterli olmadı.

"Bir daha asla benden kaçamayacaksın." Sesi işkence görmüş, kalın, ilkeldi. "Ruhumu parçaladın, Ria. Benden kaçmak. O piçle gitmek!"

Adam kızın etini ısırdı ve kız kasıldı. Küçük ısırik çok fazla zevk veriyordu.

"Bunu yapamam." Başını yatağın üzerinde salladı. "Tanrım, Mercury. Beni mahvedeceksin. Bu benim için değil. Benim için olmadığını biliyorsun. Bu onun için."

Başını . "Yanıyor musun, Ria?"

Soru karşısında inledi. Yanmak, içinden geçen hisleri tarif edemiyordu.

"Bu beni öldürüyor." Çığlık atmak istiyordu ama zar zor nefes alabiliyordu. "Yine benim tadıma mı ihtiyacın var bebeğim?" Adam onun üzerine geldi, dudakları onunkine doğru alçalıyor ve ağızı onun için sulanıyordu. Onun tadına duyduğu ihtiyaç onu tüketti. "Cevap ver bana, tatlı Ria. Tadıma ihtiyacın var mı?"

"Lütfen. Lütfen." Ayağa kalktı, kendi dudaklarıyla onun dudaklarına dokundu ve öpücüğünü aldı.

Dudakları onun dili için ayrıldı, üzerine kapandı ve fırtınayı tekrar içine çekti. O daha iyi biliyordu. Aklının uzak, akli başında bir parçası bunun olmasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu. Onu terk ederse kendi hayatının biteceğini biliyordu. Gerçek eşine ihtiyacın içinde yanmaya başladığı bu geceden, bu andan pişman olduğunu bilmek ruhunu paramparça ederdi.

Katlanacağı cehenneme kıyasla ölüm kolay olacaktı.

Yine de cennet buradaydı. Öpücüğünün tadı içine sızıyor, onu dolduruyor, açlığını artırıyor. Adamın kendisine dokunan etinin her santimini hissedebiliyordu. Minik tüyler, ipeksi, yumuşak bir şekilde etine sürtünüyordu.

Eli kalçalarının arasındaydı, parmağı içine bastırıyordu, nasırlı ucu klitorisinin rahatlamak için çığlık atmasına neden olan derinlerde bir yer buluyordu.

Şişmiş ve sertleşmişti ve buna ihtiyacı vardı. Dudaklarının onun öpücüğüne, meme uçlarının onun ağzına ihtiyacı olduğu kadar ihtiyacı vardı. İhtiyacı vardı.

O da verdi.

Adam yumuşak uçları emdi ve kadın onun altında kıvranıp bükülene kadar içinden acı veren zevk noktaları gönderdi. Sonunda kendini tekrar alçaltmaya başladığında kırık çığlıklar odayı doldurdu.

Öpücükler, etine karşı yalamalar. Onun tadına bakıyor, kalçalarının arasına gerilene kadar vücudunda aşağı doğru hareket ediyor, parmakları yırttığı malzemeyi ayırıyor, klitorisinin şişmiş tomurcuğunu ortaya çıkarıyordu.

Ria onun bedenine baktı, izliyordu. Adamın dilinin dudaklarını ayırmasını, şişmesini, sertleşmesini izlerken ağzı kurudu, duyuları sersemledi. Sonra başını eğdi, gözleri hâlâ onunkilerdeydi ve adamın parıldayan et düğümünü dürtüşünü izledi.

Ria sarsıldı, irkildi; vücudunun üst kısmı yataktan kalktı, ama adamın eli karnına , dudakları klitorisini kaplarken onu sırtına bastırdı.

Elektrik küçük sinir düğümünü yakarken çığlık attı. Klitorisi onun iškenceci diline karşı kasılırken, çırpınırken ve zonklarken, kendisini işgal eden parmağın etrafında kenetlenerek geldiğini hissetti.

Ama yine de yeterli değildi. Hiçbir şey yeterli değildi. İhtiyaçtan ölüyordu ve bu yeterli değildi.

"Lütfen!" diye haykırdı, dili aşağı inerken onu kendine çekmeye çalışıyordu. "Lütfen, Mercury. Şimdi. Al beni. Lütfen al beni."

Kalçaları onun için daha da açıldı ve parmağı onun tutuşundan kurtulduğunda inledi. Adamın elleri arkasından kayarak onu kaldırdı. Başını daha da aşağı indirdi ve dili içine daldı. Yalarken, okşarken, hiç vazgeçmedi. İçine girdi, onu o hormonla doldurdu, altında dönmeye başladığında etini canlı canlı yaktı.

Tanrım, eğer onu sikmezse, kız ölecekti. Alevler içinde yanacak ve sonsuza dek yok olacaktı.

"Lütfen," diye inledi. Yalvardı. Tekrar boşalana kadar onun adını haykırdı, vajinasından diline akan sularını hissederken ona karşı eğildi ve sarsıldı.

Adam doğrulurken, dizlerinin üzerinde sarsılırken ve kadının kalçalarını kendi kalçalarının üzerinde sürüklerken, içinden gelen hırıltı sertti, açlıkla doluydu.

Mercury artık üzerindeki sıcaklığın kokusunu alabiliyordu. Onun içindeki. Ona tatlı şurubunun tadını ve şehvetini kaynama noktasına getirdi.

Aleti şimdi açık bir yara gibi zonkluyordu. Ve bunun ilacı, hormonla aşılınmış pre-cum ile boncuklanmış, kızarmış tepeden sadece bir nefes uzaktaydı.

"Ne olacağını biliyorsun," diye homurdandı adam, kız ona bakarken, gözleri kocaman, yüzü zevkten sersemlemişti.

"Seni aldığımda, Ria. İçine girdiğimde ne olacağını biliyorsun."

Başını salladı ama bilgi gözlerindeydi. Biliyordu. Ona ne vereceğini biliyordu, içinde serbest kaldığında, horozunun başının altında zonkladığını hissedebildiği uzantının tıkanacağını biliyordu. Onu içine kilitleyecekti. Vücudunu hazırlamaya başlayacak, onu değiştirecek, onu değiştirilmiş meniye açık hale getirecek hormonu dökecekti.

-Ve ona çocuğunu vermesi için nasıl dua ettiğini.

"Lütfen," diye tekrar fısıldadı, sesi düzensizdi, adam sikini ona doğru bastırırken ihtiyacıyla doluydu.

Kadın çok sıkıydı ve adam eskisinden daha iriydi. Daha kalın. İçinde bir beklenti oluştu, memnuniyet içinde parlıyordu. Bu onun kadınıydı. Onun eşiydi. Dişlerini sıktı ve onu doldurmaya başladı.

Aletinin kadının vücudunun kadife sıcaklığına batmaya başlamasını izledi. Siyah dantelli ve erotik külotu penetrasyonu çerçevesiyordu. Hafifçe bronzlaşmış kalçaları gerildi, eğildikçe büküldü ve amcığı onu kavradı, zevkten hırlayana kadar onu sağdı, kendini tutmak için savaşıırken vücudundan ter döküldüğünü hissetti.

Ria içine girmenin verdiği zevkten/acıdan ölüyordu. Merkür'le ilgili her şey şimdi daha büyük görünüyordu. Omuzları, kaslı vücudu, ereksiyonunun dolgun uzunluğu ve genişliği.

Adam onu içine aldıkça inleyerek ve yalvararak onun altında kıvrandı. Ve adamın vücuduna girmesinden daha fazlasını hissetti. Aletinin kazığa oturmasından daha fazlasını. Artık içinde vahşi bir açlık hissediyordu. Kanı ateş gibiydi. Vücudunu kaplayan ter lav gibiydi. Her bir sinir ucu etine çok yaklaşmıştı ve daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Benim Ria'm." Ağır bedenini Ria'nın içine saplarken bir iniltiyle onun üzerinde yükseldi. Taşaklarının aşağıya bastırdığını, sikinin içinde zonkladığını ve bedeninin onu sardığını hissedebiliyordu.

Kendinden geçtiğini ve acı çektiğini hissetti ve adam hareket etmeye başladığında ona tutunmaktan başka bir şey yapamadı. İlk başta yavaşça. Çok yavaş. İçine yavaşça giriyor, derin ve yavaşça itiyor, bedeni onun etrafında sıkılıp kasılırken içinde çalışıyordu.

"Bacaklarını bana dola, Ria." Adamın sesindeki derin, kaba gümbürtü Ria'nın omurgasından aŗađı bir ürperti gönderdi.

Başını iki yana salladı. Buna dayanamıyordu. Adam onun içinde o kadar büyüktü ki, Şimdi onu tamamen dolduruyordu.

Diŗleri kızın omzunu uyarırcasına ısırdı. "Yap Şunu. Sarıl bana, Ria. Sonuna kadar."

İnledi ama dizlerini kaldırdı ve bacaklarını adamın kalçalarına doladı.

"Tanrım! Merkür." Elleri adamın omuzlarını penelerken, zevk içinde daha parlak, daha sıcak bir Şekilde yayılıyor gibiydi.

"ok sıkısın. Sıcak, kaygan bir yumruk gibi. Daha iyisin. Hayal edebileceğim her Şeyden çok iyi."

Merkür kontrolünü en kırılgan ipliğe bağlıyordu. iftleŗme hormonu bedenini o kadar hassaslaŗtırmıŗtı ki, Şu anda onu tüketen zevk yüzünden zar zor nefes alabiliyordu.

Sikini çevreleyen narin kasların sıcak baskısını, her dalgalanmayı, amının çok dar kanalında alıŗan her küçük sağım spazmını hissedebiliyordu.

Acı verici bir zevk. Aletinin baŗı zonkluyordu. Etin hemen altında titreŗen dikenini hissedebiliyordu. *Bunu hissetti.* Her Şey onun içindi. onun içindi. İçinde bir çılgınlık dalgası gibi yükseliyor ve Şehvetin çok ötesine geçen bir alılıkla ele geçiriyordu.

Teri Şimdi onları kaplamıŗtı. Ona doğru kaydıkça kayganlaŗıyorlardı. Sert, sıcak küçük meme uçları göğsünü drtt. Sıkı ve sıcak, ona karŗı daha sert itmeye baŗladıđında ağzını çektiler, Şiddetli ihtiyaç bu son kontrol önlemini kırmaya baŗladıđında ereksiyonunu içeri ve dıŗarı doğru alıŗtırdılar.

"Beni bir daha terk etmeyeceksin." Onun göğsünün üst kıvrımını ısırdı. "Bir daha asla benden kamayacaksın."

Nereye kaçacaktı? Nasıl kaçabilirdi? Bir daha asla bu zevki tatmadan, içinde böyle bir coŗkuyla yükseldiğini hissetmeden yaŗayamazdı.

Ria dudağını ısırdı, ihtiyaç büyümeye, daha parlak, daha sıcak yanmaya başladığında ona karşı büküldü. Her hamleyi karşılamak için ayağa kalkıyor, iniyor, daha fazlası için ölüyordu.

Ve ona daha fazlasını veriyordu. Sert, güçlü hamleler sikini içine gömüyor, tadına olan ihtiyaç diğer her şeyi bastırmaya başladıkça onu içten içe okşuyordu.

Dudakları adamın omzuna döndü. Soluk soluğa nefesler, hırıltılı çığlıklar boğazını terk etti ve adamın itiş gücü arttıkça, adamın içine girdikçe, omzunun etini yaladı, inledi, haykırdı ve kendine engel olamadan onu ısırdı.

Onu pek çok kez ısırdığı gibi. Omzunun sert etine yapıştı, onu sıkıca tuttu, yaladı, onun tadını emdi.

Merkür ona karşı dondu. Tüm vücudu gerildi, titredi, sonra açlıktan hırıltılı bir hırıltıyla dişleri kızın omzunu bir damga gibi deldi ve kalçaları kızınkilere çarptı.

Ria çığlık atacaktı, ama zevk, onun tadına duyulan ihtiyaç, bedeninin onunkinin içindeki itici, öfkeli vuruşu rahmini sıkıyor, klitorisinde zonkluyordu.

Adamın ona yaptığı şeyin inanılmaz gücü ve güzelliği karşısında gözlerinden yaşlar boşandı. Bu zevk, sadece zevk değildi. Açgözlüydü. Utanmazcaydı. Saf bir duyguydu, kör edici derecede sıcaktı ve içinde zevki bilebileceğini hiç bilmediği yerlere ulaşıyordu.

Rahmi öfkeyle kasıldı. Klitorisi coşku içinde patladı ve kendinden geçme hali tüm bilincine yayıldı.

Çığlık atmak için onu bırakmak zorunda kaldı. Sinir uçlarından sinir uçlarına doğru yarışan kırbaçlama hislerini güçlendiren öfkeli itişlere karşı koymak için.

Başı yastığa gömüldü. Adamın omuzlarını tırmaladığını biliyordu ve duramıyordu. Nefes alamıyordu. Çığlık atamıyordu. Adamın son bir sert hamle yaptığını hissettiğinde gözlerinin önünde bir renk cümbüşü patladı ve ardından serbest bırakılması içine yayıldı.

Onun serbest bırakılması ve daha fazlası. Diken hissetti. Uzadığını, genişlediğini, kasılmakta olan etine bastırıldığını, sikiinin etrafında sıkılaştığını ve onu içine kilitlediğini hissetti. Vücudunun üst kısmı öne doğru sarsıldı ama adamın sert göğsü onu yerinde tuttu, güçlü dişleri onu sıktı, dili yaladı ve bu sefer çığlık attı. Zevk kontrol altına alınamayacak kadar fazlaydı. Başka bir orgazmın katıksız şiddeti onu parçalıyor, tepkilerinin, bedeninin kontrolünü çalıyordu. Sarsıldı ve titredi, kıvrandı ve kemerli, kaçmak, yaklaşmak için umutsuzca.

Diken körelmişti, kalın, ağır bir başparmağın ucu gibi içine bastırıyor, Tanrım, onu okşuyor, sanki o da geliyormuş gibi nabız atıyordu.

Menisinin içinde patladığını hissedebiliyordu ve bu uzantıdan, erkek aslanların sahip olduğu dikenden, zevkine eklemek için yakıcı bir boşalma hissetti.

Merkür onun üzerinde sarsıldı, başı omzundan kalktı, dudaklarından bir zafer kükremesi çıktı, odayı doldurdu, tekrar ona doğru eğildi, horozunu ve dikenini onun içine daha derine soktu.

Hayvan özgürdü ve dehşete kapılmış olmalıydı. Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Onun için olmadığını biliyordu. Ama onu bırakamadı. Çaresiz elleriyle onun kollarına, bacaklarını saran kalçalarına tutundu. Zevkin, karayı süpüren bir gelgit dalgası gibi onu ele geçirmesine izin verdi. Onun karşısında çaresizdi. Onun tarafından ruhuna kadar sarsıldı. Ve şimdi ondan uzaklaşmasına asla izin vermeyecek zincirlerle bağlıydı.

Onunla çiftleşmişti. Onun için olsun ya da olmasın, onun eşiydi ve tatmin onu doldurmalıydı. İçinde alev alev yanmalıydı. Adamı ve canavarı kazanmıştı. Adam onun olmuştu. Onu seviyordu. Onunla çiftleşmişti. Ama hiçbir şey içindeki hayvanı özgür bırakanın başka bir kadın olduğu gerçeğini gölgeleyemezdi.

BÖLÜM 21

Merkür Ria'nın bitkin bedeninden yavaşça indi, sikiinin aşırı hassas eti Ria'nın amcığının sıkı kavrayışıyla okşanırken yüzünü buruşturdu.

Kahretsin, hâlâ sertti. Hâlâ sertti ve o kadar tahrik olmuştu ki acı veriyordu. Ama hisleri geri gelmişti, akli başındaydı.

Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru itti, dudaklarını büküşünü vegibi göğsüne gömülüşünü izledi.

Sert meme uçları derisinin üzerinde gezinirken dudaklarından küçük bir inilti geçti. Hâlâ dolgun ve kızarmışlardı. Ve onları emmek istedi. Onları diline değdirmek, etinin tatlı tadını ağızında hissetmek istiyordu.

Sert bir nefes aldı ve battaniyeleri onun üzerine çekti, kadın onun bedenine doğru uzanırken yanına geldi ve kendisini sarmasına izin verdi. Elleri saçlarında oynadı, dokundu, okşadı. Bu hissi seviyordu.

Onu hissetmeyi seviyordu.

Alaiya ile karşılaşmasını düşünerek kaşlarını çattı. Ona dokunduğunda duyduğu tiksinti hislerini pıhtılaştırmıştı. Ve dudakları onunkilere değdiğinde, onu öldürmemek kendini zorlayarak donup kalmıştı. Biliyordu; onu gördüğü, kokladığı anda Alaiya onun bir başkasına ait olduğunu anlamıştı. Ve yine de yaralı eşi oynuyormuş gibi yapmıştı.

Burada nasıl bir oyunun içindeydi? Kesinlikle bir parçası olmak istemediğini bildiği, ama Ria'yı yok etme potansiyeline sahip olduğunu bildiği bir oyun.

Alaiya sezgileri kuvvetli bir yaratıktı. Birçok yönden Jonas kadar soğukkanlı ve hesapçıydı. Yine de İrk İşleri Müdürü, Alaiya'nın sahip olduğu soğukkanlı kötü niyete sahip değildi.

Bu sorunu düşünürken Ria'nın saçının ağır bir telini parmaklarının arasında ovuşturdu. Onun Ria'sı. Kendinden emin, güçlü, bildiği şeyler söz konusu olduğunda hesaba katılması gereken bir güçtü. Şifreler.

Aldatmacanın ipuçlarını takip ediyordu. Breed topluluğu içinde bile gördüğü en iyi kişi ydi.

Onu endişelendiren sakladığı kadındı. Onda görebildiği, içinde hissedebildiği, serbest bırakmayı reddettiği kadın. O kadın vahşi, güçlü, çiftleşmiş ırklara izin verildiği anlaşılan yıllara dayanabilecek bir eş olacaktı.

Kendisinin bu parçasını yok etti, tıpkı Merkür'n kendi canavarının özgürlüğünü reddettiği gibi özgürlüğünü reddetti. Çünkü bir kadının kendine güveni çok kolay yıkılırdı. O kadın hiçbir zaman zgr olamamıştı, çünkü Ria ona g veren son parçasını da kaybetmekten korkuyordu.

O bir elişkiydi, buna hiç şüphe yoktu. İçindeki kadın saklanırken, kadının mantığı ve iş anlayışı dünyayla yzleşiyordu. Dünyayla yüzleşen kadın, seksi elbiseler ve yüksek topuklu ayakkabılar giymeyi arzulayan kadını saklıyordu. Canlı ve vahşi olmak için.

Çünkü canlı ve vahşi olması dikkat çekiyordu. Böyle bir kadını spelasyonların, dedikoduların, adının yatak direklerine kazınmasından başka bir şey istemeyen erkeklerin nesnesi haline getiriyorlardı.

Ve Ria bu utancı, bu acıyı kaldıramazdı. Tıpkı Vanderales'in çok güvendiği bir çalışandan daha fazlası gibi görünmeyi göze alamadığı gibi.

İşte oradaydı. Bu düşünce kaşlarını çattı. Ria görünür olmayı göze alamazdı, çünkü işinde sahip olduğu avantajı kaybetmekten korkuyordu. Wallflowers kalabalığının arasında kayboldu. Kimse onları fark etmezdi. Kimsenin onlardan korkmadığını söylemişti ona. Ama bundan daha fazlası vardı. Bir avantajı vardı. Leo'nun onayladığı, ihtiyaç duyduğu bir avantaj. Leo'nun oldukça etkili kullandığı bir araçtı. Ve Vanderaller Ria'nın hayatındaki tek kalıcı şeydi.

Kesin olan tek şeyi kaybetmekten korkuyordu. Onu kurtaran ailesini. Onu onlar bytmemişti ama yetişmesini onlar denetlemişti. Onu eğitmişlerdi. Onu işe almışlardı. O, herkesin güçlü ailenin üzüldüğünü düşündüğü zavallı yetim çocuktu.

İçindeki kadının kendine, Merkür'n hakkı olduğunu bildiği ilgi ve ge hükmetme yeteneğine güveni yoktu.

Bunu düşününce homurdandı, ilerlemesi için açık olan her yolu düşünürken gözleri odanın loş ışığında daraldı.

Onun eşiydi. Onu korumak, güvenliğini ve mutluluğunu sağlamak onun göreviydi.

Onunla çiftleştğine asla inanmayacaktı. Herhangi bir şeyi kendisininmiş gibi kabul etmesine izin vermeyi reddeden o parçası her zaman geri çekilecekti. Çünkü çiftleşme ısısı Alaiya ortaya çıkana kadar kendini tam olarak göstermemişti.

Onu tam olarak suçlayamıyordu ama yine de suçluyordu. Ve uyandığında, kendisine ait olmayan şeye sahip olduğu için dehşete düşmüş bir kadının öfkesinin, çiftleşme sıcaklığı kadar yüksek ve sıcak bir şekilde alevleneceğini biliyordu.

Sadece ona söylemek asla yeterli olmazdı. Ve bu onun için yeterli değildi. Ondan kaçtığında onu öfkeliendirmişti. Kendi gururunu ve değer duygusunu parçalamıştı. Bu onun eşiydi. Onun için savaşacaktı. Onun için savaşacaktı yoksa onunkinden daha büyük bir öfke olmayacaktı.

Başını kaldırdı ve açık dolap kapağına odaklandı. İçinde giymekte ısrar ettiği o çirkin kıyafetler vardı. Saate baktı ve sert, kararlı bir gülümseme dudaklarını dişlerinden geri çekti.

Ondan uzaklaştı, battaniyeleri üzerine örttü ve dolaba doğru ilerledi. Sıcaklığın onu uyandırmasından önce birkaç saati vardı. İhtiyaç onu pençelemeye başlamadan önce.

Büyük dolaba adım attı, kapıyı arkasından kapattı ve ışığı açtı. Döndü ve ellerine bakmadan önce gözleri kıyafetlere kayd.

Pençeye benzeyen tırnaklar körelmişti ama yine de tehlikeliydiler. İlk eteği rafından sessizce aldı ve yıkıma başlarken gecenin içinden sadece kumaşın yırtılma sesi fısıldadı. Sahip olduğu her bir demode, sefil giysi parçası dolabın zeminine atılmış, parçalanmıştı. Etekler, üstler ve pantolonlar. Kazaklar ve bluzlar. Hepsi tamir edilemeyecek kadar kirlenmişti.

Sonra ayakkabılar geldi. Mükemmel kalite, mükemmel işçilik. İçindeki sessiz öfke için hiçbir engel teşkil etmiyorlardı. Eşi ondan bile saklanıyordu ve artık buna izin vermeyecekti.

Dolapla işi bitince şifonyer ve sandığa geçti. En seksi iç çamaşırlarından, en hafif, en dar elbiselerden başka bir şey bırakmadı. bittiğinde her bir parçayı yere attı. Yırttı, , yanında getirdiği son eşyayı da yok etti.

Bir kıyafet hariç. Bir kot pantolon. Bir gömlek. Bir çift deri bot. Onu Buffalo Gap'e götürüp yeni kıyafetler aldığı anda giyecek bir şeye ihtiyacı olacaktı. Onun olduğunu bildiği kadına yakışan kıyafetler.

İçinden kibir fışkırıyordu. Onda bundan bolca vardı, buna hiç şüphe yoktu. Ve yarın karşılaşacağı öfkenin, kaçınmış olmayı dileyeceği bir öfke olacağını biliyordu. Ama burada söz konusu olan onun öfkesinden, gururundan daha fazlasıydı. Ona olan güveni ve inancı tehlikeydi ve bunlardan herhangi birini kaybederse lanetlenirdi.

O onun eşiydi. Onu kolayca başkasına verebileceğini düşündüğü için ona lanet olsun. Öylece çekip gidebileceğini düşündüğü için. Ona baktığında etrafını saran eksiksiz sevgiyi biliyor, hissediyor ve sarsılıyordu. Kendini ona adamıştı. Bunu biliyordu. Ama yine de çekip gitmişti.

Onun özverisi kendisinininkinden çok daha derindi. Çünkü onu almaya çalışan adamı öldürecekti. Çiftleşmeden önce bile, onun kalbi için her türlü rakibi lime lime ederdi. Tıpkı onun giysilerini parçaladığı gibi onu da parçalardı.

Sonra, sanki o kumaş parçalarının verdiği tatmin iç çekişinden daha önemli değilmiş gibi yatağa döndü.

Bir kez daha onun etrafında kıvrıldı ve uyku üzerine çökerken gülümsedi. Ria haklıydı, mırıldanabiliyordu.

Yanıyordu. Ria kavurucu uyarılmanın onu uykudan sürüklediğini, bedenini ve zihnini parçaladığını hissedebiliyordu.

farkındalıkla savaştı. Uyanmak istemiyordu. Gerçekle yüzleşmeye hazır değildi.

Kendi duygularıyla yüzleşmeye hazır değildi. Onu uyarılmaktan çok daha derinden pençeleleyen duygularla. Tatmin olmuştu çünkü onu seçmişti. İsteyerek, gerçi bir Cins'in böyle bir seçim yapmasının mümkün olduğuna inanmamıştı. Elizabeth Vanderales'e göre bu mümkün değildi. Ama Mercury bu seçimi yapmıştı.

Yıllar önce doğanın kendisi için seçtiğı kadından uzaklaşmış ve ona gelmişti. Vahşî açlığının tüm gücünü onun üzerine salmıştı ve o da bunu hevesle kabul etmişti. Sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da.

İçindeki bir şey hafiflemişti ama başka bir parçası gerilmişti. Şimdilik onu seçmişti. Diğer ayakkabının daha sonra düşeceğinden korkuyordu.

Tanrım, işte bu yüzden kendini ilişkilere kaptırmıyordu. Birini bu kadar derinlemesine önemsemekten korkuyordu. Nasıl çekip gideceğini bilemeyecek kadar sevmekten korkuyordu. Ve Mercury'yi de böyle seviyordu. Ondak uzaklaştığında, paylaştıkları yataktan daha öteye nasıl gideceğini bilmiyordu.

Onun dokunuşu, ruhunun her zaman başkalarına kapalı olan bir parçasını besledi.

Ama vücudu artık beslenmeye hazırdu. Merkür'ün tadına açtı. Onu hissetmeye. Onun sahipliğine ve öpücüğüne.

Ona doğru hareket etti, ereksiyonunun karnına baskı yaptığını, elinin saçlarını okşadığını hissetti. Kendi elleri de ona doğru bastırılmıştı, adamın etinin verdiği his onları ısıtıyor, heyecanlandırıyordu.

Uyanıktı, o zaman neden onu almadı? Onun ihtiyacının kokusunu alabiliyordu, bunu biliyordu. Dün gece onun kokusunu içine çekişini, burun deliklerine çekişini ve zevkle hırlayışını izlemişti.

Peki neden bekliyordu? Kendini dizginlemek için mücadele ederken parmakları ona doğru kıvrıldı. Ona saldırmamak için. Onu yutmak.

"Eğer istiyorsan, o zaman kendin almak zorundasın, dostum." Sesindeki sert hırıltı uyumadığını gösteriyordu. Hâlâ bir gece önceki kadar değişken, hâlâ bir gece önceki kadar vahşi olduğunu gösteriyordu.

Gözlerini açmaya çabaladı, o kutup mavisî gözlerle kendisine bakarken kalbinin göğsünde çarptığını hissetti. İçine işleyen ve ona Sığınak'a gelmeden önce çalıştığı laboratuvar fotoğraflarını hatırlatan gözler.

"Gözlerinin rengi değişti," diye fısıldadı, bunu bir önceki gecedен hatırlıyordu. Renk şimdi daha da canlıydı.

"Olduğum şeyi yok etmeye çalışana kadar gözlerim maviydi," bilgilendirdi onu, bir öfke parıltısı mavinin içinden altın kıvılcımlar gönderiyordu. "Yine de endişelenmeniz gereken benim göz rengim değil."

Sesinin tonu onu kızdırmanın sınırındaydı. Fırtına, bir önceki gecenin duygusal karmaşası geçmişti. Düşünmek hâlâ hassas bir süreçti ama o da bunu başarıyordu. Yine de duyguları çok değişkendi. Onların içinde yükseldiğini, onu zorladığını, kontrolünden çıkmak için çabaladıklarını hissedebiliyordu. Yine de onlarla daha sonra başa çıkması gerekecekti. Vücudunda yanan ateşi söndürür söndürmez.

"O zaman ne için endişelenmem gerekiyor?" Adamın bakışları örtüye kayarken, çarşafı şişmiş göğüslerinin üzerine çekti.

"Beni istiyor musun, Ria?" diye mırıldandı, sesi kendi uyarılmışlığıyla ısıniyordu.

koymaya çalışırken içinde bir gerginlik yükseldi. "Bu aptalca bir soru, Mercury."

Kız bunu işaret edince sırtıttı.

"O zaman bana gel," dedi ona. "Ateşini dindirmek benim için bir zevk. Tek yapman gereken senin olanı almak."

Kadın irkildi. Bunu böyle söylemek zorundaydı. Ve ne yaptığını biliyordu; bunu gözlerinin kısılmasında, yüz hatlarının gerginleşmesinde gördü.

Çenesini kaldırdı ve öfkeyle ona baktı. Acı veriyordu. Ne kadar acıdığını fark edemiyordu, eninde sonunda

Onu hak etmeyen, ihtiyacı olduğunda ona gelmeyen bir kadına kaptırmıştı. Bunun yerine, başka biri onu sevene, ona ihtiyaç duyana kadar beklemişti.

"Senin iyi bir Cins olman gerekiyordu," dedi soğukkanlı olmaya çalışarak ama sesi ihtiyaçtan titriyordu.

"Oh, çok iyiydim," diye onu temin etti. "Hâlâ da öyleyim. ederseniz, dün gece benden kaçtığınız için henüz kışınıza şaplak atmadım. Gerçi bu seçenek geçerli."

Bunu protesto etmesi gerekiyordu. Gerçekten ihtiyacı vardı. Ama adam konuşurken, çarşafı sert bedeninden kaydırđı ve kadın nefesini, savaşma isteğini kaybetti.

Aleti kalındı, neredeyse göbeğine kadar uzanıyordu, kalın, şişkin başı karanlık ve güçlü bir şekilde zonkluyordu.

Dudaklarını yaladı. Kendini sersemlemiş, çok aç, vücudunun içindeki o sert, sıcak et için aniden o kadar çaresiz hissetti ki inledi.

Uzandı, göğsünün sert düzlemine dokundu, elini karnının ortasına kadar götürdü ve durdu. Daha aşağılara inmek, dokunmak, tatmak ve kendisine ait olduğunu iddia etmeyi arzuladığı her şeyi almak istiyordu.

"Merkür." Bakışlarını ona doğru kaldırdı. Yalvarırcasına.

"Bu çok kolay, Ria," diye fısıldadı. "İhtiyacın olanı almak. Bunu sana vermek benim için her zaman bir zevk, biliyorsun."

"Benim olmayanı al," diye ısırdı, bu düşünceyle içinde yükselen öfke, çiftleşme sıcaklığının onun için ortaya çıkmamış olmasının verdiği hakaret. Onun gücünü çekmemişti. Başka bir kadın çekmişti.

Adamın boğazından çıkan karanlık, uyarıcı hırıltı kadının irkilmesine neden oldu.

Kollarını başının arkasında tutuyordu, ama kolları bükülmüştü, etin altındaki damarlar da kaslar gibi şişkinleşmişti.

"Bu sabah beni zorlama, Ria," diye uyardı onu. "Burası bunun yeri değil ve sabrım yeterince taşmış durumda. Bana ihtiyacın varsa,

Ben buradayım. Eğer yapmazsanız, o zaman bu cehenneme katlanacağım, duş alacağım ve günün işlerine devam edeceğim."

"Lanet olsun sana!" diye bağırdı, içinde yükselen duygusal fırtınadan dolayı içi kan ağlıyordu.

"İnatçılığın için sana lanet olsun!" diye karşılık verdi. "Sen benim eşimsin. Ya bu gerçeği kabul edersin ya da ikimiz de bunun acısını çekeriz. Şimdi kararını ver. Beni becerecek misin yoksa benimle dövüşecek misin?"

Her ikisini de yapmak niyetindeydi ama öncelikleri vardı. Ona eziyet etmek mi istiyordu? İşkence etmek mi? O zaman o da dayanabildiği sürece onun oyununu oynayacaktı.

Bir bacağına adamın beline, ereksiyonun iyice şişmiş başının üzerine doğru salladı ve adamın elleri başının altından fırlayıp saçlarına doğru uzanırken öne doğru eğildi.

Dudakları onunkilerin üzerine indi.

"Onu bana ver," diye talep etti, şimdi onun tadı için neredeyse nefes nefese kalmıştı. "Şimdi ver onu bana."

Hepsini. Onun dokunuşu, onun sahiplenişi, onun kalbini tamamen sahiplendiği gibi.

Başını kaldırdı, dudakları onunkilerin üzerine eğildi ve dili ağzına girdi. Altındaki bezler şişmiş ve ağırlaşmıştı, şehvetin elektrikli tadını ağzına döküyordu. Bağımlılık yapıcıydı. Buna ihtiyacı vardı. Onu kıvrandırırken bile buna ihtiyacı vardı. Tümseğini adamın sert karın kaslarına bastırdı ve şişmiş klitorisinin oradaki gergin kasları okşadığını hissederek inledi.

Zevkten, onun dokunuşundan, şu an için, bu an için, onun tamamen kendisine ait olduğunu bilmekten zevk alıyordu.

Onun dilini emdi, kendi dilini ona doladı ve öpücüğünün ruhunu sarstığını hissetti. Onunki kadar derin, onunki kadar aç bir öpücüktü bu. Göğsünde bir hırıltı gürledi, göğüslerinin sert uçlarını okşadı ve içinden geçen bir zevk titreşimi gönderdi.

Bekleyemeyecek kadar muhtaç ve açtı. İhtiyacı olanı almasını söyledi. Ve çaresizce ihtiyacı vardı. Onun her şeyine ihtiyacı vardı, fiziksel ve duygusal olarak.

Kalçaları kalktı, şişmiş tepesi seksinin kaygan, şişmiş kıvrımlarıyla buluşana kadar aşağı kaydı.

Mercury dilini geri çekti, dudaklarını ısırды ve sonra kendini sert horoz üzerinde çalışmaya başlarken o baharatlı tadı ona geri verdi.

Heyecan içinde patladı. Bunu kontrol etti. Dilinden gelen hormonun vücudunu istila ettiğini hissettiğinde tırnakları adamın omuzlarını ısırды. Kalçaları onun sikine karşı çalışırken, her tadını yuttu. Elleri göğüslerinin şişmiş tümseklerini kavrarken, ağzına doğru haykırarak uzunluğunu azalttı.

Parmakları meme uçlarının üzerinde gezindi. Kadın onu tutmak için mücadele ederken dili kadının ağzına pompalandı. Ama ereksiyonu kontrol etti

-Kalçalarının her hareketiyle aldığı derinlik, vuruşun uzunluğu, onu nasıl okşadığı, onu nasıl gerdiği.

Altındaki erkeğin güçlü, ilkel gücünü kontrol ediyordu ve bunu hissedebiliyordu. Bundan zevk alıyordu. Altındaki erkek homurdandı ama onu durdurmaya çalışmadı.

Başını geri çektiğinde ona baktı, alnındaki boncuk boncuk terleri, ağzının kenarındaki hınzır köpek dişlerini ortaya çıkaran yüz buruşturmasını izledi.

"Beni seviyor musun, Ria?" diye inledi. "Ver onu bana, bebeğim. Sev beni."

Ona baktı, onu ruhundaki her şeyle seviyordu.

"Seni akıl sağlığımı aşacak kadar çok seviyorum," diye fısıldadı sonunda ve adamın kalçaları altında sarsılırken zevkle haykırdı.

İçindeki uzunluğun ancak yarısına sahipti. Adam onu geriyordu; o lanet hormonun ya adamı büyüttüğüne ya da kadını küçülttüğüne yemin etti, çünkü girişin verdiği zevk/acı onu çoktan boşalmanın eşiğine getirmişti.

"Tanrım, çok kalınsın," diye inledi.

"Çok sıkısın," diye homurdandı, başı yastığa gömülmüştü. "Al beni, Ria. Beklerken felç geçireceğim."

Kadın durakladı. Elmacık kemiklerinde bir tutam kırmızı leke vardı; sanat eseri mavisi gözlerinde altın ışıltılar parlıyordu ve yüz ifadesini uyarılmışlık çarpıtıyordu.

Kontrolünü sadece ince bir tutuşla elinde tutan bir adamın görüntüsüne sahipti. Ama meme uçlarını koparan parmaklar canını acıtmıyordu. Her dokunuş onun zevki için hazırlanmıştı. Onun heyecanı için. İhtiyaçları için. Bakışları şefkatle doluydu, tıpkı başka bir kadın dünyasını yıkmadan önce olduğu gibi onu seviyordu. Onu aynı şekilde sevmekten, daha çok sevmekten başka çaresi yoktu çünkü kendini onunla olabildiğince derinden doldurmak için yanıp tutuşuyordu.

"Ria. Çekil lanet olası," diye homurdandı. "Sik beni."

Yavaşça hareket etti, onu izlerken kalçalarını kaldırıp indirdi. Onu aldığı anda böyle mi görünüyordu? Zevkten çıldırmış gibi mi? İçinden seken ihtiyaçla sersemlemiş mi?

Açlık, ihtiyaç ve çaresizlik yüz ifadesini dolduruyordu. Aleti zonkluyor, kızın amına giriyor ve kızın kalçalarını ona doğru çevirip inlemesine neden oluyordu.

Dişlerini sıktı, çenesi gerginlikten büküldü.

"Beni öldürüyorsun," diye inledi, ona bakarken gözleri maviye çalıyordu.

Onu öldürüyordu.

Sırtını kamburlaştırıp göğüslerini adamın ellerine doğru uzattı ve kendini adamın karnının sert düzlemlerine dayadı.

Bu enfesti. Onu her seferinde bir inç almak, onun hızında onu gerdiğini hissetmek, daha önce hiç bilmediği hisleri yaşamak.

"Ria, tatlı Ria," diye umutsuzca inledi, elleri göğüslerinden kalçalarına doğru kayarken, Ria onun içinde daha çok çalıştı. "Ah, bebeğim. Hepsini al."

"Henüz değil," diye nefes nefese başını salladı, ellerinin kalçalarını kavradığını hissetti, ancak onu onu kazığa oturtan ereksiyona daha fazla zorlamak için hiçbir şey yapmadı.

"Ne zaman?" Sesi işkence gibiydi, yarı gülüyor, yarı hırıliyordu.

Hayvani bir hırıltı havayı doldururken kadın onun etrafında sıkıldı ve inledi.

"Bana işkence ediyorsun," diye suçladı onu, ama ona karşı hareket ederken, sıkılaşıırken, onu içinde çalıştırırken, onu sağarken ve onun üzerinde daha da gevşerken sesinde neşeye benzer bir şey duydu.

Birkaç dakika sonra, tamamen içine gömülmüştü, kontrolünün dağıldığını hissederken her zonklayan inç onu yakıyordu.

İhtiyaç, kendinden geçmeye doğru ilerleyen öfkeli bir zevk kırbacıydı. Mercury'nin elleri kadının kalçalarını sıkıca kavramış, kalçalarını kaldırıp kendini ona verirken başını zevkle geriye atmıştı. Aksi halde hareketsiz kalarak, onun da kendi zevkini bulmasına izin veriyordu.

Aygır gibi sert, kalın, serbest bırakma ihtiyacıyla zonklayan ama yine de onun için kendini tutan bir haldeyken ona biniyordu. Alnından saçlarının kalın tellerine doğru süzülen ter damlalarını izliyordu. Orgazmı içinde sıkılaşmaya başladığında bir diğeri güçlü, kordonlu boynundan aşağı iniyordu.

Vücudu nabız gibi atan bir ihtiyaç kütlesiydi. Sinir uçlarında şimşekler çakıyordu, her sinir ucunda. Zevk hücre derinliğinde, ruh derinliğindeydi ve onu almak içinde vahşi ve güçlü bir şeyi de körüklüyordu.

"Merkür." Adını haykırırken başı geriye doğru eğildi. "Aman Tanrım. Merkür!"

Boşalırken hareket etmeye devam etmeye çalıştı, onu kendi salıverilişine sürüklemeye çalıştı, ama bu onu parçalıyordu. Titriyor, ürperiyor, içinde patladığını hissediyordu ve o zaman ona verdi. Onu aldı. Adam onun altında hareket ederken elleri kalçalarında sıkılaştı, sert ve derin bir şekilde itti, etinin kalın girişiyle onu kazığa oturttu, ta ki boğuk çığlığı, ardından ilkel, boğulmuş bir kükreme boğazından yırtılincaya ve salıverilmesi onunkine katılincaya kadar.

Bu her şeyin bittiği anlamına gelmiyordu. Adamın göğsüne yığıldı, dikenin uzadığını hissettikçe tırnaklarının kollarına battığının farkında bile değildi, onu daha yükseğe, daha derine, onu çıplak bırakan ve ona yalvarmasına neden olan bir serbest bırakmaya fırlattığını hissetti. Merhamet etmesi için yalvarıyordu, çünkü

Bu zevk onu parçalara ayırıp yeniden yaratıyordu ve yeniden yaratılmış olmakla nasıl yaşayacağını bilmiyordu.

Başını kaldırabilmesi, doymuş bedenini onunkinden ayırıp yatağın kenarına yuvarlayabilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti.

Doğrulup saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, bakışlarını yere dikti ve dondu kaldı.

Bunlar onun parçalanmış sağlam kışlık botları değil miydi? Gri yün eteği değil miydi? Külotlu çorabı? Ayakkabıları mı?

Aman Tanrım.

Döndü ve dolaba baktı. Kapı açıktı, ışık yanıyordu ve kendini solgun hissediyordu. Mercury'nin yanında hareketsiz yatarken gerildiğini hissetti, bakışları onun üzerindeydi ve dikkatle onu izliyordu.

Ona bakamıyordu. Tek görebildiği kıyafetleriydi. Parçalanmış. Sanki biri onları makasla kesmiş gibiydi. Sağlam ayakkabıları ve botları, düz çorapları ve külotlu çorapları. Görmediği tek şey, yanında getirdiği narin ipek ve dantel iç çamaşırı takımlarıydı. Parçalara ayrılmış sütyenler yoktu. Çorap da yoktu. Hâlâ giydiği ve farkına bile varmadığı çoraplar gibi.

Şok yavaş yavaş öfkeye dönüştü. Dağınıklığa, dikkatsizce düşürülen her bir kumaş parçasındaki kasıtlı hesaplamaya baktı ve yavaşça ona döndü.

Hâlâ kötücül görünen, açgözlü alevlerle yanan o buz mavisi gözleriyle onu izliyordu. Yüz ifadesi kontrollüydü. Bakışları kibirliydi. Kendinden emin.

"Ne yaptın lan sen burada?"

Sırıttı. "Senin o çok düzgün, çok kesin aksanının ortaya çıkmasını ne kadar sevdiğimi söylemiş miydim? Bir parti yolda demektir. Dikkatli ol Ria, seni ateşlendiren sadece kahve değil. Aynı zamanda öfke de."

Kadın ona inanamayarak baktı. Adamın ifadesindeki kibir, ilkel özgüven ve tam bir sakinlik onu öfkelenmişti.

"Kıyafetlerimi mahvettin," diye kestirip .

Gözleri kısıldı. "Evet, sanırım tam da bunu yapmış olabilirim."

"Neden?" Kelimeyi zar zor oluşturabildi, zar zor bir düşündüm.

Sonra ayağa kalktı ve ona doğru eğildi, burun geldiler.

"Bir yabancıyı becermekten bıktım. Çiftleştığım kadını hissetmekten ve onu asla görememekten. Bunlar," diye hırladı, kıyafetleri göstererek, "eşimi saklıyorlar ve artık buna izin vermeyeceğim."

Geri çekildi ve ayağa kalktı, ona bakıyordu, titriyordu ve bu tahrik olmaktan kaynaklanmıyordu. Tamamen, ağır basan inançsızlık ve öfkeden kaynaklanıyordu.

"Sen delisin," diye karşılık verdi. "Eşinmiş, kıcımın kenarı. Eşin Sığınak'a geri döndü ve kızışmış lanet bir kedi gibi etrafta dolanıyor. Seni bekliyor. Sen beni o lanet hormonla beslerken ve seni terk edemeyeceğimden emin olurken seni bekliyor. Sorun ne, Mercury? İstedığın gibi olmadığı gerçeğiyle başa çıkamadın mı? Şimdi beni dokunmaya katlanabileceğin bir şeye dönüştürmek zorunda mısın?"

Yeterince ağır, yeterince ilkel bir hırıltıyla yataktan çıktı ve içinde bir şey isyan etti. Onun öfkesi karşısında geri adım atacağını mı düşünmüştü? Korkup kaçacağını mı?

Adam daha ilk adımı atmadan, kadın yüzüne bakıyordu.

"O kıyafetleri geri alabilirim, bu kadar çabuk." Elini kaldırdı ve parmaklarını buyurgan bir şekilde şıklattı. "Bir Vanderale Cinsi onları teslim edecek ve bir Vanderale Cinsi ondan yaptığım her isteği yerine getirecek. Ve sen de bu parçaları alabilirsin," diye alay etti, "ve onları itebilirsin."

"Bir Vanderale Breed'in ölmesini mi istiyorsun?" diye söylendi, burnu neredeyse onunkine değiyordu, öfke artık gözlerinde canlı bir şeydi, onun içinde de yaşayan, nefes alan bir varlık. "Biri daha senin ne giymen gerektiğiyle alay etsin, onu parçalara ayırır ve peşinden koşup ağlayarak takip ettiği buyurgan Leo'ya gönderirim. Sen benim eşimsin ve benden daha fazla saklanırsan lanetleneceğim."

"Alaiya senin eşin," diye bağırdı onun yüzüne. "Bana yaptıklarınla, doğanın çiftleşme ısısı için tasarladığı her şeyle alay ettin."

ol. Ne yani, Mercury, tek bir kadın yerine lanet bir hareme mi ihtiyacın var?"

Gülümsedi. Soğuk, sessiz bir gülümseme, kızın öfkesini delip geçti ve adam doğrulurken kızın ona temkinli bir şekilde bakmasına neden oldu.

"Bu sabah alışverişe gidebiliriz. Sana bir kıyafet ayırdım."

"Affedersiniz!" Yumrukları sıkılmıştı; şiddet onu içten içe parçalıyordu. "Az önce bana ne dedin sen?"

Adamın yüzündeki ifade onu geri adım attırdı. Korkuyla değil ama ihtiyatla. Gözleri kısıldı, ağır bir altın rengi titreşti ve ifadesi öylesine ilkel bir kibirle gerildi ki bununla nasıl mücadele edeceğini bilemedi.

"Dedim ki, alışverişe gideceğiz. Bu sabah. Duş aldıktan sonra yemek yeriz ve bana tekrar ihtiyacın olursa, bana sahip olursun. Kıyafetlerini değiştiririz."

"Parçaladığın kıyafetler mi?" Sesi boğuktu, öfke ve inançsızlıkla gerilmişti.

Kaşları çatıldı. "Hiç sanmıyorum. Ama istersen beni ikna etmeye çalışabilirsin. Sen benim eşimsin ve Irklar eşlerini acımasızca şımartmasıyla bilinir. Seni ne kadar şımartacağımı görmek ister misin?"

Acı .

"Seni piç!" diye nefes aldı, inanamıyordu, içlerinden birinin aklını kaçırdığından emindi ve bunun kendisi olmadığından da oldukça emindi.

"Bu sadece bir öneriydi." Omuz silkti.

"Seni pis, kibirli, egomanyak Breed," diye bağırdı. "Sen Dane'den de kötüsün. Jonas'tan da kötüsün. Leo'dan bile kötüsün." Ve bu, birine yapabileceği en büyük kibir hakaretiydi.

"İltifatlar yardımcı olur." Gülümsedi ve yanından geçip gitti, geçerken eliyle poposunu okşadı ve kızın ciğerlerinden öfkeli bir çığlık çıkardı.

"Seni öldüreceğim."

"Eğer bu sabah yaptığımız gibi birbirimize girmeye devam , yapmazsan lanet ," diye seslendi ona. "Mutlu öleceğim."

Banyo kapısı kapandı. Etrafına baktı, hâlâ şoktaydı ve rüya gördüğünden emindi. Dudaklarından sıkıca kenetlenmiş, öfkeli hırıltı onun en iyisine rakip olabilirdi. Ve piç kurusu ona güldü. Bunu duydu. Kıkırdamasını duydu ve kendini durduramadan komodinin üzerindeki küçük saat elindeydi, sonra odanın öbür ucuna uçup kapıya çarparak parçalandı.

Orada öylece durdu, kabaca nefes aldı, sonra inledi ve tekrar yatağa oturup iğrenç kıyafetlerinin kalıntılarına baktı. Şimdi ne halt edecekti?

BÖLÜM 22

"Whew." Mercury, yatak odasını sessizlik doldururken nefesini keskin bir şekilde dışarı atarken sessiz kalmaya çok ama çok dikkat etti.

Ellerini lavaboya dayadı ve bekledi. Yatak odasında kaldı. Kaçmıyordu. Ona yetişmek için çıplak bir şekilde karda koşmak berbat olmaz mıydı?

Onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu, öfkesinin keskin tadını alabiliyordu ve itiraf etmek zorundaydı, lanet olsun, sinirlendiğinde tam bir meydan okumaydı.

Bu şansı bir daha yakalamak isteyeceğinden değil. Söylediği gibi, Irk erkekleri genellikle eşlerini şımartırdı, özellikle de çiftleşme döneminde, duyguları ve denge hisleri çok dengesiz olduğunda.

Erkek Irklar çiftleşme döneminde oldukça seksüeldi, ancak çiftleşmiş bir dişinin, özellikle de Irk olmayan bir dişinin hissettiği acı verici, ıstırap verici uyarılmayı yaşamıyorlardı. Duygularını ya da ihtiyaçlarını kontrol edemedikleri için keskin öfke patlamaları yaşamıyorlardı. Dişiler eşlerine bağımlıydı ve bağımsız bir kadın için bu çok zor bir alışma süreciydi.

Ria o güne kadar karşılaştığı en bağımsız kadınlardan biriydi. Dışarıdan bakıldığında o kadar kendine yeten, o kadar kontrollü biriydi ki, diğerleri onun etrafında tedirginlikle dolaşıyordu. İnsanların da tıpkı Irklar gibi kendilerine ihtiyaç duyulmasına ihtiyaçları vardı. Böyle bir ilişkiyi istemediklerini ya da buna ihtiyaç duymadıklarını hissettikleri kişilerin yanında rahat değillerdi.

Ria başkalarını böyle etkiliyordu. Ondan kaçıyor, onu dikkatle izliyor, farkında olmadan kendilerini uzaklaştırdığının bilincine varıyorlardı.

Bu Sığınak'ta ya da Irk dünyasının herhangi bir yerinde işe yaramayacaktı. Eğer onu eşi olarak kabul etmezse, asla mutlu olamayacaktı. Ve ne kadar kolaylaştırmaya çalışırsa çalışsın, onun hayatında kendine bir yer edinmek onun acı verici olacaktı,

Ya da bunu nasıl bozduğunu. Korkuları her zaman orada olacaktı. Ve diğer Irklar onları her zaman hissedecekti.

Yatak odasının kapısının kapandığını duyunca gerildi. Kaşlarını çatarak hızla banyodan çıktı.

Ona bıraktığı tek kıyafet kayıptı. Ondan yine kaçtıysa lanet olsun ona.

Başka bir kapının kapandığını duydu ama dış kapının değil. Evin içinde ilerlerken misafir odasının kapalı kapısında durdu ve rahat bir nefes aldı.

O oradaydı. Onsuz duş alıyordu. Onunla birlikte duş almayı, onu rahatlatmayı ummuştı.

Kaşlarını çattı ve yatak odasına girdi, bir şey, bir his, içini parçalayan bir koku onu çekiyordu. Suya karışan gözyaşlarının kokusu. karışıklığının kokusu, çok kasvetli ve ona yabancı.

Ve bu onun kalbini kırdı. Ruhunu parçaladı.

Banyoda duş akıyordu ve Ria oradaydı. Duş perdesini kenara iterek onu gördü, başı duvara yaslanmış, elleriyle yüzünü kapatmış, omuzları gözyaşlarıyla titriyordu.

"Ria," diye fısıldadı.

"Yapma." Başını salladı, sesi boğuk çıkıyordu. "Ben çığlık atmam. Ağlamıyorum. Canım böyle yanmaz." Sesi düzensizleşti, öfkелendi. "Beni yalnız bırakın. Lütfen. Bunu kontrol etmeme izin verin. Bunu kontrol etmek zorundayım."

Arkasına geçti, onları buharlı sıcaklığın içine aldı ve onu göğsüne çekti. Ait olduğu yere ve ağlamasına izin verdi. Başını onunkinin üzerine eğdi ve gözlerini kapattı, bunun onun için ne kadar zor olduğunu biliyordu. Hissediordu. Hissediordu.

"Seni seviyorum Ria," diye fısıldadı saçlarına doğru. "Sana bundan daha fazla güvence veremem." Bu güvenceleri ona vermeyecekti, çünkü şu anda bunları duymayacağını biliyordu.

Sert bir şekilde hıçkırdı, kolları adamın beline dolandı ve gözyaşları göğsünü dağlarken ona tutundu.

"Seni sevmek istemedim," diye ağladı kırık bir sesle. "Böyle acı çekmek istemedim."

"Biliyorum, bebeğim." Saçlarını öptü, sırtını okşadı. "Biliyorum."

İçindeki fırtınanın şiddetlenmesine izin verdi ve hafifledikçe onu okşadı. Kadın ona karşı sessiz kaldığında geri çekildi, bir bez kaptı ve onu yıkadı. Nazikçe. Yüzündeki gözyaşlarını temizledi ve dudaklarına kendi dudaklarıyla dokundu, dilini kalınlaştıran, içini yakan ihtiyacı geri tuttu. Rahatlamak için.

Ona nasıl vereceğini bildiği tek teselliği verdi. Sevgisini.

Sanctuary'nin helikopter jeti onları saatler sonra Buffalo Gap'e götürdü, Mercury onu omzuna atıp pilotun eğlenen bakışları altında arka alana bıraktı.

Çok öfkeliydi. O kadar kızgındı ki zar zor nefes alabiliyordu ve alışveriş merkezine indiklerinde edepli davranmaktan başka çaresi kalmamıştı. Basının ele geçirmesi için kibirli bir Breed'le bağırış çağırış kavgasına girecek değildi.

Ve Mercury bundan yararlandı. Hatta o kadar ileri gitti ki kızın bir kıyafet seçip denemesine bile izin verdi. Kız daha soyunmamıştı ki, adam kapıyı açıp kızın mağazada giydiği kıyafetleri çaldı.

Ve onu duydu -ölü bir adamdı- satış görevlisine kot pantolonundan ve kazağından kurtulmasını söylediğini duydu. Adam ölmüştü. Kadın onu öldürüyordu.

Kendi seçtiği kıyafetlerle dışarı çıktı. Siyah pantolon ve gri bir kazak. Adam kıyafetlere şöyle bir baktı, parmaklarını büktü ve onaylamaz bir tavırla homurdanarak ona sessizce, "Bu mağazadan çıplak mı çıkmak istiyorsun?" diye sordu.

Mağazadan, hayatında hiç olmadığı kadar çok erkeğın dikkatini çeken, poposunu saran, bacaklarını kavrayan mavi bir kot pantolon giymiş olarak çıktı ve onu izleyen erkeklere hırlamaya cüret etti. Kotun üzerinde *kıpkırmızı* bir vardı, Tanrı aşkına figürleri saran, göğüs-

Bir sebepten ötürü saklamasına izin verdiği deri ceketin altına sakladığı uyumlu gömlek.

Aynı şeyi ayakkabı mağazasında da yaptı. Çöpe attıklarına hiçbir şekilde benzemeyen bir çift düz, bacakları saran bilek botuyla ayrıldı. Ve ayakkabılar. O kadar çok ayakkabı vardı ki, mağaza onları o öğleden sonra kulübeye teslim ediyordu. Yüksek topuklu ayakkabılar, onun bile yüzünü buruşturmasına neden olacak kadar pahalı ayakkabılar; yüksek topuklu botlar, deri botlar, biçimli, seksi botlar... Adam tepesinde dikilip gözünü korkutarak onu denemeye ve ayağa kalkmaya zorlarken içinde bir panik dalgası yarattı. İçlerinde yürümeye. Sadece rahatlık için değil, kötücül bir şehvet için tasarlanmış ayakkabıların saf erotik hissini hissetmek için.

Mağaza üstüne mağaza. Sanctuary konukları için inşa edilen daha da seçkin bir otele bağlı olan bu özel alışveriş merkezinde akla gelebilecek her türlü mağaza bulunuyordu. Saatlerce orada kaldılar. Mağazadan mağazaya, Mercury kıyafetleri soyunma odasına iterken, hırlarken, olay çıkarmakla tehdit ederken ve onu sakladığı kadınsı kadının neşeyle bağırduğu karanlık küçük köşeye doğru iterken.

Hiç memnun değildi. Adam onu zorla makyaj salonuna götürdüğünde, kadın topuklarını sıktı ve adamın sinsice basına aylarca konuşulacak bir hikaye vermekte bir sakınca görmediğini fısıldamasını bekledi.

Basın da oradaydı. Mercury, Irk İşleri Bürosu'nun bilinen bir ismiydi. En iyi uygulayıcılarından biriydi. Görev için giyinmemiş olabilirdi ama giydiği deri pantolon ve siyah tişört, güçlü bir erkek hayvan olduğunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu.

Tanrı aşkına, siyah deri. Güçlü bacaklarını ve ayağındaki ağır botları sergiliyordu. Göğsüne ve kollarına kadar uzanan bir tişört. Saçları ensesinde toplanmıştı ve diğer müşterilerin onu dikkatle izlemesine neden olan gururlu, aslansı yüz hatlarını ortaya çıkarıyordu.

Makyaj malzemeleri, saç aksesuarları ve o kadar günahkâr bir parfümle çıkageldi ki hemen denemek istedi. Bu an.

Ona zorla kısa elbiseler giydirdi. Deri pantolon. Deri yelek. Bu kadar vahşi olduğunu kim bilebilirdi? Deri mi?

Bilmesi gerekirdi. Biliyordu. Mercury'nin nadiren üniformasız resimleri vardı ve bu resimler onunla tanışmadan çok önce onu ıslatmıştı.

Basit iş elbiseleri ve etek kıyafetleri vardı, ama kısa olanlar, vücudu saranlar. İpekler ve yumuşak pamuklular, göğüslerini saran ve dekoltesini ortaya çıkaran kazaklar ve o kadar çok lanet olası çift çorap, push-up sütyen ve uygun külot vardı ki, maliyetini düşündükçe bayılmak istiyordu. Bir servet harcıyordu ve yüzünü bile buruşturmuyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye mırıldandı başka bir mağazadan çıkarken. Oraya kadar basit deri ceketinin onda kalmasına izin vermişti. Ceketini omuzlarından çekti, yakması için tezgâhtara fırlattı, sonra da kollarına daha kısa, kalçalarını saran, ince, gelişmiş bir izolasyonu olan siyah bir deri ceket geçirdi.

Yumuşak iç kısmı cennet gibi hissettiriyordu. Deri, diğer giysiler gibi vücuduna uyum sağlıyor ve bakışları arkada kalçasına, önde uyluklarına çekiyordu. Hırlaması için lanet olası bir neden daha.

Onun zevkine karşı çıkabilmeyi diledi. İtiraz etmek istedi. Ama yalan söylemek zorunda kalacaktı, çünkü adamın seçtiği her şeyde mükemmel bir zevki vardı.

"Birkaç saat içinde beni tekrar seveceksin," diye söz verdi ona, yavaşça içine çekerek, kızın uyarıldığına dair bulduğu kanıt karşısında sırtarak. "Belki daha erken."

"Senden gerçekten nefret ediyorum," diye tısladı.

"Sesinde aşkı duyuyorum, Ria." Onu çabucak öptü. "Haydi, bir durak daha var."

Bir durak daha. Seçkin bir elbise tasarımcısına... Mercury onu hemen içeri aldı, ölçülerini aldı, kıvrım kıvrım kıvrıldı ve Mercury onun için birkaç elbise seçerken neşeyle kıkırdadı. Çünkü o reddetti. Dehşete düşmüştü. Fiyata öfkelenmişti. Ve seçtiği parti elbiselerinin güzelliğine.

"Şükran Günü, birkaç Noel partisi ve Yeni Yıl," dedi ona. "Benimle birlikte katılacaksın."

"İşim neredeyse bitmek üzere," dedi ona, butikten çıktıklarında hissetmediği bir sakinlik için çabalayarak.

Merkür sert bir şekilde durdu ve ona ters ters baktı.

"Şimdi geri döner misin?" diye sordu sonra. "Beni bırakır mısın, Ria?"

Durakladı ve sessizce ona baktı. Onunla birlikte Güney Afrika'ya gelebilirdi ama o da Leo'yla aynı şeyi biliyordu. Leo'nun gururu çoktan yerleşmiş, hiyerarşi oluşmuştu, tıpkı burada olduğu gibi. Orada ona yer yoktu, oysa burada . . .

Başını yavaşça salladı. Hayır, bir daha asla eski haline dönemezdi. Ve Merkür'ü terk edemezdi. Bunu bir gece önce kanıtlamıştı. Dane ona kaçmayı teklif etmişti ve o bunu reddetmişti.

"Hayır," diye fısıldadı sonunda.

"Henüz değil." "Asla." Sesi sertleşti.

"Henüz değil." O isteyene kadar değil. Alaiya'nın onun üzerindeki etkisini artık inkâr edemeyene kadar değil.

Ve sonra, çok korkuyordu, acıdan kaçacak bir yer olmayacaktı.

"Beni seviyorsun, Ria." Onun gözlerinin içine baktı. "Senden akan kokuyu alabiliyorum, etrafıma, içime ulaşıyor. Bunu inkâr edemezsin."

"Bunu inkar etmiyorum," diye itiraf etti.

"Ama pişman ?" Gözlerinde öfke alevlendi.

Ve başını sallamak zorunda kaldı. Hayır, pişman olmayacaktı. Bu yüzden ölecekti, bittiğinde keder içinde yürüyecekti ama pişman olmayacaktı.

"Gözlerim açıkken içine girdiğim şeylerden pişman değilim," dedi sonunda ona. "Ama bundan hoşlanmak zorunda değilim. Ve yaptığın hatayı, ikimize de ne yaptığını anladığında, Mercury, pişman olabileceğine dair içimde çok kötü bir his var."

Kız yine onun önünde yürüdü ve Mercury kızın hareketlerini izlerken dudaklarında bir gülümseme belirmesine izin verdi. Giydiği kıyafetler ona aitti. Sadece fiziksel olarak değil, aynı zamanda tavrının, duruşunun da kırıldığını görebiliyordu.

Yine de onun yürüyüşünü izlerken dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Kot pantolon kıcını hiç kimsenin yapamayacağı kadar sarıyor, açık siyah deri ceket ise kalçalarına ve ince bacaklarına dikkat çekiyordu. Yürürken ıslak bir rüyaydı ve eğer onun içine girmezse çıldıracaktı.

Saatini kontrol etti ve yüzünü buruşturdu. Üzerindeki küçük yeşil gösterge ona Jonas'ın temas kurma ihtiyacını bildiriyordu. Zorunlu değildi; acil bir durum değildi ama buradaki işini bir an önce bitirip onu Sığınak'a geri götürmesi gerekiyordu.

Çiftleşme zaman alıyordu. Vazgeçmek istemediği zaman, planlarına bu şekilde müdahale için öldürmek zorunda kalabileceği hain bir piçi yakalamak için.

Bu düşünceyle başını sallayarak kadınını takip etti, onun ruh halini izledi, onu gözleriyle yiyen adamlara sessiz hırıltılar attı. Ama kadının bakışları onu gururlandırıyor.

Tüm o muhteşem, gür saçları sırtından aşağı dökülüyor, kalçaları sallanıyor, poposu lezzetli bir şekilde kıvrılıyor ve onu gören her erkek onu istiyordu. Gurur duyacağı bir kadını vardı, sadece seksin kendisi gibi hareket ettiği için değil, akıllı, onurlu olduğu ve onu bırakmaya çalışacak kadar sevdiği için.

Aptal kadın. Adamın onun narin elinden kurtulmaya hiç niyeti olmadığını bilmiyordu.

"Bir durak daha," diye duyurdu ona yetişirken.

Sanki tükenmiş gibi iç çekti. Sanki bir alışveriş daha yapma düşüncesi iğrenmiş gibi. Ama alışveriş yaparken onun gözlerini görmüş, artan heyecanını, kıyafetlerden zevki ve bunları inkâr edemeyişini gizlemeye çalışmasını izlemişti.

Onları gerçekten istemeseydi, onun bir düzine sahne yapmasına izin verir ve her birini soğukkanlılıkla izlerdi. Ama onları istiyordu,

Belki de en az onun onu istediği kadar.

Durak Ria'yı şaşırttı. Dükkânda yılın her mevsiminde motosiklet sürmeye uygun giysiler satılıyordu. Mercury botlar, deri pantolonlar, eldivenler ve bir ceket satın aldı, bunları Ria' gösterdiğinde gözleri parladı ve denemesi için hırladı.

Ve Ria onları sevdiğini itiraf etmek zorundaydı. Belki de çok fazla.

Sığınak'a geri dönerlerken, onları kullanma şansı olup olmayacağını merak etmekten kendini alamadı. Ve malikânenin girişinden içeri adım attıklarında, içindeki öfke kabarmasına engel olamadı.

Alaiya fuayenin diğer tarafında durmuş, duvara yaslanmış, onların girişini izliyordu. Altın sarısı, rengârenk saçları çekici, tasarlanmış bir dağınıklıkla yüzüne dökülüyordu. Ela kahverengi gözleri kısılmış, Ria'nın yeni giysilerini alaycı bir bakışla süzüyordu.

Ria bir an için eğlendi. Güzel giysilere yabancı değildi; sadece tanıdığı hiç kimsenin onu giyerken görmesine izin vermezdi. Bu kadını tanı mıyordu. Giysiler söz konusu olduğunda onun bir önemi yoktu.

Ama Alaiya'nın bakışları şehvet dolu bir açlıkla Merkür'ü aydınlattığında, Ria öfkesini bastırmak için yumruklarını yeni ceketinin içinde sıkamak zorunda kaldı.

"Jonas bizi senin ofisinde bekliyor," dedi Merkür usulca, elini Ria'nın sırtına koyup diğer kadına doğru ilerlerken. "Sabırsızlanmaya başladı."

"Bu bir lrk hatası gibi görünüyor," diye mırıldandı Ria.

"Bunu bir güç olarak görüyorum," dedi ona, Alaiya doğrulurken ve Merkür'e belli belirsiz gülümserken sesine eğlence karışmıştı.

"Mercury, bir dakikanı alabilir miyim?" Bir adım öne çıkıp elini uzattı, sonra geri çekti, parmakları titriyordu, bu sahte gerginlik Ria'nın neredeyse gözlerini devirmesine neden oluyordu.

"Şimdi olmaz, Alaiya." Onun yanından geçerken sesi sertleşti.

Belki daha sonra. Sözcükleri söylemedi, ama Ria onları hissetti. Konuşmak için dudaklarını araladı.

"Söylediklerine dikkat et, Ria," diye uyardı onu birden, sesi alçaktı. "Sen bu kadar ateşliyen ne kadar az kontrolüm olduğunu unutma. Ve bebeğim, sen kesinlikle kıvılcım saçıyorsun."

Dudaklarını hızla kapattı ve koridora dönüp konağın arka tarafındaki ofislere doğru ilerlerken ona öfkeli bir bakış fırlattı.

Sırf inat olsun diye, sırf içi dışı bir cehennem olduğu için, kalçalarına biraz daha fazla salınım, adımlarına biraz daha şehvet kattı. Bunu nasıl yapacağını *biliyordu*. Daha gençken, daha iyi öğrenmeden önce bunu sık sık yapmıştı. Kendisine tahsis edilen ofisin kapısı sarsılarak açılmadan ve Jonas dışarı adımını atmadan bir saniye önce arkasından onun keskin, hızlı nefes alışını duydu.

Sert bir şekilde durdu, ona baktı, yavaşça nefes aldı, sonra arkasından Merkür'e baktı.

"Erkeklerden nefret ediyorum," diye mırıldandı, ona dokunmamaya dikkat ederek yanından geçti.

Alışveriş merkezinde tezgâhtarlar ya da satış görevlileri ona birkaç kez dokunduğunda, bu korkunç derecede rahatsız edici olmuştu.

Merkür arkasından yaklaşırken Jonas temkinli bir şekilde, "En azından sadece Irklardan nefret etmiyor," diye cevap verdi.

"Ben de onlardan nefret ediyorum," dedi ona biraz kızgın bir ifadeyle, haftalar önce özenle yığınlar halinde yerleştirdiği dosyaların yarattığı kargaşaya bakarken. "Ofisime ne yaptın?"

O ve Merkür, kapıyı arkalarından kapatırken içeri adım attılar.

"Dane'i suçla," diye tersledi Jonas. "Daha önce burada kendini evinde gibi hissediyordu."

Ria gözlerini kapadı ve beşe kadar saydı. Jonas'a dönmeden önce emin olmak için bir beş daha ekledi.

"Dane Vanderale'in ofisinizdeki herhangi bir şeye erişmesine asla ama asla izin vermeyin," diye bilgilendirdi onu, içinde hâlâ alevlenmek isteyen öfkeyle savaşıırken, çalışılmış bir nezaketle. "Kendi küçük alanında iyi iş çıkarıyor ama başkalarınınkini mahvediyor."

Ceketini çıkarıp sandalyenin arkasına attı ve ellerini kalçalarına dayayıp dağınıklığa baktı.

Başını sallayarak, o gün ön cebine sıkıştırdığı saç bandını çıkardı, saçlarını ensesine doğru çekti ve masanın üzerine eğilip dosyalarını yeniden dizmeden önce sabitledi.

Onun arkasında, Mercury gözlerini Jonas'a dikti. Normalde yönetmen ipek gibi pürüzsüzdü ama eğer Mercury'nin düşündüğü yere bakıyorsa Evet, bakıyordu.

Merkür onun arkasına geçti ve komutanına dönerek dudağını kontrol edemediği bir hırıltıyla kaldırdı.

Jonas dudaklarını büzdü ve şaşkınlıkla başını sallayarak arkasını döndü. Mercury yine de diğer adamın yüzündeki gülümsemeyi yakaladı.

"Bu dosyaların yalnız bırakılması gerekiyor," dedi Ria onlara, sesinde Mercury'nin sikini pantolonunun içinde sarsan bir sertlik vardı.

Ses tonunu meydan okuma ve meydan okuma doldurdu.

"Bu konuyu Dane'le konuş." Jonas omuz silkti. "Partiden sonra gelen bazı bilgileri yüklemeyi yeni bitirdim. Güvenli sunucu üzerinden hiçbir bilgisayardan gelmeyen bir iletim aldık. Henüz nereye gittiğini tespit edemedik. Ve içinde bir kod vardı. Dane, Callan ve Kane Callan'ın ofisinde bunun üzerinde çalışıyorlar."

"Onlar için iyi bir yer," dedi Ria sabırsızlıkla. "Onlara yardım etmelisin."

Jonas, Mercury'ye eğlenen bir bakış fırlatırken yüzünü buruşturdu. Ria'nın sıcaklığının kokusu, açlığın ve ihtiyacın tatlı kokusu küçük ofis alanını dolduruyordu ve Jonas'ın varlığı, kokuyu alabilmesi Mercury'nin sahipleniciliğini kızdırıyordu.

Onlara geri döndüğünde Jonas'ın bakışları göğüslerine kaydı. Jonas sırtarak tekrar arkasını dönmeden önce Merkür küçük, neredeyse sessiz bir uyarı hırıltısı çıkardı.

Mercury dönüp ona baktı ve neredeyse inliyordu. O lanet olası kıpkırmızı bluzu giydiğini görmek zorundaydı. Göğüslerini bir aşığın eli gibi kavriyordu ve kumaşın altında, altına giydiği sütyenin altında, sert küçük meme uçlarının izi açıkça görülebiliyordu.

Jonas'a döndü. "Ben burada onunla olacağım."

"Üniforman yok." Jonas arkasını dönmeden önce boğazını temizledi.

Ria bu yoruma narin, alaycı bir kokuyla karşılık verdi.

"Merkür dün gece kıyafetlerimi beğenmediğine karar verdi," diye alaycı bir şekilde konuştu. "Sahip olduğum her şeyi parçaladı. Ben de onunkileri parçaladım."

Aslında iki üniforma da. Mercury daha birkaç hafta önce üniformasının bu şekilde parçalara ayrıldığını görse çok öfkelenirdi. Üniforması, pozisyonu onu tanımlamıştı. Şimdi ise rütbesini ilan eden üniformasından çok daha ilginç bir şey bulmuştu.

Jonas homurdanarak, "Eminim Irk Yasası'nda bunu bir tür cezai tedbire gerekçe yapacak bir madde bulabilirim," dedi. "Siz ikiniz birbirinizin kıyafetlerini mahvetmekten kaçınabilir misiniz? En azından burada işleri yoluna koyana kadar."

Ria ikisine de ters ters baktı.

"Neden ikiniz de yapacak başka bir şey bulmuyorsunuz ve benim burada çalışmama izin vermiyorsunuz?" Merkür'e sert bir bakış attı.

"Sizi rahatsız etmeyeceğime eminim," diye söz verdi ona.

Jonas içini çekti. "Lanet olası çiftleşme sıcağı. Lawe bir manastıra katılmakla, Rule da işi bırakmakla tehdit ediyor. Siz ikiniz neden herkesin kitabından bir not alıp bunun sizi delirtmesine izin vermek yerine gençlere bunun eğlenceli olabileceğini göstermeye çalışmıyorsunuz?"

"Hiç olmadığım kadar aklım başımda." Merkür omuz silkti.

"Bu çok korkutucu bir düşünce," diye mırıldandı Ria ve neredeyse kıkırdayacaktı. Kıkırdayacaktı, ama Ria'nın kızgınlığıyla birlikte öfkесinin de yükseldiğini görebiliyordu.

"O halde sizi yalnız bırakayım." Jonas tekrar boğazını temizledi ve dışarı çıkmak için kapıyı açtı. "İyi eğlenceler çocuklar."

Kapı arkasından kapandı, onları Ria'nın giderek artan tahrik kokusu ve giderek artan şaşkınlığı içinde halde bıraktı.

Masadan birkaç dosya aldı, masasına doğru yürüdü ve oturmadan önce onları masanın üzerine bıraktı.

Mercury kapıyı kilitledi. Ne olur ne olmaz diye. Ya da o öyle yaparsa.

"Benim önümde sana bir daha dokunmasına izin verirsen iki elini de koparırım." Gözleri masanın üzerinde çikolata ateşi saçıyordu.

Merkür kaşlarını kaldırdı. "Kim?"

"Kim olduğunu biliyorsun," dedi ona, sesi kırılmış, kesin. "Ne yaparsan yap, Mercury, bu iş nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın. Onun sana dokunduğunu görmeme izin verme, çünkü ben sorumlu olmayacağım."

Sırtışını kendine sakladı. İşte oradaydı. Onun kadını. Tüm tavırları, ateşi ve ateşli uyarılmışlığıyla. Yavaşça başını salladı, dergisini eline aldı ve okuyormuş gibi yaptı. O lanet şeyi bir aydır okuyordu. Hâlâ içindeki tek bir makaleyi bile bilmiyordu.

"Ve o dergiyi ters çevirirsen okumana yardımcı olur," dedi dikkatle. "Madem okuyormuş gibi yapacaksın, o zaman en azından edepli davran."

Derginin arkasından sırtıttı. Ama dergiyi çevirmedi. Kızın fark etmediğini sanıyordu.

BÖLÜM 23

Ria, Elizabeth Vanderale'in bir keresinde ona çiftleşme ateşini anlatırken tarif ettiği ihtiyaç acısını hayal bile edememişti. Anlayamazdı, dedi daha sonra kendi kendine, etinin hemen altında bir ateş yanarken rahminin şiddetle kasıldığını hissediyordu.

Masasında otururken, kalçaları sıkışmış, klitorisi yoğun bir istekle zonklayan Ria, rahatlamak için çığlık atmanın eşiğinde olduğunu biliyordu.

Kirpiklerinin arasından Mercury'nin karşısında oturduğu yere baktı. Odanın köşesinde onun için duran rahat koltuk, iri bedenini rahatlıkla taşıyordu. Koltuğa yayılmıştı, uzun bacakları önünde uzanıyordu, bacaklarının arasındaki şişkinlik kalındı ve siyah deri pantolonuna baskı yapıyordu. Tişörtü karın kaslarının dalgalanışına uyum sağlıyordu ve kadın izledikçe bu kaslar kasılıyor, kalçaları kıpırdıyor ve adamın sikinin derinin altında zonkladığına yemin edebilirdi.

Yukarı çıkınca gözleri sonunda onunkilerle buluştu. Gözleri aklıktan parlıyordu. Keskin, berrak mavi, onu izlerken karanlık yüzünde neredeyse alev alıyordu. Yine de ona dokunmaya çalışmamıştı. Daha fazla dosya almak için onun yanından her geçişinde, onu karşısında bulmak, kendisine uzanmasını sağlamak için dua ediyordu. Onu sinirlerini kemirmeye başlayan bir şiddetle istiyordu ama pantolonunu zorlayan şişkinlik dışında, adamda kendisini canlı canlı kemiren aynı açlığa dair hiçbir belirti yoktu.

İhtiyaç, sinir uçları üzerinde çalışan ve seksinde giderek büyüyen bir alev gibiydi. Sadece sevişmeye değil, ona sürtünmeye, kollarını ona dolamaya, onu okşamaya ve sevmeye duyduğu ihtiyaç tüm vücudunu bir cehennem gibi ısıtıyordu.

Bakışlarını Jonas'ın bilgisayara yüklediği mesaja geri çevirmek için kendini zorladı. Kesinlikle şifrelenmişti, ama şifre çok daha kısa ve aceleye getirilmişti. Ria alnını ovuşturarak önceki gecedan kalan diğer iletileri buldu ve onlarla birlikte çalıştı.

Bu olaya kadar bir düzen vardı. Bilgi sızdıran suçlu, halihazırda çalışmakta olan giden iletimleri yakalayarak, kodu ekleyerek ve ardından onları hedeflerine serbest bırakarak kendini tespit edilmekten koruyan bir sistem bulmuştu.

Her ileti Engalls Pharmaceuticals ya da Brandenmore Research' n bir yan kuruluşuna gitmişti. Bunların çoğu araştırma kolundaki bir yan şirkete gitmişti ve aspirin gibi zararsız malzemelerin siparişi için Sıgınak'ta oldukça popüler bir şirketti. Irklar mevsimler değiştikçe hafif baş ağrılarına eğilimliydi ve aspirini çok miktarda kullanıyorlardı.

Yine de başka bir baş ağrısı ilacı siparişi vardı. Biraz daha güçlü bir tane. Ria kaşlarını çattı, emirleri ve onlara bağlı iletimleri hayalet sürücüde hareket ettirirken izledi.

Geçtiğimiz yıl ilaç siparişleri artmıştı ve hepsi aynı Cins'e teslim ediliyordu. Dr. Ely Morrey.

Daha fazla dosyanın yerini değiştirip bulgular üzerinde kaşlarını çatarken, kapı ağır bir şekilde  alındı.

Mercury kapının kilidini açıp diğer Cins'in odaya girmesine izin verirken ona sessizce, "Ben Jonas," dedi.

Merkür masasının kenarına çekilerek ona şüpheyle baktı. Jonas'ın kudurup saldıracağını mı düşünüyordu?

Kapı arkalarından kapanıp kilitlenirken neredeyse başını sallayarak bakışlarını Jonas'a çevirdi. Hafif bir klik sesiyle Ria'nın gözleri kilide kaydı.

Jonas, "Ely Yönetim Kabinesi'ni toplantıya çağırdı," diye duyurdu. "Acil bir oturum. Yarından sonraki gün toplanacaklar."

"Merkür' n hapsedilmesini mi talep edecek?" Ria acil seansın ardındaki nedenin bu olduğunu biliyordu.

Jonas başını salladı, sert ve kibirli ifadesi daha da gerginleşmişti.

"Kabine üyelerini aramaya başladı bile, onlar da Callan'ı arıyor. İhtiyacı olan desteği alamayacak ama vahşi yer değiştirme ve çiftleşme kızgınlığı testlerini zorlamayı başarabilir."

"Peki ya dün aldığın kan?" Merkür, Ria'nın şaşkın bakışlarını üzerine çekerek sordu.

"Ne kanı?" diye sordu.

Jonas'ın bakışları onunkilerle buluştu. "Dün siz gittikten sonra Mercury, vahşi yer değiştirme ve çiftleşme ısısı için onun kanından bir örnek gönderdi. Bu da seninkinden de bir örneğe ihtiyacımız olacağı anlamına geliyor."

"Dr. Morrey'nin uğraşması için mi?" Kadın inanamayarak ona baktı. "Hiç sanmıyorum Jonas."

Jonas tekrar Merkür'e baktı, ifadesi sorgulayıcıydı. Merkür'ün hafifçe başını sallaması üzerine Jonas ona döndü.

"Başka bir bilim adamımız daha var."

Ria sandalyesinde arkasına yaslanıp alaycı bir tavırla ona bilerek gülümsedi. "Jeffery Amburg sende, değil mi Jonas?"

Jonas kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve bakışlarını Merkür'e çevirdi.

"Testleri yapması için ona güveniyor musunuz?" diye sordu.

Merkür omuz silkti. "O katil bir piç, ama onun için testler ve sonuçlardan başka hiçbir şey önemli değil. O bir bilim adamı, Jonas. En kötü türden. Ama bulduğu her şeyin peşinden gidecektir."

Ria, Jeffery Amburg'un Merkür'ün laboratuvarında görevli bilim adamlarından biri olduğunu biliyordu. Alaiya'nın ölüm haberi üzerine Merkür öfkeden deliye döndüğünde, vahşi yer değiştirmeyi kontrol altına almak için ilacın geliştirilmesine yardım eden bilim adamı da oydu. Ayrıca Mercury'de ortaya çıkan ve çiftleşme ısısının öncüsü olduğu bilinen hormonu araştıran bilim adamıydı.

Göğsüne saplanan sert acı hissi onu şaşırttı. Şimdiye kadar bu duruma alışmış olması gerekirdi.

"Ona dokunmuyor." Merkür başını Ria'ya doğru salladı. "Bir Cins kan ve tükürük örnekleri alabilir. Daha fazlasını değil."

Jonas'ın çenesi sıkıştı.

"Bu benim kararım değil mi, Merkür?" O testleri istediğinden değil ama adamın sesindeki kibir, hem ilkel bir uyarı hem de kızgınlıkla ensesindeki tüyleri diken diken etti.

Ona ters ters baktı. "Amburg'un oradan canlı çıkmasını mı istiyorsun, Ria? Ellerini senin üzerinde görsem, üzerlerindeki kanı bilsem, kendimi tutamazdım."

Bu açıklamayı duymazdan geldi ve Jonas'a döndü.

"Alaiya test ediliyor mu?"

Bakışları tekrar Merkür'e kaydı.

"Merkür'e sormadım, sana sordum."

Kısa bir süre başını salladı. "İnfazcılarımızdan biri ona şu anda Amburg'u tuttuğumuz alt düzey laboratuarlara kadar eşlik etti. Örnekleri birkaç saat önce alındı."

"Peki çiftleşme kızgınlığı belirtileri gösteriyor muydu?"

Jonas konuşmadı. Ria kalbinin sıkıştığını, göğsünde canlı bir kömür gibi yandığını hissetti.

"Anlıyorum." Öne doğru eğildi, masasının üzerindeki kâğıtları düzeltti ve gözlerini ekrana dikti. "Size kan ve tükürük vermeme istediğinizde bana haber verin. O zamana kadar çalışıyor olacağım."

Odayı uzun sessizlik kapladı.

"Ayrıldığımda Amburg'un teknisyenini yukarı göndereceğim. Genç bir Cins; kurtarmalardan önce başka bir laboratuvarda çalışmış, oradaki bilim insanlarına yardımcı olmuş. Sizinle ilgilenecektir."

Ria başını salladı ve bir başka iletiyi yerine yerleştirdi.

İşe odaklanmıştı. Her zaman işine odaklanmıştı. İhanet etmedi, tüketmedi, duygularını yiyip bitirmedi. "Bu arada, dün geceki iletiminiz Breed kışlasından geldi, daha ziyade mülk ev sizin varsaydığınız gibi. Düşük seviye, o

ve Buffalo Gap'teki otelde sona erdi."

Jonas masadan kalkarken sandalyesini bilgisayardan geriye doğru itti. Ayağa kalkarak ona koltuğunu verdi ve Jonas otururken masanın etrafında dolaştı. Ofisteki bilgisayar doğrudan Breed uydusuna bağlandığında, Breed uydusundan indirdiği bir izleme programı içinde çalışan iletim ekranına baktı.

"Bunu nasıl buldun?" Jonas'ın parmakları klavyenin üzerinde hareket ediyordu. "Bu program bizde yok."

"Sığınak'ın güvenlik seviyesi programın kullanılmasına izin verecek kadar yükseltilmedi," dedi ona. "Bu sabah uyandığımda ve mesajlarımı kontrol ettiğimde Leo'nun kendisi tarafından verilen kişisel kullanım iznim vardı."

Bu da Dane'in ona karşı dürüst olduğu anlamına geliyordu. Nedense bu, kendisini daha az yabancı hissetmesini sağlamıştı. Durum kontrolünden çıktığında Dane Leo'yu aramıştı. Onu Güney Afrika'ya geri getirmek için Leo'nun öfkesiyle yüzleşmeye hazırды.

Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturdu ve bulduğu diğer bilgilere kaşlarını çatarken bu bilgiyi bir kenara itti.

"Ely neden Brandenmore'un yan kuruluşlarından birinden kodein sipariş ediyor?" diye sordu. "Vanderale ya da Lawrence Industries dışında sipariş edilen tüm ilaç ve araştırma malzemelerinin Engalls'tan geçeceğini sanıyordum."

Jonas durakladı ve bakışlarını kaldırdı, gözleri keskin ve ölümcüldü.

"İrklar kodein almaz," dedi ona. "Bizim sistemlerimizde Melez olmayanlarda olduğu kadar iyi çalışmıyor."

Ria omuz silkti. "Sipariş iletimlerini kontrol et, üzerinde ekli kodlama olanları. Son altı ila sekiz ay içinde giderek artan sıklıkta birkaç sipariş vermiş. Ayrıca artan güçte ağrı kesici ilaçlar da sipariş ediyor. Morfin geçen ay listeye eklendi."

"Bu ilaçlar için herhangi bir talep ya da ödeme yapılmadı," dedi ona. "Olsaydı bilirdim."

"O zaman belki de parasını başka bir şekilde ödüyordur."

Odayı dolduran sessizlik, ağır ve tehlikeli gerilim kollarındaki ve boynundaki tüyleri diken diken etmişti.

Jonas kemerinin yanından bir iletişim cihazı çıkardı, kafasına taktı ve mikrofonu yanağına doğru çekti.

"Jackal? Dr. Morrey'nin ofisini emniyete ve tüm bilgisayarlara el konulana kadar Blade, Noble ve Mordecai adlı infaz memurlarını laboratuarlara yerleştirin. Ely'nin odasına hapsedilmesini istiyorum ve Callan ile Dane'e acil bir toplantı için Callan'ın ofisine gittiğimi bildirin."

Bağlantıyı kesti, kulaklığı çıkardı ve Ria'ya baktı, gözlerinde öfke dönüyordu.

"Bunu ne zaman buldun?"

"Sen gelmeden hemen önce." Omuz silkti. "Ama ben olsam dikkatli olurum Jonas. Bulması çok kolaydı ve ben bundan hoşlanmıyorum."

"Ely bir elektronik sihirbazı değil." Derin bir iç çekti. "bilgisayarlardan nefret eder. Eğer bilimsel bir alet değilse, o zaman işine yaramaz. Basit tutmaları gerekecek."

Ayağa kalkarken sesi ağır ve pişmanlık doluydu. "Bu bilgilerin çıktısını al, programı buraya getir ve şirket içi kullanım için oluşturduğumuz kişisel ağa yüklenmesini istiyorum."

Ria sıkıca gülümsedi. "İzin almadan olmaz Jonas."

"Bu programa ihtiyacımız var, lanet olsun sana!" Ona hırlarken elleri masanın üzerinde düzleşti.

"Jonas." Merkür aralarına girdi, iri vücudu gergindi, sesi uyarıyordu. "Geri çekil."

Jonas masadan kalktı ve Mercury'ye ters ters baktı.

"Sikeyim böyle işi! Bu iş bittiğinde, lanet manastırda Lawe'a katılacağım. Aşırı bölgeci Irklardan ve

çiftleşme saçmalığı işimi cehenneme çeviriyor. Dikkat et, Merkür. Sana işimi vereceğim."

Ellerini kısa, siyah saçlarının üzerinde gezdirdi ve Ria'ya dönmeden önce derin bir nefes . "En azından bilgilerin çıktısını alıp Callan'ın ofisine getirebilir misin? Kanıta ihtiyacım var, Ria. Varsayımlara ya da sahip olmamıza izin verilmeyen bir programla ilgili bilgilere değil," diye alay etti.

"Programı Callan'ın bilgisayarına yükleyebilirim. Kendini silmeden önce yetmiş iki saate kadar hayalet olarak kalabilir ve ana ağda çalışamaz ve tespit edilemez hale gelir. Ya da başka herhangi bir özel ağda."

Masadan kalkıp kadının sandalyesine geri dönmesine izin verirken sertçe başını salladı.

Oturmak ıstırap vericiydi. Uyluklarını klitorisinin etrafında sıkıyor, ona çekirdeğinin içindeki boşluğu hatırlatıyor ve seks ihtiyacı onu canlı canlı yemeye başladığında rahmini spazmodik olarak sıkıyordu.

Acıyı protesto etmek için elini karnının alt kısmına koyma ihtiyacını dizginledi ve önümüzdeki birkaç saati atlatmanın imkânsız olacağından korktu.

Programı bilgisayardan çıkarmak için tuşa bastı, sürücünden ve ağdan temizlemek için başka bir hayalet program yerleştirdi, ardından ihtiyaç duydukları bilgileri içeren küçük harici sürücüyü çekti.

Başını kaldırdığında Mercury'nin bakışlarını üzerinde gördü, gözlerinin o sert mavi rengi yüzünü yakıyordu. Onun da ihtiyacı vardı ama yine de ikisini de rahatlatacak hiçbir şey yapmadı.

Eğer onu istiyorsa, onu almak zorundaydı.

Ona baktı, neredeyse tatlı bir rahatlama hissediyordu, sanki onun ağır ereksiyonunu içine zorlamış, onu kabzasına kadar almış ve tüm bu ısı ve gücü kontrolünde hissetmiş gibi yakıcı bir ihtiyaç. Bu, çiftleşme ısısının kendisinden daha bağımlılık yapıcı olabilirdi.

Göğüsleri daha da şişti, meme uçları giydiği sutyenin dantelinin altında acı verici bir şekilde sertleşti. Nefes nefese kalmış gibi hissetti. Sanki

dizlerinin üstüne çöküp istediğini alıyordu.

"Bugün, çocuklar," diye boğazını temizledi Jonas, etraflarını saran büyüü bozarak. "Sakıncası yoksa bugün bir ara."

Ria ayağa kalktı ve bakışlarını harici bellekteki bilgileri yedeklemek için bir kenara koyduğu dosyalara geri çevirdi.

Başını sallamak, onu ve içinden geçen duyguları -öfke ve ihtiyaç, kalp ağrısı ve onsuz yaşamının artık bir seçenek olmadığı kesinliği- temizlemeye çalışmak istedi.

Bunu ona o yapmıştı, diye içinden tartıştı. Doğanın kendisi için tasarladığı kadın yerine onu almayı seçmişti.

Peki ya o kadın bunun sonucunda acı çekiyorsa?

Başını iki yana salladı. İşler öyle yürümüyordu. Elizabeth'in araştırması çiftleşme ısının bir hormon alışverişi gerektirdiğini kanıtlamıştı; bir öpücük, bir seks eylemi - sadece bir arzudan daha fazlası. Hormon sadece çiftleşme ısısı tam güçteyken ortaya çıkabilirdi. Irk dili kaşınabilirdi ama daha fazla temas başlatılmadığı sürece bezler ilk başta çok az şişerdi.

Çiftleşme sıcaklığının bir seçenek bilmekten daha fazlası gerekiyordu. Ve açıkçası, bu takas yapılmazsa, bir Cins erkeğin başka bir eş alması mümkündü. Çünkü onunla çiftleşmişti. Ve onunla çiftleşmişti. Ve yerde bir ihtiyaç birikintisi içinde erimeden önce onun kendisiyle tekrar çiftleşmesine ihtiyacı vardı.

Ofisten çıktılar ve Mercury onun yanına geldi, eli sırtında alçakta duruyordu, Callan'ın konağın diğer tarafındaki ofisine doğru giderlerken parmakları gömleğinin kısa eteğinin altından kayıyordu.

Ana salona bir kez daha döndüklerinde, o da oradaydı. Ağgözlü gözler Merkür'ü izliyor, Ria'yla birlikte ona doğru ilerlerken vücudunun üzerinde geziniyordu. Diğer kadının gözlerinde ağgözlülük ve şehvet titreşirken, Ria o gözleri oyma isteğini dizginlemek için parmaklarını yumruk yaptı.

İçinde yükselen şiddeti hissedebiliyordu. Kendi içinde nefret ettiği, korktuğu bir şey. Ruhunun her zaman sıkı sıkıya tuttuğu, asla özgür bırakmadığı bir parçası olmuştu, bunun bir nedeni vardı.

Korunmak için az giyinir, nadiren makyaj yapar ve herkesten uzak dururdu. Kendisi için. Kendisi için önemli olan bir şeyi her kaybettiğinde hissettiği içsel şiddetten nefret ediyordu.

Annesinin onu sonsuza dek terk ettiğini nihayet anladığında, çocukken onu tüketen öfkeyi hatırladı. Sebebi ne olursa olsun, annesi onu yalnız bırakmıştı.

Yanında kaldığı koruyucu aile Dane ile irtibata geçmek zorunda kalmıştı. Dane'in kendisi için dekore ettiği güzel yatak odasını mahvetmişti. Oyuncakları parçalamış, pelüş hayvanları yırtmış ve bu öfkenin sert düğümünü hafifletmediğinde, koşarak kaçmaya çalışmıştı.

O andan itibaren, akli başına gelir gelmez, Ria bunun bir daha olmaması için mücadele etmişti. Ve şimdi o çekirdeği hissedebiliyordu - daha yaşlı, daha olgun, ama ruhuyla sahiplendiği şeyi kaybetme düşüncesiyle öfkeyle düğümlenmişti.

Mercury seçimini yapmıştı. Eğer ondan serbest bırakılmasını isterse, ellerini açacak ve onu bırakacaktı, bu onu içten içe öldürecek olsa da. Ama bu kadının ondan hiçbir şey *alma* şansı yoktu.

Merkür onun yanına, Jonas da diğer yanına geçerken bakışlarının Alaiya'nıninkilerle buluşmasına izin verdi. Sanki onu koruyormuş gibi. Onların korumasına ihtiyacı yoktu ve Alaiya'nın bunu bilmesine izin verdi.

Breed dışisinin gözlerini tuttu, tüm öfkesini, hayal kırıklığını ve kararlılığını ona attığı bakışa döktü ve diğer kadının gözlerinin titremesini izlemenin memnuniyetini yaşadı.

Hayır, bu savaş o kadar kolay olmayacaktı. Ria bunu biliyordu ve şimdi Alaiya da biliyordu.

"Jonas." Alaiya'nın dudakları aniden kıvrıldı. "Kan tahlili sonuçlarını az önce aldım."

"Görüşürüz, Alaiya," diye emretti Jonas, onu geçmek için hareket ettiklerinde. "Hayır, Jonas. Sonra olmaz." Kadının sesi hepsini durdurdu.

Jonas öfkeyle ona hırladı. "Haddini aşıyorsun, infazcı."

Alaiya gülümsedi. "İrk Yasasına göre, onları ben kuruyorum. Çiftleşme hormonu kan tahlilimde çıktı Jonas. Ve Mercury'ninkiyle eşleşiyor." Yürürken doğruldu, öne doğru kaydı ve vahşi bir sahiplenmeyle Merkür'e baktı. "O benim eşim."

Ria için paramparça olduğunu hissetti. Ama dün geceki fırtına yerine, içinde öfkeli, yakıcı bir çekirdek öfkesi hissetti.

Merkür kolunu kavrayıp onu ileri doğru çekerken uyuşmuş dudaklarının arasından, "İrkların yalnızca bir eşi vardır," dedi.

"Aynen öyle," Alaiya. "Ve eşleştik."

"Ve biz çiftleştik," diye soğuk bir şekilde karşılık verdi ve Alaiya'nın bakışlarının aniden daralmasını izledi. "Kokusunu alabiliyorsun. Bunu hissedebiliyorsun, değil mi Alaiya?"

Mercury'nin gürleyen hırıltısı daha da yükselirken diğer kadının dudakları inceldi.

"Ona dokunursan, benimle hesaplaşırsın."

Buna karşılık Alaiya'nın dudakları memnuniyetle kıvrıldı. "Sanırım seni alt edebilirim, küçük fare." Kahkahası boğazından aşağı kaydı. "Tartışmasız."

"Ve sanırım canım, eğer buna kalkışırsan seni kendim öldürmek zorunda kalabilirim." Mercury'nin Ria'yı geri çekip Alaiya'nın yüzüne hırladığı anda Dane de kapı aralığından içeri girdi.

"Uyarımı hatırlıyor musun, Alaiya?" diye tersledi, sesi soğuktu.

"İrk Yasası . . ."

"Sakin bana İrk Yasası'nı fırlatma." Sesi güçlü, tehlikeli bir şiddet gümbürtüsüydü. "Uyarıyı unutma. Buna kulak ver. Yoksa sonuçlarına katlanırsın."

"Ve ikinizin de karşımda durmanıza ihtiyacım yok." Ria Merkür'ü iterek onun yanına geldi, öfkesi yüzüne vurmuştu.

Bir yanardağdan öfkesini kusan lav gibi. "Bırakın neyle karşı karşıya olduğunu kendisi bulsun. Kendi şartlarıyla."

"Kendinden çok emin," diye alay etti Alaiya.

"Çok kötü niyetli," diye karşılık verdi Ria soğuk bir sesle. "Burada sana göre bir şey yok.

İnancınız ne olursa olsun."

O zaman Merkür'ün kendisini çekip götürmesine izin verdi. Onu engelleyebileceğinden değil; Merkür onu koridorda sürüklüyor, Dane'i geçiyor, Callan'ın ofisine doğru ilerliyordu ve öfkesi dalga dalga yayılıyordu.

Callan'ın ofisine girdiklerinde, "Bu delilik," diye ısırdı. "Sabrımı tamamen yitirmeden önce şu işi halledin."

"Ah evet, sabrını taşırmayalım." Kolunu adamın elinden çekip aldı ve ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Özellikle de kendi dönemimi kaybettiğim gerçeğini düşünürsek."

Kapı sarsılarak açıldı ve Dane içeri girerken arkasından çarptı. Saniyeler içinde Mercury'nin yüzündeydi.

Dane, Mercury'nin yüzüne öfkeyle bakarak, "O kuduz küçük kediye iyi bak," dedi. "Çiftleşme testleri seninkiyle eşleşiyor da ne demek? Bu saçmalık, Ria'nın her yerinde senin kokunu alabiliyorum, sende de onun kokusunu."

Merkür ona hırlayarak karşılık verdi, Ria'yı arkasından iterken erkek cinsi genetiği melez öfkesiyle karşılaştı ve patlamakla tehdit etti. Lanet olası erkekler. Dönüp duvara yaslanmış Jonas'a baktı, başını salladı ve sahneyi sabırlı bir alaycılıkla izledi.

"Bırakın sistemlerinden çıksınlar." Kadının bakışları karşısında omuz silkti. "Söyleyin bana Bayan Rodriguez, Dane sizin kardeşiniz mi yoksa babanız mı?"

Yorgun bir şekilde iç çekti. "Sanırım o benim baş düşmanım, ama o konuya girmeyeceğiz."

Callan masanın arkasındaki sandalyesine yaslanıp olanları izlerken Dane, Mercury'nin yüzüne "O kadının her fırsatta onu kesmesine engel olabilirsin," diye bağıırıyordu. Kane oturdu, belli ki bu yüzleşme karşısında eğlenmekten çok daha fazlası vardı.

Merkür sessiz kaldı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, düşünceli düşünceli Dane'e bakıyordu. Ria'yı son derece tedirgin eden bir bakıştı bu.

Jonas, "Amburg kan alır almaz Mercury ve Ria üzerinde testler yapacak," diye ekledi.

"Amburg!" Dane ona döndü, yüz hatlarını inançsızlık kaplamıştı. "Jeffery Amburg mu? Breed laboratuvarlarının kasabı mı? Sen aklını mı kaçırdın be adam?"

Jonas'ın kaşları . "Bu noktada Ely'nin görüşüne güvenemeyiz. Daha iyi bir alternatifiniz var mı?"

Odayı sessizlik kapladı, ama Ria Dane'in yüz ifadesini gördü.

", Dane," diye fısıldadı endişeyle. "Buna değmez." Mercury'nin başı döndü ve öfkeli gözlerle onu kıstırdı. "Daha iyi bir alternatifim var mı?"

Dane gülümsedi. Merkür'ün ona Breed böyle gülümsedi. Tüm dişler ve hiç eğlence yok. "Oh, Jonas, hiçbir fikrin yok."

"Dane. Sana söylüyorum. Yapma bunu. ."

Bakışları tekrar ona döndü ve gördüğü şey ellerinin titremesine neden oldu. "Lütfen."

"Sana son bir kez soracağım." Jonas başını eğdi ve ikisini de izledi. "Kardeş mi baba mı? Koku orada; sadece onu almam biraz zaman aldı. Mükemmel küçük kâğıt iticinizin melez bir cins olduğunu bize neden söylemediniz?"

"Amburg'unuz ona dokunmayacak," hırladı Dane. "Büyükannesinin gelmesini bekleyeceksin. Elizabeth onun testleriyle ilgilenebilir, başka kimse değil." Sonra tekrar Ria'ya döndü, bakışları ağırlaşmıştı. "Onlara vereceğin bilgi sana bağlı. Ama bu testler güvenli olmayan kaynaklar tarafından yapılmayacak. Üzgünüm, Ria. Bir daha senin için böyle bir riske izin vermeyeceğim."

Bununla birlikte, kapıyı sarsarak açtı ve ofisten hışımla çıktı, onu ölüm sessizliğiyle baş başa bıraktı, üç İrk ve çok meraklı bir insan, Kane Tyler, onu dikkatle izliyordu.

"Peki." Kabaca nefes aldı. "Sanırım bu kadar. Bir fincan kahvesi olan var mı?"

"Biliyor musun, seninle akraba olduklarını söyleyebilirim Jonas," diye kıkırdadı Callan.

Jonas ona ters ters baktı. "Onlar benden çok seninle akraba, *Gurur Lideri*."

Bunun üzerine Callan sıırttı, sonra gözlerini Ria'ya dikti. "Jonas'ın kardeş olması eğlenceli bir şey değil. Onun bir amca olması muhtemelen daha kötü olabilir."

Mercury'nin solgunlaştığına yemin etti. Belli ki Jonas'ın bir akrabası olması pek de rahat bir ihtimal değildi.

Hepsine gülümsedi. Tüm dişleriyle.

"Beyler, sakıncası yoksa yakalamamız gereken bir hain var ve bunu Leo ile Elizabeth gelmeden önce yapmayı tercih ederim. İşe koyulalım mı?"

Duyulacak bir ses yoktu. Ve odada kahve de yoktu. Ne kahve, ne cevaplar, ne de sorular... İçinde yükselen sıcaklıktan ve serbest kalan kendi hayvanından başka bir şey yoktu.

Sikerler. Saklanmaktan yorulmuştu.

BÖLÜM 24

Merkür eşini izledi ve içi daha önce hiç olmadığı kadar gururla doldu. Gurur ve meydan okuma. Belli ki küçük eşi hesaba katılması gereken biriydi.

Callan'la birlikte çalışmasını izlerken, üçüncü fincan kahvesi yanında boş dururken, yanakları kızarmış, gözleri tahrikten yanarken, onun gücüne hayran olmaktan kendini alamıyordu. Onun inanılmaz azmine. Onun meydan okumasının ve sessizliğinin kendisinde yarattığı tepkiye daha fazla engel olamıyordu.

Bir cinsle çiftleşmişti. Melez bir Irk. Leo, Dane, Jonas ve Callan ile ailevi bağları olan biri. Korkutucu bir düşünce.

Leo'nun torunu. Bu onu neden şaşırtmadı?

"İlaç taleplerine bakın," diye açıklıyordu Ria Callan, Kane ve Jonas'a, daha net görebilmeleri için ekranı çevirerek. "Kodein, morfin ve işte bu küçük köpek yavrusu." Ekrandaki uzun isimlerden işaret etti. "Halüsinojenik bir maddeye benziyor. Aşırı çalışan, aşırı stresli Irklar için kötü, çok kötü bir haber. Beyin süreçlerimiz üzerindeki etkisi, Konsey'in Merkür'deki vahşi göçü dizginlemek için yarattığı ilaca benziyor. Burnunuzun dibindeki Sığınak'a çok küçük miktarlarda gelen bir Irk zihin kontrol ilacımız var."

Jonas, "Ve bunu saklamak için hiçbir girişimde bulunmadan," diye ısırdı. "Ely bize ilaç vermezdi."

"Ely'ye ilaç veriliyor Jonas," diye açıkça belirtti.

"İçimizden biri kokusunu almış olmalı," dedi Merkür o zaman. "Laboratuvarları koruyan infazcılardan birkaçı Konsey laboratuvarlarında geliştirilen en iyi koku alma duyusuna sahip. Ely uyuşturulmuş olamaz."

Başını iki yana salladı. "Neredeyse tespit edilemez. Uyuşturucunun Breed üzerinde bir etkisi var; beyinde yüksek derecede bağımlılık yapıyor ve yarattığı etkiler tam güçlenene kadar tespit edilemiyor. O hala

onunla savaşmak. Bir Irkın sahip olduğu koku alma duyusuna sahip değilim, bu yüzden onu hiç algılayamıyorum."

"Yeteneklerin neler?" Callan yumuşak bir sesle sordu.

"Olağanüstü gece görüşü ve şifre kırma ve kalıpları tespit etme yeteneği. Zihinsel prosedürlerde yüksek dereceye sahip bir lojistik uzmanıyım. Doğal olarak bir Irk ve çiftleşmiş bir insandan doğan bir melez olarak, genetik zelliklerimin derinlemesine bir genetik tarama olmadan tespit edilmesi neredeyse imkansızdır çünkü gizlidirler. Çiftleşme dönemine kadar. Çiftleşme dönemi başladığında hiçbir melez saklanamaz. Benim durumumda, melez genetiğimi harekete geçirmek için Merkür'n ürettiği çiftleşme hormonuna ihtiyaım vardı."

Kane, "Sanki fenomeni tespit etmeye yetecek kadar melez varmış gibi konuşuyorsunuz," dedi. "Kaç tane var?"

Bakışları soğukkanlı ve sakindi; sadece gözleri yanıyordu.

"Ben bir melezim, bunu artık biliyorsun. Kaç tane oldukları, nerede olabilecekleri ya da neden melez oldukları seni ilgilendirmez."

Kane'in kaşları çatıldı. "Ama sen Leo'nun torunusun. Bu da Dane'in senin baban olduğu anlamına gelir."

"Ya da Callan veya Jonas veya onun spermi kullanılarak yaratılan herhangi bir Cins veya onlardan yaratılan Cinslerle çiftleşmeden doğan herhangi bir ocuk. Yanlış kişiye soru soruyorsunuz."

"Dane senin baban mı?" Callan homurdandı. "nk eğer yleyse, birinin ona ebeveynlik sorumluluklarını göstermesi gerekir. Bir dizi koruyucu ailenin yanındaydın. Vanderales seni yetiştirmede. Hem Leo hem de Dane senin güvenliğini ihmal etti."

Masadan kalktı ve takılı harici sürücüyü aldı. "Bu programla oynamak ve haininizi bulmak için yetmiş iki saatiniz var, Gurur Lideri Lyons. Ondan sonra yok olacak. Kopyalamaya çalışmayın, onu ben yarattım. Güven bana, işimi biliyorum. Bunu çözecek zamanınız yok."

"O Dane'in kızı," diye tersledi Jonas. "Sadece o kadar kibirli."

Sakince gülümsedi ama Merkür diğerlerinin bilmediği bir şeyi biliyordu. Onda sakın olan hiçbir şey yoktu.

"Melez statümün mümkün olduğunca uzun süre bir sır olarak kalmasını tercih ederim. Irk kokum çok geçmeden belirgin hale gelecek, ancak gerçek durumumun aramızda kalmasını tercih ederim" dedi.

"Bize çok güveniyor," diye Jonas.

"Size, Bay Wyatt, en az Dane'e güvendiğim kadar güveniyorum. İkiniz de günün birinde kendi ağlarınızda boğulacaksınız." Merkür'e döndü. "Gitmeye hazır mıyız?"

"Daha fazla." İhtiyacın içinden pompalandığını, adrenalinin vücudunda yarıştığını, uyarılmanın taşaklarını yırttığını ve horozunu daha da sertleştirdiğini hissedebiliyordu.

Vücudundaki her açı meydan okumayla kaskatı kesilmişti. Şimdi görebiliyor, kokusunu alabiliyordu. Onun tavsiyesine karşı gelerek kahvesini içmişti. Kahve sadece çiftleşme sıcaklığındaki uyarılmayı artırırdı. Dane'le tartışmış, Kane ve Callan'ın sorularına karşı aklını kullanmıştı. Ve içindeki hayvan açığa çıkmıştı, uyarılmışlığının sıcaklığı içinde titreşiyor, o inanılmaz iradesi tarafından tutsak edilmesine izin vermeyi reddediyordu.

Hayvanı serbestçe uzanıyordu ve ona doğru uzandığını hissedebiliyordu.

Sırtındaki ve omuzlarındaki çizikler şimdi anlam kazanmıştı. Sadece dişi bir Cins böyle bir güçle tırmalayabilirdi. Ve omzunda zonklayan ısırik. Bunu anlaması gerekirdi. Dişi derisine battığı anda, neyle karşı karşıya olduğunu anlamalıydı.

Kadın masanın arkasından hareket ederken sandalyesinden kalktı, vücudu şehvetli bir güçle kayıyordu; yeni kıyafetler, içinde güçlenen dişi hayvan, ona diğer erkeklerden aldığı gizli bakışlara dişlerini sıkmasına neden olan pürüzsüz, erotik bir kayma sağladı.

Orada şehvet yoktu. Jonas hepsi tamamen çiftleşmişti. Ama merak, ona karşı farkındalık belirgindi.

İçindeki özü bu kadar uzun süre saklamasına şaşmamalı. Şimdi ona bir kez baktığınızda, etinin altında gizlenen dişi hayvanı görmemek mümkün değildi.

Jonas, "Sizi uyarmalıyım, Alaiya hâlâ etrafta dolaşıyor," dedi.

Ria konuşmadı, ama Merkür'e baktığında gözleri sahiplenmeyle parladı. Merkür ona sessizce baktı, ona güven vermekten çok cesaretlendiriyordu. Eğer onu sahiplenmek istiyorsa, sahiplenmek ona aitti. Ama Mercury'nin dudaklarından tek bir güvence daha geçmeden ona sahip olacaktı.

Giydiği kıpkırmızı bluz, dar kot pantolon ve düz çizmeler o anda içindeki güç değişimini vurguluyordu ve içinde bir beklenti kükredi.

"Alaiya beni endişelendirmiyor." Omuz silkti. Mercury onun yalan söylemediğini anlayabiliyordu. Alaiya onu endişelendirmiyordu ama şu çiftleşme testleri kesinlikle endişelendiriyordu.

"Ben hazırım." Ona doğru ilerledi, kalçaları sallanıyordu, baştan çıkarıcıydı, saçları etrafına dökülüyor, onu kızdırıyordu; sıkı, şişmiş göğüsleri üst kısmına baskı yapıyor, ellerini kaşındırıyordu.

Elini kızın sırtına koyup onu kapıya doğru çekerken dili çiftleşme hormonuyla titreşiyordu.

Arkalarından kimse konuşmadı. Konuşsalar bile duyulmazdı. Kulübeye dönme vakti gelmişti. Ria'nın içindeki hayvanın kendisine ait olan için savaşımaya hazır olup olmadığını görme zamanıydı.

Dane'in Sığınak'a gelmeden önce satın aldığı özel havaalanı hareketlilikle doluydu. Rye limuzini açıklığa çekerken üç Vanderales heli-jeti iniş yaptı.

Helikopter jetleri Leo'nun güvenlik güçlerini, sert gözlü, sert eğitilmiş, hayatta tek bir amacı olan, çiftleşmiş birkaçı hariç, vahşi ırkları döküyordu. Aslan ve ailesini korumak.

Leo dışarı çıkmadan önce otuz Breed güvenlik personeli kendilerini yakın koruma altına aldı. Ve her zaman olduğu gibi, Dane

babasının ortaya koyduğu güç karşısında huşu içinde durdu.

Kumral yelesi bazı yerlerde daha koyuydu, yaşlandıkça siyah ve kızıl çizgiler eklenmişti. Güçlü kemikleri ve açıları sadece görünüş için olmayan heybetli bir yüzden geriye doğru savruluyordu. Aslan güçlüydü, heybetliydi. Boyu altı-dörttü ve vücudundaki kemik ve kas yoğunluğu onu öldürmeyi neredeyse imkânsız hale getirmişti.

Helikopterden inen ufak tefek, siyah saçlı kadın ise inanılmaz derecede kırılgandı. Dane'in annesi hâlâ sessiz bir güzelliğe sahipti. Omuzlarına kadar uzanan kumral saçları ve nazik gözleriyle Vanderale gururunu güç ve kadınsı bir yumuşaklıkla yönetiyordu.

Onu güçlü bedenine yakın tutan Aslan dönüp jetin içine uzandı ve ultra hafif, ultra güçlü kurşun geçirmez taşıyıcılarla kundaklanmış iki küçük bohçayı kabul etti.

Dane o anda başını öne eğdi. Anne ve babası Ria'yı kurtarmaya koşmuşlardı, bebek ikizleri kucaklarındaydı, kim ve ne oldukları ortaya çıkarsa bunun bedelinin ne olacağının bilincindeydiler.

Daha önce de çocuklarını kaybetmişlerdi. Leo ve Elizabeth'in bebeklerini korudukları yeri öğrenmeyi başaran Çakal Irkları'nın saldırısında öldürülen bebeklik çağındaki ikiz çocuklar.

Annesi de Leo gibi o saldırıda neredeyse ölüyordu. Leo, eşini ve çocuklarını korurken göğsünde, sırtında ve kalçalarında tekrarlanan tüfek patlamalarının izlerini hala taşıyordu. Ve yine de kurşunlar vücudunu parçalamış, o zamanlar çok daha küçük olan güvenlik gücü kurtarmaya koşamadan önce eşini ve çocuklarını delip geçmişti.

Yıllar önce, diye düşündü Dane, ellerini yüzüne silerken. Çok uzun yıllar önce. Neredeyse bir asır. Elizabeth'in vücudunun ve çiftleşme ısısının, Breed spermlerinin dölleyebileceği yumurtaları yeniden üretebilmesi için elli yıl geçmesi gerekmişti. Ve Dane doğdu. Şimdi, bir elli yıl daha geçtikten sonra, anne ve babası hâlâ en iyi fiziksel durumdaydı ve ikizler bir kez daha doğmuştu.

Ağır silahlı güvenlik güçleri Leo, Elizabeth ve bebeklerin etrafını sararak onları Dane'in bekleyen limuzinine götürürken, Dane'le birlikte gelen güvenlik güçleri de Leo'nun güvenlik güçlerini Dane'in kış için kiraladığı mülke götürecek araçlarla nihayet geldiler.

Ya da Sığınak'ı temizleyene kadar. Kız kardeşlerinin ve annesinin Sığınak'ın duvarları arasında korunmasını tercih ederdi.

"Dane." Dane arabanın kapısını açarken Leo yaklaştı. Annesi ona doğru eğilirken uzanıp yüzüne dokundu ve araca girip bebekleri ona teslim etmeden önce yanağına kondurduğu hızlı öpücüğü hissetti.

"Oğlum." Leo onu kucakladı.

Babası onu her zaman kucaklardı, sanki onu görmeyeli birkaç hafta değil de yıllar olmuşt gibi. "Kızımız nasıl?"

Leo limuzine doğru ilerledi, onu Dane ve iki Breed personeli takip etti, gözleri ve yüzleri vahşice sertti.

Diğerleri limuzinin etrafında bekleyen Hummer'lara doğru koştarken iki kişi daha Rye ile birlikte n tarafa doluşt.

"Onun melez olduğunu biliyorlar." Babasının bakışlarını endişeyle karşıladı. "Kızgınlık, Merkür'n vahşi yer değiştirmesi ve Alaiya olarak bilinen bir Cins üzerinde hızlı bir şekilde testler yapılmasını istiyoruz, laboratuvar numarası altı oh nokta üç yedi, laboratuvar adı Alfa ç."

Leo kaşlarını çattı. "Merkür'n eşi olduğu düşünülüyordu," dedi, zihni herhangi bir bilgisayar kadar hızlı ve yetkin çalışıyordu. "On beş yaşındayken bir görevde kayboldu, eğitmeniyle birlikte öldüğü sanılıyordu."

Dane başını salladı. "Altı ay önce Irk İşleri Bürosu'na geldi ve Jonas'a teslim oldu. O ve Mercury üzerinde gerekli testleri yaptı; çiftleşme anomalisi veya olasılığı belirtisi göstermediler, bu yüzden Mercury'ye hayatta olduğunu asla bildirmedi. Geçen gece Sığınak'ta ortaya çıktı ve Mercury'nin eşi olduğunu iddia etti. Mercury'nin kanı üzerinde yapılan testlere göre

Gecenin yanı sıra onda da çiftleşme ısısı görülüyor ve Merkür'ünkiyle eşleşiyor."

"Ama Merkür Ria'yla çiftleşti," diye araya girdi Elizabeth. "Cins genetiğini çıkardığım kan tükürüğü Sanctuary'ye göndermeden önce testlerini kendim yaptım. Testlerim kesin sonuç verdi Dane; gerçekten de çiftleşme ısısının canlılığı vardı. Irklar yalnızca bir kez çiftleşir."

Sanctuary'ye kanından değiştirilmiş örnekler verilmesinin nedeni Ria'nın melez olmasıydı.

Leo, "Ama Merkür, Alaiya'nın kaybolmasından önce çiftleşme işaretleri göstermişti," diye düşündü.

Elizabeth kızlara daha fazla hareket özgürlüğü sağlamak ve fazla ısınmalarını önlemek için koruyucu taşıyıcıları açarken başını salladı. "İkinizi de uyarmıştım, o laboratuarlarda yapılan testler kesin sonuç vermedi. Çiftleşme işaretleri ve fiziksel temastan bağımsız olarak ortaya çıkan hormona güvenilemez. Bilim adamlarının testleri o zamanlar gelişmiş değildi ve çiftleşme ısısı söz konusu olduğunda neyle uğraştıkları hakkında hiçbir fikirleri yoktu."

"Ely'nin testlerine de güvenilmez." Dane içini çekti. "Bir şekilde içerildiğinden şüpheleniyorum. Şu anda kamarasına kapatılmış durumda ve insan Jackal'a göre öfkeli ve aşırı tedirginlik yaşıyor. Callan'ın kişisel ağı aracılığıyla Ria'dan bir rapor aldım, çünkü bu iletimleri izlemek için güvenli programı kullanıyordu, Ely'nin o laboratuarlarda Merkür'de kullanılan ilaca benzer bir şeyle uyuşturulmuş olma ihtimali var." İlacın tıbbi tanımını söyledi ve Elizabeth kaşlarını çatı.

Leo'ya dönmeden önce "Denek iyice tehlikeye girene kadar Irk duyuları tarafından tespit edilemez," diye mırıldandı. "Zihin değiştiren güçlü bir ilaç, özellikle de belirli zayıflıkları olan Irklar söz konusu olduğunda. Ekipmana ihtiyacım olacak. Amerikalı bağlantılarımızdan birini ihtiyaçlarım için alarma geçirin. Bu iş burada bitmeli Leo. Bu şekilde acı çekmelerine izin veremeyiz. Doğru ekipman, edindiğim bilgi ..."

"Vanderale ailesini yok edebilir, anne," diye nazikçe ısrar etti Dane. "bunu dikkatlice düşün. Eğer sen kendini tehlikeye atarsan

Sanctuary'nin elden çıkarılması, haber sızacak. Tıpkı çiftleşme ısı ve yaşlanma düşüşünün sızdığı gibi."

Elizabeth uyuyan kızlarına baktı. Bakışlarını Leo'ya çevirmeden önce parmaklarının en yakınındaki çocuğun yanağına dokundu.

"Çocuklarımızı kaybettik," diye fısıldadı. "David, Callan'ın çocuğu ve varisi kaybolursa ne yaparız Leo? Callan *bizim* de oğlumuz. Sadece laboratuvarların senden çaldığı spermden değil, ikimizden de doğdu. Kendi güvenliğimizin her şeyden önemli olduğu konusunda kendimizi mazur görebilir miyiz?"

"Eğer mecbur kalırsam." Dane'in babası daha sert, genellikle daha mantıklı ve kesinlikle bazı riskleri almaya daha az istekliydi. Ama Dane yine de başına gelecekleri biliyordu. "Ama bu konuda Elizabeth, sana katılmaya başlıyorum. 'ın bizim gibi acı çekmesini istemiyorum. Belki Callan, Jonas, Dane ve ben buradayken bazı anlaşmalar yapabilirsek, o zaman daha ne kadar çok şey başarabileceğimizi görürüz."

"Sabah ilk iş Sığınak'ta olmak istiyorum," dedi kocasına ve oğluna. "Kızlar bizimle gelecek; yerleşke evden daha güvenli, özellikle de onları koruyan gücümüz varken."

Dane, "Anne, Sığınak şu anda bir saatli bomba," dedi ve inledi.

Elizabeth ona, "Şükran Günü öncesi kutlamalarına katılmaya davet edildik," diye hatırlattı. "Lyons ailesini ziyaret ederken özel olarak ne yaptığımız ayrı bir konu."

"Peki Vanderales aniden gelişmiş tıbbi ve araştırma ekipmanları bağışladığında?" diye sordu ona. "Gazeteciler çılgına dönecek."

"Sessizliği sağlamanın yolları var," dedi Leo ona. "Bununla ben ilgileneneğim, Dane. Sen güvenliği koordine et ve Ria'nın burada ne haltlar döndüğünü bulmasına yardım et. Bu işin icabına bakılmasını istiyorum, sonra da kendi Irklarımızdan bir ekip istiyorum. Kalıcı olarak, Dane."

Dane yüzünü buruşturdu. "Jonas bundan hoşlanmayacak baba."

Leo sırttı. Tüm dişleri dökülmüş, kehribar rengi kahverengi gözleri eğlenceyle dolmuştu. "Şu genç velet. O manipülatif içgüdülerinin nasıl ortaya çıktığını tam olarak öğrenecek. Ben yaşlı bir adam değilim Dane, yaşıma rağmen. Burada ne halt ettiğimi hâlâ biliyorum."

Bu doğruydı. Ne yazık ki, Callan ve Sanctuary Leo'nun zayıflıkları haline geliyordu. Ve Elizabeth'in. Çünkü Callan her ikisinin de genetiği kullanılarak yaratılmış birkaç çocuktan biriydi. Ve tıpkı Leo'nun olduğu gibi o da yaşından önce bir sürü lideriydi.

Eğer Dane babasının gururunun hiyerarşisindeki yerinden tam olarak emin olmasaydı, küçük kardeşini bir parça kıskanabilirdi. Bunun yerine çok endişeliydi. Dane'in aksine, Callan diğer Irkların ne kadar aldatıcı olabileceğini henüz tam olarak anlayamamıştı. Özellikle de hainlerin.

"Leo indi," dedi Ria usulca, belinde taşıdığı küçük, ince uydu telefonunu kılıfından çıkarıp şifreli mesajı okurken. "Sabah Sığınak'ta olacak."

Elizabeth de öyle. Limuzin kulübeye giden yola girdiğinde Ria kendini rahat ve sakin kalmaya zorladı. Yarın, güvenebileceğini bildiği biri tarafından testler yapılmaya başlanacaktı. Elizabeth çiftleşme ısı ve Irk fizyolojisi hakkında herhangi bir bilim adamının anlayabileceğinden çok daha fazlasını biliyordu. Çiftleşmeyi, kızgınlığın çeşitli evrelerini, ikizlerin ve Dane'in gebe kalmasını ve doğumunu yaşamıştı. Kendini test etmiş, kendi üzerinde deneyler yapmıştı ve Leo, laboratuvarlardan kaçmadan önce kendi spermleri ve Elizabeth'ten çalınan yumurtalarla yaratıldığını bildiği çocukları kurtarmak için kendi kişisel ordusunu kurmaya başladığında, bulgularını karşılaştırabileceği başka Irklar ve başka eşler vardı.

Şimdi de torununu sınayacaktı. Torunu ve Ria'nın aldığı eşi çalmaya kararlı kuduz küçük dişi kedi.

Limuzin kulübenin önünde dururken Ria renkli camın arkasından baktı. Ön sol araçtaki iki Breed

kabine yaklaştı ve Ria ile Merkür içeri girmeden önce güvenlik kontrolü için kabinden geçti.

Biliyorlar mıydı? Merak etti. Lawe ve Rule, Irklar için son derece anlayışlıydılar ve Jonas'ın güvenini kazanmışlardı. Onun ne olduğunu biliyorlar mıydı? şimdiye kadar onun bir Irk olduğunun farkında olduklarından hiç şüphesi yoktu. Bu hayvanı zapt etmek imkânsız hale geliyordu. Merkür'den önce bu sorun olmamıştı. iftleşmeden önce, serbest kalabileceğine dair hiçbir endişesi yoktu, çünkü kontrolü çok kklyd.

"Neden bana söylemedin?" Lawe ve Rule'u beklerken bu soruyu sessizce sordu.

Ria karla kaplı ormana ve varlıklarını belli eden yırtıcı hayvanlara baktı. Aslanlar Merkr izliyor gibiydiler. Bunu Afrika'da, Leo'nun Kongo'nun derinliklerinde inşa ettiği arazide görmüştü. Orada, Merkür gibi vahşı yaratıkları kontrol edebilen bazı Irklar vardı.

"Bir keresinde birine söylemiştim," dedi sonunda sessizce. "İlk sevgilime. Bir ay sonra Dane onu öldürmek zorunda kaldı. Konsey'i bulmaya, onlarla bağlantı kurmaya ve beni satmaya çalışıyordu."

Dane hiç merhamet göstermemişti. Neler olduğunu öğrenir öğrenmez yeni dairesine gelmiş, sevgilisini yatağından kaldırmış ve Ria'ya arabaya binmesini emretmişti. Kongo'ya umuşlardı. Yirmi dört saat sonra Dane'in sevgilisinin beynine bir kurşun sıkmasını izlemişti. Yirmi yaşındaydı. Ve onu sevdiğini sanmıştı.

Parmaklarını gevşek saçlarının arasından geçirdi, adamın elinin kalçasının üzerine yerleştiğinin farkındaydı, rahatlatıcı ve sıcaktı. Başını salladı ve ona bakmayı reddetti.

"Vanderaller sizi kendileri yetiştirmede mi?"

Başını iki yana salladı. "Yine de beni denetlediler. Dane ona ihtiyaım olduğunda hep yanımdaydı. Ama bir yetimi alıp bytrlerse ortaya çıkacak soruları göze alamazlardı. Özellikle de bir şiddet olayının kurbanına bağlı bir yetimi. Annem diğer birkaç araçla birlikte bir trafik kazası geçirdi, ancak kimsenin bilmediği şey aracı kendisinin arptığıydı. Kendini ldrd.

Vanderale sırlarını korumak için onu ve diğer iki arabanın içindekileri rehin alan Çakal Irkı. Vanderale'ler benim hakkımda bilgi sahibi olduklarında, Çakal'ın bulgularını Konsey'e çoktan bildirmiş olabileceğinden ve benim de açığa çıkacağımdan korktular. Beni korudular ama aynı zamanda kendilerini korudular."

"Dane senin baban mı?" diye sordu.

"Hayır. Dane benim biyolojik amcam. Annem Leo ve ekibinin kurtardığı bir cinsmiş. Leo ve Elizabeth'ten çalınan genetik kullanılarak yaratılmış. Ben onların doğal torunuyum. Ailem çiftleştikten sonra Leo'dan kayboldu. Babam öldüğünde, annem geri dönmüş ama onlara benden hiç bahsetmemiş."

"Seni terk ettiler, Ria," dedi, sesi sakın ama öfkeyle doluydu. "Seni büyötmeleri gerekirdi."

"Tam olarak yaptıkları gibi yapmalıydılar." Sonra döndü ve onunla yüzleştı. "Aslında, kendilerini tamamen korumak için çok daha azını yapmaları gerekirdi. Ben bir melezim Merkür, üstelik pek de etkili bir melez değılım. Yeteneklerim basit, içgüdülerim gerilemiş durumda. Tüm niyet ve amaçlar için, ben sadece insanım. Yaptıkları çok az şeyle kendilerini riske attılar ve bunun için minnettarım."

"Seni sevmediler," diye hırladı.

Suçlama karşısında üzüntüyle gülümsedi. "Beni sevdiler, Mercury. Ve şimdi de seviyorlar. Sana ne olduğumu söylemedim çünkü sessizliğin değerini asla unutmadım. Sevgilim önünde öldü. Merhamet etmem için yalvardı. Dane'in gazabını durdurmam için yalvardı. Çünkü sevgilim bana ihanet etti. Benim, Leo'nun, Elizabeth'in ve Dane'in yakalanma riskini aldı. Benim kötü kararım hepimizi yok edebilirdi. Ve bir daha asla olmayacak."

Konuşmasını bitirdiğinde limuzinin kapısı açıldı. Ceketini daha sıkı sararak dışarı adımını attığında soğuşu hiç hissetmedi. Tek hissettiğı, içini tırmalayan sıcaklıktı. Çok uzun süre beklemişti ve bunu biliyordu. Onu parçalayan korkunç uyarılmayı bastırmak kolay olmayacaktı. Nazik de olmayacaktı.

Merkür ona kamaraya kadar eşlik etti, ondan önce içeri girdi ve o içeri girerken bekledi. Kapıyı yavaşça kapattı, sonra da kilitledi.

Klik sesi zihninin içinde patlayan bir bomba gibiydi. Dizleri zayıfladı ve dili kaşınmaya başladı. Gözlerini kapattı. Dilinin altında Merkür'ün sahip olduğu bezler yoktu; çiftleşme ısını tetiklemek için gereken hormona sahip değildi. Ama yine de kendi bedenindeki anormallikleri hissedebiliyordu. Onunla ilk temasa geçtiği andan beri bunları hissediyordu.

"Adı neydi?" Merkür ona sordu.

Ria onun kimi kastettiğini biliyordu. Oturup çizmelerinin bağcıklarını çözmeden önce deri ceketini silkti.

"Adı Jason'dı. Leo'nun müteahhitlerinden birinin oğluydu. Oğullarına ne olduğunu asla anlayamadılar. Dane cesedini uçakla Jo'burg'a getirtti ve bulunabileceği bir yere yerleştirdi. Rastgele bir şiddet eylemi gibi görünüyordu."

"Bunu hak etti, Ria," diye Merkür.

Yavaşça yüzünü ona döndü. "O bunu hak etmedi. Onu kurtarabilirdim. Dane onu öldürmeden önce bana baktı. Bana seçim şansı verdi ve ben sessiz kaldım. Çünkü onun elini tutarsam Leo, Dane ve yıllar boyunca kurtardıkları Irklar'ın bir daha asla güvende olamayacağını biliyordum."

Dane'in yapmak zorunda kaldığı seçimler kalbini kırmıştı. O gün yaptığı seçim onun ruhunu asla kırmamıştı.

"Bu da Irk arkadaşına neden Irk olduğunu söylemediğini açıklamıyor," diye belirtti ve sesi sakın olsa da kız onun öfkesini hissedebiliyordu.

"Çünkü artık kendimi melez ya da başka türlü bir Cins olarak görmüyorum," dedi. "Ve o parçamı itaat altında tutabildiğim sürece tutmayacaktım. Sana söylemem için bir neden yoktu, çünkü özgür olmasına izin vermek gibi bir niyetim yoktu."

Odanın diğer tarafına doğru ilerlerken dudakları sessiz bir hırıltıyla kalktı. Ona dokunmaya çalışmadı. Yanıyordu, acı çekiyordu; uyarılmanın içinden geçen acı onu öldürüyordu.

"Çiftleştğin pişman mısın?" diye sordu ona. Bunu bekliyordu ama bu hoş karşıladığı anlamına gelmiyordu.

Yavaşça ona döndü. "söyledim mi?" "Bana dokunmadın. Bütün gün."

Yüz ifadesi değişti. Sert, vahşi ve acımasız oldu.

"İstiyorsan, alacaksın. Mazeret yok. Ya senin olana sahip çıkarsın ya da bunun acısını çekersin. Artık bildiğim için merhamet göstermeyeceğim Ria. Sen bir Cins'sin ve hoşuna gitse de gitmese de o hayvanın içgüdüleri senin içinde. Onları kullanabilirsin, Tanrı adına, yoksa ikimizin de uğruna can attığı o vahşi, ateşli seksten mahrum kalırız."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Ciddi olamazsın, Mercury. Cins erkekler ilk hamleyi yapmak için eşlerini beklemezler. Aklını ne zaman yitirdin?"

"Bir kadın için asla hissetmeyeceğime yemin ettiğim her duyguyla aklımı ve ruhumu mahvettiğinde," diye hırladı ona. "İstedığın herhangi bir lanet şey için savaşmadan önce çekip gideceğini fark ettiğimde. Bir erkeğin gururu vardır ve bir Cins'in daha da fazlası vardır. İstiyor musun, dostum? Gel ve al."

BÖLÜM 25

Ria'nın gözleri Merkür'e dikildi. Deri pantolonu, altından süzülen ereksiyonu kavırıyor ve seviyordu. Ağır botlar bacaklarını her zamankinden daha güçlü, daha kuvvetli gösteriyordu. Tişörtün göğsüne doğru uzanışı ağzını sulandırıyordu.

Ağzı sulandı. Onun öpücüğüne ihtiyacı vardı. Duyularını dolduran, onu cinsel açlık ve ihtiyacın o karanlık yoluna götüren çiftleşme iksirine ihtiyacı vardı. Bu bir özlemdi. Açgözlü bir bağımlılık. Onu alma, tadına bakma, onun tadıyla oburlaşma düşüncesiyle tırnakları kıvrıldı.

"Çizmelerini çıkar," diye onu uyardı.

Kaşları çatıldı ama ona boyun eğdi. Kanepeye oturdu, tokaları çözdü ve botlarını çıkardı, ardından arkasına yaslanıp kollarını arka minderlerin üzerine uzattı.

Ria'nın soluk alıp vermesi ağırlaştı, zahmetli bir hal aldı. "Başka bir şey var mı?"

Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı. "Gömlek." Nefes almak için mücadele ederken dudakları aralanarak ona yaklaştı.

Gömleği çıktı, göğsünde bir inilti yükselirken tik eti ortaya çıktı. Sersemletici bir açlık onu ele geçirmeye başladı; rahmindeki acı onu soluk soluğa bıraktı, Merkür aniden kaşlarını çatıp gözlerini kısarken elini karnına bastırdı.

"Canın yanana kadar kendini bıraktın mı?" diye sordu ona, sesi karanlık ve ağırdı.

"Pantolonu çıkar. Şimdi." Gömleğinin eteklerini kavrayıp yırtarcasına bedeninden ayırırken sesi daha da güçlendi.

Kırmızı dantelli push-up sütyen ağır, şiş göğüslerini çerçevesliyordu. Meme uçları, üzerlerini zar zor dantelin içine sıkışmış, onları zapt etmek için çok az şey yapmıştı. Mercury deriyi sıyrırken parmakları kot pantolonunun çitçitini yırttı.

Kot pantolonundan sıyrıldı, pantolonu düştüğü yerde bırakarak ona doğru ilerledi, kucağına oturdu ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı.

"Ver bana," diye inledi, alt kıvrımı ısırıldı, şimdi çok açtı, adamın eti onunkine dokunduğunda acı içinde kıvranıyordu.

Dudakları onunkilerin üzerine eğildi, dili ağzının içine girdi ve kadın bunu bekliyordu. Bunun için çaresizdi. Vahşi şehvet ağzını doldurdu, zihninin içinde kırmızı bir pus gibi yükseldi ve açgözlülükle onu emmesini sağladı. Dilinin altındaki bezler şimdi hormonla doluydu ve ağzına dökülüyordu. Duygularını bir fırtınanın toprağı etkilediği gibi etkiledi ve göğsünden boğulmuş bir çığlık koptu.

Çok uzun süre beklemişti. Kendini zorlarken, ihtiyacı olanı almayı reddederken bile çok uzun süre beklediğini biliyordu. Çünkü almak, kabul etmek anlamına geliyordu. Bu, kendine izin verdiği şey üzerindeki o dikkatli tutuşun kaymasına izin verdiği anlamına geliyordu.

Hayvan kendisine ait olanı aldı. Her zaman geri çekilen kadındı. Hiçbir yere ait olmadığından korkan kadın.

Artık kadın ve hayvan bir aradaydı. Çocukluğundan beri tanıdığı canavar, çiftleşme hormonu onu öfkeliendirmeye başladığında açlık içinde tıslayarak kayıtsızca uzanıyordu.

Elleri adamın omuzlarını okşadı; etini yalamak istiyordu ama henüz değil. Bu ihtiyacı giderilene kadar olmazdı.

Uyluklarının arasında yükselen ve tümseğine baskı yapan ereksiyonunu hissetti. Adam çok kalın, çok sertti. Ona içinde ihtiyacı vardı. Ama henüz değil. Daha büyük bir çaresizlikle başka şeylere ihtiyacı vardı ve onlara sahip olacaktı.

Öpücük onu alevlendirdi; zihninde dolaşan erotik görüntüler, daha önce doyurmasına asla izin vermediği açlıklar, hayal gücünde çağlamaya başladı. Eğer alacaksa, o zaman hepsini alacaktı.

Mercury onun öpücüğündeki çaresizliği hissedebiliyordu ve şimdi yalnızdılar ve sahip olduğu o inanılmaz kontrol ellerinden kayıp gidiyordu,

Çiftleşme ihtiyacının getirdiği fiziksel acıyı hissedebiliyordu.

Gün boyunca bunu merak etmişti. Neden bunu hissetmediğini. Çünkü onun kendi aptallığı yüzünden incinmesine asla izin vermezdi. Buna dair hiçbir belirti, hiçbir koku yoktu. Rahatsızdı, evet. Bazen biraz kızgın. Hayal kırıklığı. Ama çiftleşmiş dişilerin eşleriyle birlikte olma ihtiyacını karşılayamadıklarında hissettiklerini bildiği acıdan hiçbiri yoktu.

Lanet olsun ona. Kollarını kanepenin arkasında bırakmaya, onun önderlik etmesine, almasına izin vermeye zorladı kendini. Dilini onun ağzına soktu, altındaki bezlerden dökülen sıvı şehvetin onun ağzını, duyularını doldurduğunu hissetti.

Şimdi onun sıcaklığının kokusunu duyularını körükleyen bağımlılık yapıcı bir uyuşturucu gibi alabiliyordu. Onun acısını, ihtiyacını, kontrolünden çıkan duygularını ve her şeyden daha tatlı olarak, eşini alan bir Cins dişinin tatlı kokusunu alabiliyordu.

Dünyada bundan daha tahrik edici bir koku olamaz diye düşündü. Sadece eşi olarak için yanan kadının kokusundan daha tahrik ediciydi ve hiçbir şeyin bundan daha sıcak, daha tatlı olamayacağına inanmıştı. Ta ki şimdiye kadar.

Cins bir dişi özel bir kokuyla yanıyordu. Erkek ve kadının eşit parçaları ve onu çılgına çeviren sıcak, altta yatan ince bir koku.

Parmaklarını sıktı, onu yakalamak ve içine gömülmeden önce o güzel külotu bedeninden yerine bir şeye, herhangi bir şeye tutunmak için savaştı.

Onu alamazdı. Bu onun içindi. Onun alması. Onun sahiplenmesiydi. Boyun eğmeyecek, güzel sözleri ya da onun olduğuna dair güvenceleri kabul etmeyecek kadar güçlüydü. Hayır, eşini sahiplenmek için bu Cins dişinin kendi doğuştan gelen güç duygusunu oluşturması gerekiyordu.

Ve lanet olsun ki kuruyordu. Dilini ve ondan akan hormonu emdiği ilk çılgınca anlardan sonra yavaşladı. Ağzının hareketleri daha şehvetli, daha duygulu hale geldi. Tadından zevk almaya, içine çekmeye, daha fazlası için geri dönmeden önce dilinde oylanmasına izin vermeye başladı.

Dilini onunkine doladı, sürttü, okşadı ve onu çılgına çevirdi. Göğsünden hırıltılar geliyordu, geri çekilmeden önce onu deliliğin sınırına götürürken saf zevkin derin gümbürtüleri.

Dudaklarını yaladı. Kapüşonlu, uykulu bakışları adamın çenesini sıkmasına neden olurken, ona verecek daha çok şeyi olmasını dileyerek dilini dudaklarında gezdirdi.

"sanmıyordum," diye fısıldadı, ama elleri adamın omuzlarını okşarken, tırnakları adamın sert derisini tırmalarken çıkardığı ses daha çok saf bir zevkin kadınsı mırıltısıydı.

"Çok uzun süre bekledin." Adam gerildi, kadının tırnaklarını hissettiğinde zevk omurgasından taşaklarına doğru hızla ilerledi. "Kendini böyle incitmene izin verdiğin için seni tokatlamalıyım."

Ona karşı dalgalandı, külotunun dantelini onun horozunun hassas shaftına sürttü ve klitorisini onun sıcaklığına ve sertliğine bastırdı.

"Bütün gün sana sürtünmek istedim." Öne doğru eğildi, tam da bunu yaparken göğüs uçları adamın göğsüne battı, dudakları boynuna doğru ilerlerken gözlerinin karardığını, irisin neredeyse siyaha döndüğünü izlerken ona sürtündü.

Mercury orada oturup bu şekilde işkence görecektik kadar kendini kontrol edebileceğini asla hayal edemezdi. Aletine sürtünürken, amının nemli sıcaklığı külotunun şeffaf malzemesinden bir damga gibiydi.

Dokunuşu enfesti. Dudakları adamın omuzlarında geziniyor, kalçaları adama doğru salınırken elleri adamın kollarının uzunluğunu okşuyordu.

"Benimle alay etmeye devam edersen, sen alma kısmına gelene kadar bunu başaramayabilirim," diye inledi.

Misilleme olarak onun boynunu ısırdı.

"Lanet olsun sana!" Ona daha iyi erişim sağlamak için boynunu eğdi, kalçalarının ona doğru eğilmesine neden olan zevke lanet okudu, horoz başı lezzetli bir işkence içinde titreşiyordu.

Onu tekrar ısırdı, sonra dudakları aşağı inmeden önce küçük zevk/acı merkezini yaladı. Başını eğerek onu izledi, etini yalayıp dişlerini üzerinde gezdirirken zevkle dolan etkileyici yüzünü izledi.

Sıcak küçük ağzı erkek meme ucunun sert diskini kapladığında, boşalacağına yemin etti. Vücudundaki her kas kendini tutmak için gerildi. Taşakları ağrıyordu. Aleti esnedi, zonkladı ve boğazından vahşi bir inilti koptu.

Bu onu durdurmadı. Sert diski içine çekip dilini üzerinde gezdirirken ağzının beliren gülümsemeyi gördü. Yüz ifadesi büyülenmiş gibiydi, büyüleyiciydi. Kızarmış ve şehvetle doluydu. O güne kadar gördüğü en güzel yaratıktı.

"Beni almaya hazır mısınız?" Kadın adamın göğsünün ortasına bir öpücük kondurdu, geri çekildi ve adam ona bakarken yerde dizlerinin üzerine çöktü, neredeyse çaresiz bir bekleyiş içindeydi.

"Anlaşma bu değildi," diye .

"Anlaştık mı?" Kadın adamın karnını, ereksiyonunun zonklayan tepesinin hemen üzerinden ısırdı.

"Anlamak mı?" Nefes nefese kaldı.

"Belki de nedenini anlamıyorum." Kirpiklerini kaldırıp ona baktı ve adam bakışlarındaki kırılganlığı, kafa karışıklığının ipuçlarını gördü.

"O zaman belki de bunu çözmen gerekiyordur." Adam ona amansızca baktı. Bundan vazgeçmeyecekti. İkisi de bunun için ne kadar acı çekerse çeksın. Kadının içindeki inatçılık ne kadar şiddetli olursa olsun. Onun kiminle çiftleştığını anlamak zorundaydı. Ruhunun kime olduğunu. Bunu yapmak için de kabul etmeyi, kendisine ait olanı almayı seçmesi gerekiyordu. Tıpkı onun kendisinin olanı aldığı gibi.

"İrklar inatçıdır." Başını eğdi ve adamın sikinin çok hassas tepesine nemli bir nefes üfledi.

"Bilmelisin," dedi boğuk bir sesle, sonra ağzı, alevlenmiş, şişkin dudaklarını örttüğünde neredeyse acı veren bir zevk çılgılığı atacaktı.

ve onu ağızına çekti.

"Ah kahretsin," diye hırladı kalçaları sarsılıp etini Ria'nın ağızına daha derin sokarken. "Ah Tanrım, Ria. Beni öldürüyorsun."

Ağızını açmış, dilini aşırı hassas kafasına doğru hararetli bir zevk kırbacı gibi çekiyordu. Tırnakları kanepenin minderlerine batıyordu. Kumaşın yırtıldığından emindi. Kalçaları sıkıştı ve onun tarafından tüketildiğini hissetti. Onun tarafından tüketilmişti. Kalbi, ruhu, sikiinin sıcaklığı ve eğer böyle devam ederse uzun süre dayanamayacaktı.

"Ria," diye inledi. "Bebeğim. Çok yaklaştım."

Başını kanepeye yasladı, kontrol için savaşıyordu. Ama kadın gevşemedi. Emdi ve yaladı, elleri, tatlı yumuşak küçük elleri, şaftın sert etini pompaladı.

"Ria. Lanet olsun. Boşalacağım amina koyayım." Evet, minderler yırtıldı, içindeki köpük tırnaklarının altında parçalandı. "Orospu çocuğu!"

Ağızı başını, sadece başını çevrelediğinde, emdiği ve ondan nabız gibi atan, akan serbest bırakma püskürtülerini çektiğinde ondan düzensiz bir çığlık koptu.

Acı taşaklarını deldi, horozunun alt tarafı ısındı. Diken etin altında zonklıyor, menisinin yıkanmasını tüketirken onu serbest bırakmak için gereken sağma hareketi yoktu. Kadın emdi ve yaladı ve adam nefes nefese kaldı, vücudunda bir ter parıltısı vardı, horozu her zamankinden daha sert, daha acımasızca uyandırılmış görünüyordu.

Delirmesine saniyeler kalmıştı. Adrenalin hızla yükseliyor, görüşü bulanıklaşıyor, açlık kontrol edemediği bir güçle içini parçalıyordu.

Ve onun ihtiyacının kokusunu alabiliyordu. Kafasını doldurdu, başı yukarı kalkarken göğsünden derin boğazlı hırıltılar çıkardı, onun üzerinde yükselmesini, ona binmesini, horozunun başının doymuş etin yumuşak, kıvrımlarla örtülü kıvrımlarına sıkışmasını izledi.

Onu içine almaya başladı. Hareket ettiğini hissettiğinde gözleri onunkilerle kilitlendi, işkence gören eti çevreleyen sıvı gibi sıkı ısı, onu içinde çalıştırıyordu.

Ve gözleri. Çok karanlık. Zevkle, acıyla ve sahiplenmeyle doluydular. Bunu gören adam ona hırladı, kadının hâlâ kabul etmeyi reddettiği şeyi görmenin verdiği zevk ve gurur içini parçaladı. Tıpkı onun kendisini sahiplendiği gibi, o da onu sahipleniyordu.

"Bana ne yapıyorsun?" diye fısıldadı, adamın etini içinde daha derinlere işlerken, tırnakları adamın omuzlarını kazıyordu. "Mercury, bana ne yapıyorsun?"

Ellerini minderlerden çekemiyordu. Eğer ona dokunursa, eğer teninin sıcaklığını hissetmeye cesaret ederse, o zaman onu alacaktı.

"Seni dolduruyorum, Ria." Her şekilde. Her şekilde. her zaman dolduracak, tatmin edecek, saracak ve ısıtacaktır. Onun ya da izinsiz.

O bir Cins erkekti. Şu anda oynadığı oyunu, onu eşi *olduğunu* kabul etmeye zorlamak için, sadece sonuçtan emin *olduğu* için oynuyordu. Aksi takdirde, onun yatağından asla çıkamazdı. Bunu fark edene kadar asla onun gözünün önünden ayrılmayacaktı.

"İçimi dolduruyorum," diye nefes nefese kaldı. "Orada öylece oturuyorsun, Mercury." Onu daha fazla içine alırken iniltisi boğuklaştı, adam itmeye karşı zorlanırken kendini kalın giriş üzerinde çalıştırdı.

Tanrım, daha fazla dayanamayacaktı. Kadının onu sımsıkı kavraması, ereksiyonunun üzerinde kaygan ve ıslak bir şekilde kayması onu öldürüyordu.

Boynundan aşağı ter damladığını hissedebiliyordu ve o bile rahat bırakılmadı. Baş eğildi, dili yaladı ve dişleri ona sürtündüğünde kalçaları sarsıldı.

Duramadan kendini bir santim içine gömdü ama boynunda duyduğu zevkin fısıltılı iniltisi buna değdi.

Dudaklarının hızı artıyor, adamın üzerinde çalışıyor, ısı onları alevler gibi sarmaya başladığında onu daha fazla içine çekiyordu.

Yastık onun kavrayışının altında parçalandı; Ria derin bir çığlıkla kendini onun sikinin sert yükselişine tamamen bıraktığında kontrol kayboldu.

Tamam, onu aldı. Onu aldı. Hepsi bu .

İçinden kopan hırıltı saf bir erkek hayvan hırıltısıydı. Elleri kadının kalçalarına kenetlenmiş, aşağıya doğru sert vuruşlarını karşılıyor ve asla kurtulmak istemeyeceği bir coşku çukuruna düşüyordu.

Ria, Merkür'ü görünce büyülenmişti. Ona baktı, kirpiklerinin yanaklarını okşayışına, yüz ifadesinden süzülen şehvete. Adamın sikinin sert uzunluğuna binmekten başka bir şey yapacak kadar akli kalmamıştı.

Zevk içini parçalıyordu. İhtiyaç, klitorisinde, rahminde kısır, düzensiz bir yara gibiydi. Kasları sıkıştı ve vahşilik içini ürpertti.

Ama onu izlemek zorundaydı. Bir şeylere tutunmak zorundaydı çünkü içindeki her şey bu zevkin dönüştüğü roller-coaster yolculuğu boyunca acele ediyordu.

Elleri umutsuzca omuzlarında gezindi, tırnakları omuzlarını tırmaladı; derisinin sert, ağır yoğunluğu kırılmadı ama yaralar saatlerce belli olacaktı. Bir vasiyet, bir damga. Ama yeterli değildi.

"Merkür!" Onun adını haykırıyordu.

Dişlerini sıktı. Isırmayacaktı. Isırmayacaktı. Bir kez ısırılmıştı ama kendini tutmayı başarmıştı. Deriyi kırmamayı, damgasını onun üzerine koymamayı başarmıştı.

Başını iki yana salladı.

"Yap şunu, lanet olası!" Gözleri açıldı, sanat mavisini altın noktalarla alev alev yanıyordu. "Yap şunu!"

Adını haykırdı, kendini öfkeyle ona bıraktı, ihtiyaçla savaştı, saplantıyla, zorlamayla savaştı.

"Sen benimsin!" diye hırladı. "Bir adam daha benim olana dokunursa onu öldürürüm. Onu paramparça ederim, Ria. Sana zarar vermeye cüret eden olursa, delilik en son gücüm olur. Yok edeceğim. Sen benimsin."

"Hayır!" Duramıyordu. Ona karşı daha sert itiyor, zevk acıya, acı zevke dönüşüyor, hisler artıyor ve dürtüler büyüyordu.

"Eşim!" Adam onu sertçe içine alırken elleri kalçalarında sıkılaştı ve kadın savaşıma isteğini kaybetti. Hayır, savaşıma isteğini *kazandı*, içinden aktığını hissetti, dışının hayvani bir coşkuyla tısladığını duydu ve başını eğip ısırdı.

Sertçe ısırdı. Körelmiş köpek dişleri, eti zar zor delen bir güçle ona yapıştı. Ama deldi. Kanın tadını aldı; kendi tükürüğünün tadını aldı, vahşi, ona yedirdiği hormonla doluydu ve onu ona geri yedirdi.

Başını omzuna indirdi; dişleri ona sıkıca kenetlendi, onu deldi; emdi ve yaladı, ona işaretlemeyi öğretti ve o da işaretledi. Orgazmı onu parçalayıp geçerken ve tırnakları onun kollarını tırmalarken işaretledi.

Mercury bir kükremeyele tekrar içine daldı, ikinci kez salgılaması da aynı şiddette oldu, diken uzayıp iç kaslarını okşarken içine aktı ve içindeki hayvan, onun şok içinde çılgılık atmasına ve Mercury'nin kendinden geçerek hırlamasına neden olacak şekilde karşılık verdi.

İç kasları kasıldı, sıkılaştı ve orada, dikenin içine bastırıldığı, parıltılı salınımını döktüğü yerde, zevkin yeniden patladığını hissetti. Eti onu çevreledi, etrafında sıkılaştı, onun horozuna daha sert yapıştı, her ikisinin de tepki olarak ağlamasına neden olan bir güçle masaj yaptı.

Bir orgazm daha onu parçaladı. Adamın salıverilmesinin tekrar içinde nabız gibi attığını hissetti ve hem onun hem de kendisinin çılgınlıkları kabinde yankılandı.

Bedenindeki son acı verici his de hafifleyince, Ria onun üzerine yığıldı. Adam hâlâ içindeydi, hâlâ kalındı. Diken yavaşça geri çekildi, ama sıcaklık kaldı.

Çok uzun süre beklemişti, çok uzun süre ve ona duyduğu baskın açlığı yatıştırmak saatler alacaktı. Elizabeth'e laboratuarda yardım etmişti, işaretleri biliyordu, araştırmayı biliyordu ve şimdi Merkür'ü kaybederse ölmeyeceğini biliyordu. Öldürecekti.

Ely kamarasında volta atıyordu. Küçüktü; olmasını tercih ederdi.

Şu ana kadar. Şimdi duvarlar üzerine kapanıyor gibiydi ve korku beyinde sivri uçlar oluşturunuyordu.

Ve ağlıyordu. Gözyaşlarını sildikten sonra kollarını göğüslerine doladı ve tekrar odada volta atmaya başladı.

Jonas kan almıştı. Ona kendisi gelmişti, tek başına; en azından bunu yapmıştı. Kodein hakkında bir şeyler söylemişti. Irklar kodein alamazdı; bunu biliyordu. Hiçbir Irk için kodein talep etmezdi. İnsanlara bile vermezdi.

Ve başka bir şey. Başını sallayarak bunun tıbbi adını hatırlamaya çalıştı. Tek hatırlayabildiği laboratuvar etiketi adıydı: Ona *Mental* diyorlardı. Basit. Noktasına kadar. Çünkü bir Irkın zihnini karıştırıyordu. O da bunu asla sipariş etmezdi.

Ne söylemişti? Başını kaldırdı, ellerini başının üzerinde kenetledi ve hırladı.

Bu Mercury'nin hatasıydı. Yabani yer değiştirme. Jonas'ın Mercury'ye olan sadakati onları öldürtecekti.

Hapsedilmesi gerekiyordu.

Laboratuvarların altında, Konsey'in malikânenin sahibiyken üzerinde deney yaptığı Irkları tuttuğu, yastıklı bir hücre vardı.

Bir hücre ve özel bir laboratuvar.

Durdu, geçmişe baktı, gözleri görmüyordu. O laboratuvar - ona benzeyen başka bir laboratuvarın anıları dehşet vericiydi. Ve onları engelleyemiyordu. Masalara yatırılmış, vücutları kendilerine pompalanan ilaçlarla felç edilmiş, göğüsleri açık ırkları izledi. Kalp, akciğerler, iç organlar her bir Irkın çektiği acıya isyan ediyordu.

Elindeki neştere bakarken ellerini kan kapladı, sonra da ona bakan Irk'ın gözlerine. Öfke. Buz mavisi gözlerine yansıyan insanlık dışı bir öfke. Yıldızlar gibi parlayan altın rengi noktalar öfkeyle sekiyordu.

Boğazından bir hırıltı, ardından boğuk bir çığlık koptu. Hayır, bunu ona yapamazdı. Sadece hücreyi. Hepsi bu kadardı. Yer değiştirmeyi tedavi edebilirlerdi. Nasıl yapılacağını biliyordu. Onu tedavi edecekti.

Ama önce kapısında bekleyen Breed'i atlatması gerekiyordu.

Küçük mutfağa geçti, buzdolabından bir şişe su aldı ve bir avuç aspirin attı. Kafası yarılıyordu. Sanki biri onu kör bir aletle kazıyormuş gibi hissediyordu.

Parmak uçlarını şakağına bastırdı ve acıyla savaştı. Düşünmek zorundaydı. Hepsi bu kadardı. Laboratuvarında yaratılan ırklar arasında en zeki ve en parlak olanıydı. Ona nasıl gizleneceği, nasıl savaşacağı öğretilmişti. Nasıl öldürüleceği.

Yavaşça durdu. Bunu Merkür yapıyordu. Onun yaptığını biliyordu. Bir şekilde Jonas ve Callan'ı kendisinin Sığınak için bir tehlike olmadığına ikna etmeyi başarmıştı. Ve onu cezalandırıyorlardı.

Bir hıçkırıkla nefesi kesildi. Onu cezalandırıyorlardı. Jonas'ın yaptığı . Diğerlerini korumaya çalıştığı için onu cezalandırıyordu. Herkesi manipüle ediyordu. Merkür'ün yer değiştirmesi onun bir planına uyuyordu, mantıklı olan tek şey buydu. Ve bu sefer Sığınak'ı yok edecekti.

Tabii onu durdurmak için bir şey yapmadıysa.

BÖLÜM 26

Bir Irkın hayvani kısmının tavrı vardı. Bu neredeyse bir gereklilikti. Bir insanın içine hapsolmuş bir hayvan, insanın ruhunu, düşünce kalıplarını, hormonlarını, eylemlerini ve tepkilerini etkiler.

Ria hayvanını bir noktaya kadar kontrol altında tutmayı başarmıştı. Oradaydı. Merkür'ün tersine, orada olduğunu biliyordu. Sadece onu kontrol etmeyi, serbest kalmasını engellemeyi başarmıştı. Çiftleşme ateşine kadar.

Çiftleşme ısısı fenomeni, büyükannesi Elizabeth Vanderales için bile birçok yönden hâlâ bir gizemdi. Elizabeth yüzyılı aşkın bir süredir hem kendi üzerinde hem de Leo'nun sürüsünde ortaya çıkan birkaç çiftleşme üzerinde çalışıyordu. Ve o bile tüm cevaplara sahip değildi.

Ria ertesi gün öğleden sonra, laboratuarda yeniden giyindikten sonra bazı yanıtları bulmuş olmayı diledi. Katlanmak zorunda kaldığı muayeneden dolayı bedeni hâlâ dağlanmış gibiydi. Sessizce. Bu konuda sızlanmaya bile fırsat bulamamıştı, çünkü Merkür perdenin öbür tarafında öfkeli bir aslan gibi volta atıyordu.

Ria bir kez daha siyah deri pantolonu, yüksek topuklu siyah çizmeleri ve onlarla birlikte giydiği beyaz, ipek gibi yumuşak ve cehennem gibi uyumlu kazağıyla soyunma odasından çıkarken büyükannesi Elizabeth hafifçe, "Çok gergin," diye yorum yaptı.

Elizabeth kimsenin annesi gibi görünmüyordu. Yüzyılı aşkın bir süredir, olması gereken on yaşı bile zar zor yaşlanmıştı.

"Evet, oldukça gergin biri." Ria ekrana baktı, volta atarken gölgesini izliyordu ve Elizabeth'in bakışları yeniden giysilerinin üzerinde gezindi.

"Değişmişsin," dedi Elizabeth yumuşak bir sesle. "Burada geçirdiğin birkaç kısa hafta içinde sonunda kabuğundan çıktın."

Ria rahatsızca kıpırdandı, Elizabeth'ten başka her yere bakmaya çalıştı.

"Ben sana ihanet etmedim," diye fısıldadı Ria sonunda. "Jonas tahmin etti." "Jonas aile kokusunu alabiliyordu." Elizabeth başını salladı. "Onun Koku alma duyusu bir cins için bile olağanüstüdür. Callan'ın oğlu David gibi. Ama Ria, sen bize hiç ihanet etmedin ve biz de edeceğinden hiç şüphelenmedik."

Ria ellerini dar pantolonunun arka ceplerine soktu. "Bir keresinde yapmıştım." Gözlerini yeniden büyükannesine çevirdi.

"Düşündüğümüz şeyin bu olduğuna mı inanıyorsun?" Elizabeth ona sordu. "Hayır canım, Jason sana ihanet etti. Sen daha bir çocuktun ve biz seni korumak, sürünün bir bütün olarak korunduğundan emin olmak konusunda o kadar endişeliydik ki aileye olan ihtiyacını göz ardı ettik. Biliyorsun ki tüm ırklar buna sahiptir."

Elizabeth yaptıklarını mazur gösteriyordu ve Ria da ondan bunu bekliyordu. Onları hep mazur görmüşlerdi. O gençti. Anlamamıştı. Yaptığı seçim yüzünden duyduğu suçluluk duygusunu kolaylaştırmaya çalışmışlardı.

"Dane onu zaten öldürecekti, Ria," dedi Elizabeth usulca, onun düşüncelerinin yönünü tahmin ederek. "Bunu senin görebileceğin bir yerde yapmamayı teklif ediyordu; tetiği çekmemeyi teklif etmiyordu. Jason seni Konsey'e ihbar ederek para kazanmaya çalıştığında ölüm fermanını imzalamış oldu. Dane'in onun yaşamasına izin vermesinin hiçbir yolu yoktu."

"Ben söylemeseydim Jason'ın haberi olmazdı."

"İçinde zerre kadar insanlık olsaydı ölmezdi," diye hırladı Merkür, perdenin arkasına geçip ona dik dik bakarken. "Bu senin hatan değildi."

Ria dişlerinin birbirine geçtiğini hissedince Elizabeth'in kaşları çatıldı.

"Test sonuçlarını aldığımda size bildireceğim," diye söz verdi Elizabeth. "Alaiya'ninkini daha önce aldım, muayenesini yaptım."

Ria'nın başı yeniden büyükannesine döndü.

Elizabeth'in yüzünde şefkatli bir ifade vardı. "Çiftleşme kızgınlığı belirtileri gösteriyor, Ria. Ama bu bir şey ifade etmez. Sadece eşiyile temas halinde olduğu anlamına gelir."

"Merkür'ü öptü."

Elizabeth'in bakışları neredeyse suçlayıcı bir ifadeyle ona döndü.

"Dudak dudağa gelmekten öte bir şey değildi," diye tersledi. "Başka bir kadının o parçama sahip olmasını göze alarak riske atacağımı mı sanıyorsun?"

Elizabeth kaşlarını çatı. "Araştırdığım her çiftleşmede, kızışmanın başlaması için bir şekilde hormon alışverişi olması ve bunun uyumlu olması gerekiyor."

"İnan bana, hiçbir takas olmadı," diye Merkür. "Ria hariç."

"İlginç bir gizem o zaman." Elizabeth şişelerin ve örneklerin laboratuvar tezgâhında, o sabah gelen ve yerlerine yerleştirilen ekipmanların yanında beklediği yere döndü. "Sen git o zaman. Leo ikizleri bana getirmeden önce ben burada bir şeyler yapmaya başlayayım. Yakında bir şeyler öğreniriz."

"Bu geceki partiyi unutma," diye hatırlattı Ria ona. "Dane çoktan katılmamı emretti."

"Orada olacağım." Elizabeth başını salladı ama örneklerine dönmedi. "Şimdi git, sonra konuşuruz."

Parti Ria'nın dört gözle beklediği bir şey değildi. Şükran Günü öncesi düzenlenen açık büfe ve balo, Sığınak'ı daha şimdiden bir kargaşaya sürüklemişti. Leo, güvenlik gücünün bir düzine üyesi gibi üst kattaki koridorlarda dolaşıyor, ikizleri ve o gün için orada tutulan diğer Irk çocuklarını koruyorlardı. İster infazcı ister misafir olsunlar, Irklar da dahil olmak üzere hiç kimsenin izinsiz üst kata çıkmasına izin verilmiyordu.

Ria ve Merkür'e tahsis edilen oda bodrum katında, laboratuvarların diğer tarafındaydı. Elbisesi ve aksesuarları orada bekliyordu; Merinus'a tahsis edilen kuaför ve yönetici ailenin diğer kadın arkadaşları da onunla ilgileneceklerdi.

Tam bir karmaşaydı. Bu yüzden parti yapmadığını söyledi kendine.

Konağın birinci katına çıkan merdivenlerden yukarı çıkarken. Alternatif kişiliğinde bunları yaşamak zorunda değildi. Saçını düzeltmek, yüzünü makyajlamak, şaşkın bakışlara gülümsemek ya da sahte samimiyetle uğraşmak zorunda değildi.

İktidar ailesi hakkında böyle hissettiğinden değil. Ama bu parti Breed'lerin hayırseverleri içindi - şirket CEO'ları, senatörler ve siyasi figürler, milyarderler ve hayranlar. Ve tüm gözler onun üzerinde olacaktı çünkü çoğu bu gece görecekleri kadını değil, sıradan bir kâğıt dağıtıcısını tanıyordu.

Uzun koridora adım attıklarında Mercury'ye "Partinin güvenliğini sağlamaya yardım edebilirim," dedi. "Karanlık bir köşe bulup öpüşebiliriz."

"Güvenliği sağlamıyorsunuz. Karanlık köşe de bir seçenek." Adamın sesindeki gülümsemeyi duydu. "Ve bu gece güvenlikte çalışmıyorum, en azından üniformalı olarak. Irk İnfazcıları'nın bir temsilcisi ve Jonas'ın yardımcılarından biri olarak katılacağım. Savaş hikâyeleri dinlemek isteyen şişman, kel ve küçük adamları bana havale ediyor."

Gözlerinin ucuyla ona baktı. "Peki bununla nasıl başa çıkıyorsun?"

"Genelde hırlarım, köpek dişlerimi gösteririm ve kaçışmalarını izlerim," diye kıkırdadı. "Jonas bile bunun komik olduğunu düşünüyor."

"Jonas yapardı."

Avuçlarının terlediğini hissedebiliyordu. Engalls ve Brandenmore bu partide olacaktı. Son partide istediklerini elde edemedikleri çok açıktı. Bu daveti de diğerinde olduğu gibi, son anda ölçüsüz torpillerle elde etmişlerdi.

Koridorun köşesini döndüklerinde, ileride bir kapı daha açıldı ve Alaiya Jonas'ın bürosundan çıktı. Ria'ya ters ters bakarken yanakları öfkeyle kızarmış, yüzü öfkeyle çarpılmıştı.

"Tekrar merhaba," diye mırıldandı Ria.

Eğer Merkür'ün şaşkınlığını başka türlü hissetmeseydi, ona hızlıca bakarken kokusunu alabilirdi.

Neredeyse dudağını ısıracaktı. İçinde yine o Breed tavrı kabarıyordu. Genç kızlığından beri Irk genetiği onu hiç bu kadar heyecanlandırmamıştı.

Alaiya onu görünce dondu kaldı. Bakışları Ria'nın vücudunda gezindi, soluk alırken burun delikleri alevlendi ve gözlerinde öfke parladı.

"Cins!" diye tısladı.

"Sence beni mi kastediyor?" İçindeki kedi meydan okumaya kalkışınca Ria sahte bir masumiyetle sordu.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Merkür. "Alaiya, geri çekil."

Diğer kadın klasik bir meydan okuma duruşu aldı, ayaklarını birbirinden ayırdı, parmakları pençeleri taklit edercesine yanlarında kıvrıldı.

Ria neredeyse tıslayacaktı, ama Merkür onu arkasına itip mikrofonuna takviye birlikler için emir yağdırırken ve Alaiya'ya hırlarken bu şaşkın bir ciyaklama olarak çıktı. "Sana bir emir verdim, Breed! Geri çekil."

"Beni ona karşı koruman için sana ihtiyacım olduğuna gerçekten inanıyor musun?" Ria duvara yaslandı, omzunun üzerinden bakarak diğer kadına muzaffer bir gülümseme gönderdi. "Onu alt edebilirim."

Alaiya'ya şakacı bir şekilde burnunu kırıştırdı ama içinde şakacı bir şey yükselmeyordu.

Merkür'ün yüz ifadesi şaşkınlıkla gerilirken ona hızlı bir bakış attı.

"Çiftleşme testlerimiz eşleşti," diye tısladı Alaiya, vücudu gergin ve hazırlıklı bir şekilde volta atarak yaklaşırken. "Onun gibi kokuyorsun."

"Ben de senin güzel koktuğunu düşünmüştüm," dedi Ria, hafif bir kahkahayla Merkür'e işaret etmek zorunda hissetti kendini. "Eau de Ria senin Irk kokuna çok yakışıyor."

"Keser misin şunu!" Alaiya tekrar hırlarken Merkür ısırdı.

"Ona arka çıkarsan, onun yerine *senin* kıcını tekmelerim." Uh-oh. Yine o aksan vardı.

Duvara yaslanmış, başını çevirerek Alaiya'nın yüz ifadesini net bir şekilde görmesini sağlamıştı ki üç Breed köşeyi döndü ve Jonas Alaiya'nın arkasından ofisinden çıktı.

Hepsi kendilerine saldıran kokular karşısında donup kalmış gibiydi. Ria kendi kokusunu alabiliyordu. Merkür'ün öfkesi kendisinininkiyle birleşmiş, çiftleşmelerinin kokusu, hormonlarının ayarlanması, ikisi neredeyse birleşene kadar birbirlerine karışmışlardı. Ve Alaiya. Saf öfke ve sıcaklık, öfkeyle karışık tekil bir koku.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Alaiya tekrar tıslarken Jonas dikkatle sordu.

"Kızı ondan uzaklaştırın!" Alaiya parmağını Ria'ya doğru itti. "Bunu talep ediyorum. Çiftleşme testleri sonuçlanana kadar ondan ayrılmasını talep ediyorum."

Ria tıslayarak dişlerini gösterip ona ters ters bakınca Jonas'ın kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Dene bakalım," diye hırladı. "Sonuçlarından hoşlanmayacaksın Jonas, bunu ikimiz de biliyoruz."

Çünkü Dane ve Leo onun üzerine bir ton tuğla gibi ineceklerdi. O, Alaiya ve onunla eşi arasında duran herkes.

Hırlamaya, homurdanmaya ya da Alaiya'nın dudaklarından sürekli çıkan o anlamsız tıslamayı taklit etmeye zahmet etmedi. Sadece kendinden emin bir meydan okumayla gözlerini diğer kadına dikti.

Jonas, "Alaiya, kadın barakalarına rapor ver," diye bağırdı. "Hemen."

"İrk Yasasını çiğniyorsun," diye bağırdı sürtük. "Bunu yapamazsın. ayrı eşler."

Merkür Ria için hırlarken Jonas, "Şu anda Merkür için bir baş belasından başka bir şey olduğun kanıtlanmadı," diye tersledi. Onun böyle yapmasını seviyordu.

"Benim olanı talep ederek onu burada bırakmayacağım!"

Ria yavaşça doğrulurken öfke artık acı, vahşi bir kokuydu, yakıcıydı, duyuları yakıyordu. Vahşi Irklarla eğitim görmüş, onlarla ve onların yanında savaşmıştı; bir Irkın ulaştığı işaretleri biliyordu.

Kritik. Ve Alaiya kritik öfkeye ulaşıyordu. Hayvanın içi parçalanacak ve saldıracaktı, en azından saldırmaya çalışacaktı.

"Şimdi kışlaya döneceksin!" Jonas hırladı, infazcısı Alaiya ona meydan okuyarak yüzüne karşı tıslarken ifadesi vahşileşti.

Ria, Irk İşleri Müdürü'nün bir zamanlar olduğu gibi sert ve soğukkanlı bir infazcıya dönüşmesini ilgiyle izledi. Elizabeth buna alfa çeliği diyordu.

Elini uzattı, parmakları Alaiya'nın boynuna dolandı ve ofisinin kapısını açıp Merkür'e dönmeden önce onu içeri fırlattı.

"Arkadaşını ofisine geri götür," diye emretti. "Bu iş halledildiğinde size haber vereceğim."

Jonas ona ters ters bakarken Ria sıkılmış, içindeki hayvanın hayal kırıklığıyla geri çekildiğini söyleyerek, "Bununla başa çıkabilirdim," dedi.

"Bir emir verdim," dedi ona usulca.

Ria, Jonas'ın onun giyimi şaşkınlığını görmezden gelerek Merkür'ün arkasından çıktı.

"Ama ben sizin uygulayıcılarınızdan biri değilim Bay Wyatt. Siz benim gurur liderim değilsiniz ve size doğrudan meydan okumaya cüret etmediğim sürece benim üzerimde hiçbir kontrolünüz yok," diye hatırlattı ona, Merkür'ün yanından geçerken uyarıda bulunarak hırladı. "Ve bana bir daha meydan okursa onunla ilgileneceğimden hiç şüpheniz olmasın."

Jonas düşünceli bir ifadeyle ona baktı. "Ne oldu sana böyle?"

Gülümsedi. "İnfazcınız, dostum. Belki de sorunu onunla tartışmalısınız. Ama kapını tırmalayan o kedi konusunda bana daha fazla emir vermeye kalkışmadan önce, yerinde olsam Leo'yla konuşurdum. Çünkü bana tekrar meydan okursa bir infazcını kaybedeceksin."

"Peki bunu nasıl yapacağım?" diye . "Alaiya iyi eğitilmiş, Ria. Şehirde yetişmemiş," dedi ona biraz da kınayarak.

"Ve o Leo tarafından eğitilmedi," dedi ona yumuşak bir sesle, kendinden emin bir şekilde. "Ona sor Jonas. O kadının bana tekrar meydan okumasına izin vermeden önce neyle karşı karşıya olduğunu gör. Çünkü onu öldüreceğim."

"Ona söyleyeyim mi, aşkım?" Dane de partiye katıldı. Duvarın köşesine yaslandı ve kaşlarını kaldırdı, dişlerinin arasında ince bir puro sıkarken alaca saçları alnının üzerine hoyratça dökülüyordu.

"Burası lanet bir hayvanat bahçesine dönüşüyor." Jonas kapıyı kırmadan önce yüzünü buruşturdu ve kükredi, "Seni hapsetmeden önce ayağa kalk."

Hırıltılar, kadınsı kedi kükremeleri ve tahtaları tırmalamalar hepsinin sınırlarını bozmaya başlamıştı.

Dane onu izledi, Ria'nın sahip olduğu tüm şehvetli kadın gücü yumuşak yürüyüşünde, uzun bacaklarında, olağanüstü ırk kondisyonunu ve eğitimini gösteren kıyafetlerinde sergilenirken dudakları sırtarak yukarı kalktı.

İşte döndüğünü görmeyi çok istediği yeğeni. Ergenlik çağındayken onu beladan uzak tutmaya çalışırken onu çılgına çeviren kız. Artık olgunlaşmıştı ve bu olgunluk ona çok yakışıyordu.

"Jonas, dostum," diye iç geçirdi. "Leo ne zamandan beri etkisiz elemanlar çalıştırıyor?"

"Kafa derisi ve deri yüzmek üzere tasarlanmış robot klonlar kullanmaları umurumda değil," diye tersledi Jonas. "Sığınak'ta olduğu sürece emirlerime itaat etmesini bekliyorum. Nokta, Dane. Burada hiyerarşi kurulmuş durumda ve senin kuralların benim için Leo'nunkilerden daha fazla bir şey ifade etmiyor. Geri çekilecek."

Ria ona sakince, ",," dedi. "O bir infazcı ve bir Cins. Yaptığı meydan okumanın farkında. Ben bir şebboy Jonas *Amca*," diye hırladı, "ama kavgadan hiç korkmadım. Kurallarınızı ve hiyerarşinizi uygulayıcınıza bildirin. Ben değil."

Merkür sessiz bir nefes verdi, Jonas'a bakıp kaşlarını kaldırırken içinden şiddetli, ezici bir gurur fışkırıyordu ve

sırıttı. Evet. Bu onun dostuydu.

"Biri seni vurmalı," diye hırladı Jonas ona.

"Bana zaman ver," dedi Ria onun yanından geçerken. "İcabına bakabilirim."

Ama Merkür'e attığı bakış öldürücü olmaktan başka bir şey değildi. Tabii onu seksle öldürmeye niyetli değilse. Bir Cins mutluluktan ölebilir miydi? Bu durumda, evet diye düşündü.

Ria ofise girdi, arkadaşı içeri girerken kapıyı tuttu, sonra da çarparak kapattı.

Ona saldırdı. Yanıyordu, ihtiyaçtan kavruluyordu ve adam onu öpücükten öpücüğe karşıladı, birbirlerinin kıyafetlerini yırtarken ona açlığının vahşi tadını verdi.

Neyse ki bu sefer hiçbir şey yırtılmamıştı ama birkaç saniye içinde kendini dosya masasının üzerine eğilmiş, eşinin ereksiyonu talepkâr bir şekilde içine doğru itilirken buldu.

"Al şunu," diye hırladı kulağına. "Cehenneme kadar yolun var. Seni ateşli küçük kedi. Meydan oku bana, Ria. Sana meydan okuyorum."

Kadın ona karşı direndi. Onu cesaretlendirmesine gerek yoktu; kalçaları onunkilere çarparken içinde yükseldiğini hissedebiliyordu, başı dönüp çenesini ısırırken sikini tamamen içine gömdü.

İlk fırsatta köpek dişlerinin yeniden büyümesine ve keskinleşmesine izin veriyordu. Bu doğaldı. Aylık olarak törpülenmeleri gerekiyordu. Güzel köpek dişleri vardı. Olduğunu biliyordu. Isırmak için mükemmel, tırnakları tırmalamak için mükemmel.

"Al beni." Kolları boynuna dolanırken, vücudu öpücüğünü tekrar almak için ona doğru bükülürken, ona karşı gıcırdayarak kabzasına kadar gömüldü. Daha parlak, daha sıcak yanmak için.

Sert ve hızlıydı, zevk acımasızdı, onları kontrolden çıkarıyor, ilk orgazm rahmini sıkarken, klitorisinde patlarken onu parçalıyordu. İkincisi zihnini parçaladı, içini alev alev yaktı ve Mercury'nin salıverilmesini kükreyerek, içine kilitlenmesini sağladı.

Kız onu sıkıca kavrarken, yarağından çıkan diken ikisini de kendinden geçiriyordu.

Adını tısladı. Kedigil, sahiplenici. Bu sahiplenmeyi hissetti ve bu onu dehşete düşürdü. Onu ele geçirdi. Ve onun için kaybolduğunu biliyordu.

"Ne oldu böyle?" Mercury onun arkasında nefes nefese kalmıştı, dudakları boynundaydı ve dikenin gevşemesini, etinin içine geri çekilmesini bekliyorlardı.

"Çiftleşme ateşi." Masaya yaslandı, üzerine eğildi, boşa harcadı.

"Hâlâ üniformam üzerimde," diye . "Pantolonumu ayak bileklerime kadar bile indiremedim."

"Benimkiler de." Kalçalarının etrafına sıkıştırılmışlardı ve umurunda bile değildi.

"Söyle bakalım dostum," diye homurdandı boynunu ısırarak, "sonunda beni vuracağını gerçekten düşünüyor musun?"

Onun sesindeki erkek öfkesine sırtıttı. "Muhtemelen kendi silahınla."

Henüz hareket etmeye hazır değildi. Doymuştu, şimdilik rahatlamıştı, çiftleşme ısısı sert bir yanık yerine içinde düşük bir kaynamaydı.

Boynunu tekrar ısırды, dudaklarının memnuniyetle neden oldu, ondan uzaklaşırken nefesi aceleyle dudaklarından geçti.

"dur." Adamın eli kadının sırtına bastırdı.

Buna gerek yoktu, zaten henüz hareket edip edemeyeceğini de bilmiyordu. Bir saniye sonra bacaklarının arasında küçük bir el havlusunun nazik hareketlerini hissetti.

Duvara baktı, adam çiftleşmelerinin kanıtını ondan temizlerken alışılmadık duygular içini kapladı.

"Bunu neden yapıyorsun?" sordu kaşlarını çatarak. "Kendim temizleyebilirim."

"Kıpırdama dostum, seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor." Kadının arkasındaki yuvarlak yanaklardan birine bir öpücük kondurduktan sonra diğerini hafifçe ısırды ve doğruldu.

"Çok tuhafsin o zaman." Ayağa kalktı, ona bakmadan kıyafetlerini düzeltti. Şu anda kendini çok savunmasız, çok dengesiz hissediyordu.

Seks başka bir şeydi; ona dokunma şekli, onu temizleme şekli - bu tamamen başka bir şeydi.

"Bağımsız küçük kedi," diye hırladı ekteki küçük banyoya doğru ilerlerken.

O sırada bir şey bakışlarını yakaladı, gözleri daraldı ve yukarı bakarken dudaklarında bir hırıltı belirdi.

Merkür odaya tekrar girdi, yukarı baktı ve donakaldı. Daha önce ofisten ayrıldıklarında hala orada duran kameranın üzerine yerleştirdikleri örtü gitmişti.

"Biz girdiğimizde kapı güvendeydi." Objektife bakarken sesi sert ve hırçındı. "Olağandışı kokular yoktu, burada başka birinin olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu."

"Belli ki burada biri vardı," diye mırıldandı, masanın etrafında dolaştı, parmaklarını kenarlarda ve çekmecelerde gezdirdi.

Mercury gözlerini ona dikerek ceketini aldı, monitörün üzerine fırlattı ve görev pantolonunun ceplerinden küçük elektronik dedektörü çıkarıp çalıştırarak odada gezdirmeye başladı.

Ria parmaklarını masanın altında gezdirmeye devam etti, yukarıdan aşağıya doğru çalışıyordu.

"Oda temiz," diye duyurdu Merkür.

Ria durakladı. şeyi bulmuştu.

"Öyle mi?" Masanın alt kenarının altından küçük cihazı çıkardı ve incelemesi için havaya kaldırdı. Gösterge ışığı sessizdi, cihaz şimdilik devre dışı bırakılmıştı.

Boğazından bir hırıltı yükseldi.

"Hırlamayı kes," diye mırıldandı, küçük alıcıya dikkatle bakarak. "Bu bir Vanderale tasarımı değil, Lawrence'ın sahip olduğu bir şey de değil. Başka şirketlerin cihazlarını kullanıyor musunuz?" Sığınak'ı biliyordu

sadece Vanderaale ve Lawrence Industries ile anlaşmaları, sözleşmeleri vardı.

"Bildiğim kadarıyla hayır." Ona doğru ilerledi, kutuyu aldı, yavaşça içine çekti, gözleri kısıldı. "Üzerinde bir koku var ama ben alamıyorum."

"Sıcak," diye işaret . "Aktifti."

"Kamerayı kapatana kadar," diye tersledi. "Hadi gidelim." Nereye gittiklerini biliyordu.

Merkür ofisten çıkarken Ria hızla üstünü düzeltti, eli silahındaydı ve kulağında yeniden etkinleştirdiği bağlantıya yumuşak bir sesle konuşuyordu. Koridorlarda hızla ilerleyip güvenlik odasına doğru ilerlerken küçük mikrofon yanağında duruyordu.

Hassas güvenlik izleme ekipmanını koruyan ağır çelik kapıya yaklaştıklarında Jonas koridorun diğer ucundan hızla ilerledi, altı kişilik bir infaz timi silahlarını çekmiş bir halde peşinden geliyordu.

Jonas güvenli geçiş kartını güvenlik kilidinden geçirdi, retina tarayıcının devreye girmesini bekledi, ardından avucunu avuç içi plakasına bastırdı ve yeşil ışığın yanmasını bekledi.

Paneli aydınlattığında, kapıyı sarsarak açtı. Duyularını karşılayan koku kusursuzdu. Jonas odaya girerken sert emirler yağdırdı, yere serilmiş, bağırsakları ortaya çıkmış, dehşet içinde gözlerini tavana dikmiş cesedin etrafında yavaşça ve dikkatle ilerledi.

Austin Crowl. Kanı metal zemine bulaşmış, katılaşmış, ölüm kokusu etrafını sarmıştı, Ria bu manzaraya bakakaldı.

"Yardımcıları nerede?" Jonas odanın içinde ilerledi, odanın başka bir bölümüne açılan kapının önünde durdu ve kapıyı dikkatle açtı.

Oradaydılar. Biri vurulmuş, diğerinin boğazı boydan boya kesilmiş.

"Gurur Lideri Lyons ile temasa geçin. Alpha Direct'i başlatın ve yerleştirmeye başlayın. İfşa olduk."

Kendi içlerinden biri tarafından.

Ria gözlerini Merkür'e dikmiş, eşinin ve sevgilisinin bir infazcıya dönüşmesini izliyordu. Sert, soğuk gözler, vahşi yüz hatları.

Jonas Ria'ya döndü. "Bu aleti çalıştırabilir misin?" Ria başını salladı. "Çalıştırabilirim."

"Buraya gel ve güvenlik disklerini aç. Neye baktıklarını, burada kimin olduğunu ve birinin adamlarımı öldürmeyi nasıl başardığını bilmek istiyorum."

Yavaşça odaya girdi ve Crowl'a öfke ve üzüntüyle baktı. Küçük, kötü bir zorbaydı ama bunu hak etmemişti.

"Lyons Alpha Direct'i başlatıyor. Dane Vanderale lokasyonlarımıza taşıyor; Leo Vanderale, karısı ve bebekleri laboratuvarlarda güvende, güvenlik güçleri içeri giriyor.

"İşe koyulun." Jonas parmağını monitörlere doğru uzattı. "Bu lanet partiden önce dört saatimiz var ve ben neler döndüğünü bilmek istiyorum. Hemen!"

Sadece o değildi.

Alpha Direct, yönetici ailedeki tüm eşleri ve çocukları, sadece Callan, Jonas ve girişime atanan güvenlik gücü tarafından bilinen güvenli bir yere çekecekti. Jonas bunun gerekli olduğuna karar verirse, Callan'ı da aynı güvenli bölgeye girmeye zorlayabilirdi. Yönetici ailenin korunması onun görev alanına giriyordu ve bunu kullanmakta tereddüt etmeyecekti.

"Bu Vanderale ekipmanı," diye mırıldandı Ria, parmakları klavyenin üzerinde hızla ilerliyor, ekipmanın ilk çalıştırıldığında oluşturduğu özel güvenlik protokollerini kodlamaya çalışıyordu. "Burada Dane'e ihtiyacım var. Bu onun bebeklerinden biri. Bir yedeğiniz var, ama aynı zamanda ne olursa olsun güvenliği sağlamak için ayarlanmış bir dizi protokolünüz var. Teknisyenlerin bilmediği protokoller. Sadece Callan bunların ne olduğunu biliyordu."

Jonas ona keskin ve düşünceli bir bakış attı. "Neden bunun farkında değildim?"

"Bilmem gerek." Başını salladı ve sıkıca gülümsedi. "Bunu her kim yaptıysa yakalandı Jonas. Sığınak Leo'nun önceliklerinden biri. Her yönden en iyisine ve bu bebeğe sahipsiniz." Komutları sistem programına girdi ve kodlanmış ekranın gelmesini izledi. "Bu bebek harika!"

Ve işte oradaydı. Beşinci seviye güvenlik aktif, şimdi kaydediyor. Sadece Dane'in son taramayı bitirmesine yardım etmesi gerekiyordu.

Monitör titredi, son taramanın görüntüleri belirdi. Onun ofisi, iletim kaydedildi. Callan'ın ofisi, Dane, Callan ve yönetici ailenin erkekleri bir saat önce masasının üzerinde yoğun bir şekilde konuşurken görüntüleniyor, kayıt alındı, ancak odalar kayıt için ayarlanmamıştı.

Ve çocuklar. Orada, gururun çocuklarının güvence altına alındığı oda sergilendi.

Ria öfkeyle çalışıp mevcut güvenliği artırırken Jonas, "Alfa üç nokta yediye emniyete aldı," diye emretti.

"Çocuklar sayıldı. Leo, Elizabeth ve ikizler şu anda orada. Dane'in derhal hatta olmasını istiyorum."

Merkür kulaklığını onun kulağına taktı.

"Rapor ver." Dane'in sesi sertti. "Bulunduğunuz yere gidiyorum. Alfa bir ve taraflar güvende."

"Sana burada ihtiyacım var. Dışarıya yayın yok, sadece içeri. Ekipmanla oynanmış ama güvenlik protokolleri hâlâ yürürlükte. İletimlerin nereye gittiğini bulmanı istiyorum. Yeniden yönlendirilmişler."

"Sistemde tam bir tarama yapın ve ben geldiğimde görüntülenmiş olmalı. Onu takip edeceğiz ve sorumlu piçi yakacağız."

Kumandaya girdi, gözlerini tekrar çevrimiçi olmaya başlayan güvenlik monitörlerinden ayırmadan hararetle çalıştı. Yatak odaları ve banyolar hariç malikânenin her odası programlanmıştı. Oturma odaları, balo salonu, ana zemin ve koridorlar gösteriliyordu.

Dane'in güvenlik merkezine doğru koştuğunu g6rd6, Leo'nun güvenlik g6c6 Leo, Elizabeth ve 6ocukların tutulduğu odanın i6inde ve dışındaydı. Eşler şimdi o odaya g6t6r6l6yordu, dişiler 6ocukların anneleriydi ve en az 6ocuklar kadar tehlikedeydiler.

"Bu 6ocuklarla ilgili değil, bilgiyle ilgili," diye ısırdı, bilgisayarların tuttuğu alternatif sisteme girmeye devam ederken daha 6ok kendi kendine konuşuyordu. "İhtiya6 duydukları bilgiye neden 6ocukları alsınlar? Neden bu riski alsınlar? Neden? 6r6nt6ler," diye kendi kendine mırıldanmaya devam etti, bilgisayar ekranında hızla akan bilgileri okumaya başladığında odadaki sessizliğin farkında bile değildi. "Her zaman kalıplar. Neredesin? Buradasın bebeğim, hareket ettiğini hissediyorum. ama. Ver onu bana."

Merk6r yakınına eğilerek onu dinledi. Aksanının fısıltısı, komutlar verirken ve sistemi 6alıştırırken okşayıcı sesinin merak uyandıran şehvetli tonu onu hayrete .

Daha 6nce hi6 b6yle bir şey duymamıştı. O 6alıştı6a, okşadı6a, kandırdı6a, ekranlarda bilgiler belirmeye başladı - iletimler, girilen komutlar ve nihayet g6r6nt6.

Breed'in koridorda ilerleyişini izlediler; laboratuvar 6nl6đ6, altına yerleştirilmiş silahları gizliyordu.

G6venlik merkezinin kapısı a6ıldı.

"İşte buradasın, i6eri gel. Arkada bir kart masası hazırladık. Bu gece senden paramı geri alacağım," diye bağırdı Austin.

Breed g6l6mseyerek i6eri girdi ve monit6r kan alma işleminin başladığını g6sterdi. Dane odaya girdi, cesedin 6zerine 6ıktı ve kontrol merkezinde Ria'nın yanına oturdu.

"Hazır mısın aşkım?" diye sordu ona nazik6e. Durakladılar. "Bir. İki. Başla."

Parmakları aynı anda, aynı komutlarla tuşlara basıyor ve ardından aynı anda "enter" tuşuna basıyorlar.

"Y6ce Tanrım," diye fısıldadı Jonas saniyeden kısa bir s6re i6inde g6nderilecek olan bilgi karşısında. "Kutsal Meryem Ana."

Dane ve Ria onu görmezden geldiler. Klavyelerini çalıştırdılar, komutları girdiler, silinmesi, aktarılması ya da ele geçirilmesi imkânsız olacak şekilde kodlanmış bilgileri silmek için acele ettiler.

Çocukların peşinde değillerdi. Leo'nun peşinde değillerdi. Bu bilgi çok daha yıkıcıydı. Doğrudan laboratuvar bilgisayarlarından beslenen kaynak dosyalar işlenmeye ve başka bir yere beslenmeye ayarlanmıştı: çiftleşmeler, test protokolleri ve sonuçları - her dosya, çiftleşme ısısı, yaşlanma düşüşü ve genetik çalışmalar ve tam genetik testler de dahil olmak üzere melez çocuklarla ilgili bulgularla ilgili her bilgi.

"Şerefsiz!" Dane küfretti.

Ria, " dikkat et," diye mırıldandı ve çalıştı.

Parmakları komutlar arasında uçuştı ve onlar çalıştıkça bilgiler sayfa sayfa silindi, temizlendi, *İletim başarısız* oldu görüntülendi.

En büyük ihanet, hepsinin güvendiği biri tarafından.

İletim başarısız oldu. Lütfen ağ ayarlarını kontrol edin. Ekran kararmadan bir saniye önce mesaj görüntülendi.

"Sisteminiz resmen çöktü," dedi Dane, gömleğinin cebinden bir puro çıkarıp yakarken ve gözlerini suçlunun yüzünün gösterildiği monitöre dikmişken sesi vahşice sertti. "Sence öldürme işini ben mi yapmalıyım? Bundan zevk alırım."

"Ben de öyle," diye hırladı Jonas. "Ben de öyle."

BÖLÜM 27

Partideki konuklar, görev başındaki Irkların ya da büyük balo salonu ve açık büfe salonunda dolaşanların altından geçen akıntılar hakkında hiçbir fikre sahip değildi. İçlerinde kol gezen tehlikeden ya da birkaçının birçoğunu yok etmek için oynayacağı hain oyunlardan haberleri yoktu.

O birkaç Irkı yakalamak için yapılan plan basitti ama yine de çok şey bu işe dahil olan herkesin koordinasyonuna bağlıydı. Eğer bir şüpheliyi ya da komplocuyu gözden geçirirlerse, tüm plan suya düşebilirdi. Bunu göze alamazlardı. Her şey sona erdiğinde tek bir hainin bile hesaba katılmamasına izin veremezlerdi.

Leo ve Dane kurtarılan Irklar arasında Konsey tarafından eğitilmiş hainleri de hesaba katmıştı. Konsey, küçük sürüler ve sürüler arasına hainler yerleştirme konusunda her zaman büyük olmuştur; özel olarak eğitilmiş, özel olarak beyinleri yıkanmış ve programlandıkları gibi davranmalarını sağlamak için özenle muamele görmüş Irklar. Tıpkı şu anda Sığınak'a ihanet etmeye çalışanların yaptığı gibi.

Konsey için olmaması dışında. Açgözlülük içindi. Kazanacaklarına inandıkları para ve Konsey'in yardımı olmadan kendi toplumlarını yok etmiş olmanın onursuzluğu için.

Callan ve Merinus balo salonunun tek girişinde duruyorlardı, sakinlerdi ve görünüşe göre Sığınak'ta dönen dolapların farkında değillerdi. Ama biliyorlardı ve Callan Irklar yakalandığında hükmü çoktan vermişti. Öleceklerdi. Kadın için bile istisna yoktu.

Merinus Lyons her zamanki gibi zarif ve kibardı, kahverengi saçları yukarı doğru savrulmuş, ince boynunu ve onu çevreleyen incileri sergiliyordu. Hem hayalperest hem de zarif olmayı başaran bir balo elbisesi giymişti, bronz kumaşın dalgaları etrafında süzülüyordu.

Roni Andrews arkadaşı ve kocası Taber'la birlikteydi. Taber siyah bir smokin giymişti ama Ria smokinin altında gizlenmiş silahları biliyordu.

Dawn Daniels ve nişanlısı Seth Lawrence da dahil olmak üzere tüm yönetici aile oradaydı. Konukların arasında gülümseyerek, sohbet ederek, gülerек ilerliyorlardı ama gerginlik de vardı. Konukların çoğu gergin olmasaydı, bazıları Breed yönetici ailesiyle ilk kez tanışıyor olmasaydı, kokusu algılanabilirdi.

Ria elini Merkür'ün geniş koluna koydu, kadife balo elbisesinin zümrüt rengiyle kalabalığın çevresinde ilerledi, bakışları odaya yayıldı ve Leo'nun yanında getirdiği birkaç güvenlik görevlisini de buldu.

"Çok ateşli görünüyorsun," diye yakındı Merkür eğlenen bir hırıltıyla, erkek gözleri ona dönüp ilgiyle parladıktan sonra Irk arkadaşı onlara hırlayınca korkuyla titredi.

Ama onun sesindeki gururu duydu. Nedense, uzun zamandır savaşmaya çalıştığı hayvani genetiğinin, onunla çiftleştikten beri bastırılamaz hale gelmesi onu memnun etmişti.

"Bu senin hatan," diye hatırlattı ona, sesi alçaktı, neredeyse gülüyordu poposunun hemen üzerindeki küçük, uyarıcı okşamaya.

"Hatırlatma bana. Bu patlamaya hazırım."

Ve öyleydi. Yeni üniformasının altında sertleşmişti ve onun için hazırdı. Onun için her zaman hazırdı, tıpkı onun için olduğu gibi.

Bu düşünceye gülümsedi, odanın etrafına yerleştirilen güvenliğe konsantre olmaya çalışırken bu düşünceye ısındı.

Bu tür olaylar için beklenen yerlerde Breed Enforcers vardı, ama daha da fazlasının hazır, ağır silahlı ve beklediğini biliyordu.

Horace Engalls karısıyla birlikte dans pistinde kalabalığı süpürüyordu, yüzünde kendini beğenmiş, kibirli bir ifade vardı. Brandenmore, Alaiya'dan başkasıyla dans etmiyordu, Breed, Ria'nın hiç şansı olmadığına karar verdiği şeyi almaya kararlıydı.

Bu kararı tam olarak ne zaman verdiğinden emin değildi Ria. Bir keresinde Merkür'ün eşini almasına izin vermek için çekip gitmeye razı olmuştu.

ilk olarak onun için tasarlanmıştı.

Gitmesine izin vermemişti. Onun kalbini ve ruhunu parçalamış ve bir daha asla dışarı çıkmamasına izin vermeyeceğine yemin ettiği parçalarını serbest bırakmıştı.

Merkür onundu. Ve bu iş bittiğinde, test sonuçları ne olursa olsun, Merkür'ün asla ona ait olmayacağını Alaiya Jennings'in tamamen anlamasını sağlayacaktı.

Ama önce bunun halledilmesi gerekiyordu.

O ve Mercury kalabalığın arasından ilerleyerek, ateş açılması ihtimaline karşı Roni Andrews ve Merinus Lyons'u koruyacak kadar yakın bir yere yerleştiler.

Karşılarında bir değil, birkaç ırk vardı. Dane hayalet yedekleri çekmeye, hareketleri ve toplantıları izlemeye başladığında, ihtiyaç duydukları şeyi bulmuşlardı.

Kalıplar, her zaman kalıplar vardı ve bu seferki çok basit bir tanesiydi, tamamen kibir ve Sığınak'ın güvenliğiyle ilgili ihtiyaç duydukları tüm bilgileri elde etmeyi başardıklarından emin olmalarına dayanıyordu. Teknik uzman değillerdi. Aksi takdirde, herhangi bir güvenlik sisteminde her zaman kurtarma protokollerinin tasarlandığını fark ederlerdi. Özellikle de bir Vanderale sisteminde. Teknoloji Vanderale'in oyunuydu ve bunu dünyadaki herkesten daha iyi yapıyorlardı.

Jonas, Callan ve Merinus balo salonunun girişine yakın bir yerde durdular ve Mercury ile Ria da kaynaşma görüntüsü vermek için salonda kısa bir tur attıktan sonra oraya geldiler.

Taber ve Roni ile birlikte konukları karşılıyorlardı, gülümsüyorlardı, mükemmel, kusursuz ev sahipleriydiler.

Ria ve Merkür, Lyons ailesinin arkasından ilerlerken Ria gerildi.

Ely Morrey siyah bir elbise giymiş, saçlarını çekici bir biçimde yüzüne doğru tarayarak girişe adımını atmıştı. Ria onun gözlerini görene kadar hoşsohbet ve sevimli görünüyordu.

"Bu çok kötü," diye fısıldadı Jackal'ın Jonas'tan doktora doğru kayışını izlerken. "Erken geldi."

Bunu beklemiyorlardı. Ve eğer görünüşü bir şey ifade ediyorsa, öncekinden daha telaşlıydı. Daha geç gelmeliydi. Umarım hiç gelmez.

Çakal Ely'nin yanında durdu, kara kafasını eğerek kulağına bir şeyler fısıldadı. Ona odasına kadar eşlik etmesine izin vermesini istedi.

Ely'nin gözlerini hüznün doldurdu. İhanet, korku ve gözyaşları.. Dönüp Çakal'a baktı. Ria'nın nazik sayılmayacağını bildiği bir adam için yüz ifadesi tuhaf bir şekilde nazikti.

"Lütfen Ely," diye fısıldadı. "Benim için."

Sadece bir saniyelik uyarıları vardı. Jackal tepki veremedi Ely bir eliyle taşaklarını sertçe kavradı ve onun düşüşünü izlerken boynuna bir şok tabancası dayadı. Onu bırakarak arkasından, giydiği koyu renk şalın altından bir tabanca çıkardı ve Jonas'a doğrulttu.

Yakındaki konuklar çığlık attı. Bir kadın küfretti ve bir diğeri de Irkların medeni olamayacağını bildiğini söyledi.

İnfaz memurları içeri giriyordu. Callan ve Taber eşlerini geri itti; balo salonunu boşaltma hareketi, tek girişin artık sert bakışlı, vahşi bir Breed bilim adamı tarafından korunduğu ve geriye sadece kapalı büfe odasının kaldığı gerçeğiyle engellenirken konuklar haykırdı.

"Ne yapıyorsun Ely?" Jonas soğuk bir ifadeyle ona baktı. "Geri çekilin ve odanıza dönün."

Elindeki ölümcül otomatik tabancayı kalbine doğrultmuş olan kadın ona ters ters baktı. Kullanmaya hazır görünüyordu. Gözlerinde fanatizm parıltıyor ve nefret yüz ifadesini dağlıyordu.

"Bana odama gitmemi emretme, seni lanet olası amcık kız," diye tısladı. "Siktiğimin manipülatörü. Hepimizi yok edeceksin."

Konuklar nefes nefese kalmıştı; arkasından gelen Irklardan hırıltılar yükseliyordu.

"Kalbini göğsünden söküp atacağım Jonas," diye hırladı. "Bunu Sanctuary'ye yapmana izin vermeyeceğim."

"Ely, kontrolden çıktın." Sesi tüm yumuşaklığına rağmen sert, soğuk bir öfke çekirdeği ile titreşiyordu. "Silahı bana ver."

"Sana kurşunu vereceğim," diye uyardı onu, elbisesinin geniş kolundan bir şırınga . "Merkür'e bunu koluna enjekte etmesini söyle." Kadın şırıngayı fırlattı. Jonas onu kolayca yakaladı ve gözlerini baktı.

"Ne oldu Ely?"

"İrk sistemine zehir," diye kolayca cevap verdi. "Kalbini derhal durduracak ve sisteminin geri kalanını bozulmadan bırakacak. Yabani yer değiştirme bir daha asla Sığınak'ı tehdit etmeyecek ve onu incelediğimde, başka bir asla bulaşmadığından emin olmak için ihtiyacım olan cevapları bulacağım."

"Merkür'ü öldürecek misin?" diye sordu ona.

Ria'nın eli Merkür'ün kolunda sıkıştı, onun şokunu hissetti. Acısını. Ely'nin bir dost olduğunu biliyordu. Bir zamanlar güvenilen. Ve güven dostuna kolay gelmiyordu.

"Peki ya onun kadını Ely? Onu ondan alır mıydınız?" Arkalarında Breeds misafirleri açık büfe odasına taşıyordu, Engalls, karısı ve Brandenmore'u kalabalıktan dikkatlice ayırıyor. Onları izole etmek. İzole edilmeleri, kontrol altında tutulmaları gerekiyordu.

Ely silahı Jonas'ın kalbiyle aynı hizaya gelene kadar kaldırdı. "Kendine enjekte et Mercury, yoksa ölür."

Merkür Ria'dan uzaklaşmak için

hareketlendi. "Hayır," diye tısladı Ria. "Seni bu şekilde kaybetmeyeceğim."

. Bunu onun yüzünde görebiliyordu. Eğer Sığınak'ın güvenliğini sağlamak için gereken buysa, o zaman bunu yapardı.

"Senin ilk görevin bana karşı, ona karşı değil," diye hırladı.

Çenesi gerildi ve hareket etti, gözleri Ria'yla birleşerek onu uyardı. O zaman hissetti, o sıçramalı bağlantıyı, daha önce bağlanmasına hiç izin vermediği bağı. Sanki ruh ruha, ona bir planı olduğuna dair söz veriyordu.

Tanrı adına, bir planı olsa iyi olurdu ve ölüm bir seçenek değildi.

Tutuşunu yavaşça gevşetti, içinde korku dolaşıyordu, dehşet kanını dolduruyordu. Bunun olmasına izin veremezdi. Bunu yapmasına izin vermeyecekti.

Yer değiştirirken göz ucuyla bir hareketlilik fark etti. İki figür girişin önünden geçerek fuaye boyunca ana kapılara doğru ilerliyordu. Tüm İrk İnfazcıları meşguldü, konukları ve yönetici aileyi korumak için balo salonuna çekilmişlerdi.

Merkür Jonas'ın yanına doğru eğildi. Alaiya Jennings yavaşça yerine geçti, sonra Ria'nın gözlerine takıldı.

Üç deyince Ria yavaşça dudaklarını büzdü, bakışları yavaşça Ely'ye kaydı. Alaiya yavaş, ince bir hareketle başını salladı. Mercury Jonas'tan şırıngayı aldı.

Bir. İki. Atladılar.

Ria silahı almak için hamle yaparken Alaiya Ely'nin dikkatini çekti. Jonas ondan önce davrandı. Silahı doktorun elinden aldı, yakaladı ve "Tutun onu," diye bağırırken başka bir Breed'e fırlattı.

Balo salonundan çıktılar ve şaşkın bir şekilde durdular.

Dane arkada durmuş, dudaklarının arasında bir puro, kollarını göğsünde kavuşturmuş, onlara gülümserken, biri kadın diğeri erkek iki laboratuvar asistanı fuayenin zemininde baygın yatıyordu.

Elini kaldırdı ve parmaklarının arasında küçük bir harici çip sürücü tuttu.

"Dekoder." Gülümsedi. "Engall'lara ve Brandemore'a Sığınak'a bulaşmanın cezasını bildirelim mi?"

" çocuğu," diye tersledi Jonas.

Dane kaşlarını kaldırdı. "Umarım beni kastetmiyorsundur kardeşim. Bir istisna yapmak zorunda kalabilirim."

Lawe ve Rule cisimleşti, bilinçsiz hallerine rağmen laboratuvar asistanlarının ellerini bağladı ve onları omuzlarına aldı.

"Peki ya Ely?" Merkür homurdandı.

Jonas içini çekti. "Onu hücre hapsine koyun." Başını üzüntüyle salladı. "Kahretsin, bu boktan birkaç günün zihnini temizleyeceğini umuyordum. Bu onu daha da kötüleştirdi."

Bu boktan şey. Laboratuvarıda ona verilen ilaç. Elizabeth birkaç saat önce Ely'nin masasındaki reçetesiz satılan ağrı kesici ve aspirinin içinde bulunduğunu bildirmişti. Bir şekilde ona verildiğini biliyorlardı; sadece nasıl olduğunu bulamamışlardı.

"Hapsetmek en kolayı olacaktır." Elizabeth fuayeye doğru ilerledi. "Onunla ben ilgilenirim Jonas. Jackal'ı kontrol ettim, uyandığında şok yüzünden başı fena ağrıyacak ama iyi olacak."

Jonas başını salladı ve Ria ile Merkür'e döndü, bakışları yorgunlukla doluydu, ifadesi kederle ağırlaşmıştı. "Ona izin verdim," diye fısıldadı. "Kahretsin, o ikisini ben kendim araştırdım. Ve yine de Konsey'deki o piçlerin ona ulaşmasına izin verdim."

Ria, Merkür'ün kollarının onu sardığını, göğsüne çektiğini, sıcaklığının ve güvenliğinin etrafını sardığını hissetti.

"Aldatma konusunda eğitildiler, tüm Irklar öyledir Jonas," dedi yumuşak bir sesle. "Onları incelemek her zaman yeterli olmuyor. Irk genetiğine sahip olmayanlardan bir farkımız yok, sadece bazen yaptığımız işte biraz daha iyiyiz."

"Kahretsin!" diye tekrar ısırdı, fuayeye bakmadan önce ellerini siyah saçlarının üzerinde gezdirdi.

Gururlu, uzun boylu ve iğrenmişti. Giydiği siyah smokin buruşmuştu; gömleğinin manşetinde bir kan lekesi vardı ve yüz ifadesi kalbindeki ağırlıkla kaplıydı.

Jonas sonunda, "Ely'yi kaybetmek canını ," diye fısıldadı. "Tanrı'ya dua et, Elizabeth bunu düzeltebilir."

Dua etmek, içlerinden herhangi birinin yapabileceği tek şeydi. Ria başını salladı, elleri Mercury'ninkilerin üzerine kapanırken Mercury ellerini karnına bastırarak onu kendine yakın tuttu. Güvenli. Sıcak.

Tanrım, onu kaybedebilirdi. Ely onun yerine silahı Merkür'e çevirseydi, tetiği çekmekte tereddüt etmeyebilirdi.

Gerçekte hiç acı çekmediği bir durum yüzünden onun yok edildiğini görmeye o kadar kararlıydı.

"Sanırım bu partiden ayrılmaya hazırım," dedi ona, dudakları kulağındaydı, sıcaklığı ve sertliği içini güçle doldururken kabuğu okşuyordu. "Kötü adamlar yakalandı ve elbise beni deli ediyor."

Neredeyse gülümsüyordu. "Evet, sanırım bu partiden ayrılmaya hazırız."

"Sanırım hepimiz öyleyiz," diye kabaca nefes verdi Jonas. "Ne yazık ki misafirlerimiz var."

"Ve ben görevde değilim ve çiftleşme ateşindeyim," diye homurdandı Merkür. "Eşimi kamaramıza götürüyorum."

Çünkü adrenalin, tehlike geçtiğine ve kendi toplumlarını yok etmeye kararlı ırklar gözaltında olduğuna göre, çiftleşme ısıyla birleşerek içine çöküyordu.

Jonas arkasını dönerken başını salladı. Ria döndü, onun balo salonunun girişine doğru ilerleyişini izledi, Callan Ely'yi kollarında taşıyıp koridora doğru ilerlerken durdu.

Doktor baygındı, yüzü bembeyazdı, burnunun altındaki kan lekesi ilacın olağanüstü zihnini yok etmeye çalıştığını kanıtlıyordu.

Callan'ın yüzü taştan oyulmuş gibiydi; arkasından gelen karısınınki ise gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Ely, topluluğun aziz bir parçasıydı; kendi fizyolojileriyle ilgili soruların cevapları için umutlarıydı ve bir arkadaşı.

"Yaşayacak mı Elizabeth?" Büyükannesi ona doğru ilerlerken Ria sordu, Leo her zaman olduğu gibi peşinden geliyordu.

"Yeterince güçlüyse, Ria. Yeterince güçlüyse."

Elizabeth onun kolunu okşadı ve yanından geçip gitti, Leo'nun kolu karısının etrafını sararak Callan ve Merinus'u takip ederken onu yanına çekti.

Saniyeler sonra, Horace Engalls, karısı ve Phillip Brandenmore, yüzlerinde hem öfkeli hem de dehşete kapılmış ifadelerle, infazcılarının koruması altında balo salonundan çıkarıldılar.

Her şey bitti, diye düşündü Ria. Merkür onu kapıya doğru çevirip partiden ayrılmak üzere hareket ettiklerinde, sonunda her şeyin bittiğine inandırdı kendini.

Limuzine bindiklerinde ve arabaya atanan infazcı onları neredeyse bir kan banyosuna dönüşen balodan çıkarırken Mercury kulağına, "Yaklaşık sekiz saatimiz var," diye homurdandı. "Sence bu yeterli bir süre mi?"

Onu kucağına kaldırdı, başını dudaklarına eğdi ve onu yaladı, sıcaklıkla, yumuşaklıkla.

"Gitmene izin vermeyeceğim," diye fısıldadı. "Bırakamam."

Saçlarına, yüzüne dokundu. "Sence ben özgür olmak istiyorum mu, Ria?"

"Ya o senin eşinse? Ya ilk testler doğruysa ve senin eşin olması gerekiyorsa?"

Başını iki yana salladı. "O benim eşim değil, Ria. Asla olmadı. Hiçbir zaman da olmadı.

Eşimi tam burada, kollarımda tutuyorum."

"Seni seviyorum Mercury," diye fısıldadı yumuşak, neredeyse gizli bir hıçkırıyla. "Seni çok seviyorum."

"Asla çok fazla değil, tatlı Ria Asla çok fazla değil."

Hayvan sinsice dolaşmıyordu. Çömelip dik dik bakmadı. Memnuniyetle içini çekti, adamın gözlerinden eşini izledi, kadından ona uzanan hayvanı da hissetti.

Adamın içindeki hayvan mırıldandı, ses göğsünde gürlerken adamın şaşkınlığını görmezden geldi. Ama kadın da aynı şekilde mırıldandı ve gözyaşları içinde güldü.

Gözlerinin ardında, varlığının bilinçsiz derinliklerinde, adamın içindeki hayvanın eşi ona bakıyordu.

Onlar kontrol altına alınmış hayvanlardı. Erkek ve kadının artık sessizliğe zorlanmayan gizli parçaları. Genetik, evet. Onların bir parçasıydılar, erkek ve kadının içindiği ruhlar, artık ayrı değillerdi, tamamen birbirlerine bağlıydılar. Ve çiftleştiler.

Hayvandan hayvana. Erkek kadına.

Ve adam eşini inlerine taşıırken, onu nazikçe yataklarına yatırırken ve bedenlerinin ihtiyaç duyduğu birleşmeyi tamamlarken, hayvanlar birbirine bağlandı.

Her zaman olmaları gerektiği gibiydiler. Ruh ruha. Kalp kalbe. Titreşen ve canlı. Onlar Irk'tı ve gururluydular.

İKİ GÜN SONRA

Laboratuvar, Ria'nın ihtiyaç duyduğu sıcaklığa ihtiyaç duymayan hassas cihazları korumak için serindi. Sedyeye oturdu, Merkür duvara yaslanıp sessizce onu izlerken kendini rahatlamaya zorladı.

Alaiya çiftleşme testlerinin bir an önce tamamlanmasını talep etmişti çünkü Irk İşleri Bürosu'ndaki görev süresi yeniden gözden geçiriliyordu. Çıkış yolunda olduğunu biliyordu. Belki Sığınak'tan değil ama Irk hiyerarşisinin üst kademelerinden. Komutanının emirlerini görmezden gelmişti. Ona karşı gelmişti. Ve Ria ile son karşılaşmasında kontrolünü kaybetmişti.

Irk İnfazcıları, çiftleşme kızgınlığı tam olarak kadar her zaman kontrolü ellerinde tutmak zorundaydı. Onunki henüz .

"Siz dostsunuz." Elizabeth, Ely'nin Sığınak'taki görevlerine nezaret ederken kullandığı ofisten çıktı.

Elizabeth Vanderale burada kendi elementindeydi. Breeds ile çalışarak Ely'nin yanı sıra kendi bilgi ve deneyimini de artırdı.

"Ya Alaiya?" Ria onun Merkür'ün eşi olduğunu biliyordu, bundan hiç şüphesi yoktu ve onu serbest bırakmaya hiç niyeti yoktu. Bu testlerin sonucu ne olursa olsun.

"Şey, kesinlikle biriyle çiftleşmiş ama onunki senin ve Merkür'ün sistemlerindeki ısıyla eşleşmiyor." Başını sallayarak kaşlarını çattı. "Birisi Ely'nin yaptırdığı testleri değiştirmiş. Aylardır Ely'nin üzerinde test yaptığı birkaç ırkı değiştiriyorlarmış. Bunu fark etmedi çünkü ilaç çoktan zihnini etkilemeye başlamıştı. Laboratuvar asistanlarından Charles ona anormalliklere bakmamasını söylüyordu ve o da bakmadı."

Son iki gün içinde bilgiye ulaşmak çok kolay olmuştu. Aylarca süren değiştirilmiş testler, şifreli iletimler ve diğer ırkları uyuşturma girişimleri.

İki laboratuvar asistanı, Charles ve yaşlı hemşire Maydene, Engalls ve Brandenmore için yaklaşık bir yıldır çalışıyorlardı. Ama bilgiyi satma konusunda akıllıca davranmışlardı. Bilgiyi dışarı sızdırmışlar ama sonra da ödemenin tamamını alana kadar kilidi açacak kodu vermeyi reddetmişlerdi.

Artık asla göremeyecekleri bir şey.

"Alaiya biliyor mu?" Merkür sordu.

"Biliyor," diye derin bir nefes aldı Elizabeth. "Ama henüz bunu kabullenmiyor. Merkür'ün onun eşi olduğuna ve testleri değiştirenin ben olduğuma yemin ediyor. Bir süre ondan uzak durmak en iyisi olacak."

"Ondan kaçmak için zamanım yok." Ria küçük karyoladan kaykıldı ve Merkür'e baktı. "Leo'ya çoktan söyledim. Siz ikiniz ayrıldıktan sonra ana ofise dönmeyeceğim. Burada, Sığınak'ta bir pozisyon aldım. Güvenlik Kontrol'de güvenebilecekleri birine ihtiyaçları var, sahip oldukları sistemleri ve bunları kırmaya yönelik girişimleri nasıl izleyeceklerini anlayabilecek birine. Leo yeni uydulardan birini Sığınak'ın kontrolüne devredecek ve Dane bebeklerinden biri gözetim altında olmazsa asla rahat etmeyecektir." Bunun üzerine sırtıttı. Dane teknolojiyi severdi. Özellikle de Vanderales teknolojisini.

"Bunu zaten tahmin etmiştim." Elizabeth nazikçe gülümsedi. "Leo ve ben zaten bir süre daha kalacağız. Ely'ye göz kulak olmaya devam etmek istiyorum. İyi gidiyor ama ilaçlar vücudundan atıldıktan sonra üstesinden gelmesi gereken zor bir dönem olacak." Merkür'e baktı. "Sen onun arkadaşısın, biliyorsun. Neredeyse yaptığı şey yüzünden çok üzgün."

"O hâlâ bir arkadaş." Sertçe başını salladı. "Artık kalıcı olarak Sığınak'a atanacağım. Laboratuvarlar ve Ely için yeniden düzenlediğimiz güvenlik ekibinin başında olacağım. Şu andan itibaren onunla ilgilenilecek."

Elizabeth başını salladı. "Onu yok etmiş olabilirler. Onu bu durumdan kurtarmak kolay olmayacak."

"Onu geri getireceğiz." Merkür kibirliydi, kendinden emindi. Ria gururla sırttı.

"Ee dostum, eve gitmeye hazır mısın?" diye sordu ona. Kulübeleri hazırды, bir tanesi Sığınak'ın güvenli duvarları içindeydi ama aynı zamanda araziye çevreleyen yoğun ormanlık dağın içindeydi.

Merkür'ün bakışları alevlendi, artık mavi gözleri yanıyordu. Bu gözleri seviyordu.

Onu seviyordu.

Gülümseyerek ona laboratuvarıdan ana kata kadar eşlik etti ve kulağına onu nasıl memnun etmek istediğini fısıldarken daha hızlı yürümesi için onu teşvik etti.

"Bütün gece," diye homurdandı kadın kahkahalarını dizginlemek için mücadele ederken. "Kanepe. Sandalye. Yer."

"Bir yatağımız var," diye hatırlattı ona.

"Ben de tam ona geliyordum." Fuayeye girdiklerinde misilleme olarak onun kulağını ısırdı.

Ve Alaiya başka bir odadan içeri girdi.

Üniformalı değildi. Pamuklu tayt, düz çizme ve tişört giymişti. Savaşmaya hazırды.

Ria durduğunda Merkür, "et," diye homurdandı.

Kaçmak hiçbir zaman çözüm olmamıştı. Ria onu hayatı boyunca kim olduğundan, ne olduğundan kaçırtmıştı. Artık kaçmıyordu.

Diğer kadının yüzündeki, gözlerindeki meydan okumayı okudu. Alaiya Merkür'ü kaybettiğini kabullenmemişti. Onun eşi olmadığını ve asla da olamayacağını.

"Bunu burada yapmak istemezsin, Alaiya," diye uyardı Ria onu.

"Burası başka bir yerden daha iyi," diye alay etti Alaiya, Merkür'e dönüp bakarken Merkür ona hırslayarak uyarıda bulundu. "Senin sahte eşin

Seni korumak için mi? Senin için savaşıyor mu? Senin Dane Vanderale'in fahişesinden başka bir şey olmadığını biliyor mu?"

Ria, Alaiya'nın önünü kesmek için hareketlenen Merkür'e doğru geri çekildi, öfke bedenini geriordu. Ria başını çevirip ona baktı.

"Bu benim kavgam."

"Cehenneme kadar yolu var," diye hırladı.

"Onu uyarmıştım." "Onu uyardın ama sadece ben ikna edebilirim."

Hayvan hayvana. Alaiya'ya döndü, tısladı ve saldırdılar.

Ria bir Irk'tı. Şimdiye kadar yaratılmış ya da eğitilmiş en güçlü, en acımasız Irkla eğitim görmüştü ve ona ait olan her şey için savaşıyordu.

Merkür duvara yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve içeri girip Alaiya'yı silkelemek için duyduğu güçlü dürtüye karşı savaştı.

Ria, Alaiya'nın saçlarından avuç tutup onu sertçe sallayınca yüzünü buruşturdu.

Ria orta bölgesine gelen bir yumruktan kaçınmak için yana savrulduğunda kalçasına bir yumruk yedi. Elinin yassı kısmı Alaiya'nın çenesinin altına çarparak geriye itti, ardından bacağını kaldırarak diğer kadını duvara fırlatan bir tekme savurdu.

Alaiya hırlayarak geri geldi.

Ria çenesine bir yumruk indirince Merkür öfkeyle homurdandı; sonra 'nın dirseği Alaiya'nın böbreğine çarpıp bir tekmeyle yere yuvarlanmasına neden olunca soğuk ve sert bir memnuniyetle gülümsedi.

Alaiya yavaşça ayağa kalktı ama Ria'ya sert bir tekmeyle karşılık daha az hırçın değildi.

Callan yemek odasından çıkarken ona, "Mercury, eşin benim fuayemde dövüşüyor," dedi.

"Bence o da kazanıyor," dedi Kane.

"Onları durdurmamız gerekmez mi?" Jonas etrafına bakınarak, Irklar fuayeye çekilirken sergilenen görüntüyü izledi.

"Onu rahat bırak." Dane kapı aralığından sırtıttı. "Şu anda sadece Alaiya ile oynuyor. Kirli dövüşmeye başlayana kadar bekle."

Alaiya hırladı, dişleri Ria'nın koluna battı. Zaman durmuş gibiydi. Dane ve Jonas, Alaiya'yı eşinden koparmadan önce Merkür'ü yakaladılar, aynı anda Ria da gülümsedi.

Kolundan aşağı kan damladı. Kaldırdı, Alaiya'nın kafasını bir, iki kez duvara çarptı ve ısırlığı kırdı; sonra kirlendi. Diğer kadının yüzüne inen bir yumruk Alaiya'nın burnundan kan akmasına neden oldu. Kafasına sert bir tekme, dizine bir tekme daha ve Alaiya yere yığıldı.

Ria parmaklarını diğer kadının saçlarına doladı, başını yere vurdu ve sonra tısladı.

"O benim. Birbirimizi anlıyor muyuz?" Alaiya inledi.

"Cevap ver bana." Başı tekrar yere çarptı. "Birbirimizi anlıyor muyuz?"

"Evet," diye haykırdı Alaiya, Merkür'e bakarken teslim olmuş, boyun eğmişti. "O senin."

Ria ondan geriye sıçradı. Yüzünde ne bir zafer, ne de kendini beğenmiş bir memnuniyet vardı. Gözlerinde belli belirsiz bir pişmanlık ve merhamet ışığı vardı.

"Kendi eşini bul, Alaiya." Sonra döndü ve kendisini izleyen kalabalığa baktı.

Artık iki düzineden fazla olan ve kadınların dövüşünü izlemekten büyük zevk alan erkek ırklara bakarak kaşlarını kaldırdı.

"Erkekler." Başını iki yana salladı. "Cins ya da insan, hepiniz sapıksınız." "Sanırım bu beni senin sapığın yapıyor," diye güldü Merkür. "Gel

Hadi dostum, şu teoriyi deneyelim. Benimle nasıl dövüşeceğini göreceğiz."

Onu kapıya doğru çekti, kahkahası duyularına doğru kayıyor, onları okşuyor ve ona çiftleştğini hatırlatıyordu. Ve sevildiğini. Ve eşi onun en büyük hazinesiydi.

EPILOGUE

ÜÇ HAFTA SONRA

Jonas hapsedildiği hücrenin kapısını açtı ve yavaşça içeri girdi, yıllar içinde gerçekten çok sevdiği doktorun büzülmüş haline bakarken göğsü ağrıyordu.

Saçları dağınıktı ve solgun yüzünün üzerinde duruyordu. Minik bedeni yastıklı odadaki şiltenin üzerinde kıvrılmıştı ve adam onun yanına çömelip uzun, çok uzun dakikalar boyunca onu izlerken kırılgan, inanılmaz derecede kırılabılır görünüyordu.

"Laboratuvarlarda hepimizle oynandı," dedi sonunda yumuşak bir sesle. "Uyuşturucular, kadınlarımızın çoğunun zihinlerine ve bedenlerine tecavüz edildi. Başlarına gelenlerin kendi suçları olduğuna inanıyor musunuz? Buna izin verdikleri için böyle bir dehşeti hak ettiklerine?"

Kadın o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, adam ona cevap verip vermeyeceğini bile merak etti.

"Hayır," diye fısıldadı sonunda, sırtı ona dönük yatmaya devam ederken sesi boğuklaşmıştı.

Temiz giysiler giymişti. Onun temiz kalmasını sağlamıştı; aksi takdirde onu asla affetmezdi. Ely görünüşü konusunda titizdi. Yine de, delilik onu tekrar ele geçirmeden önce yıkandığından ve giyindiğinden emin olmak için ona sakinleştirici verdikleri için onu asla affetmeyebilirdi.

"O zaman olanlar senin suçun değil," dedi , yastıklı zemine oturup arkasındaki duvara yaslanırken. "Hepimiz yeterince gayretli olmadığımız için oldu. Güvenli olduğuna inandığımız alanlarda rehavete kapıldık. Bu bir daha ."

Bundan kesinlikle emin olacaktı. Ely'nin çöküşü ve onu kaybedeceklerini düşündüklerinde tüm toplumun yaşadığı yakın kayıp yıllarca kâbuslarına girecekti.

"Sen değildin," diye fısıldadı, hâlâ ona dönmeyi reddediyordu ama gözyaşlarını duyabiliyordu. "Bunu sana onlar yapmadı. Sana bunları onlar yaptırmadı."

Kız sözünü kesti ve Jonas gözlerindeki yanmayı kırıştırmak, boğazının kalınlığını geçerek yutkunmak zorunda kaldı. Ely çok gururlu küçük bir yaratıktı. Kadife gibi koyu renk gözleri ve inatçı sivri çenesiyle. Bazen aykırı davranması bile, kırılğan omuzlarına ağır gelen kararlar almak için savaşıyan bir kadının gururundan başka bir şey değildi.

"Ama kolaylıkla ben de olabilirdim," dedi ona. "Ya da Callan. Hatta Kane ya da Tanner da olabilirdi. Onları suçlar mıydın Ely? Onlara sırtını döner ve suçu paylaştığını fark ettiğin bir şey için onları suçlar mıydın? Laboratuvarların çok güvenli ve en büyük hazinemizin yenilmez olduğuna inanarak kibirlendik. O kötülüğün size dokunması bizim suçumuzdu, sizin değil. Sizin işiniz size getirildiğimizde bizi korumak. Bizim işimiz ise kötülüğün sizin alanınızı asla işgal etmemesini sağlamak. Başarısızlık bizim hatamızdı, küçük kedi, senin değil."

Burnunu çekti ve başını salladı.

Ely laboratuvarların dehşetini bilmiyordu. Doğduğu andan itibaren kendisini yaratan bilim adamlarının yıldız çocuğuydu. En iyi, en zeki genetik onun yaratılmasında kullanılmış ve asla zarar görmemesini sağlamak için azami özen gösterilmişti.

Dehşeti görmüştü. Onlar karşısında dehşete düşmüş ve işkence etmek için yaratıldığı ırkları korumak için savaşmıştı. Ama bu acıyı kendisi hiç yaşamamıştı. Şimdiye kadar hiç onun olmamıştı.

"Gözlerimin içine bakıp özür dilememe izin vermiyorsun ama yüzüme yumruk atıp bana 'amına koduğumun kızı' diyorsun," diye azarladı onu. "Gerçekten Ely. Adalet bunun neresinde?"

Dudaklarından ağlamaklı bir kahkaha kaçtı.

"Ve yaşadığım sürece, kasıklarınızı tuttuğunda Jackal'ın yüzündeki ifadeyi asla unutmayacağım. Biliyor musun Ely, o adam her şeyi gördü, her şeyi yaptı ama inanıyorum ki sen onu neredeyse dize getiriyordun."

İnledi ve elleriyle başını kapattı. Ve belki de diğerleri ona bildiklerini hatırlattığı için zalim diyeceklerdi

onu utandırmıştı. Ama Ely bundan daha sert bir yapıya sahipti, diye kendini temin etti. Ayrıca, diğerleri bunu unutmasına asla izin vermezdi ve onu şimdi hazırlamak en iyisiydi.

"Piç kurusu," diye fısıldadı ağlamaklı bir sesle.

İçini çekti. "FGP," dedi ona. "Sikik kız amcığı. Bu unvanın şu anda arkamdan fısıldandığının farkındasın, değil mi Ely? Kıçını o yataktan kaldırıp işinin başına dönmelisin ki karşılığında senden küçük bir parça alabileyim."

Kadın neredeyse gülecekti; adam bunu hissetti.

"Ely." Adını yumuşakça söyledi. "Bana bak, sadece bir anlığına."

Adam sabırla bekledi. Sonunda saçlarını geriye itti ve dönüp ona bakacak kadar kendini kaldırdı. Ve adam ona kollarını açtı. "Lütfen Ely. Suçluluk duygusu beni öldürüyor. En sevdiğim kızı koruyamadım. Beni affet. Lütfen."

Ve gözyaşları şimdi geliyordu. Yorgunluk ve acıyla morarmış gözlerinden, kuru dudakları ayrılıp ağlamaya başladı. Adamın kollarına, göğsüne gömüldü. Bacaklarını ona doğru sıkıca çekti ve adam da onu kollarıyla sardı ve kendi gözyaşlarıyla savaştı.

Tatlı Ely. Ona olmasına izin verdiği şeyden sonra aynaya nasıl bakabilirdi? Eğer onu koruyamazsa, başka birini nasıl koruyabilirdi?

Onu salladı; ona mırıldandı, alnından nazikçe öptü. "Bir daha asla, küçük kedi," diye şefkatle söz verdi ona. "Bir daha asla. I Yemin et."

Feline Breeds serisinin bir sonraki kitabına özel bir bakış için sayfayı çevirin

COYOTE'UN EŞİ

Berkley Sensation'dan çok yakında!

Anya olması gereken yerdeydi ama işler planlandığı gibi gitmiyordu. Hiçbir şey planlandığı gibi gitmemişti. O akşam laboratuvara döndüğünde, birkaç saat içinde saldırı gerçekleşti.

Uyarı yoktu. Çağrı yoktu. Güvenlik alarmları çalıyor, hücre kapıları açılıyor, güvenlik önlemleri geçersiz kılınıyor ve silah odalarındaki kilitler devre dışı bırakılıyordu.

Bilim adamlarını bir ay önce bulduğu güvenli, gizli bir duvarın içine itti. Belli ki laboratuvarların tüm sırlarını bilecek kadar uzun süredir burada değillerdi. Dr. Chernov on yıl önce yaşanan bilim adamlarının yerine geçmiş ve çok daha genç bir kadın bilim adamı olan çırağı Sobelova'yı da yanında getirmişti.

"Gitmeyin. Kımıldamayın," diye emretti onlara. "Sadece sessizliği duyana kadar burada kalın."

Solgun ve şok içinde titreyen iki bilim adamı kendilerine söyleneni yaptı, Anya güvenli kapıyı kapatıp yer üstündeki soğuk ve ıssız topraklara açılan çıkışlara koşarken küçük odada toplandılar.

"Anya, çık buradan." İdari asistanlardan biri olan Sofia Ivanova Anya'yı kolundan tutup başka bir koridora sürükledi. "Şu taraftan git." Merdivenleri işaret etti. "Boşlar. Ben seni korurum."

Onu korumak mı? Doktorlar silahlarını çekmiş laboratuvarlardan koşuştururken Anya arkasından baktı. Personele ateş mi açıyorlardı? İçinden şok geçti, zihnini yırttı. O adamları ve kadınları tanıyordu. Onları iyi tanıyordu. Ve kaçmaya çalışan personele ateş mi açıyorlardı?

"Kaç lanet olası!" Sofia onu çıkışa doğru itti. "Seni vurmak zorunda kalmadan önce git buradan."

Anya koştu. Koşarken, adrenalin yüklü zihninde dolaşan korku ve şoku öfke besledi. Del-Rey'e kurtarma için verdiği plan tam olarak buydu. Ona güvenmemiş miydi? Güvenmişti.

Döndükten sadece birkaç saat sonra saldırıya uğradı, babasının ve kuzenlerinin burada olmadığından emin olmak için ona hiç zaman bırakmadı mı?

Hayır, başka bir şey olmalı, karar verdi çaresizlik içinde merdivenleri hızla çıkarken. Sekreterlerden biri olan yaşlı bir kadının kolunu kavradı ve onu öne doğru itti.

Anya, hıçkırarak ağlayan ve neredeyse düşecek olan diğer kadına, "Acele et Marie," diye ısrar etti. "Acele etmeliyiz."

Anya Marie'nin kolundan tutup onu merdivenlerden yukarı sürüklerken diğer personel yanlarından hızla geçiyordu. Marie'nin çocukları, torunları vardı. Hasta bir kocası vardı. Ona ihtiyaç vardı. Ayrıca Breed'lere her zaman kurabiye getirirdi. Nazik ve kibardı.

Kapı menteşelerinden kırılmış, güvenlik güçleri personeli el sallayarak içeri sokarken, onları acele etmeye çağırırken yan yatmıştı. Yüzlerini soğuktan korumak için maskeler örtmüşlerdi. Dışarısı çok soğuktu ve Marie'nin ne ceketini ne de giyecek bir paltosu vardı.

"Kışlaya doğru koş," dedi diğer kadına. "Orası sıcak ve daha güvenli olacak. Orada saklanacağız."

Soğuğa doğru koştu, silah seslerinin, bağırışların ve güçlerin çarpışmasının farkındaydı. Sonra sadece belini saran, onu geniş bir göğse doğru çeken sert kolun ve boğazına dayanan bıçağın farkına vardı.

Soğuk bıçağın boğazına bastırıldığını, derisini kesmesine ramak kala etini sıkıştırdığını hissedebiliyordu.

"Kobrin, kızın bende."

Yüksek sesle vadide yankılanan bu sesi tanıyordu, içindeki hırıltıyı biliyordu ve boğazından kopan hıçkırığı hissetti.

İhanet. Ona ihanet etmişti.

İçini öyle acı kapladı ki, gerçekliği karşısında sadece soluk soluğa kalabildi.

Silah sesleri azaldı. Personel artık kapılardan hızla geçmiyordu. Yine de onları girişte duyabiliyor, havayı kalınlaştıran gerginliği hissedebiliyordu.

Del-Rey. İlk gözyaşının düştüğünü hissetti. Tanrım, ona güvenmişti. Ona çok güvenmişti.

"Silahlarımızı indiriyoruz," diye seslendi babası. "İrkları alın. Gidin. Yolunuza çıkmayacağız ama Anya'nın gitmesine izin verin."

Babasının solgun yüzüne, onunla birlikte hareket eden kuzenlerine baktı. Dört kuzeni de bu gece görev başındaydı. Arkadaşları buradaydı, isteseydi ona yardım edecek olanlar, ama o istememişti.

Bir el ateş edildi ve ilk kuzeni bacağını tutup acı içinde çığlık atarak yere düştü. Peş peşe üç el daha ateş edildi ve diğer üçü yerde kıvranmaya başladı.

"Kesin şunu!" Elleri beline dolanan kolu pençelerken çığlık attı. "Hayır. Hayır. Yapma bunu."

Öfke ve acı onu kavradı. Yaptığı şeyin utancıyla hıçkıra hıçkıra ağlayarak, perişan bir halde babasına baktı.

"Nakliye 60 saniye içinde iniyor, patron." Del Rey'in Brim dediği oydu. Bazen ona Brimstone da derdi.

Hepsi ona ihanet etmişti. Arkadaş olduğu, babasının ve kuzenlerinin hayatlarını emanet ettiği o küçük ekip.

"Bunu nasıl yaparsın?" Hıçkıra hıçkıra ağladı. "Lanet olsun sana, bunu nasıl yaparsın?"

"Anya, sakın ol çocuğum," diye bağırdı babası. "Kontrolünü unutma kızım. Kuzenlerin yaşıyor."

"Şimdilik," diye karşılık verdi Del-Rey tembel bir ses tonuyla. "Söylesene Kobrin, ilk Irk yaratıldığından beri buradasın, onlara yardım etmeyi hiç düşündün mü?"

"Yaşıyorlar," diye seslendi babası. "Hiçbirini öldürmedim. Burası bir mezbaha değildi."

Del-Rey onun arkasından kıkırdadı. "Sanırım kızını da yanımda götüreceğim, Kobrin. Sanırım sigorta için. Rus hava kuvvetlerine haber vermeyeceksin; altı saat boyunca burada olanlardan kimseyi haberdar etmeyeceksin. Yoksa kızın ölür. Anlaştık mı?"

"Onu burada bırak," diye seslendi babası umutsuzca. "Yemin ederim kimse seni takip etmeyecek."

Del-Rey güldü. "Hayır, beni takip etmeyecekler. Genetik Konseyi'nin genç protégés'inin ödülü elimde. Kızın, Kobrin. Onu öldürmek zorunda bırakma beni."

Bir el daha ateş edildi ve Anya onun için ılık atarken babası tkekeleyerek yere düştü. Elleri uzandı, parmakları kıvrıldı, ayakları yerden kesildi ve gelen bir helikopterin sesi duyuldu.

Babası için ılık attı, onu tutan kolu peneledi ve tokatladı. Tekmeledi, küfretti ve hıçkırdı.

İçini dolduran ihanet zihnini yakıp kavururken öfke içini kemirdi. Yalan sylemiştı. İlk andan itibaren yalan sylemiştı ve kadın onu asla affetmeyecekti.

"Dışarı ıkın!" Del-Rey, devasa siyah gemiye yaklaşan diğerk adamların arkasından nakliye aracının arkasına doğru koşarken emir verdi. "Cavalier, şu piçi yerden kaldır."

Cavalier. Bir yıl önce onun naklini ayarlamıştı. Burada kaç kişi daha vardı? Gvendiğikişiilerden kaı ona ihanet etmişti?

"Benimle mücadele etmeyi bırak, Anya." Del-Rey metal bankın üzerine yerleşerek onu sabit tuttu ve nakliye aracı havalandı.

Dışarıyı göremiyordu. Babasını gözden kaybetmişti. Ailesini gözden kaybetmişti.

"Seni piç kurusu!" diye bağırdı, yumrukları adamın yüzüne inerken daha sert mücadele ediyordu. "Seni orospu ocuğuk. Seni lanet olası piç. Bunu nasıl yaparsın? Nasıl yapabildin?"

"Nasıl yapabildiler?" Dudakları lmcl köpek dişlerinden geri çekilirken siyah gözleri öfkeyle parlıyordu. "Bunu ayarlamak için bir ocuğuk bırakmaya nasıl cüret ederler? Seni bu şekilde tehlikeye atmaya nasıl cüret ederler? Kafalarında değıl bacaklarında kurşun var. şükretmeleri gerekir."

Yüzüne bir tokat attı. Elini tekrar tokatlamadan önce avucunu yakacak kadar bir güçle yanağına çarptı. Öfkeli, kızgın çığlıklar boğazında dğmlenirken, adam boğazından bir hırıltı kopararak kollarını iki yanına çekti ve onu olduğı yerde tuttu.

Sonra dudakları onunkilere yapıştı. Kadın tekrar ılık atmaya çalıştı ama adam dilini dudaklarının arasından geçirme fırsatını kaçırdı. Baharat ağızını doldurdu. Yutkundu ve pcğek doğru hıçkırdı, çünkü bu

İyi. Çünkü dudakları her zaman hayal ettiği gibi onunkilerin üzerinde geziniyordu. Çünkü adamın tadı sıcaklık ve tutku gibiydi ve çünkü adam ona yalan söylemişti. Ona ihanet etmişti. Ve şimdi de onun aklını çalıyordu.

Adam başını kaldırıp kollarıyla onu göğsüne kilitlediğinde hâlâ hıçkırıyordu. Yumrukları sıkılıp adamın omuzlarına vururken, adamın eli başını kapatıp onu kendisine tuttu.

Ondan nefret ediyordu. Ondan nefret ediyordu. Tanrım, ondan nefret ediyordu. Ve onu seviyordu. Ve ruhu parçalanmış gibi hissediyordu. Coyote savaşçısı ona ihanet etmişti. Defalarca yalan söylemiş, ona verdiği her yemine ihanet etmişti. Onu daha öpmeden masumiyetini çalmıştı ve bunun için onu affedip affedemeyeceğini merak ediyordu.

Del-Rey başının üzerinden şimdi ona katılan Çakallara baktı. Irklar, onu izlerken bakışları düz ve sertti. Onlar bir tehditti, havadaki kokuyu alabiliyordu; adamları etrafını sararken bunu hissedebiliyordu.

"Benim," dedi hepsine, sesi soğuk ve emrediciydi. "Bu kadın benim."

Beş dişi çakal ona bakıyordu. En tehlikelilerinin onlar olduğunu düşünüyordu, özellikle de en yaşlıları Sharone.

Bakışları Anya'nın hıçkırarak ağlayan haline kaydı.

"Hatalıydın," dedi ona açıkça. "Onun ailesini rahat bırakmalıydın."

"Onu tehlikeye attılar. Yaşadıkları için şanslılar."

"Hayır, dostum." Başını iki yana salladı. "Yaşarsan şanslı olacaksın. Ona ihanet ettin ve o bunu unutmayacak. Bunu affetmeyecek. Yaptığının ne kadar akıllıca olduğunu görüyoruz. Hepimiz intikam almanın gerekli olduğunu hissettik. Ama elimizi tuttuk, çünkü o bizim de kızımız." Yeraltı tesislerinden çıkan Irkları işaret etti. "Ve bu gece yaptıklarınızın bedelini ödeyeceğinizden emin olabilir."

Şefkatli Anya mı? Öfkelenebilir, bir süreliğine nefret edebilirdi ama ailesini sağ bırakmıştı. Onun anlamasını sağlayacaktı.

"Yolumdan çekil," dedi ona ve hepsini kastediyordu. "Bana ve sürüme sadakat yemini ettin. Bu kız için değil. Onun olduğu yerde

karişmayacaksınız."

"O halde ona hiçbir şekilde zarar gelmemesini sağlayacaksın," dedi Sharone ona şiddetle. "Seni takip ediyoruz Alfa, ama o" -Anya'ya başıyla işaret etti- "o bizden biri. Ona kötü davranırsan, hepimize kötü davranmış olursun. Bunu unutma."

Ona kötü davranmak mı? Ona kötü davranmak gibi bir niyeti yoktu. Onu sevmek, belki. fkmesini dindirmek, kesinlikle. İki de zevkten çığlık atana kadar onu becermek, bu kesin bir şeydi. Onu affedecekti. Bunu sağlayabilirdi. Ne de olsa babasını ya da kuzenlerini ldrmemişti. Onlar yaşıyordu. Sadece canları yanacaktı. Hem de çok. Ve bu hak ettikleri bir acıydı. Aldıklarından çok daha fazlasını.

Elini Anya'nın gevşek saçlarının üzerinde gezdirdi. Sa rgs olmadan omuzlarına kadar sarkıyordu. Anya'nın başının kavradı ve kendi başını taşıma aracının duvarına yasladı.

Kendi adamlarının onu izlediğinin ve kararını sorguladıklarının farkındaydı. Onlara ne planladığını ilk kez anlattığında da bunun ne kadar akıllıca olduğunu sorgulamışlardı. Adamlarının yarısını altı ay önce Kurt İrki yerleşkesi Haven'a bakan mağaraları gizlice güvence altına almak için Colorado'ya göndermişti. Orada onun gelişi için hazırlık yapıyorlardı. Yine de gizlilik içinde varmak çok önemliydi. Bu da nakliye aracından inip küçük gruplar halinde içeri girmek anlamına geliyordu. Bu kolayca halledilebilirdi.

Anya o kadar kolay kontrol edilemeyebilirdi, tıpkı kendisinin Anya'ya verdiği tepkinin tahmin ettiğinden çok daha az kolay olduğunu fark ettiği gibi.

Başını tekrar eğdi, dudakları onunkilere değdi. Dili onun tadını almak için yanıp tutuşuyordu. O sıcak, tutkulu pcklerden birini daha tatmak için yanıp tutuşuyor, ağzının onu emdiğini hissediyor, dilindeki gerginliği çekiyordu.

Onu izleyen gözlerin farkındaydı ama yine de geri çekilemedi.

"Seni daha iyi korumalıydılar, kğm," diye fısıldadı onun gr dudaklarına. "İntikamımı fazlasıyla hak ettiler."

Kirpikleri kalktı. Boğazından bitkin bir hıçkırık dökülürken gözleri sefaletten, acıdan kararmıştı.

"Bana ihanet ettin. Bana yalan söyledin," diye tekrar ağladı. "Sana bir daha asla güvenmeyeceğim, Del-Rey. Sana asla güvenemem."

Kelimeleri çaldı. Onları duymaya dayanamadı, gözlerindeki ya da sesindeki acıya ya da öfkeye dayanamadı. Öpücüğünü aldı. Dudakları onun için çaresizce ayrıldı. Onun ihtiyaçla savaştığını, teslimiyet içinde haykırırken bile ona boyun eğdiğini hissedebiliyordu. Ve onu öperken bile, içinde bir zamanlar olduğu gibi olmayan bir şey olduğunu fark etti. Bir açlık, bir ihtiyaç, içinde hiçbir anlam ifade etmeyen, tanımlamaya meydan okuyan bir şehvet cehennemi oluşuyordu.

Yine de hayatta kalmak için bu kadına ihtiyacı vardı. Ve Del-Rey her zaman hayatta kalmak için ihtiyacı olan şeye sahip olmasını sağlamıştı. Bunu genetiğindeki Çakal tarafına bağlıyordu. Kan söyleyecekti ve belli ki DNA da öyle. En azından bir kısmını. Belki de suçu insan tarafına atmalıydı, diye düşündü yorgunca. Anya bunu daha kolay kabul edebilirdi.

ÜÇ GÜN SONRA

Üç gün. Yandı. Alevler etini yaladı. Öfke, kafa karışıklığı, ihanet ve acı zihnini kemirirken, hayal edebileceği en korkunç uyarılma bedenini kemirdi.

Öpücüğünün tadı olmalı, diye düşündü. Onu arzuluyordu. O öpücüğe duyduğu ihtiyaç onu öldürüyordu. Ve sanki şimdi gerçekten öpücüğünü istiyormuş gibi onu zorlamaya devam etti.

Kilitli kaldığı kulübenin yatak odasında volta atıyordu. Sharone'un ona daha önce getirdiği yumuşak pamuklu pantolon ve tişörtü giymişti.

Sharone'a kaçmasına yardım etmesi için yalvarmıştı. Her şeyi . Tek yapması gereken bir kasabaya gitmek ve elçilikle temasa geçmekti, onlar her şeyi halledeceklerdi. Babasıyla temasa geçeceklerdi; eve dönebilirdi. Del-Rey Delgado'nun varlığını bile unutabilirdi.

Sharone da bunun için uğraşıyordu. Del-Rey öfkeyle odaya girip Sharone'u oradan çekip çıkarana kadar Anya onun gözlerinde bunu görmüştü.

Artık yalnızdı. Düşünmek ve endişelenmek için yalnızdı. Tanrım, babası karda kanlar içinde yatıyordu, kuzenleri de . Kuzenleri

aile, çocuklar. Şimdi onlara kim destek olacaktı? Şu anda Rusya'da zamanlar iyi değildi; ekonomi her yerde zayıftı. Evlerini kaybedeceklerdi. Soğukta kalacaklardı. Babası.

Burnunu çekti. Konsey bilim adamlarını ve üyelerini manipüle etmeye çalışmaktan yorgun ve bitkin düştüğünde ona votkasını kim getirecekti? Bacağını kim saracaktı?

Gözlerinden yine yaşlar akmaya başlamıştı. Bundan daha fazla kontrol sahibi olmalıydı. Babası kontrolünü kaybettiği için onu azarlamıştı. Ama bu onun yaptığı bir şeydi. Ona sık sık annesi gibi kızıl saçları olduğunu söylerdi. Annesi de öfkesini kontrol etmenin kendisine ve başkalarına kaybetmekten daha çok yararı olduğunu öğrenmişti.

Şu anda duygularını kontrol edemiyordu. Ateş edildiğinden beri bunu yapamıyordu. Del-Rey onu öptüğünden beri. Dünyası etrafında patladığından beri. İçinde bir şeyler patladığından beri.

Ellerini karnına bastırdı. Karnı dalgalandı ve kalçalarının arasındaki ıslaklığın nabzını hissedebiliyordu. Meme uçları o kadar hassastı ki tişörtün törpüsü işkence gibiydi. Klitorisi şişmiş ve ağrıyordu. Kendine dokunduğunda bile hiç bu kadar tahrik olmamıştı.

Ona ne yapmıştı? Ona bir şey yapmış olmalıydı. Başka bir açıklaması yoktu.

Odada volta atar, küfredirdi. Öfkeleniyor ve sonra ağlıyordu. Del-Rey Delgado'ya sövdü. "Kralın" kışını. O piçte krallara layık hiçbir şey yoktu.

"Bana ne yaptınız?" Çığlık attı, yatak odasında kalan birkaç eşyadan birini, tahta bir kâseyi aldı ve kapıya fırlattı.

Kırılmadı. Büyük bir gürültüyle kapıya çarptı ve sonra yatağın ucuna yığılıp içine doğru kıvrılırken, geçen ihtiyaçla inerken halıya düştü.

Gözleri kapandı ve onun öpücüğünün tadını aldığına, ellerini teninde hissettiğine yemin etti. Tek bir dokunuş, dedi kendi kendine. Tek bir dokunuşa izin verebilirdi, sadece vücudundaki öfkeyi dindirmek için. Belki bir öpücük daha.

"Hayır!" Dişlerinin arasından homurdandı. Tek bir dokunuş bile. Bir dokunuş diğerine yol açacak ve yalvaracaktı. Eğer onu öperse Tanrı yardımcısı olsun. Buna dayanamazdı.

Ve o yalancının öpücüklerini istemiyordu. Yalanlar. Altı yıllık yalanlar. Birbiri ardına tutmadığı sözler. Kurtarmadan önce uyarılacaktı. Babasının ve kuzenlerinin güvende olduğundan emin olmak için zamanı olacaktı. Kaçmak için yaşanan izdihamda öldürülmek yerine personelin güvenli bir şekilde dışarı çıkabilmesini sağlamak için zamanı olacaktı.

O doktorların otomatik tüfekleri ellerinde tuttuklarını ve kaçmaya çalışan masum idari personele ve laboratuvar teknisyenlerine doğrulttuklarını görmüştü.

Doktorların ölmüş olmasını umuyordu. Cehennemde kavruluyor olmalarını umuyordu. Del-Rey'in aksine. Onun ölmesini istemiyordu. Onu canlı istiyordu. Canlı ve iyi olsun ki onu kendisi öldürebilsin.

Karnına, vajinasına, klitorisine başka bir his yumruğu çarparken inledi. Sanki içine elektrik çarpmış gibiydi. Cızırdadı, yaktı ve yatak odasının kapısı açıldığında onu ihtiyaç içinde soluk soluğa bıraktı.

Tökezleyerek ayağa kalktı ve şeytanın siyah gözleriyle kendisini izleyen adama baktı.

"Bana ne yaptın?" Yumruklarını iki yanında sıktı.

"Bilmiyorum." Başını bitkin bir şekilde salladı. "Her neyse, bunu kendime de yaptım."

"Seni piç!" Ona fırlatacak hiçbir şey kalmamıştı. Son üç gün boyunca bulabildiği her şeyi fırlatmıştı ve son nesne, o lanet kâse, şimdi onun ayaklarının dibinde duruyordu. "Yalan söylüyorsun. Tıpkı bunca yıl bana yalan söylediğin gibi, şimdi de yalan söylüyorsun."

"Hayır, Anya."

Adının dudaklarındaki sesi çok fazlaydı. Hırladı, ona doğru atılırken parmakları pençeleşti. Onun yalancı gözlerini yüzünden çekip alacaktı. Kendisini incittiği gibi onu da incitecekti.

Anya'nın ellerini yüzünden bir santim uzakta yakaladı. "Kes şunu Anya, hiç yardımcı olmuyorsun."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye haykırdı, ona karşı mücadele ediyordu, zihni ve bedeni çelişen duygular ve ihtiyaçlarla parçalanmıştı. "Bana ihanet ettin, Del-Rey. Yalan söyledin."

"Biliyorum bebeğim." Bir eliyle onun ellerini tuttu, diğer eliyle yanağına dokundu, başparmağı dudaklarının üzerinde gezindi. "Bununla çıkacağız, söz veriyorum. Ama öpücüğüne ihtiyacım var. Şimdi."

"Hayır," diye inledi, yanağını adamın avucuna bastırıp başparmağını ısırırken ihtiyaç ve çaresizlik dolu uzun bir hıçkırık.

Tanrım, tadı çok güzeldi. Çok güzeldi. Dili pedin üzerinde yaladı ve kirpikleri dalgalandı.

"Bir öpücük daha," diye hırladı. "Sonra bu işi çözeceğiz. Söz veriyorum."

"Bir öpücük daha," diye nefes nefese kaldı. "Bir öpücük daha."

Ona uzanıyordu, ona ihtiyacı vardı. Dudakları onunkilerin altında açıldı, dilini ve umutsuzca arzuladığı o tadı kabul etti. Ağzının içine çekti ve onun zevk iniltisini duydu. Onun kollarına doğru eğildi ve daha fazlası için sessizce yalvardı.

Bir öpücük daha yeterli değildi. Onun kendisine dokunmasına ihtiyacı vardı. Hem de çok. O kadar çok istiyordu ki adamın elini kavradı ve gömleğinin altına soktu. Sonra elleri gömleğinin altına girdi, sıcak, sert ete dokundu ve adamın elinin göğsünün şişmiş tümseğini avuçladığını hissetti.

Oh, bu iyiydi. Başparmağı göğüs ucunu taradı ve bu daha da iyiydi. Onu kollarının arasına aldı ve bir saniye sonra gömleğini kafasına geçirirken yatağa uzanıyordu.

Dudakları göğüs ucunu kaplarken elleri adamın saçlarına gömüldü. Adam başını kaldırıp gömleğini yırtana ve diğer meme ucuna kadar gömleğini yırttı.

Teni sert, kordonlu kaslarla kaplıydı. Ellerinin, giydiği pamuklu pantolonu ittiğini hissettiğinde, avuçlarının ve tırnaklarının altında esnedi.

Çaresizdi. Aralarında dolaşan öfkeli şehveti hissedebiliyordu, sanki elektrik onları birbirine bağlıyordu, biri diğerinden besleniyordu, ta ki içi yanana kadar ve ona doyamayacağını biliyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Bir saniye sonra kendini yüzüstü dönmüş halde buldu. Parmakları battaniyenin içine kıvrılırken gözlerini açtı ve içeri baktı

Şaşkın şaşkın yatağa bakıyordu. Kalçaları sarsıldı. Nasırlı parmaklar uyluklarının arasındaki hassas kıvrımlarda geziniyordu ve kadın ıslanmıştı. Çok kaygan, ıslak ve sıcaktı. Ve bu o kadar lezzetli hissettiriyordu ki okşama karşısında gerildi.

"Beni istediğini söyle," homurdandı arkasından.

"Seni istiyorum," diye yatağa hıçkırarak cevap verdi, onu arkasında hissederken gözlerinden tekrar yaşlar döküldü. "Seni istiyorum."

Geniş ve sıcak, sikinin tepesi ıslak kıvrımların arasına sıkışmış. Bu şekilde değil. Başını yatağa bastırdı. Böyle değil, ona tutunamadığı yerde, bir anlam bulamadığı yerde

kontrol veya odaklanma.

Neden ?

Adam içeri bastırdı ve kadın zevkten çılgına döndü. Sırtını geren sıcağa doğru eğildi, dudaklarından bir çığlık döküldü, kısmen protesto, kısmen açlık.

İçini dolduran ve onu daha da yakan sıcak sıvının nabzını hissetti. Seksinin esnediğini, dalgalandığını ve onu içine çektiğini hissetti. Her sıcak fışkırtmada daha hassas, daha aç, daha muhtaç hale geldi.

Ona bakire olduğunu söylemeliydi. Bunu daha önce yapmadığını söylemeliydi.

Adam üç sert vuruşta içeri girerken boğazından bir çığlık koptu. Her santimini. Ve o kadar kalındı ki, onu istila ediyor, geriyor, bekaretini beklediği acı olmadan, ancak hayal edebileceğinden daha fazla etkiyle yırtıyordu.

Kalçaları daha fazla ayrıldı, kalçaları daha da geriye eğildi ve adam üzerine doğru gelmeye başladı, güçlü kolları başını kavradı ve içine girmeye başladı. Dudakları omzundaydı. Keskin, küçük öpücükler, boynunun hemen altında sıcak ve şiddetli.

Onunla dolmuştu. Aletindeki her ağır damarı, içindeki her kan atışını hissedebiliyordu ve bu onu öldürüyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı, daha fazlasını istiyordu.

Ve ona daha fazlasını veriyordu. Vücudunun sıkılaştığını hissettiğinde içinde dalgalanıyordu. Ereksiyonun etrafını saran kaslar sıkılaştı, klitorisi zonkladı, nabız gibi attı ve sonra içindeki her şey, onun adını haykırmasına neden olan bir ışık ve renk tufanında patladı.

Orgazmı boyunca titredi, sert ve hızlı bir şekilde itmeye devam ederken onun altında sarsıldı, hız kazandı, sıcak sıvının o darbelerini daha fazla hissettikçe içine itti.

Bir saniye sonra onun hırladığını duydu ve şok edici bir şey hissetti. Doğal olamayacağını bildiği bir şey. Bu gerçek olamazdı. Aleti tek bir yerde şişiyordu. Daha da büyüyor, menisinin içine fıskırmaya başladığını hissettiğinde onu daha da ayırıyordu.

Hayvan genetiği, diye düşündü uzaktan. Adam onun içinde kilitleniyordu. Vajinasının ağır kaslarının içinde sıkı ve emin bir şekilde tutuluyordu. Adam aniden hayvani bir coşkuyla hırladı ve dişlerinin omzunun üst kısmını deldiğini hissetti.

Acı içinde çığlık atıyor olmalıydı. Zevkten çığlık atıyordu. Başka, daha sert bir orgazm onu parçaladı, sarstı, duyularını ondan kopardı ve onu kaybolmuş bıraktı. O kadar kaybolmuştu ki, tutunacak hiçbir şeyi, hiç kimsesi yoktu. O kadar şiddetli, o kadar acımasız bir zevkin içine atılmıştı ki, hayatta kalıp kalamayacağını merak ediyordu.

Arkasında Del-Rey hırlıyordu. Dişleri hâlâ etini kavırıyor, siki hâlâ içinde kilitli duruyordu. Onun adını haykırdı. Ona kendisini tutması için yalvarmak istedi ama gururunun son kırıntıları onu engelledi.

Onu bu şekilde, kişisel olmayan bir şekilde almıştı ve bunu bir nedenden dolayı yapmış olmalıydı. Kızın bir önemi yoktu. Ailesini vurmasıyla aynı sebepten: ona yıllarca yalan söylemesiyle aynı sebepten. Çünkü Anya Kobrin'in ve içinde ona karşı oluşan kırılğan aşkın hiçbir önemi yoktu.

Bu da onu tek başına, artık hiç merhameti olmadığını bildiği bir adamın merhametine bırakmıştı.

Büyük bir taktik hatası yapmıştı ve Del-Rey bunun farkındaydı. Yıllar boyunca içini kemiren öfke, Anya'nın ailesine ve arkadaşlarına duyduğu yoğun ve her şeye rağmen devam eden sadakati göz ardı etmişti. Del-Rey intikam almaya inanan bir adamdı. Hayatı boyunca böyle bir adam olmuştu, ta ki şimdi burada oturup kendi ruhunun karanlığına bakana ve sahip olduğunu bilmediği bir hazineyi yaraladığını fark edene kadar.

Onunla tanıştığı andan itibaren ona ihanet edeceğini biliyordu. Dünyanın düzeni böyleydi. Tam olarak güvenemiyordu. Brim dışında başka birine asla tam kontrol ya da tam güven vermezdi. Tıpkı her zaman yaptığı gibi, muhafızların liderlerine intikam bildiği gibi. Daha önce hep öldürmüştü. Anya yüzünden yumruklarını çekmişti. Öldürmemişti; sadece yaralamıştı. Babası ve kuzenleri onlara adil davranıldığını biliyorlardı. Onlar savaş adamıydı. Savaşın, Anya gibi genç kadınların içinde yaşadığı peri masallarından farklı kuralları vardı.

Uyuyordu. Nihayet. Del-Rey yatağının yanındaki sandalyede oturmuş, giyinmiş, dirseklerini dizlerine dayamış, başını ellerinin arasına almıştı. Ondan ayrılır ayrılmaz oraya oturmuştu, sikinde şişen düğüm ondan uzaklaşacak kadar gerilediğinde. Kot pantolonunu kalçalarına doğru çekmiş ve oturmuştu. Yere düşmemek için.

Ve kadın sessizce yan yatıp battaniyeyi omuzlarına çekerken ve uyuyana kadar sessizce ağlarken o orada kalmıştı.

Yine ağlamamıştı. Ona küfretmemiş ya da bağırıp çağırmamıştı. Kendi içine çekilmişti ve onu nasıl geri çekeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Ellerini indirdi ve onlara baktı. Büyük eller. Bir savaşçının elleri. Bir katilin. Bu eller onu altında tutmuştu. Dişleri onu yerinde tutuyordu. Aleti kadının içinde sert ve derin bir şekilde düğümlenmişti.

Bunu hiç yapmamıştı. Tüm cinsel hayatı boyunca, bunu bir kadına hiç yapmamıştı. Neden bu kadın?

Ayağa kalktı ve tişörtünü giymeden önce kot pantolonunu düzeltti. Emir subayı Brim'in ikinci kattaki yatak odasının merdivenlerini çıktığını duyabiliyordu. Diğer adam kapıya ulaştığında Del-Rey kapıyı açtı.

Endişeli açık mavi gözler ona baktı.

"Araçlar burada," diye bildirdi Brim. "Alt kattaki kadınlar çok kızgın. Arkanızı kollayın."

Onları suçlamadı. Biri onu vurmalıydı.

"Haven'la iletişime geçtiniz mi?"

Brim gözlerini kısarak nefes almadan önce, "Mesajlar gitti, cevap yok," diye rapor verdi. "Burada doğru olmayan bir şeyler var, Del-Rey. Kızı sen mi kaçırdın?"

Del-Rey homurdandı. Anya, Brim'i hiç ilgilendirmezdi.

Brim başını salladı. "Onun kokusu değişti, başkalaştı ve seninki de öyle. Burada çılgınca bir şeyler dönüyor."

Bu yüzyılın en hafif ifadesiydi. Tekrar Anya'ya baktı.

"Harekete geçmeye hazır olun," dedi ikinci komutanına. "Haven'a bir mesaj daha göndersinler. Doktorlarına ihtiyacım var. Hemen. Bu bir daha olamaz Brim. Burada ne oldu bilmiyorum ama bir olamaz."

Kapıyı kapattı ve yatağa geri döndü. "Anya," diye adını fısıldadı ve Anya irkildi.

Onun dokunuşu bu kadar korkunç muydu? Hayatında tattığı en büyük zevkti ve şimdi ondan ürküyordu.

"Giyinin. Araçlar geldi ve gidiyoruz. Şimdi. Seni kendim giydirmek yapacağım herhangi bir girişimi riske atmak isteyeceğini sanmıyorum."

Onu kızdırmaya çalıştı. Ama işe yaramadı. Sanki onu saran yorgunluk acı veriyormuş gibi battaniyeleri üzerinden itti. Kadının kıyafetlerini bulup banyoya gitmesini ve kapıyı arkasından kapatmasını izledi.

Onun hıçkırdığını duymadı, ağladığını duymadı. Ama onun kokusunu alabiliyordu ve aldığı koku göğsünü tırmalıyordu. Bir şekilde, onun bir parçası olan o ateşli ateşi söndürmeyi başarmıştı. Şu anda Anya'sı yenilgi kokuyordu. Ve Del-Rey bunu hissetti. Hayatında ilk kez yenilginin tadını biliyordu.

Edie Neu-Gold' Zinzcs besteclic'den

LORA LEIGH

Dawn'o Awaicenin

Kedi Irkları Üzerine Bir Novei

Yaratıldığı laboratuvarın izlerini taşıyan Lawn Daniels, gururu hroch "r ve Konsey askerleri tarafından yıllarca işkenceye maruz bırakıldı. Nihayet işkenceden kurtulmuştur ve artık kendi hayatının kontrolünü elinde tutan bir Breed Enf0rcer'dır. Ta ki kaderinde evlenmek olan bir adamla evlenmek için anlaşıana kadar. kontrolü tamamen kaybetmenin çok kolay olduğunu fark eder.

romantizm, Lora Leigh okuyorum."
Angda Knlghi

mm cinsinden pciigu

M279TD408

ŞİMDİ TRADG KAĞIT BACK OLARAK MEVCUT

Nauti Geceleri

New' 7oA Times Çok satan yazarı tarafından

Lora Leigh

James "Dawg "Mackay, tatlı Crista'nın peşinden koştuğu kadar, ondan ve tehlikeli bir yüzleşmeden kaçmak için de koşmuştur. Buc fbr Crisc< kaçmak artık bir seçenek değil çünkü Dawg'ın onu elde etmek ve elinde tutmak için bir planı var

lc biraz alçakgönüllü ama tamamen özel.

penguen.com

Don't miss

Tanner'a Scheme

Feline Bi'eed eeriea'nın bir parçası
by *New York Times* and *USA Today*
beataelling yazar

Lora Leigh

Feline Brneda'nın ana üssü saldırıya uğradıktan sonra Tanner intikam almak ister. Bu yüzden bir zamanlar Genetik Konseyi'nin üst düzey bir üyesinin kızı olan Scheme Gallant'ı kaçıır. Ancak Tanner, Fieheme'in babasının acımasız cinayetlerinin hedefi olduğunu "örtbas" edince, intikamı eş olarak almayı umduğu kadını elde etmekten geri kalır.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

